Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE

TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS

omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. Brodaei, Io. Iensii, Lud. Kusteri, Lamb. Bosii,
Hor. Vitringae, Ioan. de la Faye, Ed. Leedes,
aliisque ineditis, ac praecipue

MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit

IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.

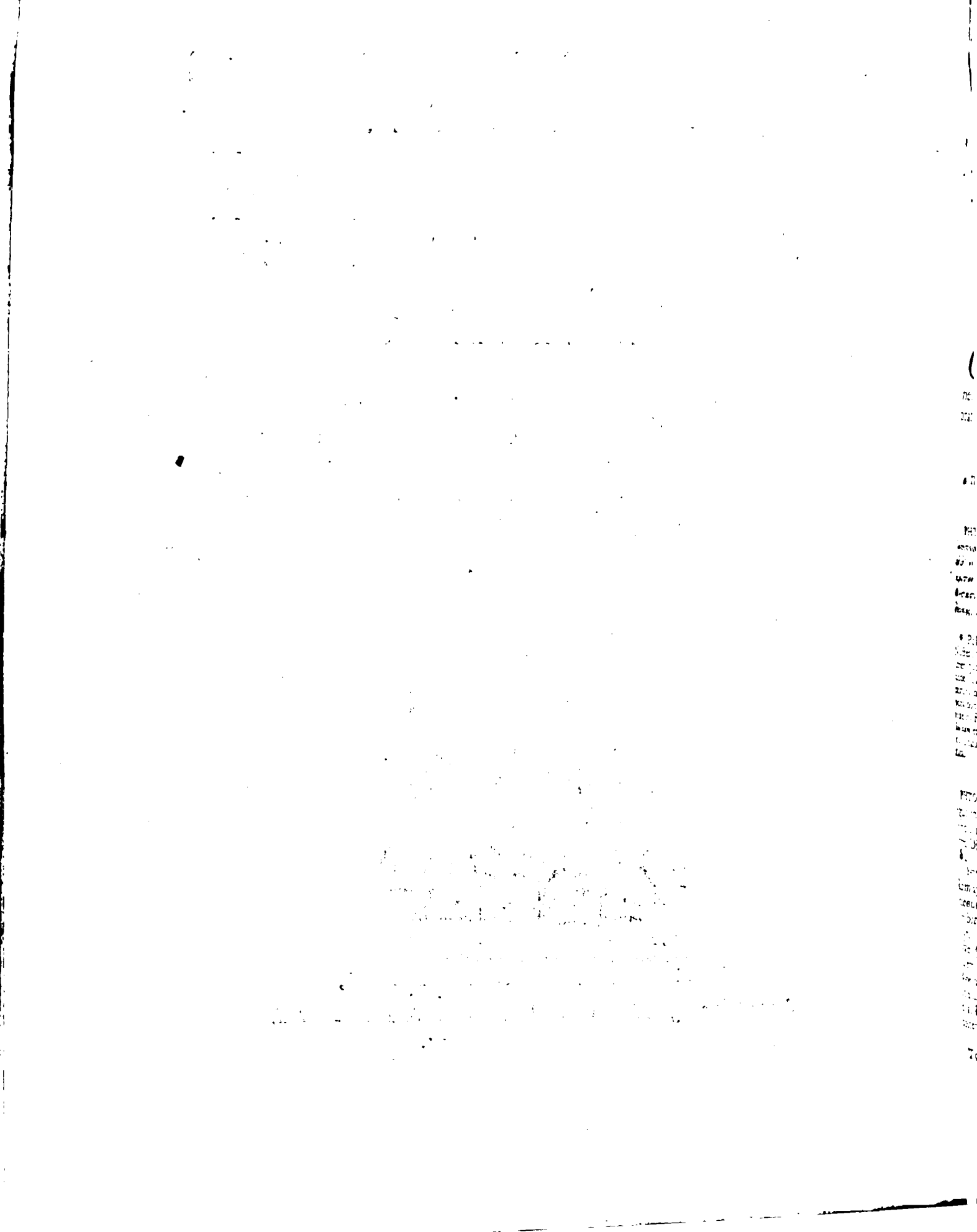

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS

DIALOGI.

RHETORUM PRAECEPTOR.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΕΡΩΤΑΣ, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1.* & 2. *H.P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. *b* Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς εἰς * Πολυδεύκη τὸν ὀνοματολόγον λιπτυσόμβρον Λυκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τίχηλω δέ ὅδ' ἦν τινα † λόγῳ ὠφελιδόντα, σαφὲς δὲ λέξεων ἀδιάκριτον ‡ ὑφισάντα, καὶ ἴσως σὺν λόγῳ σκεπτοῦ ταῦτα τοῖς φήσασιν εἰρῆσθαι· ἐπεὶ ἐ συγχρόνω ἀμφω Λυκιανὸς ἐ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰ Μάρκου τῶ Αὐτοκράτορος. *V.*

PHTOP.] Taxat Rhetores sui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos ostentationis & ampullosos fluentesque deliciis. G. (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam transtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum scripserat Onomasticon, de quo hic Noster, sed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor est Suidas, unde sibi Sophistae, quatenus in malam partem ea vox sumitur, nomen meruit. At si eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus sub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero sub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* errasse ostendit *Vossius* de Hist. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in posterum addetur Scholiastae nostri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* nescio unde; obsecundavi tamen, quia vulgatum stare non poterat. Cl. *Hemst.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγου corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Τρισάντα] Συνίσανλα, *corradentem* pro ὑείσανλα corrigi jubet Cl. *Hemst.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνισάντα & ὑφισάντα ratione accentus eum scribere voluisse, tamen credo, qui lubens admisissem correctionem, si ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

ADNOTATIONES.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exstat onomasticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῦς Διὸς ἐ Λήδας. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophistam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem scriptum hunc libellum ajunt Scholiastes & *Marcilius*, eum sc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: sane quod extremo libro scribit de nomine c. 24. ut recte conjecisse videantur, facit. Ægyptium fuisse *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) servivisse dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philostr.* 592. quanquam Ἀρδυήνας σοφιστὰς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & *Naucrat.* In alia sententia est Cl. *Hemsterhusius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus est. Haec ego obiter. Ille ex professo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾶς, &c.] Ἐρωτᾶς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciscitaris, adolescens, quo pacto Rhetor evadere, & venustissimum illud, vulgoque celebratum nomen sophista ipse censeri possis.* Sic interpres. Sed in Mſ. est πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetustis libris exspectandum. Interim solitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopseude quidem usurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἰφόσυλον ὄντα], sed in bonum occurrit, & quidem in hac ipsa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα εἰ τοῖς λόγοις ἀγωνίσην. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui Impr.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS

D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1.* & 2. *H.P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς αἰς * Πολυδεύκη τ ὀνομαστολόγον λεπτεπόμβον Λυκιακὸν, τοῦτον γράψαι τ λόγον. τίχοιμι μ ἄδ' ἤν τινα † λόγῳ ᾠδὴν ἀδολέσχατα, σαρὸν δὲ λέξεων ἀδιάκριτον ‡ ὑφισάντα, κ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς Φησασιν εἰρῆται· ἐπεὶ ὁ συγχρόνως ἄμφω Λυκιακὸς ὁ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰ Μάρκυ τῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores sui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos ostentationis & ampullosos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam transtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum scripserat Onomasticon, de quo hic Noster, sed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor est Suidas, unde sibi Sophistae, quatenus in malam partem ea vox sumitur, nomen meruit. At si eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus sub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero sub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe ostendit *Vossius* de Hist. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in posterum addetur Scholiastae nostri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* nescio unde; obsecundavi tamen, quia vulgatum stare non poterat. Cl. *Hemst.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγον corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Τρισάντα] Συνίσαντα, *contradentem* pro ὑείσαντα corrigi jubet Cl. *Hemst.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praefertem. Sed συνισάντα & ὑφισάντα ratione accentus eum scribere voluisse, tamen credo, qui lubens admisissem correctionem, si ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exstat onomasticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ὁ Λήδας. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophistam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem scriptum hunc libellum ajunt Scholiastes & *Marcilius*, eum sc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: sane quod extremo libro scribit de nomine c. 24. ut recte conjecisse videantur, facit. Ægyptium fuisse *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) serviisse dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philostr.* 592. quanquam Ἀριστίνας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia sententia est Cl. *Hemsterhusius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus est. Haec ego obiter. Ille ex professo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ὁ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Scisciteris, adolescens, quo pacto Rhetor evadere, & venustissimum illud, vulgoque celebratum nomen sophista ipse censeri possis.* Sic interpres. Sed in Mſ. est πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ὁ πάνδημον ὄνομα] Haec duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetustis libris exspectandum. Interim solitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopseude quidem usurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἱερόσυλον ὄντας, sed in bonum occurrit, & quidem in hac ipsa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui Impr.

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄχθημα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ οὐδεὶς φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῆς ἀρίστης, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἔσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμεῖναι οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisce re. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. b Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *Al.* c Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *Vr.* Geterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλή. Vid. *Steph.* γνωμ. p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. σκέψει τοίνυν εἰς ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ *Long. Past.* IV. pr.

ὁ θεῖος πάγκαλόν τι χρῆμα: *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμιώτερον. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γάμος βασιλικόν. Plura Commenti. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἔπ' ἐμοὶ] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckeimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τὸ ἐμοὶ, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Ὀψὲ c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec offendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖαν ὁδὸν ἐπιστήμης ὁδός, & τάχιστα — τῇ ἐπιστήμῃ συνοῦσα itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἰδρῶτος μοῦσαν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔστι δὲ] *L. Bos* de Ellips. p. 108. vertit, *aliquando — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non sustinere aequum sit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil essent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generosissimi, ob dicendi facultatem visi sint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum spes proponitur, ipsa assequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante subeundos labores. Neque enim asperam te neque arduam & plenam sudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores essemus reliquis, qui consuetae illius duces sunt, longae, & praeruptae, & laboriosae, & ut plurimum desperatae. Verum eximium in consilio nostro illud est, quod *per* jucundissimam simul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram solidam, otiose incedens, sine sudore stabis in summo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam secuti sunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ὑποκαμεῖναι ἄξιον. σκόπει γῶν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέστατοι ἔδοξαν διὰ τὸν λόγον.

Ὅμως δὲ μὴ δείδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναγρέψαι κάμοντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται), μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαλπρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον τοῦ συμβουλῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀλιγοπονωτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, ἀχλῇ καὶ βάδην ἀνιόν, ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις δὲ καμόντων, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ κατακειμένους, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοποῦντα ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τοὺς ἀνοδίους.

[e] Γε] Abest a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *El. Ald. H. P.* &c. Ἐπίπολυ *F.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἱρήσεις L. & marg. *Alw.* [h] Ἐκείνους] Restituerunt ex *Fl.* & *S.* Ἕκαστος cett. male. Ἕκαστος *Marcil.* frustra. Ἐκείνους etiam marg. *Ms.* Sed deletum deinde. *Gesner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Gesnerus* jam sua sponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑππήλατον ϵ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam*. Cl. *Nomst.* illud *equitabilem* superscripserat, quod Cl. *Gesn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ κατακειμένους, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοποῦντα] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae scientiam suscipit perducere. Mitifice itaque in exordio commendat & extollit hic ὁδοποιικῶς, viae, qua discipulum suum duxturus esset, brevitatem, & commoditatem; ita ut sine ullo sudore & molestia ad summum pervenire discipulus possit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam se flexerunt viam, e summo despiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adscendentes, & subinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit κἀλαμπίδῳ ἵππον pro ἐκείνους. Quae mutatio cur sit necessaria, equidem nullus video. Ipsum illud εὐωχήσῃ κατακειμένους satis efficax est ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & solutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. est nimis rotunda, & Luciano nostro familiaris, quam ut sit sollicitanda. Noster in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac passim. *J. F.*

46. Ἕκαστος] Ἕκαστος ut ἕκαστος, ἕκαστε, ἕκαστον, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μυρμηκιὰ καθάπερ λαῶν. Et p. 440. ἕκαστοι. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod miseris, ἕκαστος. *M. du S.*

Ἕκαστος, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄκαστος est, qui non respirat, δύσπνους qui difficulter: sic ἵκαστος, qui labore, cursu, multum spiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus*. Jungo igitur ἐπισκοποῦντα ἵκαστος & deinde ἀνιέντας κ. τ. λ. *J. M. G.*

δυ. ἔτι χὴ δυσβάτων ϗ ἀλιοθήρων τ̃ χρημνῶν μόλις ἀνέρπουλας, ἀποκυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, ϗ πολλὰ τραύματα λαμβάνουλας ἐν τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πλὴν τ̃ ῥητορικῆς μονονυχὶ καθεύδων λαβών.

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὲν δὴ ὑποσχεσις οὕτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα ϗ ἡδίστα σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τ̃ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, ϗ ἤδε θεῶν ϗ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τ̃ ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύναλον, εἴ τις ἐκμάθοι τ̃ ταχίστην ὁδὸν;

4. Promissio sane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

Ὡς ἔγωγε ϗ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, ὃς ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, ϗ τῷ ἀκουσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τ̃ ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρείου καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τ̃ ἀρχῆς ἁπλωθῆναι τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπεριιέναι γὰρ

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὲ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl.* c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W.*

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut *Tox.* c. 11. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεὺς. *Aristoph.* Acharn. 730. Ναὶ τ̃ Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat τ̃ Φίλιον Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἡ γὰρ. *An.* F.G. Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῷ εἰ est apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Hesiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

65. Ἀδύναλον] Subaudi ἴσαι, nisi fortasse exciderit reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. F G. Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. supra Σκυθ. c. ult. versus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist.* c. 1. Ἀνσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam supra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *V2.* melius quam quod in

pèr Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestè hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ὃ Βαβυλωνίας εἰς τ' Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστοις ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τοσούτους [d] διανύσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ὅτι τοῦτο, διότι Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκούων, οὐκ εἶχε διατακέων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτοῦ. τότε [c] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὸς ὅτι· καὶ εἶχεν οὕτω. πολὺν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τ' ἔμπορον ᾠήθη. οὕτω τὸ παράδοξον καὶ ὑπερβάσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς οὐδέν σε [f] κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραψάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ὑποδεῖξαι τ' ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τ' ῥητορικὴν ἄγελον) ἧς ἐρᾷν οὐ μέτριός μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢ μὴ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πάν-

d Διανύσαντας] Restitutum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *AsW.*

in reliquis Διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia educere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti interiunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τ' ὑποχίσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, καὶ εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur ἑβδόμη, Φρόνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laert.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκροπολιν τ' εὐδαίμονων, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἱμᾶντι, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὁτιπάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τ' ἄκρας, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ ὑπερόσπου, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὑπόβρυον· ἐν δατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναπαλαχόθεν περιπλεκόμενοι ἐκπετόμενοι. [b] εἰ που τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περ' [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσελθε δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀπελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τῷ γαμηκότι.

jam in alto ſedeat, pulchra undique, Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *El.* b Εἶδον] Recte *El. Fr. B. H. S.* &c. *Have* εἶδε, *J.* cum *Va.* c Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum caprae cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Graecis αἴξ ἱράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii praemium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἰ που] Ut Συγγρ. c. 23. ἐοικέναι παιδίῳ εἴ που Ἔρωτα &c. *Vat.* utraque ἔπου, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 787. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Aegyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νείλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ξύμμικρα καὶ ὀνύμαλα. *J.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius; nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint Cicero de Nat. Deor. 3, 16. at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὁμοίων σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀπότομον αὐτὴν ἀπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτειχεῖς δὲ ὀρνέοις ὑποπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὰ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη μὲν ἤδη Ἡσίοδος, εἰ μάλα ἐπιδείξας αὐτὴν, ὥστε [c] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθῆσαι μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

[c] Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δέησει *F.* & L. Quod edidimus est in reliquis. [f] Καὶ] Abest a *Fl.* [g] Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. [h] Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδίας vocat ξυμπαίστρα τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *J.M.G.*

18. Πρόσω] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὅτι τάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. J. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μαγείρων. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι παλῆς χρυσὸς. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *J.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarchi. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνος scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνος etiam scribitur *Herm.* c. 4. *J.F.R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἔργ. alt asperum esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod. Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epict.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τὴ πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic πάρα τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gaiseri*, nisi quis forte & cum *Paris.* γ. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ἀφειμένων enim legitur. Et sic τοιοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *J.F.R.*

49. Τὸν

ὐ πολλὰ ἴχνη τῶν ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· κ᾽ ἔγωγε κατ᾽ ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμών, οὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, κ᾽ ἀγκύλον οὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, οὐκ ὀδεύσαντι αὐτῷ. ὁ γὰρ ἐμὲ ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον ἀλλὰ τὰ πονηρὰ ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾠήθην, λέγοντα, ἐκ τῶν πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ᾽ οὐκ εἶχε οὕτως. ἐπόντι γὰρ ὁρῶ τοὺς πολλοὺς μείζονων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ δ᾽ αἱρέσεως τῶν λόγων κ᾽ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ᾽ ἦν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, κ᾽ ποῖ πορεύῃ ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ἂν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπῃ τὸ ἀκρόταλον ἀναδήσῃ, κ᾽ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, κ᾽ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, κ᾽ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα κ᾽ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ὅτι τῷ Κρόνῳ.

Εὐθὺς ἂν προσείσοί σοι καρτερός τις ἀνὴρ,

buisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine caussa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ malo L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δ᾽ ἦν *Pell.* b Ὡς ἂν] Ὡς ἂν *J.* sola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ᾽ ἦν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ᾽ ἦν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ᾽ ἦν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ἂν. Equidem aut ἔπειτ᾽ ἦν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς esse glossam τῆ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ᾽ ἦν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & εἰ scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ᾽ pro ἔπειτα. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ἦν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ἂν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ἦν. *M. du S.*

Ὡς ἂν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ἵνα quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Paras.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα & ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad *2. Phal.* c. 8. adde *Parasit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κελεύσει, & iterum sequens φήσει post ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα προθεμένης τῶν λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, κ᾽ τῶν ἀμφὶ Κράτητα, κ᾽ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidquam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera,

ὑποσκληρὸν, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ' ἥλιον ὅπι τῷ σώματι δεικνὺς, ἀρρένωπος τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ' τραχείας ἐκείνης ὁδῷ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἔπειτ' οἱ ὧδε κελευόμενος, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ [d] φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ' ῥητορικὴν, εἰ χρὴ [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅπι τ' κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ' εὐθείας, ἢ ὅπι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τ' ὀρθῆς ὁδοῦ, καὶ ἀγύσης ὅπι τ' γάμου. εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα παρατιθεὶς τ' λόγων, καὶ ῥᾳδία μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ' παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίου, καὶ τ' ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

[d] Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. [e] Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. [f] Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AIW.* [g] Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Graeyii*.

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ πυρὶ τ' τριαίνης ἔχει τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τ' ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λευκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι δηλῶσαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ' ἀμφὶ Κρίτωνα & Νησιώτου. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralliánus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diſſeret de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτου vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσσ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιαν] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοσ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτου] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοσ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτελαμβάνα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φησί. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀφικνεῖσθαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράφει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὴν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

& accurate intentis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

Ὁ μὲν ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ δεχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προλιθεὶς] Προτίθεις *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένους λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ.—γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτελαμβάνα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φησί. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δεόμενον exponit, καὶ τὸ παραιτητικὸν, ἀπὸ τῆς λίαν παρεῖναι; unde & λιπαρεῖν δεῖσθαι, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίνειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic sublidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοίη, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοίη ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad Ἐνυπν. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omnium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ὑπάρχοντος, μήτε Ἀλεξάνδρου ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, μή σε ἐκτραχηλίσῃ τῶν ἀσφαλεστέρων, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις ἀδημονεύσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, ἴθι τῷ μὴ δασεῖ τούτῳ, καὶ πέραν τῆς μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται, ἀνάγειν, καλαλιπὼν ἀδημονοῦντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθών, εὑρήσεις πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀσφαλευμένον τὸ βάδισμα, ὑπεκλασμένον τὴν αὐχέ-

e Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. f Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχία καὶ ἀπράγμονα O. g Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. h Μή σε] Καί σε O. i Ὡς] Non habet O. k Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. l Δασεῖ] Λασεῖ male O. m Πέραν] Et sic Fl. n Ἀδημαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ id. π. συνόντα O. & Fl. o Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. M. p Πολλοὺς μὲν καὶ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο καὶ ποιητῇ καὶ λογογράφοις ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προστακτικῶν, ὡς καὶ τῶν ἔτι ἀντὶ τοῦ μὴ πείθου, εἶτα πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ὑπὸ μὲν ἀπαγορεύσεως ἡ ὑποια πρόσωσιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ δὲ προστακτικοῦ τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται. V.

* Καί] Non aderat in editis. Addidit M. du S.

mentius ab inimico dictæ. Ibi autem Τρόμος verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. M. du S.

Ibid. Γραμματείου] Supra Μισθ. c. 4. M. du S.

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοτομῶ λαβὼν ἐπ' σκυτοτομικῆς translatum videtur. F.G. *Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. J.J.Wetst.

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equestri arte metaphora. F.G.

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendose. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 28. M. du S.

19. Πέραν τῆς μετρίου] Πέραν sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit Solan. quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. J.F.R.

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. F.G. Jam vero invento ἴσθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi junCti χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. J.F.R.

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. M. du S.

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. M. du S.

26. Πάγκαλον — ἀσφ. — ὑπεκλ. &c.] Jam elegantiæ rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγάς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καὶ. J.F.R.

Ibid. Διασεσαλδμένον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. ἀσφαλισάμενον τὸ βλέμμα. J.F.R.

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέουσα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τ' κεφαλὴν κνώμωνα. ὀλίγας μὲν ἔτι, ἕλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τρυφερόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τ' δ τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ἔτω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, λελαθοι. καίτοι τί φημι; καὶν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τ' σφόδρα φωνὴν ἀφίη, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τ' καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ὧδε [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, καὶ φοιβλεπτος, καὶ, ὡς ὀνομάζει αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθεζήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta spirantem, summo digito scalpentem caput, paucos illos jam quidem, sed crispos ferrugineo colore capillos studiose componentem, delicatissimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipsum, venustum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoscas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & consuetam vocem emittat, statim agnoscas, non esse de nostro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, sed peregrinum quoddam monstrum, rore pastum vel ambrosia. Ad hunc igitur si accesseris, huic te si tradideris, e vestigio Rhetor eris, & conspicuus, & ut ipse appellat, rex in dicendo sine labore constitueris, quadrigis orationis invectus: assum-

[a Τίς] Abest ab O. [b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. [c Ἔσῃ] Non adest in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. supra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. καταγελάσκω. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famosum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtæ tragici splendidi & liberalis meminit *Aristoph.* in Thesmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc consule eruditissimi *Bentleji* Dissertationem de Epist. *Eur.* & *Philostr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Aristoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Arist.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Aristoph.* Vide & *Vossium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel sic ederem, si plures addicerent. Vid. ad *Paras.* c. 8. *Asin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum est ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomastici auctorem non tangi hoc libello, cum satis luculenter ostenderit V. Cl. *Hemsterhusius*, non opus est ut operam ea in re ponamus: sed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίπποις τῷ λόγῳ in Onomastico exstare, ut scilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec est quod quis dicat, in aliis libris iis verbis usum: non enim profecto talia omisisset in Onomastico. Illius porro singulorum librorum praefationes longissime absunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctissimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πᾶς ἀσπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἰκανῶς] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum subridens.* Ubi est in Graeco *tibi?* *Theod. Marcilius* legit ἀποσπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. sed Mss. legit ἐκσπασάμενος, hoc est capillos promittens, pectendo scilicet & comendo, non discipuli, sed suos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐκσπᾶν τὸν γένυν dicitur, qui barbam comit & expandit. Discipulus non multum comae amiserat, sed magister erat calvaster, ideoque dicit ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης. Mox pro αὐτοθάδη Mss. αὐτὸς θαῤῥῶν. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur : ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus : rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeste admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

θριπα ἐλαύνων τῇ λόγῳ. διδάξει γάρ σε ὁ δαλαβὼν τὰ πρῶτα μὴ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτῳ ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω που πρὸς τῶν τ' ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδέ πως, [e] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλόν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαΐδα τ' κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ οὐ πρὸς [g] ἁβρᾶ καὶ ἐρασμίᾳ ῥήτορα.

Φήσει [h] δ' ἂν πάνυ μειρἀζων ὑπὲρ ἑαυτῆ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τ' ἄριστον προσειπών, [l] ὅτε Χαιρεφῶν ἥρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d [A1] Desideratur haec particula in O. e Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. A1. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος Fl. etiam recte. f Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. g Ἁβρᾷ] Τῇ ἁβρᾷ O. h Δ' ἄν] Sic Fl. B1. & 2. H. P. S. Δ' ἄν male J. Τοίνυν O. i Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. k Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. l Ὅτε] Ὁ O.

no videtur. F.G.

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod Fl. ἐσπ— mendose habet. Confer Z. 7p. c. 16. M. du S.

Ἀσπασάμενος — τ' κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae*, caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χερσὶν ἀσπάζοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐπισπᾶτο ἢ εἵλκυε. Δηλ. διξύσεως εἰς ἑαυτοὺς κ. τ. λ. plusquam enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. J.M.G.

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. Th.M. At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici posse, novissem; nam cum ablat. χερσὶν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τῇ ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. F.F.R.

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβοΐας, aliaque similia composita obiter indicantur. No. 86. F.F.R.

62. Δ' ἄν] Mſ. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendose δ' ἄ. M. du S.

65. Ὅτε Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D.E. πρὸς τ' Πυθίας ἐμαντεύσθη,

Χαιρεφῶντι ἀνιλούσης ἐκεῖνο δὴ τὸ περιφερόμενον,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τ' χρησμὸν ὁμολογοῦσι τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν· τοὺς δὲ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἑξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. M. du S.

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπλημμυρῶν τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τέρατιον. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν πας' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νόμους οὓς ἂν θῶμαι, καὶ ἀσκοῦ πάντα. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνο ἴσως ἐν νῷ ἔχεις ἐρέσθαι με, τί δὴ ἐγὼ τοσοῦτον ἐπαίρομαι, καὶ τοσαῦτα ὑπισχνοῦμαι, καὶ οὐκ ἐπιδείκνυμαι τὰ ἐμαυτοῦ. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐπιδείξομαι, ἐὰν δέῃ· ἀκούσῃ δὲ καὶ ἐμοῦ, ἐὰν ἐθέλῃς, ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀκροαταῖς· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι ἔστιν ἃ καὶ ἐγὼ ἀκούσομαι παρὰ σοῦ.

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te uti

[a] Αὐτῷ] Abeſt ab O. [b] Ὑποπεπηχότων] Ὑπεπτ. O. [c] Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. [d] Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. [e] Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. [f] Κλυτίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ ὦ ὑπὲρ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἴσα. *V.*

ὦ Ὑπὲρ ἐμοί] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ὑπερόσα.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπισκ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας;] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδόσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδόσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδόσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδόσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo erant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδόσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾄσμα ἐνδόσιμον (vel ἐνδόσιμος) καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad* „ *ope-*

mi jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

μυς, οἷς ἂν ὑπτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι φυλάττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μηδὲ ἀποθείς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μετὰ πολλῆς καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν αὐτῷ δέησι. ἀλλ' ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, εἰ μείον ἔχων ἀφὰ τοῦτο, οὐδ' ἂν τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῆς. ἄλλο γάρ τι πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα ἀφανύσαι δυνηθείης. ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα μὲν προϊόντι ἐπιδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἅμα δὲ καὶ πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμε-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. *h* Μηδὲ ποτοθείς] Μὴ δὲ ποτοθῆς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. *i* Δέησι] Δεήσει O. *k* Τοῖς] Omittit O. *l* Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. *m* Ἔπειτα ©] Ἔπειτα δὲ © *Thom. Mag.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] Ἀ μὲ, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ, εἰ © Λυκιακὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν οἴδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν οὐ Τίμωνι, διδοὺς ἀπαντι τοῖς δυσμόνοις, ὧν μὲ πότε δραχμὰς, ἃ δὲ μίαν, ἃ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτ© ἐξελέγχει τοῦτο σὺν τῷ † Φιλολοιποῖς αὐτοῦ. *V.*

† Φιλολοιποῖς] Lege Φιλοσοφοῖς, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Φιλολογοῖς edidit *Blanch.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi φιλολογοῖς, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. φιλολογοῖς quoque dedisse, suspicari licet. *J.F.R.*

» *opera.* Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *J.F.R.*

82. Ἕπου μόνον, ὦ Κλυτίου μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζῆλα πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλυτῖ© est *gloriola?* Verte O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *J.G.G.*

Ibid. Ὦ κλυτίου] An κλυτί© Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξύνι©, φόβι©, & simil.? Interpres κλύτιον a κλέ© *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F.G.*

Ibid. Κλυτίου μέλημα] *M*— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κἀδωμι' ἐμῶν, σύγκμι' ἐμῶν. Vid. etiam *Eur. Ip.* A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς φόδον φόδον ἔαρ© μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὦ τε παλαισταῖσιν Νεισαίοις τὸ παρθένων μέλημα. Κέλτων μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δέησι] Hoc praefero; licet & alterum imperfonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *J.F.R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *J.B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *F.F.R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F.Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mf. Ox. etiam ὧδε, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἀ μὲ, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲ — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. ὃς μὲ & ὃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ὃς μὲ, ὃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἀ μὲ ἐκφορήσαντας, ἃ δὲ καὶ ἀπρήσαντας. Et V. 7. 12. ἃς μὲ ἀπέκτεινεν, ἃς δὲ ἐφυγάδευσεν. Item III. 8. 12.

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. νόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῆς ἀμαθίας, εἶτα θράσος ἐπὶ [b] τούτοις καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐστὶν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαινέσθω τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυτελὲς· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συνελεῖν.

contreversiam primas & medias & ultimas ferram eorum qui audent dicere. Affer igitur 5 *maximum quidem insciitiam, deinde confidentiam post haec, & praesertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modestiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum* 10 *enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, incessumque qualis meus est. Haec vero necessaria omnino, & quae sola interdum sufficiant. Vestis autem sit florida, & candida, de Tarentino textri-* 15 *no, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa scissilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pedissequi multi, & semper liber. Et haec ipsum te conferre oportet.*

16. *Re-*

a Ἔχων. νόμιζε] Deest ἴχων in O. & pro νόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις καὶ ἄλ. δὲ] Pro his τούτῳ C tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deest in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινήης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὴς] Πολυχιδὴς, τὸ νῦν κρίκτον. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὴν *ἐπιπρίπτειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλῳ γένοιτ' ἂν ὑποδήματι. V.

* Ἐπιπρίπτειν] In Impress. πιπτρίπτειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρίπτειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρίπτειν. *M. du S.*

† Ὁ γ'] Ἡ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲ ἐπιστολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δᾶρα ἀνειδίζων πιμφθέντα. Ergo non joci caussa sic scriplit Lucianus; si non prorsus Attice, at κοινῶς, & usitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophistas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Est autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς C λεπτὸν ἧς Ταραντίνων ἐξεφάνισεν τοῦτο κἀκασκευάζοντων. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔνδυμα, ὀνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χρήσεως C τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Aristaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philostrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθω τὸ σῶμα] Dixi de his vestibus ad illud *Perronii*,

Palam prostare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθω τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύρεοις πίπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλιγχον.

Plura similia congessit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omisso hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὴς] Vix dubium, idem esse genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχιστοὶ πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικὸν, ταύτας δὲ C λεπτοχιδεῖς ὀνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδὲς· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδες & ἐμβάδες uno tempore ut induat aliquis, non videtur posse fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἥ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condensata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adscribamus verba 7, 171. Οἱ μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπιτιθέμενος πῖλος ὕπας ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ C ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δῆλοῖ Κρατῖνος· ὁ Μαλθακὸς (ut verisimile est ergo, in descriptione hominis μαλθακῶν, qualis hic noster) λέγων, λάκκους (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ὁ συμποσίῳ (sub fin. p. m. 335. B.) — ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους τε C ἀφανίδας. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progredien-*
dum vide atque audi. Nimirum leges tibi ex-
plico, quibus utentem agnoscet te Rhetorice at-
que admittet, neque aversabitur & jubebit
facessere, tanquam non initiatum & myste-
riorum exploratorem. Sed primo maxima habi-
tus cura habenda est, & decentis amictus.
Deinde quindecim circiter, non plura certe
viginti, Attica nomina undecumque collecta,
eaque diligenti meditatione comprehensa, in
promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα
& κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶστε, & similia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adsperge: reliquorum vero nulla cura sit, si dissimilia his, & ex alia quasi tribu sint, & absona. Purpura mo-

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊὼν, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὰς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] ἀδὲ ἀποσοβήσεται καὶ σκοραχιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πεντεκαίδεκά που, [n] ἢ δὲ πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄτα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶστε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπασσε αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

h Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* *i* Οὐ δὴ] Quaedam ὑδὴ ut solent. *k* Ἀτέλιστον] Ἀτελίστατον O. *l* Ἀλλὰ] Deest in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὴ O. *n* Ἢ ἐ] Omisit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte sic *P. S.* *f.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald.* Bt. *H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Merotr.* XIV.) *J.B.*
Ἐμβὰς Σικυωνίαν] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκοραχιεῖ] Quasi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἐς κόρακας. Illustrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*
Σκοραχιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸν Αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπισκοράκισον; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Gesnerum* eodem jam remisisse. *J.F.R.*

31. Ἄτα] Eundem vocum Atticarum usum affectatum perstringit *Themistius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Cresollio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶστε, *Philostr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*
Ἄτα] Κᾶτα & ἄτα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄτα ibid. c. 5. Nec alibi abstinet Lucianus, Ἄτα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum usum etiam perstringi a *Themistio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Cresoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philostr.* Sophist. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei sublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπίπασσε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπασσε ὥν ἐστὶ τὰς εἰρωνείας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά] Λεξικοῤῥάφοι non ἀσύμφυλον legunt, sed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hist. scribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legisse videri potest, *Tusc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum si amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφυλον magis quam ἀσύφυλον legisse, ex illa interpretatione argui potest. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta est, quas apud Etymologistam legere licet. Oratoria vox est ἀσύμφυλος, & Poëtica, necessitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τῆς φύλης αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἐν τῇ φύλῃ αὐτοῦ, qui extra gentem suam, sive extraneus genti suae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά, quasi quae extra gentem suam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hist. scribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐς ἀνάρμοστον, quam ut nunc est, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Hesychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἔπιθι σοὶ ἄκοσμα κακὸν ἔπος, ἠδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ἠδ' ἀσύφυλον, quasi dicat Helena, verbum erga me quasi extraneam, aut quasi peregrinam, neque gentis ejusdem. Patefieret locum ipsum inspectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ἔρυξε, melius ἀσύφυλόν μ' ἔρυξε, *infamem fecit me* nempe quasi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque scriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: sed etiam Saturniae Lemae veteres sunt. *Th.M.*
Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me passus sum a viris doctis ad πῶς ἴσθι c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris esse, idque interpretando secutus sum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔτω καλὴ, ἢ εὐανθὴς, κἂν σισύρα ᾖ τὸ παχεῖον τὸ ἱμάτιον ἦ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα ἢ ξένα ῥήματα, ἢ σπανιάκις ἐπὶ τῶ [a] πάλαι εἰρημένα. ἢ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειριζόμενος [b] ἐς τὰς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἐπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτῆς. εἰ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, καὶ [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, καὶ ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ ἢ αὐτὸς ποίει καινὰ ἢ ἀλλόκοτα ὀνόματα, ἢ [f] ὀνομαλοθέτει τὴν μὲν ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, καὶ συνετὸν, σοφόνουν, καὶ ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔτω φάρμακον, ἢ ἀναισχυντήσῃς, ἀπόδυσαι τὸ ἱμάτιον, καὶ ἀπόπεμψον τὸν ἀκροατὴν γυμνὸν τῶν ἐσθήτων.

do pulchra sit, & florida, licet crassa de pellibus penula sit ipsum vestimentum.

17. *Postea abstrusa sunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari possis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te respicient, atque admirandum hominem putabant, cujus supra captum suum sit eruditio, si ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro destringi & pro sole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipse facies, ac pones rebus, nova & absurda nomina, vocans eum*, qui eloquendo valet, *εὔλεξιν*, & prudentem *σοφόνουν*, saltatorem *vero χειρόσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccavēris, vel barbara singula protuleris; unum sit remedium, im-*

[a] Πάλαι] Et sic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* [b] Ἐς] Πρὸς O. [c] Μὴ] Omittit O. [d] Ἀρράβωνα] Recte sic *Fl.* Ἀρραβῶνα male *J. Ald. Bl. H. P. S.* [e] Προτίμιον] Προοίμιον G. O. & marg. *As.* In vulgato conspirant Edd. [f] Ὀνοματοθέτει] Νομοθετεῖ O. [g] Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος scilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum respicit, & ad praetextam togae purpuram, f. *ἐσθῆτα φοινικόφυρον*. Absurdam nempe hujus Praeceptoris orationem sic declarat, ut dicat similem centoni misero, de levidensi panno, filo crasso, vel de pellibus adeo hirsutis, cui attexta vel assuta sit purpura. Nempe *σισύρας* nomen non satis definitam habet notionem, & ista complecti potest omnia; quod apparet, si quis conferre velit, quae ad *Aristoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mss. *σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων.* Rusticorum indumentum, sic *Long.* lib. 2. *σισύρας ἐνδεδυμένος*, penula scortea ex pellibus ovillis consarcinata, de qua *Casaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam *σίσυς*, & *σισύρα Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, usurpari jam desierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum est, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum est, quo nihil contra *Hemsterhusianam* disputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum nisi consultum videretur in ipsa interpretatione signare, quorundam lectorum causa, voces damnatas, possit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis ostendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι esset *destrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum esse, Foesiana ostendit oeconomia) *solicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *summicrepusculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manidoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Mss. τὸν ἀρράβωνα δὲ προοίμιον. *pro arrabo dicunt* προοίμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προοτίμιον, προστίμημα, est *mulcta*. sed προοιμία ἡ, & προοίμιον τὸ est praerogativa, ut constat ex *Suida*, & *Hesychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum esse pro ἀρράβων, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ sit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aestimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum scripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixisse, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante justum pretium. *J.G.C.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procusa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi consensu. Et sic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. *χειρόσοφον* legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, sive a genit. *χειρὸς* vel dat. *χειρὶ* formatum velis, sed in compositis usus magis spectandus, qui ab analogia saepe recedit, ut bene monet Cl. *Casaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compositas voces originem saepe dissimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic *ἡμιτροχόμος* ait, dicimus, non *ἡμιτραχόμος*: sic *ἡμιρόκοιτος*, non *ἡμιρακοιτος*, *δεξιοκάτος*, *θαλασσόκαπος*, & similia multa.

Ex-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abuteris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi vile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· καὶ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὀντινοῦν, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς ἂν λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρότατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁρμᾶσθαι ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσί τινας ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ἡ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὑδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῶν ἐλομένων,

h ἢ] Abeſt ab O. i Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & Fl. k Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. l Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἴ J. & aliae quaedam. m Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. A1. n Καὶ] Deeſt in O. o Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. p Τῶν] Sine articulo Fl. q Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω Pell.

58. Τὰ παλαιὰ] Δρομέως ἄγαν ὁ βωμολόχος ἐν γόης τῷ λόγῳ καθίκετο τῆς θαυμασίων ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῶν ἐκάστῳ λοιδορουμένων ἁρτίως. τῷ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμιλὲς ἐν ὄπτιον, λίχνον ἐκάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐν πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέκλινεν· τῷ δὲ τὸ ἄφετόν τι ἐν ἀλλόφρον ἐν κατὰ πᾶσαν ἰδίαν ἐμοὶ διαχείρισιν, εἰς ψυχρολογίαν ἐδόκουν. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κομᾶν, non κομοῦν, ut & ἀγχιλιοφόρος, non ἀγχιλιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβική. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χείρ compoſita e praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροῦργος, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod ω ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὁντινοῦν — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weſſ.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι κεν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖαν κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samoſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἐλομένων] Ἐχόμενον legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

μθώων· ϗ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν
τε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ὑπο-
μελητεὶς, ὡς τὸ πρῶτον, ὡσαύτως ἐν ϗ ἔστω
πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ [c] προσηκόντι, ϗ τὸ
δεύτερον μετὰ τοῦτο, ϗ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖ-
νο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λε-
γέσθω, ϗ ἢν ὕτω τύχῃ, ὥσπερ τῷ μετώπῳ
μὲν ἡ κνημὶς, ὥσπερ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς.
πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, ϗ σύνειρε, ϗ μὴ σιώ-
πα μόνον. καὶν ὥσπερ ὑβριστήν τινα, ἢ μοιχὸν
λέγῃς Ἀθηναίοις, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν
Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ὑπὲρ πάντα δὲ ὁ Μα-
ραθὼν, ϗ ὁ Κυναίγειρος, ὧν χωρὶς ἄν τι
ἄνευ γένοιτο. ϗ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, ϗ ὁ
Ἑλλήσποντος περιευέσθω, ϗ ὁ ἥλιος ὑπὸ
τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, ϗ Ξέρξης
φευγέτω, ϗ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω,
ϗ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέ-
σθω, ϗ ἡ Σαλαμὶς, ϗ τὸ Ἀρτεμίσιον, ϗ
αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα ϗ πυκνά,
ϗ [g] ὀλίγα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

cunctatus dicito, quodcunque tandem verbum
in linguam venerit, nihil curans ista, ut pri-
mum, sicut nempe primum est, suo tempore
dicas, & secundum post hoc, & post illud
tertium: sed quod subierit primum, primum
dicatur; ac si ita usu veniat, fronti ocrea cir-
cumdetur, & galea cruri. Verum insta, &
verba continua, & modo ne tace. Et si de
stupratore aliquo aut adultero dicas Athenis,
quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, di-
cantur: praeter omnia vero Marathon & Cy-
naegirus, sine quibus nihil fiat: & semper
navigetur Athos, & pedibus transeatur Hel-
lespontus, tegaturque sol a sagittis Persicis, &
fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione
sit, & legantur sanguineae Othryadis literae,
& audiantur Salamis, & Artemisium, ac
Plataeae. Multa haec sunto & crebra: tum
adsperſa pauca illa nomina in summo quasi

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ὑπομελήσας O. & marg. A1. δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί κε] Sine κε Fl. c Προσήκοντι] Τῷ προσηκοῦντι O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. Fl. Λεωνίδης marg. A1. f Πλαταιαὶ] Restitutum ex O. Πλατεαὶ Edd. ma a. g Ἐπίσαγα] Ἐπὶ πᾶσι Fl. & marg. A1. h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent J. Fl. V2. Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα περὶ Ἡροδότου ἱστόρηται, ϗ ὁ Μαραθὼν τῆς Περσῶν μάχης, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ὃς ἦν ὁ Κιμμερικὸς πολεμῶν, ϗ τὴν κρᾶλιν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νικηθεὶς ἐσήκει ὑπὸ τὴν περὶ τὸ πόλεμον προθυμίας, ὑπὸ τινι πάθει ἀνθρώπου. ϗ Ἐπιστάντα ὑπὸ Ξέρξου γυφόρωσις, ϗ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἐσχυσίσα πλοῦτον ἀπεργάσαιτο τὴν ἰσθμὸν τοῖς Ξέρξου στόλοις, ϗ ὅτα ἄλλα. V.

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit M. du S.

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποκ. c. 3. Mſ. O. μηδὲν ὑπομελήσας. Impr. omnes hic μελλήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a Benedicto recte mutatum fuerat. M. du S.

Ibid. Ὅσιλλον &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. F. G.

Ὅσιλλον] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. M. du S.

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. M. du S.

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. A1. quia idem eſt, credo, qui Aeliano III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepoſitus educando Alexandro ſcribitur Plutarcho in Al. p. 667. B. Item Ag. & Cleom. p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. J. F. R.

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] Plutarch. in Parallelis c. 3. Th. M.

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἐπισκ. c. ult. M. du S.

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἴτριον, & ἰταῖον, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes Theocriti ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γεα, unde γεωλόφου, ἀνάγειον, κατώγειον, &c. E contrario apud Heſychium legas Φαιακίζει, Φαι-

90-

natent ; *& florum inſtar praeniteant : perpetuumque ſit illud* ἄττα , *atque* δήπουθεν , *licet nusquam illis ſit opus : pulchra enim ſunt, etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit, appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſtreatu verba diſtingue, & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto initio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum qui*

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπανθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ὅτι καὶ εἰκῇ λεγόμενα.

Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ἀᾴδετω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἐπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τὰς ἄνδρας τὰς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παιέσθω, καὶ λαρύγιζε, καὶ ἐπιχρέμπου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν συγήν. καὶ ἢν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, ἐπὶ τὴν αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὸν λόγον, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἐξάμου, ἢ καί, νὴ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ὅπη τὰ

i Ἐπανθείτω] Συνανθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ἀᾴδετω] Πάντα σοι ἀᾴδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστῶσιν male *Fl.*

1: Καὶ μηρὸς παιέσθω] Οὐκ ἔρρωται ταυτὶ τὸ μιαρὸν ἔ καταστυγῶ ἔργον τὸ τὸν μηρὸν παίεσθαι, ἀρχαῖον ὄντα. *V.*

2. Καὶ λαρύγιζε] Λαρύγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαρύγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν ἔ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδείως ἐξηρτύσθαι τοῦ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

ναιτοὺς, Φαναικισμούς ubi tamen Φαναίζω, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φαναίζουσι, at in Mſ. *Wittii* extat Φαναίζουσι.) *J. F.*

Ibid. Πλατεῖαι] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Fenſius*. Reliqui corrupte Πλατειαί. *M. du S.*

Πλατεῖαι] Πλατειαὶ hic omnino legendum videtur. F. G. Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ἰλίγγια] *Fl.* & *Vat.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα δὴ μάλα] Supra dicta illa ἄττα , κἄτα, μῶν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖ vel δέομαι conſtruere cum ἐδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 14. ἐδὲν γὰρ αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. ἐδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. ἐδὲν γε —— ἡμῶν δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. a. m. ἐδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, ἐδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam* , ut *Epiſt. Man.* c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἰπῇς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παιέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν , qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχεῖον quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσουσι ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, καὶ φωνὴν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ ψιλὸν, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἄττα σὺ ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, καὶ τὸ ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα πολὺ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴθοντό σε καλαπεσύμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλεσι τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τῶδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συναδοῦλα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μὴ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ περὶ ὧν ἔφης μέλειν [l] ἀφαλαμβάνοντα. καὶ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est status rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: si quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & incessum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viso sudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem esse. In primis vero etiam illa extemporalitas excusationem non parvam praestat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam scribas, aut post aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in ista enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem semper plaudant pedibus, & mercedem solvant coenarum, si quando labare te sentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occasionem suppeditantes. Nam illud quoque tibi curae sit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem observanda tibi in ipsis orationibus. Post ea vero prodeuntem te deducant, suo tectum satellitio, & de his, quae dixisti, disputantem. Et si quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & supra*

a Οἱ] Καὶ O. *b* Καὶ] Hic vero abest καὶ ab O. *c* Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα sine καὶ O. *d* Καὶ βάδισμα] Utrumque omisit *Fl.* *e* Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. *f* Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχυσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. *g* Σμικρὰν] Μικρὰν O. *h* Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. *i* Οἰκεῖον] Omisit O. *k* Προϊόντα] Προϊόντα male *Fl.* *l* Ἀφαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. *m* Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H.* B1. *P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemsterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἥξειν. ille ex Scholiaste observat, μὴ post ἀπιστῶ Ἀττικῶς abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω observare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemissa negatione post ἀπαρνοῦμαι sequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me fecisse.* At in Dialecto communi abest μὴ, ut ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & passim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etsi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen servo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. consentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noster promiscue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc nescit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλεσι] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris sustinentur, & memoria illorum assuevit certis intervallis quiescere?* *M.du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium dissimulandi haesitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod solebant interdum oratores ejus notae, quam describit noster, *resistere subito, & laudem silentio poscere*, ut ait *Fabius* l. c. s. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari potest, cum reprehendit 2, 2, 9. *assurgendi* exsultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophistarum rationes & fraudes persequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Cressolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe landa, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? Et, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? & id genus alia.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentiſſim advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & juſjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

χὴ ὑφερπαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; καὶ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλα τῶν λεγόντων, καὶ ἂν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτῆς δεικνύειν [n] δοκείτω· ἂν δὲ μέτριος [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὑπολήψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕστερον γάρ· καὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑπερρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑπιφράττειν τὰ ὦτα. [r] Ὑπόσεισις δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· [s] ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος γίγνῃ μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, καὶ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία, καὶ

n Δοκείτω] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. p Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα Fl. r Ὑπόσεισις] Καὶ ὑπόσεισις O. s Γίγνῃ] Γίνῃ O. in Fl. t Τῶν μέμψεων] Τὰς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Desunt x Τὸ ψεῦσμα] τοῦδε, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Διαλαμβάνουσα] Forſan Ἀναλέγουσα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quibusdam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J.P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan: Bis Accuſ.* c. 31. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Haec interrogative pronuntiinda videntur. *F.G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισρίφοντα] Ἀποσρίφοντα legit Interpres. *F.G.*

52. Ἐπιφράττειν τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ὑπόσεισις — τὴν χεῖρα] Supra Διν. c. 28. & Συνθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲ φορητὸν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G.C.*

59. Ὑπο-

καὶ ἀβδολαὶ στιβαναί. ταῦτά σι ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ φιλόλεπτον ἀποφανῦ. τοιαῦτα μὲ τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conspicuum facient. Atque talia 65 sunto quae extra sunt & apparent.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι τὰ παρὰ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω τὰ παρὰ γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· εἰς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφὶ τούτου [f] σου καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ [g] τὸ δεῖ-

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum sit, aleatorem esse, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etsi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas ostendere scriptas a mulieribus. Etenim pulcher esse velle debes, & hoc agere, ut mulieres studiose videantur te sectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quasi ea causa in ipsa quoque gynaeconitide gratiosus* 70 *sis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori sit, etsi a viris alterius rei causa amari videare, idque barbatus cum jam sis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed sint, qui etiam hac ipsa causa semper tecum sint. Si vero non* 75 *sint, servi certe sufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores sint mulieres, & abunde maledicant ac supra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime* 80 *sa-*

σαι καὶ περιδιαλεπτον] Omiserat O. sed in marg. additum. *b* Ἰδίᾳ] Bene sic *Ald. H. P.* &c. Male fine puncto *F.* & *Fl.* *c* Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. *d* Γε] Hoc reposuit *Selan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. *e* Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. *f* Σου — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* *g* Τὸ] Τὸν *Fl.* *h* Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F. V2.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. *i* Κἂν] Εἰ καὶ O. *k* Οἱ] Caret artic. O. *l* Πάχους] Ex O. sic dedi, cum πάχεις Edd. *m* Διοίσεις] Καὶ καταντίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. si tanti est, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. similes phrases adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπὸ, ut in *Alciphr.* editum. *J. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περιέσεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεῖς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλειῶν ἡ ἀναισχυντία & θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciscano:

Nec mihi displiceat primo muliebria passus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *J. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Cistell. *Largiloqua exemplo sumus, plus loquimur quam fas est. Eurip.* in Phoeniss.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον φύσει,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῆς λόγου,
Πλεύσας ἐπισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀκροᾶσθαι λέγειν.

G. C.

85. Πάχους] Cod. Ox. In reliquis πάχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταντίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτόν. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id sedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum est. *M. du S.*

94. Ὑποτελεῖν] *Fellare*, obscoenae significationis. *F. G.*

95. Ἐρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γοιμωτέρα] Τὸ τὴν γοῦν ἰκμυζᾶν scil. *F. G.*

Γο-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quæcumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. ϗ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , ϗ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὰς λόγους, ϗ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ ὐ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπτορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ ϗ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπολελεῖφθαι· μάλιστα ἢν πρὸς ὕτω πολλὰς τὰς ἔρωτας μὴ [p] ἀφρκέσῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπισάσθω, ϗ γοιμωτέρα γιγνέσθω, ϗ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

24. Hæc ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , ϗ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς παῖς ὢν ἀφανῶς, ϗ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μήτρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] τὴν ὥραν ὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαφκέσῃς] Διαφκέσῃ O. & marg. *A1.* q Γε] Τε *Fl.* r Ἢν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίτου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A1.* v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοιμωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόιμον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit , *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim Xoïs & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμυΐτης nominabantur. *J.P.* a *G.*

Ibid. Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem terme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice , in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides , non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδος eſt δίοδον , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινὸς, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore hæc corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαφροδιτιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quæ quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποστιγματίας , licet hi apud poëtas præcipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σιωπῇ τινι κακοδαίμονι ϗ γλίχρᾳ ἰρωῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt hæc corrigere, quæ nullius , niſi horum interpretum , oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praebat , & quia tolerabilius erat , quam hic. Eſt quidem , ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲ πρῶτον ὀπὶ ψιλῷ τῷ τρέφει συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην ὄσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲ οὐκ ἔτι [b] Πυθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲ ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾷν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιπὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀπὸ τῆς πενίαν ὑφίστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σορῦ φιλήματα, ἡδίστά μοι ἐποίει

temnenda, primo solorum alimentorum pretio fui cum amatore misero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam esse facillimam, eamque emensus in summo jam essem, (Aderant mihi enim, parce cara Adrastea! praesidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inscitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, sed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus sum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum simulo mulierem septuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipsos. Verumtamen paupertatis causa laborem sustinui, cum frigida illa de capulo oscula suavissima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Πυθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male B1. & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομήκοντ.] Ἑβδομηκοντούτιδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιπὺς] Λοιπούς O.

15. Ὦ Φίλη Ἀδράστεια] Δείμωνι ἢ Ἀδράστεια πωμ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ὃν καυχώμενον εἰσάγει ὁ μιαρὸς ὅτος διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμιαλιστόμβου τὴν δείμωνα * ἀνεψάμενος τῶν ὅτως αὐτὴν, ἥτις ἐπεβούσαλο. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐπειδὴν ἀναπεφηνὼς ἤδη ὡς Πολυδεύκει λῃστῆρι ὁ παρὼν λόγος, εἶγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας ἃ ὧ ὅτος ὁμώνυμος ὁ λῃστρόμβος ῥητόρων διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνεψάμενος] Ita, pro vulgato ἀνεψάμενος dedit *M. du S.*

admiseris, ad ἄκρον pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὅστις αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δικαστῇ εἶναι δοκεῖν. &c. Accusativum *Parasit.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. *Jov. Conf.* c. 7. f. ἐ γὰ ἀποχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι αἰχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς & γέρων ὀπίραλος πρὸς τὴν βυλὴν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρίφωνι] Non satis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi* vel *solius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Πυθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς & Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem subsannat Lucianus, primum Πυθεινὸν (sic enim legendum, non πολιτὸν.) Deinde Διόσκουρον vel Διοσκυρίδην vocatum fuisse. *J. P. a G.*

Ibid. Πυθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze.* Sed jam sub init. dictum contra Pollucem haec non scripta. *J. F. R.*

19. Διὸς & Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus designari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *servus*, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magister*, ipse etiam *Hesychius*, ac *Suidas*, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρύνεσθαι, τρέφεσθαι, ἁμιλλᾶσθαι, κορπώειν, χορτάσαι, λαβρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondum, quod sciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἔτυμ. *Dial.* Chelid. & Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; pluscula autem sint apud ipsum parentem Atticissimi Aristophanem, ubi ven-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. *Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi*

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' [g] αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, [h] κἂν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. κἂμ' ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ Φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ [i] ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι [k] πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὡς μικρὸν [l] ἔμοιγε δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. h Κἂν] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κἀν male *Fl. P. B1.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρρέθη χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. 1, 217. *J. M. G.*

Ἐγγαστριζόμενος] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολιτῶν, οὐκέτι μεθα κινδύνῳ τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πληθωρῶν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον διδόντες, τὸν μὴ κινδύνῳ πληθωρῶν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἄθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Κἂν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Κἂν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μυσθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. F. G. Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ Φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palmae.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ Φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἐπὶ τοῦ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι τῷ Ἔρωτι, [a] μὴ τὸν πάνδημον, μᾶλλον δὲ τὸν πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας, καὶ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισκασάμενος.

quidem videtur. Haec tibi, ita me populari Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γενάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πεπαύσεται· σὺ δὲ ἤν σοι δοκῇς τοῖς εἰρημένοις, καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οὗπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νόμῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἑπέρασον εἶναι, καὶ γαμεῖν οὐ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθάπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνουσα φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [h] πρέπειν καὶ σεαυτῷ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ καὶ τῷ Διός· ἐγὼ δὲ (ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκχήσομαι ὑμῖν τὴν ὁδόν, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολάζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτιλὼ τὰ ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι. ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε, μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ ταχεῖ ἡμᾶς κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλλὰ τῷ ῥᾴστην καὶ πραγῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Μὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενάσθας male O. c Πεπαύσεται] Πέπαυσαι male O. d Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατῶν male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν] Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολος] Restitui ex Va. Ἀσύμβολος cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Μὴ τὸν πάνδημον] Τὸν Ἀφροδίτην φησί. ὑμνοῦσι δὲ καὶ αὐτὴν οὗτοι, ἢ ἀφ' οὗ τὸν προηγησαμένην αἰχρότητα τῶν γραῶν, ἢ ἀφ' τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ ἐκ τούτου μὴ τὰ ἄλλων κακῶν ἴχνεσιν αἱ πόρναι, ὁ μιμεῖσθαι ἐκ αὐτὸς ἐποβάλλει ἐκ τοὺς ἄλλους διδάσκει. V.

47. Καὶ χάριν] Γράφει ἐκ χάριν οὐ σμικρὰν ἐπισάμενος αὐτοῖς. V.

• Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγασμένην, quod nihili erat. J. F. R.

45. Μὴ τὸν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Μὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. XI. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. J. F. R.

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ ἐκ καλαυσόμαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλ. J. M. G.

51. Οὗπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βάλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνουσα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. F. G.

59. Φέρεσθαι] Glossema est. F. G. Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας ὁ ὑμενὴς Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὃς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκεῖνο τῷ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem *illud*, quod ad mentiendi libidinem *homines* allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus *talia* maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

ΤΥΧ.

ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίοις ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, ὁποῖοί τινες εἰσὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τοῦ χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οἵτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὑπὲρ σωτηρίας τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, πολλά τε αὐτοῦ ψυχὴν κτωμένου, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τοῦ χρείας τὸ ψεύδεσθαι ἐποίουν περὶ πολλοῦ τὴν ἀληθείας

a Περὶ πολλοῦ τὴν ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ἢ τὴν ἐρώτησιν. *V.*

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πολλοῦ. *G.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito ἠρώτων.

τῶ Πλάτωνος, φήσουσι λαλίστερα πεπὸν ἄρμου. Jam age omittas φήσουσι, non habebit unde pendeat accusativus λαλίστερα. *J.F.R.*

62. Παίσονται] Haec Lucianus Rhetoricae valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισκώπτουσι] Ἐπισκώπτουσιν forsan legendum. *F.G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V*a. recte. In reliquis ἀσύμβλητος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Geſneri* ad vulgatum ἀσύμβλητος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam spectata*, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβαλλομαι. *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβλητος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὑμέτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J.F.R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G.C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J.B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρύμβολος] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τὴν ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἀδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καταγνώκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστ' ἐστὶ πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γοῦν τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἰ γε τὸ χεῖρ.] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ * κάνω ἅμα ταῦτα διξιών. *V.*

* Κάνω] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τῆς ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τῆς ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοί ἐστιν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi περὶ cum *Euſtath.* accipias pro θειοτέρου; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ἂν ἰδέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογεπείας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα, τί ποθ' βούλονται λογοποιοῦντες. ὃ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ & ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλούς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Ferem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop.* Fab. 128. προσκρουσάσης ὑπὸ τῆς κιφωλίης — ὑπὸ κλασθείσης. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium succeſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & *Chimaeras*, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, *abſurdae* omnino & portentoſae fabellae, *puerulorum* mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διῆκνεῖ τὸ ψεῦδος, ἐκ μαθόντος ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γὲν πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν ἐρανὸν τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὴν ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τεράστια μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι δὲ Μορμὼ, καὶ δὲ Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια. τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τοῦ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἦτοι τὸ Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

b Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1*.

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἐς Φιλομήλα καὶ Καλαμεύς. ἢ μὲν εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ ἐς Φιλομήλα εἰς ὄρνεα μεταβληθῆναι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον ἐ Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὸν Μορμὼ ἐ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ὀνος larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττειν eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τὸ θρᾶσος ſic eſſe accipienda, ut ἀποτροπιασμὸν exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, σὺ μὲν, inquit, τὺ τάχιον. Μορμὼ, δέξαι ἵππον. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica*. ſ. abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Sativos quosdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγῆσθαι). ὃς δ' ἂν ὦν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων πτηνῶν, ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς οὗτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτῳ προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστεῖ· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνουσιν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὂν, ἐγκαλλωπιζόμενοι τῇ γραφῇ, ὅπερ μάλιστα δέον) πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἐπιφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσοι λιμῷ τοὺς ἐξηγητὰς αὐτῶν ἀπολωλέναι, μηδὲ ἀμισθὶ τὸν ξένον τἀληθῆ ἀκούειν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις λοιμηνιστὴς ἄνθρωπος καὶ ἄγαμος, ὅτε γυναῖκα ἠγαγόμην μὴ ἂν ἐλίσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ φόβον. καὶ ὅτε ἐχόμην τοῦτον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν ἡ γυναικὸς †σκιψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνίσχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καθαψαμένου, ὅτε τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κύμαλα μιτρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

[a] Ἀγαγόμην] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγόν. *J. F. R.*

† Σκιψαμένης] Apud Cl. *Graevium* ἁψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem æque ac ab Græcis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κορυβος] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ὅτε μωρός τις λοιμηνιστής· ὅτε γυναῖκα ἠγαγόμην μὴ ἂν ἐλισθῆναι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸ πρὸς πατρίδα αὐτοῦ φόβον, καὶ ὅτε ἐχόμην παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν ἡ γυναικὸς ἁψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνίσχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθῆναι, ὅτε τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est caussa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἔρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πᾶνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Græcis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πᾶνα] In Jove Tragœdo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πᾶνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παραγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὁ Εὐκράτης ἥκω σοι τὴν πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μέλαξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ὑπὸ φέρων τὸ πράγματος τὴν ὑπερβολήν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τερατώδη καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ὤν, καὶ ἰδεῖν ἂν οὐδεὶς οὐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἔχειν, ὅτῳ βαθὺν πώγωνα καθειμένον, ἑξηκοντούτης ἤδη, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλά, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὑπισχνοῖτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὀμόσησάμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέπονία ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνοι, καὶ ἔξω εἴη τῆς καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὤν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διξιόντος] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διξιόντες vult *Solanius*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διξιόντος, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διξιόντος] Primo intuitu διξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διξιόντος abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένον] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Καγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ὅτι ἐπὶ δασύτητι καμωδεῖται, ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὅτι μόνος πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σακκοφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παραστησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψευδής, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat παραστησάμενος τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθει με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον θεὶς ἕλλων, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς σὲ Ἐφίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἤν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοσε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτιλλον ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνόηκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὴν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταγινωσκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἀνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ παναρέτους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου προαιρέσεως, παιδεύσιμους ἁπάσας]

15. Πρὸς σὲ Ἐφίας, ὦ Τυχιάδη] Τὸν Ἐφίαν εἰς ὅρκον παρίλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πωμβανόμβρου, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὸ ἰφιγένια ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. V.

devoveret, si falso accusasset. J.F.R.

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. J.B.

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ὁρᾷ πρόσωπεῖον θεσβίτου. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀνωθ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. M.du S.

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἀσθενοῦντα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. J.F.R.

36. Καὶ πανταρέτους; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, παιδεύσιμους ἁπάσας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. M.du S.

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. M.du S.

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. M.du S.

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. M.du S.

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. J.F.R.

48. Τί μείλιξον αἰσιὸν ἐπήκοον] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκοον nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. J.F.R.

Ibid. Κἀγὼ μάλα περιφυλαγμάτως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένως. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* J.F.

49. Περιφυλαγμάτως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περιεσμένως usurpat *Aelianus*

H;

rei est, de unaquaque secta, venerabiles omnes, ac tantum non adspectu ipso terribiles. Insuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi caussa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi descenderat. Igitur assidere me apud se in lectulo jussit Eucrates, submissa paullum ad infirmitatem significandam voce, cum me vidisset, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipso ingressu audirem. Et ego summa cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excusatione illa vulgari prolata, me morbum ipsius ignorasse, audito autem, cursim statim venisse, prope illum assedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc disputabant, insuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas subjiciebant. Nam Cleodemus, *si ergo*, inquit, *sinistra aliquis humi tollat dentem mustelae, ita uti dixi interfectae, & excoriatā modo leonis pelle deliget, ac deinde circumpendat cruribus; statim cessat dolor. Non*

τῆς προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονυχὶ φοβερὸν τὸ πρόσωπον. ἔτι γὰρ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τῆ νόσῳ ὀπικληθεὶς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶ συνήρόφων ἦν. τὸ ῥεῦμα γὰρ, ἐς τὰς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί τε μὲ παρ' αὐτὸν ὅπι τῆ κλίνη ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῆ φωνῆ ἐς τὸ ἀκουστικὸν, ὁπότε εἰδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ μεγαλορρήμονα, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἦλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ὑποβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῆ ἀριστερᾶ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸ ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδύσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Περιφυλαγμένως] Περιφυλαγμόνως B2. sola. b Ἦλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. AIW. c Ὑπὲρ] Περὶ Fl. sola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor, fecitque περιφυλαγμόνως. *M. du S.*

Περιφυλαγμένως] Non ausus sum hoc mutare ob solam *Basil.* 2. Nam persaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo frustra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque similia passim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως, &c. Sed & adverbia pronuntur, ubi adjectivo locus esset, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὰ πάντα πολυπόνως ἐκγυοῦς. *Omnia miseriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγυιᾶς μοι προκαθῆς τοῖς λόγοις. Pro ἀγυιᾶς, i. e. *Non ignobile mihi* (est, videtur) *incumbere in dicendi studium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλα. Nam ait: εἰ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικὸν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epist.* ad *Philippens.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatissima illa ὁ δεῖ χρόνος, ὁ πάνυ τροφή, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν πρὶν ἀσοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum, in ὅλως & ὅλος πρὸ οὐ πράγματι, de quo Cl. *Jens.* etiam egit ad *Hermot.* sub init. Sed & vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatius adverbio locus est, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. Φυομένων τούτων διαφιλῶν pro διαφιλῶς, ad quae peritissimus *Wesseling.* plura similia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελάσταια μονονυχὶ τοὺς παριόντας πρίμα & περιστρώσας κατὰ τῶ ἰματίων διεκοσίας. nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari solere, dum structura ap. Lucian. est alia. Nec ego, etsi dedi quae propius accedunt, περιφυλαγμένως esse sanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad postremum ἐπηκούομεν referendo stare queat, atque ideo nihil immutarim. *J. F. K.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reines.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ἔτω πιθανώτερον· οὐκοῦν γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ὀπίσαιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὸ οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἤκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι οὐκοῦν ἔλαφος. ἀναγκαῖος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαχέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τὸν Λίβυν.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν φαρμάκοις, τῷ κακῷ ἔνδον ἰατρεύοντος; ἐγέλασαν ὅτι τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωσόμενοι μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ὀπισαίμην τὰ προδήλοτατα, καὶ ὧν ἂν ὑδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ ὡς οὕτως ἔχειν. ὁ μὲντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἥδεσθαι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τὸ τέχνης, οἵου τε παραγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, sed cervae virginis & nondum initae: & probabilior sic res est: celere enim cerva & robustum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, si quis cum suo quodque carmine adhibere possit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipse quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem esse, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir sapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, veleciores esse leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam persecuti.* Laudabant praesentes Libyn, qui recte dixisset.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia sedari, aut rebus extra appensis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc sermone meo, ac manifestum erat condemnari ab illis multam meam insciti am, quando nescirem, quae essent manifestissima, ac de quibus nemo sanus contradiceret, quasi non ita se haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte sua afferre vellet Eucrati, & vino illum abstinere jubens, & vesci oleribus, & in universum de contentione remittere. Cleodemus ergo subridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δώσεται marg. *Al.* b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* sola fruſtra, cum marg. *Al.*

84. Καλεγνωκότες μου] Καλεγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐπὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum est*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δῶν ἐπαυσῶν occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καλεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade? Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos? Mihi vero, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τ̃ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τ̃ ῥῖνα κορύζης μετὸς εἴην, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω κ̀ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μ̃ ῥηματίων, ὡς φατέ, κ̀ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, κ̀ τ̃ ἴασιν ὑπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, ὦδ' ἦν ἐς τὸν Νεμεῖον λέοντα τὸ δέρμα [d] ἐνδῆσαί τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τ̃ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, κ̀ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, ὦδε τὰ προφανέστατα ἂν παραδέξασθαι ταῦτα; τ̃ ἐκ περιόδου πυρετ̃ τὰς ἀποπομπάς, κ̀ τ̃ ἑρπετ̃ τὰς καταθέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα κ̀ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ πολὺ οὐχὶ ταῦτα οἴσῃ γίγνεσθαι τοῖς τ̃ ὁμοίων; ἀπέραντα, ὦ δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, κ̀ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τ̃ ἦλον. οὐδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μ̃ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τ̃ λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τῷ τε πυρετῷ, κ̀ τῷ οἰδήματι δεδιότι, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ταῦτα τοῦτο ἐκ τ̃ βυ-

[c] Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *J.* οὐκ cett. Δὶ οἷς ἂν etiam marg. *A*1. [d] Ἐνδῆσαι] Ἐνδῦσαι *J.* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσεις pejus marg. *A*1. [e] Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόγῳ male *J.* & marg. *A*1: *f.* Ὠφιλεῖ] Ὁμιλεῖ *Fl.* [g] Τί] Ὅτι marg. *A*1. & *Fl.* male. [h] Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *El.* [i] Τῷ τε] Οὕτω τε τὸ *J.* cum *V*2. & marg. *A*1.

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τ̃ ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τ̃ ἀσυμφόροις ἀσύμφορα πειρωμένων, ὥσπερ ἐπὶ τ̃ ψευδῶν εἰρηται τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i. e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſ. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. B.*

19. Ἦλῳ — ἐκκρούεις τ̃ ἦλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. B.*

βυβῶνος δραπετεύοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, μὴδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γάρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θηριάποντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη κεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κνῆμαν ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι θηριπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεὸν, τὸν

pterea de inguinibus anfugiente ; adhuc quae dicis anilia ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

[a] Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *J.* & *V2.*

37. Ἤπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὰν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῳ μέρει τετέλεσαί σοι τὴν ἡμέραν, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem auctor calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. σὺν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipsum in grabato adferri a conservis , totum tumoribus inflatum , luridum , putrescentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , inquit , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , statim arcesso , qui sanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , restituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret insuper pedi illius lapidem , quem de columella sepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortassis mediocre videatur : quamquam ipse Midas , sublata in quo portatus fuerat grabato , discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de sepulcro.

δὲ οἰμώζειν, ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο, καὶ τ̃ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὅπι σκίμποδος ὑπὸ τ̃ῶν ὁμοδούλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τ̃ ὀπῳφάνειαν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τ̃ῷ πατρὶ, τ̃ φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ̃ Χαλδαίων, ὥς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τ̃ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μάτην λέγων, ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τ̃ Μίδαν, ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τ̃ ἰὸν ἐκ τ̃οῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τ̃ῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ̃ῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τ̃οῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἀράμενος τ̃ σκίμποδα, ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο, ᾤχετο ἐς τ̃ὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ στήλίτης ἐκεῖνος λίθος.

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset , mane , pronunciatis ex veteri libro sanctis septem nominibus , loco per sulphur & facem tribus circuitibus lustrato , quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit. Veniebant igitur vellut tractu ad incantationem angues multi & aspides , & viperae , ac cerastae , & jaculi ,*

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. ἐς γὰρ τ̃ὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἑωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δαδὶ καθαγνίσας τ̃ὸν τόπον, περιελθὼν ἐς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ̃ῶν ὅρων. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ̃ὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παριὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσαιτο *Fl.* Ἰάσιτο marg. *A*1*W.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *A*1. *e* Τ̃ῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kusterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Casaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθύσης ἀγορᾶς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo desinerent homines esse frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum esse in frequentissimo populi conspectu , ut res coram tot testibus acta eo minus negari queat. *J.F.R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemsterhusii* evolvi , haec Luciani comparat cum verbis Apostoli c. 28. 4. ἰδόντες οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ̃ῆς χειρὸς αὐτοῦ, aliaque similia adfert. Quae non exscribam , quia magis nota. *J.F.R.*

66. Αὐτὸς ἀράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M.V.La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non possum quin adscribam hic, quae in margine veteris Codicis hic sunt adnotata *ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φέρει Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δικαίως καὶ γνησίως.* *J.G.G.*

73. Θείῳ & δαδὶ καθαγνίσας] Vid. *C. Barthii* Adversar. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum sulphur ad fascinationes adhibitum aliquot poëtarum testimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum sulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo stupefacti obmutescunt, & se quocumque abstrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J.F.R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Consultiss. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J.F.R.*

77. Κεράσται] Vid. *Διψ.* c. 3. De physalo Rubri maris vide *Ælianum* de anim. III. 18. qui *piscem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, ὀλιγωρήσας τῶν προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τῶν νεώτατον χειρολογήσας, πρεσβευτὴν ἐπεμψεν ὅπως τὸν δράκοντα, καὶ μὴ μικρὸν ἦκε καχεῖν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτὰ ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φυσήματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἐπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ἐπιπολὺ ἀντισχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας ὅσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanserat draco unus vetulus, qui prae senio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adesse, atque unum serpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo post iste etiam. Cum vero congregati essent, afflavit illos Babylonius: at illi confestim ab illo ipso flatu, nobis admirantibus, combusti sunt.

13. *Dic mihi, Ion*, dicebam ego, *serpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille scipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis*, Cleodemus inquit: *ego vero & ipse magis etiam quam tu incredulus circa talia cum essem, (fieri enim nullo modo posse putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me passus sum. Quid enim facerem, qui viderem illum, sudo die, per aërem ferri, super aqua incedere, per ignem transire otiose & gradatim. Tu haec*, inquam ego, *vidisti, Hyperboreum hominem vo-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *Ald.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omisso ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Wess.* duo haec adscripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel sic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθ ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθ. G.

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πιθ. c. 7. Vid. *Kust.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus serpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non solum facit, quod & supra *de Lucl.* §. 7. legas: ἐκεῖσ' ἂν συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia συνηλ— a συναυλίζομαι commoror hic sensum nullum exhibet. Aliud foret, si, quod nescio, συνηυλίσθησαν daretur a συναυλοῦμαι, sibilando congrego, vel fistula convoco, ut pastores solent congregare oves; tum nihil sine auctoritate Codd. immutassem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθ ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant posteriores duae voces, & pro γίγνεσθ, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorsus ejiciendum censeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio*. At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonstrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorsus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit semel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit se

volare ; & super aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus est, quae ostendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipsa Hecate manifesto sistenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiisset hereditatem, amore captus est Chrysidis Demaeneti filiae. Me autem philosophiae tum magistro utebatur : ac nisi amor illum detinuisset, omnia jam Peripateticae scholae placita didicisset, qui duodeviginti annorum adolescens jam analysi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractasset. Attamen consilii circa suum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magistrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praesens minarum mercede interposita ; oportebat enim statim numerare aliquid ad sacrificia : sexdecim vero, si frui daretur Chryside. Ille vero plenam cum servasset Lunam, tum enim plerumque talia sacra perage-

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ὀπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκρὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καλαστῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτῷ ἐν Γλαυκίᾳ τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, παραλαβὼν τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπησχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετηκὼς εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μναῖς τέσσαρσι μὴ τὸ πρωτεῖα. (ἔδει γὰρ προμελέσαί τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῇ Χρυσίδι. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ὁπιτοπολὺ τὰ τοιαῦ-

d Ἀλιξικλίους] Ita Edd. hic, sed paullo post Ἀναξ— habent. e Δημαινέτου] Sic Fl. J. Fr. &c. Δημαιου Schol. f Ἐπιτοπολὺ] Sic J. P. H. S. &c. Ἐπιτολὺ Fl.

7. Καρβατίνας] Καρβατῖνας τὰ τραχέα ϵ πεποιημένα ὑποδήματα, ἃ ϵ ἀμφίβολος φησίν. V.

18. Δημαινέτου] Γράφε Δημέτ. V.

se ἄγων ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βίβρον ἐμέσαι τὸ αἷμα του τῆς οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipsa Chrysis ἐκέσθη πάντων τῶν θύρας ϵ ωειλουσῶν versata est cum Glaucia. Itaque τὸ Γλαυκίᾳ nunc accipe, ut circa finem harum insaniarum τὸ Ἀμφιλόχου, τὸ Εὐημέρου. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati sint libros scriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano scribi faciunt, quasi patrem habuerit Ἀναξικλέα ; ex quibus verum eligere sine auctoritate vetustatis nequimus. J.G.

Ἐν Γλαυκίᾳ] Sic infra c. 38. τὸ Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus est, J.F.R.

Ibid. Ἀναξικλίους] Aut ita hic, ut infra Ἀναξ— legendum ; aut illic Ἀλιξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. M. du S.

Ἀλιξικλίους] Solan. in nott. nihil definit. In Junt. vero Ἀλιξ— deleto, Ἀναξ— rescripserat. Ego Ἀλιξικλέα τραγῳδὸν invenio apud Thucyd. VIII. c. 92. num vero idem sit, de quo hic, non habeo dicere. J.F.R.

23. Ἀνίλυε] Optimo sane consilio sic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione instructum, judicium requirit, Physica audirent. Stoici vero non secundo tantum loco, sed tertio & ultimo videntur Logicam docuisse. Vid. Diog. Laërt. p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενον ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαντάζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὧν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μὴν μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἅτε σελήνη ἀνέπαλτο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὸ που χαλὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, *fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos siebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.*

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

[a] Ἀναξίκλεα] Sic jam *J. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. [b] Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AiW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμε.] *Heliod.* lib. 6. *J. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *J. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ιφ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύγη seu λύγη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὶς, pro λυγόφως, λυγαυγὶς. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita Cicero e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, &, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *J. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐκίρασεν ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

derem enim, ea si vidissem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, qui fidem neges omnibus.

16. Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi

σευον· ἢν δ' εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω. πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐρατὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· οὐχ ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τῇ πηλίνῃ πρεσβευτῇ, καὶ μάγῳ τῷ ἐξ Ὑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην ἡ ἐπῳδὴ καὶ γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου φεύγει. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου τινὸς ψοφήσῃ, ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτῷ τῷ μάγῳ, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασεν ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δεινῶν, αὐτὰ καθ' αὑτὰ ἐξάδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ Παλαιστίνης, τὸν [f] τούτων σοφιστὴν, ὅσους παρελαβὼν καλαπίποντας πρὸς

c Ἐρατὴν] Et sic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *A1.* e Πάντες] Abest a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, haecelli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ.] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ. — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palaestina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* praedixerat, subjecta erant daemonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa aetate ecclesiae. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac fine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ὅτι μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπτήσῃ κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἐγὼ γοῦν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] καὶ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῖν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos, spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

[a] Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. [b] Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A1.* [c] Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A1.* Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. [d] Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A1.*

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δεσμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὁμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ὅτι μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui ejus, qui ad Lunam concidierent, oculos distorquentes, & os spuma implati, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse οὐκ, quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, οὐκ ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutassis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Aegyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, οὐκ inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. Jam vero ob consuetudinem insitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore annulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?

18. Illud enim de statua, inquit Eucrates, quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua, inquam, statua? Non vidisti, inquit, ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon, inquam, dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non, inquit, illud

ἐπῳδὴν] Ἐπωιδὴν Fl. μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἰλιτύθ. Fl. Οἱ λίγοντι αἶκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐμοῦ Fl. Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Soulius. Τὴν] Sic Edd. omnes. Excepta Amst. quae τ. casu magis, quam consilio. συναναστρομένῳ] Συναστραμένῳ Fl. male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum Crozii manum, Clariss. virum J. Odé consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio Psellum rescribendum. qui de Daemonum operationibus libellum confecit ; editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a Gilberto Gaulmino, recusumque Graece ac Latine in forma minore. J.F.R.

98. Οὐ μόγις] Sic supra Dipsad. c. 30. f. M. du S.

12. Ἐκ τῶν ξυλῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. M. du S.

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat Φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. M. du S.

Φαινόμενον] Etsi φαινομένου non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro adparitione acceptum intelligi potest eod. modo, ut Phaenomena philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τῆς ἀνθρώπου nihil habebit incommodi. J.F.R.

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκήθεν oriundus dicitur, infra c. 20. M. du S.

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. Casaub. ad lib. 9. Athen. J.B.

29. Τὴν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Zeux. c. 4. M. du S.

Εἰς τὴν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος est via, qua commeat ὁ λεώς: sic δισκοφόρον posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. J.M.G.

Τὴν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. Gesnerus, si recte sensisse

ὃς, ἐπεὶ τ̃ Μύρων῾ ἔργων ἓν ϗ τοῦτό ἐϛιν ὁ δισκοβόλ῾, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ πας' αὐτόν, φημι, τ̃ ἀναδούμενον τ̀ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γ̀ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μ̃ ὑπὲ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς ϗ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕϛηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̀ ἀναβολὴν, ἠνεμωμένον τοῦ ὠώγων῾ τὰς τρίχας ἐνίας, ὑπόσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχ῾ ὁ Κορινθί῾ ϛραλήγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὑπὲ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας ϗ ϛεφάνους ξηρὰς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον ϖετάλοις τὸ ϛῆθο῾. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀπὸ τριτης ὑπὸ τοῦ ἠπιάλου ϗπολλύμενον. ἦν γὰ ϗ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιϛ῾ ὅτ῾ Πέλιχ῾; ἔϛι, ϗ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquos ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρησωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γ̀] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτ῾ ὥϛπερ ϵ̀ ὁ Εὐφράνωρ· ϗ πᾶς ἀγαλματοποιὸς τῶν εἰσάγει) θαυμάζω. *V.*

50. Ἠπιάλου] Ἠπιάλ῾ εἶδ῾ πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

siſſe *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J. F. R.*

32. *Μύρων῾ —— δισκοβ.*] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλ῾] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ἀ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γ̀ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτ῾ ὥϛπερ ϵ̀ ὁ Εὐφράνωρ, ϗ πᾶς ἀγαλματοποιὸς τῶν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὡϛπερ ἕτερ῾ ἕτ῾ ὁ Πολύκλειτ῾. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ϵ̀ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτ῾ ὥϛπερ ὁ Εὐφράνωρ, ϗ πᾶς ἀγαλματοποιὸς τῶν εἰσάγει) θαυμάζω. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάϛης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάϛας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

te vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum, inquit, nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Encrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed

ἀνὴρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναῖ ὗτ⟨ος⟩ ὁ λίθος γελώμεν⟨ος⟩ ἀνδριὰς, ἢ ὑ νομίζεις τῦ αὐτῦ εἶναι ϗ ἐπιπέμπειν ἠπιάλυς, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε ϗ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔτω ὁ ἀνδριὰς, ϗ ἥπι⟨ος⟩ ὕτως ἀνδρεῖ⟨ος⟩ ὢν, τί δ' ἂν ϗ ἄλλο[d] ποιῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιτα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τ βάσεως, ἐφ' ἧ ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τ οἰκίαν, ϗ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε ϗ ᾄδοντί· ϗ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχε⟨ται⟩, μηδὲν ἐνοχλήσας τὺς ἰδόντας· ϗ μὴν ϗ λύε⟨ται⟩ τὰ πολλὰ, ϗ παίζει δ' ὅλης νυκτὸς, ὥτε ἀκύειν τῦ ὕδατ⟨ος⟩ ψοφῦντ⟨ος⟩. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ ϑχὶ Πέλιχ⟨ος⟩ ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ[e] τῦ Μίνω⟨ος⟩ ἢ. καὶ γὰρ ἐκεῖν⟨ος⟩ χαλκῦς τις ἦν, τ Κρήτης περίπολ⟨ος⟩. εἰ δὲ μὴ χαλκῦς; ὦ Εὔκραλες, ἀλλὰ ξύλυ ἐπεποίηλο, ϑδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὑ Δημήτριυ ἔργον

[d] Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* [e] Τῦ] Τὸν Exc. Τῦ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πολυκλείτυ] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίυ] Idem hic Critias cum eo qui Ἀπτ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλακρίαν] Supra T. I. Tim. §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. Tim. §. 52. No. 86. ubi αὐτοδορίας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπ⟨ος⟩, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκωες, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκ⟨ος⟩ *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκ⟨ος⟩, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχ⟨ος⟩] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στιφώνες] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἡφαίλυ] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περιέρχεται τὴν ἐπικτηθεῖσαν κατὰ τὰς κώμας φυλακὴν τοὺς νόμους οὐ γὰρ ἦσαν γεγραμμένοι τοῖς νόμοις, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολ⟨ος⟩] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

γον εἶναι, ἀλλὰ τ̃ Δαιδάλυ τεχνημάτων. 75 *num de Daedali artificiis. Nam, ut ait, fugit de ſua baſi hic quoque.*
δραπετεύει γ̃ῦν, ὡς φησ, ἀπὸ τ̃ [a] βάσεως
ϗ ὅτ@.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μέλα- 20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne di-*
μελήσῃ τ̃ σκώμματ@ ὕ̃τερον. οἶδα ἐγὼ, *cti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu ve-*
οἷα ἔπαθεν ὁ τὰς ὀβολὰς ὑφελόμεν@, ὃς 80 *nerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingu-*
χτ' τ̃ νεμηνίαν ἑκάστ̃ τίθεμεν αὐτῷ· πάν- *lis novilunniis ipſi offerimus. Graviſſima qui-*
δεινα ἐχρ̃ν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. *dem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego.*
πῶς ἂν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὔκραλες; ἐθέλω *Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? vo-*
γ̃ ἀκ̃σαι, εἰ ϗ ὅτι μάλιστα ὕτ@σι Τυχιά- *lo enim audire, etſi fidem vel maxime hic*
δης ἀπιστ̃σ. πολλοὶ, ἦ δ' ὅς, ἔκειντο ὀ- 85 *Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *obo-*
βολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτ̃, ϗ ἄλλα *li ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot*
νομίσματα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ̃ μηρὸν, *alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati,*
κηρῷ κεκολλημμένα, ϗ πέταλα ἐξ ἀργύ- *& argenti bracteolae, votum cujusdam, aut*
ρυ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲ τ̃ ἰάσ@, *ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri*
ὅσοι δι' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμε- 90 *erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Li-*
νοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρα- *byа, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt no-*
τ@ ἱπποκόμ@. ὅτ@ ἐπεχείρησε νυκτὸς *ctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt,*
ὑφελέ̃ πάντα ἐκεῖνα, ϗ ὑφείλετο καλα- *obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua.*
βεβηκότα ἤδη τηρήσας τ̃ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ *Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpolia-*
ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω ὑπ̃σεσυλημέν@ 95 *tum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Li-*
ὁ Πέλιχ@, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, ϗ καλε- *byn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in*
φώρασε τ̃ Λίβυν. δι' ὅλης γ̃ τ̃ νυκτὸς *aula in urbem circumiit infelix, qui exire non*
πλάνητο ἐν κύκλῳ τ̃ αὐλὴν [d] ἄθλι@, ἐξελ- *poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum*
θεῖν μὲ δυνάμεν@, ὥσπ̃ ἐς Λαβύρινθον ἐμ- 1 *die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis.*
πεσών, ἄχρι δὴ καλεληφθη ἔχων τὰ φώ- *Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non*
ρια, γενομένης [e] τ̃ ἡμέρας. ϗ τότε μὲ *pau-*

[a] Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *Al.* [b] Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceteriſque. [c] Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* [d] Ἄθλι@] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* [e] Τ̃ς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ̃ Δαιδάλυ τεχνημάτων] Τοῦτο μέντοι οὐδὲ ἐκεῖνο. ἀλλ' ἐπειδὴ † πρῶτ@ Δαίδαλ@ ἄγαλμα εἰργάσατο ὑπὲσκελὲς, τ̃ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβλη- κότα τὸ ποδὶ λεπτολεύτων, πάρεχε φίλοι, ὡς § τὰ τῦ Δαιδάλυ ἀγάλματα πᾶσιν αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρῶτ@] Πάντων eſt in V. quo forſan Πανὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Cler.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθ̃ uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμεν@ πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχε̃σθ̃ *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένου, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἄνερ τούτου ἔκειτο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλωπεκῆθεν] Ut Τάξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκίθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπεκῆθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates,* aeneus *Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

πληγὰς ὅλας; ὀλίγας ἔλαβεν ἀλλὰ· ὁ πολὺν δὲ ὕστερον χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καμὲ, ὡσοῦπερ [g] τὸν Μίνω ἡλικιώτην, οἰόμενον παίειν ἤδη δοκῶ. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἕως ἂν ὁ χαλκοῦς μὲν χαλκοῦς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὅπως φοβήσομαι τὴν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπελθόντα μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καμοὶ, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] Θρυαλλὶς σβεσθῇ, σείεται τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φοβῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν σείων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὰ θυσίαν ὑποβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαναχτεῖ, ἂν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιδῶν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὑφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδιδίειν] Lege ἐδεδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe ἀγαναχτεῖ ἂν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. εἰκὰς ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ', niſi quod *Fl.* habet ὑφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἐστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur ἀπὸ τῶν δειπνῶν, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἡ ἀπὸ, ut ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἐστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia δειπνεῖν ἀπὸ τῶν partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίχραλον ἐπισπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat; aut libet mulsum, aut capiti coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὴν ἀγρὸν μεσούσης τὴμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξιν φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἦν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καὶγὼ εἶχαζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ὅπως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινὶ γενομένῳ, καὶ βοῆς οἵαν ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιστα-δίαν μέγεθος τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας βοστρυχηδὸν περιέχειτο, εἱλουμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ τοὺς ὤμους ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξιν διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὸ τοῦ πόνου τρίχας πάσας, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus causſa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a Ὁ] Ω male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρικῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσαν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, καθεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Ἐρῶτ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed σπειρηφ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a σπειρά-ραι *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσαν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli , quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi , quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt , accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

ἡ ῥινὸς , ἠρέμα προσχυνοῦντες ὅτως ἀπίθανον Κολοσσὸν , ἡμιπαδιαίαν γυναῖκα , γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μέλαξυ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ὅπῃ σοφίᾳ, καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται , μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος , εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὔκρατες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων , ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] σπαρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔσχην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ ἔσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὴν γῆν , ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα , λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος , ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ὅπῃ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα , τὴν Πυριφλεγέθοντα , τὴν λίμνην , τὸν Κέρβερον , τοὺς νεκρούς , ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον , ἐν οἷς αὐτὸν καλέσαμεν. τί δὲ ἔπραττον , ὁ Ἴων ἔφη , ὦ Εὔκρατες , αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ὅπῃ [i] τοῦ ἀσφοδέλου καλαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Σπαρᾷ] Bene *V2.* Σπυρᾷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *f.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πᾶσιν ,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδίκνυον referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' ὡς προεῖπον ἰκανούς. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅτι μὲν ἐπί τι ῥῆμα γλάττεται ἴλεῳ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ ἡλικιῶται ἐστὲ Διαλόγου , ἃ τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Σπυρᾷ] Ita *V2.* Reliquae σπυρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. Φάσμασι μὲ Ἑκατικοῖς φωτοειδέσιν αὐτοπτυμένοις ὠμίλησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ὧν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἰων, οἱ ἀμφὶ τ' Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῆς ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τ' Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τ' Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τ' Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τ' Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς εἶδον, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τ' οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὕτω ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότι τῷ χάσματι· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τ δαδός μοι ἐδόκει. καἰγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμεμψαμένου τῷ μάρτυρι τ' ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ πρὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δὲ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλείσαντες τὰς θύρας, ἔξω περιέμενον. ὅτε γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορότι

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὕτω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὗτω *J.* b Ἐμμεμψαμένου] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος δριμύτερος G. d Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλεισ. marg. *Al.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐγρηγορεῦτι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς εἶδον] Γράφε, ἱκανῶς * εἰδάκει. *V.* 9. Ἐπιμεμψαμένου] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γραι. ἐπιμεμψαμένου.

* Εἰδάκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege εἰδάκειν, vel εἰδακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat.* π. ψυχ. *M. du S.*

97. Εἰκάζων] Forsan εἰκάζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*

1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri suum.* *M. du S.*

9. Ἐπιμεμψαμένου] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐπιτηκοΐαις ἔτεσιν, ἃ βιβλίοις, ἐπιμεμψας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*

15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veste candida indutus : deinde surgere me jussum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut statim conspectu primo agnoscerem Tantalum, & Tityum, & Sisyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero essem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, assidebat, pronuntians eorum, qui paullo post morituri essent, nomina, quos ultra diem ipsis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi sistebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, inquit, impletum illius filum est : abeat igitur. Tu vero jam fabrum adduc Demylum : jam enim supra colum vivit. Et ego laetus recurrens ipse quidem jam sine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox esse Demylum : in vicinia autem nostra habitabat, aegrotans ipse quoque, ut nunciabatur. Et paullo post audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.

τι, ϖάγκαλ⟨ον⟩, λευκὸν ἱμάτιον ϖεϖιβλημένον· εἶτα ἀναϛήσας, ἄγε δή, τινὸς χάσματος ἐς τὸ Ἅδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸ δικαϛήριον ἐγενόμην (ϖαρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσϖερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων [g] μοι δοκεῖ) καθῆϛο, ὑϖολεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὃς ἤδη ὑϖερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίϛκος ἐμὲ Φέρων ϖαρέϛηϛεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ ϖρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔϖω ϖεϖλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥϛε ἀϖίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑϖὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἅσμενος ἀναδραμὼν, αὐτὸς μὲν [h] ἤδη ἀϖύρετος ἦν, [i] ἀϖήγγελον δ' ἅϖασιν, ὡς τεθνήξοι Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀϖηγγέλλετο. καὶ μετὰ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐϖ' [k] αὐτῷ.

26. Quid mirabile, ait Antigonus? *Ego enim novi quendam vicesimo die post, quam supremum fuerat, revixisse, qui & ante mortem, & cum rediisset in vitam, hominem cisraverim. Et quomodo*, inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? nisi forte tu Epimenidem quendam cursti.*

Τί θαυμαϛὸν, εἶϖεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοϛὴν ἡμέραν, [l] ἢ ἑτάφη, ἀναϛάντα, θεραϖεύσαντα καὶ ϖρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐϖεὶ ἀνέϛη, τὸν ἄνθρωϖον. καὶ ϖῶς, ἔφην δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις ὅτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, ὅτε ἄλλως ὑϖὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐϖιμενίδην σύ γε [m] ἐθεράϖευες.

Ἅμα

[g] Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. [h] Ἤδη] Deeſt in *Fl.* [i] Ἀϖήγγελον] Ἀϖήγγελλον *Fl.* [k] Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* [l] Ἢ] Ἢς *Fl.* ac marg. *A1.* [m] Ἐθεράϖευες] Ἐθεράϖευσας marg. *A1.*

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ ϖυρετὸς, εἶ καῦσον σφοδρότατον, θερμότης. *Febris, tanquam incendium vehementissimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Malim δοκῶν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκῶν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐϖιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Ἀκκιανὸς οὖν τῷ φιλοψευδὴς ἢ ἀϖιϛῶν ἐϖιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀϖιϛῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀϖιϛῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔϖω ϖεϖλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐϖιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. Τιμ. c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτυς υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲ ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερ@ ἀμφὶ τὰ πενταεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπι τ κλίνης πρὸς τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόν@. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ἐπιβαλὼν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρός σε ἐρῶ. τ [d] μακαρίτιν μὲ γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς μὲν αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλαχαύσας, καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετὰ τ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθῶν· ἀνεγίγνωσκον γὰρ τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλάτων@ βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχε) δὲ μέλαξις ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζε) πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὗτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἅτε ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναπο-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius causa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumа-*

[a] Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* [b] Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* [c] Ὡς] Abest a *Fl.* [d] Μακαρίτιν] Μακαρίτλω *P.* male. [e] Καθίζεται] Καθίσει marg. *AtW.* An καθίζει; adscripsit *F.F.Wetst.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *F.F.R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν & φιλίτατ@ ὄναιο σαυτοῦ — bene tibi sit ex te ipso. Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus*. Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Jac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *F.F.R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίλου — Μιλησιῶν] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ εἰς τὰς πυγὰς — παιδικῶς] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *F.F.R.*

95. Ἀρίγνωτ@] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πέλικυν] Confer *Symp.* c. 6. ξίφ@ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ & κοπίδι καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Proverb. *F.B.*

Ibid. Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F.G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L.K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non passa me clamare, sed accusavit, quod reliquis in rebus omnibus sibi gratificatus, alterum sandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidisse vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenissemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exsecrabilis quaedam sub lecto canicula Melitensis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, sub arca repertum, postridie ejus diei crematum est.

χύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ἐκαλαχαύσαμεν. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παρὰ τὴν κιβωτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν· καὶ καλεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum censes, manifestis adeo, & quae singulis diebus apparent? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo sandalio nates, puerulorum instar, caedantur, si qui recusent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὅτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: nosti illum sapientiae caussa celebrem, divini cognomine insignem. Atque ego illo conspecto respirabam, illud ipsum venire mihi ratus, securum contra mendacia. *Os enim, cogitabam, istis hic obturabit vir sapiens, prodigiosa adeo narrantibus.* Et, quod est in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ὡς, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνα ἥξειν μοι νομίσας, πέλεκύν τινα τῶν ψευσμάτων. ἀπιστοῦμεν γὰρ αὐτοῖς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατία διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

[f] Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισεκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ὁπόταν † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἴδοι, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἀναθέουσιν ὑπὸ τὰς πύας ἑκάτερα τοῦ μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλάγιαι ἀνεῴγασιν, ἃ δὴ καὶ ἡ σκηνὴ καὶ τὸ προσκήνιον· ὅταν δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀριστερῶν θεὸς καὶ ἥρως ἐπιφάνηται, ὥσπερ λύσιν φέρουσι τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παραδηλοῦσιν, ὡς ἐκ θείας τοῖς δράμασιν, ἐπεὶ θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ὃ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν καὶ συμφέροντος τινὶ συμβαινόντων ἐπιφέρουσι τὸ ἀπὸ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Additque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſt.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισεκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus, ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὠμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεκτάντος αὐτῷ τῦ Κλεοδήμυ, πρῶτα μὲ πρὸς τ νόσυ ἤρετο· καὶ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκυσε πρὸς τῦ Εὐκράτυς, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλυς [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μείζοσιν γ εἰσιὼν [d] ἐπήκυσα. καὶ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ἀφορμᾶσθαι τ ἀφετριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τῦτονὶ τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, καὶ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲ ὖν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκρατες, μὴ τῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περιφοιτᾶν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιῦτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τῦ βίυ, τὰς δὲ τ κτ' μοῖραν ἀποθανόντων ἐκέτι; ἦν γ τῦτο λέγῃ, ἐ πάνυ ἀπόλημτα φήσω. μὰ Δί', ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεμαι.

Πῶς λέγεις, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δραμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τύτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὃς, ἦν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῦ ἔνθα ἔστιν ἡ Εὐβατίδυ οἰκία, καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ τόδε, τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταυτὶ λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tormum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam caussam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλυς] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκυσα] Sic Edd. Ὑπήκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῦ] Ἔρε, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

michina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J.M.G.*

11. Ἐπήκυσα] Forsan ὑπήκυσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μεῖζον εἰσιὼν ἐπήκυσον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ ἐκ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκυστί σε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃ τ ἀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione solicitus erit. *J.F.R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συστῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. Quid vero hoc erat? o Arignote, interrogabat Eucrates. Deſerta fuerat, inquit, diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & deſluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-

πρὸς τ̃ Θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείας τ̃ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητος ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς καὶ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπλεν δὴ ἤδη, καὶ ἡ στέγη κατέρρει. καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ̃ τοιούτων) ἦκον ἐς τ̃ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, παροτρέποντος τοῦ ξένου, καὶ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἐμάθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακὸν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεσθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, καμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τ̃ πολλῶν ἥκειν νομίζων, καὶ δεδίξεσθαι κἀμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρός, [k] καὶ κομήτης, καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου. καὶ ὁ μὲν ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, καὶ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τ̃ φρικωδεστάτῃ ἐπῳδῇ, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, καὶ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. i Μόνου οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονοῦ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

πέναι, Φύσιν ἴσχειν. Nimirum συνίσταται vel συνίστηκε, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράντιον] Sic ſcribitur etiam N. A. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράντιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. *Tim.* c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητος ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

περὶ τῶν ἄλλων, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] προσειμὶ τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ τὴν ἀδείμαντον ἤδη ἕξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἰ-πολλοὶ γὰρ τῷ παραδόξῳ ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καλοπαρυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ ἔχων ἥκιστα συγκείμενα. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

ventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium aliaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, θοὰς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς ἐμὲ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοιοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντα, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, καὶ μόνη ἐλπὶς ἀληθείας, καπνῷ μετὸς καὶ ἰνδαλμάτων τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς φέρηνας. σὺ δέ, εἰδὼς ὅς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, soli spes veritatis, idem tamen fumis & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Προσειμι] Προσέρχομαι marg. *A*1. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνει ἐπὶ τῶν χθεσινῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη διεφθορότων. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν Σκυθῶν γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ἤδη μὲν καθαρὸν ἦν ἀκίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Ælian.* V.H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μνῆμα] V. *Ding. Laërt.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥστε hic apud Nostrum lege ὡς τε. *M. du S.*

9. Στιλάφοις νεκρικῶς] Ad ista verba στιλάφοις νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ. notat antiquus Scholiastes inedituus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι ἐκ τὰς ψυχὰς θνητὰς φέτο εἶναι, ὥστε ἐκ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas ve]

digniorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem moluerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit, Desinite ludere! Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα περὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· [c] ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τῶν νεανίσκων, ἐρεθιζεῖν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ δείματῶν, περιελάμβανον νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ὑπὸ σμικρῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε ἔδεισε τὴν προσποίησιν [d] αὐτῶν, ὅτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέλαξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· ὕτω βεβαίως ἐπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ὕτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, ἃ παρ' ἄλλου ἀκήκοας· [f] τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούσαι, προσβαθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὢν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ παιδείας πρόφασιν ἐπισταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

e Ὥστε] Sic Edd. Lege ὥστε. *d* Αὐτῶν] Αὐτὸν male *J.* sola. *e* Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. *f* Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *J. V2.* & *L.* cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην * τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, ταφὴ δὲ Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. ἐθέκυλο δὲ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄτιμόν τι τριχῶν πλέγμα, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Græculis hoc fictum, qui prius debuissent offendere, Isidem Græce locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Græcas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quæ in speciem simul & formam cranii vel calvariæ, vel diu mortui capitis fictæ essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅπῃ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐχ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἴ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum; mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

Κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν, καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογείου ὠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἴσιδος. Παγκράτιον, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] προχείλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦ δ' ὅς, ἐκεῖνον τὸν Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ παράσημα ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅπῃ κροκοδείλων ὀχήμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis*, inquit Arignotus, *meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum*, inquit, *Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, tum vero illi ſe ſub-*

a Ἱερῶν γραμματίων] Ita *J. Ald. H. P. Bl. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματίων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νοήμονα. d καθαρῶς ἑλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Πραχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα*] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμαρτύρεται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & *Toξ.* c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40. 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα — ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον — Πετίσιδι δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος — ἀπετελεῖτο. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. An„ nal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memno„ nis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu„ cianum Ἀπίων" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα σὺν ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα σὺν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elſner.* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τῷ σὺν, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. σύριγξ σὺν στόμασι παιδὸς ἐμπνεομένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμπνεύμαι αὐτὰς, ὅτι σὺν στόμασιν, ὑδ' ὧν βλα-

ſubmittere, & adulari candis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam venerabamus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ἐποπτήσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὁδαῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνησέ μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀφακονησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, ῥακοδαλῆ ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς ἀφακονίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ὁ αὐτῷ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίαις. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαιλες οὐ ἵππεσι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. οὐ παιδιᾷ διήγηται. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τύχης θαυμαζόμενος Δαίδαλος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὁμοίοις ὑποδλέπων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καταλαβεῖν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36 Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματείων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum, Diodorum Siculum, Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. ἱερῶν γραμματέων] Infra *Mercob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. εἷ γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M. du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P. B1.* &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδιᾷ Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἀλιεκτ. c. 18. *M. du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει & διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ἀφακοῦ. Λουκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπίστων· δεξιῶς ὑπηρέτησεν & διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δὲ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τῆς ἐπῳδῆς, ἣν δὲ τρισύλλαβος, ᾠχόμην ἐν σκότει νῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲ ᾤχετο εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνῃ τι χρὴ τὴν ἀγορὰν πραγματευσόμενος, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπιπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ οὐκέτι μοι πειθαρχῆσαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεί, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπανιλθών. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, ἀμφοτέρωθεν τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφορεῖ, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ ἀμφορεῖς. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίστατο, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκείνα μὲ αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥστερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπὼν με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπου ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν δὴ, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τῆς ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμιστείας γὰρ οὐκέτι γε εἰς τὸ ἀρχαῖον οἰόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἓν ἅπαξ γενηθὲν ὑδροφόρον, ἀλλὰ δέησε

promtissimus. *At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.*

36. *Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset;* desine, *inquam*, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. *At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendo domum oppleviſſet. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum dissęco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero, quam me relicto, subduxit se nescio quorsum, non conspici desiit. Nunc igitur,* inquit Dinomachus, *adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem,* inquit, *ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. F. Ald. H.* &c. Lege igitur δοῖ. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *F.* d Ἐπανιλθών] Ἀπανιλθὼν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορεῖς *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς] Sic & *Tò Mag.* v. ὑφίστημαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δοκεῖ ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλησάμενον] Et quæ venustas in hoc Luciani ἐπιῳδίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausto refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δοκεῖ ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλησάμενον] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φέάσαι βαλόμενος τὴν ἐπῳδὴν, μὴ ὑπράντλησάν τινα ἐπιορκῆσαι, ἐπικλύσω αὐτόν. *J. F.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τὴν σφραγῖδα, καὶ ὅτι

aquarius: sed eluceretur nobis illo semper hauriente domus.

37. *Non desinitis*, inquam, *talia portenta loqui senes viri? Sin minus, at certe horum adolescentulorum caussa in aliud tempus differte incredibiles istas horribilesque narrationes, ne sensim impleantur terroribus, & absurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adsuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque strepitum meticulosos facient, variaque superstitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *superstitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo versibus devincta loquens futura significat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, esse mihi sacrum quendam annulum, cujus sigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipse gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis consulente, quaeque ipse vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ὀπικλυθῆναι τὴ οἰκίαν ἐπαύλεσμόν.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς ὑποδοχὰς ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δειμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ ἅπαντος τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τὴ δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴ δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσης τὴ σφραγίδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑποδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τὴ ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυθῆναι] Ἐπικλισθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπώσης τὴ σφραγίδος] Ἐκτυπῶσαι τὴν σφραγῖδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος διϊσχίζει περὶ τὴ μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

* Διϊσχίζει] Ἀμφιλοχός τι σπίζει antea lectum misere. J.F.R.

ἃ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me sacrum annulum habere, cujus sigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι scribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me sacrum annulum habere, cujus signum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipso elate loqui, ne tibi videar me ostentare, & jactare.* J.G.G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paus. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipſ. J.F.R.

30. Ὑποδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἑξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦ μαντεῖον ὑπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερον ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον ᾠδῇ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρέργῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἱ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐνηρχέλο τὴν περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, οὐ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθοντο παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστὴν τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἐπιζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτοῦ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐκ ἱκανὰς [d] ἡγεῖσθε τὰς ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλήψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξήειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰκὸς, ὡς τὸ εἰκὸς,

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem &

a Οἱ] *Οἱ F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne *συνίειν*? d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθε *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθέστ.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τὸ ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δ' δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: δ' δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *Ba.* & *S.* *M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thomae Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσα quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui mustum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me residens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὸς, ᾗ ἐνεφορεῖτο τ̃ ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, ἐλθὼν Εὐκράτει ἀποκύσας ἥκω, νὴ τ̃ Δία, ὥσπερ οἱ τῆς γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημένῳ τ̃ γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἄν ποθεν ὠνησάμην λησμονικόν τι φάρμακον, ὥν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτ῀ ἐνοικοῦσα. τέρατα γὰρ, ᾗ δαίμονας, ᾗ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. *Ipse etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abstuli. Dicunt certe, non solum insanire & aquam metuere, quos canes rabiosi momorderint; sed etiam, si quem homo morsus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morsum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morsus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morsus impertiisse, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti.* TYCH. *Sed bono simus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua nos nos de vanis hisce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.*

ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τ̃ διηγήσεως. Φασὶ γέτοι μὴ μόνον λυττᾶν, ᾗ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττ῀ντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· ᾗ τὰ αὐτὰ κάμνειν καὶ φοβεῖται. ᾗ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι καμοὶ τῆς δήγματος. ἕτω δαιμόνων μοι τ̃ ψυχὴν ἐνέπλησας. ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ φιλότης, μέγα τ̃ τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τ̃ ἀλήθειαν, ᾗ τ̃ ὀρθὸν λόγον ὀρθόν. ὃς χρωμένους ἡμᾶς, οὐδὲν ὑμὴ ταράξει τ῀ κενῶν ᾗ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

ε ΦΙΛ.] Persona haec omissa erat in Edd. At in *Fl.* designabatur lacuna, ut solet. *f* Ἀπήλαυσα] Restitui ex *Fl.* quod marg. *Aiw.* etiam adscivit. Ἀπήλαυσα cett. male. *g* ΤΥΧ.] Et haec persona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* *h* Οὐδὲν ὑ] Μηδὲν sine ὑ *Fl.*

80. Οὐδὲν ὑ μὴ] Nondum adsentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intensissime negat. Vid. modo supra *Rhet. Praec.* c. 20. ὐχ ἥκιστα ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ ὑχὶ — ἀγωνιστικὸν εἶναί σε, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχονται ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐβεβαίωσαν. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅστις νῦν ἔχων ἐστὶ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελετᾷ νοσοῦσιν, ἀλλὰ τοὺς πράξαι τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας· ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τὸ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας ἐβεβαμένος, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τοὺς γραλιγῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως δείσεως κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ ὠθεῖσθαι ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐβεβαίωσαν; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Ἀ-

I ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis militibus praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

[a] τῶν] Omittit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω Φωκυλίδης φησὶ, τὸν σοφὸν σοφὸς εἰδήσει, τέχνας δ' ὁμοίας. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliæ nonnullæ, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Hp. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt. *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοί, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adscendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmurienses. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiæ narratione me ostentare volo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν μὲν Πτολεμαίου χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula ædificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. Quom. *Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemæo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemæus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiæ. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemæo subjecit Memphin.* Nam Ptolemæus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemæo Cerauno dicto incidit mihi quædam suspicio hæc intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemæus ille Ceraunus dictus vir præceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola *in disputatione* exercitati, sophistae *potius* quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

γαμέμνονα ϗ Ἀχιλλέα, τ̃ κάτω δὲ τ̃ Ἀλέξανδρον ϗ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ἐ γ̃ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυμ̃ βυλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτ̃, ἀλλ' ὅτι ϗ τ̃ μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ὅτι τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, ϗ μνημόσυνα ὅμως τ̃ τέχνης, ϗ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τ̃ Ἀρχιμήδην γενέσθαι, ϗ τ̃ Κνίδιον Σώστρατον· τ̃ μὲ [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, ϗ τ̃ Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ὑποστροφῇ ϗ ἀφαιρέσει τοῦ πολαμοῦ· τ̃ δὲ τὰς τ̃ πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. ϗ Θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐ Fl. [c] Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter J. quae Πτολεμαίου. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit Fl. nec W. id est *Wesseliana* Ed. aliquot Dialogorum.

32. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης τὸ Συρακόσιον ὃν καλοῦσιν ὁ χαλκοῦν πυροφόρα κάτοπτρα, ἅτε ἀπεμέτρει ἀντικρὺ τῆ βαρείᾳ τόλυ μήκεθεν· εἶτ' ἀπατύλωντες τῷ ἡλίῳ, *ϗ προσβαλόντ̃ τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀντανακλωμένας πρὸς τ̃ τόλον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ πῦρ, ϗ ἔφλεγε τὰς ναῦς ἀπάσας τ̃ ἐναντίων. V.*

* Καὶ] Τῦ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲ Πτολεμαῖον] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίου legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defeciisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄδροχον διαβιβάσειν τὸν στρατόν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆς στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐκπαγείς, ὁ μηχανικὸς οὗτος γενόμενος, σοφὸς δὲ τὴν ἐπινοῆσαι, τὴν συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τῆς Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς οὐ μόνον τεχνήσας τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τοῦτου τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν πᾶσαν ὅσην τινὰ βάλλῃ τὸν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφέστατα, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τὴν τέχνης ὑποσχέσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποσχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι ηὐτύχησαν, ἐν δὲ τῷ γεωμετρικῷ λόγῳ, ὡς φασιν, ἐμβεβηκότες.

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν Pl.

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis*. Κροίσου, ᾧ ϵ τὸν Ἅλυν ὑποσχόμενος ἄνευ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄδροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I. 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri disserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆς στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθέην ἀρύσσων, ἄγουσα μεσηγὺ, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄδροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τῶν καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιούτοις — συνισταμένου] Spuria haec videntur & intritia. *F. G.*

49. Ὑποσχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ἐπαγγελίαις, ut non ita multo post, κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόσχεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ἠυτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae πότ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμων. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρεπίσω, non πότ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησεν in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R. Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, *in* qua effecit ut pueri videantur *ſuperiores*, laudare, non parvi temporis *fuerit*.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅτι τ' ἀθεΐσης, φασίν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιγαμψε. καίτοι τ' γε ἄλλων ἕκαστ@ ἔν τι τ' ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμεν@, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, κ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, κ μουσικῶν φαίνε· κ ὅμως ἕκαστον τούτων ἔτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμεν@. τ' μ γ' περὶ ἀκτίνων κ ἀνακλάσεων, κ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ κ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχ@ ἰδὼν αὐτοῦ τ' ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. κοινὴ μ γ' ἡ κατόπτρου θεσις, κ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου κατασκευή· θεῖον δὲ, κ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυματή. Τόπ@ μ ἦν οὐκ ἐπίπεδ@, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, κ ὄρθι@, ὃν παραλαβὼν τὴν θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινόν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri æquatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginæ ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

[b] Συνιγαμψε] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceteriſque. [c] Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *Ax.*

66. Περὶ ἀκτίνων] Τέχνη μνημονική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτα. c. 5. & Ἔρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιγάμψοι. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τ' ἀθεΐσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — κ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν κ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet; eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jufferis. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Buno* in Idea hiſt. univerſalis aliquae egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri æquatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑπόβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲν βεβαιοτάτῃ ἅπασι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων δίκῃ τὰ ἐπιτιθέμενα ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς καλασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τὰ τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲν ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὸ τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις θεραπείαν· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ εἰς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσται, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχόμενος οἶκος,

70 ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, situs ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Flor.* b Ὕψεσι] Ἄψισι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆ *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri aequavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲν βεβαιοτάτῃ ἅπασι τῷ ἔργῳ βαλόμενος, καὶ θεμελίων δίκην τὰ ἐπιτιθέμενα ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus, quum Salmurii proximum tautologiae existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi aedificii certitudinem confirmaret.* At religiosior in his Opisopoeus aequare voluit Graeca *confirmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi aedificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripae, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponenda aedificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — 9.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραυνάμενος] Et haec insititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. Δικ. p. 236. Id est Δικαστηρ. s. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πεπόμφασι, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμους quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραυνάμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen assequor quid ἀποτόμους, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψ. δὲ ἐς substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲν ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alienissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, τὸ ἀριστερᾷ δὲ τοῦ εἰς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos *excipit* oecus leniter tepidus, calore *non* moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μεν αὐτῷ οἶκος, βέλτιστος μὲ ὡς πρὸς τὸ λοῦτρον, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρῷ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένος, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲ Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ῥῆμα χλιαινόμενος οἶκος, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ὀπτήκης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρός, ἀλείψασθαι παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13] [14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22] [23] [24] [25] [26] [27] [28] [29] [30] [31] [32] [33] [34] [35] [36] [37] [38] [39] [40] [41] [42] [43] [44] [45] [46] [47] [48] [49] [50] [51] [52] [53] [54] [55] [56] [57] [58] [59] [60] [61] [62] [63] [64] [65] [66] [67] [68] [69] [70] [71] [72] [73] [74] [75] [76] [77] [78] [79] [80] [81] [82] [83] [84] [85] [86] [87] [88] [89] [90] [91] [92] [93] [94] [95] [96] [97] [98] [99]

[d] Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φωτὶ *Fl. Fr. J. W.* [e] Κεκοσμημένος] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένος male *W. P.* Κεκομωμένος *H1.* & 2. Unde κεκομισμένος deinde natum videtur.

σκιασμένων οἰκημάτων (βαλανείῳ δ' ἂν ἁρμόττοι ταῦτα πρεπωδέστατα) χαριέσται ἐν φωτὶ πολλῷ καὶ λαμπρῷ ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad levam vero conclavium ad delicias comparatorum* (*quippe & hac balneo aptiſſima*) *venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *ædiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *œcos*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicaruat Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non ſufficit, ſi cum Salmurienſi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopœo *ex albo lapide.* *J.G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὸν πυλῶνα ἐκδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] Oecos *Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τὸ εἰκὸς) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκημάτια & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioquin de hoc loco meritus. *J.M.G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρασκευάσματα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων λουτρῶνα; quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia λουτρῶν non ſatis convenit alteri huic membro. *J.F.R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Prat. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum tranſire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora; & hoc ſecuti ſumus. *J.M.G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθόντας reperirem, ſubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται, alia ratio eſt. *J.F.R.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F.G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163. -64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδέος ἆρτο — Τοῖσι δ' ἔπ' Αἰαντες — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κῶ, οἴκων ἁπάντων κάλλιστῶ, σῆναί τε ἡ ἐγκαθέζεαζ πρωσηνέστατῶ, ἡ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατῶ, ἡ ἐγκυλίσαζ ὠφελιμώτατῶ, Φρυγίῳ ἡ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεζ ἀφάδρομῶ, Νομάδι λίθῳ ἀφηκεκολλημμῶ. ὁ δὲ ἔνδον οἶκῶ κάλλιστῶ, φωτός τε πολλῦ ἀνάμεστῶ, ἡ ὡς πορφύρα διηνθισμῶ.

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

Τρεῖς ἡ ὕτῶ θερμὰς πυέλους παρέχεζ λυσαμένῳ δὲ, ἔνεστί σοι μὴ τ ἀφ᾽ τ αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τ ὁδὸν τὸ ψυχρὸν, δι᾽ ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματῶ, ἡ ταῦτα πάντα ἐν πολλῷ φωτὶ μεγάλῳ, ἡ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, ἡ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, ἡ παντάχῃ πολλὴ Χάρις ἡ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατ᾽ γὰρ τ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ᾽ ἂν εἴποι τ [b] αὐγῆς μάλιστα, ἡ τῦ φέγγους, ἡ τ [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus éniter. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχομένου marg. *Al. W.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Κεφάλαιον — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XL. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσαζ] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἀφηκεκολλημμῶ] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἀφηκεκολλημμῶ male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πυλὰς] Conf. ſupra Ἰσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ᾽ ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ᾽, ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἀρχὴ ἐνιαυτοῦ. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χρὴ μάλλον, πρήγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad. χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ᾽ ἂν εἴποι τ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ὁπὸ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud foemininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ὁπὸ τ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere T & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ᾽ ἂν εἴποι ὁπὸ τ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ᾽ ἂν εἴποι ὁπὸ τ αὐτῆς μάλιστα, ἡ τῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, ἡ τ φωταγωγῶν; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter causſa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

ἀληθὴς Ἱππίας τὸ μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀέρος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

Τί ἄν σοι [e] τὸ ὅτι τούτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τὴν ὅτι τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακροῦ τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τοῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μή με τὸν ὀλίγα τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖται. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὀπτοῦσαι κάλλους δείγματα, ἃ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείου ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφυγές, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τὴν χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τὴν ἄλλην εὐνοίαν κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων [h] δυοῖν ἀναχωρή-

[d] Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. [e] Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. [f] Πᾶσας] Πᾶσας male *F.* [g] Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. [h] Δυοῖν] Sic recte *L. B1. P.* Δυοῖν *Fl. F. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἀφοδῶν ὁ ἀπόκατο. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τὸ μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βοῤῥᾶν, siquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προκεχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28, εἰς ἄνεμον Βορέαν ἀποκεκρῖσθαι dicitur. *F. F.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῶν αὐγῶν. *F. C.*

28. Φωλαγωγῶν] Quod Cl. *Fenſ.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *F. H. P.* aliaeque. *F. F. R.*

31. Βορέαν] Cl. *Fenſ.* Prave antea in omnibus βορὰν legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim esca est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων ἕξω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *F. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *F. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & B2. δυοῖν pro corrupto ceterorum δυοῖν. *M. du S.*

Ἀφόδων τὰ ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων δυοῖν ἀναχωρήσεσιν quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυοῖν legendum esse, non δυοῖν, quod libros occupavit. *F. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τῶν ἀναγκαίων παύσασθαι, ἀπηλλάχθαι ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *F. F. R.*

σιον, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. ὥρων δὲ διττὰς δηλώσεις, ἥ μὲ ὕδατος καὶ μυκήματος, ἡ δὲ διὰ ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὸ πρέπουσα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς ἐθέλοι καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξοντας τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus feceſſibus, & januis pluribus, apertum: horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατὸν ἤλασε (κωλύει γὰρ οἶδεν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

[a] Ὥρων] Bene *W. P.* Ὁρῶν malè cett. [b] Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον *marg. A1.* [c] Μοι] Mu male *J.* [d] Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* [1] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum*?) ſed ut recte Oliopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium.* *F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οἱ θυρωθέντες χρυσαῖσι θύραις. *J.F.R.*

52. Ὥρων] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi quaeſiſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὥρων — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificiosa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* L. 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J.M.G.*

Ibid. Αἱ ὕδατος καὶ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio finit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς δὲ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & ἡ ante ἄλλα. Τί δὲ δὴ ἄλλο ποιοῦντα ὁρῶντες; ſed πολλοὺς δὲ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 21. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* initio in pr. οὐ μὰ πολλοὺς μὲν δὴ ἄλλα ἀναθήματα ἱερεύοντας. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῶν στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὀθ' ὑπὲρ σέθεν αἰχμὴ ἀκούσῃ. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l.d. adlc-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτῆς τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὡς καταγελᾶν ὁπότε ἐκεῖνος, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν τὴν τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαλησόμενον τοῖς ἐλέφασιν, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῆς ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα στελτάρια κοῦφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, ὠρὰς ἔχοντας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα φύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαλησόμενον] Sic recte *Fl. K. B2. P.* & Συμπατησόμενον *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgatis conspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν κατασκόπων. *G.*
17. Ἀγροίκους νεαν.] Εἰδωλα Σατύρων. *G.*
18. † Κόρδακα] Εἰδωλα ἀκροατοῦς ἐς αἰχμὰς ἐρχόντως ὑπλοπλασίας ‡ τῇ συρίγχῃ. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προκλαλεῖ ὁ Δίνυσος. In C. vero Προκαλεῖ ὁ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κόρδακα] Κόρδακος Edita male, quod ad Latinum accommodavi. *J. F. R.*
‡ Τῇ συρίγχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συρίγχης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς πάρδαν. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύσῃ, quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat; & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐς τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οἷον ἔχοντας κεράστας] Οἷον ἔχοντας ἐς κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἐκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δίψ. c. 3. ὁμοιότερον δὲ, οἷα ταῖς — νυκτερίσι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecesserit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἄρλιχνι refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα καλοκύθινα sequente αὐτην. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν πρᾶγμα αὐτὸς, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, καὶ ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειὰν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποπραληγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, σιμόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑποτρομον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνῳ τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] σιθαλόν τινα συναγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, ἑτέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισπῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

[a] Βραχὺν] Sic *H. Ald. V2. Pr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *Ar.* [b] Κροκωτῷ] Recte *B.* sola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. [c] Σιθαλόν] Sollans lectio. Ἀπίθανον vult *Solan.* [d] Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὖοῖ *Wech.* Εὖ οἷ. *Fl.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρα ἡ ἐπὶ πρετάπῳ ἄκρῳ χρυσᾶ ἔχουσα ψάλιον, ἀρχὴς δὲ ἦν ἡ Βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τῷ πρεσβύτῃ] * Εἰδωλον Ἰκαρίου. *E.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τεράστιον] Εἴδωλον Πανός. *V.*

* Εἰδωλον Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi nomen & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten erasse patebat. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingeniose ista verterunt *mitra purpurea eandem revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit? quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae* (*nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est*) *tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύτατοι ἄνδρες. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἀπε-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, *ridebant*, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (*si modo omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere *mulieres* furentes, & mitratum *muliebriter* ducem, & ebrium parvum *feniculum*, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

ε τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην· τὰς δ' ἂν ποίμνας, διηρπάας ἤδη ἐτ' ἀπὸ τ γυναικῶν, ᾗ διεσπᾶας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ ᾗ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, ᾗ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ παρατάττεας ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἷ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ ᾗ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, ᾗ φονεύειν γύναια μεμηνότα, ᾗ ζ θηλύμιτριν ἄρχοντα, ᾗ μεθύοντα σμικρὸν γεράντιον, ᾗ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, ᾗ γυμνὰς ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ η ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τ χώραν, ᾗ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, ᾗ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, ᾗ ἐν βραχεῖ πᾶσαν θ Ἰνδικὴν ι πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῶον αὐτῷ, καὶ τῦ κεραυνῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ ἀνελαμ-

ε Τοῦτο] Τούτου *Pell.* f Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. g Ἠγγέλλετο] Ἤγγιλτο *Fl.* & marg. *W.* h Πυρὸς

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius*. *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πᾶνα. *F. G.*

33. Τεράστιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς & τερατίας. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Bacchо cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Θργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντί γε πικρὸς Καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. *J. M. G.*

40. Εὐοῖ — διεπότλω] Omissa viris summis *Bocharto* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4, 4, 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui divisorunt hanc vocem & εὖ οἷ vel εὖ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretantur, qua ratione cum nobili illo יהושיע — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjecisse ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἰπεῖν] Ἀλλ' ἤκειν. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλυμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus.* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὀπισάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνορῶντες σπεύδοντες αὐτῷ τραλλεπέδῳ τ ἀγένειον ἐκεῖνον τραλληλάτῃ.

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τ φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τῷ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τῷ δεξιῷ μὲν ὁ Σειληνὸς, τῷ ἀριστερῷ δὲ ὁ Πὰν, ἡγοῦντο λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθιστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐκαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐκτύπησε, καὶ τ Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐφύσησε τὸ ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνεκάλλιον. τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ ἐκ τῶν θύρσων ἄκρων σιδήρους ἐσείοντο. Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτοῖς αὐτίκα

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Mænades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, incli-

[a] Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Mld. Bv.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *A1.* [b] Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. [c] Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante οἱ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *Ip.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* [d] Ἐκτύπησε] Ita *Bl. Fr. J. Verch. P.* &c. Ἐστύμπησε vulg. *Edon.*

61. Ἐπισάξαντες] Στρώσαντες. *P.* Σκέμμα τὸ παρὰ τοῖς ἱππικοῖς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄλλα τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ἴσως λέγει τοὺς ‡ ἡγεμόνας τ Ἰνδῶν ἴδιόν ἐστι τ Πάνα ἐκτάττειν ἐναντίον τοῦ Σειληνοῦ στρατιᾷ. Ἐνύπνιον τοῦτο, εἰ μήπω τοῦτο ἔστιν τ Σειληνῷ σὺν ἰκαρίῳ scilicet de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc rectraxit *M. du S.*

‡ Ἡγεμόνας] Ἡγεμόνα legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐκαλαγεῖτο] Alibi πλατάγη dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed aliis non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & ita *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur, sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

79. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cum fiat tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. πάλιν ἐγὼ δὲ χρῆσθαι τὸ παράπαν, ὡς ὄνου φθεγξομένου ἡμῖν ἐμφρόνως. *M. du S.*

95. Οὐ φασι — ἀκούσεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant & nobis audibri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac lenissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀκούσωσιν *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt.* Quae audiunt, ab invidis forte parsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore *agi aut* plane ebrium eſſe putetis, *ſi me cum* Diis comparem) ſimili ratione *quosdam*, atque Indos illos, ad *novitatem diſputationum* affectos eſſe, ut ad *mearum* quoque. Nam cum audiunt *Satyrica*, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, imo

ἐκκλίναντες, οὐκ οἶδεν κόσμῳ ἔφευγον, οὐδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ἀλλὰ τέλος καὶ κράτος ἁλόντες, καὶ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τὸν Διόνυσον αὐτὸς ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (νὴ πρὸς Χαρίτων, μή με παροινίαν, ἢ τέλεως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ ταμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὸν καινὸν τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοιά τινα, καὶ κωμῳδῆ κῶμικὰ παρ' ἡμῶν ἀκούειν, τοιαῦτα πιστεύουσιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ· οἳ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν, ἀφικνοῦνται, ὡς δεῖν ἰδεῖν παρέχων τὰ αὐτὰ κώμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σαλυικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δ' ὡς ὄπλοις τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ κισσοῦ σίδηρον εὑρόντες, οὐδ' οὕτως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ καταδήλῳ τοῦ πρά-

e Διόνυσος] Λόγος Pl. Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούειν] Ἀκούεσθαι Pl. quod Solan. recipi voluit.

91. Καρυβαντιᾶν] Μαινάδων V.

bo ἀίσσω, pro αἴω, quod ipſum poeticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούω uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούειν. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in κώμοις mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούειν] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo Salmaſio, ἀκουσόντων habet, pro ἀκουσόντων. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούειν bene procedere. Sed κώμοις ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ista illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet εἰς τὴν ἀρχήν. Sed ignovit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν δὲ μηδὲ τῆς λόγου δέχονται. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὅρα δὴ τὸν ἀρχὴν πειρᾶς ἰέναι. *J. G.*

1. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

3. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſ. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludiera a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludiera audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire?* *Redire* profecto, niti vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ergo

πράγματος τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν πως τὰ [a] τελετὰ ἐθελήσωσιν ἐπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τῶν τότε χαρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιούμεθα ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἱ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ πόταμοῦ, εἰ κατὰ ῥοῦν αὐτοῦ βλέπεις, ὀπίνεμόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· παρὰ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, ἐν πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφὲς δέ· κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ καὶ πίνοντες τῶν πηγῶν ἐκ πασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν παιδάρια τοῦ Σατύρου· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανίσκου· τοῦ δὲ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad sinistra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὰ] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελεταὶ male *J.* b Κώμων] Κώμων male *J.* sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus *Fl*, Εὖ οἱ *P.* e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἁπρὸς τὸν Διόνυσον cett. f Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Ba.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἰταινιῶν levi discrimine ἰταινίων vel ἰταινιῶνα. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰταινιῶν, quod vix apice distaret ab ἰταινίων exemplum delidero. Certe haec fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰταινίων, sed ex ἰτάνειμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J. M. G.*

18. Οὐχ ἁ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F. G.*

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, *Cod. L.* & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἁ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἁ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσος. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vide Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notum. Dagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J. M. G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιούμεθα ἀλλότριον τὸν Ἰνδ.] Οὐδ' ἂν ποιοῦμεν ἀλ. τὸν Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th. M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲ ἦν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, καὶ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπίπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαροῦντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ἐδ' ἂν ὑπομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ οὐχὶ συνεχῶς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. σύνεστι μὴν τοῖς πάντα καὶ κόσμια, καὶ τὴν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ εοικότα χειμερίοις διεξέρχονται). ἐδ' ὑποχρήσαι σοι κύκνοις τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ὑπότροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τοὐντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν οὖν δοξόταλον ἐδέπω εἶπον. ἢν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μέλαξῃ καλαλίπῃ τὸν διεξιόντα [i] τοῦ λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ὑπὸ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωλα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγοντα ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι καὶ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαροῦντι] Καρηκαρῶντι *Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *l* Ἐπιξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὴ ἡ σὺν ὅτι (lege ὁ) ψευδομένου ἄνω ἡ κάτω λέγοντος. *G.* (In Cod. *Abb.* *k* Δύοντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.* δύνοντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Mb.* qui Δύνοντος fecit, adparet eum δύνος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

10. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Λάστορον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. *Z. τρ. c.* 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσι] *Hom* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγώδες τι &c.] *Hom* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγώδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἰθλοὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ἦ, μὰ τὰ Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγαιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φανοῦμεν δόξειν τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ ἀφηκισμένος ἐς τὸ μελάντατον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὤν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνήπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸν γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. 4 Ἐνῆπται] Ἐνῆται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulcus*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. Ἄ· Ὤχου δὲ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλεσαν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo voccula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* I, 1. n. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἔοικεν ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mss. legitur ἐνεῖται. Nam sicut apud Homerum est ἕεται *indutus est*, sic & ἐνεῖται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὁλος Ἡρακλῆς ἐστιν, & *Necyom.* 1. Μανίαπυς ὅλος. Adeoque & hic suspicari licoret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum *magnam* multitudinem trahit, auribus *omnes* revinctos. Vincula autem illi *ſunt* tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet; perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἂν ἐφ' ὕβρει τῇ [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ἐπαγομεῖν τὸν Κελτὸν ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τῶν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ παραδοξότατον οὐδέπω ἔφην εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἑκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἅπαντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὧν ἕπονται ἀδέων ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντιλείπουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ θαῤῥοῦντες ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὃ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ἐρῶ ὅσα καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ὁ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θεῷ

[b] Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Weiſſenius.* [c] Ἑλληνίων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. [d] Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. [a] Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα, *V.*

[a] Titulus horum Scholior. in V. erat Πρόλογος ὁ Ἡρακλῆς. In C. πρόλογος ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ὅτῳ καλὸν μέλος, pro ὅτῳ, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ φιλαμπέλῳ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πιφυλαγμένως pro πιφυλαγμένῳ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλληνίων] Miror nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνας ὁ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῶν σειρῶν. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

τοῦ τὴν γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὀπὶ πολὺ εἱστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τὴν γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτῷ. τὸ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοί, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τοῦ Ἑρμοῦ ἰσχυρότερος ὅτος. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ τελὴν ἐπιδείκνυσθαι τὴν ἀκμήν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτῳ μὲν αἱ τῶν ὁπλοτέρων φρένες ἠρέθονται
Τὸ δὲ γῆρας
Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τῶν Τρώων τὸν ὅπα τὴν λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τῶν ὠτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γλῶτταν ὁ γέρων ὅτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τὴν τῶν ὠτων καὶ γλώττης συγγένειαν· διὸ καὶ ὕβρις εἰς αὐτόν, εἰ ταύτῃ τέτρυται

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego stabam intuens nec sine admiratione, dubius simul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adstans, non ineruditus etiam nostris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium suorum more, ut arbitror, philosophus, *Ego vero*, inquit, *solvam tibi, hospes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus esse, sed Herculi illam assimilamus, quod hic Mercurio multum est fortior. Si vero senex repraesentatus est, noli mirari. Sola enim eloquentia in senectute solet plenam vim & maturitatem ostendere, si quidem verum dixere vestri poëtae,*

Suspensa incerto est juvenum sententia motu:
Dicit senex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Nestoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc est* floridam; (florum instar suavem) flores *enim, si recte memini, sunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, si auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipsum est, hac parte perforatum esse. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et sic Fl. cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγιος conjicit Cl. *J. J. Wetstenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. P.

62. Ὅτῳ μὲν &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, si Τὸ δὲ γῆρας absciderit, quod male in unum versum compactum est in *P.* in aliis plane non distinctum; tum senarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. Α. 249. Et quod sequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Respicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opusculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor senes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην δένδρῳ ἐφεζόμεναι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος esse λείριον, sed ut recte hic *Eustathius*, εἰδος ἄνθους, & speciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, scil. τῇ γλώττῃ. F. G.

77. Τοῖς γὰρ ἀέλλοις] Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρης Ἡ γλ- &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-berum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfeciſſe omnia, ſapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnaſſe. Et tela ipſius orationes puto ſunt, acutae, collineantes ad ſcopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque eſſe dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me conſiderarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim deſiiſſem, & rurſus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui veſtrum viderer plane adoleſcentuli more iſtuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque ſenectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor ſenis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium auſorum, qui imaginis propoſitae aequalis ſim.

75 πῃ. μέμνημαι γῶν ἔφη ἐγὼ χωμικῶν τινων ἰαμβείων, ὰς' ὑμῶν μαθών,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν ᶜ ὀπὴ τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον ἐγὼ αὐτὸν ἡμεῖς τ' Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πειθοῖ τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, καὶ εὔστοχοι, καὶ ταχεῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη καὶ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲ ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τοῦ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶδε ὄντι καὶ πάλαι τῶν ὀπαδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, καὶ χαμαὶ ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τοῦ εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, καὶ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ,
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τοῦ εἰκόνος. Ὡς

ᶜ Ἐστω] Ἐστι melius legas.

&c. *Caſaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile ſuis pedibus reſtitues laborantes verſiculos, ſi ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, ſic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. ſupra *Alex.* c. 48. ὠδοιμοῦντα παρόδων. *M. du S.* Πάροδον etiam eſſe *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non auſim damnare hic futurum indicativi: ſed melius cohaeret cum ſuperioribus, & verbo δόξαιμι, aoriſtus optativi ἐπιπλήξαι. Verſus ex Il. Θ, 103. ſeq. laudaſſe videtur ex memoria; prioris enim hemiſtichium poſterius apud *Homerum* ita ſe habet, χαλεπὸν δ' ὅτε γῆρας ἀπαυρῇ. Uſus ſum horum verſiculorum verſione *Obſopoeiana*, qua meliorem a me dari poſſe deſperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ. 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲν ἡ τάχος, ἡ κάλλος, ἡ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαίρετω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βέλεσι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὑφαπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ὑ Φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τ' ὦτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνῃ, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς μὴδέ γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γαυρὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως ὑφαμυθοῦμαι τ' ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἅμα τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλάσαι, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι εἰς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ πᾶσι ὑμῖν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πληστοῦ τε καὶ εὐδιᾶς, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δεό-

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, senſim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere; & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαών *Mss.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ ἁπλῶς. *V.*
32. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ὑ φροντὶς ⁂ Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μεταχειριζομένων. *V.*

⁂ Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱπποκλείδη prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών με] An εἰσιδὼν μου ὑπεκτόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδὼν μου ὑπεκτόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἐπίχω. Lectio certe vulgata non placet. *F. G.*

Εἰσιδών με] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetius*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente artículo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J. F. R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βιδούλα] πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F. G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat; sed nullibi apud eum in jis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, sic enim respondet dativus dativo αἰτοῖς. *J. M. G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J. C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαέννοις πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέντων cum Cl. *Gesne-*

10. Sed quod addit ὑ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀφῶ, nempe aliquem notasse ἰφῶ, adeoque pro ὑ αἰτοῖς quoque legendum ἰφῶ, nondum video. Florentinae χρυσοφαίων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J. F. R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F. G.*

27. Οἵη σὺ] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona deposita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιμι, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅπως ὁρᾷς &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη ἂν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis senior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἴνα, εἰ ἄξιοι φανοίμεθα, καὶ ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

DE electro nimirum nobis etiam fabula persuasit, populos ad Eridanum flumen eam stillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & sorores quidem esse populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adolescentulum mutatas esse in arbores, & stillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipse quoque cum audissem poëtis canentibus, sperabam, si quando essem ad Eridanum, me subiturum

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

ΗΛέκτρα περί καὶ [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὅτι τῷ Ἠριδανῷ τοσαμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνούσας τὴν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένους τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτῶν δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ᾠδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὅτι τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.* d Ἐπιφθέγξεται] Ἐπιφθέγξατό *Fl.* e Ἡμᾶς] Refcripsi ex *J.* marg. *A1.* & *Vi.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιτραφεῖσα δι' ἀσθένειαν τῇ μητρὶ τῷ γόνατι. *G.*

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰκχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Nescio quid in mentem fuerit viro docto cum ista scriberet. Est παροιμία caeteris similis, tota Sophistica. Illud de clepsydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἤλεκτρα] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρα] Vid. si lubet, *Olear.* ad *Philostr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etsi ὑμᾶς quoque *Paris.* tamen ejus Interpres *Obsop. nobis fidem fecit* dederat. Et sic solet in hoc pronomine sequi quod verum existimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποστάζειν — δάκρυον] Conf. supr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam suspicio hic possit esse, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; sed nihil opus est; nam *electrum* ipsum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, si quid mutandum, ferret animus legere τοῦ-των δακρύων, ut constructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τὸ λόγον. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum est, Luciane, ut tua te spes falleret. Legisses *Plinium* 37, 3. & alia te docuisset. Quin tuum consuluisses *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, esse qui dicant, Ἠριδανὸν καλεῖσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κ.τ.λ. Probabile est in illa vicinia litorum Prussicorum, ubi invenitur hodieque succinum, fuisse appellationem, quae ob similitudinem qualemcunque soni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac meminî me legere *Radaunae* vel simile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita simpliciter dicit *Pausanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri possit ipse quoque hujus erroris, cujus se accusat Lucianus, non immunis fuisse. Quod ut fatemur, sic depellendam censuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina versione, male intellecta, illum confudisse insinuat electrum s. succinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lips.* 1733. p. 109. seqq. *J. M. G.*

15. Ἠχὼ]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ προκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὁ πρὸ πολλοῦ, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, ᾗ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατ' τὸν Ἠριδανὸν, οὔτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τὄνομα τοῦ Φαέθοντος ἠδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν ἐμοῦ καὶ ἀφαπυνθανομένου, πότε δὲ ὅπι τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι πρὸς τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπλέως ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, πας' [c] ἡμῖν, ἵνα δὴ καὶ κατέπεσεν ὅπι τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχόν τινα ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φὴς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέτας ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλωτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὑμῖν καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα ἀφαιχυνθείς, ὅτι

populorum unam, & expanso sinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et sane non ita diu est, cum alterius quidem rei caussa, sed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverso Eridano navigare. sed nec populos vidi, diligenter licet circumspiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes?, ridebant nautae, postulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipsis enarro, Phaëthontem fuisse Solis filium, & hunc, adultus cum esset, petiisse a patre currus ipsius agendi facultatem, ut & ipse diem unum faceret: illum dedisse, hunc excussum curru periisse, & sorores ipsius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas esse, & lacrimari propter eum succina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impostor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid esset tale, putasne nos duorum obolorum caussa remigaturos, aut tracturos adverso flumine navigia, cum divitibus nobis esse liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic sermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἥκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Restitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῖν cett.

15. Ἥκων] In omnibus libris nostris antea ἦκον legebatur. Ego sic necessario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipse contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noster. At quis dixerit adeo male omissum? nam quia satis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀπαίζειν, forsan id jam per ellipsin vult intelligi, aut ἰχθύας tacite supplendum, quod frequentissime omitti, abunde ostensum supra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πιναρὰ, *Bis Accus.* c. 9. & 20. ὁ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῖν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam nostram ad §. 1. in reliquis ὑμῖν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλωτεῖν, ἀναλέγοντας] Transitus ille ab dativo ad accus. etiam est in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀμισοποιεῖσθαι, ὡς ἂν αὐτὸς διαπησόμενος, quod frustra suspectum esse *Stephano* & *Rhodomano* docet *Wessel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Et-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίω τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς χρέσκεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος καὶ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ [d] ἀληθῶς ἤμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, πότε [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; Φασὶ γοῦν Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos pervenerint.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, καὶ πάνυ τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν ἤτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὲς *Fl.* e Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* f Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ἰμῶν *Fl.* cum cett. male. g Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. h Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔξεστι δὲ τούτοις — Ἡλιάδας ἐπιμεληθῆναι. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοι Ἡλιάδαι — ἴσως λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεσι, & ἀναλίσκοντας ab infinito πλουτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὥστε ἀναλίσκοντες πλουτοῦσι. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κρίνειν μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν τοὺς ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ τοὺς ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ὑπὲρ τῶν ἡμαρτημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρίδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaethontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Daviſ.* not. *M. du S.*

56. Παρίδρους] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. Ge. *Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαλήθηναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε καὶγὼ νῦν δέδια ὑπὲς ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κεκμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου πρὸς τὸ ἐμὸν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ προσεστίν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretiosa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἄν] Ἐντύχῃς ſine ἄν Fl., c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & f. Ἄμυθον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota δοτικὴ συντελαγμένον. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra *Paraſ.* §. 17. ὅτι γὰρ αὐλῶν ἔνι *Ariſtoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κἀνθάδ' ἐν τοῖς πράγμασι, ubi Illuſtr. *Spanh.* ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *f. Elſn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vſ. 1000. — ἐν τρομάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael* p. 981. Ed. minor. *f. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ προσεστίν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmuriensis. Sed in Mſ. eſt ἄμυσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, *& quam nihil in ea ſit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Craſſus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείας τισὶ καὶ μαλακότητος καὶ ἡδύσματι ἰφηδύνειν. *Vocem accuratis quibusdam ſonis, ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μύθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. *f. G. G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet usus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. f. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης δὲ σκιᾶς πρὸς τὴν αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, μηδὲ σαυτὸν αἰτιάσῃ τὴν ἐλπίδα.

MUSCAE *ENCOMIUM.*

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ΗΜυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρόταλον τῶν ὀρνέων, ὅσοι ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις ἀναβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει πρὸς ἔχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἅπαντα χόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας,

[d] Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω *Li.* [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] *Ἕτερον κώνωψ ἰμπίδα. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ἐν ἰμπίδι, ὦ Νεφέλαις. V.* (Οἷον πόθι τὸν γνώμονα ἔχειν τοὺς ἰμπίδας κατὰ τὸ σῶμα ἄδην ἢ κατ' ὑροσύγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ὁ τοῖς ὕδασι κώνωψ· ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωΐου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.* † Κώνωπα] Κώνωπας mss. ἰμπίδας Edita. Mutavit *M. de S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judiciariam clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι δὲ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *muscinas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum generis* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἕτερον] δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι]: Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceteraq volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. F. G. Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Διψάδ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέττιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμοῦ πτερὸν, τοσοῦτον ἁπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον ἡ Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] δύνασθαι καὶ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε καθ' ὑμένας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τῷ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς, οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῃ τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ αἱ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, οὐ καθ' ὅλου τοῦ σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque; pinnas habet e membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

[a] Μὲν] Non comparet in *Fl.* [b] Δύνασθαι] Διῆσθαι *Wech.* [c] Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *F.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον δύτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὐμώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λίγῳ μὲν συμβαλεῖσθαι κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθεσθεὶς μὲν ὁμῶς — θανατῶν ἐδέου, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ αἱ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis quae-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa noviſſimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι καὶ τὸ ὀρροπύγιον ὡς σφῆξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ἀπιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὰξ προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντουμένων. ἐξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτρασι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προθίοις δυσὶ καθάπερ χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὀρθὴ τετράρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως σιτάνυ, καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν ἢ μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύει *Wech.* male. *e* Ὀδὰξ] Ὀδὰξ adspirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνες *al* τῇ πολύποδος πλακοῦντας. *V.*

quaeso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quae verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, praecipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὀρροπύγιον reddidit inscite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὰξ] Florentinam recte ὀδὼς habere adpinxit *Selan.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίοδος de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Ms. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μύωπι ἀκύμορος οὖσα (πάνυ γὰρ ἐς γῆρας ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utatur, omnia gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ οὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸ ὀπίθυλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸ ἀράχνιον ἀφανιδράσκῃ· λοχᾶντά τε γὰρ ὁρᾷ, καὶ αἴτιον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸ γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ υἱῷ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχὼν] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit *ὑπέπτηχε subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahae*, *subsidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam eis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κωμωμένοις τῷ ὕπνῳ φθονῶν, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρεία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρία tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλοικον fuisset enim ἄλλα τὸ μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸ γὰρ &c. Ὀλίγημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M.du S.*

76. Τῷ θάρσει τ' μυίης] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺς, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θρασὺς & θάρσος, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P, 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 469. ubi θάρσος vocatur παράσημα τῆς ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θρασὺς δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμα. His similia *Eustath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δαῖτα μάχης ἐθάρσυνε. it. ad Od. Z. p. 547, 28. *Bas.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρρος sit pla-

ſed audaciae muſcae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a *Menelao* telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

[b] τῷ θάρσει τ μυίας, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιπαρεῖ τ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένην, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τῷ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τ μυῖαν, ὥστε οὐκ ἄπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τ ἀγελαίαν ποιῆσαι αὐτῆς τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τ Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεω τὸ βέλος [c] ἀποκρύεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ ψυχιώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τ μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τ ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

[b] τῷ] Τὸ male *Ald.* [c] Ἀποκρούεται] Ἀποκρούσει *Fl.* male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *Ai.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἑρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παραπλήσιά ἐστιν, ait, φαῦλά τινα ἀτιμίας τινὸς εἶναι θάρρει μὲν τῷ θράσει, καὶ δὴ καὶ ἀναίσχυντα τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος θαρσεῖν de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Iſta paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, in ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ἐστὶν ἀπειρία ἡ θράσος γεννᾷ, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θησαυρὸς — δειλίης τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἐπαιρόμενος. De eodem p. 325. poſt med. αὐτόν τε μεγαλαυχίας ἀφεῖτο, καὶ θράσος τὸ στρατιωτικὸν ἐμπεπλήκει. Denique p. 328. extr. αὐτῷ τε τῷ Μινουκίῳ τὸ θράσος καθαπτόμενος. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδίωσι θάρρος παρέσχε. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος μὲν θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ εὐ τοῖς τολμητέοις θαρρεῖν ἀνδρὸς ἐστὶν. — ἔστι δὲ πλείων ἐν κινδύνῳ ὁμόσε χωρεῖν ἢ ὑποζύγιος — θράσος. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐκ ἄπαξ — μίμνει] &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. Ψ, 326. p. 817, 35. *Baſ.* ad verba poëtae Σειρήνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τῆς ἡδυφώνων, ἀφικῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἠδύ. πάντα γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελιοτάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν γοάασκε· ἡδὺ, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ στεφέων ἀδινάων· πυκνὸν ἐ ἰσχυρὸν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. καὶ ἀμέμφως, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸς ἀνανύπαλος φώνησέν τε. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λιπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐ ἀθρόως πεπομένας. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, niſi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνη, τίλρώσκ Οὐκ ἀνθρώπε δέρμα μόνον, ἀλλὰ ϗ βοὸς, ϗ ἵππε, ϗ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῦ παρεισδυομένη, ϗ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ χτ' λόγον τῦ μεγέθες ἀμύσσυσα. μίξεως δὲ ϗ Ἀφροδισίων, ϗ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· ϗ ὁ ἄῤῥην ἐ χτ' τὰς ἀλεκτρυόνας ὀπίσω εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπιπολύ· καὶκείνη φέρει τ νυμφίον, ϗ συμπέτον) τ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσ μὴ ἀφθείρεσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τ κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, ϗ ἔμπνυς ὀστίν.

Ὁ δὲ μέγιστον ἐν τῇ Φύσ αὐτῆς ὑπάρχει, τῦτο δὴ βύλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ϗ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανῦσα γὰ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα), ϗ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, ϗ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνε). ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ὀστὶν ἡ ψυχὴ, εἴγε ϗ ἀπελθῦσα ἐπανέρχε) πάλιν, ϗ γνωρίζει, ϗ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, ϗ πείθε τ μυῖαν ποιεῖ· ϗ [c] ἐπαληθεύει τ περὶ Ἑρμοτίμε τῦ Κλαζομενίε μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμε καθ' ἑαυτήν· εἶτα ἐπανελθῦσα ἐπλήρε αὖθις τὸ σῶμα, ϗ ἀνίστα τ Ἑρμότιμον.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, pro ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αἰτῶ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύσι male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. Bt. P. S.* Ἀφιῶσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατ] Ἐῤῥ' ἰς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτεα τ μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῶ τοῖς δηγμασιν ἐπεισφορμένη μυῖα σὺν ἀφίστα) τῷ δήγματι λιπαρᾶς, ὅταν δὴ ἐ αὐτὰς σὺν ἀπόχῃ, βωμολόχε, ἰδέτε τι τῶ φλυαρῶ ἐ ἀποστόμωσιν ἰς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῶ] Lege ὑπὸ σῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθῦσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Ælianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα)] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, ϗ ἢ μ' (malim ϗ ἢ ϗ) ζώσα ἐσὶ θερμοτάτη — ϗ ἀφ' ἑαυτῦ ἀποπήγε). εἰ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τ νεκρὸν, ϗ τέφραν ἐμπάσοις, ϗ καλαθήσας ὑπὸ ἡλίῳ αὐγῇ, ἀναζώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νεκρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſtimo-

8. Jam ipsa musca vacua opere & solum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique mensa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muscis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opsonia, & regibus ipsis praegustat, mensisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero suam aut nidum non uno loco constituit, sed volatum erraticum Scytharum more suscipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem sibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit; neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam se turpe facere, quod in luce factum pudori esse sibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muscam, olim fuisse, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuisse. Deinde cum dormientem adolescentem subinde ludibriis suis, & cantionibus, & comissationibus, excitaret, aegre tulisse illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutasse: atque ideo omnibus illam nunc invidere somno,

c Ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ ἄπονος ἅπασα, τὰ τῶν ἄλλων πονήματα καρπᾶται, καὶ πλήρης αὐτῇ παντὸς τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλισσα οὐχ ἥκιστα μυίαις f ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ ὅσα ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτῇ προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσσάμενος, ἀλλὰ πλάνητα τὴν πτῆσιν ἔχων τοῖς Σκύθας ἐπαμφοτερίζει, ὅπου δ' ἂν τύχῃ νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἑστίαν καὶ εὐνὴν ποιεῖται. νυκτὸς σκότῳ μὲν οὖν, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράξασα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, οὐδ' ἐν φωτὶ h δρώμενον αἰσχύνεται αὐτῷ.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε καὶ σοφήν, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντερασθῆναί γε τῇ Σελήνῃ περὶ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τῷ Ἐνδυμίωνι. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθίζουσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, ἡ μὲν ἀγανακτῆσαι, ἡ δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο ἡ Μυῖαν μεταβαλεῖν καὶ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f ἢ H] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abest a *Fl.* h Δρώμενον] Forsan ὁρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεθίζουσα] Ἡ φλυαρία, ὡς δηλοῖ τὸ ἴρω ἐν τοῖς χιλίοις ἴσχιν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elsnerum* in Obs. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, si quid opus, *Long. Past.* III. p. 94. Ἐκ δυοῖν πολυγαμία. *J. F. R.*

19. Ἐρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051. 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Historiam habet *Apollonius Dyscolus* c. 3. & *Orig.* c. Celsi. p. 129. f. *M. du S.*

Ἐρμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixisse narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. f. 53. dedit Harduinus: copiose in primis id jam egit *Huetius* demonstr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἢ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non posset, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμφοτερίζει] An ἐπαμφοῖν, sublato altero η; certe sic debet, si ab πέρω compositum est; ita τοὺς ἐξαμφίνας ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. XVI. 10. & ἐξαμφίνου *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφαμφώνα ab ἀφαφία, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφαμφωνου. *Esai.* XVI. 2. Quid multis? simplex αἱρίομαι facit ἐρμαῖος, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἦρμαι, ἐρμένος, vid. *Aelian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναιρεῖς φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid est. *J. F. R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parenthesi, ut aliquatenus sensui consulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ὀπτθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γοῦν δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τῆς κάλλους τι ἀπαμᾶται.

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀθηναίων ὀπτθαλμὸς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· ὅτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγωδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μυῖαν ἀλκίμῳ θέν[ει]
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πληθῇ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγιστάί τινες μυῖαι, ἃς στραλιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τε βόμβον, καὶ τὴν πτῆσιν ὠκύταται. αἵγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι ἀμαχαιρεῖσιν, ὑπέπηχῶσαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adspersis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυῖας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aelliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris, qui & aliorum testimonia addidit; nam non inserunt eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ὑπὸν τὸ μέρος ἐκάστῳ ὑπάτου. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Εἰ μὴ τοῦ ἀμβροσιακοῦ ἢ καλλιπλοΐου αὐτὰ τεκμαίρου, καὶ συμβούλευε τοὺς σίτους ἐκ τοῦ ἐξιτηρίου ὠφε-

praesertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est *in* proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

καὶ κεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλείων καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαινούσης ἐν τῷ μέρει, κατ' Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

1 ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ὄξει ἃ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπεύδῃ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι οὐδὲ τὰ ἥκατα χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνῃ τῆς ἀπαιδευσίας ὡς τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ὑπευδομένῳ τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρωκέναι, καὶ κατακεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν

[a] Βαίνουσης] Καὶ βαίνουσης marg. *Aiw.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *Aiw.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ἀτυχῆ εἰκάσαι βιβλίον, αἰτήσας τινὰ, Λουκιανὲ, καὶ μὴ λαβὼν, κακῷ τούτῳ δίκαιμαλὶ δ' αἰῶν. * ἡμείψω αὐτόν. *V.*

* Ἡμείψω] Ita emendarat *Selan.* non addens unde, cum editum esset ἐμαίψω. Obsecundavi tamen, ut fieret secund. perf. ab ἡμείψαμην. *J. F. R.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εἰδέας τοῦ σεὸς, σημαίνει δὲ τοὺς † σῆτας. *V.*

† Σῆτας] Ζῆτας misere edita.

θαλαμοβόρους; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod tineosi sint ac mutili: tineasque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σὰς, ὁ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σετῶν per versum stare non potest. *L. K.*

ª παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῆς ἀκριβοῦς, ἢ τῆς ἀσφαλοῦς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία προγνώσις;

doquidem curae exquisitae, & certae fidei; quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῆς κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, καλοκάγαθος, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ φόμα. οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν ἀρετὴν, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero aperteis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

ª Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ὕστερον γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σάας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & offenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἤμια τὰ σῶν καλλικαπνόμορα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δρὶξ ligna, cornua ὄψ, vineas ἴξ, τρωξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σαὴξ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adsciscerem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀττικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συνθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνας] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἰχθῦς] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀφροδίτας τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante καὶ ταῦτα μὴ μανθάνων ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν σὺ παισὶν] Forsan ἢ μὴν. *Hesych.* ἢ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἢ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gesnerus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' ἐμεμνῆτο] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὴν Λιβανίτιδος] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per παίδημον, & γυναικυλλίδα & κυβώνα, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

scriptor exegerit, quae subleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant, τῷ συγγραφεῖ ἀπηχρίβωϑ), ϗ ὅσα κίβδηλα ϗ νόθα, ϗ ᵇ παρακεκομμένα.

Τί ϑὴν φῄς, ϗ ταῦτα μὴ μαϑὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόϑεν εἰ μὴ πόλε παρὰ τ Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καϑάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνοϑ, λαβών; Ἑλικῶνα γὰρ ϗ, ἵνα διατρίβειν αἱ ϑεαὶ λέγονϑ), οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαί, πόλε, οὐδὲ διατριβὰς ᶜ τοιαύτας ᵈ ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ σοι ϗ μεμνῆσϑαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲ οὐκ ἂν ὤκνησαν φαίνεσϑαι σκληρῷ ἀνδρὶ, ϗ δασεῖ, ϗ πολὺν τ ἥλιον ὅτι τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, ϗ μοι, πρὸς ϑ Λιβανίτιδοϑ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσϑαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ ϑ δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ ϗ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τ τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τ ᵉ Ὀλμειὸν, μήτε τ τῆ ἵππυ κρήνην, ἄφ

ᵇ Παρακεκομμένα] Ex sic *Coll.* cum Edd. ᶜ Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Mareil.* ᵈ Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* ᵉ Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲ] Ὁρᾷ ὅτι αἱ Μοῦσαι διατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβανίτιδοϑ] Ἔοικε Σύρϑ εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλϑ· ἔτος ϗ Δαμασκηνὸς, ὅσον λιϑ τ Λιβανίτιδοϑ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἔτοι πρὸς αὐτῇ τῇ πομφῇ τῇ Ἑλικωνίδοϑ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρϑ ἐστὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατώκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασται, ϑαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τ Ἑλικῶνα δέ φησι ϵ Ἡσίοδοϑ νύμφαν τὰς Μούσας ἰδεῖν, ϗ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβαν.] Huc resilit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρσίνῃ ἂν. Ed. *Cler.* Et mox ἐξείργασται, item τῇ Ἑλικωνίδι. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo penamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσϑ ϵ τέρμϑ — αἰχμὴ δαίμονι Ἀφροδίτης, ϲὸ ἀκαρπείας μίμει τῶ Λιβύσσι ἐν ἀφάκοις ἰδρυμένοι. Σχολὴ τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλή τι ῥᾳδιόνη (sic Ro. *Steph.* Sed malim πολλά τι ῥᾳδιώνη, ut referatur ad σχολὴ) διεφθορόσι τὸ σῶμα. Γύπιδες γοῦν τινες ἄνδρες σὺν ἄνδρες, τὸ σεμνὸν ϑ Φύσεως ἀπαρησάμενοι, ϑηλείᾳ νόσῳ τὴν δαίμονα ἐλεῶντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, πλησίγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητοί τε ϵ ἐπίῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ ϵ ἀνοσιάτῃ χώρᾳ κατὰ τόνδε τ νεὼν ἐπιχειροῦντο. ἴφορός τε ἐδὼς ἦν τ παρεπομένων, τῷ μοναδικῷ σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόϑι ταλαιπώρων παρουσίᾳ. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanaan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδοϑ] Venus, *M. du S.* Λιβανίτιδοϑ] An Veneris? F. G. Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρρίνῃ] An μυρίκῃ; F. G. Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanaan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμέσι τόμασι καθαροῖς πότιμα. χμήτοι εὐδὲ εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρεῖος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε περὶ χρῶ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

fontes gregibus sitientibus alioquin, & puris pastoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens sis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum esse, aut unquam curae tibi fuisse arctiorem cum libris consuetudinem, aut hunc magistrum tuum fuisse, aut illum condiscipulum.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] κἄπειτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα περὶ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μελεγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὀπισθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περὶ νοτῆς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησί, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρί, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τὰ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδεῦσθαι ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα,

4. Sed uno hoc solo omnia te illa jam emensurum speras, multis libris comparandis. Hactenus sane habe tibi collecta illa Demosthenis *exemplaria*, quae sua manu scripsit orator, & illa Thucydidis, quae a Demosthene & ipsa octies descripta pulchre inventa sunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis misit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat accessio? etsi substratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel vestis instar circumposita circumferas. *Simia enim simia est*, ait proverbium, *etiam si aurea gestet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis semper: eorum vero quae legis nescis nihil, sed asinus lyram audis movens auriculas. Nam si eruditum redderet dominum librorum possessio, quantivis certe

a Ποιμένων] Rescripsi ex L. *Vr. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Κἄπειτα] Καὶ *Graev.* Κἄπειτα *Fl.* In vulgato conspirant cett. mox ἴσχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε P. f Κτήσῃ] Omisit *Fl.* g Τὰ] Abest a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπισωρεῦσαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασι. *V.*

b Περμησσὸς ὁ Ὀλμειὸς σὺν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλοντες ἀκμήλοις εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἁλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*
Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *si hoc es animo, age conquire quaecunque Demosthenes orator propria manu scripsit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα est Graecis, *si hoc es animo?* Videtur scribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἔχε, *Habe sane ista, conquisitis quaecunque Demosthenes propria manu scripsit.* Haec in addendis Iupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis historia a Demosthene octies descripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. supra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de statuis a Sulla Romam missis annotata sunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noster; sed Plutarchus rem tantam non satis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narrasset Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis sepositam missis aliis, ait tantum *Aristotelis* & *Theophrasti* opera in ea fuisse multa ea aetate non satis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnasse. p. 896. A. *M. du S.*
Ibid.

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut *tres libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus *illos* tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei *tibias* emat aut *Iſmeniae*, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῶ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, καὶ μόνον ὑμῖν τῶν πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιτο. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοπαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σου τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἁπαλὰ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῇ παιδεύειν, τοσαῦτα περιέχουσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὑπάνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ἐπίσταμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλοὺς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα διὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ἐπιστάμενῳ χρήσασθαι καὶ τῇ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

h Ἐθέλοις] Ἐθέλεις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουστέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκα, ἵν' ᾖ τίνος ὠνῇ ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ὅτου καλεῖται ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἱλπίσας ὀνόματι μείας, ἐκ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, οὓς αὐτοπρόσωπος ἦσαν Ἰσμηνίας. ἐώνηται μέν, ἐ μέντοι ἐπλίσει τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἱστανόπους. In V. ἱσταλπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3. 6. p. 175. ſeqq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Aldobr.* Ἀπὸ χειρὸς adſerentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἐς ἀπὸ χειρὸς ἥκω, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſt.* I. p. 19. ἀπὸ χειρῶν ἐπιθέσθαι τῇ Χλόῃ. Ἀελ. V. H. VII. I. ἀπὸ χειρὸς ἐ γνώμης ἔχουσι πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Polit. A. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. a. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294. 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἄμμων. c. 1. *M. du S.*

6. Ὁλόμο-

ἀνένευσας, ἐὰν δέ τις Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου λήσαμενος, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τὸν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτο ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι καὶ δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. καὶ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ἁπάσαις ταῖς ἁρμονίαις, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, καὶ σκώμματα ἔτοιμα εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γάρ, οἶμαι, σαφὴς ἔστω, καὶ τὸ ὁρώμενον ἕκαστον.

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπόν] Ἐπίστασα marg. *A1*. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοππαφόρων *El. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρων *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὅσαι ἵπποι οἱ ἵπποι τοῦ εὐγενοῦς, οὓς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ † κόππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα. ἀφ' οὗ καὶ παρωνομάζοντο καὶ τῷ κόππα κοππατίαι, καὶ δὴ τῷ § σίγμα σαμφόραι. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος· ἡ Νῖσα δὲ πεδίον Μηδίας, ἃ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες τιμώμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἤνεγκαν γενναίους· κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἀπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τοῦ Κενταύρου ὀνόματος. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κόππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan*. nil tamen mutavit; sed σαμπτόραι in textum recepit ex C. cum σαμπόραι tantum editum esset. in V. vero σ̄. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μηδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσης V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Muſ. 1075. ... Marſyae hic diſcipulus, qui muſicae ſacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus muſicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo ſeu tibia vid. *Eur. Ip. A.* p. 267. B. Utriusque meminit *Baſilius* de Leg. Graec. lib. (*Gron.* ed. 99.) *Philoſtr.* 574. Μαρσύας ἢ Ὀλύμπου, ἢ Ὀλύμπου τοῦ αὐλοῦ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *El.* adſcripſit *Solan*. An τ' αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Κοππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Theſſalum: nam & equi Theſſali olim in pretio, & Centauri Pelium Theſſaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inuſta erat nota K. talis *Ariſtophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiaſten. *J. P. a G.*

18. Καππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππτόφορον, niſi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Ariſtophanem* & *Philoſtratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen eſt, legimus ipſo fere *Nuvium* initio; ubi Scholiaſtes, quamquam depravatiſſimus, inde dictos docet, quia ſignum *Coppa* geſebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus ſignabatur. Ea autem figura erat P. inverſum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctiſſimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi ſuo ad *Euſebii* Chron. inſeruit *diſſertatione*, poſter.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat *ridicule*, quod crepidas semper *pulcherrimas* emebat, recenti opere, & *multum* sibi negotii circa illas habebat, *ut quam* pulcherrimis semper calceis ornata *haberet* ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἕκας· εὐθὺς τὸ προχειρόταλον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις ὑπὸ πολλῷ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πόλε ἔδει χιόνος ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ἵνα τοίνυν τοῦτο μὴ ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίηλο, καὶ τούτοις ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας γὰρ καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεί, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ὃ ταῦτα ὢν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ποσὶν ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* [f] Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus figni imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud *ἰσόσημον* in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις δ' ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀναβ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις ὑπὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοις doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὴν Βίβλον τὴν Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, ἀφαστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα ἅμα τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑφαρπήσειε μὲν τὸν Πολυμήδην, ἐπιβολώσει δὲ αὐτῷ τὸ ῥεῖθρον τῷ Φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὑπὸ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τὴν ἀσπίδι, καὶ ὑπὸ τόμα καλαπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀνανεύσειε, δείκνυς τοὺς παμβλώπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῶν, καὶ τὸν δεσπότην.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & prae gravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A1.*

54. Καὶ * ὑπερπηδήσει] τὸν Πολυμήδην] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιῶν. *V.* 1

* Ὑπερπηδήσεται] Ὑπερπηδήσας Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *F. Bl. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *al* male exaratum pro οἱ ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδος & ἐμβάται, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ὁ ἐμβάς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὸν ὑπόδημα ἐμβάται (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ & ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. s. 91. Ἐμβάται δὲ, ὄνομα τῶν κωμικοῖς ὑποδημάτων. Sed ibid. s. 85. Ἐμβάδες, αἱ τελεῖς μὲν ὑπόδημα — καθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδις legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γερόντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de solea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter rident?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a facerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπόδιλω. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσῆν δὲ τὸ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαικύων, καὶ ἀφαγγέφων, τοτὲ μὲν τοὺς πεπαιδευμένους καταγελώμενος, τοτὲ δὲ τοὺς ξυνόντων σοι σκολάκων ἐπαινούμενος. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τὄνομα, τὴν οὐκ ἀφανῶν ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη τοτὲ τῶν καλαράτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινούντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀναχρούσαιτο. ἦκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς καλλιστον, ὡς ἀντὶ καρπῶν τῆς δάφνης σμα-

ράγ-

c Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρᾶν Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non sinit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, τὸ ἰμβάτης generalius esse, ὁ ἰμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τῆ Ἰλιάδι] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. διὰ δὲ τὰ εἴκοσι τόσαρα τμήματα τῆ Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ἃ μόνοις ἄλφα δὲ βῆτα καὶ γάμματα ὀνομάζονται, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀλλὰ δὲ γράμματα καλοῦν]. atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημογερῶν, παγγέλοιος] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερηνορέοντας] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀστ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γίλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ δὲ γέλωτα ὄφλῃ. *Aristoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πισαιοῖ non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πισαιὼ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Ἀηδοῖ, ἀοιδοῖ, atque in illis intelligi ὑπὸ, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Εὐάγγελος] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

σάγδυς εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὸν, ἔργον τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσῷ μὲν τῷ ἀκηράτῳ πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μέλα-ξυ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντέλουευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν πολὺ καὶ ἦκεν ἡ τῶν ἀγώνων ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὃς φαύλως ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διαφαίνεται. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πολὺ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀναχρεῖ μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἀπορρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τῶν θεατῶν· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγαναχτήσαντας ὑπὸ τῆς τόλμης, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατον ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ἅμα τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens sigi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *F2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ τείχους] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσιν] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤνησε] Ὠνῆσαι legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ὅτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων· ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷτται] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸ μέλαινα πόντου] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μέ-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγῖδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, κἀκείνης [e] ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ.)

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Caeterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

Μικρὸν δὲ ὕπιχὼν μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' ὅτός γε ἄσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῶν Εὐαγγέλια καλεγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὤνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεήμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι ἅμα τ̃ ἀτεχνόν σε ταύτῃ καὶ φορτικῷ τρυφήν. [e] περὶ ᾠδά δή σοι καὶ Εὐάγγελος ἦτος, πᾶς ὅσον σοί γε ἐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τ̃ θεατῶν.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτ̃ται, φασί, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ὑπὲρ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτῷ ὑπηχεῖν τ̃ ὑπ' ἀνέμων ἐμπιπτόντων

ταῖς

[e] Ξυμμαστιγουμένης] Συμμαστιγουμ. male *B1.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *V2.* quae κόλλωπας. [e] Περὶ] Ita bene *Ald J. H. P. B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρα deſunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφείῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ παραλήσιοι τ̃ κιθάρας, ὧν ἐκρέμετο αἱ χορδαί. *V.*

37. Ὤνησο] Γρ. Ὤνησο. *G.*

40. Περὶ ᾠδὰ δή σοι] Περὶ ᾠδά, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὰς ᾠδάς, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ τούτων ἀντὶ τ̃ καλαπεφρονημένως ἐπεὶ ἓ τὰ παρ' ἡμῖν αὐκαλαφρόνησε περὶ τοὺς ᾠδὰς ῥίπτε). *V.* (Ριπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

* Καλαπερφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλαπερφρονημένῳ, & παρ' ἐμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F. G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠ ὕστω μετ' ὠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τ' ἐκεφαλὴν καθαθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστί· τ' λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τῷ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, ᾠ ἔτι πολύ γε σώζεσθαι αὐτίκα.

cinuerit, & ſic cum cantu appulſam Lesbo: illosque ſublatum caput ſepeliiſſe, ubi nunc Baccheum illis eſt, lyram vero Apollinis in templo dedicaſſe, ubi diu ſervata ſit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τ' τῷ Πιτθακῆ τῷ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τ' λύρας [a] πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει ἐκεῖνα, ᾠ θηρία, ᾠ φυτὰ, ᾠ λίθους, ἐμελῴδει δὲ ᾠ μηδὲν τ' τῷ Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἀπομνήσαντος, πρὸς ἔρωτα τῷ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τ' ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τ' τῷ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, ᾠ προχειρισάμενον κρούειν ᾠ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον ᾠ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα ᾠ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τ' λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καθελκύσειν, ᾠ κηλήσειν, ᾠ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τ' Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui iſtaec de lyra audiſſet, ut animalia, & plantas, & ſaxa demulſerit, ac poſt Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidiſſe, corruptoque magna vi pecuniae ſacerdoti perſuaſiſſe, ut ſubjecta alia ſimili, Orphei ſibi lyram daret. Cum vero accepiſſet, interdiu quidem in urbe ea uti non ſatis tutum putaſſe; noctu vero illa ſinu condita ſolum progreſſum eſſe in locum ſuburbanum, eaque depromta, pulſaſſe & perturbaſſe fides adoleſcentem artis & Muſarum expertem, qui ſperaret, carmina quaedam divina reddituram eſſe lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum poſſet, beatum ſe fore Muſicae Orphei heredem; donec convenientes ad ſonum

a Πυνθανόμενον] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forſan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. *M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & ſupra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 20. Verum & cum accuſandi caſu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἴσως ἂν ἠναγκάσθην κληρονομῆσαι πατρὸς τὸ μειράκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi poſſe, lyram & barbiton idem fuiſſe. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A ſolo Luciano hoc memoratur; ſed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi ſenis ſermo incidit, operae pretium eſt ex ipſo Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea uſus ſit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito ſtrepitu ſublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique cauſſam ſatis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus eſt eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speuſippi Philoſophi ab Ariſtotele, immenſo pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorſus ratio eſt. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δλά. *F. G.*

93. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim ſemper ridet Lucianus, neque omnia. Qui ſi Socratem ipſum aliquando inclementius tractarit, ſuſpiciebat tamen. Senem fuiſſe docent & alii Scriptores, & ipſe apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philoſopho nobili — recentior eſt memoria, quam ut ſcribi quaſi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxiſſe, auctor eſt *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo poſt Peregrini mortem itaque haec ſcripta ſunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τυγχάνει τῷ Καλυδωνίῳ] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pauſan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ετι

ſum canes, multos autem ibi fuiſſe, miſerum laniaverint. Hactenus ergo Orphei ſimile fatum habuiſſe, ut ſolos in ſe convocaret canes. Ubi illud quidem manifeſtiſſime apparuit, non lyram fuiſſe, quae demulſerit, ſed artem & cantum, quae ſola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra ſupellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διεσπάσαν αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτε δὴ καὶ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τ' μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἀμεινον ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea *tibi* aut Neanthum narro, cum *noſtra aetate* fuerit, & forte adhuc ſit, *qui* Epicteti Stoici lucernam fictilem *tribus* drachmarum millibus emerit? *Sperabat*, puto, ille etiam, ſi noctu ad illam *lucernam* legeret, continuo ſapientiam Epicteti adſtituram ſibi per quietem, ſeque ſimilem ſeni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τ' Ὀρφέα, ἢ τ' Νέανθον λέγω, ὅτι καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τ' Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γοῦν, οἶμαι, κἀκεῖνος, εἰ τ' νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τ' Ἐπικτήτου σοφίαν ὅλας ἐπιστήσεσθαι, καὶ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem depoſuerat, cum in ignem deſiliret, talento ipſe quoque emit, & habet pignus illud atque oſtentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis oſſa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τ' Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου κἀκεῖνος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεάται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

καὶ

[b] Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H1.* & 2. *B1. P. S. Amſt.*

77. Διεσπάσαν αὐτὸν] Ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τ' * κυνῶν διεσπάσθη. *V.*

82. † Παρὰ τ' μητρὸς] Καλλιόπης γὰρ τ' Μούσης μυθεύουσι γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται δ' ὅτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο δ' Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περεγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κωῶν.

† Παρὰ τ' μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & ſchol. ſequens, ad Ἑκάτῳ γέροντι.

[a] Εσι μὲ, inquit, τὸ δέρμα ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου· διεσπάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου δ' αἰῶνας ἦν τριῶν ἤδη ψιλόν. *J. M. G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρύονος] An factum de Geryonis oſſibus, quod Sanctorum reliquiis contigiſſe cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae ſint, vel translatae? *Pauſanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τημνῷ Φρύγιος, inventa, narrat, poſt nudatum a tempeſtatibus collem, ὀστᾶ τὸ χῆμα φαίνεσθαι ἐοικὸς ἐς μέγεθος ὡς ἐς ἀνθρώπου· ἔστι δὲ μέγεθος οὐκ ἔλαττον ἢ ὅσον ἐλέφαντος. (conformatio ſuaſit humana eſſe, magnitudo elephantum potius aut cetum ſuaſiſſet) Αὐτίκα δὲ λόγος ἦλθεν ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι μὲ τ' νεκρὸν κ. τ. λ. Dicemusne lacunam eſſe poſt Θηβαῖοι, aut poſt ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverſo reſpectu vocant Graeci) breviter indicat *Ex. Spanhemius* in ipſo ingreſſu magni operis p. 3. *J. M. G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρύονος diſerte ſcripſit Cl. *Geſn.* in nota ſua; an quia Latini amant *Geryon*? *oxis*? Dubito tamen num & ſic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνου in *H2.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου conſentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem eſſe uſitatiſſimam, vel ex *Loydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆος a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γε-

γυ-

καὶ Μεμφῖται τὸ Ἰσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τῆ θαυμαστῆ κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῆ ἀπαιδευσία καὶ βδελυρία ὑφηνιόντισεν. ὁρᾶς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγωδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὰ ἐς τὰς λαϊομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὕτως τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῆ σπουδῆ κτησάμενος αὐτὸ, ὠήθη ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κατοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωριστὶ, ἦκεν ἁ Διονυσίου γυνὰ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ πυ-

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe verò admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeò ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero *in illis* ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

a Ἐγγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγγέλται adſcript. marg. *J.*

ρώσεως πλεκαλλεῖς ὅσαι βοῖς. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῇ Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνου βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γήρων aut Γήρυον inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis imperſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προσελθεῖν Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Ξέρξεω πατέρα — ἐπιβῆναι. I. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διομήδην. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον εἶναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται τοιοῦτον. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγεται δ' ὅτι ὁ γόητες γεγονέναι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἁρπάσαι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσου ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγωδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγωδίας δὲ, inquit, ἰκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Mar-* „ *cel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poë-* „ *tae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cun-* „ *ctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas con- „ jecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Schef-* „ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παιδεύσεως. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es , qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίω, καὶ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτοί. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. καὶ ἅμα τοῦτο χρυσῶσαι αὐτῷ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, καὶ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, καὶ ἀμφικολλᾷς, καὶ ῥεικόπτεις, καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, καὶ διφθέρας περιβάλλεις, καὶ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι ἀμφὶ τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὴ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, καὶ πάντων ἔχεις ὅπη τῇ βδελυρίᾳ· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

16. Δαμοὺς] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat , Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦκω ὁ Διονύσιος] Non puto , ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur , in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα πρός. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit , aut εὐστοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεί] Perinde quidem eſt ſive legas , ut in editis habetur καὶ ἀνελίττεις ἀεί , ſive , ut in Mſ. extat , καὶ ἀνατυλίττεις ἀεί. Utrumque enim ſignificat *libros , verſas , evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert , ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , καὶ ἀμφικολλᾷς δὲ ῥεικόπτεις , *coagmentas , ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea , cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur , ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit , quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ ἀμφικολλᾷς , καὶ ῥεικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εἰς pro ης , ut c. 19. f. περιτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Tp. c. 35. Ἀλεκτ. c. 1. *M. du S.*

b Ἢ] ἢ delet *Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Aldd.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Guiet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοτομεῖς δὲ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *P.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν περὶ τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελημένος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ βιβλιοτριβὰς ἐπῆται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶ κεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ἕτιν, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ὄντι; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσῃς, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν χῦ' σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης φερόμενος τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, χῦ' ἄγγελον δὲ ἦν διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητῶν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

[a] Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* [b] Βάκχας] Βάκτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Ar.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτουσ' πτιφυκὸς, * ἐπιμονὴν κέφαλα ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λεῦκον ἢ πέλιον· εἴ τις † τοῦτο ἐγχρίψαιτο, κατιοῦτο § λεπτάλλου. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμονὴν] Ἐπίμονος dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis cautae cur vulgatum deserere videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμονος distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμονος, κέφατα ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τότε] Sic *Solan.* pro vulgato τῶτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. est, etsi neque ἀλίσκεται vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀπολλύοιτο] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀπολλύοιτο. C. etiam, nisi quod τότε pro τῶτο quod in reliquis est. Sed legendum πτηνὸν, non πέλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* Βάκτας, prave. *M. du S.*

64. Τέμαχον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῆ. *M. du S.*

76. Κα-

quaereas, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, *libros emere ideo*, ut laudes illorum asseras. Ajunt verò te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὕπως χ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα ἢ σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. οὐ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητρίδα, ἢ θαλλαχὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἱππεὺς ἡνίοχον, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, χ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι χ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; χ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἐθαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἤδη λιμῷ, χ ἀγορὰν προὐτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ἐ δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ἐστὶ σοι κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, χ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, χ ῥήτωρ, χ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τὰς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε χ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ὀλίγου δεῖπνου, κἀκείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. κἀγὼ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳδίως εἶ τοῦ ῥηγὸς ἔλκεσθαι, χ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς γε καὶ κἀκείνου ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὸ ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* d Καὶμὲ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἑκάστῳ τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνει· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήτε ἑτέρῳ τὰ δ' ἑτέρῳ, γίγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ ἢ οὐτὲ τῷ ἑτέρῳ, γίγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ Ε τῷ συνθέσει. *V.* Exstat etiam in C.

76. Καὶμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat ὦν *Solanus*; praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφυσᾶν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαῖοι βατράχου δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, ὁ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεύς, ὁ ὀχτὼ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρωνας, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων.

ut commenticius ille Alexander; & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προϊὼν ἐξυπλιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ ὄγκημα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὅτως ὑπὸ κολάκων ὀλίγου δεῖν ἁπάντων ἐξαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο διὰ πασῶν ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τὸν τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκά μὲ δὴ τούτων ὕβρισαί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα ᾧ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & V2. quae διὰ tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μουσῶν] Ἀντὶ τῆς ὑπερβολῆς τῆς παρεμβολῆς τῆς ἁρμονικῆς χωρὶς τὰ Μουσῶν ἐν Φρυγῶν ὁρίσματα. V.

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. J.F.R.

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. J.M.G.

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἰκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum: ad Pseudophilippi nomen evexit.* L. Bos.

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. J.M.G.

95. Ψευδήρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. J.M.G.

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος ταττομένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτιστα ἐπιγραφομένων ἐν ὑπὸ τοῦ νυνὶ τασσομένου. In Revivisc entibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τύχην τασσόμενοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Revivisc entibus in verbo multis praepositio φίλος. J.G.

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. F.G. Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt.* J.F.R.

6. Μουσικῶν τοῦτο διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit V2. in qua tantum desideratur διὰ, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μισθ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ἐν Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kuste-*

rum

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, iſta ipſum pituita liberavit. Pyrrhus enim poſtquam oſtendiſſet illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Caſſandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipſe ſimilis eſſet?* perſuaſum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho ſimilis.

22. Tu ſane cui de cinaedis illis, ſaltatorum libidini ſervientibus, ſimilis ſis, non equidem dixerim: te vero furorem robuſtum nunc adhuc furere videri omnibus iſta

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾗ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπασχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τοῦ κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ὅτι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ὀκνήσασα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ. καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατράχιον [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δή ᾧ τινι μὴ τῶν τοῖς ὀρχηστοῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

b Ὄνομα] Abeſt a *Fl.* Adeſt in cett. Forſan τὄνομα adſcript. marg. *F.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, oppoſita eſt, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiaſta de Myſorum & Phrygum terminis dicit, declarari poſſunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἔξω ἐπὶ τὰ νότια μέχρι τοὺς τόπους τούτους ἱμπλεκὼν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, οἷς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν ἀνεδιάμικτα εἶναι παραπίπτοντα οἷς ἄλλοις κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum diſtinctis & ad diſcernendum difficilibus, dici potuiſſe illud proverbium. At noſter de maxima & in ſenſus facile incurrente diſſimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum ſcriptorem ſi quis alius diſertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obſcurum, ita abrupte ad illud proverbium alluſurum fuiſſe? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio ſcribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἀφ' ὑπάτων dictum putamus, pro vulgatiore ἀφ' ὑπατῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀφ' ὑπατὸς (intell. ἀφεσίματος) dici obſervaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο δὴ δὶς ὑπατῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non eſſe ſanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui ſanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Geſner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Weſſel.* in Obſerv. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσος forem, ſi his viris non auſcultarem. Habuimus id proverbii ſupra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remiſi. Item ad *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hiſt.* c. 7. T. 2. Et expoſitum eſt de ſumma diſtantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro ſimilis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τοῦ κορύζης] *Obeſae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, ſimili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν ſatis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentiſſime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀβελτηρίαν. Antiquiſſimam eſſe eam rationem, oſtendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thraſymachus Socratem ſic ſuperbe tractat, Τοῦ σοι ἐστί; cum reſpondiſſet Socrates τί δή; ὅτι σοι σὺ, inquit, κορυζῶντα φαίνῃ, καὶ οὐκ ἀπομόττει δήπουθεν. Sed haec copioſiſſime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemſterhuſius* in dialogis noſtri ſelectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κεφαλῆς, καὶ τύφου, καὶ πολλῆς κόρυζης. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲ τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντα. Ubi *Hemſterh.* hoc paucis exponit, promittens ſe opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuiſſe; quum loco priore non repetierit quae ſuper κορύζῃ copioſe dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi ſimiles minoris Edit. obſervationes non recudi in hacce curarit, nolim jam iſtam notam tam longam huc inſerere, quia praeſcriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus verſatur. Hoc ſolum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *ſtultitia* frequenter uti, ut praeter ſuperiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχων θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ὕτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λήρω; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τοῦ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τὸ τὸ ὀπτανόπλας, καὶ ἐλπίδας ἐμικρὰς ἔχεις περὶ τῷ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

'Αλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεχύσθαι αὐτῷ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἵος μοί σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἷοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶδα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ὕτω πεφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ Φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [b] καὶ λεόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἴσασί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόῤῥητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

ode imagine, illud plane ſcio. Itaque admirandum eſt, te malum adeo pictorem eruditis videri velle ſimilem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid iſta nugor? Manifeſta enim cauſſa tui circa tales libros ſtudii, licet ego prae tarditate non olim perſpexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum eſt, & ſpes non parvas ea de re concepiſti, ſi Imperator iſta audiat, vir ſapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero iſta de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipſo impetraturum ſperas omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copioſe illum mandragora perfuſum, ut haec quidem audiat, neſciat vero idem, qualis ſit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? neſcis multas eſſe aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita ſunt aperta, ut caecis etiam atque ſurdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, ſi enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipſe, ſi videtur, ſi ſervi modo tui exuantur: quid putas? nonne ſtatim manifeſta futura tuarum ſecreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, ſi veſter ille, Baſſus, Sophi-

a Ταυτῶν] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *F.* ſola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Καὶ † Μάρκος ὁ αὐτὸς ὁ Αὐρήλιος ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Male γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκος] Μαρκὸς Edita ridicule; ſed & ſic V. Recte Μάρκος C. & G.

de *Mort. Peregr.* ſub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *F. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philoſophus. F. G.

57. Βάσσος] De quodam Baſſo legimus apud *Philoſtratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epiſtolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, ſed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Triſt. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Baſſorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophiſtae nomine inſignire queam; fuit & Baſſus Neronis tempore, homo diciſſimus, qui *Aſinus albus* vocabatur, ut refert *Quinctil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Aſinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob ſtuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc deſignari non ineptum foret, ſi tempus conveniret. *F. F. R.*

58. Βάσσος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phiſta, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis ſcripſit, quomodo furere, velli, pati & agere iſta deceat; ſi, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fuſti ambulet; quid viſum iri putas ſpectantibus? Herculemne illum eſſe? Non, ſi totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim ſunt, quae teſtimonium adverſus illum habitum perhibeant, inceſſus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & ceruſſa, & maſtiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod eſt in proverbio, quinque ſub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero ſperas futurum, uti libro tectus deliteſcas? Sed fieri id quidem non poteſt. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia veſtra.

24. Quod caput eſt, ignorare mihi videris, bonas ſpes non a bibliopolis eſſe petendas, ſed a ſe ipſo unicuique, atque a quotidiana vita ſua, ſumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem teſtemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, ſed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis viſum erit,

σοφιστὴς, καὶ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς δαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, καὶ ὠδατίλλεσθαι, καὶ πάσχειν, καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἴ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε καὶ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ὅσα τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, καὶ βλέμμα, καὶ φωνὴ, καὶ τράχηλος ὑπεκκλασμένος, καὶ ψιμύθιον, καὶ μαστίχη, καὶ φῦκος, οἷς κοσμεῖσθε, καὶ ὅλως, ἵνα καὶ ἡ παροιμία, ῥᾴδιον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὴ τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' οὐ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀτθικὸν, καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἕκαστον φενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male Fl. e Οὐκ] Omittit Fl. f Ἐπιτρίψοντας] Ἐπιτρίψοντά Fl.

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσως ἐξιφθαλμοῦσι λήμας. V.

Demoſth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obſcaenitate Demoſthenem. *Libanius* in *vita Demoſth.* Tibicinem Epheſium fuiſſe ait ſupra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti ſint. Conſule etiam *Suidam*, & in eum Eruditiſſimi editoris notam. Ipſe Demoſth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Joſ. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miſcell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Triſt. II. *Ep. ad Aug. Nec quis compoſuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, ſuctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Moſis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Theſ. Crit. *Gruter.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. ἢ μὴ λημᾷς πολυπόρτας. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυσιανὸς τὸ τοῦ πρὸς ἀπαίδευτον ἢ παλλακὴ βιβλία ἀναῤῥαπτοῦσαν, οὐκ ὄντως εἰς τὰ χύτραις λημῶντες. *Heſych.* Κρουνικαὶ λῆμαι, παρὰ τὰς περιμιάνας τὰς χύτραις λημῶν, καὶ πολυπόρτους ἤτοι τὰ ἀμβλυωττοῦντα. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiaſt. *Ariſtoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Heſych.* Κρουνικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Ariſten.* Epiſt. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles iſti; quod & hodieque faciunt Aſiatici. Vide ſupra notam ad Mod. c. 33. *M. du S.*

81. Ἀτθικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Καὶ-

ξυνελάσοιλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαιλα ἀποδόλ μὲν τινι τ̃ πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, ϗ σὺν αὐτοῖς τ̃ [b] νεόκλιτον ταύτῃ οἰκίαν· ἀποδῶναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρ῾ γῶν ἀπὸ πολλῶν τ̃ ὀφειλομένων.

Καὶ γ᾽ κἀκεῖνα χρὴ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ̃ πολυτελῶν κτῆσιν, ϗ μειρακίων τ̃ ἐξώρων, ϗ ἤδη καρλερῶν ὠνὴν, ϗ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζε῾, ϗ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένηλα ὄντα, πρὸς ἄμφω ἀρκεῖν. σκόπ῾ τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβολή. ἀξιῶ γ᾽ σε ἀφέμενον τ̃ μηδὲν προσηκόντων, τ̃ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, ϗ τὺς ὑπηρέτας ἐκείνυς ὠνῇ δ᾽ ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τ̃ οἴκοθεν, μέλας ἑλλοιό τινας τ̃ ἐλευθέρων, οἷς [c] ὐδ᾽ ἀκίνδυνον ἀπελθῶσιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπανλα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μ̃ τ̃ πότον, οἷα ϗ πρώην αἴσχισ᾽ ἂν σῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρν῾, ἔτι ϗ [d] δείγμαλα ὑπιδεικνύς. ἀλλ᾽ ἔγω γε ϗ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τὺς

& ad extremum paupertatis adigent : qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis : eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαιλα] Ita dedit *Sol.* ex M. Habet & S. Σωφρονίσαιλα B1. *J. P.* Σωφρονίσαιλα H. b Νέοκτιςον] Νεοκτῆλον *Fl.* ſola. c Οὐδ᾽] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi ϗ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud ϗ γὰρ ϗ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Aelian.* V. H. IV. 9. ἀλλ᾽ ἐγώ, φησι, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην ϵ̃ τ̃ ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δωροδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἃ τ̃ ἰδίων τ̃ ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim ταὐτὰ, tumque ταὐτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque : *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit : *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, ϗ γὰρ κἀκεῖνα δυοῖν ἐσκύδνας, & *in iſta valide incubuiſti, nempe δύο ταῦτα, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἰρῶλικοὶ τ̃ ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκμάσις ϵ̃ ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβολή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus : ἱερὸν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ὑπὲρ. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. *At alterum* facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκτησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιστ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ ὁ λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἶκοι καὶ χρὴ καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὴ δῆτα μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτόραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶσθα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῆς, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ἀφ' ὅτου πλήθει τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

---

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἰκοθεν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἶκοι. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφίδρυον — ὑφαρπάσαι, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὧν δή, sed ὀνίσθαι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὧν mutandum censeo in ὦν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ὀνίσθαι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Sundet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλοιο] *Μιλησίλλιος* forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto *μηδέ*. *M. du S.*

3. Λάθωνα] Subaudi τὸ, δῶρα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διήγματα ἰπιδικὰ] Ἔτι δὲ δήγματα ἰπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένοις] Ταῦτα δὲ λοιπὸν. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ὥστε γὰρ κύων σκυτοραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam absterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti *Oin.* c. 2. aut potius *palpere*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῷ; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δέ σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸν δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τὰχεῖ καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γὰρ καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς σε ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ἐπιτέλαμῶνι ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τοῦ λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque in te agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἅπτῃ] Ἅπτει *Fl* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτέλαμῶνι] Ἐπιστεγμῶνι *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere hae omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recenseantur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J. F. R.*

35. Τιμάρχου] Τὸν κατατύγανον scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδύεσθαι, puto ut indicet, eum personas turpes V. G. Hyperbol, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J. M. G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat.: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Atheniensis ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βάπτα; de quibus Gl. *Hesych.* ad *Nigrin.* c. 40. *J. M. G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τὸν βαπτῶν τὴν Κοτυττοῦς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Guyet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto.* ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J. F. R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros versas.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ συμμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσκόμματα, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιωφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam ſolum rem agis! Quamquam nec iſtuc amplius oportebat, ſed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conſcias,
Vocemve, ſi gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perſeverare in morbo *tibi* decretum eſt, abi, eme libros, & domi concluſos tibi habe, & fruere gloria poſſeſſionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *iſti tuae* veterum virorum orationes & poëmata ſubjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem fruſtra me iſta nugatum eſſe, meque Aethiopem, quod eſt in proverbio, lavare conatum eſſe. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποθ' φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, [d] ἴθι, ὠνοῦ μὲ βιβλία, καὶ [e] οἴκοι καλαχλείσας ἔχε, καὶ καρποῦ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέποτε, μηδὲ ἀναγνῷς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδὲν δεινόν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, καὶ, ΞΙ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ. σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς οὐδέν, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἀπόχρῃ

[c] Δὲ] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcell.* [d] Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴωθι male *J.* [e] Οἴκοι] Οἴκων *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἄττη τούτων. Nam & ἄττη pro ἄττει legendum. F.G.

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων] Etiam hic infeliciter rem ceſſiſſe arbitror *Marcilio.* Vult ſine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non ſcripſiſſe videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων, vel τί ποτε ψυχῆς ἔχων. Lyſias in narratione, quam refert in ipſius vita Halicarnaſſenſis Dionyſius, ex perſona mulieris pro filiis ſuis, contra ſuum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J.M.G.*

42. Ἄττῃ] Sic emendare neceſſe duximus pro vulgato ἄττει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἄττει. ſed quid hoc ad rem, quaeſo? Contra aptiſſimum eſt illud ἄττῃ, facillimusque librariorum lapſus, qui ἄττει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugiſſe miror; cum ſtatim recte ἀνειλίττεις eodem halitu ſequatur. Ut enim ἄττεις, quod unum reſtat, ſcripſerit, a me impetrare non poſſum, ut credam. *M. du S.*

Ἄττει] Delerat poſteriorem ſyllabam *Solan.* & ἄττῃ ſua auctoritate dederat. Fateor ſenſus perſpicuitati ita conſuli; verum quia ex ſeq. ἀνειλίττεις facile intelligitur, etiam ſecundam perſ. requiri, eaque Atticis ſaepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἶομαι, ἔψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἶει, ἔψει pro οἴῃ, ἔψῃ, in ſecunda ſing. forſan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noſter. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐκπυθάνει *ſciſcitaris* ap. *Ariſtoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψεύδει ac permulta ſimilia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipſum ἄττει quod hic occurrit, indicat ab iis uſurpatum, dum ait: ἄττει, ἀντὶ τοῦ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. *J.F.R.*

46. Ἡδὴ ἐκείνοις] Libidinibus illis probroſis. F.G.

47. Τῶν λόγων] Quid eſt? F.G.

Ibid. Λόγων] Mallem, ſi per Codd. liceret, ἔργων. Quorſum enim illud λόγων, niſi cum *Fl* pro ἐπιτεταμένῳ, ἐπιτεθαγμένῳ legas? quod ferri hic non poſſe ego quidem exiſtimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴν — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. ſupra *Philopſ.* c. ult. ἢ δὲν ἢ μὴ παράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ἢ μὴ γένηται ἄδικον. *J.F.R.*

49. Ἄφες οὖν τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum ſatis probatum ſit, fuiſſe fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barneſius*; hic autem locus ſit in Hippolyto vſ. 418. & ibi ex perſona Phaedrae proferatur: noiim Luciani verba ſic accipere, quaſi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J.M.G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. ſupra *Pſeud.* c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, ſupple impura, a fellatione ſcil. F.G.

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J.B.*

χρὴ ὠφελῆσαι, οὐκ ἐκ τῆς κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τοῦ πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ φωνῆς καὶ τοῦ γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύειν τὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲ οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ᾧ τἄλλα μετρίως, ἀπήλλαξε τῆς ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κυρέας τούτους ὑπίσχεψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲ τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλήθει μαχαιριδίων προκειμένους, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ἃ μὴν λήσειν γε οὐδὲν ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείρονται μὲ οἱ πολλοὶ οὐδὲ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse inscitiam tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui dicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *Alw.*

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀναξ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τῆς κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Λύθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan λάτερ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum fecit περὶ ἀγνοίας. V. μὴ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum posset retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae.* Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam fit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam ψεῦδος, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum, non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινὸν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν φήσομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia*: sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia.* Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam, non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑκάστῳ διὰ συγγένειαν ἥρως ἰκμὴ φύσεως ἐμπέφυκεν αὐτήν τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τῶν Φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλοις τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τῶν ὄντων μάλιστα τὴν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσαναχώρητον, καὶ πᾶσι τὸ ἀφιγγὲς ἐξαιρεῖ, καὶ τὸν

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως ἂν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, ὃ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαχειμώνης, ἢ ὅτε αὐτὴ τῶν κριθῶν ἐσθίει, ὅτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σὲ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuſcujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κα-

b Καλαχειμώνης] Κειμένης Fl. ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic Fl. Διαβολῆ etiam Ex. S. ΔΙΑΒΟΛΗ male J. P. H. Mld. Fr.

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχερεστάτῳ τούτῳ μυριάκις, μὴ παθ' ἓν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην πρᾶξαι. Λυκίνῳ τῷ παράσιτι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σφηκίαν καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἐπὶς *ἐγκρατῆσαι βιβλίῳ. V.

4. † Ἐπαλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἀλύγη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. V.

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατήσαντα. M. du S.

† Ἐπαλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα repoſuerat M. du S. Sed addidit legendum ἐπαλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπαλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Anton. Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπαλυγάζουσα. „ Unde etiam ἀλύγη repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἀγνοια". Ego recepi illud ἐπαλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? J. F. R.

παράττῃ τὰ σκοτεινὰ, φόβων ἐστὶ γέμουσα καὶ ὑποψίας ὅντα πλήρη πρὸς αὐτόν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* J. T.

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν, τῷ μὲ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ δὲ ὑπερβαίνοντες οὐδὲν δέον, καὶ τὸ μὲ πλησίον [b] καὶ ὦδε πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνοχλῆν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ ὀλιγαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς [e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέχεσθαι, τοὺς Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια πλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲ ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς ὀκ ἀληθεῖς καὶ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ὅλαι

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par est progredimur, non videntes quod ante pedes est ; quod vero procul est, & longe distat, tanquam molestum quiddam metuentes. Atque in universum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum scriptoribus scribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum similia. Pleraque enim fere, quae in scenam ascendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, subministrata. Dico autem istuc cum ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & eversae domus sunt, & urbes vastatae funditus, patresque in

a Τὸ δὲ] Ita *F. V2. L.* & Mſ. *Bav.* Τῷδὲ Edd. cett. b Καὶ] Abeſt in B. c Καὶ] Iterum abeſt in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδ.δ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τιν῾ῳ] Τῶ῾ῳ δαίμονο῾ῳ B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *o pectora caeca!* hic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι; teste *Plutarcho* in Lyſandro. Id eſt, *ignorantiam, ignorantibus haud minus eſſe malum, quam caecitatem non videntibus.* *J. T.*

7. Τῷ δὲ] Forſan τὸ δὲ. *F. G.*

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τῷ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὲ πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico: *Sed caecitatis duae ſpecies facile concurrunt, ut, qui non vident quae ſunt, videre videantur, quae non ſunt.* *J. T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν διδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia caecis
In tenebris metuunt? ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae ſunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J. T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula eſt, e Mythologis & Poetis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem: filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J. T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fuſius. *J. T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſt. *Cic.* ſelect. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem ſpectantia, quando ait: *ut ibi eſſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J. F. R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praeſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epiſtola : χείλη δὴ, inquit, κατηγορα, καὶ συκοφαντίας ἀποτρίψω· πολλάκις γὰρ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξεμύνει κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχιστι συζυγίας, καὶ συγγενεις ἐπανίστησι κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνατρέψει μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & conexiones diſturperunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras ſubvertit ſaepe.* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt, quae apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : Δεῖ δὲ καὶ τὸν χαλινὸν μὲ, inquit, ἀπαλαχοῦ τῆς πολεμοποιοῦ, καὶ ἀντιπαρεισρυῇ, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δράμα ἐκείνης ὁ Ἱππόλυτο῾ῳ. *Calumnia porro ubique permoleſta eſt, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae resciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim *imaginem* illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

25 Ἀπολώλασι, πατέρες τε καὶ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ καὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες καὶ τῶν γεναμβύων, καὶ ἐρασταὶ καὶ τῶν ἐρωμβύων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ καὶ τὰς 30 διαβολὰς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] περιπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδείξαι βέλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτι τινος γραφῆς, ὁποιόν τί ἐστιν ἡ διαβολὴ, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτῃ πρέλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος διαβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τὴν ἀντιτέχνων τις Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπτωμεν] Admiſi ex *Fl. J.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AlW.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Αὐτὶ τοῦ ἐπιτροπὴν τοῦ κατὰ Φοινίκην χῶν. *V.*

mittit: *a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata.* Praeclare igitur *Menander*: Ψευδὴς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium eſt apud *Phadrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. 11. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. ἢ διὰ δυοῖν. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Philopatora, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una cum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, διὰ τὸ φυλλα κισσοῦ καλεῖσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι ἀεὶ ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Galios Magnae Matris foliis hedera. & Ptolemaum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſi fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis tolliſ compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καλεῖσθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδόταν; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur. qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλος τέκνομα, ὑπὸ φθόνου δὲ καὶ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ δὲ καὶ τὴν τέχνην ζηλοῦπίας, καλέσαντα αὐτῷ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ πάρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου δόσασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ δ' Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem; quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodora, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Peluſium captam de Apellis conſilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἆλλα οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, ſed adulationi innutritus

[a] Καὶ πάρ'] Haec & ſeqq. octo verba a καὶ ad καὶ omiſit B. Sed margini inferiori adſcripta ſunt. [b] Κάρτα, καὶ τἆλλ' οὐ πάνυ] Κατα ἄλλ' οὐ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' οὐ πάντα Graev. In vulgato conſentiunt Edd.

47. [*] Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τοῦ βασιλέως τοῦ Θεοδότα. *V.*

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. *V.* (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρονιμος. *V.*

[*] Τῶν ὅλων] Antea ad μικροπρεπεῖς relatum légebatur, & ſeq. Scholion κάρτα ad οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque abſurde. Quare id ſequi, detecto errore, non potui. In V. altero primo refertur ad Θεοδότα. *J. F. R.*

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recenſent perquam eximia. *J. T.*

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit haec interpres. Verte: *toto coenae tempore.* *J. T.*

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile ſit mendacium oportet. ergo a conſuetudine eorum, qui, quae alios neſcire volunt ſecreta, in aurem dicunt, deſumta ſimilitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noſter in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς ὃς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος. *Alium Dio angit, cum Syracuſanorum quibusdam in aurem conſilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἄγχι χὸν κεφαλὴν, ὕπα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Eraſmus* in Adagiis, qui reſpici poterit. *J. T.*

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Peluſii, ſed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* conſtat. nam Peluſii caſtrametatum Ptolemaeum refert Polybius, cum adverſus Antiochum proficiſceretur. *J. T.*

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἐν τἆλλ' οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non eſſet admodum prudens.* In hac verſione κάρτα omittitur, inepte, etiam ſi φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & οὐ πάνυ, ineptius interponitur & ſine ſententia καὶ τἆλλα. Locus laborat, cui ſuffragante Mſ. ſic ſanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' οὐ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, ſed non in omnibus deſipiebat.* Nam φρενήρης etiam eſt παράφρων, ut *Suidas* oſtendit, fruſtra repuguante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis ſententiam firmet. Nam ſi hic φρενήρης eſt prudens, quam quaeſo ſententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim eſt? *qui quidem ſummopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic nemimem ſanum loqui, nec ſanus juret Oreſtes. Vides igitur recte locum inquinatiſſimum eſſe purgatum, & φρενήρης eſſe *imprudens.* *J. G. G.*

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud feſtinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam eſſe *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων eſſe dicitur, manifeſtus error eſt, forte nec ipſi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppoſitum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kuſterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Euſtathius*, ita explicat, ut ἀμφοτέρας τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis ſic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiaſtae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης eſt ἀντίφρων, ἀμφοτέρας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηρεμένας. Sic ipſum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* Φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem reſpici hic etiam a Luciano, ſuadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipſum locum invenire, ſperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praeſidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte ſerius ocius vel firmabit locus iſte, vel nihili eſſe oſtendet. Nempe appoſuiſſe aliquem puto gloſſam τὸ κάρτα, vocabulum πάνυ. Poſteriorum aliquis eam forte aſſumſit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, ſic reſtituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἐν τἆλλα

eus tyrannicae, adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 κολακείᾳ δεσποτικῇ τεθαμμένου, ἔτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τὴν παροξύνσαν ταύτης ἀφορμῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενον, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνον ἦν ὁ διαβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερον ἢ κατὰ 60 [d] τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφον· καὶ ταῦτα, ὃν πεπονθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένον, ἀλλ' εἰδὲ τὸ πρᾶγμα, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, καὶ βοᾶς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

[c] Λογισάμενον] Συλλογισάμενον B. [d] Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. [e] Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τιν' ὄν, B. [f] Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. [g] Ἔαδε] Ἔαδε adspirat *Schöl.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσκεν. *V.*

† Ἤρεσκεν] Ἤρεσε edita. Ἤρεσκε C. & V. unde ἤρεσκεν dedit *M. du S.*

λας ὁ κάρτα φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ὁ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripteratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ὁ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ὁ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, comportationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν κολακείᾳ δεσποτικῇ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθαμμένου] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae*, quali legerit τετριμμένον. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῆς παραχθείσης ταύτης ἀφορμῆς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens,*

non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c. J. T.

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est:* teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνον] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντίθησι τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἀφανῶς ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἅμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit. J. T.*

59. Ὅτι μικρότερον] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πεπονθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ἡ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τύραννον, καὶ συνωμότην. εἰ δέ γε μή τις συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν Ἄπελλῆν καλέσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τὴν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

4. Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἄπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] τῷδε δέδωκεν. ὁ δὲ Ἄπελλῆς, ὢν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἐμήνυσε τὴν ἀφροσύνην.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam caussae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam soluit est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἦρχετο; Coll. b Μεταγνῶναι] Αἰσχυθῆναι G. B. & marg. Al. c Παραδέδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηνύειν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J. T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Atheniensibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς σὺν ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ἤτυχε μὲν ἁμαρτεῖν τὴν κρίσιν τὴν μετ' ὀργῆς, κατὰ μὲν μετ' ἐλέγχου γενομένην, ὥστε ἀκριβοῦν χρόνον ἀναλίσκουσα, παρὰ δὲ τὴν ἐξαπατησάντων δικῶν λαοῦν ἐπεθύμησεν τοὺς δὲ ἀδίκως ἐλθόντας ἰδίως ἂν εἶδεν ἀμείνω ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, nostram urbem saepe poenituisse judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo post & impostores punire desideraverit, &, calumniis oppressis rebus ubi secundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piso apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falso accusatum militem, ac si commilitonem, qui desiderabatur, occidisset; illoque in ipso supplicii articulo reversi, innoxium deprehensum, duci jussit, sed & ipsum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a supplicio ad Pisonem reduxerat, capitali poena affecit. *J. T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi præ se ferunt, ὅτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituisse eorum quae egerat*; an quod in Mss. est, ὅτω λέγεται αἰσχυθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduisse factorum.* nec tamen codicis antiqui scripturam sectatam feciisse lectoribus poenitet. *J. G. G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tantâ subisse regem poenitentia dicitur.* *J. T.*

Μεταγνῶναι] Mss. Ox. etiam αἰσχυθῆναι. sed nihil muto; proba enim est & hic aptissima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J. T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatæ sunt. Persius:

Auriculas Asini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— *Nec Delius aures*
Humanam solidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in spatium, villisque albentibus implet,
Instabile, que illas facit, & dat posse moveri.
Cetera sunt nominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis asselli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores suos etiam procul audiant. Sunt autem asini acriore hoc sensu quam cetera animalia præditi. Unde Apulejus, *quanquam graviter succensens errori Fotidis, isto tamen vel unico solatio erumnabilis deformitatis suae recreabatur, quod auribus grandissimis praeditus cuncta longule etiam dissita facillime sentiebat*; lib. IX. Milesiacorum. *J. T.*

85. Ἀγωγὴ] De qua in initio hujus libelli plura. *J. T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid est autem suspicio, nisi opinatio rerum incerta, & in nil expositum jaculatio mentis illata? Ergo, qui suspicatur, non tenet, nec in lumine positus cognitionis incedit.* *J. T.*

88. Ὑπόθυμον] Qualis iratorum solet esse vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaestuante ab imis praecordiis sanguine*; ut est apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥωτὸν πλαγίως ὑπελίττοντες. *Ira accensi, & micantes oculos obliique volventes.* *J. T.*

Ibid. Καὶ παρεκινημένον] *Et commota.* *J. T.*

89. Τῇ λύττῃ] *Prudentius* in Psychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μακρὰ μεγέθη ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα πρόσω τείνων. πόρρωθεν ἔτι προσιόντι τῇ Διαβολῇ. συνεῖσι δὲ αὐτὸν ἑστῶσι δύο γυναῖκες, Ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ Ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον εὖ μάλα καλὸν, ἐπιθερμὸν δὲ καὶ προκεκινημένον, οἷον δὴ τὴν λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

δ Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα μακρὰ μεγέθη ἔχων] Περιφρόνησιν τῆς Μίδου τῆς ἀρχῆς κεχρημένου, καὶ ὑπὲρ τοῦ πάντα μακρὰ ἔχειν πολλὴν ἔχοντος κατὰ πάσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολογήσάν τινες τῶν ἀρχομένων, ὡς ὅτι ἴσχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μήκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας ἰσχνοὺς, ὡς καὶ τὸν λαθικάνστην ψόφων αἰσθάνεται. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina fello. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promtae, etiamſi gladio interim vacuae, odio tamen furioſa mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſae* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τοῦ κόμης ἐξείλκυεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια λογίζονται παράκλησιν, τὰς χεῖρας ἀραῖας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνέσπασαν ὀδυρμῷ καὶ ἀγανακτήσει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione cla-*

morem ſuſtulerunt. Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Philco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς καὶ ἀμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ἀχθομένους, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δὲ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἀμορφῶν, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ εἰκὸς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεξέλκουσαι, καὶ καλλωπιζομένη τὴν ἐπιβολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ περιηγητὴς [d] τοῦ εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβολή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλλιπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τὸ πίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲ ὁ Ἀπελλῆς τὴν ἑαυτοῦ κίνδυνον ὑπὸ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum alias quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illis quoque indicavit Mystagogus atque interpres imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quadam habitu, pullata, latera Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum picturae expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε δ' ὁμαρτοῦσαι. *V.*
99. Ὁ περιηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἡ μετάνοια μελανείμων. *V.*

• Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ καρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο καρτοῦσαι utrumque emendante *M. du S.*

ferm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam anguiis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicioſius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim aerugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* *J. T.*

94. Ὀξὺ διόρκας] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ διόρκασι. *Intricem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ἐδὲν ἄρα ἄλλο καλλιπάτειραν τοιοῦτο τέκνωσε φθόνος τε καὶ βασκανίας· καὶ μᾶλλον ἐσμὲν ὁ τοσοῦτον ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον κακὸν βασκαναθεὶς κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον δαιδάλεις; *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, suum vero pervides?* *J. T.*

96. Τὸν φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ἀζηχὴς ἀπάσιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσιν συγγράπτης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisa vultu.
J. T.

99. Ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu fuisse ait, subnixamque descriptit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comitaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. *J. T.*

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. περιηγήσαι μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. Non habet CB.

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὴ καὶ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ ἀβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ περιγράψαντες αὐτήν. ὅτῳ γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γένηται. Ἔστι τοίνυν ἀβολὴ καταγορία τις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, τοῦ καταγορευομένου λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνασκεπτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ ἀβάλλοντος, τοῦ ἀβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἀβολὴ γίγνεται, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ὀπτεσκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γίνηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν καταγορευόμενον] Τοῦ καταγορευομένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβολὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοιαι] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύτης βουλὴ μεγ' ἀμείνων· ἡ δὲ τάχιστα
Αἰεὶ ἰφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatit multo praestat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπιστρέψαντο γοῦν] *Quae convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Praeclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat differtissimus Romuli nepotum) *quae se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καὶ μοι δοκεῖ μικρῷ θᾶττον τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ἐπιδείξαι τὴν ἀλήθειαν, ἢ μικρῷ αὐτῇ προδιδόναι δυναμιν πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ ὑπὸ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μὴ τὸ ψεῦδος ταττομένων, σὺν οἷς ὅπως αὐτὴ δι' αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύνει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν ἐν ἀκαρεῖ δείκνυσι τὴν αὐτῆς δυναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ὑποστειλαμένη τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. Eandem existimo Naturam mortalibus Veritatem contulisse Deam maximam; maximamque illi vim attribuisse. Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturae a mendacio stent: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat. Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Miletiacor. quum novercae scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatae calumniae. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ ἀβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quae in calumnia spectanda sunt:* vel, *quae calumniae adsunt.* *J. T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non aulim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ' ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διώτα ἐν τῷ δυο μὲν εἰσὶ οἱ ἀδικεόμενοι, εἷς δὲ ὁ ἀδικέων. ὁ μὲν γὰρ ἀβάλλων ἀδικέει μὴ παρεόντος καταγορίων· ὁ δὲ ἀδικεόμενος, πρὶν μὲν ἀτρεκέως ἐκμάθοι· ὁ δὲ δὴ ἀτρεκὲς τὸ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, ἀβληθεὶς τὸ μὲν τῷ ἑτέρῳ, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat; at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, τὸν προλαγάγωμεν τὴν πρωταγωνιστὴν τῷ δράματι, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τὸν Διαβολῆς. ὅτι δὲ δὴ, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γὰρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείσθαι παρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ πανόμος ἐστὶ, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ὀπίζημιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se tituntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωλαγωνιστὴν τῷ δράματι] Πρωλαγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῦ πρωταγωνισοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ὢν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τὸ λεγόμενον, ὡς ἔστι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο τούτης κακουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρέσκευασε τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτι ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ τὸ μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸ δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὸν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀπτεῖχισίου, ἀπακρησίου, ἀπεκλείων in not. *Toll.* adlegatum. Item Noſtr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπέφραξέ σοι τὰ τόμια. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἔτοιμον ποιησάμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὃν ἅπασιν τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ καὶ τῷ παντὶ λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἔσται ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου σφετεριζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτῶν τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καθασκευάζων αὐτά, οὐκοῦν καὶ διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐκάστης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τῆς εὐνοίαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τῷ δευτέρῳ λόγῳ πιστευθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸ ἀπο-

ἄλλοις δικασταῖς ἐπὶ τούτῳ γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, quae aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς οὐκ ἔστι πρότερον λόγειν ὁ δίκαιον ἔχοντι, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παραλθεῖν, εἰ μὴ τοὺς δικαζόντων ἕκαστον ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια αὐτοῖς προσδέξηται, καὶ παράσχῃ ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ὅταν τὴν διαγνωσιν ποιῆται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, praevalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὁμοῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καλῶς λεγόντων, καὶ τῶν ἀδίκως εἰρημένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμον δὲ κεῖσθω, δικασὴν μὲν ὁμοῦναι δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognituras prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii lassitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιος κρίνοιεν, ἢ γνοίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat;
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis compescere, ut rise & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia prometeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δέ γε ἀντιξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαταγνοὺς δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Ἀπο-

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς διαβολῆς. ὅτι δὲ δή, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείᾳ προσκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se tuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

[a] Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *El.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. [b] Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῆς πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J. T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ὢν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον αἰτιάσαιτο. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J. T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J. F. R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τοὺς λεγόντων, ὡς ἔστι μίγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο τούτου κακουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικαζομένους ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρέσχηκε τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J. T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸ μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸ δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J. T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J. T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J. T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J. T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀπτοίχιστον, ἀπαρήγορον, ἀπκλείειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ne plura. *J. F. R.*

48. Ἕτοιμον ποιησάμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὅτι ἐφ' ἅπασι τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo; totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius caussa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ καὶ τὰ ἑπόντων λάθρα κρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καθασκευάζων αὐτὰ, ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐκάστης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγου πεισθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸν ἑπο-

ἄλλοις δικαιοῖ ἐκ τούτου γεγράφθαι; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, quae aqua forent,* & *illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας ἐκ τῶν διαβολῶν, αἷς ὁ τοῦ πρότερον λέγειν ὁ δίκαιον ἐχούσι, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παραλθεῖν, εἰ μὴ τὸν δικαζόντων ἕκαστον ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται, καὶ παραχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ἕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, pravalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμοῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καθηγορούντων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμῳ δὲ κεῖσθω, δικαστὴν μὲν ὀμοῦναι δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognaturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii lassitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιο κρίνοιεν, ἢ γνοίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat;
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Aequum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apuleium* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis compescere, ut vise & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia prometretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δὲ γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαλαχυπάσχων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

ἀπολογίαν τῇ καλῃγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴπομεν, εἰ τῷ [a] μὲν καλῃγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέπομεν, ἀποφράττοντες δὲ τῷ καλῃγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ τόμαλλι σιωπῶντες, καταψηφιζόμεθα τῷ πρότερον λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸ δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς ἀφορμάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραιτούμενοι οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητῇ μοι δοκῶ τὸ ἄριστον [b] ἐπαγαγεῖν

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus;

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγεῖν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μᾶλλον καὶ ἐλαττοῦσας. V. Ἤτοι μὴ ἐπερρέπειν. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J. T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* *J. T.*

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀφελόμενον τὰς ἀναλικὰς, τὴν χεῖρα τῶν ὤτων τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅταν τοῦ κινδυνεύοντος καθαρὸν φυλάττῃ τὸ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciscit. *J. T.*

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστος significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. *J. T.*

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸ ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. *J. T.*

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκῃ δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκῃ δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θείῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθαι, τῷ παραδόξῳ τὴν ἀκροάσιως (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαταλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil causse. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. *J. T.*

Ibid. Μήτε δίκῃ δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἦν σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς οὐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Hp. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c]ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἱππίατρο γάρ, οἶμαι, ἦν οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι. ὅθεν ἐξ ἅπαντος ὁ διαβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν διαβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας παραιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσεις *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμύητους B.

69. Φησὶ δὲ] Φακυλίδης. *V.* Τὸν Φακυλίδου ποιητὴν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Ἀτticὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰπόντα, μηδενὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτον inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰπὼν, οὐκ ἀκουστέον τοῦ δευτέρου λέγοντος· πῶς γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὁμοίως δὲ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπήκουσε κληθείς, ἢ ὑπακούσας ἐτερέτισεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκουστέον ἄρα τοῦ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἰρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὴν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἦλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὸ ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἐνίτερον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως βέλτιον ἐστὶ μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὃν φάσκειν, Λυσιανί. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ κρῖναι πρόσωπον [Ἦν σὺ καλῶς δικάσῃς, σὺ θεὸς μετασκεῖλαι δικάσειε.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jenſio* ἂν infero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἴκεσθαι — Et Z. 81. Πάντα ἴκοιτο, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρα γυναικῶν Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠμαῖον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἂν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juntina* ἂν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus, quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J. F. R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀληθοῦς ἔστι πω,
Λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸ πιστεύσαν,
Μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸ μὴ αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,
Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus.
J. T.

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαλεσαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιεῖ σε πιστεύσας κακῶς.
J. T.

79. Ἀπαρρησίαστος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere; ſi probare dehuerit. Non eſt*, inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo; alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigat, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Qui dicere tibi niſi clam non vult, pane non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apeiles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J. T.*

ἀπολογίαν τῇ καλήγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαιτο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. ἡμεῖς γοῦν ἀνα-
καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲν καλήγορῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλοι λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ καλήγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ πρότερον λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, οὐ τὸ νόμιμον, οὐ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς ἀφορμάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραιτοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητῇ μοι δοκῶ τὸν ἄριστον [b] ἐπα-

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus;

[a] Μὲν] Non habet B. [b] Ἐπαγαγὼν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καὶ εὐληφυίας. V. Ἤτοι μὴ ἐτερόρρητους. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J. T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare suffecerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?*
J. T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀφελέσθαι τὰς θανατικὰς, τὴν χεῖρα τῶν ὤτων τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅπως τῷ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciv it. *J. T.*

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστος significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. *J. T.*

66. Ποιητήν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. *J. T.*

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκῃ δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκῃ δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θεὴν τινὰ ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθαι, τῷ ἀληθεῖ τὴν ἀκρόασιν (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαλειλημμένον. Cur hic haeserit *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil causae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. *J. J.*

Ibid. Μήτε δίκῃ δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἦτα σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς ἐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit utrque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δέ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c]ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἁπίστατο γάρ, οἶμαι, καὶ οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάζῃ. ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ ἀλαζὼν ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀλαζονευόμενον τὴν τοῦ ἀκούοντος ὀργὴν, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς καταγορίας ἀφαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίας καὶ δουλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσεις *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμυήτους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδου ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰπόντα. μηδενὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκαιον δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτον inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰπὼν, οὐκ ἀκουστέον τοῦ δευτέρου λέγοντος· πῶς γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὁμοίως δὲ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπάρχοι κλῆθρα, ἢ ὑπακούσας ἐτρέτισεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκουστέον ἄρα τοῦ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφισμάτια, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παρακαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἰδίαν δὲ ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πᾶσιν ἔδει τὸν ἔπαινον. G.

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. G.

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ.] Αὐτό που τὸ ὃν φάσκειν, Λυσιανέ. *V.*

suppositi; vs. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σε θεὸς μετεπεῖπε δικάσσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jensio* ἂν infero; nam vel sine eo versus constat, quum πρὶν etiam sit syllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἔμεν — Et Z. 81. Πάντα ἐπαγχομένοισι, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρα γυναικῶν Etsi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vs. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco scholiis hic inserto, qui in Ed. Fr. est p. 1034. E. non addit ἄν, etiam ego non ingero. *Solanus* noster in *Juntina* ἄν quoque inseruerat, adleveratque ex scholiasta, *Phocylidis* esse; sed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Aristoph.* tamen additur, liberum esto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forsan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακιργότερον οὐδὲν ἀλαζόνος ἐστὶ πω,
Λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸ πεπεισμένον,
Μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸ οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam est malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a se persuasum decepit,

Odium excitat adversum eum, qui nihil est commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula summa judicaturo tibi res sine teste non probaretur; testis sine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne semel audires. Magis enim veritas elucet, quo saepius ad manum venit. Amicum condemnas de praesentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accusatorem suum nosse liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιεῖ σε πιστεύσας κακῶς.
J.T.

79. Ἀπαρρησίας] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipse, qui ad te detulit, desinet dicere; si probare debuerit. Non est*, inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo; alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & instigat, & ipse se certamini & pugnae subtrahit. Qui dicere tibi nisi clam non vult, pene non dicit.* Verumtamen ubi deprehensi jubentur incoram accusare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apeiles fecit, cum a Philippo delatos falso Aratos cogeretur praesentes arguere. Historia est apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

τοιοῦτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἁπλοῦν [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστον ὅτι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καταγορεύοντι ἑαυτῷ συνεπίστατο, ὅτῳ, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο, οὐ τὸ πολεμίων.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δυ-

80 meticulosus unusquisque hujus farinæ homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereun-

85 dum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui

90 aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἁπλοῦν] Τὸ ἐμφανὲς B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcæus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἵκεται δόλος. *Obscura quivis comitentur dolus.* J. T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.

J. T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J. T.

85. Ὃ μέγιστον ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῆς συκοφαντίας, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τοῦ ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniæ indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. J. T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J. T.

89. Διευθύνει δ' ἀντεξετάζει] Portius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit:* vel, *judicio cum eo experitur.* J. T.

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente cæteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. J. T.

Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *nisi neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit:* J. T.

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] *Q. Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ὑπερφιάλοις λοχόωσιν.

Clanculum autem imbelles semper præstantioribus insidiantur. J. T.

93. Ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Cæterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λεκύθῳ σπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις, οὕτω τὸν κολακείαν ἐρᾶσθαι οὐ πένησιν, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν, ἀλλ' εἶναι τε ἐν πραγμάτων μεγάλων ἀλίσθημα ἐν ὑσπλῃ γινόμενον, πολλάκις δὲ ἐν βασιλείαις καὶ ἡγεμονίαις ἀνατρέψασαν. *Atque ut Simonides ait, equas alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui sæpe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἑώρων γάρ ἐν τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, τῶν τε ἰδιωτῶν, καὶ τῶν μοναρχῶν, ᾗδον ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους ἐν μείζοις τοῖς ἀμβλώπωσις, καὶ πρὸς ἡδονὰς μὴ αἰσχρὰς βλάβας ὁμιλοῦντας τραφούσας, ἃ κακῶν οὐδὲν μεῖζον γενέσθαι πλῶτός τε ἢ τῶν ἄλλης ἐξουσίας ὄναρ. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiis, altaque potentiæ generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes sæpius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. propriorum affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, οὐκ ἰδὼν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς

tum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων ϗ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμεῖντας, ἔνθα πολὺς ἡ ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποψίαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν ϗ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους ἐλπίδες, ἐνταῦθα ϗ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, ϗ τὰ μίση βλαπτικώτερα, ϗ ζηλοτυπίαι κακοήθεις γίγνονται. πάντες ἐν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, ϗ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. ϗ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, ϗ ἐξαγχονίζει † ἄλλον, ϗ † πρὸ ἑαυτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, ϗ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὴ χρηστὸς ἀτεχνῶς εὐ-

ε Ἐλπίδες] Deest in B. d Πλησίον] Πέλαγος marg. Ar. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὴ χρηστὸς] Οἷον τοῦτο ἴδιας ἀληθέστερον. V.

† πλουσίων τι ἢ πολὺ δυναμένων, ἢ ἐν τοῖς † μοναρχῶν οἰκίαις ἀπίοντα σωτηρίας, γογγυστὴς μάτην ἀκροᾶται † ἀνθρώπου τοῦτον ἀληθεύειν ἐπαίνου· ταῖς γὰρ τοιαύταις κολακείαις ἔπεται ἐκ τοῦ ψεύδους. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorum illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* J. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοήθεις γίγνονται] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὑπὸ σύρτας τρόπος διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· σύρται δὲ μάλιστα ἐκ πρώτου τοιούτου καταστήματος, ϗ βασιλικῆς, ϗ δὴ ἐκ τοῦ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντος, ϗ † τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας ϗ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum aemulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolae vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J. T.

4. Ἐπιτηροῦσί που] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς αἰχμὴν ἀκόνασκε· φαεινετο δ' ἀμφὶ ἑ δῖον
Πηλείδεω δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat hasta acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino,
Inspiciens corpus pulcherrimum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Aeneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.

J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentia.* J. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντιρρήτορας βουλόμενον, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὴ χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὅτου δὲ τοὺς ἀληθινοὺς λάσιος. φίλους, ϗ οὐκ ἐᾷ πλησιάζειν ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερῶς μὲ ὑπισχνεῖται, ϗ ἐπαίνοις, ϗ τιμαῖς, ὡς ἀρωγοὺς, λάθρα δ' ὑφί σί τινας ἐκ ὑποστερῶν ἀφορολάς· καὶ δὲ λόγῳ κινῆσαι ὅλκου, κἂν μὴ παντελῶς εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τε Μηδὲν Φυλάττεσθαι μεμηχανῆται· ἦν δὲ ὁ Μηδὸς τῷ περὶ τ' Ἀλέξανδρον χορεῦσαι † κολάκων ἄνευ ἔξαρχος, ϗ σοφιστὴς κορυφαῖος ὑπὲρ τοὺς ἄρτους σωτηλαγμένος. ἐκέλευον ὖν Σαρραῦντας ἀττικῶς ϗ δύνασθαι ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι καὶ Θερσίτην τὸν ἄλλως ὁ διδηγμένος, ἡ ἀλη μάνεις † διαβολὰς ταύτας μόνον ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γεγεμισμένας ϗ κακοηθείας Ἀλεξάνδρου ἀπόλαυσις ϗ Καλλισθένη, ϗ Παρμενίωνα, ϗ Φιλώτας, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus serpit ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπ⟩, καὶ ⟨ἀμφισέσυρ⟩, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῦ Ὁμήρυ πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀνταίσσεται ἀντέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ἐπὶ μικροῖς τοῖς ἀγῶσιν ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπιτρέχουσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισυέλπιδος λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀναπλέα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

10 expelliturque tandem cum ignominia : floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes eſt probabilior. In univerſum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

15 *Nam communis amat caedentem caedere Mavors.*

Igitur cum de rebus non parvis certamen ſit, varia comminiſcuntur contra ſe invicem compendia, quorum celerrimum & 20 periculoſiſſimum eſt delatio, quae initium ſumit ab invidia bonae aliquid ſpei reliquum habente, ſed miſeriores longe tragicoſque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

25 11. Verum enim vero non parvum, neque ſimplex quiddam hoc eſt, ut ſuſpicetur

[a] Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. [b] Τὸν] Τε *Homer.* [c] Ἡμισυέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἡ μισόελπις ἡ ἀλιτίς forſ. legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, ſi non ſtatim rem perfecit, memoria tamen tenet atque obſervat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum ſummus, praeſtantiſſimis imminens. Jubebat autem ſuos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametſi admorſus ulcus ſanarit, tamen calumnia cicatricem manſuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corroſus Alexander Calliſthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae hiſtoriam ab æmulo Cratero per calumniam ſubverſi operae pretium eſt legiſſe apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum haec, & ſequentia illuſtrat. *J. T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens ſuperat: quandoquidem exemplo ſuo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius ſaepe & victorem ſtravit ovantem.

J. T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoſcunt hunc articulum; reliquae reſpuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τῦ Ὁμήρυ] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τῦ νόμου ποιῇ. quibus verbis *Elſner.* haec Luciani aliaque ſimilia addit. *J. F. R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba ſunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum ſaepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miſcet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J. T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἀντ.] Adſcripſerat *Solan.* τε in *Homero* eſſe pro τὸν, recte; ſed quod etiam adleverat *B.* i. e. Baulienſes, ſic habere, erravit; nam utraque *Baſ.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forſan Codicem B. ſignificare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipſo Homero legi poteſt. *J. F. R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπιτρέχουσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον θηρίον *Photius* vocat, epiſt. prima, commate νς'. *J. T.*

22. Ἡμισυέλπιδος] Scriptum fuiſſe ἡ μισόελπις ἡ ἀλιτίς, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipſe Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲν ἰσχύος] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli ſunt, niſi aſtu colas:
Sed malum maximum, ſi id palam provenit.

J. T.

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo ſaepe multorum improbitate depreſſa veritas emergit, & innocentia defenſio intercluſa reſpirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi ſunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta eſt, a conſiliis malitia deſeruntur. Quod ſi aut confidens aſtutia, aut callida eſſet audacia, vix ullo reſiſti modo poſſet.* *J. T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberienſis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illuſtrioribus clareſcunt meritis, lacrimis invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia careat.*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ ἦν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἂν [d] κατίσχυσε τῶν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο τοῖς ἀκουόντων.

Διαβάλλει μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα τὸν τιμώμενον, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονον· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, καὶ ὕστερος εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. e Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυσε] Καλεδυνάστευε. *G.*
43. Τῆς ὑστερος] Καὶ ὁ τόξος καὶ ὁ σ. ε. ε. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. *Livius* lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἐυσεβ. φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magnae felicitatis adverſaria eſt.* *Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J.T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J.T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J.T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M.du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J.T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τόχας
Καὶ μαραμαίνων,
Πρίν τέλος ἄκρον ἐκίξῃ.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνα καλαμάρψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortuna etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum artes corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J.T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M.du S.*

Ἐπὶ τῷ δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J.F.R.*

43. Τῆς ὑστερος καλαμαγεύσης] Ὑστηλὴ ſive βαλ-

καλαπεισύσης, μόνον τῶ πρόσω ἐφιέμενον, καὶ τὴν ἀφάνειαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῶ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῆς τῶν ἀγωνιστῶν πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ὅτι τὴν κατοχολεχνίαν ἐτράπετο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸ τρέχοντα ἐπισχὼν, ἢ ἐμποδίσας, ἐπιτομεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν πολὺ νικῆσαι δυνάμενον. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ ταῖς φιλίαις τῶν εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ μὲν προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſuffliminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶ] Recte *J. S.* Καὶ male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὅμως male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλεῖς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fraſtis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J.T.*

Τῆς ἱσπλαγγος — καλαχισούσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ἱσπλαγγα eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ἱσπλαγγὴ ſubito utrinque lapata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλεῖδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 595.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλεῖς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τῶ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῶ πρόσω ἐφιέμενον, eſt: *toto mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

— — *Signoque repoſto*
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν ἀφάνειαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν συναγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπιτομεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὲρ τῶν πόδα ἔτι τὸ ἐπίδημον, μὴ δὲ ἐπιτομίαν μοί φησιν ἐμπεπιπτοῦσαν. *F.G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Juv. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ προέχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Praelatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindictae locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ ληφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— *Hoſtemque ſuum loca non ſua nactum*
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cautum media traxere catervae.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentia defenſio ſaepe multorum improbitate interclusa reſpirat.* *J.T.*

64. Ἢ δ' ἀπέστραται] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδ' ἀπέστραται] Lege ἴδῃ, i. e. ᾖ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

ος, abripitur. At iſti amantur & videntur amici ob id ipſum, quod laedere viſi ſunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, ſed in eo omni elaborant ſtudio, veriti, ne quid abſonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae inſunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; miniſtrum denique dominationis *ſuſpectum* proditionis *facient*.

λαφθεὶς τῆς δυσμενῶν, ἀπρεπάθη· οἱ δὲ ἀγαπῶντας, καὶ [e] φίλοι δοκεῖσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τ' ἀμφιβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ὑπενοεῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ὄφλειν ἔργον, δεδοικότι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ ἐς ἀλλότριον. ὡς γὰρ ὑπὸ τοῦ προσόντα τῷ ἀμφιβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνως ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τ' ἰατρὸν ἀμφιβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τ' πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τ' τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίοτε

[e] Φίλα] Φίλων B. cetera deſunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστιν tantum adſcivit. [f] Προσάψαι] Προσάψασθαι B. [g] Ἢ ἐς] Recepi ex marg. *A1.* & *Va.* & *J.* Mal. *P. S Amſt.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. Μηδ' B.

contextum recipiendum. *J. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic ſunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adſunt, quibusve conſpicuus eſt. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Baſilius Magnus* de Invidia: Δικαίου δὲ τοῖς εἰς τὸ χεῖρον ἀλλοιοῦσι τὸ ἐπαινετὸν διαπτύσαι, καὶ ὁπόταν γένηται πανοῦργος τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem eſt, in pejus deflectendo, quod laudabile eſt, culpare. & e malitia vicinia virtutem criminari.* *Sariberienſis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non ſunt; aut magnificat, & extollit, ſi qua ſunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Eſt praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledictus pro libero, temerarius pro forti, effuſus pro copioſo accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως eſt, immunda & fœtida ἄκοσμος.
Caeſia νυμφιδίων, nervoſa & lignea δρυὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαίρεσκε, Σύραν καλέοντι τὸ πάντες,
Ἰσχνάν, ἁλιπαυρον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O Bombyce venuſta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, ſole aduſtam. ego vero ſolus flavam melli inſtar.

Eſt item apud *Ariſtaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epiſt. 18. Καὶ ὁ μέν τις ὦ νέον, ὅτι σιρὸς, ἐτύχαμες παρὰ σοὶ πλεῦσ' ἐπιπλεύσαντ· σὺ δὲ τὸ γροσὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ λεπτὸν τοῦτον ἡμῖν ἐμμετρότητα ἔχειν μέλανας δὲ ἀφροὺς ἐναμάζειν, λάμνον δὲ βυθὸν παιδὸς προσέρπειν χαρίεντος δὲ οὐκ εὐπορεῖ τινος, ἀλλ' ἐ ποίημα εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσποίημα mutatum eſſet, χρῆμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus ſanus eſſe videtur. Μελαγχλώρας δὲ ἐ τύπημα εἶπε τινὸς ἄλλως ποίημα, ἢ ἑαυτοῦ ὑποκορίζομένου τε ἐ ἰσχνῶς φέροντ· τὴν ὠχρότητα, ὧν ἐκεῖ ἁμαρτή. Lege, μελαγχλάρας, (ſive μελάχρως, ut alii malunt) δὲ ἐ τύπημα εἶδε ἀλλ' ἐ χρῆμα εἶναι ἑαυτοῦ &c. ad plures iſti ſermo inſtitutus eſt, hic ut τὸ ὦν vitioſum eſſe, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifeſtae ſunt. Poſſet autem τὸ ποίημα *facies* vetti: niſi quis προσποίημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in ſole ambulem, etiamſi aliam ob cauſam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus eſt eximius, ſed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem noſtrum, & animi aeruginem perſtringit, dicens:

At nos virtutes ipſas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incruſtare. probus *quis*
Nobiſcum vivit? multum demiſſus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, aſtutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congeſſit, quae deſcribere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyranni miniſtrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo ſe explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangeliſtam 4, 46. & hic noſter τυραννικός. Non eſt tyrannus ipſe, ὁ τυραννικὸς, ſed miniſter tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam ſuam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipſum ſuſpicioni, illum adeo ſedulo agere omnia, uti proditionis conſilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ὑποβάλλει τὴν διαβολὴν τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπου οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐτραπέλως. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου κρυφῇ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτόν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑ μάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικήν· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τύφῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκλευασέ σου φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμελπα εἶπεν αὐτά, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροψύμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀρνούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. b Ἀπεστέναξε] Sic Edd. Ἐστέναξε B. Forsan ὑπεστέναξε. c Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὸν Σελεύκου Στρατονίκῃ λέγει, ὃς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς πείθει τὸν πατέρα ‡ ταύτης παραχωρῆσαι τῷ υἱῷ· πείθει δὲ νόσῳ κλους καὶ § εἰς αὐτὸ γενόμενος τὸ θανεῖν διὰ τὸν εἰς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. ὁ δὲ ἰατρὸς γνοὺς Σελεύκου, διὰ τὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τὸ παραπίτυ τὸ νόσου τοῦ ἔρωτος, ἐπιξίσῃ ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. V.

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τὸν. *M. du S.*

† Ἐρασθείς] In C. ἐράσθη . . . ὡς ἰσοῖσαι καὶ θανεῖν ἀπιλεῖν τῷ πατρί.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησάσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γενόμενος —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανάτῳ διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐφορῶν Στρατονίκης διανοίᾳ λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicae novercae innuentem.* Ex hac historia efficta habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰναφ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρασικῇ] Ἐρασικῶς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una littera O, id est *u*, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si causam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀλγήσας τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ἀλοχέκαυ) ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τ φίλον, ὑ προμείνας τ ἀκριβῆ ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθ τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] τρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπισάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθ τῷ παραδόξῳ τ ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένον.

Ἀνυσιμώταλον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τ διαβο-

e Τρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. *f* Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. *g* Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. *h* Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* *i* Ὂν] Omittit B. Ὄντως vult *Fens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas.* Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *F.T.*

Ibid. Καὶ ἄμουσα] *Illaudata*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex. *F.T.*

84. Ὁ φίλος ἀλοχάσας] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim istiusmodi mendacia confingunt, quæ maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *F.T.*

93. Καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestè ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspicionis commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro τρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpreta-

tionem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *F.T.*

Ibid. Τρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mſ. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *F.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *F.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθεῖ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Fensii.* *F.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὁπότε malim, ὡς ποτε. *F.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τ ἀληθείας, τὸ ὑπερβατέον τ τῆ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ἐπότε ἐ τῷδε Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπιληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῇ ἀκροατικῇ ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνῳ τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &c

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς ποτὲ vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κληθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμή. nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis continent. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνοσιωτάτου γάρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent tpti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ εἰδὼς] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδὼς. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὅν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ὄντι positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἰδὼς δὲ ἀδύνατον ὂν δόλῳ χειρίζειν βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἶναι ibid. V. 8. 8. εἰδὼν ὃν οὐκ ἂν οἶμαι αὐτὸν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in τὸν ὄ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὂν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ἐστὶ, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo ἐστὶ addita. Conf. mox c. 20. ἐστὶ — ἀδελφή τις ἐστὶ. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίκῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Auleta*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νίκῳ ideo Νίκῳ dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemæorum. *J. F.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & inusitatum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremæ luxuriæ, quam & feminæ adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, qua mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipavit.* *J. T.*

10. Ταραπιτιδίου] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τόγε ταραπιτιδίου λέξαντες ἐστὶν ἔνδυμα, ὁπόμασμόν τινα ἐπὶ

Ταραν-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

καὶ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἂν, ὡς οὐκ ἡδόμενος τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὤν, καὶ ἀντίτεχνος [f] τοῦ Πτολεμαίου τρυφῆς.

Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν αἰτία ἀβουλίας λέγοιτο, εἴ τις ἔλοιτο μὴ

d Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. *e* Τε] Omittit B. *f* Τότε ἂν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Ἂν ποτὲ ἁπ. *El.* Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέρμορον λεπτὸν ἐσθῆτος ἱμάτιον ὑπὸ πάντως πορφυροῦν. *V.*

Ταραντίνων χρίσεως ἐς τρυφῆς. Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata. Hesychius: Ταραντινόν, sive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, *ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, πρόσωπος ἔχον οὐ τὸ ἄνω μέρος. Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν σὺ ἀλλόσιον, ἐχ ὅρμου, ὑ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtæ, Παρθένος δ' οἴκαδ' ἔρχεται, φορᾶν προσωπους, ἡ γυναικείαν στολήν. *Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragœdi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λεπτὸν χιτῶν τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Hesych.* βασσάραι χιτῶνες, ὃς ἐφόρουν αἱ Θρᾴκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum:* unde & Baccha Bassarides *dicta* Pers. Bassaris & *Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiæ*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* J. T.

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: præsertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemæo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuriæ, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quæ mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et series nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircaæ pulsabunt tympana Thebæ;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idæos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ φῶλαι σωτήριμοι· αἰχλα δ' ἄχλαι
Νεβρὸς, λισσοτὴ, κύμβαλα δὲ, πλαλαγή.
Sudorumque pares meta, paria arma; leonis
Exuvia, hinnulus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & sericatus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtinniret, cymbalo incessit.* J. T.

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. J. T.

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum hæc omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephæstionem deferebatur.* J. T.

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τ' Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῦ ἔρωτος Ἀλεξανδρος ἐβελήθη προθεῖναι καὶ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τ' τελευτηκότα. εὐθὺς ὢν νεὼς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τύτῳ θεῷ ἐπετελεῖντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θανάτου ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ αἱ κόλακες τ' μειρακιώδη ταύτην τῦ Ἀλεξάνδρυ ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύγουν, ὀνείρατα διηγύμενοι τῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo parari, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut Aſ-

a Ἀνέστησαν] Ἀνῆσαν marg. *Ald.* b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τῦ προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρυ ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος Συλοκάκας λέγεται λέοντα τ' βασιλέα ὅτι ἐξέβαλε περὶ Θεοφάνης πολλὰ τῶν τραπεζῶν διξιὰν ἐνίκησα, ἅτε καὶ ἄκρα, ἵνα μόνον εὐδοκιμοῖ ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμ—— *V.*

† Συλοκάκας] C. D. male Σιλικάκας λ. ὅτε τ. β. *M. du S.*

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Græco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Copronymi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229. annos non vixiſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἅτε καὶ ἄκρα] Exc. *G.* ἅτε καὶ ἄκρα. Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκρα, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβελήθη προθεῖναι ἐ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ] Præceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba hæc ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλυργία non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiæ funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quæ habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J.G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J.T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſilla* deje-raſſe. Idem in morte Julii Cæſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Cæſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæſaris pejeratur.* *J.T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & ægrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Æſculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J.T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris *Ez. Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J.T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus eſt in Antinoo Hadria-

Aſſeſſori Depulſorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere ſibi, qui non Dei modo filius eſſet, ſed facere etiam poſſet Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiiſſe Hephaeſtionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea cauſſa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui ſepulcrum Hephaeſtionis praeteriens fleviſſet. Verum ſuccurriſſe illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipſumque

λῳ ἔθυον παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ὑὸς θεοῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] πρὸς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τὴν Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀφαιρεθέντας, ὡς ὑπὸ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν, καὶ ἀφ' οὗτο ἐξελαθέντας, καὶ τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτῷ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφαιρεθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τὸν Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος πρὸς τῶν [i] τῶν θεῶν, καὶ πρὸς Ἡφαιστίωνος,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. e Πόσους] Ὅσους B. f Οἰόμεθα] Οἶει B. g Πρὸς] Et sic Fl. cum cett. h Τότε] Ὅτι B. recte, ait *Solan.* i Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non ſecus ipſe, ac Hephæſtionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum conſecraverunt, oracula per eum dari aſſerentes, quæ Hadrianus ipſe compoſuiſſe jactatur.* *J.T.*

34. Παρίδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius eſt numen conjunctum Dianæ, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id eſt πάρεδροι. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teſte *Heſychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores exiſtimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus ſeſe apud noſtrum in dialogo ſui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαλο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκαλον, id eſt πάρεδρον τῶν δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmaſius*. Unicuique Deorum ſuos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idaeos Dactylos, Æſculapio Ὑγείαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et ſic aliis alios aſſeſſores. *M. du S.*

Παρέδρῳ & ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic eſſe praeſentem auxilio, & tanquam *aſſidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus obſervatis adjiciendum, quod *Salmaſ.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Juſtino M. & Euſebio, jungi etiam ſolere παρέδρους & ὑπηρετικοὺς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de ſomniis dici, ibidem monet vir ſummus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diſſ. 7. divini operis p. 425. ſeq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pauſanias* in Atticis, pag. VI. *J.T.*

36. Ἐπίσω] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant criſta. Nihil eſt, quod credere de ſe
Non poſſit, cum laudatur dis æqua poteſtas.

J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, ſeu gentibus Dii; *Auſon.* in Cæſaribus:

Æneadum generis qui ſextus & ultimus hæres,
Polluit, & clauſit Julia ſæcla Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina deſiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Auguſtini* de Civitate Dei, cap. 8. & paſſim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad hiſtoriam Lyſimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus uſus, interfecto, ſeu diſcerpto a Patribus Romulo, quo deſiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

ν, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, Φανέντα ἐπαρ-
γῆ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ,
Φείσασθ' Ἀγαθοκλέους. ὁ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα,
οὐδὲ ὡς ὑπὲρ νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύσαι.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ ἀβελτερία τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὑπὲρ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] φαίνωνται, ἢ ταπεινὸν, ὑπὲρ τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ ἀβέλτεροι, ὅ, τι ἂν ἀδεᾶ ἴδωσι τὸν ψυχῆς, καὶ εὐπρόσαθρον, καὶ εὐεπίβατον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλοιδορουμένου, [d] μηδὲ τὸν [e] φόβον αἰσθομένου. εἶτ' ἐκείδαν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] Μνημονεύσαντα B. & Fl. b Ἐν] Etiam adest in Fl. c Αἰσθωνται] Αἴσθωνται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic Fl. B1. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἴδῃ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe περίλεκτ. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐμπεσάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὐδούσας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ σύμπονον, ἀτρεκέως δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι σπεύδουσι, πυρὸς βιλὸς, ἄσβεστος ἄτμη,
Δαλὸν ἐυδμήτων μεγάρων αἰζηρὰ φέροντες
Ὡς τότε &c.

Ac veluti insidia media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactae sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ γή] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ γή. Possis quidem intelligere χώρας· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἴνθα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀδεᾶ] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅταν ἂν αἴσθηται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ἡρέμα ἰσοκινησαμένη κατὰ σμικρὸν ὑπορύττει καὶ ἐλέγχει τὸ ἄφρακτόν τι καὶ ἀσθενὲς. *Qua ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλοιδορήσεις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγχύσεις] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβάς] Et hic secutus sum Ed. J. quod enim

gunt, qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & excenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura inest omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

ϗ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, ϗ ἐξανδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχαναὶ δὲ αὐτοῖς κατὰ τῆ[f] ἀπόντος ἥτε ἀπάτη, ϗ τὸ ψεῦδος, ϗ ἡ ἐπιορκία, ϗ προσλιπάρησις, ϗ ἀναισχυντία, ϗ ἄλλα μυρία ῥαδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆ διαβολῆς. οὐδεὶς γὰρ οὕτω γενάδας ἐστί, ϗ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένον, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας διαβολάς· ϗ ταῦτα ὑποφυττεύσης, ϗ τὰς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, ϗ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, ϗ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, ϗ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἑπόμενον. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

f Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *Vr.* *g* Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. Vr.* &c. Διαπτρίβας *J.* sola, & marg. *Al.* *h* Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *Fl. B. P.* *i* Λαθρηδὰ] Constans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἔψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθύς, ϗ τὸ κόρος, ὁ εὐθὺς κόρον λαμβάνων, ϗ ταχέως πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα * οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως τὸ κοινὸν ἐμπαθομιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως τὸ κοινὸν ἐμπαθομιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

* Οὐκ οἶδα] In C. hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero ex omissum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat ἀλγεδόνες, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur ϗ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς ἀλγεδόνος. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida.* *Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assidue copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ἐντεύξεις μὴ πυκνὰς ποιεῖν ταῖς αὐταῖς, *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaque, ut ex vino, quae vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illae quidem repudiandae: vetustas tamen suo loco conservanda est.* *J. T.*

92. Λαθρηδὰ ϗ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐμπαθὲς πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ϗ μετὰ ὑποψίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi faustis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid

in

a πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεστὰς ὑποψίας
b ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ὕτως ἡδέως
παραγαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῆς
c ἀμβολῶν, ὥσπερ τοὺς πτεροῖς κινου-
μένους.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων
συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος
αἱρῶσιν, οἶμαι, καὶ εὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γέ-
νοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ
ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ
ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ
δὲ ἀμβαλλομένῳ δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦν-
τι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης,
καθεύδοντες οἱ ἀμβαλλόμενοι φονεύον-

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

a Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μεστὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. b Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. c Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. ὑ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας & μεστὰς ὑποψίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, superest. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. Φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίαν & τὸ καλῶς ἀκούειν ἡδέως, τοῦς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. *Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* *M. du S.*

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, ἡδόμεθα πάντες, λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας καὶ μεστὰς ὑποψίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui separatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, eum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μεστὰ ὑποψίας ἀκούοντες. *J. M. G.*

94. Πρὸς τὰς λεγομένας & μεστὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὀλον τὸ διττὸν πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα & μεστὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? *J. F. R.*

Ibid. Μεστὰς ὑποψίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑποψίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ira

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius, & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

Καὶ τὸ πάντων οἰκλιστον, ὁ μὲ ὅδε εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχε) τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπισάμεν⊙, καὶ τὰ συνήθη λέγ⟨, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλι⊙ [e] ἐνηδρευμέν⊙. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέῤῥηξε τ' ὀργὴν, καὶ τ' θυμὸν ἐξέχεε, κ τέλ⊙, τ' ἀπολογίαν [h] προαισθόμεν⊙, ἔγνω μάτ⟨ κ τῷ φίλῳ [i] παρωξυμέν⊙.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram tepius ad literas verbi προαισθόμ⊙ accedit. *J. M. G.*

Προαισθόμ⊙] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. *J. F. R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρων χειλῶν φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἀπ' ἄκρων τῶν χειλῶν τοὺς ὅρκους ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. *J. T.*

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ϱ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. ϑ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occulens. Heſych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀποκεκρυμμένως βουλεύ), κ ἐκ βάθους. Noſter in Philopatride, c. 1. μυχίοις δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω ∈ κάτω ϖερισκοπῶν, κερδαλεόφρονι ἰσικώς. *J. T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, nocet:
Profeſſa perdunt odia vindictae locum.
J. T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ ——ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *M. du S.*

24. Ἦν δὲ ἀγεννέστερ⊙ καὶ ταπεινότερ⊙, προσίεται μὲ κ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τὺς ὀδόντας ἀλαπρίει, κ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσο-

d Συνεπισάμ⊙] Ἐφισάμ⊙ B. e Ἐνηδρευμέν⊙] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμεν⊙ *V2.* f Ἔχῃ] Ἔχει B. g Ἐξέῤῥηξε] Διέῤῥηξε *Coll.* h Προαισθόμεν⊙] Nil mut. Edd. nec B. An προσεισόμεν⊙; marg. *J.* i Παρωξυμέν⊙] Παρωξυμμέν⊙ B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πέπεισθε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, κ πάντα, εἰ κ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. *G.*

Ita enim illic legendum: non, *male ſuada credula cauſis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſita cauſa* ſunt fictae calumniae. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis cauſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἵνα" πάντες πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας, κ μ. ὑπ. ἀφ⟨ολάς. *J. T.*

6. Τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντ⊙] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarius, facile cavendo vitare poſſis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare potueris.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id eſt,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet:
A torrente facile me ipſe tutabor.
J. T.

15. Ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?*
J. T.

17. Προσιέμ⊙] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προαισθόμ⊙, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμ⊙, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμ⊙] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλ⊙; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis pro-

δομεύει ἢ ὀργήν. ἣ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δυλοπρεπέστερον, ἐνδαχόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν ἢ χολήν, καὶ τὸ μὲν σῶ[a] ἐν αὐτῷ καταλλειπον αὔξειν, ἕτερα μὲ κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, ἢ [b]ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα [c]δεινά τινα καὶ πένθους γέμοντα τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere; atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ὦ Pl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex Va. & B. & marg. Ar. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Δεινά τινα] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδαχόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲ κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζῃ.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia prolaquens.

Et tamen, ut P. *Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲ κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: *μακὰν γέμοντα, Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα δεινά τινα & γέμοντα τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen δεινὸς non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὀν τοῖς ἔψοις apud *Athenaeum* lib. 11. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. δεινὴ τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖν τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνειν eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνησθαι ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεπαίζου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc, ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσα μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe μακὰν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & Va. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖν forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κι-

Maxime vero ira afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causſam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὴ πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] οὔτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τοῦ διαβαλλομένου, ἢ τοῦ ἀπολογουμένου, τὸ ἀξιόπιστον τῆς καθηγορίας ἐκ τοῦ πάλαι δοκοῦσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ἐμπίπτουσιν

d Οὔτε] Οὐδὲ marg. *Ar.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οἶον ἰδὺ πατῆς, λυπαυὶ, κατὰ τ καρδίας, ὥσπερ *ἀκαρτίας ℰ μύρε ἐξ πᾶσαν ὑπόνοιαν τοῦ ἀληθοῦς. *V.*

* Ἀκαρτίας καὶ] In editis fuit ἀλαζόνα, quod emendavit Salm. addens: C. D. ἀκαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀλαζόνα edere, ut in Impr. factum est, non decet.

nitas certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Νεφ. 296. Μόγις γάρ τι θεῶν κινεῖται σφῶν ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινεῖσθαι ἴλαρὸν πρόσωπον τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπου τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γίμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκριθόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἱλαρῷ ℰ κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Cons. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non vultus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.
J. T.

29. Παρεκαλῆ τινα ℰ γίμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triste patientem*: Benedictus illud nudum γίμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur κατὰ γίμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus γίμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μεστὰς ὑποψίας, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Sympos. οἱ σοφοὶ δὲ ἠσύχαιον, γὰρ ἐλαιοφοῦντο ἐξ ὑπερπίμπλανθο ℰ ἐκκράγυσαν. Utique nec hic speciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιοῦσι τὸν ἀγῶνα ℰ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις, γὰρ προσέτι γίμουσιν τὰ σκάφη, nunc εἰ δὲ δὴ νῦν γίμουσαι δυχρήσας δικαίως πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Graecos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πάθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραξότατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γίμων. Cl. *Bentlejus* reposuit, & pro γίμουσαν, σύσσαν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege γύσσαν. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὴ πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὕτω βλάπτει μισῶν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὡσπὲρ ὁ τὴν καθαρὰν ψυσδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ὑ προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τὴν λαὸ φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.
Non ita nocet, qui odium suum pra se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitia fidem injuriam facit.
J. T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ οὔτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνωσαι. ᾗ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας κατηγόρησε τῶ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τ' διαβολήν. ᾗ ὅλως, ἐχθρὸν μὲ οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἀπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ κατηγορία, πρόδηλον ἔχουσα τ' αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ὑπεχειρῶσι, τ' πρὸς τὰς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ὑπὲ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τ' οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἱ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ὑπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτοὺς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη καὶ τ' οὕτω ῥαδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲ γὰρ Ἄντεια,

mos cauſſas odii incidere, quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *J.* & *V2.* ac marg. *A1.* *b* Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. *c* Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. *d* Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τ' Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑρμηνεῦ· εἰ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‡ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν εἰς τὴν τῦ Προίτυ γυναῖκα Ἄντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος· εὖ ‡ Z, καὶ τὴν χρωμαίραν ἀντιγράφει αὐτὸς. εἰ πολὺ δὲ τὸ ἐν μέσῳ διάφορον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Wetſtenius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὡσημνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὡσημνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile ὡς credas, non ἑρ. expreſſum. *M. du S.*

‡ Z] ἡ *V.* male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτὸς τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Ventrem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. xv. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. φύονται δέ τινες ἐν ἀνθρώποις ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπων σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ὄπισθεν ἑφελκόμεναι· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπεκας, ἀλλὰ δράκοντας ἰῷ χαλεπῷ ἐν ἀτόκῳ μεσοῖς ὑπέρπονους, καὶ κρυπτομένους εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποστάσεσιν, ὃς ἀπελαύσεσι χρεὼν καὶ ὑποσοῦσιν πορρωτάτω. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculae quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficiles & horribiles veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Synefium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui nostrum invitae voluit conscendere lectum:

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ κτάνε Βελλεροφόντιν, Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρὸν ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν, καὶ ὁ πρὸς τὸν ξένον αἰδοῦς ὑπὸ μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνῃ τὰ ὅμοια καλεπῶσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι, ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam est delator, qui justus caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ Ἀγαθάλλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιον, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ χρὴν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τοῦ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερον; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνον συνέστη ὅτι

---

e Κάκταν] Al. male κάτθαν *Coll.* *f* Μάχλου] Μάχλης *Th. Mag.* *g* Ἐχρῆν] Χρὴν B. *h* Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθαν] Γρ. κάκταν. *G.*

ram sese fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Osiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἀνυποστειάζουσα τὰ παιδάρια, εὔνοιαν οἰκτῳ προσποιουμένη. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari coepit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τὰ ἐκείνων συμφέροντι] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injustitiae nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur.* *Origines* lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει τῆς κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniisse notatur, cum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea ἐδή τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσελάσειν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. *F.G.* Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἔθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris; minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μισ. c. 4. T. II. Ὀργ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλου] *Thomas Magister* μάχλης in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὀν. c. 4. *M. du S.*

Μάχλου] Pro vulgato facit, quod & supra, Ἀσὶν. c. 4. habuimus μάγον γάρ ἐστι δῖπν ἐ μάχλον. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipsa Phædra apud *Senecam:*

— *Falsa memoravi; & nefas,*
Quod ipsa demens pectore insano hauseram.
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque castus crimine incestae jacet
Pudicus, insons.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνον] Unde hoc Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Arist. dis vita, ne-

ὅτι τ Θεμιστοκλέα, ὃ συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

contra Themiſtoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τ ἐπιβουλὴν καὶ ἔνεδρα τοῦ φθόνου φάνη συνῃθειακὼς καὶ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὅτι τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· ὅτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

---

a Φησιν] Vulgo male *φασιν*, ſed φ̄ per compend. B. *N. Fr.* b Χολὴν] Bene ſic P. *M.* χολᾶν male *S. Fl. B1.* & 2. χολᾶν *Ald. Fr.* & *H.* ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] *Τινὰ Fl.* & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν ἐποίησε τῷ λέγῳ ταὐτὸν λέγοντι αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν * καὶ Θεμιστοκλῆς Ἀριστείδης. διὸ ἐ σὺν αὐτῷ πρισβεύτης πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βουλὰ, φησὶ, ἐπὶ τῶν † ἀρίων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν, ἐν γὰρ δυοῖν πόλεν αὐτὼν ἐκινδύνευσε ‡ ἀπολωλέναι. *V.*

* Καὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς διὰ Ἀριστείδη διὰ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. *A.* modo legitur, niſi quod διὰ recte habet, non διὰ, ut illa. *M. du S.*

† Ὁρίων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. *M. du S.* Fors ἐρων.

‡ Ἀπολωλέναι] Ἀπολεσθ. editum antea. Emendavit *M. du S.*

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. *J. T.*

78. [c] Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [c] Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. *Th. M.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans. J. T.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῷ εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὁ. quo facilius medicinam admittunt. *F. F. R.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel ſic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἠλέκτρᾳ περί. *F. G.* Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. Sic infra: τὸν δὲ σὸν ἡρῶα διολωδάσασαι τ κερμάτων. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. *F. F. R.*

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. *M. du S.*

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus. J. T.*

81. Χολὴν εἶχε] An χολὴν εἶχεν? *F. G.*

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστὶν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. *M. du S.*

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσασι ψεύδια πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοια. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidiæ plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque præpollens Palamedes proditionis damnatur. J. T.*

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. *M. du S.*

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii doceant, ego ignoro. *M. du S.*

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio. J. T.*

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. *J. Elſn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον

λόγ

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸ Σωκράτει λέγοι, τὸ ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸ Θεμιστοκλέα, ἢ τὸ Μιλτιάδην τοὺς μετὰ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑποπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praetervehi jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione quadam

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τὸν γε νῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίττεται, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονάς, καὶ ἐμφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνεδην αὐτὰ [f] ἀναπεπταμένους τοῖς πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

[e] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Πάθει] Πάθεις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίξατο] Οὐκοῦν τὸ τῦ Ὀδυσσέως περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὴν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.).

λόγον pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J. F. R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J. T.*

93. Ὡς ἀσιῶν] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi pœnitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Athenienſibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J. T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptae ab eo juventutis.* *M. du S.*

98. Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Castellius*, & interpretes. *J. M. G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῆν legendum; (forſ. pro ἰχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemisso τ. ς λόγου. Ni malis χρὴ ἐ ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J. F. R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτειχίσεον δὴ αὐτὴν, καὶ ἀπαρρησίαστον τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν ὡς ταῖς ἀκοαῖς οἰκοδομησαμένους τὸ φυλακτήριον· ὥστε πόῤῥωθεν αὐτὴν ἀφεῖσαι τὰς ἐπιβολάς. καὶ μάλιστα μὲ ἀπαλλάττειν προσποιῶσαι, καὶ ἀπωθεῖσθαι· εἰ δή ἔν τε λάθῃ παρεισδύσα, μήτοι καλακρύπτειν ἐπιδεξάμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπηλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ἐνίοτε γὰρ ἐλεγχθεῖσαν εὐθέως, καὶ λυγιζομένην, καὶ βασκαφιζουσαν, καὶ σκοτοδινιῶσαν, ὅ, τι χρήσεται· καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείνειεν ἅπαξ, ἐμπεδοῖς ἐνοχλεῖσι λοιπὸν, ἀλλ' ἐὰν ἂν ἀπειρήσειν, εἰ ἂν προσέλθοι πλησίον ὅσον οἱ αὐτὴ τὸ ἀνάπτον ἠθησάν τι προσιοῦσιν, καὶ τὸ θυρίον εἰμοιρῆς ἀνέπτυξαν, ἔτοι δὲ ἤκιστα λαλαύκοις τὸ φιλανθρωπίας· ἐξίσαν γὰρ ὑπ' αὐτῆς, καὶ ὅδεν ἀφέρουσι τὸ μεμηνότων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam occultas, aut intra aedes tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, & redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis haesitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fueris, in posterum molesta esse desinet; sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suae minime ferunt. de potestate enim ab eo dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Episc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσέρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J. T.*

7. Τὰ

ἀλλ' ὀπίσησαι ἀκριβῆ θυρωρὸν τ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰ ἂν εἴη γελοῖον, τ μὲ οἰκίας θυρωρὺς [a] καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

dam ſunt occupati : ſed apponere curioſi janitoris inſtar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admiſſione*, atque adſumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores conſtituere, aures autem ac mentem apertas ſineré.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῆ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῶ λέγοντ© ὁρῶντα, μήτε τ ἄλλον βίον, μήτε τ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερ©, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τ ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρία κρίσι, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τῶ καλήγορ©ντ©, ἀλλ' ἑαυτῷ τ ἐξέτασιν φυλακτέον, τ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ παραβάλλοντι τ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ ἔλεγχον τ ἑκατέρω διανοίας, καὶ [g] μισεῖν ὕστω, καὶ ἀγαπᾶν τ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ πρώτης

31. Cum igitur dicens talia aliquis acceſſerit, ipſum per ſe explorare negotium oportet, neque aetate conſiderata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in ſermonibus illius forte ineſt, ſolertia. Quo enim quis probabilior eſt, eo curioſiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accuſantis, ſed examen veritatis ſibi ſervare, ſuamque ſibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente ſit in claram lucem protrahere, ac ſic demum vel amare vel odiſſe, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάναι] Καθιστάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omiſit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epiſt. 1. ſectione λή : ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μὲ ἀδικουμένοις ἡνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ ἀδικούντων ἐπαγωγὰς ἐ πιθανολογίας ἀπεκλεισμένα. *Aures prabe patulas injuria affectis; clauſas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J. T.*

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον περιβάλλεσθαι *Polybius.* *F. G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipſam apud te.* malim : *rem ipſam per ſe expendas.* *J. T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod ſi damnanda perſcrutatus crimina
Paterfamilias eſſet; ſi mendacium
Subtiliter limaſſet a radicibus,
Non evertiſſet ſcelere funeſto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam ſtulta prave judicet ſententia.

Et mox :

Nil ſpernat auris, nec tamen credat ſtatim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere ſimplices etiam poteſt,
Opinione alterius nequid ponderent.
Ambitio namque diſſidens mortalium
Aut gratia ſubſcribit, aut odio ſuo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus ſenior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ λεγομένων ὀξέως μηδ' ἀκριτως μηδὲπῖ πιστευειν. ὁταν δὲ κατὰ τινὸς τ φίλων ἐ συμμαχων προσπίσῃ τις αὐτῳ λόγ©, τ ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δόξαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconſiderate eorum, quae audiverit, credat : tum vero quoties aut amici, aut ſocii accuſatio aliqua delata fuerit, diligentiſſime ut omnia prius inquirat, quam accuſationi fidem habeat. nam & regium hoc eſſe, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Juſtinus Martyr.* Parænet. 1. ad Græcos : Ἡ γὰ τ χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιότερα δείκνυσι, ἀκριβεστέρα πείρα τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquiſitio etiam ea, quae antea bene ſe habere videbantur, ſaepe aliter affecta eſſe oſtendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* *J. T.*

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. i. e. *dicendi facultatem.* *F. G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legiſſe videtur. *F. G.*

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηκεν] Hæc omiſſa ſunt ab interprete. Id eſt, *ut in initio diximus.* *J. T.*

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules ! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa , quam principio dicebamus , ignorantia , & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint , utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat ! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis , non jam habitura.

ἀμαθολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μειραχιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] ὀχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ τῶν εἶναι [i] ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ ἀμαθολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων ἤδη πραγμάτων καὶ ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 Ἀλλ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοὔνομα [†] Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Ἑς] Καὶ ἑς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *V2.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σεσημειωμένας. παρήχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθαδικαζομένους ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνήκουσαν δίκην· ἐξῆγον γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πυλῶν, καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς συνήθους τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τινας ἰκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς ν.] Exc. *G.* ἀθρόους ν. τὰς σεσημειωμένας. Etiam C. niſi quod ἀνδρας habet. *M. duS.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M duS.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque , (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *F.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in Ἰσίοχ., & in Πολύευκτ. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἑνὸς προσθήκην τιμήσαντές φασι Ἀτίμαρχον ἀποφράζειν, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *F.M.G.*

KATA TIM.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt ; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. duS.*

KATA TIM.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *F.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati , quibus publica non licebat agere. Ἀθηναῖοι ἀποφράς ἐ βλέπων ἀπιςίαν. *G.C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ̓ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιόν εἰμι; ([b] τ̓ γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ γὰρ παντάπασιν ἀνήκοον ἦσθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ̓ μὲ ἀποφράδα, ὅ, τι γὰρ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ στερροῦ συνείληφας. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καί [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] ξυμπεσεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ̓ ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ̓ ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ στερροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, Φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ στερροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὀπὶ

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix*, *quid tibi vis*, *cum loquacem in te poëtam concitas*, *oc-*

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic P. *J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπετεῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τραχύτερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ̓ γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ̓ γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τ̓ τρόπον σου, aut τ̓ τρόπων (εἴκα) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*
9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. G.O. *Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ εἰγε σοι τοῦτο βούλεσθαι εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105. τόδε ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν. *J.F.R.*
11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*
16. Περιπετεῖς] *Jambl.* N. 184. νοσοκομούντων τι αὐτὸν ἀσφαλῶς γινόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τ̓ φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυεύκτης ἠνίοχος & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*
Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χωλοὶ ἴαμβοι ab antiquis memorantur; unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt χολῇ. *M. du S.*
22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*
27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *J.F.R.*
29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν γὰρ quaeſivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἔτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος; *J.F.R.*
Ibid. Πολλοῦ γε δέω] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeeam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγῳ δεῖ δέκα λέγειν. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ καταγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέω & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M.du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M.du S.*

σεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

g Ταὐτά σοι κἀγὼ αὐτὸς ἀπειλῶ, ὦ, μὰ τὴν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· h πόθεν; πολλοῦ γε κἀγὼ δέω· σοὶ δὲ μυρίους συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαρακαλέσας κὴν τὸν Σιμωνίδην, κὴν τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν i Ὀροδοικίδην, κὴν τὸν Λυκάμβην, κὴν τὸν k Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. κἀοικέ θεῶν τις ὅπῃ χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ὅπῃ τῇ ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καλαφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, κὰ τὰ κοινὰ ταῦτα, κὰ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχην δὲ εὔλογον τοῖς τὰ σὰ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, κὰ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, κὰ μηδὲν l ὑποστελλομένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξειπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ κὰ μεθ' ἡμέ-

g Ταὐτὰ] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. i Ὀροδοικίδην] Ὀροκίδην Fl. Ὀροδικίδην W. Vulgatum tenent Edd. k Βύπαλον] Βυκόλον male Fl. l Ὑποστελλομένῳ] Ὑποστελομένῳ Fl.

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιλα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M.du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M.du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτι πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παρρησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πολὲ βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὑπατίμησιν, ἢ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μελαπειδεία ἂν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὥστ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος εἰς [b] ἑαυτὸν ἐνδείκνυσαι. [c] οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντι τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καυθήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι εἰς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ εἰς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θεὶ μείνας ὀγκωμένου προσέτι ἀκοῦσαι. ὅτω γάλαι καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ δὴ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὸν Συβαρίτην. [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua; nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dedisca volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Χαίτα male *J.* b Ἑαυτὸν[Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsl. Ἡμιβίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ὄνος λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ σιωῶν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀριστοφάνης. Ἀριφράδης ἐστὶ μὲ ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲ βούλεται· ἔστι δ', ὡ μόνον ποιητὴς, ὃ γὰρ οὐδ' ἂν χαθόμην οὐδὲ παντόπηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξευρηκέ τι. τὸν γὰρ αὐτῷ γλαῦκαν † αἰσχρῶς ᾠδόν. τυτίσκοι τὸ αἰδοῖον τῷ ἀνθρώπῳ ἢ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γὰρ Πολύμητος ἢ Οἰώνιχος ‡ ἀῤῥητοποιεῖ. καὶ πολυμηχανία ἢ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχροτηλεῖ. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνθρωπος καὶ σφόδρα φυλάττοι, μηπολὲ σὺν τῷ αὐτοῦ § πίνται ποτηρίῳ, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λαρῶν. *V.*

* Παντόπηρος] Exc. *G.* Παντοπόνηρος.
† Αἰσχρῶς ᾠδόν] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδών.
‡ Ἀῤῥητοποιεῖ] Lege ἀ—οί. *M. du S.*
§ Πίνται] Exc. *G.* πίστευσι.

48. Ἐκείνοις] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ἂν κυλίωσι κόπρον, σὺ ταύτῃ φωλεύουσί τε τὸ χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθλιον ζῷόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὸν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ὀκτὼ δὲ εἰσὶν ἡμερῶν τοῦτο δράσας, καὶ θαλάττῃ αὐτὴν, εἶτα μίγνυσι τῇ ἐπὶ ταύτῃ, προάγει τὸ γεννηθέν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per μίσγουσι ψύχασιν

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Nec caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J. M. G.

59. Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th. M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλὴς. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς λαῤῥίπτων similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J. F. R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀπολ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀπολ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In Æsop.

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscuriſſimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis causſa perſequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάσαν, τ' ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ῥητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἴσως δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ σοφοκλητέος ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείας καὶ παῤῥησίας θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τ' ὅτι τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτοῦ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γὰν τοῦτο γένοιτ' ἄν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ἑτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τοῦ δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξεις τοὺς ἀκούοντας, ὡς ἐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, κατ' τ' παροιμίαν, ὅτι τόν δε τ' λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἄνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδών, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[e] Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλιπε] Recepi ex W. Κατάλειπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀνεπιτρόποις, καὶ χωρὶς τινὸς ὑποστάσεως. παροιμία ἐπὶ τ' ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Αἰσχροποιΐᾳ. *V.*

¶ Ἀντιτόμους] Lege ἀντότμους. *M. du S.*

ſop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumatum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἰμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista.* c. 19. *M. du S.*

67. Ἀριφράδῃ] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

69. Βάσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad causſam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipſ. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῆς παῤῥησίας, τῆς τ' Ἀληθείας φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam obsservatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menkius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est, senarium esse pronunciarat, Φίλος Ἀληθείας ὁ παῤῥησίας θεός. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείας ὁ παῤῥησίας θεός] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἔκποδών] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γὰρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προσεχχέης αὔτως· ἡ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὅπι [b] στόμα σοι ἐλθεῖν τὰς περὶ τῶν οὕτω καταπτύστων λόγους.

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυριστῶν. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενός τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῶν [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *Al.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὔτως] *Matthaeus. V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur T—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mss. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσεσθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσομένους. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσωπικὸν κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἑωλα] I. e. *Vetera, meditata.* F. G. Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἑῶλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* in. No. 6. ἑώλους ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγου] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, *omnino* censebam scribendum τὸν, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τὸν, praeferas, quum ἐκεῖνον λόγον sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγου. Reliquae τὸν — ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸν — ἐκεῖνον λόγον. *M. du S.*

20. Ἀπίθανος οὐ τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae corniculae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Patrensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, ᾗ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ὢν τοῦ Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τοῦ συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. ᾗ ὅτως ἀνὴρ ἐποίησε, ᾗ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

5. Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, ᾗ μεμελετημένα, εἰ ᾗ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἅπερ ἐπήμυνε, ᾗ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *A*1. Αὐτοῦ *H P. S. Fl. B*1. *Ald. Fr.* e Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* f Αὐτοχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* g Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγου mox haberent. Τῶν — ἐκεῖνον λόγον *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χύδην λέγειν, τὸ μὴ μετ' ἀκρίβειας γινόμενον. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεξῆλθε. C.

† Ἐπεξῆλθε] Recepi ex C. Ἐπιβάντα *V.* & edita. Ἐπιβάντα Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

sta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μιγίση. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς *Æsop.* fab. 128. ὅτι μιγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅπως ὅτιμιγίστη ὠφέλεια γίνοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ πρὶν ἀκοχίη, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα εὑρημένα εἶναι ἀλλαχοδυνεῖσθαι. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Locus mihi, & Cl. *Kusstero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Etsi Cl. *Gesn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic inveniri, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρῆσιν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τίμιον εἶναι τὴν γαλήνην ἐσόρησεν. ubi *Bergl.* plura similia. Addo etiam *Long. Past.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δίδωσι. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι ὑπὸ τούτου μὲν ἐδημιουργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ἅπερ, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἅπερ, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ἡ ἅπερ ἀρχὴ, *verus principatus*, & τὸν ἅπερ, *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Λό-

χεῖρα ὤρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μᾶλλον ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λάληθρ συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσαν ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτι ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμβαῖς μελέταις σοφιστῶν.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ τοιαῦτα, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι, καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρῆνόν τινα ἐπᾴδῃ τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] πεφωμένον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἡδύ· ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἶδεν ὑπογραφεύς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἔναγχος.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχή, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατά τι ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostura ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Qui enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Qui*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

a Ἔχωσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Πεφωμένον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πεφορμένον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολημωσε male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιανός. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολεμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F. G.*
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F. G.*
Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J. M. G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωκε, ait: πεπολέμωκε, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J. M. G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno, & sacra faciunt, a Numa rege praescripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur festo die atque sacro, is qui riserat Olympiae insiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conspuendum istum atque superbum alienae orationis histrionem, cujus etiam mores accurate nosset, & reliquam vitae istius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehensus fuerat, Suadeo, *inquit ad sodalium quendam*, devitemus infelicis occursus hoc spectaculum, qui sua praesentia jucundissimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipsum nomen* Apophrada *audiens Sophista, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen statim risit, & prioris illius risus nomine virum ultus est, ut quidem sibi videbatur, & apud omnes usurpabat hoc ipsum,* Apophras! Quid vero id rei est? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an esculentorum quiddam vel poculentorum est *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid sibi velit.

9. *Talia iste contra hunc meum se disputare opinabatur, multumque* Apophradi *risum conflabat, ignarus nempe, ultimum se hoc ru-*

ναις, καὶ [e] θύσει, Νομᾶ τῷ βασιλέως καλαστησαμένῳ τὰς ἱερουργίας αὐτοῖς, καὶ πεπιστεύκασι τοὺς θεοὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τὸν κατάπυστον, καὶ ἀλαζόνα, καὶ τὰ ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τὰ τρόπου ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τοῦ βίου, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τῶν ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τοῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τὴν ἡδίστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] ταῦτ' ἀκούσας ὁ σοφιστὴς τὴν ἀποφράδα, ὥς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ πάλαι ἐκείνου γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γοῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφράς, τί [h] δὲ τοῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦός; ἆρα τῶν ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν Ἀποφράς; ἐγὼ μὲν οὔτε ἤκουσα πώποτε, οὔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο κατὰ τούτου διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ Ἀποφράδι τὸν [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτοῦ τὸ ὕσταλον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσει Νομᾶ] Θύσιν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. g Ταῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* h Δὲ] Δαὶ W. solus. i Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. k Γέλων] Constare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕσταλον τὸ μύργα] Euripides: οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτῳ ὅπα, ἤτοι τὴν ὑπερίχουσαν, τὴν βασιλικήν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τῶν νέων Καλανδῶν ὃν ἡ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχον) καὶ θύσιν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. V. *Schot.* Obs. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum *ἱερομηνίαν* vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipsius, quod non probo, vid. *Lips.* excurs. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum summa & eruditione, & industria conspicuum miror hunc Luciani locum fugisse, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, scriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. F.G.

Ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia risit super supposititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ sub *supposititio isto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid sibi velit, nemo dixerit. *J.G.G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem distinguendum. ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *super Pythagora. F.G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma post ἐκεῖνος sustuli. *J.F.R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris nostris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὴν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur causa hunc libellum conscripsit ille Poëta Omeus, *qui me ad vos praemisit, ut ostendat nobilem Sophistam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Ista quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τοῦ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄνω κεφαλαιωδέστατα τῆς σῆς ἀνοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴν, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμισθοῦσο, χαιρὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipse susceptum quod reliquum est fabulae) jure meo jam possem, ista *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaestina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac super omnia, quae nunc Ephesi, quae quidem maxime capitalia & fastigium amentiae tuae, & *imposita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod est in proverbio, *Ilienses ipse tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· ἐπεὶ

11. Sed potius ista nondum: de *Apo-phra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκραμμένα μοι, ἀληθῆ δὴ. G. (Corrupte scriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὡς ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forsan καὶ ὁπόσα ἂν ἢ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. κακίστῳ ἢ μεγίστῳ τῶν ὁμοφύλων ἁπάντων vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. M. du S.

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc est quod Ephesi hunc libellum scriptum fuisse colligo; vid. etiam c. 22. M. du S.

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. J. B.

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀπαιδ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. M. du S.

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων, καὶ Κυβήβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybibes*, absurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον esse Veneris epitheton, nimirum est quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. sic sane & *Aristoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θαλυθριώδες, καὶ κατιγλαντίσμασιν.

Quam suavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & *effoeminata & lasciva*. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἦ δι' αὖ μούσης, πρόκτ' ἀπαγλαντίσματα,
Δαπάνης, ἀφυγμοῦ, καλιδόου, Γενετυλλίδος ſc. ὄζει.

Haec vero unguentum, crocum obscoena basia.
Et sumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur esse dii sive Deae praesides generationis. Vide antiqua scholia. Recte vero κυβήβη docti viri emendarunt. Non est Venus sed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inscriptionibus, & in antiquis membranis sic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remensi, ut olim mihi ostendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae est a consiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas secunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, rescribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod verissimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinsius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia lasciviſſima fertur fuisse, ut ipse Lucianus in dialogis Deorum indicavit. J.G.G.

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν ἦν μία ἡ Ἀφροδίτη, ἓν ἂν ἐδόκει, Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ἴσως μέντοι χωρὶς ἱκατέρα βωμοί τε εἶεν καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ μᾶλλον ἐργάτιδες, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶμαι. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἐτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. M. du S.

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet hacc

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ ἡ ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, ἣν σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτα ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρὸς Κελτῶν ἢ Θρᾳκας, ἢ Σκύθας, ἐπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῆς Ἑλληνικῆς. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαίης ἂν εἶγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τὴν ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Πολ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *J.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βουλόμενος τὴν παλαιόμοιρα τοῦτον, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ἀρκῶσαι διέγνωκεν, ἃ προδήλως τῆς αἰχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς διείμων δηλονότι τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίαν. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀρτεμιδώρου φασὶν τὴν τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν δηλονότι τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἀλλὰ τὸ μέλαθρον, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, καὶ θαλυσιῶδες ἐκκαλιγλαντίσμενον, καὶ μανδυλωτόν. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ἀπὸ γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐπακτους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanitidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *J. M. G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Diſſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τῶν Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J. F. R.*

Ibid. Γενετυλλίδων] In *J.* uti in Mſſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδες plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſaniae* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *Al. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβάκη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Euſt.* *F. G.*

Κυβίβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.* 5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F. G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἑλληνικοτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ in ore habuerit: ἐπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* ὧν ἦν ἴφη σήμερον ἀγανακτήσεσθαι προβόμους, ἵνα ἐκ τούτου ἐξ ἀποφράδος ἐκ σκυθρωπῆς ἱλαρὰν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ Halic.* Τὴν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μιλεινάς τε ἐκ ἀποφράδας τίθενται. Id eſt atram, inauſpicatam & nefaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicuntur*

Πολλὰ γάρ ἐστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἴσθι καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφράς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερᾶται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφράς ἡμέρα.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ οὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τῆς πολλῆς πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, οὐδὲ βουληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔχω, φησί τις. [b]

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

12. Multa enim ſunt, quae ipſi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem ſoli iſti, atrum, & abominandum, & infauſtum, & inauſpicatum, & ſimilem tibi diem. Ecce jam obiter didiciſti, quid ſibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magiſtratus ſui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri poteſt, neque ſacra peraguntur, neque omnino rerum, quas fauſtas eſſe volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* eſt.

13. Illud vero aliis aliisque de cauſſis receptum eſt. Aut enim magnis ſuperati praeliis, deinde dies hoſce, quibus talia illis evenerant, nefaſtos eſſe conſtituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde eſſet, poſſet ſuſcipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempeſtivum forte, & ſerum nimis jam, aliter inſtituere ſenem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc eſt *ſolum* reliquum: & hoc ſi diſcas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim ſi ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quaſi* viam, & plebejis incognita: ſed *apophrada*, ne ſi velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & ſolum omnium nomen hoc eſto, dicit *forte* aliquis.

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ *Fl.* b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. *φήσει.*

tur triſti omine infames, impeditique, In quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum eſt. Ego, pace Gellii, faſtos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba ſolemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: ſecundum ad facta vel rei vindicationem; poſtremum ad exſecutiones pertinet, ſicut & *adjudico.* His contrarios *nefaſtos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefaſtus erit, per quem tria verba ſilentur.* Horat. *Ille & nefaſto te poſuit die.* Varro: *vocantur dies nefaſti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus eſt 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Faſt. 47. Sed haec poſteriora jam pueri ſciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid deſiderari videtur. *F.G.* Deſideratur quidem; ſed ſtudio omiſſum, ἀποσιώπησις enim eſt. Et in marg. Pariſinae additum: *Praeciſio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; ſed non plane neceſſarium, ſi comma, quod feci, auferatur, ut conſtruatur *συγγνώμη τὸ ἀγνοῆσαι.* *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Poſt τὸ, τοὔνομα, τελεία ſtigmē ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί] Ita emendandum fuit, pro *Φησὶ*, quod in omnibus libris noſtris eſt, etiam in M. *M. du S.*

Φησὶ] *Φήσει Solan.* edi voluit. Facerem, ſi auctoritas librorum accederet. Interea cum eo ſentio, cum li-

alia dicenda sunt, alia minus: quae nimirum non usitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum versamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, si ad te ista de te dixissem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi essent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum est. Deinde cum Attici etiam diversis temporibus multa in lingua sua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remansit, ita semper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine usi sunt, nisi & ea ratione te perturbaturus essem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & historicorum nomina recensendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum si ostenderis antiquorum non usum eo nomine, aureus, ajunt, stabis Olympiae. Etsi, quisquam senex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem esse in Attica, & in Isthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneso.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' οὔ, ὁπόσα αὐτῷς μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τὶ πρώσκοιμεν τ συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα οὐκ σῦ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γ', ἐχρῆν ἢ χτ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια ξυγλέγεσθαί σοι, c ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρῆ. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν χτ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τ αὐτῷς φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοῦνομα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῷς λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε ξαταράξων ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα d διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γ' ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τ πάλαι δείξας ὃ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ e τάθητι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφηλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲ ὄνο-

---

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur sequente vocali adspirata non scriptum est οὐχ; vid. Codd. vett. *F.G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur, vel saltem vox quiescit post οὔ, & vel punctum minus potuisset poni, ideo non opus erat οὐχ scribere, quia sic adspiratio sequens non conjungitur cum οὔ. *F.F.R.*

48. Ὡς] In omnibus libris nostris ἴως, quod cum ferri non posset, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνεῖναι] A σύνειμι, unde συνεσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *conversor, conversatio.* *F.G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hist. c.* 15. οἱ ὀλίγον ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. κἀλλὰ τ πόλεων ἐν τοῖς μάλιστα. Vid. de hac phrasi Cl. *Hemsterh.* T. I. p. 3. ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμον. *F.F.R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ τάθητι] Proverb. *F.B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *F.F.R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur scribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερον, καὶ γυναικὶ πάλαι συνόν. *F.F.R.*

ὄνομα ἤδεις, τὸ δὲ χρῆσιν αὐτῷ ἄκαιρον ἠτιάσω· Φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ κἀκεῖνοι τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, χαίρειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ δῶς οὖν χάριν, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

odicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰχρολογοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερον ἀμφοῖν τοῦν ποδοῖν. ὅθεν ἐπὶ τὸν θεραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτεριστοῦ. *J. M. G.*

80. Λυπάην] An Δυσάην; quaſi δυσαή ἄνεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώνη etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in ν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, χαίρειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις ϵ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομαγόρου. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem,

παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ ϗ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς ϗ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, ϗ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ τράγον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ὅπῃ πόδα ἀναστρέφει, ϗ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ἅτε πομπῷ τῷ πρώτῳ ϗ δυσφήμῳ κληδονίσματι. ἐν ἀρχῇ δὲ, ϗ ἐν θύραις, ϗ ὅπῃ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, ϗ ἔωθεν τοῦ ἅπαντος ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, ϗ ἀπόρρητα ποιοῦντα, ϗ πάσχοντα, ὕβριστικὸν ἐπὶ τούτῳ, ϗ ἀπερρωγότα, ϗ μονονουχὶ τέρμα τῶν ἔργων αὐτῶν ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

c Τούτῳ] Τούτου W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. *συμπ.* 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut. Συμπ.* VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. *Δικ.* c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῶς ἂν καίμοι] Δῶς ἂν καίμοι, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῶς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῶς ἂν καίμοι πρὸς Ἀδώνιδα εἰκάσας παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ ϗ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀποφράδα. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos. qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* ἀποφράς, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut veroſimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.F.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδα] Similis obteſtatio iis, quas per Παῶνιον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. XI. *J.M.G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *πούλ. Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus.* & dextrae clauditatis occurſum. *J.M.G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri, haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. *F.G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J.F.R.*

96. Κληδονίσματι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίσμων fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. Τῷ ἅπαντος ἔτους] Subaudi τὸ, ἀφ', i. e. ἀφ' ὅλου τοῦ ἔτους. *F.G.*

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τῆτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

'Αλλ' ἀχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τ' ἀνδρίαν οἶδα τ' σὴν, ὅσγε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἀρήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ταχέως [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ παραδώσῃ, συμπεριφθείρων πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχρόνιον ἐργασάμενον, ἐξέωσε.

Καὶτοι [c] μέμνησαι, ὡς τὸ εἰκὸς, ἀ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανίευε, τοῖς ὀρχησταῖς συγκρινόμενος, καὶ συναγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν ἐφθάνθην εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τὄνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferre velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod fiunt, pannum cum effecisset, exegit.

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postularet. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνησαι] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησαι male *V2.* ait *Solan.* sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν παιδίκων, ἵνα μὴ ὑπῶσιν (1) ἀναπύσαι. Ἀριστοφάνης; Πλοῦτε, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἄρξετε; κύφων δὲ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφανισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἔστι δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τῷ νόμῳ παρ' αὐτὸν (5) ποιήσηται, δεδεσθω οὐ κύφωνι πρὸς τὰ ἀρχεῖα ἡμερῶν κ'. ἐπιῤῥαπτόμενος μίλιτι γυμνὸς ἐν χάλαζῃ, ἵνα ἢ μιλίτιαις καὶ μυίαις δαίτυνον. (6) τῷ δὲ χρόνῳ διελθόντος κατὰ κρημνῶν ἀθεῖσθαι, σολὴν γυναικείαν (7) περιβαλόντα. *V.*

20. (8) Νεανιεύσαι] Νέος ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, καινὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. *V.*

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis ſyllaba, ſed reliquas ex *Suida* ſupplevimus, indidemque quaedam in ſequentibus manifeſto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis paucis, ut ex collatione ſatis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. *G.* κυφατισμὸς. Lege κυφωνισμός. C. κιφατισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ πονηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τῷ δὲ χρόνῳ] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον διε—— καὶ κεκμηκὼν. niſi quod pro voce ultima legit κρημνὸν, mendoſe τ. δ. χ. διελθόντος, κ. τ. C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. du S.* Περιβαλλούσης emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύσαι] Νεανιεύσαι edita; ſed ex mendoſa Codicis ſcriptura

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως ἐστὶ κυρτὸς ſeu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro cataſta, ſeu numella, aut collari aliove inſtrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μεταφορικῶς de ſcelerato dicitur & malefico; ſic Latine *carcer*, *crux*, *ſcelus*, & ſim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis ſignificatione, in quantum

praemittebare; benevolentiam petiturus a theatro, coronas ferens, discedens cum plausu, jam tum honoratus ab illis; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi, illud sane quod est in Tragoedia, duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices: atque in promtu statim erit omnibus, *Istene? quitum? post ista?* Itaque ipse, prudenti sane consilio, omnino non accedis ad illos, neque in ista regione versaris, sed sponte exulas e patria, nec mala per hiemem, neque gravi per aestatem, sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui, & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum, vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro? Quem enim tu verereris? Quid ultimorum turpe putares? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse, miseram illam turriculam adeo, ut Sinopensis

εἰσπέμπω, εὐμένειαν αἰτήσων σοῦ τῷ θεάτρῳ, στεφάνους κομίζων, καὶ κρότῳ ἀπιὼν, ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστής. καὶ ἆρα τοῦτο ἦν φύθανλαί σοὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι, τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας, δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι, διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθύς· τὸ, Ἐκεῖνος, ὁ τότε, καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγαροῦν καὶ αὐτὸς εὖ ποιῶν, οὐκ ὀπιθαίνεις τὸ σῶμα, οὐδ' ὀπιχωρίαζεις αὐτοῖς, ἀλλὰ φεύγεις ἐκὼν πατρίδα, οὔτε χεῖμα κακὴν, οὔτε θέρος [d] χαλεπὴν, ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι, καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι, βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστι σοι. καίτοι τί ταῦτα λήρῳ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων; πυνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς, τὸ δύσηνον ἐκεῖνο πυργίον, ὡς τῶν [e] Σινωπέως πίθον,

[d] Ἀργαλίῃ] Ἀργαλίαν W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τῶν Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum, cui collum inseritur, ut κύφων cogatur, qui ita vinctus est, plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλίθρου] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλίθρου ἰχθύος] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίου? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰχθῦσι Παφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat, quam hic singularis? At substantivum hic ab Luciano adhibitum, non modo ex praemisso ὄλεθρον, κύφωνα, patet; sed & alibi sic solet, ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρου τινὸς ἀνθρώπου. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὸς ἰχθῦς ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριενέγκῃ αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαιφονίας ἀφορμῆς. Ego tamen συμπεριφύρῃ legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειδὲς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειδὲς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀτοδὼ πάλιν ἡμᾶς ῥάκος ἤδη γεγενημένους. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto, de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μίμνηται] Sic necessario scribendum, non μίμνηται, quia non ad ἰχθῦσι, sed ad πολίταις pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲ ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲ ἡλίους δοκῶ, Διττὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic, uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὴν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὴν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ, Ἀσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδ' ὅτ' ἐπλῆ. *J.M.G.*

38. Καλλίστων καὶ μεγίστων] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

τ' Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὰς μὲν δὴ πολίτας ὑδαμῆ ὑδαμῶς μεταπείσειας ἄν, μὴ ὀχὶ τ' ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τὰς ἄλλας τὰς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲν Ἀντιόχεια χὠ τέχνον αὐτὸ εἰδὼς, ὅτε τ' Ταρσόθεν ἥκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ χὠ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, χὠ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ὑπερόντες, χὠ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶδα [b] ὅ, τι χὠ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ὑπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adfuerunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivio-sus es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὰς ἐν Συρίᾳ θαυμαστὰς ἄθλας ἐκείνας ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, χὠ τ' ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ' Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτήν· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, χὠ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ θᾶττον ἐμανεστέρα, χὠ τέκνωμα ὑπὲρ τούτοις μεῖζον, χὠ ὑπὲρ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὑπέστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] χὠ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

55. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra *Bis Accus.* c. 16. Et *Fens.* ad T. I. *Tim.* §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθημένον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶδα ὅτι ἐ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) *Kust.* Ἐπιμανῆς habes *Is.* β. 25. ἐμμανέσθαι autem *Φ.λοψ.* c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανεστέρα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τέκνωμα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes *Petroniani* ad illud c. 7. *operui caput.* J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευτ. Illud autem εἷς μόνος ἂν ὑπέστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. *Unus ille solus*, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra *Amor.* c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus, qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? creditine tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admirraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μιαιφόνης ἀνὴρ ἐν τοῖς πρίστοις Ῥωμαίων. τὸνομα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον. τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ 80 συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ἐπίστευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε 85 μὴ παντάπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σου οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὀπίσω τῇ σῇ ἐξόδῳ.

Ἀχαιὰ μὲν γοῦν καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς 90 δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἐγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅτι ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν, καίτοι καινὸν ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ δεῖ πόδα ἐν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζειν; ἀλλὰ τί, πρὸς Διὸς, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι ἠξίωσεις ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίων] Οἰνοπίων penultima brevi W. *f* Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. *g* Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἂν cum cett. *h* Ἀξιώσεις] Ἀξιώσις W. *Fl.* & marg. *A1.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres οὐκ ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν ἐθαύμαζον &c. F.G. Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Gujeti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμαχίας δυνάμεως, — ῥᾴστως κρατήσαι. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὸ ἔργον; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum ὡδε confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματι ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπῃ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῆ σῆ φιλήματι, καὶ τῆ ἰῆ ἐκείνη, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένῳ; πόσων περιῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καταγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυρόμην ἂν μᾶλλον, οὐχ ὅπως εἰπὼν ἐζημιούμην ἂν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγους λέγοντα, καὶ τροπομάδλης, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ Ἀθηνιῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχραλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημᾶδ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημᾶσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοχραλεῖν] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοκρατεῖν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοκρατῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδακίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

24. Τὸ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Fensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγους] Forsan βρομολόγους. βρόμος *sonitus, fragor.* F. G.

Βρωμολόγους] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφενδίκ, & χειροβλημᾶδ voluit esse *manus projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομάδλητας] Μάδλης *lorum, flagrum.* F. G.

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. F. G.

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane cholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. ad S.*

25. Χειροβλημᾶδ] Ψηλαφᾶν, χειροτρίβειν. F. G.

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφει. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut floreres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. ποῦ γὰρ ταῦτα τὰ βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλορωρυγμένα, ἐὐ-ξεστα καὶ ἀράχνιων μεστὰ, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἄρτι χειρὸς ἔχεις· σοῦ μὴν τοῖς, καὶ τῷ σῷ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλέσαμένη (θῶμεν γὰρ ὕβρεως διώκει, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔδοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖς, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-σχι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* *e* Εἰς] Ἐς W. *f* Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυσήνων, ἀθλίων, ἐλεεινῶν ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλήμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἐρωτ. c. 28. *M. du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ὕβρεως. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριάταλον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριάταλον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριάταλον, ἀδικήματος, διώκει. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μυτίχου tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M. du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M. V. La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναιχυντία ἔσα. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum ne-*

χιστα, ἢ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπη τῆς ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τὰς τοσούτους ὕβλεις ἢ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν βόρβορον τῶν λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τὴν κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μιαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις ἢ ἐπιχλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὀξὺ μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προσήκει. ὡς ὄφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τὴν Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα καταδηδοχότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τῶν συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τὸν Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἐνδοξον ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμον ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω φιλοῖτο ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενον; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-

res

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. Μαίνομαι male *J. H P. Bl. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

nefas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι ἀφθίτης] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. περὶ αὐτὸ τοῦτο ἀφθῶσι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δακῶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι ἀφθείη, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μιαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, μαίνομαι *furo* hic voiet legere, quando κατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἐ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim καὶ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἐ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J. F. R.*

73. Καταριθμήσειν αὐτῇ] Καταριθμήσειν αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt; quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

Θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας κτλ. ἔθηκ προσείληφας, ὃ κἀγὼ θαυμάζω, ὅτι τὴν Ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τὸ γοῦν ἐπ' ἐμοί, ἄσαρες ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μέλαξυ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικροῦ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματωδῶς ἅτε, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε γε πρὸς ἀρχαίαν παρασκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου φαντάσματα ὑφῃνήσω, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκειτο μεθύων ἤδη, χοιρύδιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινηθιῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus connectitur: πρὸς θεῶν, ἵν' λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσειν. *F.G.*

Καλαριθμήσειν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀποκρίναιο; Itaque suspicor καλαριθμήσαις vel καλαριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M.du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M.du S.*

Ibid. Καὶ κείνῳ τι θειοτέρου] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; εἶδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχον appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχον. *H.V.*

Καὶ κείνῳ τι θειοτέρου] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur καὶ κείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenienſibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

νίας δὲ ἐπώμιδος, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλόν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπῃ σε Ὀδυσεύς τις ἐπήῃ, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Κἀκείνῳ μὲν ἁμάρτοι, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' ἐξελύθη ὧδε νείατον ἀνθερεῶνα.

ἢ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν. σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, ἢ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ χειχηὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτῶν τὸ γνάθον. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητῶν καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν Ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὴ κἀκεῖνα λέγουσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν Ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ εἴη τάχα σοι ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξιούθη marg. A1. male duplicato σ. c Λέγουσιν] Λέγουσι W. quod verum credo.

2. Κἀκείνῳ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κἀκείνῳ μὲν ἁμάρτοι] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδῃ μὲν ἁμάρτε, παραὶ δέ οἱ ἔτραπεν ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὧδε νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογίᾳ inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μέγιθος διημαρτημένον, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογίᾳ eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξῴρμησε, ᾔλθε. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ σίφνοιο διὰ στέρνοιο μεμαυῖα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε ἢ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκύλακε. Σκύλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τὴν φοινικίζουσαν. *Gal.* ἀλλὰ ἢ τὴν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τὴν λεσβιάζουσαν. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidisſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, nosti, *Apophrada* autem solam ut ignotam respuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita sint, non leves nobis poenas luis, sed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiserim*, inquit, *virum, qui uirum ipse quaerat.*

29. Deinde cum hic loci sint res tuae, nomina curas, & rides, & despuis alios? Merito sane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes possumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poscat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuspide oratione destruxisse eminentes urbes*: & rursus, *extridentasse illum* (tridente illo expugnasse) *Graeciam*, & esse *in dicendo Cerberum*? Nuper quidem etiam *accensa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & sexcenta alia, quorum neque meminisse operae

ταῦτα μὲ λέγ᾽ τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ ἀποφράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τῶ καλαλόγυ τ᾽ ὀνομάτων; τοιγαρῶν δ᾽ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τ᾽ γυναικωνίτιδ᾽ ᾠδεῖσθ᾽ εἰ. πρώην γᾶν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, ᾧ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προείμην, ἔφη, ἄνδρα, ὃς αὐτὸν ἀνδρὸς δέομενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τ᾽ ἄλλων καταπτύεις; εἰκότως. ἐγὼ γὰρ ἂν ἅπασιν ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμ᾽, ὡς ὅπου μὲ τοὺς τρεῖς μοιχούς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τ᾽ δὲ Θεόπομπον ὅπου τῷ Τριχαράνῳ κρίνοντα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρεσχύσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκριαινῶσαι αὐτὸν τ᾽ Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰρ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεί-

38. Τριπάρῳ] Τριπάρῳ φρούριόν ἐστι τ᾽ Ἀργείας ὕστερον λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Paris. eamque secutus *Graev.* plurima omittentes, possem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ suppressum, ut supra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris suae moechos deprehensos: maritum poscere non gladium, sed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu posset confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. *Dearm.* c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M.du S.*

Ibid Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obscurus, cui tamen si non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid discutere forte licebit. Theopompus hic esse videtur nobilis historicus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros historiarum LVII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuisse perditos: multas ibi παρεκβάσεις παιδοδαπῆς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. seq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praesertim facit, quod *Stephanus* in Τριπάρωνα, quod Φρούριον esse ait τ᾽ Φλιασίας, laudat Θεοπόμπου πενθήκοντα πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo suae aetatis historiam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepisset) commemorasse actionem aliquam suam Theopompus, qua de Tricarano (quasi tu *Tricipitem* dicas, quorsum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudasse inimicus Luciani iis verbis, quorum ipsa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem significationis sunt: & ad tridentem illum piscatorium pertinent, quo majores pisces percutiunt; a quo etiam fictum est illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνᾳ ἐκπολιορκῆσαι, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci sermonis non satis periti, quid reprehendatur sentire melius possint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis historiam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amasium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκείνῳ, ὅτῳ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μελλοντος τοῦ τοῦ πλουσίου λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, ἔφη, ἁμαρτιθέμενον τὸ διημαρτημένον, Οὐκ ἤθελεν, ἔφης, ἀλλὰ ἕτερον αὐτὸς ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, *θάτερον pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον*. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνεμία (pro νηνεμία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ἐγὼ τοῦ τῆς πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι, συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ὠμὸν καταβέβηκας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ὀπίσω δῷ, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ, μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ.

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύνας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & *M.*

48. Θάτερον] Κακῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Κακῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἕτερος· λέγεται δὲ τοῦ ἕτερος (1) συναλείφθαι ἄτερος λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἔστι γὰρ αὕτη τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προσθήλως βάρβαρον δυϊκὸν ἀντὶ τριῶν ἐπαγόμενον. ἀσαύτως δυσφημον καὶ τὸ ἀπνημόνα. τίς γὰρ χρεία τοῦ περιττοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν, καὶ διάφορον. ἐπεὶ χέω ἔστιν ἀττικῶς) ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ ἀδόκιμον ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ πίταμαι. ὁ γὰρ ἵημι πίτημι, ἀλλὰ πίτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πίτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. οὗ καὶ ἡ (3) μετοχὴ πιτόμενος, ὡς καὶ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πιτόμενον τινὰ δίκαιος; πίταμαι δὲ, ἀδαμῶς, ἀλλ' ἢ ἅρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἵστημι λεχθείη ἂν ἵσταμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προσθήλως βάρβαρον (4) δυϊκοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ πάλιν δύσφημον καὶ τὸ ἀπνημόνα. τίς γὰρ χρεία τοῦ περιττοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν καὶ διάφορον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἀττικίζεται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ οὐδὲ τὸ πίταμαι· ὁ γὰρ ἵημι πίτημι, ἵν' οὖν πίταμαι, ὡς ἵστημι ἵσταμαι, ἀλλὰ πίτω, ἀφ' οὗ πίτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, οὗ καὶ μετοχὴ ὁ πιτόμενος, ὡς καὶ Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαί; πιτόμενον τίνα δίκαιος; οὐ μὴν πίταμαι. ἀλλ' ἢ ἅρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι. *Scaligeri sic V.*

54. Ἐκχύνας] Καὶ ἀδιόρθωτον χύνα (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἀττικίζεται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ ἀδόκιμον ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λέγουσι τοῦτο τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑποτιμᾶσθαι. *V.*

(1) Συναλειφθῆν] Συλληφθῆν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὰ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & *G.* Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὴ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Δυϊκὸν] Sic etiam C. Lege tamen δυϊκῶς. *M. du S.* (vel τῷ pro τὸ.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ οὐκ] Ἐπεὶ χέω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνική. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic restitutum ex M. Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ρ vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, τὰ ἀτέρα, θατέρᾳ, τὸ ἀτέρω, ἄτεροι, τὰ ἀτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πά-

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] ὃ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι τὴν ἀπορίαν· ἐκεῖνο δὲ ἤδη φορητόν, πένητά σε ὄντα, εἰς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας εἰσιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως σοῦ πεπραγμένον, ὁπότε τῇ Τισίου τέχνην σοφὰ, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ ἀφ' ἑνὸς Τισίου, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιοθείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὴ ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. οὐδή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *Al. Ven.* 2. & *f.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B.* 1. & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αὐτῷ. *G.*

70. Τισίου] Τισίου λέγει τῷ Κόρακος τῷ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐκ αὐτὸς καλασοφισάμενός τινα προσῳδίαν εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγει τῷ Κόρακος, ſcribat: Τοῦτο λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπάνυμαι inuſitatum videtur. *F. G.*

Ibid. Ἐκχυθεῖν] Τὸ ἐκχύθειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F. G.*

64. Οὐ δή] Aut οὐδὴ legendum, aut ὃ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῷ Τισίου τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῷ T. τὴν τέχνην οἶδας, τὸ Δ. &c. *F. G.*

Ὁπότε τῷ Τισίου τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Θισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J. G. G.*

Ibid. Τισίου] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῷ Τισίου τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J. M. G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα & ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *J. M. G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. ἐ γὰ ὅσιον ὅπῃ τ αὐτῷ ἑστίαν τὴς ταῦτα ἀφηλιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοῦησίας προκίνειν, καὶ ὄψων τ αὐτῶν ἅπτεαθ. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τὴς ἐ πρὸ πολλῆ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένης τὸ στόμα, καπειδὴ πρῶτ ἄπαξ φιλικῆς ὠμιλήσεως ἠρξάμην, καὶ ἐκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρων χρίεαθ τὰς πολιὰς, καὶ τὸ ψιττᾶθ μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰ νόσῳ τις ἐπείγῃ, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βάλε καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλιθηρὰ ἐργάζεαθ, ἃ μηδὲ ὁρᾶθ θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεαθ, ὡς προκάλυμμα εἶεν τ βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶ τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῆ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κεμιδῆ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo antè ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum, deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, auſer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. *Μὴν ἰσῦθα*] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. *Ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἰᾶν*] Proverb. *J. B.*

6. *Ὡς τό γε ἐμοὶ*] Pro *κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος*. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. *Τὴν ἁμαξαν ἐπεστράφη*] Proverb. *J. B.*

Ibid. *Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος*] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui *Op.* 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, *συνόστολον κίναδος, σόφισμα, κίρκος, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον* qua notione etiam *παιπάλημ* dixerat *Nub.* 259. Nempe *παιπάλημα* pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. *Κίναδος* vulpes eſt. Nempe *κίναδος* legendum, non *κίναιδος*, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper *τὸ κίναδος* & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac *παιπάλημα* imperito Sophiſtae nomen dicit: *κίναιδος* autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret *κίναιδος*, & *παιπάλημα* etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod *τῷ κίναδος* ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. *Κίναδος*] Forſan *κίναδος*. i. e. bellua. *Heſych.* *κίναδος, θηρίον, ὄφις. Suid.* *Κίναδος· τὸν μὲ θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖν. ἰδίως δὲ τὸν ἀλάστωρα, πανοῦργον· ὡς ἀλάστης.* &c. *F. G.*

Κίναδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* III. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: *ἐγώ σε, ὦ Γύθιλλι, συγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττομένη τὸ βάρος τοῦ σώματος, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκπερισκοπῶ*, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur *κίναδος*. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro *ἀλάστωρ* potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe *κίναδος*, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo *κίναιδος* illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. *Παιπάλημα*] *Heſych.* *Παιπάλημα, ποικίλον· ἢ πανία.* *F. G.*

13. *Κίναιδος*] Forſan *Κίναδος*. *F. G.*

18. *Εὐριπίδης*] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. *Ἀχαλίνοις στόμασιν, Ἀτόμῳ τ' ἀφροσύνᾳ, Τὸ τίλος δυσχέρεια.*

Et

32. Vides, quanto melius tibi fuisset non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtuporis impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τ Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καθαγελᾶν τ ἀποφράδ☉, ἣ σοι ἀποφράδα τ βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τιν☉, ὡς τό γε ἐμὸν οὔποτ' ἐλλείψει; οὐδέπω γὰρ οἶδα ὅς ὅλην τ ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ ταιπάληπ☉, καὶ * κίναιδ☉, ἐποπτήσειν εἴ τις ὀάνης δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγ☉, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ ταιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδ☉, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρῖφος ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τ σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ὧν σαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλ☉ δυστυχία γίγνε☉.

a Κίναιδ☉] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλεως ἀφανισθείσης, ὑφ' ὕδατος, μὴ κατὰ Καμαρίναν· Οἱ δὲ τοῦ θεοῦ ὑπερηφανήσαντος ἐλεύσεσθαι, ὅτε ἡ παροιμία ἐρρέθη ἐπὶ τ καθ' ἑαυτὸν βλαβερῶς τι ποιοῦντων μαλλόντων. τινὲς δὲ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάρην, ὃ τοὺς κλάδους ἀφανισμοὺς ἀνθίστησιν ὄζοις. V.

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ ταπεινοῦργ☉ ἔνθρυπ☉ πονηρός. * ὁ ἀστεῖ· ἄλλως τ ὑπὸ ἀπειθείας τροφοῦσας ἀστεῖ ἄλειπτον ‡ ἀλατέτριμμένον. Κίναιδ☉ δὲ ὁ τι ποιῶν, ὁ τι πάσχων, ὥσθ' τὸ τὴν πόδα ποιῶ. V. (Eadem in V. altero; ſed ante βούλεται inſerit: τῇ γλωσσαλγίᾳ, & pro πάσχων habet παθών. At πάσχω etiam in G. V. & M.)

* Ὁ ἀστεῖ·] Ὡς περὶ Edita: ex Vaſſ. utroque mutavit M. de S.

† Συναλλισμῖν☉] Sic V. & M. Συναλλιυμῖν☉ Exc. G.

‡ Διατετριμμένον] Διατεθριμμένον Exc. G. V. M.

Et ſic laudatur etiam ſupra Ἀλ. c. 3. F. M. G.

19. Ἀχαλίνων] Gell. I. 15. M. de S.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λοῦσαι, καλόν τε ἰδὼν ῥεῦμα καὶ διαυγῆ καὶ πολλαχοῦ ἰδεῖν, καὶ ἀσφαλῶς βαθύν, καὶ προσηνῶς ὀξύν, καὶ ἡδέως νέειν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρόν, ὥστε καὶ ὑπὸ προθύμῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν ἐν τοῦ λουτροῦ ἀποχάσαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ ἀσκεῖσθαι, εἰ τύχοι σοφιστρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι; ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπών, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

1. ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὦ φιλοκάλου τινός, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικοῦ τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προστέτι γε ἀμουσία, τὰ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιοῦν, καὶ τὰ καλλίστων ἀποξενοῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τὸ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀναχύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡσθῆναι, καὶ

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος σὺν τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὑ μικρὼς ἐρρώσησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυνόμενα τῶν ζώων ἴσχει ἐμποιοῦντα τῷ † ῥεύματι τούτῳ ἐγχρονίζοντα. V. (Scd & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυναμένα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυνομένα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam ſirmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματι] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ὑδ' ἂν ἐθέλειν ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσει δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρῖψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ᾅδου καλὰ, τ ἐλέφαντα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίστυς συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνυ καὶ τῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ἁρμόδιον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνυ καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις ἐπακολυθῶν, καὶ ἐπατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἅμα μνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λεγόμενα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμεσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις πως τοῖς χρημνοῖς καλοικῦσαν, καὶ λαλῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νόσῳ ὑπ' ἐνόσησεν] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νόσον νοσοῦμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἀθῆναι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρῖψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸν] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

[a] Ἔμοι γοῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκοθεν τοῦ λεγοντος ἡ γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι ὑποβαλλούσης τοῦ θεάτρου. ἡδύ γέ τι εἰσρεῖ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τὴν ὄψιν τῶν ὅπλων ἐπιτεῖναι τὴν Φρυγῶν τὴν ὁρμήν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ μετεωρωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ καταντοῦθα καθεζόμενον, Φαίδρῳ τε τῷ Μυρρινουσίῳ καλειρωνεύετο, καὶ τὴν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἀχύνελο γέρων ἄνθρωπος, παρθένους καλὰς [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν ἡ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ καὶ πλατάνου κάλλος, ἢ εὐωδία, οὐδ' ὑδάτων διαυγὲς, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος ἐνταῦθα ἐπιδημεῖ, ἐπαινέτης ἀκριβὴς τῶν καλῶν, καὶ ἐρωτικὸς, καὶ ἐπιθυμητὴς τοῦ ἐρᾶν, καὶ ἐρᾶσθαι ἱκανός. ἐπεὶ καὶ τὸν Ἔρωτα ἐκεῖνον τὸν μέγαν καὶ πρεσβύτατον, τὸν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τοῦ καλοῦ φασὶ γενέσθαι τοῖς θεοῖς. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν Ἀκουσίλαον ἐπαινῶ, ὅτι τὸν Ἔρωτα οὐκ ἄλλως ἐποίησεν ἢ καλὸν καὶ νέον, καὶ ἐν ἄνθεσι καὶ ἐν καλοῖς σώμασι διατρίβοντα.

4. Videtur enim mihi, cum pectioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induisset, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

a Ἔμοι] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* b Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B1.* & 2. Συνεψομένας *J.* & *Va.* Συνεσομένας *Pell.* Forsit. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ἡ ξυνεξαίρεσθαι οἴκοθεν τοῦ λεγοντος ἡ γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' οὖν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. excepta *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. F.G. Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. F.G. Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ἴλις ἰὼν, ὡς μιν μᾶλλον ἴδῃ χόλος, ἐν δέ οἱ ὦστε
Δαιδάλεον ὑπὸ βλεφάρων, ὀστὴ σέλας, ἔμφαάνθη. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδεραστικά] Legendumne συνεσομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνέσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνεσομένας a συνίημι legendum videtur. F.G. Recte; nam licet *Fl. Geſn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Iſtius enim in ſolo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commenſurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: ſed barbaricum ſpectaculum, divitiae ſolum, quibus inviderent ſpectantes, beati poſſidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arſacidae, neque ad delectationem hominum viſui exponere ſita ſolebant, neque curabant, laudaturine eſſent ſpectatores; ſed id ſolum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, ſed divitiarum ſtudioſi ſunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta eſt*, neque ad Perſicam ſuperbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem ſolum ſed ingenioſum ſpectatorem poſtulat, cui non in ſolis oculis ſit judicium, ſed ratiocinatio etiam dicta conſequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem ſpectat (eſt autem pulcherrima, & amabiliſſima pars principium) & tollentem ſtatim caput ſolem excipit; quod valvis apertis luce ad ſatietatem repletur; quo poſito templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅτι τῷ Ἰλιατῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγῃς ἢ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὰ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ἢ συνείργαστο, οὐδὲ καλεμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ πρόσην· [c] οὐδὲ γὰ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. οὐ φιλόκαλοι γὰ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τοῦτο δὲ τῷ οἴκῳ τὸ κάλλος, οὐ χὶ βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ χὶ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δέομενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὰ τῆς ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ πρωθεινότατον ἡ ἀρχὴ) καὶ τὸν ἥλιον [f] ὑποκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέποντα ἐποίουν

c Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* d Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. e Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. f Ὑποκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Περσῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ * παλαιοτάτου τὰς γονὰς ἑλκούσας. *V.*

* Παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, conſueto more ν adhibere; maxime cum & ſic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud ſuppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam deſignet, invenire non poſſum, cum Arſacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec eſt illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. ſ. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepiſſime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachroniſmus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arſacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forſan ἀλαζονείαν quaeſivit *Solan.* haud immerito. Nam ſic ſcribi amat. At quia ſcribae ει & ι ſaepe promiſcue in aliis exarant, nihil mutare ſuſtinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. F. G. Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod eſt praemiſſum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; F. G.

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμίαν, καὶ τὴν φωταγωγὸν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔσχημον, πῶς οὐχὶ ἥδεα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνου ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέραντον, καὶ τῶν εὐχόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσοῦ ἐξ τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ἐπίσχοιεν, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ πρέποι μότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δα- χτύλῳ σφενδόνη εὐφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοῖν ἑλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἀφε- τὴν τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορ- φίᾳ προσβεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύ- ρα· αἱ δὲ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορ- φότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυ- ρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν περιπλάσασθαι, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδεὲς τῷ καλῷ προσθέσθαι τῷ ἔξωθεν τερ- πνῷ προμυθούμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην [f] αὐτῶν στιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τὸν πόδα τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ὕστως· ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἐχθιστα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod feneſtrae ſunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte diſpoſitae: qui non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Inſuper admiretur aliquis, quod in formoſo lacunari nihil ſuperfluum, in ornato nihil quod reprehendi poſſit, illa auri decora & commenſurata diſtinctio, nihil habens in uſu invidioſum; ſed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam inſigniorem reddendam ſufficiat, aut tenue circa collum monile, aut in digito annulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum veſti purpura. At meretrices, praeſertim ſi qua eſt deformior, & veſtem totam purpuream, & collum ſibi faciunt aureum, ipſo pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deeſt, extra apponendis, quae aliquam ſuavitatem habeant, ſolantes. Putant enim, & brachium ſibi candidius viſum iri, aurum ſi una refulgeat; & pes quod minus circumſcripto formoſus eſt, illud occultatum iri ſub aureo ſandalio; ipſam faciem viſum iri amabiliorem, ſi una cum eo, quod ſplendidiſſimum eſt, adſpiciatur. Atque iſtae quidem hoc modo. Verum modeſta mulier auro, quantum ſatis eſt, & ad neceſſaria tantum utitur: ſuam vero pulchritudinem neque nudam oſtendere erubeſcat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forſan αἴθριον adpictum margini *J.* vulgo. b Εὔσχημον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἔχον Edd. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περ.] Et ſic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἡ τὴν ὠλένην αὐταῖς στιλπνοτέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. α. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: ſed magis placeret, ſi reperiatur in libro bono πρὸς praeter uſus neceſſarios, certe decoros. *J. M. G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F. G.*

34. Ἡ πορφυρᾶ] Ἡ πάνυ φορτικὴ πορφύρα ſcil. *F. G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

56. Διαλείμματος] Lege ἀφλίμματος. *F. G.* Non video quare. *J. F. R.*

69. Ὑπὸ

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terrible videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis causa relicto ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καὶ καθ' ἑαυτὸ, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ὁ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἄστρων ἐκλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. τί δέ γε πᾶν ἦν τὸ πᾶν, ὁ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδὲ λέγων ἑαυτῷ τὸ χρυσὸν, οὐδὲ μόνῳ τῷ τέρποντος ἕνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει, καὶ τὸ οἰκον ὅλον ὑπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπέσον ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν πως ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῇ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῳ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δέομενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὸν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὴν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὴν ἐνάργειαν ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένων.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h Δρεπομένων] Δερομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησιν, ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθῶν καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τε. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δερομένων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δερομένων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δερόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεία βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἄν, οἶμαι, δράμοι καὶ πρανῆ πεδίῳ, καὶ μαλακῇ, προσηνῶς δεχομένῃ τὴν βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντι τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντι τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γὰρ τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· καὶ ὅλον ὀπαδὸς ἑαυτὸν τῷ τάχει; ἀμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίον τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἡρος δεχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, οὐ ποθεινότερα μόνον; ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ αὐτὸς ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ὑρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ θερίσησας, ὑποδείκνυ τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἄμιλλαν. ὑποστρέφει γὰρ ἑαυτὸν, καὶ θεᾶται, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὑπὸ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἰριδός τινος ἕκαστον θεσθείσης. ὁ γὰρ τέως χαλκὸς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσὸς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τις Fl. & marg. Al. b Ἥδιον] Recepi ex L. & S. Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δὴς Fl. Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. Coll. Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει Fl. & marg. Al.

92. Καὶ ὀργίλον ἰριδοῦς ἑ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. G.

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. F.G.

20. Ὅτι] Mallem ὅτε. M. du S.

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. F.G.

Ἀποστάσαι] Errat Gujetus; offenderunt ad id verbum etiam Cl. Graev. ac Gron. Vid. T. 2. Karom. c. xi. πάμπολυ τῶν πόδων ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶς pro *recedere, abire* recte defenditur ab Clar. Jens. adde & a nobis ibi indicatam Cl. Hemsterh. notam ad Deor. Dial. XX. No. 63. aliaque. J.F.R.

28. Καὶ τοίνυν — θεσπεσιώσαι] Haec insititia videntur & spuria. F.G.

33. Ἰύγξ] V. Xen. Ἀπομν. III. p. 457. Ed. Steph. ἰυγῆ

splendor si inumbretur, viridem lucem spargit : ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipsum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum est, ad se trahat, vel me tacente nostis; cum etiam si aliquis plane mediterraneus sit & navigandi imperitus, tamen & ipse conscendere navim velit, & circumnavigare, & multum discedere de terra, idque in primis si videat ab aura secunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per summos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo occipienda est, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plausum illi omni ratione paret. Equidem his ipsis moveor, & jam sum motus, & in oecum dicendi causa ingressus sum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, spe non parva fretus, etiamsi ad hunc diem informis nostra fuit oratio, pulchram visum iri, velut veste honesta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, sed generosa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata est, tum postquam desii, non vera, ait, me dixisse, sed mirari se, si aptiorem esse ad edenda eloquentiae specimina dicam pulchritudinem

15 τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγὲς ὄψιν, οὕτω μεταχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, καὶν μὴ εἴπω· ὥστε, εἰ καὶ πανταπασιν ἀπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ πλεῖν πλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι ἅμα αὔραν ἡδέως ἐπιριάζουσαν τὰ ἱστία, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ῥέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἰκίᾳ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι καὶ θρασυνάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸ οἰκεῖον ὅπερ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλὸς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πεπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεέστερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκος κάλλος,

γρα-

e Ὧσι] Ex emendatione *Solan.* Ὅτε Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπεσμαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὅς vult

27. * Διολισθάνουσαν τὰ κυμάτων] Ὡς καινὰ σε αἱ ὠδολίξεις, Δυκιανέ; *V.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito ; ἴυγξ ἵλκει τυ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὰ ἄνδρα. *G.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθήσουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. *Gymn.* c. 28. Verum recte esse in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

χρῆσόν μοι τὴν ἴυγγα, ἵνα. Scholiastes *Theocriti* filiam Ἡλοῦς facit. Alius ibidem Πιθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etsi memini supra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ saepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepositt. & facillima scribarum ac typothetarum in his est aberratio, suspicio non est dissimulanda, & hic ὑπὸ praestare. *J. F. R.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipse.* *F. G.*

γραφῇ ϗ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο πέφυκεν οὐ τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου, ϗ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲ ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, ϗ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis; ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲ πρόσθεν ῥήτωρ, πολλὰ ϗ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, ϗ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε ϗ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. ϗ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, ϗ κόσμου, ϗ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, καὶ μοὶ ἐπίτρεψαι χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ ἔγωγε ϗ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ ϗ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολύν, ὁπόταν τὸν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, ϗ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δεξιὰν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς, εἰς τὸν σαρδῶ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ φέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἀχθοῖτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, ἀλλὰ τὸν

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος *Pell.* b Χρόαν] Χρόα male *Fl.* c Τὸν] Τὴν L. & *Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedenti.* F. G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίσασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J. M. G.

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῆ οἰκία scil. F. G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τῆ ῥήτορος προειπόντος. F. G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος legit Interpres. F. G.

73. Ἐς τὸν Σαρδῶ] Σαρδὼν λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ νῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδώνυξ. F. G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. *P. H.* & *J.* plene. Τὸν aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὴν. Sed τὴν pleniſſime *Fl.* sine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis saepe mascul. est. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Delitеſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcharum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicenti. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, ſit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, ὃν ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τῷ θεατῇ, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, πάσχειν καὶ τὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην Φερῶν ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δείκνυσι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτῷ ἐπιπαράπεσεῖν, ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεσθαι γάρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὸν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματος ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καθασιοπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τὸν λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἔστιν αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ ἔτός γε τὸ φανερώτατον, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπισημότερον ὢν δειλὸς ἀπὸ τῶν ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάγραφος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm.* ζμαραγδὶς edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque confluantes hic triplicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Variose quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τὸν λέγοντα. *F. G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ πανὶ λῶς αἰδρὶ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῷ εὐδοξότερον φαίνηται τὸ λάγων τὸ καλὸν, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τῦ λέγοντος αὐτῦ διάνοιαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θέαν, καὶ τῦ φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῦ ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἥττονα εἶναι αὐτὸν, τῦ ψυχῆς διατριβούσης περὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ οὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἐστὶν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν ἑαυτῶν ἀπὸ τῦ θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὴν αὐλὸν, ἀθρόον τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀρχῆν αἰσθέσθαι ἔοικεν. [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστὶν, εἰ μὴ τύχοι τις πανελλῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος αὐτὸς

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut nocte, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* ὁ Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλεξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόμασα μουσικῶν τινα ἢ μῶλῳδῶν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδυσκε κατὰ χθονὸς ἔμμαπα πήξας,
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὄπιθεν ὅτε προπρηνὴς ἐνάμυσε,
Ἀλλ' ἀσιμφὶς ἔχισκεν, ἀϊδρὶ φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἀφρονα δ' αὔτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπτα τε μεγάλων ἐκ χηλὸς ἄϊεν,

Καὶ ἔπεια νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praefertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

num etiam fabula, cum altera Gorgonum compoſita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulſos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermiſit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae eſſet violentiſſima, & ad principes animae partes pertineret, ſtatim, videntes extra ſe rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti ſunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iſte dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in ſpecie ineſt, non in voce. Et ſi quis juxta collocatos hinc luſciniam & cygnum canere jubeat, hinc inter ipſum cantum tacentem oſtendat pavonem; novi ego tranſituram ad hunc mentem, longum valere juſſis illorum cantibus: adeo invictum quid eſſe videtur ea, quae per viſum voluptas contingit.

20. Et ego, ſi vultis, teſtem ad vos allegabo virum ſapientem, qui ſtatim teſtimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur eſſe validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipſum Herodotum Lyxi F. Halicarnaſſo. Et quando,

τεθεὶς, τῷ ϖεὶ τ Γοργόνων διδάξειεν ἂν ἐκεῖναι μᾶ γ c ἐκήλουν τὺς ϖαπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καθαπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ϖαρέργου. καί τις αὐτὰς καὶ ϖαρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους ϖαρήκουσε. τὸ δὲ τ Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς κυριωτάτοις τ ψυχῆς ὁμιλῶν, εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγει, λίθινοι ἐγίγνοντο ὑπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τούτου λόγον εἶπε ϖρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις ϖαραστήσαιμι τ ἀηδόνα ἢ τ κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μεταξὺ δὲ ᾀδόντων ϖαυσαίμην τ ταῦτα σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, d μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. ἔστω ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν ϖαρέσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς ϖολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τ ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, ϖροσκάλεσαι αὐτὸν Ἡρόδοτον τοῦ e Λύξου Ἁλικαρνασσόθεν· καὶ ϖειθὴ καλῶς ϖοιῶν ὑπή-

c Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A*1. & *Fl.* d Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* e Λύξου] Et ſic *Fl.* cum cett. Ξύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόναι κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξισῶσαι οἱονεὶ ἀκτιλβοῦσι τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

cient illam & habitum cogitat: toti ſunt in verborum ipſius conſideratione. *J.M.G.*

11. Αἰδρεῖ φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτὸν. *F.G.* Itaque ſic edidi invitis Edd. *J.F.R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem eſt, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus eſt; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκῳ] De hoc & ſequente *Suidas* in ἀοιδοί. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Uliſſes apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam ſumpta videntur. *F.G.*

Ἀλλ' ἤδη &c.] *Hom.* Il. Υ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Urſinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Ἁλικαρνασσός conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae deſcripſiſſe ſe teſtatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum teſtimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepiſſe ſe Tzetzes ſcribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθὼν, ἀναδέξα-
σθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λέγων
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τοιέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προ-
τιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἅ
φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ
οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ
δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ
ἐνδιαμένουσα, πάντως τῷ θεατῇ ὑπάρ-
χεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οὐχ οὕτω καλὸς, καὶ περίβλεπτος
ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μελαξὺ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε,
καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποτρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε καὶ
πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. ἡ γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ἡ ἱστορίας
μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δεό-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γρά-
ψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obsecutus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subit omnino spectatorem.*

21. *Qui igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξετάζετε *J.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amst.* Ὠφέλημον male *J. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *El.*

71. Ὦτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.* Ἔπεια πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epist. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistr. Graecanic. πάντως καὶ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παντάχοῦ φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἄττοντες. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex *P.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ὑμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπολίπητε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων ὁ τόπος] Σχ. ὁ τύπος. *Th. M.* Ego in τόπ-

mini enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praeponetis, ut qui & ipse ostendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tenuis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem bellunae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

ροῖμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῇ ἀντιδίκῳ προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαντα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν [h] ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῆς τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἐν εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικὸν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μικρὸν γαμήσας, καὶ ἄπεισιν, αὐτὴν ἄγων· παέργου τοῦτο τὸ ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως. ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ ἐκ τῆς μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι φερικὸς ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἄρπῃ κόπτεται.

Ἐξῆς δὲ μία τῶνδε τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιοτάτου, ἃ τὸ ζωγράφημα ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

[f] Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. [g] Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl.* [h] Λόγων] Λόγου *Ald.* male. [i] Τὴν] Articulo caret *Fl.* [k] Γράμμα] Δράμα *Fl* quod verum credo. [l] Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult *Solan.* [m] Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τόπου Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Παέργου τοῦτο τὸ ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Micyllus, *atque hoc parergon quodam, sive extra propositam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tollí absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνοι] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἀμφω φονεύσιν recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἱ κῆρες ἐξέδην *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam

ϙω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τὸν Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνήρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς κεῖται ἡμίγυμνος πρόκειται δὲ καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπη φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνόν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τῆς ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεωτέρους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, λαγὼ ἀνέχει, καὶ προσπαίζει τῇ κύνα. ὁ δὲ πηδῶν

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

24. Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖσε. *J.R.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνᾶναι, λαθόντε τὰ ἐς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Veri ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πως, legas οἷ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtituos. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἅπαξ σκέπειν ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμων, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M.duS.*

49. Οὐχ ἑωρακέ πως ἐπὶ τὸ ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑπεστήσαντο αὐτῷ ἅτε οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπιδεμένῳ καὶ διακόψειν ἐν τῇ κατόπτρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἑωρακέ πως, ἢ μὴ ἐπὶ τὸ ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὸν λοιπὸν ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τοῦ ἀντίθυρ] Leg. videtur τοῦ ἀντιθύρου, ſeu potius τῷ ἀντιθύρῳ. ἀντίθυρος ἐλλειπτικῶς pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθύς. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τοῦ ἀντίθυρ, Ἀθηνᾶς ναὸς πεπαίηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τοῦ ἀντίθυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τοῦ ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τοῦ ἀντιθύρου aut potius τῷ ἀντιθύρῳ legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθύς, non debet ſupponi elliptis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον ſcilicet πλωτῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβύῳ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τοῦ κυνός.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλήν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι τὴν ἀσπίδος, τὴν Γοργόνος εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὴν μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τὴν ἀντίθυρον, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἰ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro ἰώμενός πω eadem *Fl.* habet ἰώμενα σκέπων, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. *c* Τὴν ἀντίθυρον] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τὸ ἰώμενος † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρας male V.
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impreſſis ἡ ἀντίθυρος, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρα, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut σωρὸς a πῦρ. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adverſum, & quod ſupra januam priori oppoſitam erat, deſcribit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὰ ἀντίθυρον in omnibus libris Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὸ ἀντίθυρον. Hic vero omnes τὸ ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τὸ ἀντίθυρα ſcriptum fuiſſe; ſicuti ἡ Δεσπότης *Plut.* 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρου Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸν vel νεὼν non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24. oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum Divus Auguſtus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. ſ. 4, 10. Add. 36, 13. ſ. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *taberhacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab ναοῖς hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τὴν ἀντίθυρον] Τῆ ἀντιθύρᾳ *Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit facilior. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρον τὴν Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρον pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſſtatiore, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. εἰς δὲ τὸν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὴ ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὑ λίθου αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτὴν διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει καὶ τὴν διώξεως. Ἐριχθόνιος γίγνεται.

Ταύτην ἕπεται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν, ἀποτυχόμενος.

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τε ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, his vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

[a] Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφὴ πάλιν Ἥφ—. [b] Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *J. Ald. Bi. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *Ba.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Κατὰ τὴν διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *collactatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedalionem puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Σ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimasur Lemnum ad Vulcanum perveniss*e, *& ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπον magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & connivetes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀφαχαὶς, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει μὲν τὸν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποστρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑποβάλωμαι, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν εἰκῇ φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅτι τῶν λόγων ἐγκαταλίπῃτε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τῷ πράγματι τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὁ δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ πανταπασιν ἀνάξιος τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ἐμοὶ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅτις ἂν ᾖ, βουλόμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

80; πρόκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπην. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καταλαβόντες, καὶ οἰκέτας προκώπους καθίσαντες, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόκωπον εἶναι. ibid. §. 7. ναύτης ἀεὶ ὁ πρόκωπος ἦν. Quum πρόκωπος sit, *promptus*, *strictus*, *nudus*; ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰς ξιφίδας — φοιτῶντες, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκωπα, περιῤῥώδουν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὸν δεξιὸν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόκωπος recte corrigunt Commentt. J. F. R.

MAG-

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τῦτο, λαμπρόταλε Κυϊντίλλε, [a] κελευθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τὺς μακροβίυς, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σε παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ Θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τὺς μακροβίυς, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς Θεοῖς [d] ὅπι μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τὺς σύς· τῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπαντι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ Θεός.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. F.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ἐπὶ μήκιστον] Sic *Fl.* & *B1. 2. 3.* Ἐπιμήκιστον *Fa.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διακρίναι, νοῆσαι. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὕπαρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόμβῳ. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret, ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ὑπνίῳ de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintilliios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat λόγοις pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vero esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam petita ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ περὶ παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτην ἐν αἰσιωτάτην νομίζων τὴν γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἐξηκοντούτεις εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. ἐκ μὲν ἂν καὶ ὄφελός τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι, οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B*1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam annb 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κυϊντίλιοι vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυιντίλιοι habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυϊντίλλῳ] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non insero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Ipsor.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅναρ ἰδὼν] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθετο τῷ δευτέρῳ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi.* De qua signif. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — τὸ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ans. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαιν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν suadet videndum *Eustath.* ad Il. Β. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhus* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius discretim scribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etsi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut ἐκποδώτατον & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐκποδὼν, quod & ἐκ ποδὸν scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *prius quam*, *antequam*, *quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi ἐπιμήκιστον edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & ὀτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ὑπερτεῖναι γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ὑπερτεῖναι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

3. Itaque Nestorem, Achivorum sapientissimum, ad tria saecula extendisse *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tiresiam vero vatem ad sex usque saecula produxisse *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore usum victu, Tiresiam, vixisse longissime.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες· καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μανθικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, καὶ δὴ καὶ Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ δὴ καὶ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuisse, ut Aegyptiorum, qui sacri scribae vocantur; Assyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in solidum vacantes philosophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dictum Diis, apud Persas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes sunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquisitiore vivendi ratione ipsi quoque utantur.

5. Jam

[a] Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum post ἀνακείμενον ponit. [b] Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *B1.* dispescunt.

promiscue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forsan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἓξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἓξ γενεῶν] Sex, septem, immo novem duravisse aetates Tiresiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Is. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barnes.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Eustath.* Il. A. p. 97. & *Censorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religiosum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. s. 20. Unde simul constat, quare statim Noster de magis scribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Consultiss. *Trotz.* Dissert. de scribis, *Hugoni* de prim. scrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in dissert. saepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinbeilii* nott. Mss. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris disciplinas traditas fuisse, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inserantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ & Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice solerent disputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Espanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *glossularios* exponit; qua ratione opus haud est receptam sollicitare lectionem, & pro μύθων substituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Genes.* V. 27. p. 46. in primis cum constet, ipsa rerum & naturalium & sacrarum mysteria fabulis cooperta fuisse ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putasse, ex *Ambros.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Isocr.* Busir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hist. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teste *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Censor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* senium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philos. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Esseni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centesimum ut plurimum annum excessisse scribit *Josephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Bas.* fuitque illis potus ὕδωρ καθαρτικὸν, se-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

50 Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώταλα, ὥσπερ Σῆρας μὲ ἱστορῆσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρῆς γήρως προσιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ ἀγαίτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος

55 τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἄθωτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λέγουσι. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ

60 διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλιγιστον

65 χρόνον. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ δίαιταν, οἱ δὲ καὶ ἀμφω. ἐγὼ δ' ἄν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παράσχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πάντα ἀέρα, μακρόβιον

[c] Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Θνήσκουσι δὲ παῖδες ἑκατὸν δέκα ἕκτων, καὶ ἑκατὸν ἕβδομοι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γῆν ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἄθωτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet; ac pro Ἄθωτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς ἐποικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus*. *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicacieres fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀθυμασίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίαν. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀφθίτῳ τῇ ὑπηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τῶν πρώτων κατά γε τὰ ὑπηνδευμένα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ θεοτάτῃ αὐτοκράτορος τύχῃ εἰς τὸ τελεώτατον ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην ἐφ' ἑαυτῷ· ἵνα γὰρ ἂν ἀπίδῃς καὶ σὺ, τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὴν ἕξεως καὶ τὴν τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ ἀφθίτῳ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοή-

70 gaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Marc.* καὶ poitea posito. Non addiçunt libri.

73. Τῶν πρώτων] *Aemil.* in nott. Mss. τὸν πρώτον hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς ἢ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς ἢ στρατιωτικοὺς ἀεὶ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὸς τὴν ἀνθρωπον. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὧν ἕνα ἢ εὐσεβεστάτῃ] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη ἢ μεγ. *Th.M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosophio belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρεσβύτατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *unio* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* suo inseruit, addere non licet.) *J.H.Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτῃ] Mallem cum *Marcil.* ἢ εὐσεβεστάτῃ τύχῃ, vertoque *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum, clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα ἐ εὐσεβεστάτου ἢ μεγάλῃ. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus.* Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius, Felix, Augustus.* Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θεοτάτου, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἀμφοτέρων dicat Praesidem provinciae, qui τριακάδων μεγάλων Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J.M.G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J.H.Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixisse memoratur. Servius Tullius, rex & ipse Romanorum supra octoginta itidem vixisse refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonagesimum annum firmissima valitudine dicitur perveniſse.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam senectutem adeptos, & unius cujusque studia. In fine autem Romanos adscribam reliquos, qui ad longissimam senectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutissime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui istum aërem criminantur, historia. Quo meliorem nos quoque spem habemus, rata futura vota nostra, ut in longissimamque & pinguem senectutem per-

κοσία ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ οὗτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὅτι Κύμης ἀφατρίδων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγε[91] γερόντα βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. Ὅτι τέλος δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὅτι πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος δὲ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τὸν ἀφαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸν πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inserit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res suas agere, & sacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδήκοντα] Consentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnasse, vult *Livius* l. 21. ac *Eutrop.* l. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* l. pag. 42. & *Cassiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumscribit magistratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* l. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Cassiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Consentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑπτὰ ὄρη.] Excidit hic pars magna sententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; scilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, sed nondum sic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἑπτάλοφον ἄστυ] Hinc colligere licet, scriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἑπτάλοφα ἄστη] De Romani coeli qualitatibus scripserunt *Jo. Baptista Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & nostra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Dissert. edita Rom. 1711. qua salubritatem aëris istius adstruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. *ἀσυγκαλύπτοις τροφῆς*, item *γυμνασίοις σύνεσιν*, & similia defensa T. 2. *Amor.* c. 29. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης διατόπου, γῆρας ἀφικόσι, τῇ ἑαυτοῦ αἰτιᾶσθαι βασιλεύσασι ἤδη, καὶ γήρᾳ] Sic distinxit Benedictus, addita ineptissima versione, *longissimam ac plenissimam tota terra marique dominantem senectutem, jamque in suo solo regnantem & senescentem assequuti.* Quid enim? an Lucidus, tersus ille & liquidus, dicit senectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in suo solo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obsopoeus & *longissimam ac plenissimam tota terra marique dominantem senectutem, jamque in suis locis regnantem & senescentem consequamur.* Fatue de se vel assequutis vel consequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare sonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longissimam ac plenam senectutem veniat terra universa ac maris dominus, orbi suo imperans nunc jam senex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat senex, maturam quoque adepturus esset senectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per incisa divisimus (uti & ego jam feci) qui sine sensu vertebatur: vidit aliquid *Fac. Gronov.* in totam vero textus dispo-

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ δίαιτῃ τῇ ὑπηνεμεστάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτιλλον κατά γε τὰ ὑπηνεμούμενα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβέστατον μεγάλου θεοτάτου αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὸ τελεωτάτιλλον ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐεργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην καὶ ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τὸν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον δόξεως καὶ δαίμονος τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τὴν δίαιτην μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς, ὑπὲρ ὀγδοή-

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *Ar.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Marc.* καὶ postea posito. Non addiunt libri.

73. Τῶν πρώτιλλον] *Aemil.* in nott. Mss. τὸν πρώτιλλον hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J. H. Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδρας. *Th. M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὸς τις ἀνὴρ. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perit.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J. H. Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J. F. R.*

76. Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβέστατον] Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβέστατον καὶ μεγ. *Th. M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, tunum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρωτεύων vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinbeila* suo inseruit, addere non licet.) *J. H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβέστατον] Mallem cum *Marcil.* ἐ εὐσεβέστατον versoque εὐσεβεστάτῃ τύχῃ, *benignissimam* fortunam, quia εὐσέβεια quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. G. *Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα ἐ εὐσεβέστατον ἐ μεγάλου. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus.* Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J. H. Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J. F. R.*

77. Εὐσεβέστατον μεγάλου] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus.* Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἄρχοντα dicat Praesidem provinciae, qui πανηγύρεις μεγάλας Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J. M. G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J. H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοσία ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ οὗτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὢν ἐπὶ Κύμης ἀλατρίζων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρακέναι βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν ἀφαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὡς καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὴν πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paulus Diac.* l. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* l. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑξῆς. &c.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελέας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. *ἀναγναίη τροφὴ*, item *γυναικεῖοι σύνοδοι*, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τι, καὶ λιπαρὸν τὴν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης διεπόντιον, γῆρας ἀφικνεῖσθαι, τῇ ἑαυτοῦ αἰτίᾳ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γηρῶντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότῃ, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος οὖν ὁ ἐν [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μύθος τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tartessiorum rex quinquaginta & centum annos vixisse dicitur, ut volunt Herodotus historicus, & poëta Anacreon. Verum ista quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum esset* annorum quinque & nonaginta, mortuus est, sicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracusanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum septuaginta annos regnasset, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti*. Καλλιτιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ἀτέας *f.* sola, & marg. *A1.* quod verum credo.

fictionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Ms. monens: refer ad ἐλπίδας vel τύχας. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τῇ δεσπότῃ εἰς μάχιμον. Ceterum phrasis λιπαροὶ γῆρας Homerica est, quam illustrat *Eustath.* ad Odyss. A. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότῃ] *M. Aurelium* jam senem, paucos ante mortem annos, cum ad sexagesimum vix pervenisse tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui sic passim vocatur ab Historicis, *Polyb.* VI. 48. *Zosim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Christianis sub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noster paullo ante: τὴν αὐτοκράτορος οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philos. sub cujus imperio extremo scripsisse videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impressis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic scribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipsa Tartesso fuse differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Castillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impressis hodiernis ait vixisse. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexisse ait, cum ad imperium sexaginta annos natus accessisset. Cujus rei certos esse auctores ait. Asinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviss commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Testes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non historicis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum est. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tueantur. *Asin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipsum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad ערד ענתא, quod sonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adscripsit *Benner.* Trecentos ei assignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Justin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non nisi 72. annos vixisse contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I. 11. p. 68. *Perix.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurs.* Biblioth. Att. T. X. Thesaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noster iterum infra, & *Schol.* ad Alin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, scripsit Athenis, *Plut.* de exsilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de sublim. S. IV. Consule & *Voss.* & *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonagesimo obiisse anno testatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum est in nomi-

contra Philippum circa Iſtrum flumen cecidit, ſupra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnaſſe in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odryſarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum eſſet*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lyſimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum eſſet unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius ſocius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adſcript. marg. *A1.* *V2.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1.* *G.* *V2.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνήρ ἐστι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἐστι, οὕτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliſta urbe, nec de hiſtorico illo Calliſtiano mentio facta eſt. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum ſcripſiſſe de Aſia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus ſcripſiſſe patet, alii plures. Calatis vero ſeu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum ſententiae. *Voſſius* Καλαντιανὸς legit, de Hiſt. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita ſcribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & ſequuti ſumus. In libris enim noſtris omnibus hic legebatur Καλλιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀντίκυρα. *M. du S.*

23. Ἀτίας] Ἀτίας nondum auſus ſum edere, etſi omnino ſic legend. credo cum doctiſſ. *Steinheil.* id etiam in Diſſert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. ſerm.* p. 248. ac *Juſtin.* 3. 2. eundemque eſſe cujus epiſtolam ſatis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτοίας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀντίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impreſſi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chreſtom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc eſt *nonagenarius*, ut recte Scholiaſta, & locutio τελῶν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exſtat ap. Noſtrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελῶν ἐπὶ τὸ τέρμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum cenſuerant viri doctiſſimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, ſic legitur in Mſ. ut tam foeda menda diutius non ſit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐτ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odryſarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῷ Ὀδρύσῃ ἀρχαῖός τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc hiſtorico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 189. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inſcripto *Mauſſac.* Diſſ. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lectt. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & hiſtoricus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuiſſe diſcimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripſiſſe de ſucceſſionibus tradit *Joſeph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τεσσαράκοντα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸν τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξαλο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσαλο τὸν εὐ-

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *salus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pall.* b Μήδιός] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria, nam Edd. priores: βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαιτάρου δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος — ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιός] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλου *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηνῶν στάσεως. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κιρνᾶται, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. οὐ δύο βιβλίοις, & 55. τριετιάτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληγμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in Φιλέτερος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum Φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant Φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὸν χῶρον *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

69. Ἀτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Cochlitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐτυχὴς ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ ἔτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκιπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐν Πόντῳ ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ὀλέθρου μείζονος περιγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων λόγοι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε, V.

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐν Πόντῳ ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse φεύγων ἐν Πόντῳ, ἐτελεύτησε βιώσας &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προύμνων δὲ ἦδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου ἄγοντα τὸν ἰσθμόν. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντῳ] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προύμνων δὲ ἦδη τὸν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem φεύγειν occurrit, & reficetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac φεύγειν cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν in *Artr.* ἀναβάσεως L. II. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia afferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελθόντων ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim Contempl. Jov Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἀνεῖρξαν, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἀνεῖρξαν, quod idem valere monstrat *Lips* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς ἡ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀλγεθεὶς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ὀνομασθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ὅτι τὸν πατέρων τὸν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ὑπὸ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρου] Γωσθρου *J.* cum *Va.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad *Συγγρ.* c. 40. & infra *Περ.* c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαρακ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Συναρθολλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἀπὸ μοιλοκίσιον ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σαγαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαγαπαύλων, qui *in Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἀμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characem regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ος] ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λούκυλλ[ος] ἐπολέμησε, τέτταρα καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη τελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάραξ[ος], καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρᾶν τόπων βασιλεὺς, τέτταρα καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήραι[ος] δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνην τρίτ[ος] βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ος] δὲ ὁ μὲν [f] Τήραιον ἕβδομ[ος] βασιλεύσας, Χάραξ[ος], ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

15 Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

e Λούκυλλ[ος]] Λούκολλ[ος] *Fl.* Λούκιλλ[ος] *Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήραι[ος]] Τήρι[ος] male *Amst.* *f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Τήριον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Ξυνοδιχθεὶς. *V.* Καλαυλεύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν ϵ Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρακῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαυκίλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Scb*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hledovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Παστήνων. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρᾶν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ος]] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσινισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ὅροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀλγήσας, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθείς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ ὧν ὠγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεύς, ὃν φησιν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gofithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρου] Γωσθρυ *J.* cum *Va.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad *Συγγρ.* c. 40. & infra *Περ.* c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſefe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαρακ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρβολᾶς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, λίαν τοξευ. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἀπὸ μοιχείας ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρακαύλων, qui *in Saracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἀμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characem regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ος] ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκυλλ[ος] ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτ[ων] ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακ[ος], καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτ[η] νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήρα[ος] δὲ ὁ μὴ Ὑσπασίνην τρίτ[ος] βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ος] δὲ ὁ [f] Τήραιον ἕβδομ[ος] βασιλεύσας Χάρακ[ος], ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτ[η] καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

15 Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λεύκυλλ[ος]] Λεύκολλ[ος] *Fl.* Λεύκαλλ[ος] *Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήρα[ος]] Τήρα[ος] male *Amst.* *f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Γήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Ξυνοδοχηθεὶς. *V.* Καλασκυθίσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J.M.G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρανῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J.H.Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M.du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J.M.G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M.du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Scb*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J.M.G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J.F.R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J.H.Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ος]] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J.H.Majus.*

15. Μασσινισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M.du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, καὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ὑδενὸς ἧττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὡς φησὶν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅπερ ἐστὶν ἑαυτῷ ἡλικίας ὁ Ὁμανῶν ἐχρημαλοφόρει βασιλεύσας, πενταικαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν ὧν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* ὁ Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τῶν μάχῃ Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Di. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὡς φησὶν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμανῶν, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱκτεῦς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἔχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πάντους, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV. 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσ-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

30 παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἑαυτοῖς ποιούμενοι ἐς μακρὸν γῆρας ἦλθον, ἃ ἀναγράψωμεν καὶ τούτων τοὺς ἱστορημένους, καὶ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων καὶ 35 ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, καὶ Θαλῆς, καὶ Πιττακὸς, 40 οἱ τῶν τ' κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *Ald.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis ἱστορουμένους*, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. *Δημων.* c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορούμενοι — Scripsi *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Nostri vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Ælian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ἐ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ρθ', pro ρδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additam scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kust.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Ælian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Ritterth.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soscrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Nostet. Nec paria de numero, nomine atteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. Sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἐ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάνιης; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ ἐκκλησίαν, ἢ προσπαίσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷς; ἢ ὑποτρέψαντα οἴκαδε, ἢ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ἢ διάδοχος, ἐννέα ἢ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, * φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, καὶ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ἢ πράξας περὶ ὧν ἠξίουν οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲ υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τῦ Φυσικῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἐν ἢ ἑνενήκοντα ἑνί. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἐν ἢ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucienſis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Ὑδράκιον, * ψώρα *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*

* Φώμα] Φόμα edita. Emendavit *M. du S.*

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ δὲ Σελεύκεια ἢ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

† Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐννέα] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερῆσαι ἐπειρᾶτο, vertente *Vulteio*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειραν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίου dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ϙά pro ϛά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienſi doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ϵ ἑνὶ καὶ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus , ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεύς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque. Caeſaris Auguſti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκυφίσθη, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲ φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

φέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελεύκ.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio; patria Syro, ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδιν legitur pro Σάνδωνα. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰσοστάσιμος vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲ φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οθ' ſcrib. ρθ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

81. Κτη-

Φέων δὲ Κτησίβιος μ̄, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι. τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

a Σύριος] Σίριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέσβιος *Majus.*

82. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Trallino* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὧν πεντήκοντα δὲ ἰτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διέλαβεν. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: οἱ δὲ λοιπὸν ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕξ λαγχανόντων. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀπετλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἰτιλεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα. ὃ ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit G. *Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Eſt. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Benſl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σίριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέσβιος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεύς] Omnino ſcribendum Καισανδρεύς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil tor-

pu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quòd nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ{. Πολύβι{ δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, ϗ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο ϗ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, λόγῳ πολλῶν μαθημάτων γενόμεν{, ἔτη δύο ϗ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμεν{, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τ αἰτίαν τοῦ μακρῶ[c] γήρως, ϗ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, λόγῳ τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα ϗ ἐξ ἐτῶν γεγονὼς, τ Πανηγυρικὸν ἔγραψε λόγον· περὶ ἔτη δὲ ἑνὸς δέοντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε τοὺς Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* c Γήρως] Γήρως *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καστόδωρ ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καστάδωρ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 497. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Καστάνδρ *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβι{] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H. Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum implevisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque pervenisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ϗ ἐξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Perizon.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H. Majus.*

16. Ἑνὸς δεόντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέθανε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H. Majus.*

Φέων δὲ Κτησίβιος μ, ἑκατὸν εἰκοσιπεντάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύριος] Σίριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λίριος *Majus.*

85. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Trallisno* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἰκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabuli ſecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὃν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ τοῖς χρονικοῖς διέλαβεν. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: οἱ δὲν ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕξ ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲ χρόνους ὑπὸ ταῖς τραπείαις ἀνατλήσας, πολίσεσι δὲ τραύμασιν ὑπὸ πολιμίους πεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα· ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ὑπὸ τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σίριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λίριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεύς] Omnino ſcribendum Κασσανδρεύς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil tu-

pu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ[ε]. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὅλων μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν. ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τ αἰτίαν τοῦ μακρῶ[c] γήρως, καὶ ὑγιεινῶ ἐν πᾶσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἔτη γεγονὼς, τ πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ἐπὶ ἔτη δὲ ἐνὸς δέοντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ πρὸς Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

[b] Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* [c] Γήρως] Γήρως *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Κασάνδρου ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Κασάνδρῳ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 497. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum implevisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque pervenisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ ἔτ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur πανηγυρικὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Periz.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H. Majus.*

16. Ἑνὸς δέοντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπίθανα — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H. Majus.*

ποτνιώμην, † Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρι Σεβαστῷ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν, ἀπεπνίγη † πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃς καὶ ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα † ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ δράματος, ὅπως † νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus exitus:

Cumque subjecisset, servituram esse Graeciam, e vita discessit. Apollodorus Pergamenus rhetor Augusti Caesaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarsensi philosopho illum instituerat, sicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino suffocatus est, quinque & nonaginta annos cum vixisset. Hic ab Iophonte filio sub finem vitae accusatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, ostendens illa fabula, quam sibi mente constaret, adeo ut judices ipsum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιώμην, ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, καὶ τὸ μὴ δυνατὸν ἱκετεύω. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Versus hic etiam adducitur ab *Aristoph.* Ran. vs. 1255. *Hesych.* v. γλυκυρρῦ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kn.* Quatridui inedia vitam hac clade perculsum finisse, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc versum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, sed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vs. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnes.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa scripsit, etiam περὶ τελῶν ῥητόρων. Vid. *Suid. Hesychium Milesium* & *Senec.* Suasor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave misceas illum cum Potamone Alexandrino philosopho, de quo in Act. philos. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. seqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐ. ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta est. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum secutus, XC. solum tribuit not. ad *Euseb.* Chron. 108. b. Hoc modo observari velim ex *Plut.* L. c. LV. egisse annum Sophoclem, cum mortuus est Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centesimum attigisse tradit; vid. *fragm. Solonis* apud *Grot.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίοντας γηραιὸς Σοφοκλῆς, ἄνθος ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐμπτόμενος. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πάντα ἐ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Thes. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. vers. 73.) ubi Bacchus, δίομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ σπάνιοι εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illustrare possunt hunc Luciani locum, quae Scholiastes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ὢν Σοφοκλέους οὐκ Νικοστράτης, ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο πράγμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς τὸ δρᾶμα τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπιστίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμί. καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παρεγράψατο. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίποδα † ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum superstes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicisseque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon cantiçorum poëta vixit

δικαστὰς, τ῀ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαψηφίσασθαι δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ διδάξας τ῀ Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀλὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ῀ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκρήτυ ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ῀ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Tόσαρα *Fl.* c Ἑπτὰ] Tόσαρα *Fl.* d Παρεσκευασμένα] Sic B1. & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

stes est. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Frustra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zeux.* c. 3. f. *Ver Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Casaubonus* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. sed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut* tractatu an seni sit gerenda Resp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, Θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρασκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basileensis παρεσκευασμένα. *J. J.*

Παρεσκευασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere Θεασα— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberrati: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum*. *J. F. R.*

49. Ἀνεκρέων] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percensent & *Meurs.* ad *Hellad.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congessit praestantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ὅτ' ἐν καλλιλογάδῃ, ὅτε τις ἐν μίτῳ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐδὴ ἐν μέλει ἤδη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλη καὶ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλη Τήϊα, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, οὐκ ἀμόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔζησεν ἐνταῦθα.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ σοφοὺς παιδευμάτων, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐπ' Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, ταῦτα σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κοϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

55 annos quinque & octoginta; & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aelian.* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milet. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas hasce tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Suecine Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Risvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L. annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta subministrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, *ut Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian. Tim. Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam significare εὐσεβὲς, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est; quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ στέργουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη πώποτε [e] καὶ πάνυ κεκραημένων ἐπὶ τῇ θέᾳ ἡδονῆς, ὡς ἐπὶ τῇ φροντίδι τοῦ παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

2 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μείρωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀναστρ— *J.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *J.* d Πατρίδας] Πατρίδος *J.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπίδοτον ὂν ἰσφάλτου δοκῶ *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Enc.* c. 1. *J.F.R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J.F.R.*

Ibid. Κωττίλλας] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Πειλλᾶς ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωττιλλᾶς, ut Πειλλᾶς ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 515. med. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λέγω] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbarasus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ss. Ed. *Venet.* An. 1569. *J.H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. dy S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J.H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrobii*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J.F.R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J.F.R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ στέργουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ στέργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὁπόσοι στέργουσι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J.F.R.*

ἀγαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καλαμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν ἕλοιτο νέον· ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμαι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστα, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρώων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα ἅμα, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγεμόνες κτήσαντες πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

[a] Πειρωμένῳ] Πειρωμένων Fl. [b] Πατρίδος] Πατρίδος male F.

33. Νικώμαι] Subaudi τῇ εὐεργ. F.G.

71. Διὰ τὴν πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὅπως τι ἐκ βίας, δι' ἧς ἂν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατάσχωσιν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. διὰ τῆς πληγῆς. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi posset, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τούτου ἐκ πόλεως ῥέοντι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo; quod primum ex illo sibi loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, niſi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γὰρ κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τοὺς οἰκείους ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς ἐν τούτῳ τὸν θεόν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ' οὖν ἑκάστῳ νομίζεται πατρῷον καὶ διὰ τὸ πρώτως ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπου χωρίσας πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὸ τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' οὖν ἐχέτω καὶ τούτων τὸν παιδευμάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· οὐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ τὴν πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δέ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους αὐτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τὰς εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι καὶ ταῖς πόλεσι· κοινὸν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαρτήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τὴν τῶν νόμων αὐτῶν γνῶσιν.

Ὤφθη

e Πρῶτα] Πρῶτον *Fl.* d Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα *Fl.* e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει *Fl.*

tivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. *δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ. Permi* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Obſervatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J.F.R.*

84. *Κακώσεως — γονέων*] Conf. T. 2. *Bis Accuſ.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significati, patebit. *J.F.R.*

31 Ὤφ-

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς ὕτως ἀμνήμων τ πατρίδ, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλ γενόμν, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀναλαλοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὄνειδ γοῦ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τοὺς κτ' τ ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ὀπτδεξομένους τὰ αὐτοῦ καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκας σπεύδ λαβέα τ πατρίδ, ὅσῳπερ ἂν φαίνῃ μείζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. σοφοῖσι μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνε σπόθ ὁ τ πατρίδ. ἕκας γοῦν τ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχε καλαλῦσαι τ βίον ὅπῃ τ πατρίδ, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῶν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα σοδεκατάθῃ τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τ πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γοῦ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἀλίσκεα, καὶ μὴ θάναον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Musc.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρείας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἀλίσκεα] Subaudi αἰτίᾳ, χρήσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subdititia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππότροφον ὑπερφέρουσι, καὶ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juventutemque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juventumque altricem laudant.* Oppositi sunt ὑπερφέρειν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφέρειν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφος & κυνότροφος. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε φέροντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἁπανταχῆ τὴν ὀπτητηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἀπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τήν γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἀπολιμπάνουσι· τὴν δὲ ἱππόβοτον ἀφορῶντες, καὶ καλλιτρόφον ἐπαινοῦσι.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

Καὶ σπεύδει τις εἰς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν ὑποσήσεται, προτιμῶν τὸ ὑπὸ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὁ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσιν ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς παντα-

νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἁπανταχῆ] Ἁπανταχοῦ marg. *Ar.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐπὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θοῦν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντας. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio acque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ καλλιτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M.du S.*

Καὶ καλλιτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὴν καλλιτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφῳ & καλλιτρόφῳ illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M.du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ὑπερφυκότες τῷ κόσμῳ, οἷα φύκιά τινα ἐπάλοις πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γεραὶ, ἡ τὴν ἀληθείας ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἔντομον ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τὸ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M.du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅπῃ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὅπιζεβλήκοτας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. ἢ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστούμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστον ὅπλον τῶν παραταττομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ εἴδεις ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλοι. ποιεῖ γὰρ ἡ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam, exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια φάραγξι βαθεῖα, ἡ γῆ κατακεκαυμένη, ἔρημος ὑπὸ πολλοῦ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, ἀδένδρη ἅπασα, ἀ χλόην, ἀ πόαν, ἀ φυτόν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν χοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶν ὀλίγων λείψανον, ταχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, ὥστε οὐδὲ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος οὖν διὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρά, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ συνεζωμένη; καὶ τὸ θάλπος δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφοι ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

1. QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena fervidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis viyere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Fl. P. aliaeque. Αὐτῆς male J. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλοι] Θέλει Fl. d Πεδίων] Πεδίον W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Fl. Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, εἴδεις, scil. εἴ τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. J. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Περιπλαλία περὶ τῶν διψάδων. Th. M.

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. J. F. R.

19. Ὑπαίθα τοῦ Διός] Nota phrasin poëticam: ὑπὸ τῷ Διὶ ὁ Ζεύς. &c. F. G.

22. Βατὸν] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὸν retineas, ad τὴν Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι. c. 1. & mox ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα. M. du S.

37. Ἀντὶ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus causſam irruunt interdum circa ipſum brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi acceſſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε δ' οἱ ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαντα τ' θεὸν τηνικαῦτα, ὁπότε τὸ πολὺ τῦ καύματος σβεσθείη, καὶ ἡ ψάμμος νοτιοθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ σηθῶν τ' μεγάλων [i] καμαιπετῶν, καὶ σιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀφαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ὅτι πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σῖτία καταναλώσωσιν, ἃ σφ' ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσσερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τ' ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ὥσπερ ἑστίᾳ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα σφετεθηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ ἀθάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ' γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῦ λεχθησομένου· καὶ [n] ἀφ' τῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πληθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὀπυίεται τ' γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* g Ὕσαντα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσία *J.* & marg. *Ar.* h Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gajet.* i Καμαιπετῶν] Καμαὶ τούτων W. & *Fl.* k Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* l Σφίσιν] Σφὶν W. m Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. n Διὰ τῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐστὶ τῷ θερμῷ ἐστὶ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν, ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μὲν ἅτε συγγενεστέρῳ μᾶλλον κρατύνεται ἐστὶ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεται τε καὶ ἀφανίζει συμπεπεφῦσα τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὸ μὲ ἡ ὑγρότης ὀλιγομένη ἀκμάζειν ἐπιδίδωσιν, ὡς εἶπε τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χαροῦσα, ὥσπερ παραβραύει καὶ ἀφανίζειν ποιεῖ ἐστὶ αὐτὸ τὸ θερμόν. εἰ δ' ὡς τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἅτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τ' τῶν ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — σφετεθηγμένην] Mirum dicendi genus, *actui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆς ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ὑπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήσεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττόν, τὸ μὲν ἕτερον ὑπηγειόν [b] τε καὶ πεζόν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνόν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ ὑποπετάμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & cerastae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terrestre alterum, pedestre, ingens, vertebras (*in canda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & vespertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem accessu reddunt illam Libyam.

4. Τὰ δὲ ἐν πάντων ἑρπετῶν δεινότατον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις οὐ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τῶν [d] παχέων, ἀδύνας μὲν [e] ἐμποιῶν ἀθρόας ἐπάγων εὐθὺς ἐκκαίει τε καὶ, καὶ σήπει, καὶ φλεγμονὰς ποιεῖ, καὶ φρίσσειν, ὥσπερ οἱ ἐν [f] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα ἐργάζεται κλαυθμύρους αὐτοὺς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶσι

4. Bestiarum vero, quas ea nutrit arena, importunissima est dipsas; serpens non ita magnus, viperae similis, morsu violento, veneno crasso, immedicabiles statim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morsi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa est affectio; a qua nomen accepit be-

[a] Ἀμφίσβαιναι] Ἄμφισαῖναι W. [b] Τε] Τι W. [c] Ἀκρίσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. [d] Ἐχιδνῶδες] Bene S. Ἐχιδνώδη Edd. illa priores. [e] Παχέων] Sic Edd. omn. & M. τάχους. *Solan.* [f] Ἀλκτῆς] Ἀλικτῆς W. (de ista vide infra est 6.) [g] Πυρί] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ Fl.

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆς ψάμμου] Credo, hic est ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exustis atque indiscretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quasi postliminio mutatum nuper nolim. Est omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ἐδίσιν dicas, posteriore parte compositi, quasi *viatorem arenae*, nimis generale est, & omnibus commune harum regionum serpentibus. *J.M.G.*

50. Βυπρήσεις] Βύπρηστις est animalculum ex cantharidum genere, sic dictum, quod in herba a bobus devoratum ore tacto fellis ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F.G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum est ἰκτῖδας seu viverras absurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι καὶ τέττιξι, *locustis & cicadis*, quod miror vidisse neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. script. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen est; non potest profecto hic locum habere. *Bochart.* summi sane viri, ἀκρίσι, nimis a scriptura & sono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Vespertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed scilicet conferendus etiam est alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα sunt) *fragilibus insecta, humentibus hirundines in mari, siccis inter tecta vespertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *pisces* alii plures volant & ipsi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διώκωσι, καὶ ἐξάλλωνται ἐκ θαλάττης· αἴ τε τῶν ἐλάφων καὶ ἱππάδες καὶ θαλάττιαι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita sint, puto Lucianum dedisse τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι ἐ νυκτερίσι. Corruptio contigisse potuit inter dictantem, qui adspiratas tenuius justo pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adspiratas, & ν pronuntia exilius, ut solent Jotacistae, & pro ἰχθῦσι existet ἰκτῖσι. Ita in Ἔτυμ. VII. post med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuisse, non sine caussa suspicatur V. C. *Jensius.* *J.M.G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F.G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam nostram seq. *J.F.R.*

Ἀκρίσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι, vide omnino nostrum supra Mvi. C. 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipso M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρίσι] Dedi hoc *Solano*, & consuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non possim recipere,

beſtia. Sitiunt nempe ſupra modum: quodque maxime mirum eſt, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam ſitim exſtinxeris, neque ſi Nilum ipſum, totumve Iſtrum ebibendum iis praebeas; ſed ipſa illa irrigatione morbum accendas, velut ſi quis oleo exſtinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii iſtam eſſe cauſſam, Venenum illud craſſum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius ſic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc accideriſt, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum ſuppliciis. Sed bono conſilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipſo ſe legiſſe cippo viri hoc modo defuncti ſodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, ſic narrabat, dum Aegyptum tranſit, iterque facit ad Syrtim majorem, ἐποι-

σι γὰρ εἰς ὑδρωπικὴν ἡ τὸ ῥᾳδιοξόταλον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. οὐδ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἢν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσημα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ καίειν πειρῷτο.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἐπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκινήτως γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκός, καθιέντος ἀμέλει, καὶ πολὺ μᾶλλον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὐδένα τοῦτο παθόντα εἶδον· μηδέποτε, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι ὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εἰ εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὃ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς θανόντος ἑτέρου γενέσθαι, ἀνδρὸς ὕστερον ἀποθανόντος, ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, διὰ τῆς μεγάλης Σύρτιος

h Ἐπειτα ἀδελφὸν] Ἐπειδαδελφὸν marg. A1. L. & G. Vulgatum ſervant Edd. & M. Ὅς] Sic Edd. omn. In M. omiſſ. ſed ὡς ſupra ſcriptum a recentiore manu.

pere, ſuadet tam articulus πᾶς, jam recte reſpondens tribus femininis; tam quod ſequitur, his avibus infeſtam Lybiam; quod de *piſcibus* minime praedicari poteſt. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc ſit, quave ratione cum ſequentibus conciliari poſſit, medicis quorum ea eſt provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 9. dicatur ταχὺν dicat; ibi enim alia ratio eſt. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχὺς] Etſi c. ſeq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expreſſis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi poteſt, ut exponatur *tumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* ſerpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βαίνει, & κίνδυς, inter quae παχὺς poſitum languet. Nihil tamen contra libros auſus ſum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipſadibus, cauſſam inextinguibilis ſitis eſſe, quae ex morſu dipſadis oriatur, ait Lucianus ex ſententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἐπειτα δευόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκινήτως γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς καθιέντος ἀμέλει, καὶ πολὺ μᾶλλον διαχεόμενον. *Quod craſſum cum ſit venenum, quando poſtea potu madefcit, celeriter movetur, humidius, ut vero ſimile eſt, redditum, & laxiſſime diffuſum.* ſic interpres, nec male. Sed pro ἐπειτα δευόμενον, elegantius vetus codex, ἐπειδαφιλούμενον πότῳ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδαφιλεῖν eſt largiter & copioſe praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna ſive baſis cui affixa ſtatua, in baſi planicies apta inſcriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omiſſum prius fuerat, ſed additum eſt ὡς a recentiore manu, quod & Impreſſi omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *ſodali Luciani* ſermo eſt, non de *viro morſu dipſadis confecto*, unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepiſſem ὡς vel contra libros, ſi ſumma neceſſitas id poſtularet; at quum ὃς ſic ſatis commode intelligi queat, non ſtatim cum *Soulio* ὡς reſcripſi ſine auctoritate; ſed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, ſuſpicio tamen ſubeſt eosdem & ὡς voluiſſe; quod ſi itaque ποσὶν adripias, tum ὡς quoque neceſſario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο ἡ πορείαν· ὁ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, πρὸς ἠιόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ στῆλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τὸν ὀλέθρου τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῆ ἄνθρωπον μοῦ τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ διψῶντα τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι [b] δῆθεν· τὸ θηρίον [c] δὲ, ἡ δίψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περισπειρᾶται τοῦ ποδὸς, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖται οἷα τῶν θρυθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τοῖς γράμμα, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνὸν ἰδοῦσα
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι δίψαλέην ὀδύνην.
Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον φίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενα αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κεκολαμμένοις, καὶ ἐκπώμασι ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma: nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te haustu vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam putuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

a Ἐποιεῖτο] Ποιεῖται W. & Fl. idque etiam adscriptum marg. Ar. b Δῆθεν] Δὴ marg. Ar. c Δὲ] Δὴ W. d Περισπειρᾶται] Sic J. Ald. Fr. B. H. P. S. Περισπείρασθαι Fl. e Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. f Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent J. Fl. g Τοῖον φίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξὸν, licere. F.G.

91. Περισπειρᾶσθαι] Περισπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in J. Solan. & sic etiam scribit Steph. hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, Stephanum quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra Navig. c. 2. f. ubi συνεσπειραμένον, & supra Philops. c. 22. ἐσπειραμένον. J. F. R.

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ. nescio quem patrem Tantali facit: Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* J. B. Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. J. F. R.

7. Τοῖον φίθον] W. Τοῖς τ' φίθοι οὐκ ἀναπλήσειν ἱκανὸν (sed exstitit puto in Mf. ἱκαντλούσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario J. Jens. J. F. R.

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. M. du S.

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & Lucani 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poetas, nec iplis cum nostro satis convenit. J. M. G.

31. Φύσεις] Sic Polyaen. plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. M. du S. Ac Died. Sic. centies.

quod *mera* arena illorum solum est. Si vero satis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quidam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognosceretis, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. *Ista* enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem* rogo, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria

ὑφ' ὧν ἔχουσι κεραμεύειν, ἀφ' τὸ ψάμμον εἶναι τ γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνονθ' δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Δι‧ψάδες ἀφ' τὰ ᾠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τ κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεί, καὶ μᾶλλον διψῶν, ὁ δὲ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

Ταῦτά σοι, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τ ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηται μοι, Φύσεις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τ εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτοὺς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τ δι‧ψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν θᾶττον πλέον παρίω εἰς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος· καὶ τὸ δίψος ἄχθος ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλησθῆναί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. τοῦ γὰρ ἂν ἔτω δικαίου

b Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. k Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *V*1. & 2. l Ἀχθος] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπιδος, ajunt *Coll.*

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ὁ ψόλος τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύσεται ⁂ καὶ ἔτως εἶναι, ἵν' ἦ ἔτως] ὡς οὖν ἀμεινὸς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν γένηται μοι. δυσχεράνητε δέ. M.

41. Ἀχθος] Ἄσπιδος habent C. Γρ. ἄχθος. *G.*

⁂ Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis assequor. *M. du S.*

Pro priore ἔτως legit φύσις. *J. J. Wetsten.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι ⟨ αὐτοὺς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mss. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mss. Gr. L. & *Veneta* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, nisi quod in *J.* est Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἡσίο-

διειδεῖ τε ᾗ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τ ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ ᾗ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορῶμαι χαυδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρανῳ τ κεφαλήν· εἴη μόνον μὴ ὀπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπορρέοντα, μηδὲ χυθεῖσαν τ σπουδὴν τ ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψος γε ἕνεκα τοῦ μὲ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τ σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τ καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τ δάφνης αὐτός τε δείκνυσι ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεά γε, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἄρα τοῦτο λάβοις τ θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τ θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

DISPUTATIO CUM HESIODO.

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse; ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob causam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfeciisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex *W.* Καταλιπεῖν Edd. ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεὴς τ τῶν Λυκιανοῦ ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τ δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύειν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Θεογ. 30. seq.

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματι κεκυμένα. *V.*

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Ἀρσάμενοι δάφνης, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θέσπιν, ὄφρα κλείωμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
Καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dicta amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae: at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγήσω, ἄχρι χαὶ τῶν πρώτων ἐχείνων, χάους, χαὶ γῆς, χὴ οὐρανῦ, χαὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναιχῶν ἀρετὰς, χὴ οἰνέσεις γεωργιχάς· χαὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, χὴ ὅσα περὶ χειμῶνα ἀρότου, χὴ ἀμήτου, χὴ πλοῦ, χὴ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. Θάτερον δὲ, χαὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ πολλῷ, χὴ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοιχὸς, λέγω δὲ τὸ τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τοῦτο ἐξεπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωχας· οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ἢ τὸν Κάλχαντα, ἢ τὸν Τήλεφον, ἢ τὸν [b] Πολύϊδον, ἢ χὴ Φινέα μεμησάμενος, οἳ μηδὲ παρὰ Μουσῶν τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, χὴ οὐχ ὥχνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγχη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ χαὶ σμικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποσχόμενων σοι Μουσῶν χὴ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύναμις· ἢ δὲ μὴ ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, χὴ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τὴν δωρεὰν, οὐ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μοί σοι χὴ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ παραδέδωχας, οὐκ οἶδα εἰς ὃν χαιρόν τινα ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐχεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποσχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυίδον] Πολύειδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέρθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα ἀφελκυσθῇ τὸ λόγου ποιοῦν, ὡς ἐν τῷ, εἰ χὴ μηδὲν ἄλλο. Ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ χὴ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποσχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποσχομένων] Aut abundare ἢ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὅτως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis seclusi negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο· τὸ δὲ ἔπειτα ὑπεσχημένοι. λέγω δὲ τὸ τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα πρότερον αὐτὸς ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένος.

pollicitas, alterum quidem dedisse, ex dimidia vero parte promissionem suam, de futurorum cognitione loquor, revocasse; cum tamen prius illam in versu pollicitae essent.

Ταῦτα οὖν πόθεν τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑαυτῶν εἰσιν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτοῦς, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Ista ergo numquid ab alio, Hesiode, quam ab ipso te, aliquis potest discere? Decuerit enim, quemadmodum ipsi Dii bonorum sunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque discipulos, cum veritate omni, quae nostis enarrare, & si qua nobis videntur dubia, ea resolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μέν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδὲν ὄντι τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili responsione defungi de omnibus, nihil esse eorum carminum, quae a me consuta sunt, mihi proprium, sed Musarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermissorum esse poscendam: me vero de his, quae per me sciebam, de pascendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae pastorum ope-

a Ὑπεσχημένος] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμενος *Pell.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθε *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δικαίως ἦν. *V.*

* Ἀμελγεῖν] Ἀμολγεῖν **C.**

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βαλεῖν τὸν* ἀμολγεῖον. *V.*

doct. c. 12. Sed *Piscat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὲρ κέλητος ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. Θησαυρὸς ὑπὲρ τὸν Ἑρμῆν. *Alciphr.* l. Ep. 38. p. 176. ὑπὲρ τέμνον ἡγάπτω κοιμωμένην χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέρει ὑπὲρ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑαυτῶν] *Hesiod.* Theog. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑαυτῶν] Δωτῆρες est *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ. 325. Meminerimus subtilis doctrinae *Dan. Heinsii*; qui in Heliodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ἐὸς Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii singuli, cum dona sua largiuntur, quae alio nomine ἑὰ* (id ipsum nempe est *sua*) *dicuntur, & ipsi δωτῆρες ἑάων.* Non excogitasse hoc videtur *Heinsius*. Sic enim *Eustathius* ad Il. Ω. 528. Ἔοικε γένος εὐδοτέρα ἡ λίξις (ἑάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑὸς, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῶν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῶν. M. ὑμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoscit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de industria suppressit. Sed procul dubio legendum est ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum esse οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. Sic editio Florentina: male in Mf. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctissimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggressus est hunc locum *Palmerius*; sed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam scripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipse diu est quum corrigendum suspicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille supponebat. Quin & significatio vocis meae huc melius conveniat, si modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto assecutus scripturam. Prorsus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μωσεῖσας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere patent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam &

ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἴην ἀπολογείας. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἷόν τε καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· εὖ γε, οἶμαι, χρὴ καὶ τὸν ποιητὴν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν καὶ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τοῦ ποιήσεως δρόμῳ παραρρυὲν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τὸν μέτρων ἕνεκα, καὶ τὸν εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξατο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τοῦ ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[e] Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Ai.* & *El.* Ἀσυλογίας male O. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *Fl.* [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλμοι τὰ τῶν καλάμων ὑποξύσματα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμος. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους ὧν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης σὺν τιφίλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθησομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod exiat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκινδαλμᾶς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀκαδ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſterus* ἀντιλογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Περαίρουν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀμφίημι vel ἀμφίνυμι exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἀμιλεῖν & παραιρεῖν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱέ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμοὺς) ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμος & σκινδαλμοὶ ſed σκινδάλμων κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcriptu-

ἐκλέγεις, ϗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ πολλοὶ ϗ ἄλλοι τὰ τῶν ὁμοτέχνων τῶν ἐμῶν Ὁμήρου καλακνίζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, ϗ μάλιστα μικρὰ ἄπαντα διεξιόντες.

Εἰ δὲ ϗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα μου, ϗ τὰς ἡμέρας· εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα ϗ προφητικῶς προλεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τὴν γε ὀρθῶς ϗ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ϗ τῶν παραλελειμμένων τὰς ζημίας. ϗ τὸ,

Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε φήσουσιν,

ϗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρόσεστι τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν δή, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, ϗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, ϗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ἐπίπνοιαν, αὐτὸς μὲν ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὁ ταύτην τὴν μαντικὴν παρὰ σοῦ ϗ τῶν Μουσῶν [d] προσδεξόμεθα. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet*:

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπίνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *AiW.* d Προσδεξόμεθα] Περιμένομεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζουσι] Κνιτῶσι. *V.* Καλατέμουσι, καλαλιποῦσι. *C.*

82. Ἄττα] Τιτά. ἢ ἄσυκα. ἢ ὠθρεπλήσια. ἢ ὀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, πρακαλυμμένου ἢ πλακτοῦ. ἀγγείου οὐ φλοιοῦ, οὗ ἢ ἐώθεισαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ϗ κατὰ ποιμενικὴν ἐυήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀφὰ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλεμος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμούς. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Pos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σύ. *Th M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου ϗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν δή &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν δή &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

fici; & optime nobis de illis rebus vaticinentur, si pluat Deus, florentes futuros esse manipulos: (*messem copiosam*) si vero aestus invalescat, sitiantque arva, fieri non posse, quin fames sitim illorum consequatur: nec oportere media aestate arare, alioquin nihil inde utilitatis exoriturum, fusis fruſtra seminibus; neque metendum spicam adhuc viridem, alioquin vanum inventum iri fructum. Neque sane divinatione ad illud opus est, nisi obruas semina, & ligone armatus servus terram iis inducat, devolaturas aves, omnemque spem aestatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim si quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abesse mihi hoc opus videtur, cujus sit obscura & nusquam nullo modo manifesta ante cognoscere. Quale est illud cum Minoi praedictum est, in dolio mellis suffocatum iri illius filium; & cum praesignificata Achivis caussa iratum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim sunt divinatio. Alioqui si ista quoque *superiora* ad divinationem aliquis re-

5 ε ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ Διὸς, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς f ἐπιλάβῃ, καὶ g διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ὀδεμία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. καὶ ὅτι ὁ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρᾶν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῇ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· ὀδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸ καρπόν. ὁ μὲν οὖν ἐκεῖνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, καὶ θεράπων μαχέλλην ἔχων διαφοροῖη τὸ γῆς αὐτοῖς, καὶ ἁρπάσεσθαι τὰ ὄρνεα, καὶ προκαλεῖται τὰ ἅπασαν τῶν θέρος ἐλπίδα.

Τὰ μὲν τοιαῦτα προαινέσεις μὲν, καὶ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἂν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, καὶ ὁδαμῆ ὁδαμῶς φάτερα προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς h ἔσται i αὐτῷ k ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα μὲν γὰρ ἡ μαντικὴ· ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀναπιθείη, οὐκ

e Ὑμῶν] Recte M. Fl. H. Fr. P. Ἡμῶν male J. f Ἐπιλάβῃ] Λάβῃ W. g Διψήσωσιν] Sic & Fl cum cett. Διψήσουσιν W. h Ἔσται] Recepi ex L. & W. in quo ἴσται tamen ab altera manu, cum ἴσιν ante legeretur, quod & Edd. obsidet. i Αὐτῷ] Αὐτοῦ Fl. k Ἀποπεπνιγμένος] Sic rescriptum ex W. & Fl. Ἀπεπνιγμένον Edd. cett.

est pluralis & referenda ad ὅσα. Opsopœus ad ipsum poema qui retulit *poëmate successus manifestante laborum.* J.G.

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum esse circa interpunctionem hujus loci, satis, puto, interpretatio nostra ostendit. J. M. G.

14. Κενὸν τοῦτο τὸ καρπόν] Possit aliquis suspicari κενὸν (τὸ στάχυν) τοῦ καρποῦ, quod sane ex libro allatum non respuerim. Sed nec alterum damnaverim: κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui speciem quidem habet, sed ob molitiem & teneritatem paullo post exarescens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. J. M. G.

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoi a Polvido. M. du S.

26. Ἔσται αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσται invenitur in W. & L. pro quo in Impr. est ἴσιν. Ἀποπεπνιγμένον vero in W. & Fl. melius quam ut in Impr. ἀπεπνιγόμενον. M. du S.

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad statim sequentia conf. Il. B. 300. 332. M. du S.

30. Ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀναπιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι καί μοι μάντιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem versionem *quae si quis illi adscripserit, neque me vatem dixerit?* Est enim praeterquam inepta, tum plane contraria sensui auctoris, quem longe melius expressit Opsopœus. *At si quis & ea quae tu jactas, illi adscribere voluerit, & ille me quoque vatem rectissime dicere poterit.* Est enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipse novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἰγνωλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι καμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, ἢ προθέσπιῶ, ἢ ἄνευ Καστalίας, ἢ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τῇ κρύᾳ φοιτήσῃ τις, ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος ὁ μικρὸς ὑπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαλικώτερον, ὅτε καὶ θέρμη μὴ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ὑπογενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπologίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως προσδέχεται ἄξιον, ὡς οὐδὲν [a] ἤδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ τάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα. καὶ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπιτελῇ τῶν [b] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſse eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἤδεις] Ἠδεισθα W. & *Fl.* b Ὑπεσχημένων] Ὑπεσχημένων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπύρετος. *V.*

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὅτι οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Sympoſio c. 2. ὅτι οὐκ ἂν φθάνοις ἐστιῶν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἤδεις] In W. & *Fl.* ᾔδεισθα. quod obſervatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Heſiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι καὶ ὡς μαλλικὸν Ἡσίοδον διδαχθείη ὑπὸ Ἀκαριάνων καὶ ἔστιν ἄσπη μαλλικὰ, ἐκδοσα τε ἐπελεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisse, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιόναι λέξ τοῦτο ἔστω] Aut ut fecimus interpungendum, aut λέξ τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιόναι, παρίναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔστω] Sic legendum & distinguendum videtur: λέξ τί ἔστω φιλοθεάμων σύγε καὶ ἄσκοπος τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Εἰδὼς ὅ ποιεῖν] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ὅτ' ἂν συνίῃ ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. εἶδε δ', τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paraſ.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. καὶ ἔζητεν καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δῆλος ἐγχωρῶν — ὃ τάχα δὲ καὶ ἐπείθην. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντα δι' ἡμᾶς. Et hic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Αἰσῶν πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa meſſes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἶπτο μετ' ἐμοῦ] Phrasis *Aristophanis* Pl. 824. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι. *sequere me, non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem fa-

vet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quàm Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus; cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

ΟΥκ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι θᾶττον τὰς γύπας ἔωλον νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ θέαμά τι τῶν δοκούντων Τιμόλαον ἀφελάθοι, κἂν [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέοντα [c] ἀπιέναι ἀφ' ἑνός; οὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄσκυν τὰ τοιαῦτα. T I M. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ὑφορμεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραϊᾶ καταπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφῶ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονὶ, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεως ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυρρινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τῆς νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὴν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· μετὰ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καὶ με ἀφελὼν τῆς σανδάλης ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὐ-

a Ἐγὼ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl. B1. P.* &c. Παιέναι *J.* cum *V2.* d Καὶ] Omittit *J.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλεῖον male *J.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅποι *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἰδὲ Ἀθηναίην μὲν Τυδεΐδην υἱὸν ἔπεσσιν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μετ' ἐμοῦν, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἔπεσσι μὲν τινὲς pro τινὶ, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* I. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὡς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θα-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλελη-λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι; τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς Θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον εἰς τὸ ὀπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν ὄντα [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδεῖν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέσχηκε δακρύοντα, ὥστε εἰωθὼς ταχὺ δακρύειν. ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὑπάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν τὸν Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, εὐμούσοις τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέουσι, οἷς καὶ ὠδαδακρύσαι οὐκ ἀγεννές· ὅτῳ δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Καλελη-λύθειμεν] Κατελη-λύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ἂν O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνο O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένον male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη ἢ θαλαμος, οἶκος ἢ κοιτών. V.

30. * Ἐνδιδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδιδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, ut & multis aliis, dedit. M. du S.

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges Θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. M. du S.

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. J.F.R.

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti*. Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcircа praeeunte*. J.G.

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διαλ. c. 5. ἀδιηγητος τὸ εἰκότος, ubi vide *Tollium*. *Kust*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. M. du S.

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόπτυε μύχιον, & ἐκρέμασεν ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἐτυμ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. J.M.G.

49. Συνεσπειραμένος] Conf. supra hoc Tom. ad *Dipsad.* c. 6. J.F.R.

50. Ἐλεύθερον] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλεύθριον. De coma Athenienstium. M. du S.

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. F.G.

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τὸ εὐδαιμόνως, ἀφὲ τὸ ἀσφαλὲς τοῦτο, καὶ πολὺς χρόνος ἐπιδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἕρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ἧς καὶ τοὺς Ἰάονας τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτῇ ἡ σκευὴ κάτεχε. Quo in loco *Stephanus* ἕρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari lucu-

ken-

eſt, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, ſed *ita ut* patrium quiddam ſibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in ſpiram cincinnus, non liberalem eſſe indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae ſignum eſt, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores noſtri: quibus pulchrum viſum eſt, comam alere ſeniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehenſum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos ſcriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu noſtro, & de Ionibus, quandó, qui tum erant, una inde deducti ſunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τῶν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξετο ὑπισεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲ, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ φόφῳ, καὶ τῷ τ Φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐτίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος, οὐκ ἐλευθερίου φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τῦτο μὲ εὐγενείας, ὦ Δυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν ᵍ Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι ʰ παῖδες ἀναπλέκονται, ἕς τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν ⁱ ἔμπαλιν ἡ γέροντες ἡμῶν, οἷς ἔδοκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὺς γέροντας, ἀναδυμένυς ᵏ κρωβύλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῦ Θεκυδίδυ συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τ ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

ᴸ ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνε-

ᵍ Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς Q. ʰ Παῖδες] Non eſt in *Fl.* ⁱ Ἔμπαλιν ἡ] Recepi ex *F.* V2. & marg. *A.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. miſere. ᵏ Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl.* V2. Κρώβυλον cett. ˡ ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεσπειράμῳ] Συνεγραμμένῳ. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλ εἰδ πλέγματ τ τριχῶν, λὸ ἑκατέραν εἰς ὀξὺ καθαλῆγον. *V.* (Εἰδ ἐμπλοκὴς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter poteſt ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Euſtath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis iſtis, & *Meurſ.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philoſtr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum neceſſario; importunam hic eſſe Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare conſtructionem; peſſime interpunctum eſſe: vera dicam equidem, ſed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus ſum, cum ipſum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldj editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum eſt, ut appareat, non eſſe a correctore, ſed ſumtum ab archetypo. Nempe ſic optime ſibi conſtant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienſes antiquos id faciebant ſenum lautiores. Res manifeſta nimis. Itaque nihil opus eſt, quam ut adſcribamus verba, ad quae hic reſpicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρωσθύτεροι αὐτοῖς (de Athenienſibus loquitur) τ σώφρονέστερον, ἀφ τὸ ἀφροδίσιον, ἁ πολὺς χρόν ἐπεδὴ χιτῶνας τι λινοῦς (obſerva hoc quoque Aegyptium) ἐπεν-

σαντο φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τ ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ἑ ἐθ Ἰάδην τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐκ πολὺ αὖτη ἡ σκευὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illuſtrant obſcura ſane Luciani verba, ἐν τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera ſit lectio, an ego ſententiam aſſecutus ſim, aſſeverare nolim dicere. Iones antiquam Atheniſium coloniam eſſe conſtat, vel ex ipſo Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλον] Crobylus crinium plexus in acumen delinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienſium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὲρ ὠὰ γαίης
Γηγενέες. —

G. C.

Κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Ariſtophan.* ad Nub. *Tzetz.* hiſtor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλον] Κρώβυλον ſeu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ὦδε τὸ ἱστὸν ὑπιόλυ ἑστημεν6 ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιόλας, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸ ναύτιλον ἀφ' ἑκάλων, εἶτα ὑπὲ τὸ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς ἀφαθέντα, τῶν κεροιάκων [a] ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προίωμεν. εἰκὸς δὲ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδέν, μὴ ἀποπλανηθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκολήσῃ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸν ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλελημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα ὑφ' ἡμῶν τοῖς ναυτικοῖς, ἃ δὲ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα fine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιόλας] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν ἀκοντίων καὶ διφθέραι — πρὸς τὰς ὑπιόλας (contra tela varia) ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt αἱ ὑπιόλαι vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi σιταγωγῷ, non bellica: illic ὑπιόλας, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τῶν ὑπιόλων & ἰμιόλων significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροιάκεις non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἰάξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀφγραφὴ *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παφασείσαντα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχωμεν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παφασείειν interdum lateat. Nam ἀπεσόβησε τις, pro *fecesserat*, *abierat*, non in-

fre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

πῳ τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἢν πως ἀνεῳγυῖαν τ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μέλαξυ [b] τ λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου καὶ ἀπὸ τοῦ καλαστρώματος ἐς τ πυθμένα, ἢ βαθύταλον καὶ [c] τ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. Τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ κεραίαν, οἷῳ δὲ [d] πρότονῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μετέωρος ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν [e] χηνίσκον ὀπισθεμβόλιον καλαυλικρὺ δὲ ἐπίλογον [f] ἡ πρῷρα ὑπαφέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ ἐπώνυμον τοῦ νεὼς θεὸν ἔχουσα τ Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

b Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* *c* Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. F.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* *d* Πρότονῳ συνέχεται] Vulgo προτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos mediam vocis cum *Solan.* duce O. & *Fl.* deleviimus. *e* Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. *f* Ἡ πρῷρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷς τ Δάφνιν ἀναπεπηδηκότα ἐπὶ τοὺς ἄμπας τὴν ἄγραν, καὶ ἀπισθοῦν ἐγγαλόντα, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu destreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀπισθοῦμαι Μένανδρος. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀπισθῶ — θαῤῥαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σπεύσω πρὸς τοὺς πατρίους συγχοὺς, *properat puer* &c. aliaque de ἀπισθοβόλῳ κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλιγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Fac. Odé*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non posset, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Προτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπικειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τ νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῷρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῦ ἱστίου τὸ [a] παράσιον πορφυροῦν, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ διαγωγεῖς, καὶ αἱ μὲν τῶν πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος τραλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶ ταῦτα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, [c] ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ πηλικαῦτα πηδάλια διστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ἕλκος, [c] Ἥρων, οἶμαι, τοὔνομα. ΤΙΜ. Θαυμάσιος ἡ τέχνη, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & ſupparum veli colore flammeo, & ante iſtaec ancorae, & verſoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta ſufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam ſenex, ſervabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Oſtenſus enim mihi eſt recalvaſter aliquis, *caetera* criſpus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima ſupra Proteum.

7. Audiſtis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσιον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adſcript. B1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abeſt καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τῦ ἱστῦ τὸ * ὠθάσιον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ . χάρακ· ἰσθὸν ξύλον. λέγεται θαλαμᾶς. *V.*

ſententiae adverſatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, roſtro Phrygios ſubjuncta leones;
Imminet Ida ſuper profugis gratiſſima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῦ ἱστίου παράσιον πορφυροῦς] Salmurienſis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli paraſium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *paraſium* ſit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione reſcribendum cenſeo τῦ ἱστίου καρχήσιον πορφυροῦς. Nam καρχήσιον fuit ſumma pars mali, per quam funes traducuntur teſte *Servio.* Paullo poſt in hoc ipſo dialogo: καὶ τοὺς λαμπροὺς ἀστέρας, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam ſplendidam, Dioſcurorum videlicet alterum, in carcheſio conſedisſe.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem τράχηλον dici, ſummam vero partem carcheſium nominari.* De τῷ πτέρνᾳ & καρχησίῳ idem notavit Pollux, ſed de carcheſio addit, illud aliter etiam dici ἠλακάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carcheſia picta & minio illita, ut flammei eſſent ſplendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus inſurgit, pinus rotunda, ſplendore ſublimis, inſignis, carcheſio conſpicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *ſplendore ſublimis, inſigni carcheſio conſpicua.* ſed quid ſplendor faeit ad ſublimitatem? Puto legendum: *ſplendore ſublimi inſignis, carcheſio conſpicua.* h. e. qui malus in ſublimitate, ſeu in cacumine ſplendet, conſpicuum carcheſium ferens. Catullus:

Lucida qua ſplendent ſummi carcheſia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adſcripſit Cl. *Hemſterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiaſt. Thucydideum σημείας interpretetur καλαγραφίας τῦ τριηρῦς, quod ex hoc Luciani loco confirmari, ſed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari poſſit. *J. F. R.*

98. Ἱστίου τὸ ὠθάσιον] Nomen ignorabile nobis παράσιον, neſcio an ſatis cognitum *Scheffero*, qui *Paraſiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον eſt. Sed licet ipſum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obſcura. Παράσιον ergo puto illud eſſe quod alias vocatur σιφώριον, ſupparum, velum minus, ſplendidi coloris, majori inſpoſitum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat ſolis navibus, ut haec eſt, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba conſiſtit, & ex ipſo genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Satis enim li-*

xerit nàvem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀνὴρ αὐτὸς [e] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας ὑπὸ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὸν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας [g] παρὰ τὸν Αὐλῶνα ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [h] ὀλίγου μικροῦ καταδῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δὲ καὶ αὐτὸς πλεύσας καὶ αὐτὸς Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀίσσεται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὸ Λίβα, ὁπόταν ὀφλάδῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[e] Ἔσωσεν] Ἔπλασεν O. Ἔσωσεν Fl. & Vr. [f] δ'] Abeſt ab O. [g] Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Gujes. etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere, quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandans Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſupparа, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topxeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Schefferum*, ut *Paraſiam* pro παρασείῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J.M.G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae παρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσιον, nec facile dici ἰσίῳ παρχήσιον, ſed ſolum παρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi παρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσιον, intellecto μάρος, i. e. *verſatilem mali-partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ παρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaei* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non παρχήσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J.F.R.*

99. Στροφῖς] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρατιώτης ὢν τις αὐκάστους] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιτηγογός. *J.M.G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J.F.R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* F.G.

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J.P.* a G.

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. F.G.

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζειν τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἄτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, αἱ ὀξεῖαι, προσηχούμεναι τῷ κλύσμασι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸ b κυμαίωγὴν, καὶ τὸ ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καταλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ ποὺς τὸ οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸ ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ ἀκρωτηρίῳ, καὶ καταλευθῦναι τὸ ναῦν ὅπῃ τὰ λαιὰ ἦν εἰς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ χρημάτων προσφερομένην. τοὐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τὸ ὄρους ἐκπεσόντας, διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ ποὺς ἀκτίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, εἰς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας εἰς τὸ κάτω, ὡς ἤδει τὸ Κρήτῃ δεξιὰν λαβόντας, ὑπερ τὸ e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸ Ἥρωνα, ἢ

Post hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum scissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos misericordia Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, utpram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedisse carchesio, ac direxisse navim ministrorum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, trans navigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & Fl. solemni scribarum errore. b Κυμαίωγὴν] Al. κυμαγωγὴν Coll. At Nostrae Edd. in vulgato conspirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic J. P. H. S. Ἐτησίους O. & Fl. e Μαλέαν] Sic O. Fl. P. & marg. Al. Μαλίαν J. Ald. H. Fr. Bl. S. In articulo autem masc. Fl. consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαίωγὴν] Γραπ. κυμαγωγήν. G.

34. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀποτομαί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλίαν] In Impr. ferme omnibus erat τὸ Μαλίαν. In O. vero, & Fl. τὸ Μαλίαν, quod secuti sumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλίαν] *Gujet.* Μαλία legens adscripsit esse ab ὁ Μαλιεύς. Ego Μαλίαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλίαν frequenter, interdum & Μαλίαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῆ Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adsciscat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave, in omnibus Impr. sit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & περὶ θ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haesitravi ἐμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσι. *J.F.R.*

63. Ἢ δυχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? T I M. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. L Y C. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Accelerantius tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profunde cogitationi immersus, non parvum neque contemnibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, ludibrium: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. L Y C. Quaenam est illa? Ne enim cuncteris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. A D I M. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἠλιχιώτλω, ὃς τοσῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τῦτο; Οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐϛι; TIM. Πάνυ μὲν ἓν Ἀδείμαντ© αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν ἓν· Ἀδείμανλε, σέ φημι τ [h] Μυῤῥινύσιον, τ [i] Στροβίχε. ΑΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυχεραίνῃ κὰθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωλαι· Ἀδείμαντ© γ', οὐκ ἄλλ© τίς ἐϛι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, κ) ϑοιμάτιον αὐτῦ, κ) τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, κ) ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. ὑπιτείνωμεν δὲ ὅμως τ πόδα, ἵνα καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἦν μὴ τῦ ἱματίε λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμανλε, οὐχ ὑπακύσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ κ) φροντίζειν ἔοικας ἐπὶ σύνεσίας τινὸς, κ) μικρὸν οὐδ' εὐκαλαφρόνηλον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με ἐν τῇ πορείᾳ ἔνοια τις ἐναισία μεταξὺ βαδίζονλα ὑπελθῦσα, ὥϛε λαθεῖν ὑμᾶς ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸ ἅπανλι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέπονλα. ΑΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐϛὶ τ πάνυ ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, κ) [o] σιγᾶν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ὕτω γὰρ

[g] Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. [h] Μυῤῥινούσιον] Μυρινούσιον O. [i] Στροβίχε] Στρομβίχε O. Στροεῖχε *Fl.* & *Fr.* [k] Δυοῖν] Δυεῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. [l] Ἡ] Omittit *H2.* [m] Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* [n] Τῷ] Omittit O. [o] Σιγᾶν] Σιγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μύσιον ἀπῤῥήτε ὄντ© † τῷ τὰ μυςήρια ἀμυήτε ἐξεπεῖν. τῦτο ἓν αὐτοῦ λαπκλείοντ©, ‡ φησὶν ὡς σὺκ ἐξὸν σοι πόθεν πρὸς ἡμᾶς ἴχειν ἀπόῤῥηϛον, εἰ μὴ τῦ ἱματίε λαβόμενοι ἐπεϛρέψαμεν. *J. F. R.*

* Μύσιν] Μύσι antea edebatur, & mox *μυςίμια* male pro *μυςήρια*. *J. F. R.*

† Τῷ] Τῇ V.

‡ Φησὶν] *Φασὶν* edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας *sic.* ἐν ἀκινδύνῳ σοὶ habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum ante ederetur ἀκινδυνῆσαι. Sed pro ἐ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ ἑαυτὰ. *J. F. R.*

ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνε] Glossema videtur. F. G, Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοᾶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἑαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Σιγᾶν] Mſ. Ox. σιγᾶν ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

γὰ μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα.
ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὰ οὐδὲ
τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ὃ
τοῦ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ γ' αὐτοῖς τελε-
σμύοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦ-
τον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνε-
πλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολ-
λοὶ καλοῦσι· χά μοι ἐν ἀκμῇ τῆς οὐσίας
γ' τρυφῆς ἐπέστησε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προ-
χειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ
χά ἐς μέσον καλατίθει φέρων τὰ πλοῦτον·
ἄξιον γὰ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄν-
τας, τὰ Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ.
Ἀπελείφθην μὲ ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς
τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ; ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κα-
τέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. ὡς μετροῦντος
γάρ μου τὰ ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ
οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν
ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δε-
σπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν
μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀτ-
τικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὐλάχιστόν τις λο-
γίζοιτο. τοιγαροῦν ἐν ἐπαινῶν, ἐλογιζόμην,
εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶ-
ναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ
ποιῶν τοὺς φίλους, χά ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲ
αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas deponē divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me animorum magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *A1W.* Idque placet.
d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην ϵ εὐημερίαν τίθενται, εἴτε ἐγρηγορούσης * εὐθυμίας, εἴτε ϵ καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*
7. Πρὸς τὐλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμίας] Εὐθύμια legend. Cl. *Wesseling.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrynut.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*
Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*
Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμᾶς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*
6. Δώδεκα — Ἀτ. ταλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*
7. Εἴ πρὸς τὐλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tno*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, naucleorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, τ̃ πρὸ τ̃ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν g ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ h ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατ̃ῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, καὶ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ̃ τ̃ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἐπιβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος i ὑρίῳ τ̃ εὐχῆς k τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ στρατηγὸν, ὡς τινα l πειρατὴν, ἢ καταποντιστὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ καὶ κατ̃ τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ μυθήσομαί σου τὸ στρατήγημα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τῶν Αἰγυπτίου m πλοῖα ἤδη ἔχω, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον n σιταγωγείτω σιταγωγίαν, o εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. p ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὤν, παρήνεις βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. k Τῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. m Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖα *J.* n Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *J.* & marg. *A1.* o Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent εἰ Edd. nec O. p Ὡς] Ὃς *Fl.*

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula *si* quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt repertura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. *F.G.*

λης. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδεμάντου πλοῖον, τὴν Ἶσιν, τις οἶδεν.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὀπίσω τοῦ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἀναστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι μήτε πριάμενον μήτε ναυπηγησάμενον, ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν ταῦτα τοὺς θεοὺς ὀλίγους σταδίους ἀκμῆτες δυνασθαι νεῖν. καίτοι [f] πρώτων καὶ ἐς Αἴγιναν ὀπὶ τὰ [g] ἐνοδία τελετῶ, οἶδα ἐν ἠλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκας ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδέν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλεύσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλῶν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβῆσομ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρώτων] Sic Edd. Lege πρὸ τῶν. g Τελετῶν] Ἑορτῶν O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴν εἰς Αἰγίνην. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιεῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. ῖ. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες i. ut reſpondeat τῷ ὅσῳ ἐπίσω μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τῦ ut c. 30. & *Mn.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετῶν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπομαζᾷς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπομαζᾷς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. Ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον ἐμπτύεις, οὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ὅτου ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τὴν Ἶσιδος, καὶ τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῆς Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τὴν πυραμίδων μίαν.

ΤΙΜ. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ ὄντι γέλωτι ὑπεκλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ βάθος. καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ὁδοῦ πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέτραχῆ κατὰ τὰς ὑπαλλαγὰς ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ, αἰτῶμεν ἅπερ ἂν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν. οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανούμεθα, ὥσπερ ἐνύπνιόν τι ἐξαίφνης ἐκπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὐποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσονται παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γε] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abest ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omisit O. *m* Ὑποκείσονται] Ἀγωνίσονται O. *n* Ἔσται] Ἔστω marg. *Alw.* *o* Ἂν] Deest in O. *p* Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *Al.*

68. Ὑπερμαζᾷς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν λίαν ἄγαν πενίας ἀρξαμένων πλουτεῖν, ἔπειτα σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσι τῶν ἐφόρων ἐπιφωνεῖν, ὅθεν ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τοῦ ὑπερφυᾶ. Ταύτην καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ † ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲν εἰς τὸν κόλπον πτύειν, ὃς ἐπὶ τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύστας σκαπτικὰς ὀνομάζει. *V.*

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων *suppl.* Exc. *G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. Ἀ. μισ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες . . . εἰς τὸν κόλπον πτύειν τὸ ἡμισυτὸν ἐκτρωπόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸν κόλπον ἐμπτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Mere.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

81. Τὸ ἐπιφρόν] Subaudi κῦμα. *F. G.*

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷός ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρός [b] καλῇ, εὔξομαι ἅμα σοὶ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d]. ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σύ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, οὗτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου προσθήσομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε τροχάδην.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμά, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῄς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καλεῖσθω μὲν ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ φόρτος [g] ἔνδον ἐστὶν, ὅτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἔστω [i] γενόμενος, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscéris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, καὶ γὰρ ἴσον βάρος

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *Al.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *J.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γενέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιληψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. οὐδ' ὅσον ὀλίγον ἐπτρίψαντες τὸ καλαπλέειν. *J. G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philops.* c. 24. f. *J. F. R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum εἴ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J. F. R.*

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμέτερα legendum puto.

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: sed cum ad te optandi fors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praestabo silentium. LYC. Verum pro tua ego hoc securitate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formosus ille adolescentulus perinet, qui nare nesciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim subeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis servatum cantus sui mercedem percepisse; & mortuum adolescentulum alium in Isthmum Delphini tergo similiter exportatum, Adimanti autem servulo recens emto, amatorium delphinum esse defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipse auctor *hujus sermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac thesaurum quendam invenire sub lecto, ne tantum negotii tibi facessat transferendus e navi in urbem thesaurus. ADIM. Recte mones. Effossus esto thesaurus sub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri signati. Statim ergo de sententia Hesiodi, *Prima domus*, ut splendidissime habitem: jam quae circa urbem sunt emam omnia:

πυρῶ, ϗ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τὴν σὴν ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃς ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· ϗ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεται ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. TIM. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ γὰρ δελφῖνες αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, ϗ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, ϗ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως ἐξαχθῆναι; τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικῆς; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ἐπιμελεῖς τῶν σκωμμάτων, ϗ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

TIM. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὰ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τὴν κλίνην ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μελατιθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ἐπισήμου χρυσίου. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκον τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ἐπισημόταλα οἰκοίην· ϗ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνωρώρυχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐπισημόταλα] Ἐπισημότατον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ παιδίον τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιώκοντος τῇ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapsu adeo facili, & pronominum horum solemni fere confusione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδὸν] Amphion hic est, cujus historiam habes Ev. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam designat, qui Deus factus Palaemon vocitatus est. Vid. Ev. Δ. IX. & *Philostr.* in Herode p. 551. de statuis Isthmi ab eo positis, ὑπὸ τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appulisset Melicertus, in ejus honorem Isthmia Sisyphus Corinthiorum Rex instituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illustrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Respicit hic Thesaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philostr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifesto in sequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Hesiodus* Ἐργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκον] Οἶκον forsl. legend. *Hesiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. F. G.

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ ἢ [a] Πυθοῖ, ἢ ἐν Ἐλευσῖνι ὅσα ὅπη θαλάττη, ἢ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, ἢ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πῃ τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα μὴ κοῦφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ δίταλαντον ἕκαστον τὸ ὀλκήν.

quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες ἔτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτῷ ἀμογητὶ μὴ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλωσε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ἀλαζόνας αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἐδὴς ὅπη τούτοις ἀλυργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδι-

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

[a] Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. [b] Δὴ] Δὲ *Fl.* [c] Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. [d] Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. [e] Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τοῦ ἡδ *Σισύφῳ πέτρον τὸ μέδε † ἀνοχλίζειν ὁ μυθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφον male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀπομοχλεύειν. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ ἢ Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. ἢ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὔ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐμυγίθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὸν ὦραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ὥριον

diu erit jucundus ; salutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac supplicent. Atque alii a summo mane ad januas inambulabunt sursum deorsum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, summi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adstantes janitores septem bene magni barbari, in ipsam frontem jam impingant januam, ut nunc ipsi faciunt. Ego vero, ubi visum fuerit, solis instar exoriens quosdam illorum neque adspiciam. Si quis vero pauper *adstet*, qualis ego ante thesaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & post balneum, justo tempore venire ad coenam jubebo. Isti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formosos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentissimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: salgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipsum quoque ex Iberia; mel autem nostras illud sine igne depuratum; & opsonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

805 Φίλων πρόσοδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ἐκπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἔωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν εἰς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομι ἑνός· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι καὶ ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι πρὸς τὸ ἀνθηρόταταν.

Εἶτα δεῖπνα ἐπὶ χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ἄργυρος, καὶ ὃ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνά, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

f Ἐφεστῶτες] Ἑστῶτες marg. *Ar.* *g* Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. *h* Οἱ] Omittit *H2.* *i* Διχιλίους] Recte sic O. *Fr. S. Amst.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Οἱ Φαληρνον φασί. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐχθύρια ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης ἐκ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει ἐν τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παρδεκαπενθοῦντας. *V.*

‡ Οἱ Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἥκειν κελεύσω κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μύρου ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum.* 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam istud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii videfint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, se, si ex voto diteſcat, curaturum sibi ut in promtu sint salsamenta ex Hispania, vinum ex Italia, oleum ex Hispania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc est mel Atticum quod sine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor est *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent &c. Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini scriptores posteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro est μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ scribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νεὼ quoque pro νεώς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν singulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut singulare servari, & σῦς quoque in σῦς contrahi posse putabam; at quia sequentia singularia tamen constituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adsentior. *J.F.R.*

2. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τὰ μέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἴ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶρι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ κεχρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα πάντα ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν· αἱ μὲν διανομαὶ, τὴν μνᾶν ἕκαστον δραχμαὶ τοῦ μὲν ἄνω ἑκατὸν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, κἀνταῦθά πως λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones mensruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου προμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* c Ἥμισυ] ϛ ν O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὲς ὢν male O. ὂν male *J.* f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν διανομαὶ] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν λάπαθον ξύμπλεξης, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένω] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκεῖνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto.* Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

ἐβουλόμην βιῶναι τ βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολήν, ϗ τρυφῶν, ϗ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἴρηκα. ϗμί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recensem, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

ΛΥΚ. Οἶδα ἔν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηϗ, ϗ ἂν ἐκείνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεϗ, ϗ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ϗ ἀπογευσάμενος τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποψυχάσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυπὶ ϗ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ ϗ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπὸ τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον ϗ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους νομιζομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a dolo-

Ἵνα δέ σοι ϗ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ϗ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amst.* &c. [h] Ἔσαι] Ἔσιν O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inseruit & marg. *A1.*

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. ϗ πᾶς ὃν Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυλικὸς στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἴ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes *idi* pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet: ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. ϗ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγίγνου τε ϗ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νος ἀγάγοιας ὑπὸ τ ἀλγηδόνων, τὸς μὲ ὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλὸς, ἢ τ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγῶντας; ὅτι μὲ γὰρ οὐκ ἂν ἔλοιο, πλυτῆν δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἠλύνειν ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα καὶ μὴ εἴπης. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ μισον ὑπὸ τ πολλῶν. ὁρᾷς οἷον σοι πραγμάτων αἴτιον ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε ὅτε τὴ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος με τ εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ ἤδη κατὰ τὰς πολλὰς τ πλουσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τ ὑπόχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲ οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἵν γε τοῖς πολίταις ὀπιδείξασθαι ἀδύνατον, ὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τὸς θεὸς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ μεμέλιτωμένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τ εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς ὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἤ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ βασιλείαν ὑπὸ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τριακοσίους

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. Fl. Fr. P. aliaeque. Ἐντοσθιδίων J. b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & Fl. d Σύ] Σοι male P. e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta J. quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὴ] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſſ. M. du S.

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori J. viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. M. du S.

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. F.G. Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. J.F.R.

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. J.F.R.

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur πρακριθεὶς, ἄρχων ἄριστος &c. J.F.R.

4. Ὅμοιον] An ὁμοίως? F.G. Ὁμοίως.

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

χόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλίγον, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικὸν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πενταχιχιλίους.

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προχριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε χρεστὴ προχειριζόντα [m] τὴν στρατιᾶς ἄρχειν, ἢ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, ᾧ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαὶ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὢν προχριθεὶς ὑπὸ τῶν πενταχισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατεύματος, καὶ ἀφηκόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἳ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπου τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πενταχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὲ μὲν τιμῶ, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ προκύψας ἐς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε ὀπισθαγωγῶν ἐς τὐπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν,

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίφας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χῆμα τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Ἐκ. II. p. 266. 30. quo alludere videtur;

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῆς σαλπιγκτοῦ ἐποτρύνοντος, καταπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δέησῃ καταδεδῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξεδρος τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν ὧν σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμοις χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππάρχειν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾶς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· εὐτοτὶ δὲ Τιμόλαος [f] ὁ τῆς εὐωνύμου τεταξόμεθα. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοῖς συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [g] βάλωνταί τινας.

[g] Προίωμεν δὲ ἤδη τοῦ ὄρους ἀπὸ τοῦ Κορίνθου

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

[a] Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. [b] Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* [c] Ὤν] Ὃν O. [d] Ἐφίππειον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. [e] Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* [f] Βούλονται τινας] Τινὰς βούλονται O. [g] Προίωμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

§ 34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὸν ἀστράβην φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεστρίδα, ἣν οἱ σίλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur φασὶ. nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 63. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

30. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dis παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κιγχρειαῖς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρειαῖς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κιγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκοντὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ ἄλλα [k] διαρκῆ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαπλέωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀποστάντες, προχωροῦμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν θαλάττιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε· δειλὸς γὰρ εἰμι, καὶ τὴν οἴκοι πολὺν ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ῥᾳδίως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τοξικὴν εὖ σχᾶ, ὥστε ἄλλῳ μὲν δοῦναι τὸ δεξιὸν, ἐμὲ δὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ φαρέτρη τις οἰστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνον σοι τὸ φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

h Ἀκοντὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *A1.* *k* Διαρκῆ] Διαργῆ O. male. *l* Διαπλέωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαπλέωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκτρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο τὸ ἰσορίας, κακεῖνος δὲ πειαιούμενος τὸν Ἑλλησπόντιον, ἐπὶ τὸ Εὐράτης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καταλείπει *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάβωμεν] Corrige Διαβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλωμεν] Sic visum mutare pro Διαλάβωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀστιωνὶ θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀποστάντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπλ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν θαλάτ τὴν ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλογον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτεμνᾶσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμέν, καὶ ὁ πόταμος ἔζευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι καὶ κατέχωσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, ἡγοῦ, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ αὐτοσὶ Τιμόλαος. ὅπισθεν πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ ἡγοῦμαι μὲν τῆς Μεσοποταμίας ἀδεὴς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς [e] δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα ἡγατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' αὐτῷ οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίον καὶ προαστείων τὸ ἐγχὺς οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἔφρατην prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξότας O. i Πάρεστιν] Πω πάρεσω O. k Πλησίον] An πλησίον; adcripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίον] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀφορῶν, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod Ε sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΑΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (ardor) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Repositi me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

ἡμέρας ἓν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τ' ὀπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, τ' Βαβυλῶνα φρουρήσοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γὲ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δέ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἀπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ὀπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, παναχόθεν αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ὀπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες; ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τ' Πειραᾶ, τ' νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, τ' ὁ ἥλιος πολύς, τ' μεσημβρίαν γὲ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που ὀπὶ τὰς ἐλαίας ὀπὶ τ' ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντες ἀναπαύσωμεν, εἶτα αὖτως ἀναστάντες πορευώμεθα, τ' ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὲ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τ' τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου σκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, τ' σὺ τὸ φανεὰν τ' γνώμην.

ΣΑΜ.

---

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* n Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. o Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. p Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. q Πορευώμεθα τ'] Desunt in O. r Κάθησαι] Καθίσαι O. s Παρὰ] Lege περὶ.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τ' ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F. G.* Eadem habet *Æ. M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum est & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter T & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J. M. G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τ' ὁδοῦ. *F. G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεὰν τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th. M.* Additamentum videtur. An σὺ φρονεῖς τὴν γνώμην ἀδὺ ἰσχύς. *F. G.*

Sed

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον Φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολιζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνελήλυθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μετὰ σαυτοῦ παράκελευε δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur sane, si tibi videtur. Et *memento*te*, ut viri fortes sitis in periculis, nec prodatis sensum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hostes. Itaque tessera erit *Mars!* Vos vero cum classicum cecinerit tubicen, clamore sublato, incussis in clypeos hastis, urgete manus conserere cum hostibus, & intra telum jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, sinistrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt sibi oppositos Medos, sed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: sunt enim Persae & rex inter ipsos. Equitatus autem barbarorum universus in dextram *aciem* nostram invehitur: itaque, Lycine, & ipse vir fortis esto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὢ τῆς τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ μοι ἐπιτήδειον αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνειν· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολήσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites universi: & solus idoneus sum visus, in quem irruant. Videor mihi, si vim faciant, fugere curriculo in palaestram, & adhuc pugnantes vos desserturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam solitarjam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσιμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρίψαντο] Ἔτριψαν O. c Ἐπιλαύνειν] Ἀπιλαύνειν male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes consentiant; forsan ἐμοὶ Ϲ σίγε vel simile quid, scriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὥσθ' ὅτ'. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & sim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipsi. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mss. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili est. *M. du S.*

82. Προσκυνήσωσαν ἡμῶν] Προσκυνήσωσαι ὑμῶν. *Th. M.* Προσκυνήσωσαν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino necessariam hic amplector, nemo enim dandi casum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum scriptorem Graecum ostendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν postulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illustre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀναϐ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσωσαν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* suum προσκυνήσωσαν, etsi προσκυνήσωσαν forsan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi script. invenit. In ὑμῶν autem pro ὑμῖν ei adsentior, modo ὑμῶν dedisset. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον] Oppositioni ratio suadet, aliquid hic omissum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita censeo dedisse Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἴ κ' ἀν] Etsi aliquis sensus inest vulgatae, conjicio tamen αἴ delendum. *J. F. R.*

88. Μετὰ

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῷ, βασιλικὸν γὰρ ἢ τὸ τρωθῆναι περὶ τῆς ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μέν μοι τὸ τραῦμα, καὶ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν οὐλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [e] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα, καὶ τὴν ψυχὴν ἀφεὶς, εὐθὺς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, καὶ τὸ τρόπαιον τοῦτο ἀράμενος, ὑφ' ἁπάντων ἤδη βασιλεὺς ἀνακηρύττομαι. [f] Βάρβαροι προσκυνείτωσαν· ὑμῶν γὰρ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρχω, εἰς σφαγὴς ὁπλιζόμενος. ὅπη τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας πόλεις ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ καὶ καθαιρήσω ἕλων καὶ κράτος, [h] αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κῦρον τὸν πλούσιον μελετεύσομαι, ὃς ὅμορός μοι ἤδη ὢν, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

88. Ἐπιτιλεύσομαι] Negat *Pollux* in ἦκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum μετιλεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπιλεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *J. F. R.*

94. Ἐξεράδην] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἐξεράδην confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F. G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *J. F. R.*

Ἐξεράδην] Lege omnino uti edi curavimus, ἐξεράδην, uti recte ſcribitur in *Ven.* 2. B. 1. & 2. & P. ut ἐξεπόρθησε &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκ— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

38. Ac barbari quidem nos adorent. *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cyrum divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, καιρὸς γάρ σε ἤδη μὴ νενικηκότα τηλικαύτῃ μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, [i] ἐξεράδην γάρ, οἶμαι, σοι ἡ ἔχθρα Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτιῶμαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώταλε βασιλέων, ἐπιπονώτερα καὶ βιαιότερα τῆς Ἀδειμάντου, καθ' ὅσον ἐκεῖ-

e Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσῳ ἐπιτελέσαι O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* h Αἳ] Οἱ male O. & *Fl.* Οἱ ſine accentu marg. *A1.* i Ἐξεράδην] Recte *B1.* 2. *P.* Ἐξεράδην adſpirate *J. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξεράδην pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξεράδην γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξεραδίων, εἰπέτω γὰρ ἤδη αὐτοῖς ἐπόσων σταδίων * ἀπέχει ἂν ἀφικομένῳ ἡ κενὴ μακαρία. *P.*

* Ἀπέχει] Ἐπέχει V.

ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα, διτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπότας, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· καὶ μόνον οὐ σοὶ τὰ πολέμια φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὔνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλὴ· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ, ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐτελεύτησέ τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πως ὑπαπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δεδιὼς τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕπατος ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκότες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, ὃς ἀνιστᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύσασαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut operâ danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus fero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Sta uae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπότας] Συμπολίτας male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum Va. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit Gujet. certiore jure, quam ſupra c. 23 λαγὼς pro λαγὰς. Nam quum ὃς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼ plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale ὡς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκότες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Gujeti emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *facturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quem* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato clausstro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀποῤῥεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὀπὶ πλεῖστον [e] θαμυθῇ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναιτῶ [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὴ ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τ' ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑφεάλῃ τούτοις, ὥσωρ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γᾶν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὀπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τίς δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ἕν, καὶ θησαυρὸς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τὴν ἀρχῆς, ἃ εἰκότως ἐνεκάλεσας, οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἔχει.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τ' Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τ' δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τ' περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τ' δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τ γῆς ἐρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, καλαμμοῦ τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρεμμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμυθῇ] Παραμυθεῖ O. *f* Αὐτῶν]. Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *Al.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. *h* Τοῦτό μοι] Τούτῳ male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τῷ ὅτι μάλιστα. F.G.

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* F.G.

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψει, σκέψει, & sim. F.G. Habuimus supra, c. 36. pr. J.F.R.

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. M. du S.

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὑπὲρ πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, φιλούμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ ποθεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνὰ στόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπὸ φερούσας τὸ ἔρωτα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, καὶκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω· καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον ἀφιῶνται, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] ὑδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατος εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγχολάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ἢ ποτέρον θηρίον, ἢ Φοῖνιξ, ὄρνεα ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix lavis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἰσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὕλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπέλαυσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἰσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ἔτως εἶναι ἀνέρατον ὅτῳ &c. existimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέρας activo ponatur, sic etiam usurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, si in pluribus abesset. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸ δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pseudol.* c. 6. ubi ἂν, ἔσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elsner.* ad exponenda D. Apostoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipsis ista rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta sunt haec verba; qua enim ratione quaeso qui Graece scit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum superest, cum alia suppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et ὑδὲν δεήσει *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατέμεινεν ὑδέν τι δόμῳ com-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumelioſus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine vidente sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, lo-pitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τοῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τῆς γῆς ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοιεν. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτοῦ ἡλίου, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τοῦ πυρός. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγειλαι [l] εἰς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαντα, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύναιμι καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ἐπιτρίφθαι τὸ κρανίον. τοὺς τε αὖ φίλους εὖ ποιεῖν, [n] ἐπιχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβριστὴς εἴη, ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστὴς, ἁρπάσαντα αὐτὸν, ὅσον ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑφαιρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσθέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοίμισας τοὺς κρατοῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τοῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ, μήτε ἀπολέσαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Εἰς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαντα] Ἐπιχοῦντα O. o Ἐξῇ] Ἔξεστι O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κομίσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὑδὲν δίκαιοι τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖται quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδυνάτως videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγου, & accus. rei, ex eod. ἓν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δίκαιον. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δίκαιοι & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* οὐδ' ἐκείνοις δίκαιον χιλίων νεῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοι ἔχοιεν, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marm.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι εἰς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mſ. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F.G.*

δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχήν; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντίον ἀνδρὶ πτηνῷ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω κεχενωμένον τὴν γνώμην, ὅτι δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὅρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὲ οὐκ εἰς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις ἐνημμένῳ βαδῆν, τὴν ἀριστερὰν περιφορήσομένῳ καὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπραίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεῖσθαι καὶ τὴν δεξιὰν [a] συναπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς ἐνθέμενόν σε ταύτῃ μωραίνοντα, τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πιθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐγὼ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἤκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος ὑτοσὶ Σά-

infidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae uniquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συναπιλαβεῖν] Συναπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὓς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν ἐ ἑλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *J.* sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit *Solan.*

39. Παραπεπτωκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.* δακτυλιοφορεῦσι. *V.* (δακτύλιον φορεῦσι C. D. M.)
45. Τὴν ἀριστερὰν περιφορησόμενον] Ἐπὶ * τῆ ἀριστερᾷ

* Καὶ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. *M. du S.*
46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. *F. G.*
49. Ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* *J. G.*
51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. *J. F. R.*
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pransus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi assignata erant stadiis, quod gaudeo, abusi estis. Alioqui nolim ego post brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum molestе ferre paullo post, cum misera puls devoranda est: quale quid vobis paullo post eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a thesauris illis diadematisque delapsi, & tanquam e suaviſſimo somnio excitati, dissimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egressi de theatro plerumque esuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile est, & displicebunt vobis domestica, tibi praesertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum sit, ut solutis alis de caelo delapsus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro thesauris omnibus, ipsaque Babylone, satis est, quod suaviter ridere possum, quae vos petiistis, cum sint talia! eaque *homines*, qui Philosophiam laudatis.

ὁμιπτ, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ἡ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τὴν μάζαν ἐδίων, οἷα ὑμεῖς πεισεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲν ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος· αὐτοὶ δὲ καλαβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ὕπνου δείπνου ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὄντα τῆς οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττουσιν οἱ πολλοὶ, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὄντα τῆς οἰκίας, καὶ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὰ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ ὑπὸ πτερώσεως ἀλυθείσης, καλαπεσόντα ἐκ τοῦ ἠρανοῦ χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἠτήσαλε, τοιούτοις οὖσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

f Ὀλίγον] Hoc & sequentia, ad alterum usque ὀλίγον, omissa in O. *g* Ἠτήσαλε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elsn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. significare cum *Hesych.* ἀμεμπτον, ἀκαταγνωστον, *quod reprehensione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J.F.R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δῖκαι σταδ. Bene monuit Cl. *J. Weiſſenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis subventaneis. *F G.*

69. Οἰχται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ΚΑΙ

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ.

Τὸν ϛραλιώτιν, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι ποτὲ [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ καὶ τὸν ὑπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὀπτιλέλησαι τὸ [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐώκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ ϛαμπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκείνη ἡ πρόσεϛι, Γοργὼ δὲ ἑταίραν πεποίηϛαι; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα ἠμέλρίως μὲ ἤψαλο. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκηϛον δέ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὑκοῦν χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. ὡδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψαλο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ἡ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ ϛραλιώτης ὅτι, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ἐϛιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτῷ ϛρεπτὰς ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χεί-

GLYC.

MIlitemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνου marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἄνω *J.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *J.* d Συνέπιε] Συνέπιες *Fl.* e Ἡμῶν] Recte *P.* Ὑμῶν *Fl. Fr. H. J. Ald. B*1. *S.* f Ἡμῶν] Bene ſic *P.* ceteraque. Ὑμῶν male *J.* cum *V*2.

ΓΛΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4 Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ϖεμπόμενον Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλωάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti venificam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλ@ λεπτὸς, ϗ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ὄσ', ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλ[g] ἡρῆλ[g] τ' Ἀκαρ30νᾶνα; οὐκ οἶδα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτης αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπιστ[a]μένη, ϗ τ' σελήνην κατάγουσα; Φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσ[h] τ' νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ' ἄνθρωπον, φησὶν, τῷ Φαρμάκων 35 ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

MYRT.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

ΜΥΡΤ.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ' Φίλων@ τῦ ναυκλήρυ θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγα40μηκέναι[h] φασίν. οἱ[i] τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, ὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχ@, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίυ νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην 45 τῦ σῦ ἔρωτ@, ὅτι μυ τηλικαύτλω πεποίηκας τ' γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησ[a], πρᾶγμα ἑταίρα βαρύταλον. εἰ γὰ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλισ[a] εἰ ἄρ-

g Ἡρῆλ[g]] Ἡρᾶλ[g] *Fl.* h Φασίν] Φασὶν ἐγγύην *Fl.* i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. —— ὦ ἄγει μυσούσῃ Δηὼ τὰ Ἀλῶα τ' Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἄλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα δ' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τ' ἄλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βαμῷ παρ' Δάματρ@ Ἀλωάδ@. Meminit „ noster (*Alciphr*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσομεν αὐτήν, τρυγησομεν αὐτήν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Pro. crb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παραμύθιον τῆς ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκείνης, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τὴν ἀθλίαν αὐτῆς μητέρα. γαμεῖς δ' ἢ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλὰ σὺ δ' ἤδη πρότερον ἴδε αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς ἴδε, μή σε ἀνιάτως, εἰ πάνυ γλαυκὰς ἔχει αὐτὰς, μηδὲ ὅτι παράστροφοί εἰσιν, καὶ ἐς ἀλλήλας ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὸν Φίλωνα ἑώρακας τὸν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῆς οἶδας, ὥστε οὐδὲν ἔτι δεήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρήσεις, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν ὅτῳ τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ καὶ τοὺς ναυλοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὰ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τὴν τῆς Δημέου θυγατέρα τὴν [c] τῇ πέρυσιν ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθεικας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον; καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quòd strabi sunt; & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a Ἢ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδόκει marg. *AsW.* c Τῇ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Δήμου Ἀθηναίου ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δίκαι] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

J. F. R.

70. Πε-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego disperem, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia; & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum rediissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & fingi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec autem parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

ἔπησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὐξαίμην τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἅτε ἀκήκοας, εἰ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ὑπιτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καί φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἐκέλευέ με παρακύψαι εἰς τὸ στενωπὸν ἰδεῖν πάντα καλὰ ἐμβύα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ἀδόντας τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἦν Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ τἀληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ ἦμεν παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὅποτε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμῶν ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μάλιστά σοι Χαρμίδης, ὁ τοῦ γείτονος Ἀριστοινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα μὲν ἀκούων αὐτῆς, ἐς ὕπνον καθηνέχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὸν στενωπὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ὄζει ἡ καλὸς ἐμβύη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τοῦ γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐπὶ] Ἐπὶ male *J.* sola. *f* Ὁ] Omittit *Fl.* *g* Ἰδὶ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλοννήσου. *J.B.*

79. Σωτίθηνας] Malim σωτίθηνας, aut σωτιθεῖ-νας. *J.F.R.*

86. Τῇ λοχίᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praesidet λοχείαις ἢ γενέσεσι. *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

Μ Η Τ.

Ἐμάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πρωΐ παρ' ἐμὲ Δίφιλος ἔωθεν δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαί γέ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ προκωλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιποῦσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ὑποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύοντα, μόνην ἐπὶ τῷ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ᾄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. οὐ γὰρ ἂν συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριστῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίᾳ ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνης παρούσης. ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ ἐνεύσας αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τῷ ὠτὸς ἄκρῳ ἐφαψάμενος, ἀναχλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ προσιόντα ἤσθου-

Μ Α Τ.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lampriam eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adve-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφέμενος] Ἀφιεμένου marg. *Al.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπιθεῖν εἰς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ὑποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφέμενος] Ἀπὸς ἄς. *G.*

a Καταλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες vocales duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. B.*

† Τούτων] Ita dedit *Salm.* pro edito τοῦτον γενόμενον.

42. Ἀνακλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7.

Ad-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret, Calamidis, non Thaida, etiam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi admirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed die tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, &, transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam cecinisti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

το τ' Λαμπρίαν, ᾠδὴ ἐχορέαθησάν ποθ' φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν κατεκλίθην, ὡς μὴ δι' τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἐπιγυμνοῦσα ὀλίγου τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, ᾠδὴ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ἐθαύμαζε τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, ᾠδὴ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ ποὺς, ᾠδὴ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, ᾠδὴ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλαμίδου Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα· ἢ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, ὦ μῆτερ, Θαὶς δὲ οἷα ᾠδὴ ἔσκωπτεν ἡμᾶς ἐξ ἐμοῦ; εἰ χρὴ τι, ἔφη, μὴ αἰσχύνεσθαι λεπτὰ ἔχοντα τὰ σκέλη, ὀρχήσεσθαι ᾠδὴ αὐτὴ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰρ, ᾠδὴ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναγκαῖον, ᾠδὴ ἐπαληθεύειν τὸ γνῶμμα, ᾠδὴ τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τοῦ συμποσίου; ΜΗΤ. Φιλοτιμάτερον μὲν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μὴ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπῄνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καταβαλὼν ἑαυτὸν, εἰς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ κἀμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, ᾠδὴ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ ᾠδὴ ἦδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰδῇ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί ἂν ἀνέχωμαι

c Καλεκλίθην] Sic Fl. J. &c. Καλικλίθην P. H. f Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα Coll.

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. G.

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν ποιεῖν. G.

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπιφῶ τὸν δῆμον ἀνακλάσας κῦσαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem errasse *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀνακλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀνακλασθεὶς poni putarint. J. F. R.

66. Τυραννεῖν τὸ συμ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quaeso, Aeschine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

88. Ἀτοί-

ἀλλ' τῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζῃ μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ. Οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, ἢ ὀπτιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατ' τὴν παροιμίαν, Ἀποῤῥήξωμεν πάνυ τείνασαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumeliose ab illo tractari? MAT. Irascere, sed noli contra contumeliosa esse. An ignoras, qui amant, eos mox desistere a contumelia, ac se ipsos reprehendere? Tu vero aspera nimis semper in hominem fuisti. Et vide, ne, quod est in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχί, γραῦν, οἷαι πολλαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ὕτως ὄναιο) θεραπεύσασα ἥκέ μοι. Ἱμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψασα Χαρῖνον, μισήσασα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φής; Οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ πρὸς Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθε, ἃ βουληθεὶς λαβεῖν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην; μέμνησαι γὰρ ταῦτά σοι ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν ὅδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι πρὸς τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταληλύθει γὰρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MELISSA ET BACCHIS.

MEL.

SI quam nosti, mea Bacchis, anum, quales esse in Thessalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praestent, si qua etiam valde exosa sit mulier; illa assumta, ita beata sis! ad me venito. Vestes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum est, sed ad Simmichen, mea Melissa, transiit Charinus, propter quam tantas parentum iras sustinuit, divitem illam recusans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Ista enim ex te audire memini. MEL. Abierunt ista, Bacchis, omnia: & quintus hic dies est, quod omnino illum non vidi: sed apud sodalem ipsius Pammenen bibunt ipse pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Melissa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud esse. MEL.. Totum nec ipsa habeo dicere. Sed nuper reversus ex Piraeeo (descenderat enim missu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεσθ male *Fl.*

88. Ἀποῤῥήξωμεν] Idem Proverbium apud *Aristenet.* Epist. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuisse Ceramica docet *Meursius*; unum intra urbem, de quo hic sermo, in quo prostabant scorta; alterum extra urbem, ubi sepeliri solebant, qui in bello occubuissent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι — γραῦν] Non opinor ista no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fuerit, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τοῦ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσηκαλοῦ ὡς ἔθος προσδραμεῖν, ἀποσεισάμενος δὲ ἐφίλακῆναι θέλησαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τοῦ τοίχου γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὁ στηλίτης· ὑμῖν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν στήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ὑπὸ τούτου μεμηχανῆσθαί με ἐφελκύσασαν, ἐπιστρέψασαν, φιλῆσαν ἀπεστραμμένου τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὀπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὅτι πλέον ὀχλήσειας, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. ΒΑΚ. Ὅμως οἶδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφάγυσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελθὼν τῇ ἀλεκτρυόνι εὐθὺς ἅσαντι ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καταγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπογεγραμμένον ἐσιόντων ὑπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. ΒΑΚΧ. Ὦ τῶν πονηρῶν νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, προσελεύξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶς δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὑροίμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

[b] Τοῦτον] Τούτῳ *Fl.*

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Ἐγὼ χίονα, ὦ Προμηθεῦ, ταύτην. J. G.

52. Οὖν, τι

σώσοι γὰρ ἂν Φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ Φιλτάτη, ὅτι χρησίμη Φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτὲ Φανίαν χαλεπαίνουσα καὶκεῖνον εἶχε, ὥστε Χαρῖνος, διήλλαξε μὲ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲ ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴ γε ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ [b] πολὺν, ὦ Μέλισσα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτεῖσθαι δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πιεῖν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτῆς τῆς ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑπεθυμιᾶτο τῷ [e] θείῳ, πάσασα καὶ τῶν ἁλῶν ὑπὸ τὸ πῦρ· ὑπελέγετο δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὑπιστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὑπὸ τρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' ὀλίγον πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἦ συνῆν, πολλὰ αἰτιάσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα ἐδίδαξαν ἡ Φοιβὶς τὸ μίσηθρον τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης [f] τοῦ ἐμοῦ δεξιοῦ, τῷ δεξιῷ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἐμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjecit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτε] Recte *J.* B1. Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὸν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θοῦν cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θοῦῳ cett. f Τοῦ] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπιχειῶν] Forsan ὑποχειῶν. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversf. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θοῦον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philopf.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conſcendi te, & ſuperior ſum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑπέρω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τ' Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τ' ἄρτον ϗ τὸ [f] θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ' ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incenſam, & coire vos, neſcio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuiſti? verum dic an vera ſint iſta? LEA. Vera, Clonarion, ſed pudet me: eſt enim abſurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii eſt, aut quid ſibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una eſtis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, ſi quam aliam. Illa vero mulier vehementer maſcula eſt. CLON. Nondum quid dicas intelligo, niſi forte quaedam maſcula amica eſt. Tales enim Lesbi eſſe ajunt mulieres, quae viros quidem pati recuſent, ipſae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid eſt. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipſum quoque narra, quomodo tentaverit primum; quomodo ti-

ΚΛΩΝ.

ΚΑινὰ μὲν δὴ σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ' Λεσβίαν Μέγιλλαν τ' πλουσίαν, ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι [g] ὑμᾶς οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γ' τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τ' κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾶς; ὐ φιλεῖς με, ὐ γ' ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ ϗ τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, οἳ τοὺς ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

f Θεῖον] Rurſus ex *Fl.* pro vulg. θύον. *g* Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl.* P. Ἡμᾶς *f.*

αἰτούσης eſt Graeçe *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud ſeſe maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίσηθρον] Aliud odii poculum eſt apud *Origenem* lib. 7. contra Celſum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ θύον] *Caſp. Barthius* putat legendum eſſe θεῖον, & *ſulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorſus uſitatiſſimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adverſar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ' κυροτρόφου] *Per Cererem. Heſych* in κυροτρόφου· ὄφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Heſych.* Ἑταιρίστριαι, τριῶδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὲν ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, ἡ Δημώναστα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ ἡ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, ἡδὺ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὲν [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη; ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναστα δὲ καὶ ἔδακνε μεταξὺ καταφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑπόθερμος ἤδη οὖσα, τὴν μὲν [c] περόνην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, εὑρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην, bi persuasum sit, & quae sequuntur. LEA. Convivium instituerat cum Corinthia Demonassa, divite & ipsa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adsumserant autem me, quae cithara ipsas oblectarem. Cum autem cecinissem, & serum esset, atque tempus eundi cubitum, essentque bene potae, *Age sane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus est, hic apud nos cuba utrarumque media.* CLON. Accubuisti ergo: deinde quid actum est? LEA. Osculabantur me primum ut viri, non ipsa modo applicantes labia, sed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonassa autem inter osculandum etiam mordere. Ego vero, quid res sibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluisset ficticiam de capite comam aufert: impositam autem habebat valde similem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipsamque cutem, ut viriliores athletae detonsa; ut ego ipso adspectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidistine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μὲν ταῦτα] Sic *Fr. B. H. Fl.* &c. Μὲν ταῦτα *P.* Μὴν ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abest in *J.* Adest in cett. c Περόνην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Πεπόνην male *Ven.* utraque. Alibi περόνη.

11. Πότον] Πότος, *competatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. J.F.R.

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Haec & caetera hujus Dialogi interpretata sunt ad *Petronium* ad haec verba: *commovebat valgiter labra.* J.B.

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pseud.

Teneris labellis molles morsiuncula
Papillarum horridularum oppressiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quae fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. J.B.

27. Τὴν μὲν περόνην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς. Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae sic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipsa autem incumbebat similis & aequiparanda athleta alicui vehementer virili & robusto, & cute ad vivum detonsa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipsa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adscititia sint intelligenda, & parenthesi potius includenda, hoc sensu: capiti demsit comam adscititiam, quam impositam habebat valde similem & aptam: *atque ipsa visa est instar robustissimorum athletarum ad vivam usque cutem detonsa.* L.BOS.

Ibid. Περόνην] De comis adscititiis copiose dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Paed. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Astro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* J.B.

Περόνην] Περόνη *La perruque.* F.G.

Περόνην] Ut *Jun.* πηρόνην, ita Lexicogr. vicissim etiam adferunt περόνην hoc sensu; sed & πηρόνην infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, scribitur. Et sic ap. *Poll.* bis sine varietate reperio. J.F.R.

28. Ὁμοία] Ἡ περόνη scilicet. F.G.

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonassam, & mea uxor est.* Risi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir sis, imprudentibus nobis, sicut de Achille dicunt, inter virgines delituisti? & illud habes quo viri censentur, & Demonassae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: sed neque omnino illo indigeo: sed proprio quodam modo & multum jucundiore çoëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi esse dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei esset, ignorabam. *Non*, inquit, *sed omnino vir sum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae suae narrantem, cum diceret, fuisse quendam Thebis ex femina virum: fuisse eundem etiam vatem optimum: puto Tiresiam nomen illi fuisse. Numquid ergo tibi simile quid usu venit? Nemoiquam*, ait, *mea Leaena: sed ita nata sum ut vos reliquae: sed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ ὑκαλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτῃ Δημώναασαν, ᾗ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτο, ᾗ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τὶς ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὰ Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὰ Δημώναασαν ὅσπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοί εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνὴρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τῆς Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέσια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὔνομα. μὴ ὃν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχων, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲ ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενος *Gesn.* e Δίωμαι] Δίωμαι *J.* male. f Ἐφέσια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nervosius illud. AE.M. Idem habet *Guiet.* ex quo omnia surripuisse *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέσια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέσια, non facile est divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exspectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene se habet ea lectio, videtur ab ἐφεσὶς ea vox deduci debere: est autem vestis quaedam species, quae superinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίρρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere vestis τὰ ἐφέσια dicuntur, suspicor eas vestes texi solitas a mulieribus simul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέσια διηγήματα dicebantur. Sic Nostrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendosa est ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστία, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum est) Ἥφαιστος saepe pro igne sumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum seu ignem assidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani festo, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in sermone de mysteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P. a G.*

Ἐφέσια] Vide an festum notet. *M. du S.*

Ἐφέσια] Festa fortasse. *F.G.* Marg. *Paris.* „ *Ephe-* „ *stris* vestimenti genus militaris est, unde Ephestria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can- „ ticum, aut etiam festum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari potest. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέσια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix possit aliorsum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehensos; idque ipsum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέσια adjunctum sit proxime, neque trahi ad aliud possit: putavi nihil esse commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέσια, & intelligere *domestica, patria, memorabilia & singularia patriae suae.* Ἐφέσιον esse, qui eandem nobiscum Vestam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῦν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῦν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδεέστερόν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι καὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετεύσαντι πολλὰ, καὶ ὄρμον τινά μοι δόντι τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μέν, ὥσπερ ἄνδρα ἐπειλάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἠσθμαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τινα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὰ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est; inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, si fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόρινν', ὡς μὲ τὸ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲν ὡραίῳ γενομένη, μνᾶν δὲ τὸν πρῶτον μισθωσαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μανάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵαν ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα πάντα ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam abstuleris, de qua monile jam statim tibi emam. COR. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάβοσκον *J.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* sola. d Μανάριον] Μυανάριον marg. *A*1.

62. Πάρεχε] *Aristoph.* Κακῶς παρίζω, καὶ ἐχὶ προσκυνήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII: init.) Θύεται ἡ τῶν Πανδήμων θύησι λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ ὗν κάπρος ἀδρικαλεῖ. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem V. notam ad *Dial.* VII. *M. du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris nostris legebatur hic ἀ, quod necessario hic mutandum fuit. *M. du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμ. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putasti* enim aeque rectum ac *eum putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μανάριον] A μάννα, i. e. μάωμαι, ut videtur, ductum est μανάριον. Τοῦ μάννα autem cognatum videtur τοῖς νάννας, νάννη, ἄννις, *Hesych.* Νάννας, τοὺς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφούς. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἄννις μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἄννις κυρίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάννος, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μανάριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M. du S.*

82. Ἀποσφῆ] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impressi

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-8 ret, omnium rerum nobis erat copia: aeram enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Tu autem, filia mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniſſes, me quidem 9 ipsam vero exornaturam lectis, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque diveteris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante, vesti-

ἡμῖν [e] ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶσθα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γάρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἦν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φιλῖνον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ τὴν σφῦραν δυοῖν μνοῖν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ κλῶσα μόνα κλώθουσα, ἐπορίζομεν τὰ σιτία μόλις, ἔδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα θρεμμένη. COR. Τὴν μνᾶν λέγεις; CROB. Οὐχ, ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη ἔχοις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπιζομένην ῥοδίνοις, καὶ πλυτίναις, καὶ ἐσθῆτας ἔχεις ἀλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. COR. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; CROB. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὁμοίως. COR. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; CROB. Ναί. COR. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. CROB. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν, καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινθα; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς θεσπέσιαι [f] εἰσὶν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

[e] Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποτροφὴν cett. [f] Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱ ἑταῖρα

pressi corrupte ἀποτροφὴν. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφύρας forte. *F.G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμένη] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμύθιον ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμένη ego in omnibus reperio, & si θρεμμένη legi voluisset, id indicasset. Sed de θρεμμένη movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον ῥόδινοις. *F.G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae causſa feminarum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo, licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δαφνὶς Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαλὶς, Βακχὶς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Guyjetio* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σαι τ' ὥραν, πεβλεμμένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾶς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον κατακοσμοῦσα ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐφαλὴς οὖσα, καὶ φιλόρα πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἰώθασι, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φεναικίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἦν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅπου δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (κατάγελαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε ἐμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπείρως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας παραβύει τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόρινν' καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε λοσκώπτει τινὰ τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδέν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρασθῆναι ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὲ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπέμψειε] Malim προπέμψαι fors. F.G.

24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.

41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγε. F.G.

44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' οὐδὲν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ ἐλπίδος, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἀστεῖοι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέραι θυγατέρες, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινι Οὐρανίᾳ τετίμηται σὺν κίσσοις. αἴγα δὲ Πανδήμῳ, διὰ τὸ τῶν ζώων συνετικόν τι ἐς ἀφροδίσια ἀκρατές. δάμαλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον ἐς σὲ ἄφετον, ὃ τὴν νόμιμον τῶν γαμῶν ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλατυθύτερα δὲ

tum tu ista .... Verum nihil, cara Adrastea! dico: vivas solum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales sunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, sed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non satis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formosi vero solum illud; formosi volunt esse. Tibi vero semper sit cura majoris lucri, si vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monstrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam supra fidem dives est, ut ter beatam matrem praestitit.* Quid ais? facies ista? facies novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, si forte hodie quoque venerit adolescentulus, Eucritus: certe promisit.

45 ἄλλο ὑδέν, ὦ φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθώμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἃ χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ 50 καὶ ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ἀπὸ παντὸς μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ἔστι μέντοι καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσης σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα τεθείκε τὴν μητέρα; τί φῄς; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, καὶ ἐγὼ καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· τῷ δ' ἄπιθι [b] λουσόμενος, εἰ ἀφίκοιτο καὶ πρωΐτερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

MAT.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Musarium, qualis est Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caelesti vero & Hortensi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

ΜΗΤ.

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐρασὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστί, θύσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ θῆλυν λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προίξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἅπασιν Coll. b Λουσόμην] Λουσομένη Fl. c Ἔτι] Δ' ἴσως Fl. recte, credo, ut init. Dial. seq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τοὺς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένους ὑπεπιμισοῦσαν. V.

61. Πράξεις ἅπασιν ῥᾳδίως.] G.

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. G.

καὶ ἤδη ἐστίν. Sic ad oram Mss. Regii, quam notam sequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα esse sacrificium τῆ Πανδήμῳ, ἀφ' τὸ πρὸς συνουσίαν καλαφρὰς, καὶ δάμαλιν τῇ Οὐρανίᾳ, ἀφ' τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *F.B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam nostram ad Διὸς φρ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui castior illa Venus perhibebatur. V. supra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pausanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum est supra ad Eix. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? F.G. Immo Cererem. Vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῆν τοῦ νεανίσκου ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐκ ὑποδήματα, οὐ μύρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποσχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὀμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσει. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, τὼ παῖδε, καὶ τὴν θεῶν, καὶ τὸν [b] Πολιάδος. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ διὰ τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι σύμβολον, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσῃ ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο ταῦτα σιδήρια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἐφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀβολὸς γὰρ καὶ χιλωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ὅτι. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱὸς ἐστὶ τοῦ [e] Ἀρεοπαγίτου, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum obeatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam juravisse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abligurit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo senex

a Σι] Neglexit *Fl.* b Πολιάδος] Sic *Fl. Fa B. B1.* &c. Πωλιάδος *B2.* c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀρειοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεσι, θάνοι. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη Ϲ Δήμητρα καὶ Θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιάς, ὄρχος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων πρὸς Ϲ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι οἱ Ϲ ὀμνύουσιν, ἢ τὼ Σίω. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuisse, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἐ μὰ τὼ Θεὼ. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδος] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδος. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.du S.*

Πολιάδος] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδωκας, λὸπ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέᾳ. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
sarium, cum opus erit soleis, & postulabit
sutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum spei a nobis:* & ad pistorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: solvemus enim tibi post nuptias.* Nonne te pudet, quae sola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores sunt? MAT. Non: sed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adolescentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, solum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania rusticus cum veniret, imberbis & ipse, minas ferens duas (vini enim pretium patris missu acceperat) tu illum quidem superbe rejecisti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium istum, hircum olentem? Laevis mi-

95 παρ' αὐτῆ, ἣν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, ἢ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβε· ἢ πρὸς τὴν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ἢ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἐφ' ἂν Λάχης ὁ Κολυτεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ γάμους. οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ἢ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐχ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ἢ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ἢ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τὸν ὅρκον ἔχουσι· σὺ δὲ εἰ πιστὴ, καὶ φιλάνδρου, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· καὶ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος καὶ αὐτὸς (οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείψασαν παραδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον κινάδρας ἀποζοῦσα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omisit O. *g* Ἀχαρνανεὺς] Sic *Fl Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀχαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνεὺς *Guiet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat symbolam conferre, quid intererit? Et si ἴδι legas, idne impersonale cum nominativo consistere potest? *J. F. R.*

88. Ὀθόνας γάρ] Subaudi ὡς δίδωκας, ut supra. *F. G.*

Ὀθόνας γάρ] Malim δὴ pro γάρ, quia eodem spiritu jam dixit γάρ. Sed esto muliebris sermo, per me licet. At alibi satis eleganter Nostro loquuntur mulieres. *J. F. R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deest in Mss. *J. B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rursus, si operae existimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J. F. R.*

13. Προσίῃ] Pro προσίσσαι Attice. *F. G.*

14. Ἀχαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F G.* & *AE. M.* Quare? An quia syllaba abundat, aut Ἀχαρνάνια adspirate scribendum Ἀχαρνάνια? minime. Nam Ἀχαρνάνας vocatos ἀφ' τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφα-

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias observatum verbum. Suspicatur Cl. *Jensius* legendum esse ἀπεμυχθίσας· cum μυχθίζω sit apud *Hesychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι τοῖς ἰκτῖσι substitutum ivimus supra in Διψάδ. c. 3. Sed quidquid sit de forma verbi: cognatum esse τῷ μυκτῆρι & τῷ λοιμώττειν, non dubito, & significare *superbe & cum strepitu quodam inflatarum explosarumque narium aliquem rejicere.* *J. M. G.*

21. Κινάδρας] *Hesych.* κινάδραν, δυσωδίαν τῶν τράγων. *F. G.*

Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος [a] Ἀκαρνάνικος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ὀσφραίνεται· τί καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, καὶ καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; ἀκοῦν ἀνέρας σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσεις, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἐστί· τί σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαγάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος δὲ τέχνην εὗρηκεν ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθήκεν ἐξαπατήσοντα, οὐκ ἀπὸ τῆς μήτρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρ' ἄλλου δόντων ἐᾶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη αἰεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἵει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πέντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodevigînti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀκαρνάνικος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσεις] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφονήσεις *H.* Σοφρονήσεις *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει *O.* d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστήρια συνέχουσα, * Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῆς ἀμπέλου, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι λοιδορεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἀλητρίδας περὶ τὰς ἅλως παιοῦσας. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τὰς ante ἀνθρώπους inferuit, & verbum ultimum παιοῦσθαι restituit, quod παιοῦσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖός μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*
Λεῖος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀκαρνάνικος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποπνεῖ] Ἀποπνείτω legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 652. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P. Α Μ Π.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hôc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

Εἰ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοτυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ πω πώποτε, ἢ κατέσχισεν ἢ τὰ ἱμάτια περιεῖλεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. Εἶτα τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἔρχομαι ἐρῶντος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φής, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τὸν πλούσιόν μου ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδύ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαι σπουδάζεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπεραλοίησαν αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶται] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μανιάριον] Leg. fort. ταινιάριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μανιάριον eſt a μάω, μάνην, μάνια, quod idem eſt τῷ μάρμαρα. *F.G.*
41. Οἶσι] In Mſſ. ἔτι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Beryl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ἀπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J. F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὔκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, κἂν εἰ [a] πυθοῖτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεύσαι μόνον ἔχειν, ἀπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, κἀγὼ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, ἃ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μὲν Δημοφάντῳ ὁ δανειστής, ὁ κατόπιν οἰκῶν τὴν Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δέ, ὦ Χρυσί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ἐκπνέοντα, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενον ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακρῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ἐκθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστὰς πολὺ, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυτο τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

80 cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenienti aliquando exclusissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit omenses octo integros. Uxor autem ipsius di-

[a] Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. [b] Ἑταιρίσασα] Ἑτερίσασα *Fl.* [c] Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. [d] Ἦρα δέ] Ἦρα μὲν marg. *Al.* [e] Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πεύθοιτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτης] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δέ] Ἦρα μὲν esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ differte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μὲν Δημόφ. Cui μὲν iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀναιδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egisse : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chrysis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adolescentulus, si quid patri illius accideri.

ὡρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ἐγὼ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ὅπῃ τὴν Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἢν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

DORC.

PEriimus, hera, perimus! bello nos diit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipsa quoque: sagum purpura praetextum fibula confixum habet, et dissequos simul multos. Et amici ut viderunt, salutandi caussa ad ipsum concurrere; interea famulum conspicata a tergo sequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum salutassem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egistis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reversi estis?* PAN. Non oportebat hoc statim; sed ista, *Cum salvi rediistis, multas gratias agimus Diis, & hospitali praesertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem semper in-*

ΔΟΡΚ.

Πολώλαμεν, ὦ κεκλημένη, πολέμου λαμεν, ὁ Πολέμων γάρ φασι τὴν στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα πορφυροῦν ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. ὦ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τὴν θεράπαιναν ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ, ἠρόμην, καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, ὡς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντες ἐπανεληλύθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθὺς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι σῶοι ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διὶ, καὶ Ἀθηνᾷ στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυθάνετο ἀεὶ, τί πρατ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *A Hr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατείᾳ *Fl.* & sine artic. *g* Καὶ] Abest a *Fl.* *h* Ἐπανιληλύθατε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *J.F.R.*

9. Ἄπαντα ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *J.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus personas habeant Edd. optimae, & in ipso Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adesse, priorem in inscriptione omisi. *J.F.R.*

27. Πῶς ὑμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμεῖς. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, si illud μοὶ & ὑμῖν ferme πλεονάζον, sed tamen familiaritatis signum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum si cui πράττειν pro degere, vivere, non satis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kust.* ad *Aristoph.* Plut. 341. etiam *J. Elsn.* ad Epist. ad *Eph.* VI. 21. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολέμων; ut sit: *num quid ab hostibus reportastis spoliorum?* At nihil est mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίοις. *J.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pausanias*, qui ultra triginta alia passim affert; nusquam, quod quidem sciam, meminit. *M. du S.*

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν σοῦ παρόντος. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα οὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κυρία μου δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπένθει πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκείνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησὶν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καίτοι οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο [illegible] καλλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα [illegible] τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γὰρ κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπεμεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβέβλητο τετριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόπολυς. εἶασα δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελοῦσα, ὡς περὶ [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, ut ageretis? & ubi essetis? Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Eugę, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desiderasset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedisequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Fens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. b Τηριδάτην] Sic omnes praeter *F. Ald.* & *V2.* quae Τηριδάτου. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *F. F.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *F. F. R.*

Ibid Παρμένοντα] Cl. *Fensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ὑπομετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *F. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *F. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienfis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispofuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τ' παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ δεδέχεσθαι· προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πρότερον ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, τὸ τ' ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καλύψειεν; ΦΙΛ. Τί δ' οὐ πίνομεν, ὦ Πάννυχι; ΠΟΛ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με· σὺ δὲ Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ὃν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἴχῃ, ὦ Πάννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅτι τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μέντοι πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἀπαθήσομαι τοῦ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκμάζεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐρασθεὶς Πάννυχίδος, ὅτε ᾠόμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξένε, Πάννυχις ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἀπο-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* [e] ΠΑΝ.] Omiss. in *B. P. H.* Adest in marg. *A1. J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἴχῃ] Non habet *Fl.*

compendio forsan πάντων est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τ' ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos οὐκ τ' παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si *Joh. Jensio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀθυμῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀφεθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί. τοῦτον δὲ πᾶς Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ὅδε ἐστὶ, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ γὰρ οὐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιτεθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ στενωπὸν τῇ φάλαγγι· ὅπλα μετώπου μὲν τὸ ὁπλιτικὸν, πᾶς ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γοῦν ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας; ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἔφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, σίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δέ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γοῦν οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philoſtratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos protenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & *2.* & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. f.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omiſſa perſona. c Ἥκον] Ἥκετωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte ſic pleraeque *Mισθωφόρι f.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβυς hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τούτῳ ἴσιστε τὸ τριώβολον ἀποδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς δραχμῆς. ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' τὸ πᾶν' ἄλλως στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ τοῦτό φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τε δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτες male edita.
† Τούτῳ] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ὦδε, i. e. huc age, adduc. ἐπίσχω. *F. G.* Parum intereſt quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ὦδι. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adiit, peccaverit, qui ὦδι pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed eſt pedantiſſimus ille Philoſophorum Ariſtaeneteus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σέ, ὦ Δροσή, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; εἰ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν πάλαι. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς οὗτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάριστα φιλοσόφων σπουδαιότατος Ἀριστοινετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν ὀκάκιστα ὀλοίμην, ἑλκόμενον τοῦ πώγωνος ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί ποτὲ δὲ ἐκεῖνον, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ὑποκατός μου γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἐξῆς ἡμερῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὡμίλησε *F.* & *Va.* [h] Τριῶν] Τριῶν *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod miseris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chrysoſt.* c. 15. ita vocatur οἱ δι' πλοῦ μισθὸν λαμβάνων, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεάζων. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιολοχίαν *Suidas* vocat. *Gajetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοίρᾳ. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quali ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter πολεμικὰ παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ in dextram? ἐπ' ἀσπίδα in ſiniſtram! ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίβιος] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφυς, a. τίβυς, τίβυ. *Tibur Argeo poſitum colono* ✕ *F. G.*

Τίβιος] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβυς. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali muſicos uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἤπι σὺ ἀφῆκας. *F. F. R.*

ῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενοπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τ[1] [a] Νεβρίδα προσισχεψομμύην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ ἁλατρίβουλα, ἢ [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ προπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀριστοινέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τ' ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα ἐς τ[2] [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπαύσατο, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει ἁλγῆσαι τὸ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐστρεφόμην. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἥκει ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον Δροσίδι παρ' αὐτῆς κομίζων. ἀναγνῶθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρε, ἴδωμεν τὰ γράμματα· οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ἐπισεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τῇ γεγραφότι. λέγε δὲ, Πῶς σε ἐφίλησά σε, ὦ Δροσίς, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ[3] μισῶ, ἀλλὰ χ[4] ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστοινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. κἀκεῖνο (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶναι

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed *numquid aliqua in re ipsum offendi? an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Drotmo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim sane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drose, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *Ar.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νεφρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic P. aliaeque. Ὅλον *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit marg. *Ar.* g Ἐπισεσυρμένα] Περισεσυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νεφρίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se ποικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀριστοινέτου] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἴσχυσαν εἰκάσαι] Deerant in Mss. *J.B.*

63. Ἔφερφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo versabam. F.G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dicta; at illud, *Memento Cliniae*, habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromo-

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους καὶ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προτιμᾶν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παρεφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲν προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ σωφρονοῖμι, καὶ πάντα πειθοίην αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐνάρετον καταστήσειν, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ἀποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειν[ί]ου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειν[ί]ου, ἔχει τινὰ καὶ λοιπὸν ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶ μοὶ δῆτα ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ὑπὲρ τῆς ἔρωτος. ὁ μὲν οὖν Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστ[α]ίνετον, καὶ ὑπὸ προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλεινίαν ὑποχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ἃς οὐ σθένει ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικάς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλεινίου καλεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχέτω, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

h Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P. &c.* Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omisit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρίψαι. *G.*

68. Ἐπισυρμένα] Mss. ἐσυρ. *J. B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharsi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. supra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemsterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχυ aberant a Mss. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. sed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forsan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Saepissime enim eodem redire, aut certe saepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jens.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐπὶ tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλῳ εἰμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἶ τοῦ ἄστεως. Ib. Ep. 12. ὅλαι τῆς μίλης ἐγίνοντο. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res est. Nam sine περὶ vix aliter potest quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν explere ventrem, *suburre* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάστρισα, ᾗ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι κέκνισται γὰρ κἀκεῖνος ἡ [a] Νεβρίδος. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ ᾗ ὑπογράψειν μοι δοκῶ ὅπου τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστοίνετος ἀφθείρῃ Κλεινίαν, ὥστε ᾗ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ τοῦ Δρόμωνος ἀφέλῃ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ὑπογράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτὸς, ὦ Δροσὶ, ἄνθρακα πόθεν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, καὶ τῷ ἀλαζόνι Ἀριστοίνετε.

nem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ.

ΕΤαίραν δέ τις ὠνήσαιτο, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, οὔτε δεῖπνησαι μάγος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ ᾠδήν τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ λαλεῖς ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἐγκρυπτήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν σὺ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν; καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ἡμῖν ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

TRYPH.

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Plorasti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita feciss̄es, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδος] Ex *Pell.* admisi. Νευρίδος Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Er.* Ἀπώθου *P. B1, & 2.* d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. F.G.

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem pereutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. J.F.R.

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρᾶσθαι ἔχει, εἰώθασιν γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων κνᾶσθαι καὶ κατατρύχεσθαι. J.B. *ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero: certe ut ministranda sint talia, novi. CHARM. Quin nosti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obscura est meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim sunt: illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata est, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor est, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen est. CHARM. Hanc ipsam. Equidem captus ab illa atque irretitus sum. TRYPH. Propter hanc ergo plor[as]? CHARM. Omnino. TRYPH. Mul[tum] ne tempus est ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: sed menses fere septem sunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidisti me totam accurate; an facies sola *est*, & partes corporis apertae, quae vidisti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti se Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos considerandis illius temporibus, ubi solum suos ipsius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adscititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana est. Quamquam quid hoc est? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulsit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauseaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali similis est. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi esse non licuit?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ποτὰ τοιαῦτα μηχανᾶσθαι. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶσθα γ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ. ἐ γὰρ ἀφανὴς ἑταῖρά ἐστιν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γάρ εἰσι· ἡ ἐκ Πειραιῶς, ἡ ἄρτι μηχανορευμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός; ἢ τὴν ἑτέραν, ἣν Παγίδα καλοῦσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γ' ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων, γ' ὀλλύμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δὶ ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἐστὶ σοι ἐρῶντι; ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τῦ σώματος φανερά, καὶ εἶδες, Φιλημάτιον, ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τὴν ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σαυτῦ ὀφθαλμοῖς; σκέψαι γ' ἀκριβῶς, καταβλέψας ποτὲ τὺς χροτάφυς αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ὅταν δὲ τὺς χροτάφυς ὑπόταν ἀφαιρῆται τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, πολιοῦται τὰ πολλά· καίτοι τί τῦτο βιάσαι ποιῆσαι καὶ γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδέ πώποτέ μοι πρὸς τῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίστατο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

a. Ἑτέρων] Scripsi cum S. Ἑταίρας J. P. H. Bz. Ald. Fr: Ἑταίρων accentu acuto Fl. f. Ἀ εἶδες] Ἀ εἰδῆς Fl. g Ἐχρῆν] Χρὴν Fl.

Ibid. Νεοτελής] Quia id supra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. J. F. R.

14. Καταμεμυῆσθαι] Intra urbem. V. *Meurs.* AG. IV. 999. M. du S.

57. Ἀ εἶδες Φιλημάτιον] Insititia videntur & ineepta. F. G.

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis distincta est, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. F. G.

τη μὴ συνῶν; ἦπου τάχα ϗ ἐλύπ{ σε, ϗ καταφρόνημα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τῷ παλαιῷ Φειδομένῃ τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοί τις προεῖπέ τις, ὡς ὅτι τούτοις ἐπαλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλημάτιον τὸν σόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φὴς περὶ Φιληματίου, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτει, ϗ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῷ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλουμαι μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῶν ἐτῶν καὶ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφηρήσθω μὲν ἤδη τὸ ἔμφραγμα, περιβαλλώμεθα δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἤτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερον, εἰποῦσα· μήτε παλαγισάμενον τὸν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνίκην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σορὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me videnti, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τὸ μήλιον, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶσθα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τὸν πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τὸν ναύκληρον, καὶ τὸν συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τῆς οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἐγὼ ἀνόητος ἀληθῆ μοι ἅπαντα ὄμνυες, καὶ ἐμοὶ τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπτωμένης τὸ μήλου, καὶ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπεὶ σοὶ ἔμαθες ἀπόχειρον ἔχων με τέλη κυΐαν ὅτι σοὶ, ἄρτι μὲν Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμὲ δὲ ὁρῶσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλακειόμενος, ἐπήνεις Μαγίδιον τὴν ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὅτι τοῦτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ οὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τὸ Κυμβάλιον μὲν ἔμοιγε πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὑβρίζεις τοιαύτῃσι φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, καὶ ποτὸν ἂν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὗς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μή [g] ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τὸν Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσνεύσας ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c. Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d. Ἔνευες] Ἐνίευες *Fl.* & marg. *Al.* e. Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Al.* f. Μὴ] Deeſt in *Fl.* g. Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλου ἀποδακὼν] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laert.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ Φιλήσασα μέλαξὺ τῶν μαζῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα ὦ τίν᾽ ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἐ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἐ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ ποθεν λυπήσῃ, τάχα δὲ ἀκούσῃς τί περὶ ἐμοῦ κακὸν μ᾽; ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ εἰς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήτω θανάτου, ὡς μηκέτ᾽ ἐναγχολίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενον. τί με ὑποβλέπεις, ἢ μὴ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενον ἀπέρχῃ καλαλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιὰς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὦ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὀπικλασθῆναι δακρύσασης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ᾽ εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλεῖν, ὑφ᾽ ὧν ὀπλὰς αἰθανόμενοι γίγνονται. παύου, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἢν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ

conspectum effugere; quod illa oscidata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua causa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia, miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi conspectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

[a] Δί ποτε] Δὶ τότε Fl.

39. Τῶν μαζῶν] Quin μαζοὶ de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαζὸν — νέοισι σοῖς ἔπεχε. Et sic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστι ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζὸν πίλνατο de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὤμοιο μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Paſt.* θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ ἔτυπτον ἁπαλοὶ προϊσταμένους· ἡ σινδὼν, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλασεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — εἶδον οὐ τοὺς μαζοὺς ὄντας τὸν τρόπον. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam sugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵστασι μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ἧς γουνὸς ἀεὶ παραφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. mod. de Cyro Aspasiam amante: ἐπεὶ δὲ τῶν μαζῶν προϊκήλατο. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo locessam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀποκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναχαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποστήσῃ φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιάς, ἠκροάταί σου ἴσως, ἀποκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιάς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ δέ, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, μηδὲ λέγῃς ἀνηρ [c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ὄντως. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιάς, ἐκεῖνον τὸν νῦν δακρύοντα, αὐτὸν ὀψὲ παρεστῶτα αὐτῇ πολὺ μὲν νεανίᾳ [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποστάντος; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταῖρά ἐστι. [e] πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτὼ συγκαθεύδοντας; ΛΥΣ. Ἕκτην ἀφ' ἡδονὴν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέρα ἱσταμένου· τὸ σήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταύτης τὸ χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, φοβηθεὶς τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν. ἐγὼ δέ, ὡς γὰρ ἔφερον μὴ οὐχὶ συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα φαλαύλῃ [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναβήσεσθαί με ὅπου τῶν ὤμων. [g] ῥᾷον γὰρ οὕτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. c Ἄτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *A1.* d Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάντος *Fl.* e Πότε] *Al.* πῶς, *Coll.* f Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* g Ῥᾷον] Ὁράων male *F.*

82. Πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτούς] Γραι. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκων ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γείσα. *G.*

* Θρίγκον] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκων. *V.*

* Θρίγκον] Θρίγγον & θρίγγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδέσμῳ] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθος σὺ ἄνθρωπος] Proverb. *F. B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid stas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic sola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *Vr.* quae *F.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequutus, neglexit. Lege Ἀλιξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ἐσῆλθον, ἦκον, ἡ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ἐπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. οὐκ ἔκοψα δ' ἐγώ, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δέ ποτε ἄλλοτε ἐπεποίηκειν αὐτό, εἰσαγαγὼν τὸ τροφεῖα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐκ ἐώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τῷ μὲν πρώτον ὤμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων τε αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ τὸ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ὤκνησα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μεθυσθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν· ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δὶ ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ ἡ [d] πωγωνίαν ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτῳ ὢν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, ἡ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem faci viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὰν P. b Οὐκ ἐώρων] Sic Fl. Fr. V2. P. S. &c. Οὐκ ἐώρων male J. Forf. οὐχ εὗρον. c Αὐτῇ] Αὐτὴν male Fl. Id tamen & adscript. marg. A1. d Πωγωνίαν] Sic Ald. Fl. J. Fr. H. S. & Schol. Πωγώνιον B. P.

20. Τὴν πωγωνίαν] Πωγώνιον, τὸ κεφαλοδίσμιον ἢ ἡ *περίθετος κόμη † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Περίθετος] Sic esse in C. notabat Salm. quare id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερίθετος. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. M. du S.

93. Τὸν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. καὶ ἡ αὔλιος ἠράσατο. Conf. & supra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὐλιος vulgo scribitur. J. F. R.

3. Οὐκ ἐώρων] Mallem οὐχ εὗρον. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam rasisse. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes ἐν χρῷ

tem, ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud ... vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βούλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ἡ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ἡ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὅρα μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τῆς κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

LEONT.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ' ἄλλων ἱππέων ὅτι τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ἡ οὐθεὶς ἔτι ὑπέστη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ' μὲ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ' ἵππαρχον αὐτῶν, ἡ τ' ἵππον, ὅπι δὲ τὸ συνεστηκὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀλλὰ λύσεις μὲ τ' φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτύς) ὅπι τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ' σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῷ ἵππῳ· τῷ ξίφει δὲ καθενεγκὼν, διέτεμον τ' λοχαγῶν ἑνὸς

e Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῷ κεκαρμένοι eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πηνίκλω] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πηνίκλῳ dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πηνίκλῳ vult *Guj.* cum Lexicograph. *J.F.R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεινὸν ſcribendum videtur. *F.G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J.F.R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic

ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J.F.R.*

41. Διάπτυμα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J.F.R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις εἰ τέτραπλεύρου τοῦ σχήματος, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσι ὀκτὼ ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀγωνιζόμενοι. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J.B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ χράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἃ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς ἐμαυτοῦ ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ μὲν γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καὶ καταφρονήσας τῶν Ἑλληνικῶν, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ δ' ἂν ἄλλοι καταπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἀνὴρ ὤν. Ἀριστιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπαλαμβανομένους ἀποστείσας, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐρῶντες ἀποστίλβοντα μὲν τ̃ βάρβαρον ὑπὸ χρυσοῖς τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ καταδαίνοντα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἐδεδίειν τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ὁ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ ὡδὶ τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ καὶ ἐκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τ̃ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θετίδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρε-

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καὶπεπλήγεσαν] Καὶπεπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic *P.* sola cum marg. *A1.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαράσσῃ] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplicis ligma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαράσσῃ] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque affirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego mihi mutare volebam. Cum. & in *Poll.* L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mss. σάρισαν legi. Quin vel σισάρας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισαν & §. 4. σαρίσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius facilitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀπι-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem spargebat paludamentum, adeo pelta splendebat. LEONT. Cum vero congressi essemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum hasta perstringens paullum supra genu. Ego vero clypeo illius sariſſa mea perfosso, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: sic cum armis viri redeo, caput simul sariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda istaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adspicere sustineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc discedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non sustineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones ista acta sunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, stillavitque in te sanguis de capite barbari, quod ferebas in sariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & osculer? Absit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin si in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauseo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac spectra interfectorum, & miseri praesertim decurionis, cui in duas partes caput a te dissectum est: quid putas, ipsum opus & sanguinem si viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶλλόν σοι ἡ κόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, ἢ
85 ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ
συνέσημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τιτρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ὑπτιάσας τῷ δόγαλι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τ' ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσῃ, παίω
90 ἁμπὰξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ὀπισθαμιὸν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, ἢ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα ἢ τ' κεφαλὴν ὑπὸ τ σαρίσης περπηγυῖαν κομῶ, λελυμένῳ τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ
95 Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, ἢ οὐκ ἂν ἔτι σε ὑδὲ προσβλέψειέ τις, ὅτῳ χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] οὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθείη. ἔγωγε οὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπολάβε
1 τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχται, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ξεναγὸς ἄνθρωπος εἶ, ἢ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τ κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν ἔφερες ὑπὸ τῇ [h] σαρίσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα φιλήσω, ἢ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. ὐδὲν γὰρ ὅτου ἀμείνων τοῦ
10 δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἡράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκήκοα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, ἢ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, ἢ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, ἢ μάλιστα
15 τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ἐς δύο τ κεφαλὴν διηρημένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ ἢ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, ἢ κειμένους τοὺς νεκρούς; ἐκθα-

κεῖν

c Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* d Σαρίσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. e Ἀπεδειροτ.] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀποδηροτόμ. cett. male. f Οὐχ] Οὐκ *J.* g Συγκοιμηθείη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* h Σαρίσῃ] Σαρίσῃ rursus Edd. i Δοκῶ] Bene sic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita scribendum cum *B2.* & *S.* ut apud *Hesiod. Theog.* non ut in plerisque scribitur ἀποδηροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phrasi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et supra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elsner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. E. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elsn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum simpliciter de *mortuis* dici, ex *Aristoph.* Neb. 550. *Eur.* Rhes. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod posterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. E. R.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνὶ, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδέσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σύ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] Φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνί, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχε, τὴν ἁπλῆν παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους χειρείας διεξιών; ἐγὼ δὲ εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ κῶλα τὸν λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀφικόψαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερόν σοι αὐτὴν [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ δόρι τὴν [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδήσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖον αὐτῇ δόξαι βουλόμενον; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleseceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis caussam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluere? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεῦν emendat *Solan.* Sed φόνευε voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπόλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύε, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνδυε a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus fit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδυε tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ὦ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίξοιτο. ἐλῶ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μετὰ Ὑμνίδος, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

DOR.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te ditis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuisti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

ΔΩΡ.

Νῦν με ἀπωθεῖ, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφῆκέ σε; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἄνης, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστήν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγώ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστηκὼς δακρύων, ὁ δὲ τὴν νύκτ' αὐτὴν φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἐστί, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φησὶν ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποκτείνει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [1] τὰ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

[1] *k* Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* *l* Τὸ πρῶτον] Sic *P.* Τετρῶτον *J.* aliaeque.

cum ἄρισε convenit; melius quadrat imperativus cum ἤρμοσο jungendus. *J.F.R.*

61. Βίθυνον ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his Cic. 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα διαφέροντα τῶν ἄλλων ἦσαν, ὡς καὶ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τοῦ Ἰφικράτους πολλὰ περὶ ταῦτα φιλοκαλήσαντος, ἐπιδεδιγμένα, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῆρες. *J.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψιλλία. Cic. L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

μύρτ ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τοῦτο δραχμῶν, νὴ τ Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέοντι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέττειν, Ἐπίκουρος τοῦ πρωρέως [a] ἐκλαθόμενος αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκουρος πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τ μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρου, ϗ σαπέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε καλεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμισά σοι. τί οὖν; ϗ ἄμμους ὀκτὼ ταυλικοὺς ἐν γυργάθῳ ξηρούς, ϗ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε, ϗ τυροῦ πολὺ μέμνημαι τ μέγαν ἐκ Γυθίου. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἀνθρωπος ἐδυνάμην, μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν γὰρ ἤδη τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑφορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, ϗ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τ χεῖρα νῦν μὲ δύο, νῦν δὲ τέτταρας ὀβολούς; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, ὐσία ταύτῃ ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα, &

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

[a] Ἐκλαθομένου] Ἐκλανθομένου male *Fl.* ὁ Ἐκ Γυθίου] *Luc. Holst.* Γύθου. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκουρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοὶ] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιώπησιν notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Polluce*, *Suid.* *Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τηριχευόμεναι διειρμέναι καλάμῳ, ἢ ὑπὸ τιμάχη τηριχευόμεναι. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι ὑδροῦ ἰχθὺς τηριχευόμενος. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βικοῦ σάμου· ὅτε ἴσχυν. *AE.M.*

89. Τυροῦ] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυροῦ — ὁ Γυθίου] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod κύθριον τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυροῦ — ὁ Γυθίου] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γυθεῖον emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιον. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακὸν. *J.F.R.*

93. Τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοιχαρχον appellat. *Raif.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τ. c. 49. sed idem quem nam-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

ἢ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὅ γ' εἶχον πλείω κομίζειν, ὅ γ' ἂν ἤρεσον, γεῖγε πλουτοῦσ' ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκοράδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἄ τινά σοι πορεύῃ τοῦ Βιθύνου τὰ δῶρα. MYRT. Τοῦτι πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, ἢ τ' ὄρμον τ' παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. MYRT. [d] Ἀλλ' οὐ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, ἢ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἑλλάβια ταυτί, ἢ δάπιδα· ἢ πρώην δύο μνᾶς καὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ σάνδαλα Παταρικά, ἢ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, ἢ φλυαρίας. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὅ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; ὃ ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ τὴν χροιὰν οἷος κάραβος· οὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὰρ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, ἢ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, ἢ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὄνος αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅμως αὐτοῦ, ἄξία γε ὅσα, καὶ γένοιτο [g] ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ ἢ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τ' κατ' ἐμὲ, ἢ τ' γείτονα [h] ἡμῶν τ' αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, ἢ ὅρμους, καὶ δινάϊα μισθώματα, ὅ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' οὐ] Ἄλλον *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελάβεν *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* g Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *A1.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ναύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. ἴσως γὰρ σωτῆρας ἐλάγοσλο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. σαφὲς τὸ οὐ δαπίδα τρώγουσαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερορᾷς] Sic antea ὑπερέχλαι ἢ αἰσθάνεσθαι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ πεδοῦ] Πρὸ— F, G. Sed habuimus etiam ἔκειλο ὀδόλοι πρὸς τοῦ πεδοῦ, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum πεδοῦ dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam οἰκ Γυθίου paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥτις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλεῖς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ τραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ μου [b] αὐλήσασαν εὐγεῶν ᾠδὴν τῇ Κροκάλῃ, παρὰ τοῦ ἀντεραστοῦ αὐτοῦ Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τὰς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μέλανξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλαφπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον ἕλκοντες αὐτὸς τε ὁ τραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συτραλιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιον *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A*1. non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπισὼν, al. ἐπεισπίσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπισὼν] Γραι. ἐπεισπίσας. *G.* Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκύρων] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρων, quod usitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπισὼν, ab aliis rursus ἐπεισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaeti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέκρικόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέκρικον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψαλάφων, ἀναβακχεύουσα τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πάνυ προσφορωτάτη. κρίκα metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτις ὐ δύναμαι κρίκεσιν τὸν ἰσὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλὶς] Ἡ αὐλὶς dicitur, vel ἡ αὐλὶς θύρα. Τὸ αὐλὶς non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλὶς] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit sanguis & facies illius tota intumuit, & livida est. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta insania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum postulasset, si solus habere ipsam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënsem quendam rusticum divitem, suum olim amatorem, & bonum virum, admisit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero processerat compotatio; ego Lydium quoddam sonabam; saltandi causſa jam surgere parabat, plaudente Crocale, rusticus; laeta erant omnia: cum tibi subito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo post irruunt octo juvenes sane robusti, & inter illos iste Megarensis. Statim ergo eversa omnia, Gorgos ipse, uti dixi, pulsatus, & humi jacens conculcatus est. Crocale, nescio quomodo, fuga se ad vicinam Thespiadem subduxerat. Me vero colaphis caesam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῇ, καὶ πελιδνόν ἐστιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτῆς, καμὲ προσέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντων τῷ πότῳ, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίσταλο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοή, καὶ ἡ αὐλὴ ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσοι ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ; οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πως τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίσταλο] Ἀνίσταται marg. *Ai*. e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kusteri*. Ἐπεισέπιπτον Edd. priores. f Γόργος] Γιωργὸς marg. *Ai*.

„ supra) etiam in exemplari *Venetae secundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquisitoribus aut superstitiosis hominibus rescissa est". In mea *Aldina* 1. nihil deesse, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab *ἐπεισπαίω*. Vid. pag. praeced. ubi *ἐπεισπαίσας*. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kust.*) In omnibus nostris libris *ἐπεισέπιπτον* legebatur, sed Cl. *Kusteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kustero*, ut reciperem, quia sic paullo supra bene legebatur; & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & supra T. 2. *Tox.* c. 61. *διεκπαίσας* in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam *διεκπίσας*. vid. ib. No. 99. Posset quidem pro vulgato adferri *εἰσπίπτω* tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. *σιφανωσάμενος εἰσέπιπτεν εἰς τὴν ἀγορὰν*. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. *ἐσέπιπτον εἰς τὸ στρατόν*. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem significant, & non male ibi versum: *emissa attigit*. Conf. & infra *Sympos.* c. 12. ubi forsan similiter *ἐπεισέπαισεν* dabimus pro vulg. *ἐπεισέπεσεν*, quum *εἰσπαίω* & *ἐπεισπαίω* aptissimum, Lucianoque proprium, *Aristophani* aliisque hoc sensu usitatum sit; Vid. tamen *παρεισπεσεῖν* probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεύς] Aetolum supra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid si fuit *Μεσσαπεύς*; certe in literis majusculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae *ΓΑ*, ut solenne est correpto; cuivis apparet. Porro *οἱ Μεγαρεῖς* sunt sine dubio notiores, quam *οἱ Μεταπεῖς*. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam observatum *Berkelio*. *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Facesse hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & *προσφθείρεται*, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Nostrum supra *Asin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλεαγόρας μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἡ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἱ προδώσουσι τοῖς πρυλανεῦσι τῶν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγονται, ἤν τι δοῦναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, [a] ἐς ἂν [b] ἀπολαύω τὸν μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. Ἐπιτριβεῖεν δ' ὧν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ πρῶτον· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος· χο-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἐς' ἂν] Ὅτου Fl. b Ἀπολαύω τὸν μισθοφορᾶς] Ἀπολαύσω τὸν μισθοφορὰν Fl.

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις cod. ore interpretantur Grammatici, ſc. ἐστὶ φορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις δίνειμον περιμένειν τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J. B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *T. G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ Σατράπαις τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas ejuſmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad οὗτοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & apud *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J. F. B.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖκα Περιγρίνῳ maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta nocte tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoicum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum explicari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoici (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoicum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meae nugae; aeque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec leguntur. Περιγρίνῃ τῷ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T. F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περιγρίνου βίον καβάπτῃ τῷ χρισιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μικρὰ, καὶ χομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες ὗτοι, καὶ μάχας διηγούμενοι, ᶜ ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

Ὁ κακοδαίμων Περεγρῖνος, ἢ (ὡς αὐτὸς ἥκιστα ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεύς,

ᶜ ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Proteum*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J.M.G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγος dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς διέλωται μοι ὁ πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παρίδη ἔχοντι ὅτῳ ἐπὶ Περεγρίνου τελεύτῃ λόγῳ, ἀλλὰ τὸ ὁ τούτῳ ἀποκάπτειν εἰς τ Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Gratis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Ostendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T.F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J.M.G.*

1. Περεγρῖνος] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J.B.*

Περεγρῖνος] In marg. *A1.* adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J.F.R.*

2. Πρωτεύς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέως λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν. Legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νέρωνα διατρ feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσῦτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἶχεν. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ Βέλλιος καὶ τὴν Ἐμπεδοκλέα, παρ' ὅσον ὁ μὲν κἀν ἁλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γενναδας ὅτος καὶ πολυανθρωποτάτῳ τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπως τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγος τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τὸ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in ſmille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo extructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅτι τῇ κορύζῃ τῦ γέροντος, μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῆς ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωτιώσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὴς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ἰσφνῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quendam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. T.F.

4. Ἅπαντα — γινόμενος] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. J.F.R.

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. M. du S.

9. Ἐμπεδοκλία] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor ſit, eum e curru prolapſum crus tibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γοργάδα λήρων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quiſquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ εὐ παιδιᾶς ὀψιμαθὲς prodat. T.F.

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* F.G.

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀταχοάς. T.F.

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. M. du S.

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita εὐ νεκρικοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξία καὶ τύφος ἐς παλλὴ κόρυζα. Et in *Pſeudomanti* (c. 29.) ἰδιώτης ἐς κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. T.F.

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλεξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορυζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπολ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν ἡ κορύζης. M. du S.

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. M. du S.

31. Τῷ πράγματος διαστικῇ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, ἢ μὲ ποιητὴν οἶδα, & mox, ἀτραγῳδήτως ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μισημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) καὶδις ὁρᾷ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρονιε, τὴν καταγροφὴν τῷ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἃ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν ἴσως πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ἐπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶς ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τῷ γυμνασίῳ αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὸν χρεπτὸν βοῶ-

[a] Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. [b] Ἐκ τριόδου τὸν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐκ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, διὰ τοῦτο ποιητὴν νῦν αὐτὸν καλεῖς· ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διήρτασαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ ὡς οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι· διὰ τοῦτο ἐδιασκώπτεις ἐμπεπηδήσας σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπες, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus, recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῶ γυμνασίῳ αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτοῦ. Αὐτῶ pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀπῆλθεν ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τῶ γυμνασίῳ αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν ἀρπακίδα. Sed falſitur μανικὸν ὅσον. Non vidit Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe.* Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὸ ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν νομίζουσιν. *T.F.*

Διὰ τῶ γυμνασίῳ αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin διὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius διὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F.G.*

Διὰ τῶ γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſiderata, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur haec Differt. c. 31. *J. F.R.*

38. Ἐκ τριόδου τὸν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπιδεῖξαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιδεῖξαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtae ἐκτρόμαλοι σοφιαι. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὡς ἐπιδεῖξαι μὲν χρὴ τὰ ὦτα καθαρὰ, ἢ ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτὸν (Φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λόγους μεγάλη φωνῇ ξυνειρόντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διδάξειν ἐ διδάσκων, &c. Niſi quod non lubet ἐν ᾧ διοπτ. σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de arete.*

T.F. Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωρίεις δηλαδὴ, πολλάκις αὐτοῖς ὠδὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ πόλαμοι, καὶ θάλαττα, καὶ πατρῷε Ἡράκλεις; Πρωτέα, ὃν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, ὃν τῇ παλῃδὶ ἀνέντα πενταχιλίους τάλαντα, ὃν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, ὃν τῷ Ἡλίῳ ὀπτησιμότερον, ὃν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι μὲν πυρὸς ἐλάγειν τῷ βίῳ διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ Βαργύλης πόλεως τῆς πατρίδος Ἰνδῶν, αὐτὸς ἀνθαυτίσας κεῖται.

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit, ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

---

41. *Ibid.* Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Dia. c. 28. ἀκούων γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετὴν τινὰ, καὶ ἰδίας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσαφείας δεξιότητας, ἀγνῶτα ἄμα καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωρίεις] Interpres, *Tu vero haec plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, addiquo, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φλυαρίαν τῶν ἐκφωνημάτων. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλείους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ παλῃδὶ] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπεστραγωδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut οὐκ ἔστ' μὴ ταῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντακαίδεκα τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ὕστερος] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμαναχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργύλης πόλεως τῆς πατρίδος Ἰνδῶν, αὐτὸς ἀνθαυτίσας κεῖται. *F. G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho;

— καὶ μὴ λάθε γαῖαν
Ἥλιον ἐς ἀλατὰν ἐκ πυρὸς ἀμφίχυτον.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Ep. A. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο δὲ — ἐκβοᾷ] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 113. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſervias haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπαινεῖται δὲ καὶ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωὴν μεγάλην ἐν τριόδῳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia ver-*

eules? Non enim Aesculapius ac Bacchus ful-
mine? Non enim ultima aetate in crateras
Empedocles?

5. Cùm vero dixisset ista Theagenes, hoc enim clamoso illi nomen erat, interrogo adstantium aliquem, *Quid vellet sibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo post*, inquit, *cremabit se ipse Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de caussa?* Tum ille respondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non posses. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi excessus de Proteo proferentem. Nam Sinopensem il-

λχλῆς ἔτως; ὁ μὲν Ἀσκληπιὸς ὁ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ δὲ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὸς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) πρόμηνύτινά τῶν παρεςώτων, τί βύλεται τὸ ῥῆμα τῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς ὁ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲ ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλε ἀκύειν. ἐπῄκεσα δὴ τὰ λοιπὰ, ἐπαντλῆντος αὐτῦ, καὶ θαυμαςάς τινας ῥοθόλας διεξιόντος τῦ Πρωτέως, ἢ τὸν Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis de Pisone. Et *flumen cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥύμη λόγων apud *Aelian.* lib. 8. c. 12. ῥοῖσι occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani est, exprimant, nisi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo respicium etiam illa quæ sequuntur: ταῦτα ἐγὼ πολλὰ ἤδη διεξελθόντος γελάσας. Et p. 43. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν λαβόμενός μου. *ego relinquens illum, qui se mecum ferociter certare parabat.* Addo quod ἐπαντλεῖν semper de re molesta & gravi dicatur. *Euripid* Med. v. 79.

Ἀπολόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσόψιον
Νῷν πολεμίων, πρὶν τόδ' ἐπαντλῆσαι δέμας.

Priusquam illud malum exhaustum sit Et *Alcest.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἐπαντλήσω τάχα.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos passim leguntur. *Gisb. Cuperus* Observ. l. 3. c. 2. *Almel.* Επηκεσα δὴ τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαςάς τινας ῥοθόλας διεξιόντος τοῦ Πρωτέως] Clarissimus quidam & Amplissimus vir, ut patet ex ejus nota *Amst.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legisse ἐκπαντλοῦντος, cujus caussam nullam video. Et tamen tota Vir Cl. animadversio in ἐκπαντλῶ est posita. At ἐκπαντλῶ & ἐπαντλῶ sunt diversissima; illud est *exhaurio*, hoc *infundo.* Id quod patet ex tritissimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noster; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὅτι εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ἐξοφλήσειν μοι δοκῶ, τῷ κοσκίνῳ ἐπαντλήσω, τὸ κοσκίνου μὴ τρῶγοντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingesturus mihi videor, & incassum infusurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem satis defendit *Budaeus*, ex *Synesio* proferens ἐπαντλῶ τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquen-

forma, ἐκπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copiose dare quispiam dicere*, ab ipso Luciano nostro est usurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debueris. In *Vadio Tragoedo* c. 59. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα & καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερτίθετα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia super alia, omnia refutata neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon sermoni suo multos immiscens versus Homeri, dicitur πολλὰ τῶν Ὁμήρου ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 1. Pro ἐπαντλεῖν eodem usu posuerunt Graeci & καταντλεῖν. in *Demosthenis Encomio* c. 16. ἢ ποῖον ἀλγηδόνα καλάχειν μᾶλλον ἔστιν, ὥστε βαλανεῖον καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, instar balneatoris, reliquum sermonem exhaustum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συμπαρεῖσας, καταντλήσας μου μηδὲν τὰ ἱμάτια εἰργασμένου. (male in Salmuriensi hic εἰργασμένων excusum.) *Tantum item undique coacervatum in me, qui nullam tibi intulerim injuriam, effudisti* Paullo ante pro eo dixerat καταπαισθῆναι ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξαμείσω ταῦτα πάντα, ὅσα διεξελήλυθας, ἴσθι, κορωνοειδεῖσθαί μοι δοκῶ, φοβοῦμαι δὲ, ὅπως μὴ καταπαισθῶ. *Ac nisi quamprimum omnia illa, quae recitasti, evomuero, certo scias, videor mihi mox insania fore correptus, circumstrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudisti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεπαίδευσαν ἀθλίαν. *Integra convitiorum plaustra invitem in se effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλεῖν verbum restituendum est Scholiastae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. A. vs. 176. ἐφυξεῖν exponitur per ἐκπαντλῆσαι, lege ἐπαντλῆσαι. idque congruens est cum verbo sequenti προστομώσειν, *accumulaturum esse*, quod ab Scholiasta expositionis caussa additur. *J. J.*

69. Επαντλοῦντος] Ἐκπαντλεῖν contrarium est τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλῶ. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ὀπὶ τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μὴντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσαι δὲ καὶ τεχνίται, τὸ μὲν Φειδίας, τὸ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ὀπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, καὶ μόλις φειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μελαγχολῶντες τινες, ὡς δημοθήμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, καὶ προσμείνας ὀλιγαυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἐρεῖσι ἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὀπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δηλος ἦν νειόθεν αὐτὸ ὁρῶν· εἶτα ἤρξατο ὧδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτει quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo vellut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῇ δράματος διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἄλλος ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει· sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

olum, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit: 6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* rilit. *J.F.R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J.B.*

Νειόθεν] Poetica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν αὖ κραδίης — *T.F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτῳ δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet Φοβίλιον illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτῳ κανὼν Ἐπεί] Ὁ τῷ Πολυκλείτῳ κανὼν, ἐπεί *Th.M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτῳ κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *& Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iste Theagenes finem impurissimae orationis suae Heracliti fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti risu incipiam , & denuo risit tantum , ut etiam nostrum plures ad risus societatem pertraheret.

8. Dein se convertens , *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum est, ubi audimus dictiones adeo ridiculas , videmus autem viros senes despuendae cujusdam gloriolae caussa tantum non saltare in caput in publico. Ut autem sciatis , quale simulacrum sit jam comburendum , me audite , qui diligenter observavi illius animum , & vitam explo-ravi : quaedam vero de civibus istius exquirendo cognovi , iisque , qui necessitate quadam recte istum nosse debebant.*

9. *Hoc enim fictum naturae manibus simulacrum , hic Polycleti canon , cum ad virilem aetatem perveniisset , in Armenia deprehensus in adulterio plagas accepit sane multas , ac tandem saltu de tegulis effugit , obturatum raphano pòdicem auferens. Deinde adolescen-*

γατ῀ Θεαγένης τέλ῀ τ῀ μιαρωτάτων αὐτ῀ λόγων τὰ Ἡρακλείτ῀ δάκρυα ἐποιήσαλο , ἐγὼ χ῍ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ῀ Δημοκρίτ῀ γέλωτ῀ ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὅπιπολὺ , ὥστε κ῍ ἡμᾶς τὺς πολλὺς ὅπι τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

Εἶτα ὅπισ῍ρέψας ἑαυτὸν , Ἤ τί γ῍ ἄλλο , ἔφη , ὦ ἄνδρες , χρὴ ποιεῖν ἀκούονλας μὲ ὕτω γελοίων ῥήσεων , ὁρῶνλας δὲ ἄνδρας γέρονλας δοξαρίῳ καλαπτύσ῍ ἕνεκα , μονονυχὶ κυβισ῍ώνλας ἐν τῷ μέσῳ ; ὡς δὲ εἰδέῆ-τε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὅσι τὸ καυθησόμενον , ἀκούσατέ μου , ἐξαρχῆς ὧν ἐφ῀ᾶξαν῀ τ῍ γνώμην αὐτ῀ , κ῍ τ῍ βίον ὅπιτηρήσαντ῀· ἕνια δὲ καὶ τῶν πολιτ῀ αὐτ῀ ἐπυθανόμην , κ῍ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

Τὸ γ῍ τ῍ φύσεως τ῀το πλάσμα κ῍ δημιούργημα , ὁ τ῀ Πολυκλείτ῀ κανὼν , [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἦρξαλο , ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλὺς , μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε , κ῍ τέλ῀ κ῍ τ῀ τέγους [c] ἁλόμεν῀ ἐλέφυγε , ῥαφανίδι τ῍ πυγὴν βεβυσμέν῀ εἰ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & sic *P.* cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte *B. S.* Aliae Ἐπεὶ, quasi nova periodus inciperet. c Ἁλόμε῀] Sic omnes. Malim ἁλόμεν῀.

4. Κυβισ῍ώντας] Κυβιστοῦντας. *G.* Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γ῍ τοιαύτ῍ ἐπιτίμιν τοῖς παλαιοῖς ἐθ῍ ποιῆσ῍ αὐτῶν γ῍ ἑκὰν μ῍ * πολλὰς τὰς † ἄλλας , τιλλομένους , ῥαφανίδα τ῍ πυγὴν τ῍ μοιχοῦ πᾶσαν ἀφαιρουμένους. *V.*

* Πολλὰς] Lege ποιᾶς. *J. Gron.* Sed si ita legas, post ἄλλας reponito. *Ad. du S.*

† Ἄλλας] Ἄλλως ἀλλιᾶς *Voss.* ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τιλλομένους. *J. Gron.*

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὰ δὲ σ῀μα κατὰ τ῍ Πολυκλείτ῀ Κανόνα οὐ δυνάμεθα ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. *T. F.*

15. Ῥαφανίδι τ῍ πυγὴν βεβυσμέν῀] Supplicium deprehensorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς τοῖς ῥαφανίσιν ἁλόντας κατὰ τὰς ἑδρας. *Hesych.* huic supplicio insuper addit depilationem & cineris calidi asperlionem Scholiast. *Aristophan.* ad nubes. *J. B.*

Ῥαφανίδι τ῍ πυγὴν βεβυσμέν῀] Catullus:

At tum te miserum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem est ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime describit *Aristophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc versum,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυιθόμενός σου , τίφρα τε τιλῇ;

ἔτω γὰρ, ait ἔτ῀, &c. Neque enim vacat transcribere. Ceterum mihi obiter monendus est lector, versum illum corruptum esse. Qui pote , inquies, cum ita planus sit; ita facilis sit? Atqui ita est. Nonne unâ syllabâ modulum sui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυιθώμενός σου , τίφρα τε τιλῇ; *T. F.*

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας, τρισχιλίων ἐξωνήσατο τῶν γονέων τὸ παιδὸς, πεντήκοντα ὄντων, μὴ ὅπως τὴν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

tulum formoſum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόατε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενον αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſenescere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus,*

exilio

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. *F.G.*

Τριχιλίων ἐξωνήσατο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte hic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπιδὴ χιλίας αὐτοσχὶ οὐκ ἔχοις δοῦναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμας, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκοντα δὲ ἑπτακοσίας ἐξήτησε *ſeptingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Athini loco manifeſtiore, καὶ πιπράσκει μοι πάντα δ' εἰκοσιν Ἀττικῶν; ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 4. in *Saturnalibus*, περὶ τριάκοντα γε δὲ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* *J.G.*

18. Ἐπὶ τὴν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem defierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἁγεμὼν (οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἐκάλουν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμεληθῆναι καὶ ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοσταὶ. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμοζόντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρασὴς, & ſexcenta alia. *T.F.*

21. Παλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Persii, *udum & molle lutum es.* *J.B.*

28. Ἄλλοτε ἄλλοσε ἀμείβων] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἀλαύειν. *T.F.*

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξήμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. *T.F.*

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia inviſos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem.* Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. *M. du S.*

32. Ἱερεῦσι δὲ γραῦ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γάρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. *T.F.*

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπίφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. *T.F.*

34. Προφ. καὶ διδάσκ. καὶ ἐξηγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco διδάσκ. dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen διδασκ. de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγεὺς idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. *M. du S.*

35. Πέν-

exilio a se damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Christianorum sapientiam edidicit, in Palaestina cum sacerdotibus illorum & scribis versatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta se viderentur omnes, effecit, Propheta ipse, & chori illorum praesul, & concionator, & solus omnia. Ac librorum alios interpretatus est, ac declaravit, multos ipse conscripsit: itaque Dei instar ipsum habebant, & colebantur legislatore, & suum scribebant antistitem. Nempe magnum illum ad-*

καὶ διδάσκας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί δεῖ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διδάσκαλος, καὶ συναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ συνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτην ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸ μέγα γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. R. G. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαύματα δὲ ἦν, φλῶ ὄντι ἐ ἀλαζόνι τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀβίωτον. *V.*

* Ἐπίσκοπα] Scripsit, credo, ἐπίσκοπα. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dicerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, frustra eos esse qui Lucianum nostrum contendunt olim fuisse Christianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Maior.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura similia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, & *ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe praeberent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qui in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi προεστῶτα differant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τὰ Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῶ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τῶ Περεγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τῶ Περεγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Qui factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviuſculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτῷ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν τερατείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοi αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ παντὸς, ὦ λῷστε, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! cauta, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θυσ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suisculti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πάντες κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτήν. *Magistrum urguere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραΐδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque eximiis

ministerium omne reliquum non obiter, sed summo studio peragebatur. Et mane quidem statim videres praesto esse ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud istum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & sacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἤγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἕωθεν μὲ εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ πεπιμένουλα γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῶν ϗ συνεκάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῶν, ϕαφθείρουλες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιςος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) καινὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο.

Καὶ

...iis amicis, mirati sunt, vilissimorum in speciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipse Lucianus officia ejusmodi amicis praestita in suo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rursus rideant & exsibilent? Sunt itaque heroes videantur qui amico in carcere adfint malorum participes, Christiani, eadem aut majora praestantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum satis mirari possit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi suo inseruerunt, *Quod Christiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconissae* videntur fuisse, de quibus consule *G. Cavum* in libro quem *de primis Christianis* scripsit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig. c. Cels.* III. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an daptiles, opiparas, & quas Terentianus paralitus, &, post illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud sunt, quam quod primi Christiani ἀγάπας vocitabant; *coenas sacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem sit ita intelligendus hic locus, perquam facile potest demonstrari vel hoc uno argumento, quod mox subjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuisse.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de nascentis Ecclesiae temporibus scripsere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias. T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Christianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; si simul observetur, oratorem illum Lucianeum seu Lucianum ipsum sub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non satis perspecta Christianorum instituta essent. Arrepta ergo *epularum* occasione, in *convessationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite observatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire consendi sunt. Frugi, omnino, sobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Christiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis est, nimis lautos fuisse etsi falso asserat, ut non asseruerit, nemo efficiet. Non secus ac si castam aliquis, homo nequam, stupri insimulaverit; probam, pudicamque convincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam castamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos missa. Quin *Julianus* ipse Apostata (apud *Sozom.* V. 16.) Epistola ad Arsacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, ϕησὶ, τὸ μὲ Ἰουδαίων ἐδεὶς μεδεὶς τριῶσι, τρεῖσι δὲ οἱ δυσσεβεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϗ τοὺς ἀμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas, adferente unoquoque aliquid, quod una consumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec sermonem tantum aut inter familiares solitas confabulationes notant, sed cultum religiosum Lucano alibi etiam designant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *mysteriosum.*) De Christianis itaque hoc loco dicta, sermones primo connotent necesse est, quibus spem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus suos agnoscat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His solabantur scilicet Christi causa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praestantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inlignius Socratis habuit carcer, Paganismi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philosopho eximium fuit, id a Christianis vulgo factitatum videmus; tantoque praestantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem disserebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Christianos. Adde quod Peregrinus iste impostor erat inlignis. Sed cur hoc Christianis crimini detur, nulla ratio est. Quam vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & sceleste homines? Nec diu tamen eos, ut ex sequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Postea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θεότης. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Christianos illius aetatis norit, qui suos martyres confessoresve longe Philosophis praestantiores ducebant.

Καὶ μὴν ἔστιν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὃς ἦκόν τινες τῶν Χριστιανῶν ἀγγελοῦντες ἀπὸ τῆς κοινῆς, βοηθήσοντες, καὶ συναγορεύσοντες, καὶ παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα. μηχανὴν δέ τις τὸ τάχος ἐπιδείκνυται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γάρ, ἀφειδῶσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσεως τῶν δεσμῶν, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτῃ [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum causa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

[a] Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu usum erat in Peregrinum constaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptí fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τῆς κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est: ὥστε δὴ τῶν ἐν τέλει πέμψαντες παραμυθίας Μεσσήνιοι. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γένηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *F. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδαρίων ἔνεκα monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *F. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτῃ ἐποιήσατο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γάρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige, ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro fere se offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς καταδιδόασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτὸν προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Miscella, ut videtur, ex duplici lectione. Alii enim ἀπαρνήσωνται, alii ἀποστήσωνται. *M. du S.*

Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec, opinor, cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλησίων. V.

‡ Ὅς σι] Si huc inſerui *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτου.

§ Ἀθανάτου — κολάσεως] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραβάντες &c.] Παραβάντα - φιασυρεῖν V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gataker*i notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemham voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, ſibi ſimilii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*; idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod

ἐκεῖνα νόμος βιῶσι. καλαφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα προδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίους ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὅπως τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alienissimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si nolior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum impletmento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus alique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt* ac (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia COMMUNIA *habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis suis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem infectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insceitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meis, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi foederis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant.* Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κενὸς. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana edidi, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram deriderent, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missa namque priore

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τῆ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπὸ τινὸς ἀκρ. πίσ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ὠδὲ τ κολάσεως ὑπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95 τ b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καταλαμβάνῃ τὸ περὶ τῦ πατρῴυ φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, καὶ πολλὺς τὺς ἐπαναλεινομένυς τ κατηγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τ τῦ κτημάτων πρὸς τ ἀποδημίαν αὐτῦ, καὶ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πενταικαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ πᾶσα ὐσία τριάκοντά πως ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, οὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, 5 πενταχιχιλίων. τοσύτυ γὰρ ὠδὲ ἡ πᾶσα τ Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας προσλαβῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἴσως Πυρρηνός, ἀπὸ Πάρυ τ νήσυ. P.

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, nec satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi soliūs ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Cels.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺν βραχεῖ] Nemo non videt istud σὺν βραχεῖ posse esse glossema τῦ, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βαδὸν ἰδί, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* τὺν Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεις, σὺ δ' ἐγχανὼν τρίψῃ.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris orbi hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribūs ante act. v. versibus,

— ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσειεν. Iterum τὺν Σφηξίν.

Κ' οὐκ ἐγχανεῖται —

Schinastes ἐγκαλύψει. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non succurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator, ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosae librorum frontis credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀκροτρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Mid. c. 14. ἀπιστεῖ σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV, 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκείαν, *patriam*, scil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφανος. Πάριον, πόλις τῦ Ἑλλησπόντυ &c. τὸ ἐθνικὸν Παριανός. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combussit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Angicanarum redibat: cum verus ejus Census octo ad summum milia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ σκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ κατηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς ὅτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν Παριανῶν (ἐκόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα ὠνητὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μεμελοδραγικῶς ἐσκεύαστο) τοιοῦτος ὢν ὑπεφαίνετο αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς χλανοποιὰς κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπαλιν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωσθε· καὶ εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant, Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto, vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. J. Le Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapium, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ὁ χρὼς κυρίως differre dicitur, *Dearr.* c. 27. cui statim additur ὁ γενειὰς βαθύς. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, docta legendum esse ἐκόμα ἢ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem πώγων simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. 811. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν δὲ τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίους κομᾶσθαι. Et hic itaque de barba aliquid addi tum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum affecta audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi facitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Τὴν οὐσίαν εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra in *Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. Φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς χρισ. ἔχων] Quam memores Christiani esse debent hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Διορυφορούμενος] Ut Nigr. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἄπαισιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ὁ ἄπαις ἀφθόνως διοὺς τας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἄπαισιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ὁ ἀς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα ὠθρισμένος τι ἐς ἐκείνους (ἄφθη γάρ τοι, ὡς ἔοικε, ἰδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρανομῆσαι] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθ

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquandiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussu postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Ecbatanis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.*

17. *Post haec tertia ab illo suscepta Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem suscepit, ut rasa dimidia capitis parte, soluta luto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ Φόβου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθεν οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τοὺς Χριστιανοὺς ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐτρέφετο. εἶτα νομήσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤρθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόρρητα αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ᾠήθη δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ τῆς πόλεως κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδοὺς, αἰτίαν ταῦτα κομισάμενος, κελεύσαντος βασιλέως εἶτα τὰ τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένων ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμεῖναι ἐκελεύσθη, ἃ ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατα-

ἀναγκάζοντος.

Τρίτη ἐπὶ τούτοις ἀποδημία τὴν Αἴγυπτον καὶ τὸν Ἀγαθόβουλον καὶ τὴν θαυμασίαν ἐκείνην ἐπίδειξιν, ξυρησάμενος μὲν ἡμίσειαν τῆς κεφαλῆς χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τῶν-

a Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τὸ ἀποφοίνιον — καλούμενον Vat. Pal. Ἀδιάφορον Mss. RG. male.

42. Εἶτα τὴν πόλιν ἀντιπρεσβευσαμένων] Καὶ πῶς, εἰ πατρελοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀπεκλήθη καὶ τῶν Παριανῶν * τῆς πατροκτονίας, ἀπαιτησάντων τὴν πατροκτονίαν, ὡς ἴφης, ἀφιεμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας ἐκεῖνος ἐφαντάζετο, πάσης ἀρετῆς σκάπτας, καὶ ἀβροδιαίτους. V.

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. V.

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόρρητα αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi possunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentissime sese abstinuisse Christianos primaevos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minucius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi caviisse Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρησάμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cyniço *Tatianus* orat. ad Graecos: Ἀφ' πηλίνης ἔψεως ἀναπλαττόμενος. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de crescente Cyniço loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur; ut videtur, qui *pellicea laeva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Aristophanis* ὁ Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἀνθρωπόν —

quem optime animadvertit Graecus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ ἀναφλᾶν, παίζει. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς ῥυγὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαστοποιῶν.

Ἐκεῖθεν δὲ ὕστερον παρεσκευασμένος, ἐπὶ Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραΰταλον αὐτὸν καὶ ἡμερώταλον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς ἔοικε, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἄξιον ἐνόμιζε φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ἐπὶ ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι πεποιημένον. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ δόξης ηὐξάνετο· ὡς γὰρ ἔοικεν, ἐν τοῖς ἰδιώταις καὶ ἐθέλοντος ἦν ὅπου τῇ ἀπονοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τῆς πόλιν ἐπιτετραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret maxsuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc dementiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βέλτιον ἡ Μάρκου Ἀντωνίνου, οἶμαι, λέγειν V.

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mss. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T. F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος; *F. G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῶν μὲν τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι δεῖ δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθει παραδίδοσθαι. Caeterum foedissimum illud ἀναφλῶν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, dissertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόστομος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, s. de Tyrannide p. 96. *J. M. G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus apiolus stultorum verberet nates, &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* I, 4, 51. s. Papin. lect. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diss. ad 2. *Tim.* II, 22. s. παιδιρικὰς ἐπιθυμίας. *J. M. G.*

Ibid. Θεμιστοκλέους] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Idiocrat. Θαυμασιουργῶν Xenophon ἐν Συμποσίῳ. *T. F.*

58. Βασιλεῖ, πραοτάλου] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non sinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni intercesserint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραοτάλου] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T. F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, suscipientem philosophiam. *F. G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Μισ. c. 30. Ὀργ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀβουλίαν] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset ἀφροσύνην. *T. F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublicae Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T. F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F. G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῆς προσελαύνειν homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τὸ πόλεως ἐκβληθῆναι, id est, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui efferminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in-*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ μᾶλλον τοῦ σώματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος μᾶλλον ἢ παρρησίαν, καὶ τὸ ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε κατὰ [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάραι ὅπλα Ῥωμαίοις, ὅτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι προέχοντα διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε διψῇ ἀπολλυμένους τοὺς θεατάς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καλαβηλανίαις τοὺς Ἕλληνας, εἰ μὴ τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων ἐᾷ χαρίεντα διψῶντας, καὶ μὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἱ τέως διὰ τὸ ξηρὸν τῆς χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ δ' ἦσαν; καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον ἐποιοῦντο. Ἐπίκτητον δὲ καὶ Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸ Προυσαέα, ᾧ δὲ *ἰτώνιον ὁ Χρυσόστομος, ὃς ἐκ λόγου ἐκδέξασθαι †ἱκανοὺς, σπουδαίους καὶ οὐκ ἐκ παντοίας ἀφιλίας μισεῖν. *V.*

* Ἐτώνιον] Hoc recepi ex V. cum *Sofano*; nam ἰτωνιος male Edit. *Cier.* eſt enim ᾧ καὶ ἰτώνιον, cui etiam cognomentum erat. *J. F. R.*

† Ἱκανοὺς] Ex hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet, aut pervenisse videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaquabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epicteteusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Nig. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob. J. J. Weſſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνεθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθικὸν στάδιον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ, unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari gravillima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἐμπεσεῖσθαι γλίσχρῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — παιδείᾳ] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii*. *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas vivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τὸν

χωρίς, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν, ὀπισθραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abesset, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τοῖς μετὰ μέσα, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑπ' ἀπάντων, καὶ μηκέτ' ὁμοίως θεώμενος ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν ποιήσει πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, θεωρεῖ ἐξάρχης δρυμύν τινα ἐρωῖα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα βουλεύσαιο ὥστε πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῶν Ὀλυμπίων τοῦ ἐμπροσθεν, ὡς ἐς τοπίον καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαστοποιεῖ, ὡς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν ὑπιχνεύμενος. ἐχρῆν δὲ οἶμαι, μάλιστα μὲν φείδεσθαι τοῦ θανάτου, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τῷ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνούμενος] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δ' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ σὺ ἔτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῷ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. *F.G.*

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτερίαν ὑπιχνεύμενος] Legendum est, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπιχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνον οὐχ ἑαυτὸν ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτῷ] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut intra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être brû-*

mi, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, nec quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno [illegible]. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθαι, ἀλλ' ἑτέρου τινὰ θανάτου τρόπου, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡρακλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατ' σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ ὠφελαβών; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ τολμημάτων· καὶ κατὰ τοῦτο πάνυ ὀφὲ δίκην αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ ἀξίαν ἀποτεῖσαι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοὶ καὶ λέγουσιν, ὡς οὐδεὶς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ δ' αὐτοῦ τοῦτο θεάμα ἐπινοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ κατορυττόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανύτα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ἀκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανύντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicae mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T.F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξὺς quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νιρ. c. 5. Sed & quid ὀξεῖα ἡδονὴ ſibi velit Epict. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ἀκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. κατὰ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ θᾶττον φθεῖραι πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένη. Ne plura; in re, cujus exempla ἔστι κόπις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ἀκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθαι] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον ὁδὲ εἶχεν ὁπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὸν Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην ὁδὲ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτῶν γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' ὁδὲ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσει, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

Καίτοι δυνατὸν ἔστω εἰς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὁρμῶντας τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζη-

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

[a] Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. κακώσεως Edd. recta, & nova quali periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

[b] Δέξαισθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione di-

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae teneebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονῆν θανάτου & καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & aerumnam, & id genus metus non horrere disceretis;* plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non tam illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis & tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam,* ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non κακώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Ms. R.G. quod arripio, quia nullibi κάκωσις, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi κακώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινῶν addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὴν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἂν] Εὐξαισθ' ἂν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἂν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' s. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δε & ευ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio inest; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e siculneis codicibus quantum potest viridibus composito, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Hercules, siquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιούτω γενέσθ; Οὐκ ἂν εἴποιμι· ἀλλά τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπου μηδ' αὐτῶν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειεν ἄν; τί δὴν Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τὰνδρὸς, οὐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, ἀλλὰ συνοδεύει μόνος τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθαι, συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. εἰ μὲν ἐν πηρᾷ, καὶ βακτρῳ, καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδια, καὶ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, καὶ πυρὰν συνθέντα χορμοῖς συκίνων, ὡς ἥκιστα μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καταδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ. ἴδιον γὰρ ἂν ἡμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abest καὶ, a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* d Συκίνων] Bene sic B1. & 2. Σικύινων perverse cett. e Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forsan κυνῶν, adscriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Pessime. Vertendum enim fuit, *ut ipse ait, proficiscenti. Ipse*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiscenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam est omnium, qui istuc ἀπιόντι ad significationem elapsi temporis hoc loco traduci postulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis παυδαιμόνων & συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam istud καὶ, & emendem versionem, *posset brevi* felicissimus evadere, se in ignem cum ipso praecipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele καὶ, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Σικύινων] Corrige συκίνων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur σικύινων, non in uno aut altero, sed in omnibus, excepta sola B2. Ἀλεξ. c. 47. & translate Ἀπαιδ. c. 6. Apud *Aristophanem* Vesp. 146...p. 291, 1. δριμύτατος καπνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus est corruptissimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus astantes omnes dignos esse qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuisse & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum est non ὑμῶν, sed κυνῶν, id est κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philosophos Cynicos, in quibus est Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim passim sunt κυνικοί. Sed, (ut semper doctus est Lucianus, & quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀνὴρ σπουδαῖος εἰς τὸ γελοιοῦσθαι,) hoc loco facetissime dicit Cynicos dignos esse qui ἀπὸ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας & ἀδαμώνους, quales hic describuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiastes *Aristophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Æschines* cognomento Capnus. Vide, si te amas, *Aristophanem*. *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos esse significat? Videtur autem scribendum ἴδιον γὰρ & κυνῶν μόνων ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris nostris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνον] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, si relatio quaedam esset inter fumum, & Cines vel proprie dictos, vel metaphoricos s. philosophos Cynicos. Quidni per apostrophen quandam hic dirigatur sermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπεχωρίζετο ἀδύ ἐτέλει. Quod si hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei suadeatur, ut fumo se potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τῶ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγωδία, καλεσθιόμενος. ὅτου δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνόν γε ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὸς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν πόσιον πυρὰν

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit; cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

a Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac loquutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India, vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiememque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνους γὰρ ἐκεῖνον ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda *ἐκείνοις γὰρ αὐτόν*. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδελφὰ sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλαχλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τῶ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς ἐκαλαχλίθη χήματι, τοῦτο ἀφτηρῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆμα κεῖσθαι, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ἐκαλαχλίθη χήματι, τοῦτο ἀφτηρῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τὰ τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγάλην ἀναβάντες, ἀτρεκῶς καιόμενοι, ἡδὺ τῶ χήματι ἢ τῆ καθέδρᾳ ἐκτρέπονται. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopoeus: *velut Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopoeum largiorem esse, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula haec quondam recognoscenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu crematur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe

95τες ἀκίνητοι, ἀνέχον᾽ παροπτώμενοι, εἶτ᾽ ἐπιβάντες χτ᾽ ἀχῆμα, χαμόναι, ὐδ᾽ ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ᾽ καλακλίσεως. ὅτῳ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε᾽ συναρπαθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδῳ [c] μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν, χὴ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπῳ φασὶ, μηχανήσε᾽ βαθεῖαν γενέᾳ χ᾽ ἐν βόθρῳ τ᾽ πυράν.

Εἰσί δ᾽ οἱ χ᾽ μεταβάλλεθαί φασιν αὐτὸν, ϛχᾷ τινα ὀνείραλα διηγεῖᾳ, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντῳ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτυ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ᾽ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ᾽ θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ πε-

ξε-

b Ἐκτρίψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρίψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Mediolan. vult Gron.

tans legere omittit, mortis genus Onaſieriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laert.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπιδῶν πόσωσι] Ἐπιδῶν πυρὰν πόσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πόσωσι ſolitarium non placet. *F. G.*

95. Εἶτ᾽ ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F. G.*

97. Ἐντρίψαντες] Ex iis quae modo attulimus legendum ἐκτρίψαντες. *T. F.*

Ἐντρίψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρίψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὐδὲ τῷ χήματῳ, ἢ τ᾽ καθέδρας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F. G.*

Ἐντρίψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρίψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *B1.* Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὐδὲ τῷ χήματῳ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτῳ δὴ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτῳ δὴ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ἐ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδῳ ὧν ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸς ἐ ἡμίφλεκτῳ. *F. G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσεᾳ ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδῳ μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν ἐ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Graeca oratio magis tecta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσεᾳ. *T. F.*

Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδῳ μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Graecis ita conceptis οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσαᾳ. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturae corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσεᾳ, reponendum μεταναπηδήσεᾳ. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεᾳ idem *Faber* toto caelo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσαᾳ] Δὴ ἀναπηδήσαᾳ. *F. G.*

Μὴ ἀναπηδήσεᾳ] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. Μωμ. c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν χ᾽ ἄλλω ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεᾳ] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re praeſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T. F.*

5. Διηγεῖᾳ] An ſcribendum διηγεῖται; *F. G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἡμὴν. *F. G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἠμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ἐξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Aelian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῷ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἢ μὴν χ᾽ ἡμῖν ἔσῃ, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὴν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὁ μὲν οὖν ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

neminem, *si mala morte* Peregrinus moriatur. *Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem conrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.*

Ἦκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταπεποίηται ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοινὶξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ὀπτᾶσθαι πυρᾶς λέγεται, πορφυρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ μαντεύεται, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιούς, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βουλόμενος καὶ ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adsciviſſe, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam ſenectutem provecta eſt. Verum etiam rumores ſpargit, & oracula quaedam vetuſta refert, in fatis eſſe ut noctis cuſtos genius ipſe evadat: ac manifeſtum eſt, altaria illum concupiſcere, & futurum ſperare, uti ſtet aureus.*

Καὶ, νὴ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθῆσεσθαί τινας τῶν τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχέναι, τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana ſe per ipſum liberatos dicant, & noctu ſibi occurriſſe noctis illum cuſtodem genium. Execrabiles autem iſti illius diſcipuli etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic *B1. J. P. S.* &c. Ἀποθάνει *H.* Ita quidam nonnemo emendarat ἀπο — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impreſſi *H.* & *P.* ἀποθάνει pravè. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι eſt *ſubterfugere, tergiverſari*, ut ii faciunt, quos promiſſi poenitet. Quod vel *Homerus* docuiſſe potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἔπος ἔτι εἶπεν ὑποτρέσας, ὄφρ' ἀναδῦναι
αὖψ λαῶν εἰς ὁμιλον —

Ita in Odyſſ. ἀπλῶς.

μή τις μοι ἀναδὺς —

Itaque dixit *Euſtathius*, τὸ, ἀναδῦναι, οὐ ἴσως εἶναι τοῦ, ἀναποδίσαι, εἶτεν, ὑποχωρῆσαι, *idem eſſe atque* ἀναποδίσαι *ſeu* ὑποχωρῆσαι. *Heſychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *conſilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui ſic verterat: *Neque promptum jam illi eſt a propoſito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus eſt. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod ſupra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιούς δὴ] Τὸ γέλοιον eſt in hac particula δή, innuit enim non eſſe antiqua illa oracula, ſed *ſipariſticos*. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adverſus terrores nocturnos, lemures, larvas, ſpectra, &c. Eſt quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & paſſim apud veteres Nox Dea; ſed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμοῦ — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet ſtatuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas ſibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Exiſtimavit videlicet, χρυσοῦς eſſe caſus quarti, quod ἐσθίας eſt. *Sperat Peregrinus fore ut aureus ſtet*, id eſt, ut aurea ſtatua ſibi ponatur. Quod ita tritum eſt, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipſo non abibo. (in *Tim.* circa med.) δίδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem ſtatuere*, id eſt auream Timoni ſtatuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut ustulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & facum gestationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Ast ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni succensis ignibus aedem
In flammam insiliens, altum conscendet Olympum;
Tunc una, quotquot vescuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, sedentem.

30. *Haec a Sibylla se accepisse ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τῦ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτῦ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυστηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σπουδεσθῆναι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆ πυρᾶ.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τύτων. καὶ τὰ ἔπη γὰρ ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ἔξοχος ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τεμένεος πυρὶ σῶμ' ἀναλύσας,
Εἰς φλόγα πηδήσας, ἕλικας μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ δερμήστιν καρπὸν ἔδουσι,
Νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σώνδρομον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

Ταῦτα μὲ Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας Coll.

40. Καὶ Σιβύλλας] G.

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nae is suam peritiam aperuerit. T. F.

32. Προπάτωρ τῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα sumi quandoque pro persona; sed nihil hic tale. Ingeniosa Luciani facetia est. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit nostri Protei; sed quia ille Sophistes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid sit *propater*, ignorare me fateor. T. F.

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυστηρίων autem quod additur, videri potest favere sententiae eorum, qui inustam haederae folii figuram statuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide nostram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam versionem T. III. p. 178. & seq. meminerint qui hinc, ad confirmandam suam hac de re sententiam & argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois sacerdotibus dignos* comminisci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero saltem similis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* si non eversa, certe concussa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oracula immiscta sunt, Alexandri Abonotichitae oraculum respicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa est. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Institutum hoc solenne. Vide Alex. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλας] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex sua jam obscuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipsis Christianis fraudi fuerint, non opus nunc est inquirere; & a Viris jam Doctissimis abunde praestitum est; quamvis non desint inter Christianos, qui eis aequam cum sacris ipsis voluminibus fidem, incauti sane & superstitioni hominos, adhibeant. Consule Eruditissimi *M. Prideaux*, quae post haec scripta prodiit, *Historiam* toto jam Christiano orbe notissimam. *M. du S.*

54. Bú-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδι αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

'Αλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόθο ἕπονται,
Μιμεῖται χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιούς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαθμίσιος πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν παλαιῇς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις τῆς Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμασθεῖσι τούτοις ὁμιλητῆς

nes. *At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus,

a Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδι] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem; potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ἐν ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem aetas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus praedictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυναλώπεκας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν παλαιῇς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γυναῖκας, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰκότως] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατέδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδῃ, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem translatus. Eſt autem primus verſus τῆς ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Β. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἦλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequeris. *M. du S.*

87. Πλειθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλήθριον. ἐς δὲ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἑλλανοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὲν σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μέν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τυτὶ μὲ ὄν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, isto enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam etiam esse dicebantur in Plethario judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel accusantium Protea, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se,

τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὺς ἐξαερώσυσι· τῦτο γὰρ τ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεσπῶτες ἅπαντες, Ἤδη κεκαῦσθαι, ἄξιοι τῦ πυρός. ὁ δὲ μὲ κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκυσε τ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶ τῦ καταβεβηκότος· ὃ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν ἀῤῥηγνύμενον, ἀπῆα ὀψόμενος τὺς ἄθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τ Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τ καταγορύντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινύντων τ προαίρεσιν αὐτῦ, ὅσοι καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοί, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει θεραπεμπόμενος, κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

b Σοι] Του *Fab.* Nihil mut. Edd. *c* Τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Fensius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Herod. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur *Diodoro* XIV. ὁ μέσος δὲ τῶν προναῶν καὶ τῶν ὀπισθοδόμων τ ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκκαυθῆναι. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τ ὀπισθόδομον ἐμπλήσασιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint πρόκριτοι & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39. convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Ceryces & Eumolpidae* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κηρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοῦς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τ χωσίας, ita δίγυον duplicem significationem habebat notante *Schol.* inserat contra Polycrem; sed quid fiet τοῖς κήρυξιν? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τ Κερκυραϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeso *Pausaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ἵνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι δημοσίυσιν, ἐξὸν ἐγγὺς ἄλλη τοῦ, τὸ μίλαξυ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζυσιν Κερκυραϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid Κατόπιν τῦ τ &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατόπιν τ Κερκυραϊκ-

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτῆ, τ' βίον τε [b] ὡς ἔβίω, καὶ τὰς κινδύνους, ὧς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα διὰ τὸν πλήθους τ' παρεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνλριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ' ἐπιτάφιον ἑαυτῷ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τόδε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τ' Ἡρακλείας βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aëreae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτῆ] Αὐτῶ Edd. ὡς] Ὃς Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. d Τόδε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

ἀγῶνας. Ignoscat, si non possum accedere suæ sententiæ: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi præconeš de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λῦσαι τῆ νικήσαντι κήρυκι ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico cœtu legi a præcone, qui victoriam obtinuisset. Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τ' ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ἐποδηποιοῦντο, πρῶτος τ' ξένων ἠγωνίσατο τὸν Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος καὶ τρισὶ ἑφεξῆς Ὀλυμπιάσιν ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκὼν τις ἦν αὐτοῦ Πυθικὴ. καὶ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δείξας ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τ' Ὀλυμπίασι αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδήγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympiæ, cum soli ejus regionis præcones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblæus, qui tres continuas Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quædam imago Pythica:*

Hyblæi præconis hanc Archia Euclei filii
Accipe statuam lubens, Phœbe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit præconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet præcones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur hæc verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν πρωτεῖον ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & præconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Cæterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδήγματα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδήγματα ἰνίας περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriæ, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ hæc habet: σιγυνοσάλπιγξ· αὐτὶ τοῦ κώδυ. Unde conjeci, præcones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel æreo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατάκτου τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Græca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, αἰτῶν πρὸς τοὺς παρόντας τ' ἐπαγώνιον τ' κηρύκων ᾠδὴν, Λύγυς μὲ ἀγὼν τ' καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶνος] Ὀνειδίσθημεν Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν 1 ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης μετρίως ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [c] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς ἡ χροιὰ ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ἐτρέμειν, ὥστε 2 κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ἃ γέλασα, οἶμαι, πᾶς ἐγέλασα· καὶ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, ὅτῳ δυσέρωτα καὶ δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, προσῆν αὐτῷ ποινὴ ἐλαύνουσα. παρεπέμποντο δὲ αὐτὸν ὑπὸ 3 πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, πολέ-

[c] Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro *nunc* tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήμαλα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδίγμαλα. De certamine Praeconum vid. noſtrum *Demon.* c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινὸς. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, nae illi haud dum etiam multa Graece legerunt. Quid cum Graeci dicunt, τοσαῦτα εἶπον ἐκαυσάμην, &, καὶ ταῦτα εἶπας ἐπίσχες, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἶπὼν εἰς τὴν αὔλειν ἐκπεπλῆχθαι, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. Ἐς τοσοῦτο δεησόμεθα, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, haec una vocula ſenſum perverſit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βάῳ] Ita *Pindarus* χρυσέας ἴκπους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellae, & alia ὅσα κάλλιστα. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ πυρὶ] Quod ſupra dixerat ἐξαφανισθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpol. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Haec poena exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *haec Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύν. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ἐπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕποντο.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, ὅ γε ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ἐπιδείξασθαι τὸν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὲς τῶν θαλαμηπόλων περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστάς, ἀπῆγεν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι δ' εἰσὶν εἴκοσιν, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας πρὸς ἕω τὴν ἐπὶ τάχιστα ἀφικόμενοι, καταλαμβάνομεν πυρὰν πεποιημένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τῶν Φρυγάνων, ὡς ἀναφλεγείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset; surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δις. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu σύνκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *pradixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T.F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T.F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Wechel.* Ἔστι δὲ ἄλλο Ἀρπινάτης καλούμενον ποταμοῦ ῥεῖθρον ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίνης ἄλλα τε ἐρεῖπια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θεῖσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἀρπίνη. Etiam *Straboni* esse restituendam pro Ἔπειν, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J.M.G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut Obsop. convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος αἰθέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖαι ὕλη. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι δὲ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J.F.R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προείσιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ αἰεὶ τρόπον, ϗ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τ κυνῶν. 55ϗ μάλιστα ὁ γενναδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ ϗ ὁ Πρωτεύς· ϗ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἄτε ἀπὸ δᾴδων, ϗ φρυγάνων· ὁ δὲ, 60ϗ μοι πάνυ ἤδη προσέχε τ νῦν, ἀποθέμενος τ πήραν, ϗ τὸ τριβώνιον, ϗ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιθύσων· οἱ δ' ὅτι τὸ πῦρ· ϗ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέ65βαλέ τε, ϗ εἶπεν, ἐς τ μεσημβρίαν ἀποβλέπων (ϗ γὰρ ϗ τοῦτο πρὸς τ τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι ϗ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὑ μὴν ἐωράτό γε, ἀλ70λὰ διεχέετο [a] ὑπὸ τ φλογὸς, σφαλλῶς ἁρμόσης.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τ καλαστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲ δαίμονας ἐπιβοώμην, μὰ τ Δί',

[a] Διεχέετο] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae διεχύθη.

55. Ὁ ὢν Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένη λέγει. ὢν Πατρῶν δὲ τ Πελοποννήσου. *M.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat*. *J.P.* a *G.*

Δᾷδις ἦσαν τὰ πολλὰ] An δᾷδις ἐσπασίλο πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνίσ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ὢν Πατρῶν] *Ille Patranus*. Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς agnoſcit Πατρεῖς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπαιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M. V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem, itaque Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν ἀμμήσιον, quod dederunt οἱ ὁ, Ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι ϗ πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad *A. C.* 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ ϗ ἀρτίως κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς θεμίστους ϗ ἐπιστήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δίξασθέ μ.] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 86. ἀλλ' ὦ παιφάτα γῆ θεοὶτ' ἐγχώριοι

Δίξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ἐδυῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχέθη] Περιεχέθη a θεύχομαι, ut ἐχέθω ab ἔχομαι sine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχύθω, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὡ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ἡ τὺς πα-
τρώους ἐπεκαλέσαλο, ἀναμνησθεὶς τ̃ περὶ
τῦ [a] Φθόνυ εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυ-
νάμην τ̃ γέλωλα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιϛάντες
τ̃ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνε-
δείκνυλο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες,
ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν,
Φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡ γὰ ἡδὺ τὸ θέαμα
ὠπημμένον γέροντα ὁρᾶν, χίονος ἀναπιμ-
πλαμένυς πογπρᾶς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν
γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵυς
τὺς ἐν τῷ δεσμωληρίῳ ἑταίρυς τῷ Σωκρά-
τει ἐπιγράφυσιν; ἐκεῖνοι μὲ ὖν ἠγανάκτυν,
ἡ ἐλοιδορῆντό μοι, ἔνιοι δὲ ἡ ὅτι τὰς βα-
κτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα
ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς
ἂν ἕποιλο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαλο, ἡ
εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε,
πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόυν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: ſed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta ſunt, neque riſum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumſtantes non illi quidem flebant, ſed ſilentio ignem adſpicientes moeſtitiam quandam prae ſe ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum ſpectaculum, ſenem aſſari videre, & malo nidore ſpleri. An expectatis dum pictor aliquis ſuperveniens depingat vos, uti ſodales in carcere adpingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus eſſem, me quosdam illorum correptos in ignem eſſe detruſurum, magiſtrum uti ſequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi ſodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

[a] Φθόνυ] Φώνυ legendum fortaſſis, bene marg. *AſiW.* [b] Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* eſt; excepto puncto ſubſcripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. ſed nil tale. Ubi enim, quaeſo, odor ille malus in ἀποπνίγομαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur niſi ad Cynicos περιϛάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano deſcribuntur? Sed ignoravit interpres quid ſit ἀποπνίγομαι ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praeſertim vero apud Atticos, quos hic noſter ſtudioſiſſime imitatur. Exempla ſunt paſſim apud *Ariſtophanem*, & *Demoſthenem*, &, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipſummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Eſt autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πραγμαῖι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror ſeu tibi candidos*, &c. *Ariſtophanes* κάομαι. Sed in re ita perſpicua ſit *Φιλὼν τ̃ παραδειγμάτων* λόγ τὸ πλῆθ@. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγομαι hic *Faber* diſputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixiſſe Lucianum cauſſam aliquam Phyſicam ſui diſceſſus. Ridere ſe horum hominum ſtultitiam profitetur; vix ergo eſt, ut eodem ſpiritu dicat, ſe ab illis ſ. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene ſuffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμῶς vel ὑπ' ἀτμῶς, ut dicat, cum moleſtus ſibi eſſet ſuffocans ille vapor vel fumus, diſceſſionem ſe paraſſe. Interpretationem dedi, quae utrique ſenſui ſic ſatis convenire videtur: nam *ea res* poteſt eſſe affectata illa Cynicorum triſtitia, poteſt eſſe fumus & nidor uſtulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic diſtinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἐπίμων φ. ω. μ. i. e. *poſt haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* diſtinctio, eamque amplexer, donec melius quid ſuppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem ſine effectu recte intelligitur, pro *paene ſuffocatus ſum*, ut in fab. *Æſop.* 41. μόγις ὑπὸ τ̃ ῥύματ@ ἀπεπνίγην, mox addito ἐσάθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen ſanatur. *Phalar.* Epiſt. 21. ὅτι ἐ θήσεσθέ μὲ — ἴσως. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοιμι ἢ σιτοδίᾳ ἀπολέσθαι. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus eſſet, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen ſanatum eſſe eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπειτα ait de Theſeo aliter ſuadere conanti, at ſine ſucceſſu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fuſtes venerunt.* Interpol. iſtud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter ſcribendum, ſcilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Eſtque Attica ſyncope ab ἀΐσσω, ut apud *Ariſtophanem* linguae Atticae canonem legitur, ὁ Πλοῦτ@.

Ἐξηϛάτλω ἓν δύο δράκοντ' ἐκ τ̃ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Ariſtophanes*, & ei ſynchronos *Euripides*. atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 Ὅτιν ἀναλογιζόμην, ὡς μόνον οὐτ' ὁ ἔρως ἄφυκτον, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπερισκέπτως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐντεύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. ᾤοντο γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενον (ὥσπερ ἀμελεῖ καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) c ἐπιβήσεσθαι τὴν πυρᾶς. ἀπέφερον δ' ἐν τοῖς πολλοῖς αὐτὸν, λέγων ἤδη τελεσθὲν τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ θεοπρεπέστατον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀναχρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, hic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξειν] Sic edidi ex *J.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῶν ἀΐξασις. nam etſi vulgatum ἥξειν, quod vertitur, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἧξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἧξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian. V. H.* III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἧξεν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἥξειν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνάγκαις γε ποσὶ πρὸς ταῦτα ἥξειν, ubi certe ἥξειν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἥξειν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἥξειν inveniret, ἧξειν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *J.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δισ. c. 6. ἐπὶ τὴν πῶν ἀΐξασις. & Νεκρ. c. 3. quin Δημων. 6. I. in etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενον] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσέχειν & προσανίσχειν, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Verſendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἧξεν ὁ φίλ' ἥλιος. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis iſti manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, — ἔοικεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ᾄσειν τινὰ μακρὰν ἐπῳδήν; videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχειν aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλειν, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρός τινα minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσαιτεῖν &c. ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν τεχνιότας, ἐτραγώδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν ἐθεήσαντο, καὶ προσεκύνουν, καὶ φρίττοντες, καὶ ἀνέκριναν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν ἀγυρὶν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δία, ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ἴδοι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus, peritus, eruditus.* Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis, Jupiter, & laboriosis.* Sed ne *ἀσυμβόλῳ* abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, *πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν*, ita ſcribit (c. 16.) *πλὴν ἀλλὰ μαστιγίας γε ὁ ἰδιώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δηλονότι οἷός τ' ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίζεσθαι ἐθέλοντι ἱστορίαν μισαλαζονικὴν παρασκευάσαι.* Vide *τὸν χαρίεντα* & *τὸν ἰδιώτην* inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, et Archidamus, *τί δή ποτε*, Inquit, *ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς;* Ubi iterum videre eſt, *κακὸν ποιητὴν* opponi *χαρίεντι ἰατρῷ*. Hunc locum male intellexit *Raphael Regius.* *T. F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Dionyſ. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores & gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut l. XI. c. 86. f. *χαριζόμενος τοῖς πολίταις*, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

Ibid. Φιλὰ ἂν ὄντα σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T. F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat *ταύχους.* *J. B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici.* Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J. M. G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere *γᾶν* potius quam *γῆν*? Facit ea res *πρὸς τὸ σεμνόν*, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe *τὸ, ὦ Δάματερ* Doricum *τῆ, ὦ Δήματερ*, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τὸ, ὦ Δήματερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτι τὸ θαυμαστικὰς λέγουσι, μαρτυροῦσι τὸ αὐτοῖς σεμνὸν τῇ φωνῇ τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. *περὶ ἰδεῶν*, cap. VI. ubi agit *περὶ τοῦ σεμνότητος*; ſed non vacat tranſcribere. *T. F.*

36. Ἐπιφάνην Στοᾶς] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe *ποικίλην*, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; *βουσὶν δὲ ἀνδρὶ, ἱκτῖνος ὑπὸ τοῦ ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀπολείβεται.* p. 170. Editionis Sylburgianae. *T. F.*

Ibid. Κοτίνην] Videlicet corona Olympiaca. *T. F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ὑπερπτὰς ἀφῆκα πίτυλε] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

τῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , καὶ νῦν ἀπολίποι περιπατῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπαφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὄπι πᾶσι προσέθηκε τ γύπα , διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καλαγελῶν τὰ τ ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τ τρόπων.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ὀπιπτήσεσθαι ὄπι τ τόπῳ , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι , καθάπερ ὄπι τ Ἡσιόδυ τάφου καὶ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν γὰρ , ὡς καὶ τὸν Ἠλείων

a Καταγιλῶν τὰ] Καλαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέσατος ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κιχηράζουσι ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quædam ἐπιτραγῳδῆσαι ; inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quæ res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellæ , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T. E.

40. Καταγιλῶντα τ] Lego καταγιλῶν τ , alioqui ἀλλ' χήματος dictus fuerit vultur καταγιλῶν τ ἀνοήτων. T. F.

Καλαγιλῶντα] Καλαγιλῶν. F. G.

Κατάγιλῶν τὰ] Καταγιλῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγιλῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγιλῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγιλῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τ τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τ ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , καὶ βλακικῶν (κατὰ) τ τρόπου , optime procedant. J. F. R.

45. Τίνας δὲ κορώνας ὃν] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χιλιδόνας , quæ veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. M. du S.

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἄταξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. J. M. G.

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. M. du S.

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τὸν Ἀλεξάνδρυ ἔτι ἐπὶ τ ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος ἐν εἰκόνι. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικόῳ Θεῷ p. 73. Τὸν δὶ Πάριον Ἀλιξάνδρυ ἐν Πρωτέως (Τρῳάς) Νικολάου εἰκόνα

Ἠλείων αὐτῷ, ὡς δή τε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς καὶ ἐπεστάλκεναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφεμένῳ αὐτὸν, ἀφορμὰς τινὰς, καὶ ὡς δεήσεις, καὶ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τῶν ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ περιοδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ, καὶ [c] τῷ δοκεῖν τῶν πολλῶν ἐπαίνου, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι τε μηδ' ἐπιλαβέσθαι τοῦ ἐπαίνου ἔμελλεν, ἀναιδοῦς αὐτῷ γενομένου.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ὑπὸ τὸ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε ἧκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλόσθαι] Sic Edd. omn. e Ἧκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἧκων cett. male.

57. Τῷ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα ἐσ συγγνώστος, *εἰ ἐν ψυχρᾷ τῇ συγγνώμῃ, ἔτου τὸν βίον ἀπολιπών· σὺ δὲ τίς τῷ τρόπῳ †ἀγάσεται, θαῦμα μὲν ἐμποιήσας ἰσχνὸν, ‡οὕτω προχείρως ἐκγεγονότα, §τοῖς ὕθλοις δὲ καὶ μωρολογίαις τοῦτον ἐσπαθηκότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρᾷ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσηται Edita. Muravit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic cedit Idem; nam ἔτον Edita prave. Recepi ἔτω, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τοὶ, V.

νας ἴσχεις, ἃς ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲν] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρίας τῶν Πρωτέως, τοῦτον δὲ σὺν ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ αὐτὸς λίγα χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς δ' ἐπεστάλκεναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonius* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους & περιοδρόμους, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἴλεγον. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς καὶ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτῳ προσεδρίτας] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τροιάδ' συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τίω τε ἄλλην τ' ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲ ὁ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφου καλαβάντος, ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος, ἐκώκυε μὲ τ' γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se invenisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἡμέδόν πως ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τῦ ἰκανῦ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ νυκτὸς, ἢ ἐάλω πυρετῷ μάλα ὑφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρος ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μελαγχολήσαντος ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ φλογμὸν ἀ φέρουσα, ἢ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. ἢτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχειν ἐποίει, μηδὲν

tia eadem plane est. *T. F.*

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τοῦτον. *M. du S.*

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse *J.* Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκειν. *M. du S.*

72. Τινὰ Ἀλκιβιάδην] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ὑπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque aulim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφου καλαβάντος ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφος enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταιβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγειραντος? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἰσπιφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφος) deducit a νέφος. Plerisque omnibus dici videtur φόφος quasi παρὰ τὸ δοκεῖν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. *T. F.*

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. *T. F.*

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. victor mortis, vel qui earn contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φόβου κρείττων, ibid. c. 76. &c. *J. F. R.*

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut νιφετὸν, pro νιφετὸν ὕδωρ. ἔκλειψις *Etymol.* in νιφετὸν. a νίφω est Νιφὸ Graecorhomaicum. *F. G.*

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut νιφετὸν, pro νιφετὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in νιφετὸν. A νιφετὸν, est Graecorhomaicum νιφὸ. *AE. M.*

85. Καίτοι] Forsan καί γε. *M. du S.*

δεῖ τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' αὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾶς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωττοντας ὁ Αἰακὸς προσδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ἐπὶ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σὺ δ' οὖν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς μάλιστα ὁπόταν τὸν ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipſe non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non ſane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc eſt, ut ſi quis in crucem mox agendus digiti offenſionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuiſſe*, ſi vidiſſet iſta, Democritus? Riſiſſet ne, prout dignum eſt, virum? Quamquam unde tantum illi riſus ſuppetiiſſet? Tu ergo, amice, ride ipſe quoque, & maxime cum alios admirari iſtum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ σὺ τῷ] Τῷ σὺ τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Quid: Ἐγὼ αὐτὸς εἶδον πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte ſic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, εἶδ. πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quæ verſio hæc eſt, quam nobis offert *Benedictus* & ſequitur *Faber* I *caterum ego neque ipſe ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid eſt? aut quomodo ad Græca? multo melius & rectius Opſopœus *caterum ego quoque illum non ita multos ante dies conſpexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, ſi auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca conſtructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπεισὲν ἐπὸς ἅπαξ τειχῶν γενέσθαι. Item *Philopſ.* c. 22. *Paraſit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu tranſponere negandi particulam, periculoſum eſt; verum & infra *Tragopod.* vſ. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίνῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκέλευε' ὀτρύνειν, ubi οὐκ ad ἐκέλευε pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiaſt. atque *Euſtath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiſcentibus, ſenex interpretatus eſt ſomnia*, ſive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiſcerentur, interpretatus eſt ſomnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ ſic tranſponitur, quando ait: οὐκ ἰδὼν τὸ ἄθλιον ἦν. ubi οὐκ omnino pertinet ad ἦν, nam non negat ſe vidiſſe, ſenſiſſe, ſed non unum fuiſſe adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. J.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venuſtatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuiſſe Democritus, ſi hac vidiſſet? merito virum irriſiſſet.* Interpres autem, antequam interpolatus fuiſſet, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuiſſe videtur Democritus, ſi horum ſpectator conſtigiſſet? numquid pro dignitate virum deriſiſſet?* Senſus eſt: Cum tanta in Peregrino gloriæ utis fuerit, cenſen' tu, Croni, ſatis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενος τῶ ἀνθρωπίσκω deriſurum fuiſſe Democritum? Dii boni! unde illi tantus riſus ſuppetere potuiſſet? Haud dubie prius ei fuiſſet emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuiſſet. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de riſu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti ſcripſerat *Juvenalis*;

Mirandum eſt unde illo oculis ſuffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. JUP. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita se habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ὁ ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ ἐπὶ τῇ πανηγύρει τῇ Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐδὲ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς περὶ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι καμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ μάλα ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἡδονὴν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἀπὸ κνίσης πανηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπισθίων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, οἶμαι, ἀτοπίᾳ τῇ κνησμῷ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τοῦ θρώματος, καὶ ἐν λιβανωτῷ πολλῷ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπε-

a Ἀποφίσ.] Ἀναφέρ. malit *Gesn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia Sol est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀπήγγειλεν, ἴδιε γὰρ κἀκεῖνο θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J. B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Tib. M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum esse Luciani. *L. K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *R1.* quae Ἀπόλλων, Ζεὺς &c. Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J. F. R.*

13. Ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ἐντομένων. est enim ab ὀπτάω *asso.* Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὰ ἔλαφον, καὶ τὰ διλφάκια μιλαξὺ ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπ. τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *J. J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut *Nav.* c. 14. *Ver. H.* c. 29. *Kyon. N.* 23. & 35. In reliquis enim prave est ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέουσαν αὐτίαν, ἀπομνησθεὶς αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασαι ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθόν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ὀπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτῶν σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ θανάτου, ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσεισι τέλαν ἀγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸν ὄνομά γε τὸμὸν ἐπιβοᾶται ἀνακλαιομένη. Τί τὸ θύγατερ δακρύεις; ἢ τὰ σκληπτοῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μή σε ἐπιδιδάσκουσι σοὶ ὡς τὰ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ἐκεῖνοι Ἄνυτος καὶ οἱ ξυνηγορήσαντες, εἶτα φεύγεις ἀφ' οὗτος αὐτούς;

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἅλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* alique Ἀδικυμένῃ ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* *F.G.*
Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? *M. du S.*
23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram injilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τὸ γραμματικῶν canones ἐμπεσὼν. *J.G.G.*
24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. *F.G.*
Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. εἰ γὰρ ἀπόχρῶσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμάξαι ἐστεμότα. Ibid. c. 4. ἀπεδυκνίναι φαγέντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. στ. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρῳ) ἐμιλεῖ — δεῖν ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰχμαλώτους αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δισπότῃ εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλὲς εἶχον, ἀφ' οὗ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσοι, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72. — 83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inſerente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεώς, ἐπήνεσάν τε καὶ μετὰ τιμῆς ἦγον αἰδούμενοί τε καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τὸ ὄνομα τιμῶν καὶ προσδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεθορίῳ τοῦ τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι ἀξιοῦσι συγγίγνεσθαι ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἐμοὶ λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πολλῆς ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἐστὶ μεστός, ὕβρις δὲ μικρὰ καθ' ἡμῶν. ταῦτα, ὦ πάτερ, ἠδικημένη προφεύγω.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἶναι pro εἶναι requirit, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φημὶ κελεύσας — Κρόνου παῖδα Ἀστράπτειν &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδεδεγμένοι καθιδιάζ. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δίκαιοι χαριστέον, id jam nihil probat; nam χαριστάμβους ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius.* Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δὲ αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς & γέρων — ὑπείρασα ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρόνιμοι & μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς — ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἐγγὺς φαινόμενος; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν δίκαια ἐποίουν μᾶλλον ἄξειν, pro τὸ δὲ Ἀσσύριον. Addo rursus *Xenophontis Cyrop.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τοὺς μέντοι ἄγουσι προσκυνήσασθαι — πρόσωπον, pro προσκυνήσασθαι δεῖ πρόσωπον, quum tamen λαμβάνεσθαι — ἀφαιρεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οἷς γὰρ ἄνυε — ὡς ῥᾳδίως χυθεῖς ἐρρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio; aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. φήθη δεῖν μέγα τι φρόνημα καθορᾶσθαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἔφη δεῖν ἐν δημοκρατίαις μὴ συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τῶν ἀνὰ μέσον κειμένων; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum usitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Camque ἅλλομαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adjunxi. *J. F. R.*

74. Ἐν-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ παρανομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέσας τὸν ἄνθρωπινον τοῦτο τῇ ἀγνοίᾳ ἑλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιντο μὴ ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιῶντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γὰρ πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὴ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἔχουσιν τοῦτο τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed quâ in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ ταῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὴ ὑπεδέξαντό σε καταπταμένην τὸ πρῶτον, ἃ καὶ δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἧξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧξα] Ἦξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διὸικα ἐπιμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἴασις δὲ ἔσται ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J.F.R.*

89. Ἧξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἧξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J.F.R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τοῦ εἴργω prohibeo, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J.F.R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J.F.R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo.* *F.G.*

Ea

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

εἰῶν ὡς ῥᾷστον ὑποδαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὥς γε ᾠμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τοὺς πρώτους, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὄλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξου τινὸς τοῦ θανάτου τρόπου.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γάρ τα καὶ ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῶν χαιτῶν ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἐναγχος γὰρ καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, χωμωδῶν τότε τὸν γέροντα. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀπῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δείσας τὸν καταράτων ἐκείνων, ὡς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελθοῦσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Ae-

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Berglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J. F. R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph* περὶ πόλεων. F. G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J. F. R.

Ibid Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἢ τὴν καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. οὐδ' ὅσον ὀλίγον ἐντρίψαντες τὴν κάλλιστον. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſederur, notat, ſed ſeſſionem, moram dediſſendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ ἐρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονὴν, ἐπιχείσιν, ἕδραν, ἀμετρίαν, ἀναβολὴν, μονὴν κ. τ. λ. Neque oblivicitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph* ἅτε πρὸς τῇ Κατιτωλίῳ καθέδρα ἐ χολὴ γενομένη χρηνιῶν. J. M. G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui for e Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſe i de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum mul itudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis o tenſum eſt. Vid. ad c. 32. J. M. G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memoran tur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενόμενος τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἡμῶν ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσιάζοι τῇ μουσικῇ, κατ' ὠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ προσεδέξαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐξ ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πανταπάσι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο· οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ μισεῖν, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ Φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες πρὸς τὸ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῖν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεία ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter imposturam & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ὧν τὸν ἀπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφοὺς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ ὗτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ὧν Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡρακλείτου. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον. *V.* In *Voss.* altero sic: Ἐκ Σάμου Πυθαγόρας. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτος. * ἐξ Ἀβδήρων. [καὶ ἄλλον] Ἡρακλείτου. [ἄλλον] Δημόκριτον.

Ibid. Ἐκ Σάμου] Πυθαγόρας. *V.* alter.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινόν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

36. Ἑταίρους δὲ μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἀν.

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde ese tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

καὶ θεία τὴ σοφία, ἢ, ὡς αὐτοὶ ἔφοντο, ἀπρόσμαχον ἀνεφλέγελο, αἱ κομψαὶ, ἢ ἄποροι, ἢ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, ἢ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τ ἑταίρων τ ἐμῶν, ἠγανάκτεν, καὶ συνίσανλο ἐπ' αὐτὸς, καὶ τέλον, δικαστηρίοις ὑπῆγον, ἢ παρεδίδοσαν πιομένους τὸ κωνεῖον. ἐχρῆν μὲ ὢν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, ἢ μηκέτι ἀνέχεσθ τ συνουσίαν αὐτῶν. νῦν δὲ Ἀντισθένης με, ἢ Διογένης, ἢ μὴ μικρὸν Κράτης, ἢ Μένιππον, ἅτοι ἐπεσαι ὀλίγον ὑπιμεῖρῆσαι τ μονῆς· ὡς μὴ πᾶσε [a] ὄφελον· εἰ γὰρ ἐς τοσαῦτα ἐπεπήδων ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ὄφλ μιαρὸν γένος τι φῦλον ἀνθρώπων, ἢ ὡς ὅτι πολὺ ἀνελικὸν, ἢ θητικὸν, ἢ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γὰρ, ἢ ἐθήτευεν ἢ τέχνας τέχνας, οἵας εἰκὸς τὸς τοιούτους ἐμάνθανε, σκυλεύειν, ἢ τεχλαίνειν, ἢ πῶλυνδς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, ἢ εὐμήρυλα, ἢ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδ' ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο, ἢ κατεῖδον τ αἰδῶ, ὅση καὶ τῆ πολλῶν ὄφλ τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὄφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχον] Ἀκαλαγώνιστον. *V.*

50. Ἄν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σπάνιον ἐνίοτε εὑρόντες, ὥστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἄν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλεονάζει vel ἐπανόδῳ inservit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ εὐθὺ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vs. 72. ὃς δίον — καλατοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν μήτιν θον ἴτιμε. *Herodian.* 2. c. 8. Ε (Νίγρ) ἠμέλει· τοῖς τε Ἰλλυριοῖς τρατεύμασι δίον ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ εὐθὺ τῶν πρατηγῶν τι αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

64. Ὄφιλον] Ὄφελον *Th. Mag.* Nosterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ἄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* παθόντων, ἃ μὴ πρὸτ' ἄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au roüet.* F.G.

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτῷ, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πειθόμενοι, καὶ ὑπερτιμώντων ἐπιτρέπουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ χαμαιδὴ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ὂν ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὑπὲρ τὴν βελτίστην ἀπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας χαμὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς Φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζονται, καὶ μεταχοσμοῦσιν [b] αὐτὰς ἐς μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμελῶ ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί πως τινὲς ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶσθα, καὶ εἰς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ὃ πολλῆς τῆς παραμελείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὑπὲρ τούτῳ παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ κῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut ſuſtinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari ſe gaudent, & conſulentibus obſequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur eſſe haec omnia.

13. Ac diſcere quaecumque huic inſtituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum eſt. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel ſic praeſtare quod ſatis eſſet, poterant. Quibusdam etiam grave ſervitutis onus, &, ut eſt, intolerabile viſum. Conſiderantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam ſacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis inſuper audacia, inſcitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praeſto ſtatim & in ore ſint: has ergo ſymbolas ſolas cum habeant, (viden' qualia ad philoſophiam viatica?) figuram ſumunt ornatumque decentem, mihique quam ſimillimum: nimirum quale quid feciſſe ait Aeſopus illum Cumis aſinum, qui leonina circumpoſita aſperum rudens, leo & ipſe eſſe poſtulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Noſtra vero facilia omnino, ut noſti, & ad imitandum expedita; de manifeſtis illis dico: nec multum negotii eſt palliolo amiciri, & peram geſtare ſuſpenſam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe ſecuritatem illis nihil ob eam rem patiendi ipſa habitus praeſtitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Geſneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτηδεια. *V.*

89. Γλίχρα] Ταπεινά. *V.*

* Πρόστορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* F. G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* J. B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas, qui ſi aſſerere audeat, fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opſonium non ſalſamentum aut thymus; ſed carnes omnis generis, & vinum quodque ſuaviſſimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt; vel, ut ipſi loquuntur, tondent oviculas, daturosque ſperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, καὶν εἰ βάλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένη τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ σῦμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπά, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὑποφοιτῶντες, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt, opinor, ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his, qui recte philoſophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet iſta vel diſcernat, modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget: ſed clamant ſtatim, & ad arcem ſuam, convicia, confugiunt, & expediunt fuſtem: ac, ſi opera illorum requiras, multa *in ore eſt* doctrina; ſin ex doctrina illos judicare velis, vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἂν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. δεῖ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἂν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ οὐ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὸ λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas, illorum praeſertim, qui Diogeni ſe & Antiſtheni, & Crateti adſcriptos, ſub Canis illius ſignis militare ajunt: qui quod utile ineſt in natura canum, ut cautionem illam, illam domus cuſtodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ὑπογραφομένων, καὶ ἀπὸ τοῦ κυνὸς ταττομένων, οἳ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, οἷον τὸ φυλακτικόν, ἢ τὸ οἰκουρικόν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικόν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγήν, καὶ Ἀφροδίσια συχνά,

c Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. *d* Οἳ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἢ male. *e* Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οἳ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. *f* Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. ſupra Πατ. c. 15. *L K.*

3. Αὐτοὺς ἐῶ λαλεῖ] Lege αὐτοὺς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἐμὲ] Intelligo ποιεῖται. *F. G.*

5. Τὸν σὺν τῇ Κοίλῃ ὄνον] Vid. ſupra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποθεο. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργίας] Τὸ Μαν. v. Parergis haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Biankardi*) qui hinc emendandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἳ — οἷον] L. οἳ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ reſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl.* eſt, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl.* οἳ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνίαν] Sic ſcribi ſatius eſt, quam in omnibus impreſſis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸν διδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐπεπονήκασιν.

lationem, & illa versus dantem blandimenta, & mensarum assectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

Ὄψει τοίνυν μετ' μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπικεκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τῆς τοιαύτης μισθαρνίας· ἄγυιαι δὲ καὶ γύπται ἀνθρώπων, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγανακτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, οὐδ' εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ [illegible] τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐρεῖν [illegible] οὐρανοῦ.

17. Videbis ergo paullo post quid futurum sit. Exsilientes enim de officinis universi desertas relinquent artes, ubi videbunt, se quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad vesperam, operibus intenti suis, vix tamen sibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otiosos autem homines atque impostores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quasi tyranni essent, promte accipiant, si nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamsi acceperint. Haec vita, qualis sub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

Καὶ ἦπον ἐν δέοντι τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μήτε ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰς σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τὴν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

18. Ac minus in ea re mali esset, si tales cum sint, nulla nos alia contumelia afficerent. At isti, vehementer graves & tristes quantum ad externa & publica qui videantur, si puerum formosum, aut mulierem pulchram vel nanciscantur, vel sperent, quid faciant, silere melius est. Quidam etiam suorum hospitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipsae etiam philosophentur: tum communes illas omnibus suis familiaribus prostituunt, Platonis quoddam se placitum perficere rati, ignari quo sensu divinus ille communes esse mulieres voluerit.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκουσι, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλῆγορεῖντες αὐτοὶ

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem se gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accusantes ipsi ebrietatem, & adul-

[a] Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθίνως Edd. [b] Σκυθρωποὶ] Σκυφροὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare jusserat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. οὐ πάσαιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ εἰς τὰ στόματα ἐρεῖν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ] A Christiano Judaeove scriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; sed hisce similia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Στρυβίου] Insignium assentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & lasciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adversum alteri alterum invenies, ut sunt sermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi se inimicos ajunt, cum adulationis caussa Gnathonidem, aut Struthiam superare possint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipsi sine mendacio. Voluptas inimica omnibus in sermone, hostis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad irascendum, supra parvulos infantes. Quare risum praebent non mediocrem spectantibus, cum a quacumque caussa exarsit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furiosum vident, & spuma, vel veneno potius plenum os habent.

μέθης, καὶ μοιχείας, καὶ λαγνείας, καὶ φιλαργυρίας; οὐδὲν γὰρ οὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα. οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέπονται· οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μὴ καὶ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γοῦν οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὅταν ὑπὸ τοῦ τυχούσης αἰτίας [illegible] αὐτοῖς ἡ χολὴ, περιδινοῦσι δὲ τὴν χάλαζαν [illegible] ἰταμόν τι καὶ θρασύφορον δεδορκότα καὶ ἄφρῳ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἢ τὸ στόμα.

20. Nolis tu ibi esse, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec possidere digner; obulus mihi sufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo post non obulos petunt, aut drachmas paucas, sed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hisce ad quaestum Philosophia confert? Deinde ubi quantum satis est collegerint, & viaticum sibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & vestimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχέεται βόρβορος. χρυσίον μέν, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανός, ὡς Θέρμης, ὑμῖν. ποτὸν γάρ, ἡ κρήνη ἢ ποταμὸς παρέξει. καὶ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἂν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ὑποστίσωνται, ἀπορρίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ ἐδητὰς καὶ μαλακὴν ἐπρίαντο, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

c Καὶ] Omissum in *Ald. J. H. Fr. B1. S.* Adest in *Fl. P.* d Πλήσειν] Πλουτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἐξοφωνίσαι ἄριστοι. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*
8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὴν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Heliod.* lib. 2. καὶ ἐμοὶ δοκοῦσι τοιοῦδε ὄντες οὐκ ἀκόλους, ἀλλ' ἀφορᾶς τε καὶ λίθους αἰτήσειν. *J. B.*
6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους ἥρουσαν. *J. F. R.*
7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτεῖν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὸν ναῦν. *M. du S.*
Πλήσειεν ἄν] Πλουτήσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abest quin sic edam. Sed quia & Scholiast. vulgatum habet, & aliquis inest sensus, contextum immutare non sustinui. *J. F. R.*
13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

ρειν Φράσανλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera, & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶ ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφαίνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Insciti atque Iniquitate, cum vident, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καταράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι χρὴ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μεταλευστέον. ὁ μὲν γὰρ κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας καὶ ὑπὲρ τὰ Μουσῶν ἀγανακτοῦντας. κεραυνῷ μὲν γὰρ, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγου ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τοὺς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ τῷ καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus averti sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν Φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἆθλον οἶδα

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

[a] Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* [b] Μεταλευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. [a] Μετελευστέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.*

[a] Μετελευστέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.*

22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*

23. Ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφαίνω, τοῦτο αὖ ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio clara est. *J. J.*

42. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &c ὡς δοκεῖ

rem perfecturum, exstirpandis impuris adeo atque impudentibus bestiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae stimum expurgare denuo, quam hisce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: sequendum tamen, prout Parenti nostro visum est.

24. MERC. Descendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum est, Philosophia? Tu enim, ubi sint, nosti. Aut potius, in Graecia illos esse, manifestum est. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philosophantur, Mercuri. Isti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, sed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi sunt. MERC. Recte igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui saepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philosophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus est major, alter ex adverso est Rhodope) camposque infra patentes fertilissimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, assurgentes, non deformes asperitate, tanquam plures subjectae urbis arces. Et jam ipsa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exsplendescit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in eum eam tangens.*) HERC. Hebrus hic est:

τῆτον ὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ὕτω καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὴν κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῇ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ ὅτι τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, ὡς καὶ ὀλίγους αὐτοῦ ὄφιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ ὑδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ πού ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Θυκῆν εὐθὺ τὴν Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τὴν ὁδόν· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τῷ δὴ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἵμος ὅδι τὸ μέσον, ἡ καλλιπλινθὸς δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] Τριοπεπλαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προποδῶν ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τῆς Τριοπεπλαμένης πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὑπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολὺς μέγιστος ὠκεανὸς περιβέβληται, πάνυ ἐν χρῷ φαίνων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν ὅτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶ] Ὡς ὃ καὶ Fl. male. Ὡς οὐκ ἂν marg. Aldi. d Τριοπεπλαμένου] Sic Edd. omnes.

καιρὸν alienum ab ejus mente est, & δίξει dictum oportuit. In libris nostris nihil est subsidii. *M. du S.*

71. Τριοπεπλαμένου] Ita solet praeteritum πέπλαμαι pro περίπλαμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi περιπλαμένας πόλας Scholiast. interpretatur ἀναγμένας, & saepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν ὅτος &c.] Cum paulo supra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non est difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, fita ad Hebrum inter Haemum & Rhodopen, quae Trimontium vocata est eo, quod tres montes suorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, οὕς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφές, οἵ τινές ὀνομάζονται, διὰ τὸ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ὑπὲρ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ἣν ἔχουσιν εἰς τὰ ἐπιτήδεια, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτησώνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοι εἰσὶν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲ τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. δὲν Fl. male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε σὺ οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; F.G. Non ego locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐμοῦ ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Polidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M. du S.*

9. Καί τινα γυναῖκα οὐ χρὴ καταμανθάνειν εἰς τὸ Λακ.] Exposuit hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κτλ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M. du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. θρασίται γὰρ] AN. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Θρασίται γὰρ. *Tib. M.*

9. ΦΙΛ. Θρασ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Θρασίται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M. du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer.* *J.F.R.*

11. Εἰσὶ δὲ καθέτι] Obscurusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτάσις vel κτήσιππος nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polyctetum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἐστιν, ἢ τί καὶ θεασόμενοι καὶ αὐτοί; μᾶλλον δὲ καὶ προσίασι, καί τι καὶ ἐρεῖν θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς ἀγύρτας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, καὶ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαῖ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἔτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμοῦ πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς. τοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· καὶ τὸν Παφλαγονικὸν, τὸν ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον,

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. c Οὗτοι] Omittit *Fl.* d Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. Μέτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe. quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5, pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 3. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe autem, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) οἶσθα δὴ (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis*, ὅτι quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ τοῦ, ἀλλ', ὦ κηρύκιε; ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμείλιχε ἀπαίδευτε ἀνυπογόμου, perſonam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ες, a quibus incipit εἶσθα. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ὁ χρῷ κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὸ κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἀπογνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῖν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γοῦν, ὅς φησιν, αὐτά.

ΦΙΛ. Τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ πρεσβύτης ἐστὶν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὴν Ἀργῶ ἔπλει, πάντας κελευστὴν ἀπάντων. πρὸς γὰρ τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γοῦν τοῦ Ἡρακλέους. ΟΡΦ. καὶ ὑμεῖς γε, ὦ φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime, nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

[a] Αὐτονόμῳ] *Mantissae* adscripsit *Salm.* At nihil variant Edd. [b] Ὢ οὗτος] Admisi ὦ ex *B*1. & 2. quod aberat ab cett. [c] Ὃν] Recepi ὁ *Bas.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

ibid. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

ibid. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μαντῷ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τοῦ τῶ νόμω. *M.du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. οὐ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantharo scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

ibid. Νοῶ ὅστις] Νοῶ, ὦ οὗτος. *P.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & κεκτήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B. mp.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus ὁ χρὼ κυρίας dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra *Pisc.* c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: *in contraria omnia iturus certum est, quibus morosa ista ratio placebat.* *M.du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.F.*

26. Ἐπῦ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed deberis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo ostende nobis , fili Calliopes , ubi sit : auro enim puto nihil opus habes , qui sis vir sapiens. ORPH. Recte istuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , ostendero ; non ipsum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum est , & in hoc solum se exercuit. MERC. Ostende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e vestigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox est , Homeri versiculos recitantis ? PHIL. Sic est , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hostis enim ille mihi velut viri limina Ditis ,*

Pectore quisquis amat nummos , sed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odisse debes ,

Cui hospes lacsus , qui se praestabat amicum.

HOSP. De me hic versus , cujus muliere

φία, ϗ [d] Ἡρακλες, ϗ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαριστέον ἀποδιδόναι τὰ μηνύτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ὅστις, χρυσίου γ' οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴν μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, ϗ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίχες. ἦ γυναικός ὄσι φωνὴ, ῥαψῳδήσης τί τῶν Ὁμήρου; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι ϗ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι μισητέον, ὃς ξεινοδόκῳ μὲν μὴ ἀρέσει μάλιστα φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ϗ τὴν γυναῖκα

Ὠιχε-

d Ἡρακλες] Et sic Fl. cum Fr. J. P. &c. e Μισητέον] Μισητέον male P.

26. Ἐκεῖνος αὐτός] Hoc interrogative pronuntiandum fortasse. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat servus tuus antea, sed nunc &c. sine interrogatione. F. G.

30. Ἀμείλει ἀπαίλας] Literae ἀν. quae Ἀνδρες notare debebant , mistae cum primis verbi ἀμείλει, & sic omissae, ut paullo ante ἐρ. ante εἶ. J. M. G.

Ibid. Ἀπαίλας ἀνδρήσομεν] An ἀπαίλας ἂν ὑφήσομεν, & subaudito τοὺς δραπέτας. F. G.

Ibid. Ξυνίησι γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξυνῆσι, i. e. simul sunt ? Locus obscurus nec integer videtur. Sed insititia & spuria videntur. F. G.

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortasse. Vid. libb. vett. F. G.

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O Gujete ! Credatne quis te Lucianum perlegisse. Perlegisti tamen , & probasti alibi ellipsin , nec meministi perpetuo ἔχων in hisce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. supra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4 Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πινακία ; *Bis Accus.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ὁ τὰ ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. J. F. R.

30. Ἐκποδὼν] Bi. habere ἐκ ποδῶν adpinxit Solam, male. Nam & illa aeque ac Fl. & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia sic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. eandem scripturam servo. Ac nihil interesse, quidquid differentiae statuant alii , vide supra T. 2. ad c. 29. pro *Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι e medio tollere. Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὴν ἑτέρου γυναῖκα. Sed & ϗ ἐκ ποδῶν forsan legendum , ejecto ὑμῶν , adjecerat Idem. At quae necessitas quaeso ? J. F. R.

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. M. du S.

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera sunt ex Il. τ. 2. & 5. J. B.

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum , ut versus stet. F. G.

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. F. G.

60. Ξεινοδόκῳ] Il. Γ. 354. M. du S.

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc personam interpretes : non male. Est enim ξενοδεξάμενος s. hospes Philosophorum , cui uxorem boni viri abduxere. J. M. G.

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. F. G. Immo ὑποδεκτικός , si

Ὤχεθο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.
ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βυλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σανάριστε καλοιῶν
Μάψ, ἀτὰς ὃ χὴ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῦ καλαράτυ τὰ ἔπη.
ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτυ κυνὸς ἀγρίυ [d] ὀρμήν.
[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασί δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἔτι· αὐτὰ οὖν ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεται σοὶ, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ἔτι αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε οὐδὲν δεῖ κρούειν τὴν θύραν.
ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κανθαρε, νῦν σιωπᾷς; Φέρε ἴδωμεν ὅ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, Θέρμος ἴσως, ἢ ἄρτυ τρύφημα; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.
FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cervae,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.
DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt.*
FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.
31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & Hom. Ὀπισθεν male cett. c Μέσση] Sic Hom. Μέσση P. B1. ac 2, Μέση male reliquae. d Ὀρμήν.] Ὀδμὴν. Gesn. bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδιζόμενος adscript. marg. J. Sed ὑποδίκη personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. J.F.R.

65. Οἰνοβαρὲς] Homer. Il. Λ. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. M. du S.

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem Parisinae. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτ' ἰνὶ. Sed in Hom. B. 202. legitur Οὔτε πού' ἐν στολέμῳ. J.F.R.

69. Σανάριστε] Σανάριστε ἐριζέμεναι. F.G. Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post καλοιῶν tollendi. J.F.R.

73. Εἰκότως τῦ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ψευδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. J.M.G.

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. J.J.

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέση. Extant etiam hi versus apud Hesiod. Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] Homer. Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. J.F.R.

76. Τρίτυ κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῦ Κερβέρ. τὸ τρίτυ hic non placet. F.G.

78. ΥΠΟΔΕΔΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. M. du S.

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. F.G.

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλαυσίθυρον, nec ullam allusionem ad vocem κρημνίστιλον. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : sed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante se ferebat in Graecia, hic vero Chrysippeus (*auri famelicus*) ex asse est. Itaque Cleanthen non ita multo post videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, pessime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non sane alius. Hem risum ! Quid postea non fiet ? etiam philosophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : sed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid sic ? DOM. Quia de genere plane suppurato est. Nomen autem ipsi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulsor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *sumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non sane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Est liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non est mirum, cum etiam Triphales sit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε ἦν Ἑλλάδα, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δὲ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ἧμεν ἄλλο, ὦ τᾶς γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ οὗτος ἀδέσποτος ὑμῖν ἐστιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δυσῶδες τὸ ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πήρα καὶ ῥάβδος, καὶ αὐτὸς ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσασαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ Τριφάλης τῶν κωμικῶν ἐστι.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρυσίππα *Palm.* Χρυσιππίδην *Pell.* g Σὺ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* h Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

suspicor non ita scripsisse Lucianum, & forte Χρύσιππα scripserat, ad quod alludebat χρυσιππίστατος, ut paulo supra, eo quod multum auri habebat in pera, καὶ τῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J.P.a G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opusculi videtur, quod suspensum innuat, cum inedia vitam finiisse ab aliis tradatur. Vid. *Macr.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, senex, vetustate putridus, marcidus. *F.G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες —— τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia inepta & obscura sunt; nec Luciani esse videntur. *F.G.* At si hoc non est urere & secare, quidvis licet amputare. Et si sic grassari velimus in scriptoribus vett. quid tandem sani relinquetur ? *J.F.R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Crassus, Pompejus. *J.B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Nisi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conscriptum, quo tendat non assequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Est inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* est, ad hanc Graecam appellationem respexerit. *J.M.G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν ἐστι] Si haec verba bene habent, sequitur Triphallem fuisse Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen : nec hominis hic nomen requiritur, sed libri. Porro τριφάλης, ut fabulae *Aristophanicae* nomen celebre, saepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitiosum puto : sive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat : sive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης est. Sic Schol. *Aristoph.* Lysistr. 772. itemque *Eustath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὸ φαλῆλα interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo sensu Τριφάλητα acceperit *Aristophanes*, e fragmentis fabulae vix est ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipso forte *Aristophane* acceptus, ad posteriorem rationem magis videtur accedere : est enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀφροσύνης. Hinc etiam lascivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὴ ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴκαδε πάλιν τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] χρὴ τὸν [c] τὸν μὴ ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονίων, τὴν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀτοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπως ἂν χιὼν μένειν συμπεπεδημένον τὼ σκέλε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαπαῖαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεπίθου τῶν τραγικῶν σὺ λῆρον; ἀλλ' ἀκολούθει καὶ δὴ τοὺς πιπωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὸν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, ohi! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

[a] ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. [b] Πρὸ τοῦ] Sic *Fl. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* [c] Τὸν μὴ ἀπὸ λ.] Τὸν μὲν κάνθαρον λέγει. adſcriptum marg. *J.* [d] Τὴν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* [e] Τὰ πρῶτα] Τὸ πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα *ſejungunt Fl. F. B1.* Ταπρῶτα *connectunt J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριφάλλιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt ex Καμικῶν οἷς. Supereſt ut intelligamus τὸν Καμικῶν λόγων οἷς λέγει, aut pro οἷς legamus ἵνα, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J. M. G.*

31. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τὰ ῥ. τ. ὀ. τὸν δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. διερ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeant; ſatis enim per καὶ τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς] Attigi hanc poenam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit haec omnia *Lapith.* c. 32. καὶ παλαιὸν ἦθος τὰ αἰχρὰ ἴσασιν. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὰ πρωκτὸν adſcripſerem, ſi quis ſibi placeret. (Sed quia ſubſequuntur) πρόσῃ δὲ ἴσα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸ πρωκτόν. De ὠθεῖσθαι dictum eſt ad *Mort.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίττα γυναικεία, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ λήρων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejuſmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA.

SACERDOS ET SATURNUS.

SAC. ERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, sacrificatumque tibi a nobis ac litatum est; quidnam potissimum inter sacra petitum abs te licet consequi? SAT. Illud quidem te ipsum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi sit, nisi simul divinatorem esse vis eum qui imperat, ut sciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem possunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia ista & prompta, divitias, & aurum multum, & virorum esse dominum, & mancipia habere multa, & vestem floridam atque molle, & smaragdum, & ebur, & reliqua quaecumque pretiosa sunt. Horum ergo, Saturne optime, facito mihi copiam, ut ipse quoque fructum aliquem tui

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καί σοι τέθυλαι, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῖν, τί ἂν μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμόμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλῆτον, καὶ χρυσὸν πολύν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας ἀνθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἄλλα, ὁπόσα τίμια τυγχάνει ὄντα. ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι καὶ σοῦ ἀπολαύσω καὶ σῦ

ΙΕΡ.] Personat. nomina aderant in *J. Bl. Fl. Ald. H. S.* Omissa in *Vi.* — Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. J. Vr.* & L. Αὐτῶν *Ald. P.* [illegible]

1. Ὦ Κρόνε — τοῦ σώζεσθαι] Saturno sacra fiebant, de quibus in primis *Macrob. Sat.* I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & mensibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum, i. e. 14. cal. Januarias celebrari solita, sed post in triduum propagata, primum ex adjectis a Caesare huic menſi diebus, deinde ex edicto Augusti, quo trium dierum feriis Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. definebant, quo solo fieri ante contueverant. G.C.

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic supra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *J.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortassis. F.G. Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipseos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. αἱ — κερδαίνειν ἐμφορῶσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lysias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. δεῖ ἡλικίαν ἔχοντ εἰδέναι περὶ τ τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina est locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι similiter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Aristophaneum* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta satis mihi faciunt ad stabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid sine gravi causa innovem. *J.F.R.*

16. Ὡς τι καὶ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in plerisque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente sententia; quae ipsa quoque altero loco αὐτῶν postulat. Nec aliter vertit *Erasmus.* *J.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* a. recte prius habet; posterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverso hoc verbi ordine minus concinne legunturs. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; absurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τ σῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Eustath.* de Ismen. I. p. 14. Κρατιστέφανος — ἄλλος αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Nostri similibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τ διηγήσεως. Ap. Æsop. Fab. IV. vulpes de se ipsa ait: ἀναβραχοῦσα ἀφ' τ σῶν αὐτὴ νώτων ὑπὲρ τῶν κεράτων — σὲ ἀνασπάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελώσομαι. Sic αὐτὸν nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῶν ἀφ' ἁπάντων τῶν βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφαιρεῖμαι τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῶν, ἀλλ' αἴτει τὸν ἀφ' τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅτι ῥητοῖς ἐπιλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ γὰρ ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. ἐν ἧ ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμί, καὶ σὺν τῷ πολλῷ δήμῳ εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπυδαῖον μὲ ἐᾷ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηκεν, οἰνεῖν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἀρχόλας καθιστᾶν, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν τὰ τροπαῖα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅπως κεφαλὴν ἀθεῖαν καὶ καταβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐξεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὸ πλῆθος, καὶ τὸ χρυσίον; ὁ Ζεὺς ἀφαιρεῖται οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΠΕΡ. Ἀλλ' οὐδὲν ἐνοχλεῖς, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἐγὼ γὰρ ἤδη ἀπηγόρευκα, αὐτὸν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σπασείων, καὶ τὸ κεραυνὸν ἐπαναλείνων, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus tum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausu edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa; divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAT. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

[a] Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. [b] Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll. male.*

(37. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡς ἐπὶ ῥητοῖς *G.*

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὺ χρῇ θαῦμα; — Αὐτοὶ δ' ἀγρόμυοι κυκλήσομεν ἐνθάδε πεκρῶς. Et ubi non? *J.F.R.*

(37. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τ' ἰσοτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπυδαῖον μὲ ᾖδι] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Is. B. c. 30. δύνδρον δὲ ᾖδὲ ὕδωρ ἐπῆν. *M. du S.*

Σπυδαῖον μὲ ᾖδι] Non dubito quin dederit auctor, σπυδαῖόν μὲ ᾖδιν, ᾖδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J.M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί] Οὐδὲ ἀγοραῖον ᾖδιν δοκεῖ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηκεν, οἰνεῖν] Οὐδὲ ἀγορ. δ'. μ. συγκεχώρηκεν ᾖδιν, οἰνεῖν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δύνδρον δὲ ᾖδὲ ὕδωρ ἐπῆν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδὲν μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν τροπαῖα.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τ' συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον ἀπὸ τῆ τοιούτῳ ἐπεστίσαντο, ὡς ἔλεως ἐ φοβὸς ὁ κύων ἐπιστῇ] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήτει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ᾗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ᾗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ᾗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ᾗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πομπονήροις τε ᾗ ἀνοήτοις ἀνδράσι περιχεῖ τὸ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῶν· πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ πανταπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζεσθαι τὴν συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ᾗ τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, σοὶ τὴν ἑξάδα ἀεὶ φαίνεσθαι· πολλοὶ γὰρ ἐς κόρον ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ᾗ φορὸς ὁ κύβος ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τοῦ σκάφους, ὡς ἐπὶ μικρῷ ἑρμάτι τῷ κύβῳ. τὸ μὲν ᾗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ᾗ ὠδικώτερον ἄλλῳ δόξαι ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ᾗ παίζοντας τοὺς μὲν ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τοῦτο γὰρ τῆς διακονίας τὸ ἀδέξιον ἆθλον) σὲ δὲ, ᾗ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ᾗ τὰ ἆθλα ἀφαιρεῖσθαι τὰ ἅλοντα. ὁρᾷς ὅσον τὸ ἀγαθόν, ἔτι ᾗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἅπασιν γενέσθαι,

τῷ

c Σοι] Sic L. Hi P.S. Amst. Σὺ Flor. J. Ald. V2. Ven. — ᾗ Ἐπινεύσῃ] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ Jens. — e Ἅμα] Et hoc omnes obsident. ἆσαι marg. J. conjicit.

66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. G.

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ: neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. J.J.

58. Καὶ φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. F.G.

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. G.C.

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aeliano* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Hopkeys* in Lect. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρότερον γε σὺ ἀπολάσεις, ἢ προπίμψεις πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἐτοῖς δὲ τάχα εἴσεται, εἴαν μὴ ἄσαι ἀπολίψεις, multis defendit idem *Solanus.* J.F.R.

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἆσαι, vel ἄσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ᾗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* F.G. Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. ᾗ βασιλέως χειροτονῆσαι. J.F.R.

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαντα, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι ποιεῖ αὐτῦ ἀναβῆναι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ δράμημον τ' αὐλητρίδα, τρὶς τ' οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ ἡ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας τ' ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τ' τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τ' ταῦτα διδόντα ὀλιγοχρόνιον τ' ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' ὧν ἃ μοι δυνατὰ δοῦναι, τ' παρ' ἐμοῦ, τῦ ἄρχειν, τῦ ᾄδειν, καὶ τῆς καληριθμησάμην, θαρρῶν αἴτει, ὡς ἐμῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

IEP. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τ' μὲ τοιούτων ἀ δέομαι, οὐ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ὑπόκρινai, ὃ μάλιστα ἐπύθου εἰδέναι· καὶ μοι ἢν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἔσῃ τ' ἀμοιβὴν ὑποδεδωκὼς ἀντὶ τ' θυσίας, καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀφίημί σοι τὰ χρέα. KPON. Ἐρώτα μόνον, ὑποκρινοῦμαί γ', ἢν εἰδὼς τύχω. IEP. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶν, ἃ περὶ σῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τ' Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τ' Διὸς, λίθον ἀντιβαλλομένη ἀντὶ τῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τ' ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τ' Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὴ σῦ παρετάξατο. KPON. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ ὗτος, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

S. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque malediv-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῃ Fl.

80. Τῶν παιτῶν] Πεσὸς τὸ ταυλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Consule de hoc ludicro *Taeit.* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. οἷον Σαπορταλούσης λιλογχε βασιλεὺς, ἔδοξε γὰρ παῖζαι ταύτην τὴν παιδιὰν, προσάσσει, σὺ πίε, σὺ κίφασον, σὺ ἄσον, σὺ ἄπιθι, συέλθε, ὑπακούσον, ἵνα μὴ παρ' ἐμοὶ λύπται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθῳ communis sit generis, ut *Eustath.* de Ism. I. p. 10. οἷον Τετταλὸς λίθῳ, sed p. 13. λίθῳ ὁ Τετταλὸς. *Aristoph.* Nub. 764. λίθον ταυτὶ — καλῶ &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ἡ λίθῳ Ἡ-

dicere prout libitum dominis, discerес sane, irasci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum. SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

λοιδορεῖας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῆν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. ΙΕΡ. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, ὑ παρ' ἐμαυτῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκ ἂν γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περὶ σοῦ πιστεύουσι.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

ΚΡΟΝ. Οἶει [b] γάρ τι τὸ ποιμνίον ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὕτως, ἔστ' ὅστις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ἂν ὑπομείνειεν ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, ἤδιε; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσας λίθον ἀντὶ βρέφους ἔδοιεν, εἰ μὴ ἀναλγήτους εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' οὔτε ἐπολεμήσαμεν, οὔτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ οὔτε πεπέδημαι, οὔτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus, neque enim sufficere poteram ad multam odorhominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

ΙΕΡ. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὰ μὲν ὅλα, γέρων ἤδη καὶ ποδάγρας ὑπὸ τοῦ χρόνου ὤν (διὸ καὶ περιεδεδέσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) ὁ γὰρ ἠδυνάμην ἐπαρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀνατρέχειν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸν κεραυνὸν διπρμόνους τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργώδες

---

b Γάρ τι] Sic omnes. c Ἀφιλίσθ] Male omissum in Fl.

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἐπὶς ἔγνως ἂν ἐρωτήσας ὡς ὀργίζεας γοῦν ἐφεῖτό μοι. V.

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. G.

ραλλήλ. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 11. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένην. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὁρίζας — ἐμπεμαχός. *Act. Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* F. XVIII. ὁ δὲ ὠνησάμενος — σταυρὸν βοῦς ἐκατὸν πλώσας ἐπὶ τῦ βωμοῦ θεὶς ὁλοκαύτωσεν. *J. F. R.*

8. Ἡσίοδος] *Hesiod. Theog.* 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιὲς τὸ Alterutrum τὸ delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν τι — πρᾶξαί τι; modo proba & ibi sit lectio. *J. F. R.*

ἦν, καὶ νεανικόν· καὶ ἐξέστην ἂν [a] εἰ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφανείμαντα τοῖς παισὶν ὧν ἦρχεν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιτο, ὅτε τὰ τἀναντία αἰτιωμένων ἐνοχλούμενον, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τὸν ἥδιστον βίον ἀφάγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαί μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷος ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδόν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ ἀφ' τοῦτο ἅπαντα χρότος, καὶ ᾠδή, καὶ παιδιά, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμιώτατα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi causa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Ἐν ποιῶν] Sic *Fl.* B1. & 2. Ἐποιῶν junctim cett. b Οἷος] Bene L. *Fl.* V2. *P. S.* Οἷς male *Ald. J. Fr.* B1. & 2. c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AIW.* Et sic H1. Παιδοτρίβας cett. male.

Πο. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Ἐν ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & B2. ut N°. 28. In reliquis prave ἐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷος] L. *Fl.* V2. *P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ . .] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδο-

τρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

δουλεύοντα, μεμνημένον τ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, κ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι κ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπλεύειν σύνηθες ἦν κ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὦ μὴν περὶ ταλάντων γε, κὴ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀνιᾶσθαι ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν κ ἐπέπλευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε κ μεταξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ ἀνδρῶν ἐκείνων τ χρυσηλάτων, ἐς τ ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἆθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ὀπιδραμόντες; ὥσπερ τ Πενθέα αἱ Μαινάδες, κὴ αἱ Θρᾷτται τ Ὀρφέα, ἢ τ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζονος ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος· πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρωΐθεν οἱ πολλοὶ πεποίηνται τ ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται λοιδορούμενοι ἐν τῷ συμποσίῳ τοῖς φίλοις· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, κ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἔχουσι ποιοῦσιν.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum sis & se-

Ἀτὰρ εἰπέ μοι κ τόδε, τί δήποτε ἀδρὸς οὕτω θεὸς ὢν, κὴ γέρων ὑπολεξάμενος τὰ

76. Ἐς τ ἡμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόραξας. G.

80. Αἱ Θρᾷτται] Threïssae G.

τρίσας *Hagen.* 1526. 8. *Erasmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Pers. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J.M.G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὦ τῆ μάθε ἐκτίνειν ποιεῖν τι &c. Ita distinctionem *Solanus* mutarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J.F.R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Athenienſium descripsit, hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menses incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miserе perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τῆ κρύει, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὁπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὴ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; ὁ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ χειμὼν, οὐδὲ ὁπτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ὦ ἑταῖρε, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γὰρ μοι χρόνον τῆ ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, ὁ πάνυ ἀναγκαιά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ χροτῶμεν, καὶ ὁπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἀρχαῖον ὁπὶ καρύοις, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴ παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραφάμενος εἰς βιβλίον ταύτῃ ἡμῶν τὴ συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἴλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἐπαχθῆσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtituaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus dici non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes aiet fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omiſere *Fr. Bi. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἦγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τῆ ἴτυς hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ πέπηγεν ὑπὸ τῆ κρύος] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ ὁ πέπηγεν ὑπὸ τῆ κρύος. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλίας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τουτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἀξ.οι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσίῳ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων κατασκιδάσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *J.F.R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ἄνευ ἐπιτάξεως] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

10. Τάδε λέγει Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὰ ἑορτάς. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι καὶ εὐκατήκοοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσονται τοῖς ἐπιτιμίοις, ἃ κατὰ τῶν ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δέ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τῶν προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὅτι σὲ, οὐκ ἐμὲ νομοθέτην ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὰ ἑορτάς, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ οὐ πεδήτης, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν λημήτων ποιητὰς παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὰ μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἆλλα φαιδρός τε ἦν, καὶ χαρίεις, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκευάσατο. μορφὴν μὲν τοιάνδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα προειρημένα ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με ἀκηθρωπὸν, καὶ συννοίας βαδίζοντα, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

a Καιρεὺς] Καιρεῶς male *Fl.* b Προειρημένα] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρεῶς *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὅπερ pro κατ' ἔπαρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J.F.R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἴη reſcribenti, propter adjunctum καὶ δυσχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγωγε τίς ἐστι, quam ἔγωγε τί δυσχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θεὶς — καὶ ὑποσχεῖν. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμναζέσθω, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθνησκε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲν ἀνεῖλεν, ὃς δ' ἐκόσμαλεν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γεγόνοι. Quod ſi ergo & in Luciano pro coniunctate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, ego

τ' ωενίαν δυχεραίνοιμι, ὁ χ' τ' ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, καὶ Βορέας πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ τ' ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὁ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δή ποτε προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τοῦ ὠτὸς μου λαβόμενος, καὶ ἀμασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσειπάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καλαράτους μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὑπερπλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τ' πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ὑδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μελαχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ὁ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempeſtatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad iſta munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare ſe uti ſacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde feſtivam eſſe. Accedens igitur a tergo, & aure prehenſum concutiens, ut apparere mihi ſolet, *Quid hoc*, inquit, *Cronoſolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum ſacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & ſolos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium deſperatione verſemur? Sed neque tu, Domine, finem vis iſtis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non eſt facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτιῶν cett. b Κρύος] Abeſt a *Fl*. c Προσειπάζειν] Sic omnes. Forſ. προσπελάζειν, marg. *J*. etiam πλησίαζειν adſcripſit.

id parvi referre puto. nam ſurſ. *Ptol. Heph.* l. d. ſine majore diſtinctione, καὶ ὡς ἱρᾶ τούτῳ Ζεὺς, καὶ ἀπότυχων πειρατοῦ. Mox ibid. praemiſſos optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δύη δ' Ἐλένη, κλέψαι δ' αὐτὸν — ἄφιλοι δ' — Ὡς Ἡλέκτρῃ ὁ Ἀγάμεμνων Ἑλένη, ἐκβαλεῖτο δὲ Λεοστράτη. Imperativ. & ſubjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχεσθε — καὶ μὴ ἐγκήσθε. Diſſimiles caſus *Pauſan.* Vit. Ariſtom. ipſo princip. Ἀνηκέστων (ſic enim lego pro ἀνηκάστων) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους πεπειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα ἐδὲν ἐυροῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23, 11, *Cort.* ad Salluſt. Catil. 21. 4. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elſner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorſus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pauſan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ἂν. An μονοχίτων ἂν ſcribendum pro μονοχιτιῶν. F. G.

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita neceſſario intelligendum, ut unica ſit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; ſuperinductas tantum tunicae veſtes reſpuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens eſſe de adparatu convivii & ſacrificii, vid. ſi operae eſt, ap. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* X. 10. *J. F. R.*

55. Προσειπάζειν] An προσπελάζειν legendum? F. G.

Προσειπάζειν] Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσειπάζειν] Fateor *aſſimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non poſſe. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπαίζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae ſatis congruant, neque ſignificatio. Magis jam placet προσπελάζειν *accedere*, praeſentem ſe demonſtrare, apparere: idque interpretando expreſſi. *J. M. G.*

62. Μελαχοσμῆσ.] Infra N°. 21. μελαπωλεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. Μάτλω] Legendum eſt μὴ μάτλω &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγυίρουν τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas iſtas voces ſic Latine verſas conſpici, *ut Cybela matri ſeſe adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλαὶ μυῖαι ἐκ τούτου τοῦ ἱροῦ τῷ ἀλεκτρυόνι ἀγυίρονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* diſſert. tertia μηδὲν τ' ἐν τοῖς κύκλοις ἀγυιρόντων διαφέρουσα, οἳ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ πρωτυχόντι ἐπιθεσπίζουσι, verterit Cl. *Heinſius*, *ſimilem mendicis illis, qui in triviis ſtipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυίροντές τε καὶ ἐνθουσιάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non ſervant eundem tenorem? Certum eſt, ubi ἀγυίρειν habet additum caſum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, paupertati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi,* inquam ego.

12. *Ego vero,* inquit, *te docebo;* deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis,* inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

Κλωθὼ καὶ Μοῖραι τοῖς ἄλλοις ὑμῖν γενήσονται· ἃ δὲ πρὸς τὰς ἑορτάς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔσται. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινάς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· κἄτα ἐξάμυδις ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὸν μὲν πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις, βάκχοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *Fl. H. P. B1.* &c. *Graev.*

e Μάτην] Leg. ἐ μάτην. f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

* Αὐτός] Αὖτος edita misere. Forsan ὕτος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

80. † Βάκχοι] Βάκχος μόνας μ, αὐτὸς δὲ ς γυναικώδης. εὐνοῦχος. ἀπόκοπος. *V.*

† Βάκχοι] Βάκχος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυιρόται proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς δὲ τῶν ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐξέστω intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκχοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Mss. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Noti haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνους & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134 eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definiebat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

ΝΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι καὶ πεμματοργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πρὸς τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκείν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

ΝΟΜΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων ἐς πινάκιον ἑκάστου τ φίλων τὸ
νομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαιον, καὶ
ἐσθῆτα τ ὕσης τ βελτίω, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτὴν καλασκευὴ· καὶ τ ἀρ-
γύρου. οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲν πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μέν
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo

a Ἑορτῇ] Ἑφτῇ γινέσθ Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, seor-
simque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristo-
teles* νόμους συμποτικούς, teste Athenaeo 186. B. Quam-
quam in Catalogo ejus operum non extet, nisi ad-
mittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis ha-
bes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ
ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Weſſ.* adscriptum erat ἐξετά-
ζειν & ἀναγράφειν, quod nescio num varia sit lectio,
an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit
scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspi-
cor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad
c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν,
ἐχέτωσαν. Vid. similiter ὑποτρεχόντων, ἀπαιτούντων c.
25. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad
verb. ἀκριβέσθων pro ἐπιβέσθωσαν, & *Solani* ad Ἐπισκ.
s. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea
culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρέσθων pro ἐπαιρέσθω-
σαν fruſtra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad
Zeux. c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ
χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πονηροὶ τ γει-
τόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐ βούλονται. Lu-
cianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἐσθῆτα τ ὕσης τὴν βελτίω] Divitiores soli-
tos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnali-
bus, tangit etiam *Alciphr* III. Ep. 57. Structura vero
τὴν βελτίω τ ὕσης scil. ἐσθῆτα, non abſimilis est *Ari-
ſtophaneae*, Plut. 694. τ ἀθάρας πολλὴν, ubi *Kuſt.* alia
similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ
χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Weſſeling.* do-
cuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo
in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Caeterum ante ſollennitatem.*
Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus
di-

mo ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοχερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουσοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλανείμαντες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστότατοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τὺς ἀγωγομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἔχοντες ἑκάστοτε πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὑπὸ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μειρακιώδη, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὴς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιτελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίοις πλουσίως μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλουσίοις τ ἰσότιμον. τ δὶς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὴς] Bene *Fl. B2.* & 2. *P.* Ἀπαχθὴς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὶ male *Bl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιριτῶν γραμματῶν ἡ μεταφορά. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero διμοιρίται *nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τ ἡμιλόχου ὁ τ μοίρας. Lucianus: ἡμιμάτιον ἐφορύσεις διμοιρίτης ὤν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. *Arrianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίταν Μακεδόνα, ϗ δεκατάρχην, ὅτως ὀνομάζουσιν κατ' τ μισθοφορᾶς, ἢν τινα „ μείονα ἔχ τ διμοιρίτου, πλείονα δὲ τ τιμῆ στρατευομένων ἔφερεν. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ceterum equis vehebantur; cum res locusque poſceret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis mandet". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucianum ter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. B.*

29. Ἐπαχθὴς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὴς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις περυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω καὶ ἐκεῖνα. ἀλγυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵ τινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοντες, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ παρεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμπολικὸν [a] ᾖ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τῇ τῶν ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὤν, καὶ πέμψῃ

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti vicissim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni ominis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si repósuerit aut abjecerit, sciat falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum opor-

[a] Ἢ, ἢ] Deest posterius ἢ in *Fl.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem consentiunt omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτοῦ, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἑξάτου] Vid. & Aëc. c. 4. & Ael. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inferatur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin. Ex.* a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridiei; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis solida hora supersit*
Ad sextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, sed honesta & salubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse, videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si libet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἑξάτου] Quid sit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6. 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεκμετρήσαντα καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖκτον ὁδοῦ, ἣν ὁ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, *hiberni*, umbram habeat pedum XXIX, aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & staturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους στεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐαθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ᾧδε ἢ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ στεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ϗ καλαπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς ᾧδε τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ νάρθηκι εἰς τὰς χεῖρας, ὃκ ἐλάτθυς ἑξακοσίων ϗ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθ μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ἢ. τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, ϗ θεοτοὶ ἔστωσαν. καλακείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῆτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς [b] προνομὴν. οἶνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπανλας. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλυσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δὶ αὐτὸν πίνειν τῦ κρείττονος. μοῖρα κρεῶν, ϗ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] ᾧδε πεμπέτωσαν, ἕως ἂν

b Προνομὴν] Προνομίαν Pell. c Παραπεμπέτωσαν] Παραπεμπέσθωσαν Bl.

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ἢ] Τὴν ἀπὸ τ ἀντῦ τ αὐτὸν στοιχεῖον ἐκάλων. V. τῦ ἡλίυ τ σωμάτων ἐγγεγραφομένων λέγει σκιάν, ὅτω ϗ

giores plerumque esse pedes, &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra *Oecon.* c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. προνόμιον. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.B.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. Παραπεμπέτωσαν] Προπεμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παραπεμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. ϗ μὴ τ ἐμφορτίαν τ ὄψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ ᾧδε παραπεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἵς ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ἐκόσα χρὴ ἀποφέρειν. Hoc enim valet, ᾧδε πέμπω, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἐρμ. c. 72. Ἀφικνέσθω δὲ ἀξιῶ πρότερον τι τ ἀναγκαίων ϗ ὅ σε παρακόμψει ἐς τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. Adde Εὐχ. c. 1. παρέπεμψε χειραγωγῶν. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur παραπέμπειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio incunda tibi erit. ᾧδε-

ἀν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προτιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συός, ἀλλ' ἰσότης ὅτι πᾶσιν.

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ προσώπης ἐς ἕκαστον, καὶ ἕλαττον ἐς τὸ δεσπότιν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, Φιλοσησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅτι πᾶσι. [e] πεπαυέτωσαν [f] ὅτι καιρόν· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεσεῖται, ἀστὸς ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, συνευωχείτωσαν καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τὸ πλουσίου ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἕως ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο κακὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντῃς *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post *συμπ.* c Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπαυέτωσαν] Πεπαυσάσθωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καιρόν] An καιρούς; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ἐ ὑψηλῷ. G.

ἀποτίμοτομαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio*, *amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἐτ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅσους ἰφάσας παρεπιμωψάμην, &c. Μηδὲ ἀποτιμοτέτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non scripsit auctor, πάντῃς πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πάντῃς] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πάντῃς *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J.F.R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπιόντῳ, dum vertit: *ubi praebiberit dives*. Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebiberi debere? *J.F.R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ̀ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ϛοῖα πείσον).

EPISTOLAE SATURNALES.

EGO SATURNO SALUTEM.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut came-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΕΓγράφειν μὲ ἤδη σοι κ̀ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, κ̀ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνος ἄμοιρος εἶναι τ̀ ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι κ̀ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γὰρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμῶν ὑπερπλουτεῖν, κ̀ τρυφᾶν, τ̀ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφανίζεσθαι κ̀ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντιπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ̀ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, κ̀ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἡ κάμη-

[a] Ὡς δὴ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς κ̀ *S.* [b] Ἡ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ̀ μικροῖς μεγαλαυχουμένων ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὴ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξέσω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ, κ̀ σκώμματος μέτρον ἔσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέσω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχήσην μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἔσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πεττευέσθωσαν &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχήσην μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος ϵ μέτρον ἔσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πεττευέσθωσαν &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον, μήτε ὀρχήσην, μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα. ἐξέσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος. κ̀ μέτρον ἔσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Juntinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον ἐν τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ϵ νῦν] Legendum forſ. ὡς γ̀ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὴ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκάτα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἔστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, τῆς τύχης χορηγούσης, ὑπεραγωδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ βαδίζειν, εἴ τις ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πρὸς πλησίον ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ἡνίκα τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, οὔπω ἔτι μοναρχοῦντος ἀλλ' ἢ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ εἰς χόρον· πολλοὶ δὲ, οἱ μὲν οἴνου, οἱ δὲ γάλακτος, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλιτος ἔρρεον. τὰ δὲ μέγιστον,

lus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. Bt. & 2. H. P. S.* Οἷά ἐστιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἔστιν δὲ, εἰ δὲ — ἐμοὶς δὲ. Deinde ibid. τὸ κύπα δὲ — τὸ τὸν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J.F.R.*

ὡς ἐγὼ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel κάμηλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J.F.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G.C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant *L. Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἢ. *M. de S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J.F.R.*

22. Οἷοί] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. de S.*

Οἷον εἰσὶν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipsos homines ajunt fuisse aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito , aut si quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & consilii inopia , & desperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciscar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris, ferremus , nisi divites in tanta esse felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluserint , vestes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim singulorum possideant ; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

21. Ista nos praesertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

αὐτὸς ἐκεῖνος φασὶ τὸς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , φυσίαν δὲ μηδὲ τὸ παραγίγνεσθαι αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲ οὐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν , ἀλλ' εἴτι καὶ τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὲ πόνου τοῖς πλείστοις , ἡ γενία δὲ , ἡ ἀπορία , ἡ ἀμηχανία , ἡ τὸ , οἴμοι , ἡ τὸ , πόθεν ἄν μοι γένοιτο , ἡ , ὦ τ τύχης , πολλὰ τοιαῦτα πρὸς [d] γῶν ἡμῖν τοῖς πένησι· ἡ ἧττον ἂν , εὖ ἴσθι , ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς , εἰ μὴ τὸς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτη εὐδαιμονίᾳ συνόντας , οἳ τοσοῦτον μὲ χρυσὸν , τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες , ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσιν , ἀνδράποδα δὲ , ἡ ζεύγη , ἡ συνοικίας , ἡ ἀγρὸς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι , οὐχ ὅπως [e] οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν , ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τὸς πολλὸς ἀξιοῦσι.

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα δήπουθεν , ὦ Κρόνε , ἡ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τ μὲ ἐφ' ἁλουργίδων κατακειμένου , τοσούτοις ἀγα-

θοῖς

[d] Τούτῳ] Τούτων *P.* At prima recte *Fl. J.* ac cett. Omittit negationem *Fl.*

[d] Γῶν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.* [e] Οὐ]

62. Ἐφ' ἁλουργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷ οἱον , licet πραγματα sequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀτυφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur, Verum quia infra c. 24. οἷοι οἱον omnes praeferunt, possit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδις corrigit : ego nondum ; nam & mox rursus ὑποδησάμενοι ἰμβάτας. Conf. supra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male οἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. Or. c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lys.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄστρῳ &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi constructione *Homerus* , nempe ἄστρα δ' ἀνθρώπους πάντα φύονται. At solere Nostrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et φύω ita recte transitive construitur. *Long. Past.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μᾶλλον ἔφυσαν ἅραι. Noster supra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipse *Hom.* Odyss. H. 119. Ζέφυρος πνείσας τὰ μὲ φύει , *Zephyrus spirans haec crescere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Hesiod.* Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι de praeterito hic usurpari.' Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. *M. du S.*

46. Τούτῳ] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit *Solan.* Sed satis potest vulgatum stare , pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter, poni satis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄρτιον γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχουσι] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec desidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle se habet , sive exclamantis more malis , parum refert, prorsus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσα μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τροφῆς. Neque ὅσας hic rejiciendum cum praemisso τοσοῦτον, quasi *tantum* , *quantum* significaret, ut saepe solet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσον legeretur ; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. *J.F.R.*

55. Συνοικίας] *Insulas. F.G.* Bene. At supra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interfit. *J.F.R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ τὸν τὸν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τὸς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτράγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕφαλον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τὸς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καταμεδᾶσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν τινὸ σητὸς ἁλῷ διαφθαρέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, καὶ τινὸ τῷ χρόνῳ διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι περιβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστας, εὐρῶτι πολλῷ καταπαπῆναι.

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum quearemus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac ciſtis multo situ computrescant.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μέντοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς πᾶσιν μετέχειν ἁπάντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην παρεστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἑστῶτα, ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἀφῖκται, ἔτι παρασκευαζομένων.

22. Verum etiam coena excipere illos jube assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit idem

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Σκύφοις] Εἰδωλ. μύρμ. V.
75. Σητῶν] Σκωλήκων. V.
79. Κοιτίσι καὶ κίστας] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρεμμάτια κεῖται, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' αὐτὸ τῇ θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τὴν παγώνιος κίστας ἐτυκτύπλοκο πρὸς (3) ἀνδρῶν ἐσθῆτα. V.

(1) Σκύφοις] Σκύφοις edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio Selani pro vulgato καὶ, quam secutus sum, etsi non addit unde habeat. J. F. R.
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] Cepam agrestem, bulbum. F. G. Ibid. Ἐπιτράγοντες] Ἐπιτράγλις forsan. F. G. Non capio cur derivatum a τράγος comedo, adrodo hic sit mutandum. J. F. R.

74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. J. F. R.

79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστας] Cave vertas penitis, cubilibus: sunt enim arculae, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. Hesych. Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖος κόσμος ἀποτίθεται. Adde etiam Pollucem X. 31. L. BOS.

97. Ἡμῶν] L. & Fl. recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit nostrum. quam supine! M. du S.

13. Τὸ τάριχος ἐς τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum Varronem in Satira docet Gellius 13, 28. & usus est Cicero ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναισθησίᾳ charactere apud Theophrastum est φακὴν ἕψων δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβάλλων ἕκα-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ἐπιβάλοιμεν τ χεῖρα, ϖδαμείσεαζ, δείξαντα μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ἔστ τῶ ϖλαθέντ τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομιδέντ συὸς, ἀφαιρέμενα, τῷ μ δεσπότῃ ϖδατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. ϖροειπεῖν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχόοις μὴ ϖεριμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ ϖιεῖν [c] ἡμῖν ἕκαστ, ἀλλὰ ἓν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδῆναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσϖερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τ οἶνον δὲ αὐτὸν ϖᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ ϖῶς γ' γεγράφθαι τοῦτον τ νόμον, τ μ ἀνθοσμίᾳ μεθύσκεαζ, ἐμοὶ δὲ [d] ὑϖὸ τῆς γλεύκους ἀφῤῥήγνυζ τ γαστέρα;

Ἦν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μελαχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἔσῃ ϖεποιηκώς· εἰ δὲ μήγ, ἐκεῖνοι μ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ ϖαῖδα μ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι· καὶ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν ἐπιστῶσαι, καὶ ἐπιλαθόμενον, τὸ ταρίχ μ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῆς ἰχθύος τ κύνα δὲ ϖαρεισπεσοῦσαν τόν τε [e] ἀλλᾶντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & *L.* Ὑμῶν male *J. H. Ald. Va. Fr. Bl. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλᾶντα]. Lege ἁλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαντα.

89. (4) Παραμοίσεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*

3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴνῳ, (6) καὶ ἰδίᾳ. *V.*

4. Ἀπὸ τῆς γλεύκους ἀφῤῥήγνυζ] Ἀποσάλαγμα ἐ σαφηνὲς πρὸς πατησῆ. *V.*

15. Τὸν δὲ ἄλλαντα] Ἅλας εἰδ (7) ἐντέρῳ ἐστυφομένῳ καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ τοῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμοίσεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμοίσεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*

(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Sol'an.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.

(6) Καὶ ἰδίᾳ] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.

(7) Ἐντέρῳ] Reſtitutum ex God. Vulgatum ἐντερομένῳ, miſere. *J. F. R.*

κάρτατον ποιῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*

14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*

15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τ πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισπεσόντας εἰς τὸ χαρίσιον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντας ἐντὸς τὰ τείχους, καὶ δουλοῦντας πᾶν κυριεύειν. Item c. 53. παρεισπεσεῖν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irrumpendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a φημὶ corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9.

χαλαφαγεῖν, περὶ τ' ἄλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, ἡ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τὸν δὲ, ἡ τὸν ἔλαφον, ἡ τὰ δελφάκια μίλαξιν ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος περὶ τῶν ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀθέλοις· ἡ τὰς ὄρνις δὲ τὰς παχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη ἔσας, ἡ ἐσπευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἰκείως καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόναι ἀπολαύωσιν αὐτῶν.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὁ δὲ μάλιστα αὐτὸς ἀνιάσει, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικούς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ εἰς τὸ δημόσιον. τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης συννεύσεως μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτοῖς τοὺς ὡραίους, ἡ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μίλαξιν ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακρὰς γίγεσθαι, [c] καταῤῥεούσης τῆς κόμης, ἡ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, ἡ τοῖς χρυσάφοις πάνυ λάσιον, ἡ κάρτα [e] ἐκ-

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoedilis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀναπτομένας Fl. b Ταύτας] Bene F. H. Fl. J. &c. Τούτους male S. c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. Solani. Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἷον εἰσὶ haberent. e Ἐκπεπτωκὼς] Ἐκπεπτώτα Fl.

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. G.

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες οὐ κωμῳδίας δύο εἰσὶν, ὁ μὲν ἰλιγγιῶν ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεστραμμένους, ὁ δὲ εἰκότως ἀκμάζει τὸ ὄγκον ἴσχειν ὑψηλὸν & πλατὺν καὶ λαγόμορφον οὐ κεφαλῆς, ξανθὸς, τραχὺς, ἐμφυὴς, πρίσπων ἀγγείλῳ. V.

πεφρικότων ἑκατέρωθεν τὰς σιαγόνων προβυμίας δὲ πάσης ἀνίκητον, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. Ælian. V. H. XII. 23. ἔ. ὅταν λαμπρότητος ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. irruunt, inferunt se in fluctus, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex Diog. Laërt. & Herod. dedi ad Mœrr. l. d. Unde & intactum maneat Nostri Tim. c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἐπρόθυμος ἐς ἐμὲ. ille irruens. &c. nec plura ex eodem congeram. Cum & Long. Past. 2. 28. λύκοι ἐμπεσόντες ἐρήμοις ἐς οὐες irruens dicatur, ut jam notavi ad Tox. c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut Asin. c. 20. ἐμπεσοῦσά μοι τις τῶν ῥάβδων, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quin olivium. Addo Diod. Sic. XII. c. 24. f. μὴ δ' ἄλλην τινὰς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσπίπτειν. Ubi rursus pro hostili invasione. J. F. R.

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. M. du S.

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲν ῥοιαὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε & ἀμὼς βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.

J. M. G.

25. Οἰκείως & ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. J. J.

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐπιδὴ λαγώροι εἰσὶ, τὴν παῖδα μὲν αὐτοῖς κ. τ. λ. Potest tamen

gb

que pungens; interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

χοντῶν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον ἡ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα ἡ πλείω τύτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλυτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τ μείρια.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere* contineri, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τί ταῦτα ληρεῖς, ὦ ὗτος, ἐμοὶ περὶ τ παρόντων ὅπως ἕλλων, καὶ ἀναδασμὸν τ ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τ ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲ πάλαι βασιλεὺς ὢν, πεπαυμαι [f εἰς ὧν] τοῖς παισὶ διανείμας τ ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τ τοιύτων ἐπιμελεῖται· τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κότων, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τέτο δὲ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τ μειζόνων ἃ φῄς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τ ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλυτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἀν χρηματιοίεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τ ἐκ τ ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμοὶ ἂν εἴη διαιτᾶν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις

f Εἰς ὧν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀ φῄς] Ἀφεῖς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κενόδοξος, ὁ ἑαυτὸν ἅπαν φιλῶν ἡ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *Hi.*

ad ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut σὲ ponatur pro σφῶϊ vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί σὲ] Edd. δὴ σὲ. Ego enclitice scripsi, ut σὲ fit dativus, ab σὺ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥοώσης τ πόμης] Ἀποῤῥοώσης τ. κ. *Th.M.*

Ὑποῤῥοώσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥοώσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑπῤῥέον δ αὐτῇ σὶ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλυτεῖν] *In utilitatem publicum divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ἡ δὲ θυμοειδὴς] λὸν τῦ ἐς τὸ κοινὸν πλυτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno πρωτότυπον. Ille apud Theophrastum ἀνεψιχοῦς ad ἀκόλυθον, servum pedisequum, ὑπηρέτην, inquit, πέμπει. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impressis εἰς ὧν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & εἰς pro εἰς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, jubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἰς ὧν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἰς ὧν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim de repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς ἄλλο. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secludi, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gallica* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Τὸ τ ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μερίδος, λάχους. *F.G.*

7E. Mer

περὶ [a] τῶν δείπνων, καὶ τῆς χοίνικος τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχωσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε παμευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύ τινα βιοῦν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος φθειρίσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις [c] ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, οὓς τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἐδόξει.

[d] Ἐπεί τοι οἴει με αὐτὸν ὕστως ἂν ποτε χορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ ὠδὶ χωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι διωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestibus, ut vobis etiam solennis caussa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari dicentibus. Haec vero omnia vix tina de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Aliquin putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo essent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῇ δείπνῳ Fl. b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχων λέγωσιν Fl. c Φθειρίζῃ] Nihil mut. Edd. Φθηρὶ ζίσῃ. Cod. Graev. d Ἐπεί τοι] Ἐπεὶ τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακίσθεις. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μαίνεσθαι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειρίζῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειρίζω: sed est dispicienda, ut in Mi. φθειρὶ ζίσῃ, hoc est *vermi vivat.* ied tamen puto legendum φθείρῃσι ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειρίζῃ] Φθειρίζει an φθειρίζει; *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειρίζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειρίζῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειρίζῃ scribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐλλειπτικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκάτερος] Σῦς ἐ πλακοῦντες. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρησαρίας καὶ ἰρυγμοῦ scil. *F.G.*

multa illa; quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est, dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium, aut porrum, aut cepam, per dies festos arrodere; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur, in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie surgatis, neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi, cum istum *divitiarum* fructum habeant, tum majorem nostis partem cum pueris aut mulieribus, aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem, vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis, qui non plane sit pallidus, non multum cadaveri similis? Quem autem, ut ad senectutem omnino pervenit, suis ipsum *utentem* pedibus, non quatuor hominum humeris invectum? aureum illum quidem quod ad extera, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi, omne vidcis ipsorum quoque vos expertes esse? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τοὺς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορουμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμα, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον δειπνοποιλας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐστι. πρὸς μὲ γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν. ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲ ὅτε καρηβαροῦντες ἀναστατε ἀν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ τὸ μέθης, οὔτε ἐπὶ τὴν ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρευγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τοῦ πλατὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος ἐκέλευσε συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ περιπνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς ἐκπλέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τοῦ νεκρώδους ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ εἰς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φοράδην ὑπὸ τεττάρων ἀνθρώπων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲ τὰ ἔξω, τὰ δὲ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν συγκείμεναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ γεύεσθαι, καὶ ὄσφρεσθαι, ποδάγρας δὲ, καὶ περιπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶτε ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ'

f Εὖ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. *g* Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi *Solan.* *h* Συνεξελίξαντο] Συνεξειλίξαντο Edd. priores male. *i* Συγκεκαττυμένοι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμένοι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, ὠδύρομαι μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλοῦ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. *F.F.R.*

10. Συνεξελίξαντο] In omnibus antea scribebatur συνεξειλίξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμένοι] Συγκεκριμένοι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμένοι hic non placet. *F.G.* Συγκεκαττυμένοι] Quid vulgatum συγκεκομμένοι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam peropportunam, & rejectae satis similem, ut errorem indiligenti scribae facerent, substituimus. Vide Συγγρ. c. 23. ὁ μὲν γὰρ κ. ὁ δὲ ῥήματα σκαρῶν συγκεκαττυμένα. *M. du S.*

3. Καρηβαροῦντες] Τὸν πεπαλαι μεθύοντα ὠδύμεθα καὶ μέθης οἴεται. *V.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις ἔστιν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆς χόρτου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ ταῶν.

Ἐῶ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῷ οἰκέτῃ ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶν ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑποθεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπιστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μέλαξιν ἀλεκτρυόνων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τὴν ἱματίων ὑφὴν ἀποθαυμάζετε, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἑστίασιν συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξωνται ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τὰ γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κεκτημένους, οὐχ ὅπως αὐτοῖς [b] χρήσωνται· ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸ βίου ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι δεῖ ὀλίγου ἅπαντας δεῦρο ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, καὶ ἐκεῖνος τὸ πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὅπερ ἐλῶ γε αὖ-

quid *tale fimili alia* cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans oſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe paterentur; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant; quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus caeat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus; relicta illis bonorum copia, vobis pauperſtate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jonſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἔστιν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*
Ibid. Ἔτι ἴσθι αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἴσθι legeretur ἴδοι. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἑστίασιν συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Similimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶμαι τύραννόν τινα αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δορυφόρους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθάνατον αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καταλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τι ἐ ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τῶν οἴκων τὸ μέγεθος; ἀ γὰρ ἅπαντα τοῖς πλουτοῦσιν ἡδέα, ὡς ἀλλ' οὐ τοῖς πλουτοῦσιν εὐδαιμονίζεσθαι. Ἀλλ' non

ut promiseram; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ἀλυγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *frigentes tanto gelu, & fame pressi hos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσομοιρίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ μηδ' ὅλως μετεῖναι τῶν ἡδέων. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἑορτῆς, εἶπον ἐπ' ἐμὲ καθῆκόν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἄττα ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶείνοις μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐσθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες δέοιντο, καὶ πλουσιωτέρας ἢ κατ' ὑμᾶς· καὶ τῦ χρυσίου ὀλίγον ἐπαλεῖψαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι περὶ τῶν ἀγαθῶν ὅτι τῷ Διὶ δόξει· μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ὅπως τὸν ἀνδρασμὸν, ἐπειδὰν τάχιστα δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ σήμερον χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

N n

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* δ μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi κελεύω. *F. G.*

Νὴ Δία ϗ τ δεῖπνων πέρι, ὡς συνδειπνοῦσιν ὑμῖν, ϗ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίωσι τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' μακρῷ ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ϗ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, ϗ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς χόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γοῦν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ὕστις αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἃ περὶ τ τομὴς τ κρεῶν αἰτιῶνται, ϗ τοῦ ἀφικόνου, ὑμῖν δὲ ταῦτα ὄντων, ἐφ' ἂν ὑπερεμφορηθῆτε, ἡμῖν δὲ προσθεόντων· ϗ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, ϗ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γὰρ ἥδιστον, ϗ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. ϗ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τ συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε οὖν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, ϗ φιλήσωσι, τ

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumelioso in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob caussam conviviis vestris aequus ille dapium divisor Bacchus, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

[a] Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* [b] Τιμήσωσι] Τιμήσωσι ϗ φιλήσωσι *El.*

91. Καταγιγνώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων πέρι] Subaudi e superioribus, ϗ ἐπιχειρῶσι γράφειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

ϗ τ Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Bacchо usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse ἰσοδαιτητής. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille ἰσοδαίτης, ὁ ἡγούμενος τ συμποσίων. A δαίτης δαίτου descendat ὁ ἰσοδαιτητὴς, ut mox c. 36. habebimus συνδαιτητὴν, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est ἰσοδαίτης, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ ϗ Ζαγρέα ϗ Νυκτέλιον ϗ Ἰσοδαίτα αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τ δαιτὸς ἰύσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενος τ συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γύναια ϗ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, ὡσανεὶ ἰσίων ὁ πλούτων. ὡσὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem restituendum τ ἰσοδαίτου, mihi indubium est. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, pu-
to eſt, impleri ſolum, quod de leonibus
ajunt & de genere luporum ſolivago: at-
que in convictu hominum dextrorum, &
gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν
ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν
χρῷ τὰ χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως
τε, οὐδ' ἂν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ
ὄντων τῶν πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία
πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. οὐδ'
ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸ πλοῦ-
τον, ἢν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ κατὰ σκότος πλου-
τῆτε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοὶ, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸ ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας,
καὶ προπινόντων φιλοτησίας, μεταξὺ πίνοντες
ζυγοστατείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος
ἰσώσαι αὐτοὶ [c] ἀλαβαστάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας
τὸ ἀκριβὲς, τὸ χρυσοῦν ὅσον, ὃς ἐπανθεῖ τῇ
τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους
ἀκούειν, καὶ τῆς φθονείας ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενή-
σεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ
διδόντι τὰ μέρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ
μήκιστον ἀλβιῶναι αὐτὸν, ἁπλαῦν ὄντα τῶν
ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαι-
μονία, ὁ πλοῦτος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον
ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι,
καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνάγειν δεξιοῖς
ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

c Ἀλβασάσαντες] Bene ſic M. P. S. ἀλβασώντες male J. Ald. M. &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. V.

pres. F.G. Scil. quia vertit, *vulgus*: J.F.R.

21. Ἴσωσιν] *Diſcant*. F.G.

Ibid. Αὐτοὶ ἀλβασάσαντες] Αὐτοὶ ἀλβασάσαντες. Th.M.

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ χρυσοῦν ὅσον, &c. F.G.

22. Τῷ χρυσοῦν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. M. du S.

Ibid. Ὅς ἐπανθεῖ] Ὅς delendum videtur. F.G. Probo, & pro non ſcripto habeo. J.F.R.

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælian.* de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Τιμ. c. 25. annotata ſunt. M. du S.

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Maluynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν λύκων. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκος μονήρης, quod confirmat *Ælian.* lib. IV. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς τοὺς ἱστοὺς μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυάζοντες ἢ καὶ κατὰ τοὺς λύκους εἴωθεν νέμεσθαι. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, ut hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὴν δίαιταν παθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὡς θάμνοισι θοὸν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. J.B.

οἱ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν ϗ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, ϗ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, ϗ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδισται ἑταιρίδαι, φίλαι μὲ Διονύσῳ, ϗ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγήμασι, ὑμῶν τ' δεξιότητα φιλείᾳ παρασκευάζουσι. ταῦτα πολλῶν πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ ὅτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἑαυτῶν τὰς, ϗ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς ϗ ἐπιβουλὰς, ϗ μίσην παρ' τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξασθαι κατ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ κυνός· ϗ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδης ἐτελικότα ἔξει. ὃς δὲ ϗ ἔλαφος

Nonne vobis id moleste esset, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esse? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: apet & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξετε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Mox recentiores. c Γένοιτο] Γίνηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Διξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδης] Ὅτι αἱ ἀφύσαι καλέμους ἀμφοτεραμβλυναι ϗ τυταρίχευμένα σαπέρδας λέγονται· ἢ γὰρ ὕσις τειμέχη ἡ γόνδης. Παῦλος Φασί. *V.*

a Ἰόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδυς. *J. Cler.*

41. Παρασκευάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκευάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & σιωπῶντας. *F.M.G.*

43. Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*; quod aliter καλαμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque Schol. hic μύοντες, καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. Atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos uereret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξασθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξητε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπιτύχοι, pro ἐπιτύχῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀκτώμυοι μᾶλλον] Μᾶλλον ὀκτώμυοι mallem. *F.G.*

58. Τύτλαι] Lego ψύτται, i.e. ταχίως. Sic supra

Le-

gam de culina meditabuntur in ſaltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipſos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formoſiſſimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta inſuper amphora. Ad haec quae tum dies feſtos deceant, tum vobis ſint tutiſſima, ſtatuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva penſione *interpoſita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμενα μέλαξυ δρασμὸν βελεύσουσιν ἐκ τῆ ὀπλανείω ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις [e] ψύτταν καλατείνασαι, ἄπτεροι καὶ αὐταὶ, πας' αὐτὰς τὰς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τῶν οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ ὑμῖν γενήσονται, ὅτι καλεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βελεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἂν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγω τελέσματος φίλους ἑ μεμπτοὺς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te ſolum ſcripta eſſe a pauperibus iſta, Saturne, exiſtimas? Nonne etiam Jupiter diu eſt cum ab iſtis obtunditur clamantibus, & diviſionem fieri poſtulantibus, & fatum accuſantibus, quod inaequalem illam diviſionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur? Verum novit ille, ut qui ſit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἴει μόνον ὑπὸ τῶν πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ἢ καὶ δὲ οὐχὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὸν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τὴν τε εἰμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν ποιησαμένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὢν, πας'

[d] Ὀπτώμενα] Bene *F.* P. Ὀπτόμενα *H.* male. [e] ψύτταν] τύτταν *Ald. H. Fr. P.* &c. τύττας *F.* & *Pl.* τύττα *Fl.* & *Schol.*

58. †τύττα καταπύσασα] τύττα ἐπὶ τῆ ταχίας ἀπαλαμιῶ λεγόμενον *V.*

† τύττα] Sic edita & *V.*

Lexiph. c. 3. ψύττα καταπύας legendum pro ψύτταν, quod depravatum eſt. *F.G.*

τύττας] Mea haec emendatio eſt, cum enim in omnibus legeretur ψίττας vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte uſurpatam videbam. Add. de ψύττα *Anach.* c. 49. & confer *Iup. A.* c. 35. Una poteſt controverſia moveri, rectene ſic ſcribatur, an ut apud *Heſychium* eſt, ψίττα, quem conſule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. ſequuntur. *M. du S.*

τύττα καταπύσασα] τύττας habet *Aldina* poſterior, quaſi de anatibus ſermo eſſet. Verum ſupra in ipſa pauperum epiſtola, ἐρεῖθαν modo ſit mentio πακτιῶν, id eſt *gallinarum pinguium*, quando nihil eſt, quod a nobiliſſima nos ſignificatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Heſychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχίας ἀπαλαμιῶ λεγόμενον. Eſt igitur ἀποματτοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* ſimile : quod ad ludicras haſce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in ſeria oratione damnatum idem ψύττα καταπύας putem *Lexiph.* c. 3. 79. *J. M. G.*

τύττας] Obſecundavi *Solano*, quia ſic ſupra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύττας manifeſto falſum eſt; ſed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύττας ſcribendum; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin τύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύττας etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi eſt epiſtola 53. l. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἀλλ'

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ᾧ Ζεῦ τοῦτο μεμηχάνηκεν αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπειδὴ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπιχειρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καλέσαντες, ὡς ἂν μηδὲ [b] συνδιαιτητὴν [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδὴ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἐπῳδὴν λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειρα αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ἐπιψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένητας, καὶ τῶν αἰτούντων ᾧ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπιδὰς

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδιαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδιαίτῳ cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα ἰσθύς] Ἤτοι παρωθὺς, ἢ ὅσα ἤτησαν, *V.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζειν, † λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

γ * Πάντα ἰσθύς] Recte hoc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

† Λαμπρότερον] Λαμπρότητος C. ut Schol. 14. Ἕταιρ. Δ. *M. du S.* Scribe λαμπρότερον. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδιαίτους καλέσαντες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque MS. ἰσοδιαίτῳ καλέσαντες, ὡς ἂν μηδὲ † συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. *eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare.* *J. G. G.*

Ἰσοδιαίτους — συνδιαιτητὴν] In impressis omnibus legebatur ἰσοδιαιτεῖ. MS. *Graevii* ἰσοδιαίτῳ quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Videsis ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci συνδιαιτητὴς affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas Δεῖται τινὸς de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. S. & *A.* exstat; in reliquis συνδιαίτῳ prave legitur. *M. du S.*

94. Ὡστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων ᾧ αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus προϊεμένου, quod fere ne indicio quidem, nodum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, perituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabimur.

πλείω τῶ ἱκανῶ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίε, μέλαξὺ ἀναδόντ[a] τὸ ἄκπωμα, ἔνυξαν τὴν χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῆ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῶ συμποσίῳ, ἐς τὴν ὑστεραίαν λοιδορῦσι ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγούμενοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεα αὐτοῖς δοκῶμεν, τὸ ὑμέτερον παράσιτον ἀναπυθήσι, τὸν Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θοι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τὸ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπιτρέπειν αὐτοῖς τὴν οἰκίαν. εἰ δὲ ὅτι σῦ [c] συνθοῖντο, μέτριον δέησεσθε, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις [d] ἐργάσεσθε, κοινωνήσαντων ἡμῖν καὶ συνδιαπραττόντων τύχης τῆ ἀγαθῆ. καὶ τὰ ἱματίων, ὡς σῦ κελεύεις, πεμψομεν, καὶ τῆ χρυσίῳ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τῆς τέχνης ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσεσθε ἔτωσαν, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν ἀδικήσαιτε, καὶκεῖνα τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ἐπιτελοῦντες.

[a] Ἀναδόντ] Ἀναδώτ Pl. [b] Ἐργάσεσθε] Sic Pl. Ἐργάσασθε, cett.

quantiscumque beneficiis & donis contente. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non dans omnino sit inimicus, vel ut omnis largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* F.F.

6. Καταλθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιενῶς, ut καταστρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. F.M.G.

Καταλθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. F.G.

Non video mutandi necessitatem. F.F.R.

13. Ἰφ' ἂν] Ἐφ' οἷς forsan. F.G.

18. Ἐργάσεσθε] Scribo ἐργάσησθε. F.G.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

Φ Ι Λ.

P H I L.

Ποικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀφορμὴν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀρισταινέτου ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συνῆφθαι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ οὐδὲ μεσούσης [d] ἀχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἀφίκετο ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. Πραγμάτων male B. b Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] d Ἀχεδὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΑΠΙ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. Φιλομαθοῦσι γὰρ ταῖς τοῦ γάμου τῶν Πειριθόου † τετελεσμένοις· καθεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέβησαν, ἀφ' ὧν ὁ πόλεμος ἤρξατο. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Κενταύρων· οἱ δὲ τῶν Κενταύρων ἐλθόντες ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ μεθυσθέντες, ἐπεχείρησαν βιάζεσθαι τὰς γυναῖκας τῶν Λαπιθῶν. ἀμυνομένων δὲ τῶν Λαπιθῶν, καὶ τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθεὶς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατησάντων δὲ αὐτῶν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἐκ τούτου συνεκροτήθη Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. *V.* (*Maro* in Georg. C.)

† Τετελεσμένοις] Τετυμένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύρους, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Solanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πολεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine repetitus: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio, dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΑΒΔΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per allusionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλέος, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſine miſere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur

„ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

Θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ παρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἄρξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ Φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βουλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τ' Διόνικον μὲν αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ [c] παρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρὰ ἔργους τ' τοιούτων, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστῃ ταύτῃ ἑστιάσει, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε· καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαροινήσάν τι παρὰ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἧκιστα ἐχρῆν ὑπὸ τῦ ἀκράτου προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τὺς πολλὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγημένους πράγματα, ἐν

[c] Παρεγένοιτο] Παρεγένετο B. [f] Φθάνοις] Φθάνοις B. [g] Ἐμπαροίνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαροίνησαν Edd. B. [h] Διηγημένους] Διηγεμένους marg. *A1.*

30. Ἔξω βέλους] Διὰ τοιαύτα κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τ πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπάθεσιν μεταφέρων. ἐπὶ μὲν γὰρ τ πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀπὸ τῶν τυγχανόντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οἱ τῇ § ἑστιάσει πόλεμος μεθυόντων συμπίπτουσι, εἶτα τάχιστ γίγνηται διηγημένης καθ' ἑστιάσεις πρᾶξις, παίζων φησί, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν πρεσβύτερα ὑπ' ἐδέτους ἅτε διοχλούμενος τ πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τῦ πολέμου ὁ τ ἐκεῖ ἀκροατάς. *V.*

§ Ἑστάσει] Ἑστιάσου male Edita, & mox διηγῆν, pro quo διηγῦ ex *V.* dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *F.F.R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστοινέτε] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐπ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστοινέτε] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. τὸ Ἀμφιλόχε, & alibi frequenter. *F.F.R.*

9. Χαρῖν] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκε] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παρεγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I c. *non effugies nos convivio excipere*, i. *quin convivio nos excipias.* F.G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *F.F.R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθάνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθάνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθάνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαροίνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρο— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F.G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F.G.

εἶναι ἢ μέθην γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτήν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον ἢ ἀβάκχευτον ἐᾷ εἶδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἦ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καλαλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητὴς λόγον, μνήμονα συμπότην. καὶ οὐδὲ ὁ Διονύσιος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν εὐωλοκρασίαν καθασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων. ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivione mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ἔτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰς διατριβὴν τὴν ἀκουσομένων, καὶ πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad eo-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *J. Bt. Mid. M. Fr. S.* Γινώσκων *El.* Γιγνώσκοντα *P. B2.*

4. Καὶ ποῖον τὴν εὐωλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέκιον * ἀλλ' ἀλήθως παρ' Ἀθήναις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι ὧν ἐπίθυτο καὶ εἴ τις ἐκβυσσύσῃ μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξιχάτο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο εὐωλοκρασία. ἄμεινον δὲ τὸ χθιζινόν. εἴρηται δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς ὕβρεως. *V.*

* Ἀλλήθως] Non adgnoscunt C.

41. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ ποῖον τὴν εὐωλοκρασίαν καθασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Ποῖον τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπείρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν, ἢ λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J.F.R.*

Ibid. Εὐλοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποστόλοιπον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοντα, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Salm.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοντα potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Revis.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ σχήματι — ἡ μεγάλη πλείστη θάλαττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιδιώκοντες — οἱ μὲ ἀπέλλωται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus, si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὑμᾶς — ὑμᾶς.

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

τνα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυσί. εἰ γῶν ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἔξεις, καὶ προκολυθήσεις, καὶ δέηση. κἀγὼ θρύψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλυ αὐτὰ πευσόμθοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι, ἐπείπερ ἔτω πραθυμεῖ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλυὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνυ, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε ἐδὲν ἐμοῦ δέηση.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμω γυναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδυ αὐτὸς τὴν Κλεάνθιδα τῷ Εὐκρίτυ τοῦ δανειστοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι.

ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυσί] Ἄνευ τοῦ μοῦσαι, καὶ πλεῖσαι τὸ σόμα. *V.*
64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τὸ ἀποτελῶν ῥημάτων κατ' ἰθὺ Ἀττικόν. τὸ μὲ πρῶτον, τὰ † χοίνς ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκέπτ. *V.* (ὡς πολλάκις παρίσθμθα addunt C.)

† Σχοίνς] Σχοίνς V. neutrum recte: nam debuit dicere σκοῖς. *M. du S.*

— ἀνιχόμθοι, & Κρανίοιοι Ἀσπέττιοι ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerus* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰ ὑμῶν — ὅτι πολλῶν ἠμφίσβητε τὴ ἐσίας, καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲ πλυτεῖν ἐδόκυν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ φανῆναι τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκυ — τότε τούτυ τοίνυν τίμιος' ἦδη δυοῖν ταλάντοιν ἦν. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὸν τὸ γράμμα, pro λαχόντ bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poetis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν. ἢ ἵμα ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμεῖν τὰ ἐ εἰπεῖν ἢ ἐπ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percantor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τα δὶ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjecerant, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ἵνα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Videſ jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμω γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτυ] Τῇ Χαιρίᾳ infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλω, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ οὐ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ Φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσων ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τοῦ στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ὀπαδὸς, διδάσκαλος ὢν ὁ [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱός, τοῦ Ζήνωνος. τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου Κλεόδημον, οἶδα τὸν στωμύλον, καὶ ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τε τοῦ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτοῦ B. ſed vulgatum verum eſt. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν εἰκῇμοι * σχολιώτατον, καὶ ἐπειδὴ σχολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο †ἐπικλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σχολιώτατον] Ita Solan. correxit, pro vulgato σχολιώτερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. J. F. R.

† Ἐπικλήθη] Ita V. recte. Ἐπικλήθον male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολλὰ ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 52: occurrunt cum Ἑρμο. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ ἐν τούτοις Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ πρεσβύτης. J. F. R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱὸς τοῦ Ἀριστοκίτου. F. G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοκίτου, υἱὸς τοῦ Ζήνωνος] Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obſcurius? & quis aliter haec adſpiciat, quam faciente Ariſtaenetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec ſunt inverſa. Et quanto praeclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenoni Ariſtaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J. G.

91. Ἀπὸ τοῦ Περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου. J. F. R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὴ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκριτον ἀνέθηκε,
Τῶν Ἀκαδημιακῶν στρωγαλιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, ni fallor, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

a. Ἰσιαῖος] Obſcurus homo. M. du S. Ibid.

quae aversabantur, manifeste velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Aristaeneti ipsius amici & familiares. invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Histiaeus & Dionysodorus Rhetor.

7. Propter sponsum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magister, venerabilis adspectu atque augustus, ipso qui vultu multum prae se ferret honestatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri semper rectam respicientes. Advenienti igitur assurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, salutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praesentia.

8. Cum vero jam accumbendum esset, praesentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas sponsa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae opposito

ἢ ἀπεστρέφοντο, ἢ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παιδοκτόνον ἢ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦσαν δὲ Ἀριστοναίνετος αὐτῷ φίλοι, ἢ συνήθεις ὄντες, [f] παρεκέκλητο ὅτι δεῖπνον, ἢ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, ἢ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὴν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς [g] συνειστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὢν, σεμνός τις ἰδεῖν, ἢ θεοπρεπὴς, ἢ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. ἢ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, ἢ ἐδέχοντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῷ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη καλαχλίνειν, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, ἢ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, περὶ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· εἰς δὲ [h] τὸ ἀντίθυ-

ρον

[f] Παρεκέκλητο] Παρεκάλυπτο male B. [g] Συνειστιᾶτο] Συνειστιᾶτας male B. [h] Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνιστῶν, ἢ ἀντιπροσώπους αὐτοὺς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ὑ σεμνὸν ἦν αἰδοῦς. V.

5 Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc solo opusculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδέξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem excepterunt*, non vero, ut ille verterat, *ut quemquam ex praestantioribus salutarunt*. Οἱ κρείττονες sunt οἱ θεοὶ, ut recte *Hesych.* sic passim Graeci auctores & Lucianus noster in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὕτω δὲ σεμνοτέρους τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλιντῆρα] *Hesych.* Κλιντῆρες. ἔρροι, κλίναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipsis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipse Lucian. supra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἔνθα τὸ ἀντίθυρον: sed ubi legendum videtur, ἔνθα τὸ ἀντίθυρα: aut potius τῇ ἀντιθύρᾳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare statueram. In impressis omnibus τὸν ἀντίθυρον. Vid. Ἀλιξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἶκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque esse, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accusandique casu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στὴ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis est? *Pollux* plane omisit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ὃν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρῳ καλεῖ, ac femin. facit, ni in ad ὀρσοθυίῃ referas; & cum paullo post ὑπίθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum esse, ut recte etiam statuit *L. Bos* de ellipsi, p. 161. Sed nondum sequitur inde, necessario τοῖχον intelligi, & masc. esse; uti enim femi-

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας ἔχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἅτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν Ἀνάκοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειον, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν οὖν Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, καὶ ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate; accubuit.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem ducis, virum ipſum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere libet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zenodiſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in Pl. b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. V.

26. Τῶν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ λέγω αὐτούς, καὶ Ἀνάκοιν τὸ ἱερὸν αὐτῶν. V.

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum ſit, & μέφος forte intelligitur, aut τεῖχος, ut *Solon.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte νεὼς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ὁ ἀντίθυρος quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὸν ἀντίθυρον. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀλίθυρον, ἀντίθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρος nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

29. Ὡς — ἀξίας ἔχοι] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τοῖν ἀνάκοιν] *Manſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad *Tim.* c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. La*

quoddam mihi pro convivio narras, sapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Aristaenetum, qui in celebritate omnium exoptatissima, sapientissimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque sectae flos sunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, sed indiscretim omnibus. LYC. Est enim, sodalis, non de vulgo divitum, sed eruditionis amans, & majorem vitae partem versatur cum talibus.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus est, arbitror, ea recenseri, juscula & panificia & condimenta: copiosè enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem se inclinans, *Viden'*, inquit, *senem* (Zenothemin designabat; audiebam enim) *ut ingurgitat se pulmentariis, quam oppleta jure illius vestis, & quantum stanti post se puero porrigat! dum non videri se putat a reliquis, immemor illorum, qui post sunt? Ostende ergo ista etiam Lycino, ut sit testis.* Ego vero nihil opus habebam ostensuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e specula viderat.

12. Adhuc dicebat ista Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, κἀγώγε τὸν Ἀρισταίνετον ἐπαινῶ, ὅτε τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑαυτῷ παρὰ τοὺς ἄλλους ἠξίωσεν, ὅτι περ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μέν, τοσδὲ δέ, ἀλλ' ἀναμίξ ἅπασιν. ΛΥΚ. Ἔστι γάρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οἶδεν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμούς, καὶ τέμαλα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, καὶ μεμνημένος [f] μεθ' [g] αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τὸν Ἴωνα, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ θεωπῆς ἑωρακὼς.

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. f Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πίμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ θεωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρας τέτε. *V.* (è specula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, si in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philosophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἐρεύγεται, haec inter se comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπεσεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπέπαικε & paroemiogr. in *Μυκανίου ἄλλω.* Vid. etiam supra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris nostris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kusteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπεσεν, quod ap. *Aristoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισεπέπαικεν. Conf. omnino supra *Dial. Meretr.* XV. bis; nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπεσαν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσαν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Bergler* ac *Solano* rursus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his est lapsus amanuensium, sed propter nimia exempla quae pro —σαν a πίπτω, faciunt, sisto gradum, & jam fere malim nihil supra mutasse, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσαν sit aptissimum. At vid. *Epist. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεσπεσοῦσα legitur; quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω composita, *irruendi* potestate sumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τος, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαρεντισάμενος, [†] Μενέλαον αὐτόματον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέχρεων τὰ προχειρόταλα· ὁ μὲν τὸ,

Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαριέντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μέσον τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυγικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, παρ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀρισταίνετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἰσταιόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δὲ, Ἄπαγε, φησὶ, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακὸν, ἵνα θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ἵνα μαλακῆς ταύτης καὶ ὑπνώδους

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venit Menelaus*. Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κυνικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. F. P.* &c: Forf. ἀγαθὸν. marg. *F.* Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζεσθαι] Καθίζεσθαι B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *F.*

73. Ἐπιχειρωτισάμενος] Ἐστρατηλατεύμενος, ἐπιπτον. *G.*

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματον ἦλθεν. αὐτόκλητον. εἰ δ' εἰκῆ ἐγένετο. ὥν δή τις μὴ τοιοῦτον παρεσήφηται τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ὁ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄθηναῖον εἶναι μὴ δοκεῖς Κορίνθιον. καλεῖ γάρ τινας ἐν ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, παρῆσαν ἐκτοπαίδια ἄδοντα ἐ δίχ' ἅρματα ἐ συναρίδες δικαπίττοι. τούτοις δὲ δῶ σε τ' ἀκτινίδια ἱμβολαῖα. ἀλλ' ἦν πράττις ου μοῦσα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At... ... *G.* [Hos *Alexidis* versus emendatos a Casubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μαραίνεις, ὦ Δημοφρονῆς, ὦ Δημομοῆς. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάῳ βοὴν τὴν μάχιμον εἶπεν. ὁ Λουκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ ὡς πρὸς ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντος, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ὁ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλον, ἤγουν ‡ κραυλιστὴν ἐ θορυβώδη. ὃ ἐ λέγει † ὑπομένων παρέστησεν κραυλιστὴν ὑπούγειον. *V.*

91. Σκίμποδος] Κραββάτου, σκίμπους. *G.*

* Παρεσήφηται ὅτι] Lege παρεσήφηται. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Mifere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κραυτικὸν] Sic edita recte. Κραυτικὴ V.

§ Ὃ] Ὅτι antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματοι δ' ἀγαθαί. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτόμ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulso, citharā respondeo. epigr. hic ὑπέκρουον est ἀντήχουν, ἀντεφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* f. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ἐφιλοφρόνους καλλιλέξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐὸ χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praecani dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν ὕπτιοι καλαχείμενοι, ἐ ἐσθῆτι πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ καὶν ὀρθὸς ἀδὴν δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ κ κάμοιμι, χαμαὶ κὴ τ τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τ Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστραίνετος, εἴ σοι ἥδιον. κὴ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ δειπνῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τ ἀφθονωτέραν νομὴν μεθιστάμενος, καὶ τοῖς φέρουσι τὰ ὄψα συμπεριπορευόμενος.

Καὶ μὴν καὶ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς πέρι κὴ κακίας μεταξὺ διεξιών, κὴ ἐς τ χρυσὸν κὴ τ ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τ Ἀριστραίνετον, τί βούλοιτ' ἂν αὐτῷ αἱ τοσαῦται κὴ τηλικαῦται κύλικες, τ κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διανοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστραίνετος,

b Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσθῆτι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐστῆτ male *J.* & *V*2. *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam apros. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφροίτης] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' σὺν — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδύσεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδύσεσαν. *M. du S.*

Ἐδιδύσεσαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδύσεσαν fecerat pro vulgato ἰδιδύσεσαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ἐ ἰδιδύσεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναδεδύκεσαν. Ita διαβύσσεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καλεσπαλίσσεσαν, & paullo poſt ἰδιδύσεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾖδεσαν. *J.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βόλω ἀτειχῶς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βόν ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κωκῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυκκῶν. *M. du S.*

88. Φόρου τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινοπόδες, tribus coenationis lectis paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Ariſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζοις] Non opus eſt καθίζοις cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἐστῶδι] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐστάσεται. *M. du S.*

98. Οἷον τ Ἡρακλέα γράφουσι] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Jebb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὁ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἀγῶσιν, ἴσχυε τις Ἡρακλῆς μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ πανηγύρεσιν ἐνυμέναις τῷ βίῳ πολλοῦ τιμῶν ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐ τ ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πώματα. Ad quae *Jebb.* „ Qualia fuerint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcribit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J.F.R.*

νετ@, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέας. καὶ ἔδοκέ ἄριστα βεβουλεῦσθαι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ δάφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἠμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τὰς ἄλλας συνεχῶς [c] παρεισεβαίνετο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴπερ πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μὴν μικρὸν ὁ μὲν προσῆλθεν, ὡς δὴ παλινψόμῳ παρὰ τὸν Κλεοδήμου τὸν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Hercules a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii accidebant, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Περισεβαίνετο] Παρισεβαίνετο *Th. Mag.* in παρισεβαίνω. Ἐπισεβαίνετο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

23. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*

21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τῶν Κενταύρων εἷς, παρ' ᾧ ξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*

23. Περισεβαίνετο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιφέρετο. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)

24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτι ταῦτα ἐγένετο. *V.* (ἐν ᾧ ταῦτα ἐγένετο. C.)

30. Γλαφυρώτερον] Ἡδιον. *G.*

31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀφίεσαν Ἀττικοὶ ἄνδρες. *V.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

23. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem ſequens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum*. *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περισεβαίνετο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισεβαίνοντα, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐμειδίασεις] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. F.*

49. Παρασῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παρασήσαι μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μὲν τῇ φιάλῃ· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] ἐλιδόμβιον αὖθις ἐμειδίασεν, ἃ μὴν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου φόρον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἐρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲ παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὸν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' ὖν, καὶ παρῴφθη τοῦτο, ἃ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀρισταινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ ὠδὶ εἶναι διέπευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινὰ, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐχεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκόντος.

Ὁ

g Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Θλιδόμβιον] Θλιδόμβῳ B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. l Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὲν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. *V.*

γυῖνος ἀγγίλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παριστάναι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὲν κ.τ.λ. *Ib. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Vertogitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta.* L. BOS.

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ferves ante ἀλλὰ, quod in pleriſque erat, μὲν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκόντος] Interpretantur *inductam dextre admodum temulentiam.* Deſideratur alius, qui illud *inductam* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaeneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro I. Ταῦτα χαριστήρια ὑφεῖτο τὸ μὲν παροινίας τὸ σὸν, ὡς ἐτῶν τοσούτων ἐπιχώριον. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπόκει ἤδη, συθόμενος ἤ τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν προσαγείλας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθί, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ὅτι τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] πρόπινον [c] ὅτι τῷ ἡμετέρῳ θεῷ τῷ Ἡρακλεῖ; ἢ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, οὔποτε τοιοῦτος αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ ἔτι καρτερός· ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ὅτι τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, ἐς ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, καὶ δῆλος ἦν ἐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθῆκε τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ ἐς χεῖρον [f] εἰσεκεχόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἠρέμησε τε ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμποτῶν.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noveritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπόκει] Ἐπεπτόκει B. b Πρόπινον] Προῦπινον Fl. c Ὅτι] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὲ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεπτος B. f Εἰσεκεχόμιστο] Ἐσκεχόμιστο B.

59. Παῖς καλεῖτο] Γράφεται ἐ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὸν προπόσεις ἐποιούμεθα. *V.*

* Τοῦτ] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπόκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur; in Ox. eſt ἐπεπτόκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, verosimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω — Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἤδη σου. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſcce ab iis *ſanitatem Bonae virginis ſtrenue petari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaerumtur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Oleor. ad Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi πόλεως. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεστος, Luciano alibi etiam uſurpatum *Muſc.* c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere nolumus. *M. du S.*

82. Αὖ-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat ver-
8 siculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,
Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

ἐν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ [g] αὐτῷ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξήει, καὶ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἑστώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς
5 ἐρραψῴδει, ὕστερος καλακεί μενος, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖν. μάλιστα δὲ ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλ-
9 λοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. καὶ,
Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ ἰαχὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, παιδὸς τοῦ παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τῶν ὀψοκομούντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀρισταίνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν χρόνον εἶναι, μηδὲ κενόν, ἐπέλευσε τῷ γελωποιῷ παίσαντά [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ ποῆσαι γελοῖον· ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀφυχυθείεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν, ὀλίγας ὅπου τῇ κεφαλῇ στρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅστις ἀρχήσατό τε καλα-

g Αὐτῷ] Nil mut. Edd. nec B. h Γε] Non habet B. i Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἔβαλλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρου τοῦτο, ἀλλ' ὧν Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. G.

1. Οὗτος ἀρχήσατό τι καλακ.] Κωμῳδεῖ μὲν τὰς οὐ ταῖς παραδόσεσι τῶν χορῶν ἀσμένας ἴδιας δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . .

‡ Καταπαφλάσθων Dion] Καταπαφλάσθω Dion Edita. Correxit M. du S.

82. Αὐτοῦ — οὐ μάλα] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. Sorgs. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato οὐ μάλα. M. du S.

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐρραψῴδει satis intelligitur. M. du S.

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. M. du S.

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. M. du S.

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλῳ πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι καὶ γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol.* 3. μωρὸν ἱερᾶς Φιλαινίδ. J. B.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. Almel.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est subsidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet; nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Mus.* c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. M. du S.

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil cunctae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pseudom.* c. 15. J. M. G.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένος τὴν γνάθον. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuisse

καλαχλῶν ἑαυτὸν, καὶ ἀλλοτρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

distortoque corpore; ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

19. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθείη· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγαναχτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἁρπάσας τὸν τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτῷ, ἔφη, τὸν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συστὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει· οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἡδοντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροτημένου ἀνθρωπίσκου καταγωνισθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, καὶ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

20. Hic Dionicus supervenit medicus; paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

[a] Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδαιμονοῦντι B. [b] Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλουθα. G.

Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ὡς Μελίτης, ἴσως δὲ τρυφηρὸν καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * ναυάδη. V.

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semirasos. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*

Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτεῖν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.* F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιγνίοις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ὑγρὰ ἐπιλέγοντες, σκιμμάτων ἁλυκῶν & αὐτοχαίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico mimore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adverss. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *ramassé.* F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιρρίψαι τάχιστα ἀφ' ἑστίας τοῦ φωταγωγοῦ εἰς τὸ ὑπαίθριον τοῦ αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐπιρρίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀπορρίψαι, quod & Mf. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀναστρέπτων τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] Benedicti interpretatio haec est: *vicines advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀναστρέπτων τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀναστρέπτων nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tanquam*

rat, quod ipse dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingressum se nempe ad illum, cum nesciret jam morbo illum teneri. Hunc vero surrexisse statim, & clausa janua, strictoque pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse canere. Deinde cum non posset, pulsasse scutica manus sibi supinas. Denique in tanto se periculo tale quid excogitasse: ad certamen se illum, constituto plagarum numero, provocasse: ac primo quidem ipsum se male ceciniisse: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepisse & lorum, pugionemque quam celerrime per fenestram dejeciisse in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocasse, a quibus effracta janua ipse servatus sit. Ostendebat autem vestigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plausum, quam scurra, tulerat, juxta Histiaeum se infercieus, coenabat de reliquiis, non sine divino ille nutu nobis adὁδὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἁλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τὸν αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τὰς θύρας, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλει δὲ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, ἀναδόντα τὰς αὐλὰς ἐκείνῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τῆς θυρίδος ἐς τὸ ὑπαίθριον τῆς αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τῶν πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὁ μείον εὐδοκιμήσας τοῦ γελωποιοῦ ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἱσταιέως παραδύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρών,

e Ἐπιρρίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θηρίον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιτέλειον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. *G.*

53. Παραδύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ γειώσεως καταπλίνας. βύσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ γειώσεως] Ita recte C. Μετασείσαι καταπλίσας Exc. *G.* Μετασειώσας, καταπλίσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mss. nihil est praesidii, in quo legitur quoque Θηρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀναστασάντων τὸ Θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὰς θύρας. *At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀναστασάντων τὸ Θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire belluae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ Θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. Θηρίον legitur. Ἀναστάσ, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. duS.*

Ibid. Θηρίον] Lege Θυρίον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρησιμος τοῖς μετὰ ταῦτα γιγνομένοις] Interpres legit γιγνομένους, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρῶν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μέλλουσι ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, ὡς ἔφασκεν Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τῷ Στωϊκῷ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸν δεσπότην, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὁπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος δὲ τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὴν νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν ὑμῖν μοι βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὃς γε ὁσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, ὧν ἐγὼ πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ πώποτε Φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ἐπὶ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ἐπὶ σοὶ δὲ μόνῳ εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς θεραπευθεὶς, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me coluisti, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic Fr. Γεγενημένοις cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκοων B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀτιμώτερον, saepe vidimus. e Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγενημένοις. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed ii ad χρήσιμος pertinent, potius γενέσθαι dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. Mid. c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quali *paratus, fo vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adieverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ σκυλοδιψῶν, commentatum, οἷκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi οἰκ & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκίᾳ, τοπῷ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. σὺν — ἔτι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴσεσθε, item T. II. p. 402. γίνεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μένετε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοφάνει, ἐν Ἀμφιλόχῳ, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi, ad

connumerare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua causſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, ſumtuoſam, non annui, multum licet ſupplicanti, tibi me ſervans homo inconſideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

Οὐκ ἀμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, ὅτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγῳοῦ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τήμερον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελὲς, ὡς φασι, δεῖπνον δυναμένου, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ἃ ἀνήκοτον ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς παρελιπὼν, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· ἔπω γὰρ δύνασαι διακρίνειν τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου Φιλοσόφων, Ζηνοθεμίδου καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπεὶη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἄν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῷ, τί ἐστι Φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως ἕξις; ἵνα μὴ τὰ [k] ἀπόρων εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲ ὄναιο αὐτῷ. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν

[f] Μόνῳ] Μόνου *Fl.* [g] Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. [h] Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. [i] Καὶ] Non adeſt καὶ in B. [k] Εἰπω τί, κερ.] Edd. priores Εἰπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα κεκραγόσι ὑποπεμπομένην. *V.*

2. Ὁ μύστης σωρείτης σοφιστικός ἐστι λόγος ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὃς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῆς φαντασίας, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφέρεις. ἐρωτᾷσι γάρ, πότερον ἡ πρώτη ῥανὶς ἔδρασέ τι εἰς τὴν πέτραν, ἢ οὔ. εἰ γὰρ ἔδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑξάτη, πῶς ἡ κοιλότης ἐγένετο τῆς πέτρας; G.

3. Ὄναιο αὐτῷ] Ἀπολαύσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J. F. R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L. K.*

Εἶπω, τί κερατίνων] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F. G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J. F. R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. Δ. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019, 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὄναιο] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtanet.* Epiſt. 6. lib. 2. *J. B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἵσω ῥᾳδίως τ' ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τ' ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅτι λαθεῖν λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγμασι, δίς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἕωθεν [d] ὅτι τ' οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παρῶσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεταί σοι δοκῶ, τὸ κατ' τ' Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ' Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ὅτι τ' θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲ ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

est, bonum ducam, facile feram ignominiam.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Hanc ego apud praesentes causam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι Solan. in marg. F. corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τ' οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τῷ] Recte Fr. P. H. &c. Τῷ male F. Καὶ τῷ non melius Va. f Παρέλαβεν] Παρελλ^α. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & Schol. Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

14. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. οὕτω δὲ λέγεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἀπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον. καὶ εἰκότα προπαροξυτόνως, οἷον Ἡράκλειον, ὃ γὰρ Ἡράκλειος ἄθλος. Χαρώνειον, Ἀνάκειον, Ἀναχτόριον, Βασίλειον, καὶ Μαυσωλεῖον ἔργον. V.

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Aid. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. G.

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὐτὴ δέ ἐστι Καλυδών, ἃ τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τῆς Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. V.

* Οἷον Ἡράκλειον ἄ] Sic V. Quid sibi velit nescio. M. du S.

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mss. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. M. du S.

10. Ἐπὶ τ' οἰκίας] An B, rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; F. F. R.

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶ τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ' παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* L. BOS.

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hoice suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδεῖ Noster etiam Π. Θυσ. c. 1. F. M. G.

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed.* Ox. Al. δὲ. F. F. R.

22. Καλυδὼν μὲ ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἃ ἀντιπόρθμους

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi panca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium : Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius suа consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit ; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητῶς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παρέλιπων, Δίφιλον ἑστιᾷς, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅσῳ σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ παραβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οἷς αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γε εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἣν δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ παρακομίσειε, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις *P.* k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ *J.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἡ καλλιχύνας, ἢ ἀποτερήσας. *V.* 39. Περισπάσας] Ἡ καλλιχύνας, ἢ ἀποτεμόντας. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μοις παρ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio : longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hac Pelopii regio soli, Qua parte savum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπορθμοις, πεδίον ἴχνια νωλεμέως. *Haec terra* est *Calydon, Pelopiae terrae in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *F.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπορθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] Benedictus vertit : *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις γὰρ, ὦ Πρωτογένης, ἡ τῷ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ἑαυτὸν σωφροσύνην ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι *est dare. Dicuntur enim mulieres* χαρίζεσθαι, *quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens : ἐσκωψάμουν τὸν τροφέα τὸν νεανίσκου Ζώπυρον. ubi malim τοῦ νεανίσκου pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ἢ [a] δόξωμεν ὅτι τύτῳ πεπομφέναι.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι περιεχεῖτο ὑπ' αἰδῦς· ἢ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τ' γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ἢ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τ' Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ἢ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ὖν οἵῳ ὢν ἀφαλάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ἢ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσει. ὁ γῦν Ἀριστάινετος ἐδόκει μοι ὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅποτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, ἠδ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε ἠδὲ τ' ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίυ.

Ἐπεὶ δ' ὖν ἐπαύσατό πως ὁ οἰκέτης ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τ' Ζήνωνα ἢ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ἢ ὠχριῶντας, ἢ τῇ ἀπορίᾳ τῦ προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ Ἀριστάινετος δὲ ἐτετάραχτο, καὶ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ἢ ἐπειρᾶτο εὖ μαλακίθαι τὸ γεγονὸς, παρομειδιῶν ἅμα, καὶ τ' οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσεται τύτων. μετ' ὀλίγον

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum causſa miſiſſe.

28. Haec dum legerentur, amice, & ſudore diffluebam prae pudore, &, quod eſt in proverbio, hiſcere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praeſertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognoviſſent, barba iſta atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermiſiſſe Ariſtaenetus, ſed, quod non ſperaret futurum, ut vocatus ſibi condiceret, non voluiſſe in eum ſe caſum committere: atque adeo ne tentare quidem ſuſtinuit.

29. Cum ergo legere tandem ſervus deſiiſſet, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconſtantia fidem criminibus Hetoemoclis ipſi facientes. Ariſtaenetus perturbatus ipſe quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & ſubridens bene vertere quae facta erant ſtudet. Ac ſervum quidem remittit, his verbis uſus, *ſibi curae fore.* Paullo poſt ſurgit clanculum Ze-

[a] Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. [b] Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεισαν. [c] Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγινώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεισαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εισαν an εισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica poſtulat εισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἠδήδοίκεισαν, non εισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. ſupra c. 12. Ita Scholiaſt. *Ariſtoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεισαν dixiſſe ait, alio loco id eſſe pro ᾔδεσαν ſcribit, modo bene deſcripſerit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia ſic terminari ſolet, ab ᾔδειν. Ut *Geneſ.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ ὐκ ἤδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Eſai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare auſim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere poteſt, ſive plusquamp. dicas, ſive ab antiquo aoriſto ᾔδεσα, qui, certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in uſu eſſe non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum diſrumpebatur. Sic ſolent ejusmodi verba ſine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino ſupra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀπαγγελίς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elſn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Eraſmus *videtis, quam & ipſae epiſtolae graves ſint ac ſeniles.* Benedictus volens eſſe brevis, amputat poſtrema, relinquens *quam graves ſint epiſtolae*, contra prorſus quam oportuit. Non enim graves eſſe demonſtrat, ſed ſeniles, hoc eſt, frigidas, nullarum virium, infirme ſcriptas, plane qualis eſt appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam scitiles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξαιρέσῃ ἀφανῶς, τῇ παιδαγωγῷ κεύσαντος ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, καὶ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε οὖν τὸ ἐνδόσιμον παρεχούσης τῆς ἐπιστολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσκολα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πολλοί· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαί, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάνετος [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἑσκευάσθαι Ἀρισταινέτῳ εἰς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίας· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάνετε, πέμπε ὡς τάχιστα τῶν ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινόμενος· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

[d] Καὶ] Omittit O. [e] Πλεῖστοι] Πλοῖστοι male *J.* [f] Αἱ] Sine artic. O. [g] Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *Aldi W.* [h] Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδωνίᾳ media brevi *H. Fr.* [i] Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* [k] Καλυδωνίᾳ] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. [l] Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ὑδὸς κιθάρισμα. καὶ ᾠδοῦσι τὸ αὐτό. G.

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἄρτεμιν οὐκ ἐκάλεσε, ἀσπιε εἰδὲ ὁ Ἀριστάνετος τὸ Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὖν εἰρωνεία ἦν ταῦτα λέγει ὁ * Ἑρμῆς. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σῶσιθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγενήθη λαμπὰς, περὶ ἧς εἴρηται, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε ἦν, ἐλθὼν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφονευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἣν τῇ Ἀταλάντῃ, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφούς, καὶ ἀπελθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῆς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ἐργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίᾳ] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίᾳ. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου γὰρ μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεγάλα μεμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὴν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἢ σὺ μὲν τὴν Διοσκούρων κόμην, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους θηλυκέλευθος, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, πωλοδοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; ἢ σιωπήσεσθε ὧν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἢ μαστροπὸς ἐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ γυναικὸς, οὐδ' ὡς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον πωλοκαλαθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι θεὶς ἥμισυ χεδὸν, καλεσκέδασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἰων τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audetis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. *b* Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. *c* Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. *d* Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. *e* Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit *Solan.* Sed varietatem non deſidero. *f* Γένοιο] Γενοίμην male B. *g* Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσθαι B. & *Fl.* *h* Κρίτωνι] Κρίτων male B. *i* Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. *k* Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. *l* Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, θαυμαλίου δὲ καὶ κρητῆρι φωνὰ γίνεται. *G.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Καλεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. *V.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τῶν ἀνάκτοιν dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat; unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, ὡς δ' ἂν ἔχων εἴπαιμι. *F. G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum le-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interpositio quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προπεπωκὼς, καὶ τὸς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (ἐ γὰ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσέπτυσέ τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν τῷ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀριστάινετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, ὡς τὸ μέσον αὐτοῖν καθεκλίθη, ὡς ὁ Ἀριστάινετος, ὑπὸ Ἀριστειχίσματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὄντως ὄφελος ἦν ἄρα ὀπίσω τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γὰ ὁρῶντες ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἐώρων γέλωτα ὀπὶ τ πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσῆλθέ με, μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τ πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεύειν [s] ἀπάγῃ τ ὀρθῶς λογισμὸν τὸς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσύτων γὰ Φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ τύχην ἕνα ὁτινᾶ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα δ' ἔλεγον αἰσχίω. ἤδη γὰ εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμε-

[m] Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. [n] Τῇ ἀριστερᾷ] Τῦ ἀριστέρα B. [o] Διεστάσιν] Διεστάσιεν *Fl.* & marg. *AldW.* [p] Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. [q] Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* [r] Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. [s] Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. [t] Συνεχὲς] Ἀτενὲς B.

35. Ὡς Ἀριστάινετος] Γράφουσι Ἀριστάιενετος. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μαθημάτων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κεκριμένως ἐ προσιόντως φιλοσοφούντων· περὶ ὧν ἐ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲ θεάσεν τῶν πραγμάτων ἐστὶ, τ δὲ ἰδίου ἀπώλεσεν. *V.*

48. [u] Ἀτενὲς] Συνεχές. *V.*

[u] Ἀτενὲς] Invertendum hoc Schol. *Salmas* bene monet. Sed & praeterea συνεχὲς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

mo-

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἀν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς ὄντως ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς ὄντως ὁ μαθητὴς ἂν μὴ νοῦς πᾶρῃ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ἦν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιῶμενοι, ὅτε παροινοῦντες, ὅτε ἀχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσγε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν χημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἀσελγαίνοντο, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦεσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνουρεῖ ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τὸν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἃ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὸν ὄπτιολὴν ἐμβαλὼν [h] εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ἢ μείζω Ἰλιάδος κακὰ ἐξεργάσασθαι.

55. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτῶν ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανόν, [k] εἰ ἐληλέγχεσθε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅτου καὶ χρὴ τρόπου. Ἀποκρίναι μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

56. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi; aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη, male *J.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιόμενοι male *J.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Ὑπονοήσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inserui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ'] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *Bz. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *J.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως ἡ τῆς Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ῥῖψαι μῆλον εἰς τὰς ἀρίστας, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδος. Προκριθεῖσα δὲ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι αὐτὶ τούτου τὴν Ἑλένην. ἀφ' ἧς ὁ Τρωϊκὸς ἐπόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἄκροι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν σίχον τῇ ἑστιάσει τὴν ἀκολουθίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, προϊόντος τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοτησίας σωνιεχῶς ἐπεισοδευμένης, ἄλλος ἄλλῳ τρατείαν ἐπεδείξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *J. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνουρεῖ] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. sequente adjegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα ὑρεῖ κατὰ τῶν καινῶν ἀδιαφθόρων εἰς σῶμα καλάσας ἡ καθεὶς τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*; donec Ion proferens se manifestius, *Definite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγοντες τ χρημάτων τ κτῆσιν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ ἀφ' τοῦτο ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅτι μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τ ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τ Ἐπικουρείων καλημορροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅτι δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τ ὀθόνην ἀπεσπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τοῦ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὄσων παντοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀπορρίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν ἕ τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλῆ χορηγοῦσι, αὐτοὶ ἥδιστα ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, φ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις; εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [r] ἀδιάφορον ἡγῇ τ πλοῦτον. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅτι πολὺ τὸ [s] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τ παρούσης ἑορτῆς καλαθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσοισθε *Fl.* & B. n Πλουσίους] Πλούτους B. prave. o Αὖ] Τε αὖ B. p Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae Φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. q Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲ ἀπορρίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὸν μὲ ejeci. r Τὸ] Abest a B. s Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ Θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejnstem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum. F. G.* Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποκρ. ἔφη μοι] Ex Mss. Ox. est illud ἔφη, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀπορρίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

καὶ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπήνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι τὴν ἀνδίας οὕτω γοῦν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ὅπῃ τὸ αὐτοῦ τάπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὗὰς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθῦς ἐν ταγήνῳ, καὶ σησαμοῦντες, [c] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξεῖναι ἀποφέρεσθαι ταῦτα. παρέκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταίνετῳ μὲ καὶ Εὐκρίτῳ ὅπῃ μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἕρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι [i] καὶ καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem nostrum, major pars otii in disputatione consumta est. Laudare qui aderant omnes hoc consilium, Aristaenetus praesertim atque Eucritus, qui sic liberari ab illa se injucunditate posse sperarent: transitque in locum suum Aristaenetus, pacem sic factam arbitratus.

38. Et simul infertur nobis ea, quae *absoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piscis de sartagine, & placentae e sesamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero sua unicuique lanx proponebatur, sed Aristaeneto & Eucrito in mensa una communiter, oportebatque unumquemque, quod sibi proximum esset, sumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni similiter in commune ipsis quoque *offerebatur*: deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; post quos sponso & mihi; Diphilo autem, quod Zeno discesserat, utriusque *admota portio*. Et memento mihi horum, Philo; est enim in his quoque aliquid narrationi nostrae utile. PHIL. Meminero sane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo* in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρεας] Κρέα B. d Ταγήνῳ] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Ταγένῳ. *Coll.* plane ταγένῳ. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa sic esse in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abest καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Ταγήνῳ] Ταγένῳ. *G.*

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἶδος πλακοῦντος. *G.*

15. Ἀπαλλάξαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae esse, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ſicciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto esse Ματτύαν, quam ἐντιδίπτυμα Atticis, aliis Graecis ἐπὶ δίπτυα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύαν ἐπὶ λόγου εἰσφέρειν Λάκαινά τις καὶ ἰύλινος ἐξεφέρετο πτερύγια ὀλίγα, καὶ χοιρία ὀπτὰ, καὶ τρῶγα πλακοῦντος. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρῶγα πλακοῦντος, & convertitur *placentarum ſputiciae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφα πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθῦς ἐν ταγήνῳ] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Venerat Erasmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet. nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνῳ] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt ταγένῳ, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Aeſ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρον. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur*, *incipio*. Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorpareis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim invenimus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim spithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. καὶ μικρὸν ἐπισχών, Ἐχρῆν μὲν ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε καὶ ἀσωμάτων εἰπεῖν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κατὰ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθήσεσθαι ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ καὶ γυναικείᾳ γάμῳ, κατὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅτι τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν χωρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸ ζῆλον ὅτι τοῦτο, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, καὶ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, καὶ ἐξάμυδις [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ.

---

k Ταυτὰ] Sic *F. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. o Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς ἁρπαγῇ; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. *λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τῷ μακαρίζειν & ἐπὶ τῷ φθονεῖν. †ἔστω δ' ἐπὶ τῷ ζηλοῦντι, τυτίσι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Ἀνυτίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μανῆναι, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*
† Ὅστω δ'] Εἰρήσθω δὴ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.
‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἡ ἐλεγεία] Ὅλα, cum esset in editis, *Salamo-*

l Πεύσῃ] Παύσαι B. m Ἂν] Neglexit B. n Γὰρ]

58. ‡Τὰ ἐλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἐλεγεῖα κωλὰ· καὶ τούτῳ χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κινεῖσθαι γλαῦκα, ἐξεπίτηδες & τοῦτο Λυκιανοῦ ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕβριν τῷ Συμποσίῳ, § καὶ λοιδορίαν & παμμέλαιναν τὴν ἱστορίαν. ὡς ὁ λόγος διδάσκει· ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν λιχθέντων & πραχθέντων. *V.*

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

---

nem, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.* † Ὅστω δ'] Εἰρήσθω δὴ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C. ‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἡ ἐλεγεία] Ὅλα, cum esset in editis, *Salamonem*, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐξὸν ἢ & ἀποφέρεσθαι illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐστὶν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐστὶν, ἐστὶ φῶς. Ἐστὶ γῆ, ψυχρόν, ἐστὶ πῦρ. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Pollux. 6, 40. τὸ ἐστὶν saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis. *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀναιρίας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκεῖνον] Depravata haud dubie vox, & nihili prorsus. Lege ἐχρῆν, vel κάκιστον. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἐλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτου ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄνασσ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρῶχσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέσσων δ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ τ' Σελήνης.
Νυμφίε, ἦ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραδερῶν κράτιστε ἐφήβων,
Κρέσσων [c] Νηρῆος, ἠ Θέτιδος παϊδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Aristaenecti in domibus
Diva Cleanthis hera sollicite est alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, sive adeo Luna.
Salve tu quoque, sponse, bonorum optime juvenum,
Nereo praestans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rursus thalameium hymnum,
Communem ambobus saepe canemus olim.

Γέλως δὴ ἐπὶ τύτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένυ, [e] δέον ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίει καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσθαι, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι αὑτῷ· καὶ πρὸς τὺς ἀριστῶντας ἐμάχετο· καὶ ἀντέσπων, ἧ ὁρμῆς [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥστε τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Risu super his, qualem credere par est, exorto, auferendi apposita jam tempus erat; auferuntque Aristaenetus & Eucritus quisque quod ante se erat: & ego mea, & Chaerea quae ipsi erant posita, atque Ion similiter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre postulabat, quae egresso jam Zenoni fuerant posita, ac sibi soli posita esse dicebat, pugnabatque cum minoribus nostris: tendebantque adeo in diversa, gallina utrinque comprehensa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimisit, risu multo convivis praebito, praesertim cum post ista indignaretur, velut injuria maxima affectus esset.

43. Her-

[a] Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἡοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. [b] Κραδερῶν] Receptum ex *Fl.* & schedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. [c] Νηρῆος] Νηρῆος B. Et sic *Guj.* voluit. [d] Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. [e] Δέον] Sic *Fl. J. P.* &c. Δεῖσθαι B2. Ἀναλίσθαι *Coll.* [f] Παρακείμενα] Προκείμενα B. [g] Ἤδη] Δὴ Ox. [h] Παρατεθέντα] Παραδεδόντα O. & *Fl.* [i] Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. [k] Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. [l] Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίσθαι] Γραι. ἀνειλέσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπέντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κινηθῆναι μάχλου μεῖζον Ἑλλήνων ἐ Τρώων, ἐπὶ τῷ τῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Hesiodo*, & *Anacreonte* consarcinata. Bene, quantum ad materiam; sed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio instituenda. *J.F.R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipso Luciano de hujus carmenis absurditate, curam solicitudinemque omnem deponito, si sapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη scribendum esse, ad quod proxime accedit *Fl.* ἡοίη; idque *Hesiodi* imitatione factum, qui carmen satis prolixum scripserat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graeviana* Hesiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae pessimos versiculos nimis bona interpretatione donaverat *Erasmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipsa causa, quod mala est, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipsum auctoris carmen. *J.M.G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἡ οἵη ποτ' ἀρ' ἦγ' ὁ Ἀριστάινετος μεγάρῳσιν. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Hesiodi? vid. Casaub.* F.G. Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quasi sic legeretur in Edd. Luciani, nescio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. se-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut supra dictum est, accumbebant: supra Zenothemis, alter infrà. Apposita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque ista pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & suam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipso capite quasi rei gestae versamur. Zenothemis ergo, sua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur istum plus justo sibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in se invicem, ipsas sibi gallinas in faciem impingunt, prehensisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, solo excepto Ione; hic enim se servabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τ᾽ Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπὲρ ἄνω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτόν. παρέκειτο δ᾽ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· 90καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τ᾽ ἑαυτῆ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γάρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τ᾽ παρ᾽ αὐτὸν ἀφεὶς, τ᾽ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, ὖσαν. ὅθ᾽ [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν ὠγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τ᾽ Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον, καὶ συνίστατο οἱ μὲν ὡς τούτων, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκείνων, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi consertis manibus pugnant. Zenothemis sublatum de mensa scyphum

Οἵδ᾽ ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἀράμενος ἀπὸ τ᾽ τρα-

τέ-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. n Δεῖ] Abest ab O. o Ἥδη] Non comparet in O. p Δὴ] Δὲ O. q Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. r Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. s Εἰς] Ἐς O. t Δὲ ὡς] Δ᾽ ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Διπαροτέρα V.

sequent. F.F.R.

Ibid. Μεγάροις] Lege *μεγάροισιν*, & ἦγε pro ἦγε, si versum velis hexametrum: ac totum potius sic refinge cum *Salmas.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη πόθ᾽ ἀρ᾽ ἦγε Ἀριάδνη᾽ σὺν μεγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obs. Crit. p. 114. seq. *Gujetianum* ἠοίη *matutina*, rejicientem, ac nobiscum ἠΰ οἵη probantem, i.e. *pia, modo, sola, praecipua*, licet metrum in ceteris non sanet, quod *Solan.* & *Gesn.* etiam vitiosum volunt manere. F.F.R.

63. Πρὔχυσα] Πρὔχυσ᾽ ἀλλάων παιδῶν παρθ. F.G. Optime; nam sic versus constabit, qui jam claudicat, quum media in πρὔχυσα corripitur. F.F.R.

64. Ἠδ᾽ αὖ τ᾽ Σιληνὶς] Corrige ἠδ᾽ ἄλλα τ᾽ Ἐλένης. Placet. F.G. Ἐλένης etiam legi jussit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decrescere videbitur oratio, si dicas: *potior Venere, immo* vel *Helena*; immo sic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non crescat oratio, nec praestantius nomen postponatur, quum Venus vulgo formosior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Potest tamen *Gujeti* emendatio locum habere, si vertas, *potior Venere, aut certe Helena*. Ac si versus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & sensus eo melior, quia magis ridiculus. F.F.R.

65. Καρτερῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa est. Ac si versum velis formare hexametrum, pro καρτερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque subsequentem habebis pentametrum, si mox παιδὸς resolvas, ut fiat trisyllabum παιδός. Quod sic edi curavi, cum neglectum esset in Edd. prioribus. F.F.R.

69. Πολλάκις ἀισσόμεθα] Lege ἀείσομεθα, vel πολλάκ᾽ ἀισσόμεθα, quod placet ap. *Plut.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατρόκλῳ] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Καὶ-

πέζης, κείμενον πρὸ τῆ Ἀριστοίνετου, ῥιπτεῖ ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Κἀκείνου μ' [a] ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη·

διεῖλε δὲ τῆ νυμφίου τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαλεῖ τραύματι. βοὴ οὖν ὦρτο τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῆ μειρακίου, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῆ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ παταξας τῇ βακτηρίᾳ, τῆ Κλεοδήμου μὲ τὸ κρανίον, τῆ Ἕρμωνος δὲ τ σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ' οἰκετῶν ἑνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειροῦντας, κατέτρωσεν· ὰ μὲν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ' ὀφθαλμὸν τῆ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ' ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ' Δίφιλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιμι τῆ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκε καὶ κεφαλῆς [e] ἀπὸ τῆ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἰσταῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτοὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆ Κλεοδήμου, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος καὶ τ' αὐτῆ Ὁμηρον, αἷμ' ἐρέων. πολὺν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μετὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκάκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat; in Hermonem conjicit.

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi causa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum student. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε παρὰ O. b Καπεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῇ Fl. d Ἠρίστευε] Ἠρίστευεν O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, *μεγάλῳ. V.

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνου μ' ἅμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.* Κἀκείνου μ'] Manifeste nimis παραπλῆ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque, everti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων τ' προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τὴν βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] παρὰ τὸν τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ἅτε τῷ Ἰσταίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς ξαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας μὲν καὶ Κενταύρους εἶδες ἂν, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεί πού τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲν τὴν αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεπέχθηναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη ποιήσας· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστὰς αὐτοῦ· εἶτ' ἀπελογήσατο, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα μετὰ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, καὶ τοῦ Διονυσοδώρου, καὶ

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετραμμένους Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic Fl. cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. †Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Καθάρσιον ἢ φυσικόν ἵνα μὴ ἀπόληται. V.

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba εἶτ' ἀπελογήσατο relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit M. du S.

38. Αἷμ' ἰμάων] Hom. Il. O. 11. M. du S.

50. Ἀνατετραμμένους] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατετραμένους. M. du S.

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. Herodian. VII. 7. 6. ὑπηρέται συρόντες — ἐῤῥιπτοῦντο. J. F. R.

55. Εὐπόρησαν] Forsan ἠπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit Solan. Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam ἠ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. Alex. c. 22. Pro Imag. c. 19. f. Amor. c. 6. pr. Jov. Trag. c. 16. J. F. R.

59. Ἀλκιδάμας μὲν τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit Alciphr. III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. J. F. R.

60. Συνεπέχθηναι] An συνιέναι; placet. F. G. Quidni ergo συνεμπεχθῆναι; J. F. R.

καὶ Ἴων. καὶ αἱ τε τραυματίαι, φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· ἡ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τ' ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυας ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τ' Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεας λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τ' πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τ' οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τ' κεφαλὴν, ὅπι τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' οὗ τ' νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, τυχὼν [e] ὁ ἄθλιος τὸν γάμον ἑορτάσας. καὶ τ' ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο ὅσα τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τ' ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ κατακλινὲν ἑαυτὸν ὅπι τ' πλευρᾶς, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male se habebant: senex in primis. Zenothemis utraque manu, altera nasum tenens, altera oculum, perire se doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipse quoque malo affectus, duobus quippe excussis dentibus, antestaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponsus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus est, taeniis obvoluto capite, in currum impositus, quo vecturi sponsam fuerant, acerbis miser celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi somno sopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum mansit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum semel in lecto, in quem obliquo se corpore abjecerat, dormire occepisset.

48. Hic

[a] Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο Fl. [b] Ἐπειλημμένῳ] Sic P. Bt. S. Amst. & O. nisi quod ἐπιλημμενους male. Ἐπιλημμένῳ prave J. Fl. Fr. Vr. Ald. H. [c] Καλειλημένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. [d] Ἔμελλε] Rescripsi ex O. & Fl. Ἔμελλεν Edd. reliqq. [e] Ὁ] Abest ab Ox. [f] Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδήσαντες.

72. [*] Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. V.

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤγουν φασκίαις. V.

[*] Πονήρως] Et haec ita refinxit Solan. cum ante edecretus: Πονήρως] Ἀντὶ βαρέως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τ' ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλημμένῳ] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum ære mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa nasum tenens*, sed & Cl. *Gesn.* errorem pristinae versionis correxit sponte. Post ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipsi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπιλημμένῳ] Ox. *P. J.* & *A.* In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Erasmus* sic legisse, qui verterat: *quo sponsam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντις, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego rescribendum καταδήσαντις, quod menti scriptoris optime convenit; nec a scriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἤ] Ex Mss. Ox. & Fl. In *Ven.* vero utraque ἡ. In reliquis ᾗ, corrupte. versus autem sequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres versiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alcestidis, Andromaches, Bacchārum & Helenae, quibus subjiciuntur isti: Τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε Ζεύς. Τοίαι δ' ἀπίστου τόδε πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τι] Legendum puto levissima mutatione Ἐκεῖνό γε, & sic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα φυσικῶς — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemst.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. qui sententiam Erasmi: *Non esse tutum, cui non sit opus, cum ejusmodi philosophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite admodum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non sit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fugitat, litium amans non est; πράγματα enim sunt „ lites, ut alibi pluribus ostendam. atque ita Lucianus heic etiam usus est vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non esse tutum ei qui litium amans non sit, convivium* agitare cum hujusmodi philosophis. Depinxerat enim hoc Dialogo philosophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis saepe, postquam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Mutas habet fortuna vices:
Multa Dii inspersata parant:
Certa fides ast irrita mansit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τοῦ συμποσίου, καὶ ἦν ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, ἀπράγμονα ὄντα, συνουσιάζειν τοιούτοις φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, ὑπὲρ πολλὸν ἵσταται τοῦ Εὐφράτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ οὔνομα οὐκ ἄμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφίσι τὰ ἱρὰ μεγάλα

[g] Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *F.* ℞ *V*2. Ceterae ἧ. [h] Γε] Sic O. Τε Edd. [i] Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Coteri & ceterae vulgatum servant. [k] Φιλοσόφους] Φίλους *Coll.* Sed & alterum additum. [l] Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. [m] Τὸ οὔνομα] Τὸ ὄνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο εἰς τῷ τ' Ἠλέκτρης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀνελπίστως τελέσθη. *G.*

" quam mero incaluerant, pro sua quisque secta inter se verbis primo contenderent, mox ad manus & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγμαλια vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγμαλια. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ξένων ἀπράγμων ἦθος, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆ Ἀσσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. duS.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέειν, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens haec ἐμοὶ δοκέειν. *M. duS.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θεία. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philopsf.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ αν δοκέειν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ εἶδε ἂν ἕκαστον κατὰν εἶδον, δοκέειν ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi; quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. duS.*

Ibid. Τὸ οὔνομα] Immo τὸ ὄνομα Ionice, sine apostrophe, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλι] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a]ἀπίκετο. ἐς ταύτης ὦν τὴν πόλιν ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ὄψι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b]χρέονται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c]δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τὸ ἱρὸν [d]εἰσαμέων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίων ἐών· καὶ τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e]εἰσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f]ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g]ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ οὐ πολλῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἦσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, οὐ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέονται] Χρίονται *Fl.* & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμέων] Εἰσαγομένων *Fl.* Sed vulgatum M. e Εἰσασθαι] Ἰσασθαι marg. *AiW.* & *Fl.* hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic *Fr. J.H.P.B1.* M. Sed a recentiore manu. Ἀποδίξαι *Fl. S.* & marg. *AiW.* g Ὀνόματα] Ὀνόμασα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, fingulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L. IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. *J.F.R.*

8. Ἔρχομαι ἱρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φρύσων II. 105. C. Ἔρχομαι λίξων ibid. D. Ἔρχομαι ἱρέων. I. p. 3. B. *J.F.R.*

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὑπομενέω 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. *J.F.R.*

12. Εἰσαμέων] Εἰσαμένων ab ἕζομαι *statuo*, *instituo*. *F.G.*

14. Ἀσσυρίων ἐών] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. *M. du S.*

15. Μαθών] Ἐμαθον legendum videtur. *F.G.*

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte & *ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro*. *J.G.*

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. P. *Wesseling.* *J.F.R.*

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέες II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέες VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. *J.F.R.*

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *AiW.* hic & Dial. seqq. fere omnes ex *Fl.* sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδίξαι praetuli prae ἀποδέξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

πολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, οὓς ἐγὼ πλείστα ὁπώπα. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τύτυ τῦ Ἡρακλέος, ὃν Ἕλληνες ἀείδυσι, ἀλλὰ ὃν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερος, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχυσι, ὡς αὐτοὶ λέγυσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτῃ δ' ἐγὼ δοκέω Σεληναίην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τ ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τ Κάδμυ ἀδελφεῆς. ταύτῃ δ' ἔσαν Ἀγήνορος τῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἔσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψαμενος, ἥρπασε· καὶ μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ τ ἄλλων Φοινίκων ἤκυσον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, ὃ Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τ δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέυσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχυ-

h) Τούτυ] A τούτου ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solan.* i Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* k Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότυ τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτῃ] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃ φασὶν ἁρπασθῆναι μὲ ὑπὸ Διὸς, τ δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καταφήμισαν. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιον βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπην καταπεπλανημένην. M.

Ed. *Steph.* ἀπιδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαῖα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰῶν] Priorem vocis scriptura ex W. est. In Impr. ἀνόματα legitur. *M. du S.*

Οὐνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα & τοῦτον τὸ ὄνομα & τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβος. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ioniſmo nihil repugnat ὄνομα, non ſtatim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. 3. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — ἀπὸ τ ὀνομάτων τὰ εἴδεα — τὰ μὲν φ ὀνόματα φύσιος νομοτεθέωται ἐσί. &c. niſi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic ſtudioſe adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari ſtudet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τοὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ νηλιτον] Obſervandum hoc imprimis eſt, antiquiſſimos religionis ei auctores nulla in templis ſuis ſimulacra numinis habuiſſe. Adde *Diog. Laert.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὅτευτα] In marg. *Baſil.* adſcriptum; *Hoc itaque non minus Ionum eſt quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rurſus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati ſuus Deus eſt, ut Syria Aſtartes. Xiphilin.* Quidam Junonem eſſe contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Caſſ.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auſcultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* ſingulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν αὐτοῦ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵσταται. ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἑόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τὴν ἑτέρην ἡμέρην, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναῖκες δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοῦτον τὸν ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτι πρήσσεται τὸ ὥρης ἔσαν. ἡ δὲ ἀγορὴ μούνοισι ξείνοισι πωλέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *bis* ſimus Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι καὶ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὸν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Τυρέονται] Ξυρέονται W. at Fl. vulgatum tuetur. c Ξυρέεσθαι] Sic Fl. &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μούνοισι] Ἔστι, κατὰ μοῦνος, ὁ εἷς μοῦνος. M.

59. Ἄδωνιν ἐπὶ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. M. du S.

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* M. V. La Croze. Vid. ejus *Exterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* J. F. R.

73. Παραπέμπεται] Alias θαμίεται in ſingulari. Ut λαμπέται & προσπέται ibid. 134. D. & κατὰ *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀνιπάπτεται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἀνιπάπτεται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἄνομα ἐπικέαται, & c. 27. ἀναπέπται αὐτῇ, & c. 34. πέπται θρόῳ & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. J. F. R.

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνέσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. J. F. R.

79. Κεφαλὴν ἰσάτου ἔτεος] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui, quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Byblis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thammuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo: vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. J. G. G.

Ki-

ptum, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſiria peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *orsum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatóque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, ἐκ ἐς τὴν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα τελέσθαι. ἐρέω δὲ ἐκ ὀκνέων καὶ τάδε περὶ αὐτῶν δοκέοντα. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μὲν οἱ ἄνεμοι φορέουσι θείῃ παυσιλύπῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμῆ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίνεται, καὶ τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἐθηησάμην Βυβλίνην.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρεος, ἐς τὴν θάλασσαν ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖσι Βυβλίοισι τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην δίδωσι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. Ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. Ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. e Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcriptа. f Ἐθηησάμην] Ἐθηεησάμην Fl. & M. g Οὔριος] Sic M. Bl. Ald. Bt. P. H. S. Οὔριος J. h Χροιὴν] Χροιὸν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος προφήτης Ἡσαΐας ἐπιστρέφεται [ὡς] τῷ κατὰ Διμωνικοῦ ῥήματι, ἐν ᾧ φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγος, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ λόγιος * πρὸς πᾶσι τὰ ἔθνη ὑμνοῖ τὸ θαλάσσιον, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίους, ἐπαίων τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίους τὰς ἐπιστολὰς τὰς παρὰ αἰόνος κεφαλῆς πεμπομένας ἐπιστελλομένου ὑπὸ τῶν πλωτικῶν λογισμικῶν. ὡς καὶ τῷ τὸ ἀγγέλου Κυρίου δικαίῳ ὡς τοῖς ἱεροῖς ἄγγελοι Ἡσαΐου ὑπομιμνήσκουσι αὐτοῦ M.

* Πρὸς πᾶσι τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. M. de S.

† Βυβλίους] In Ed. βύβλους, bis. M. de S.

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. M. de S.

81. Ἑπτὰ ἡμερέων] Subaudi λέγει. F. G.

89. Οὔριος] Cur ὄριος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. J. F. R.

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel ττ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, θαλάσσιος, τάσσω, ἡρέσσω, ἐλάσσων, πρέσσειν, πυρέσσω, ἐπιφράσσω &c. J. F. R.

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* iota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. J. F. R.

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. J. F. R.

3. Ἐπ-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ἡμῶν ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγειός ἐστι· ἄνεμοι οὖν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲ δοκέει χάρτα θείη γε τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης· θυθόμην αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἐστὶ τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐ-

causſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen hoſpes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum: hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Cinyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adſcivi ex W. quod *Fenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφόρους *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. eſt. Δοκείειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτῳ εἰδῷ χρώματι ἐμφερῆ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις τῆς ἢ αἰφνιδίου μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξεῖνι. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι ἐν ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, τούτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.F.*

Ibid. Τῇσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τὰς. *M. du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, ὁδὸν ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemiſſum ν euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio ſit, utrumque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρὸν & ἱρὸν ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀπαΐδ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Περ. c. 11. *M. du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέων. *M. du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, Vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει τάξαι μυστῆναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μεῖζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰδρώεις γάρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἰδρώεις

Sudant enim apud illos simulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam saepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clausum esset templum. Verum etiam divitiarum caussa eorum, quae ego novi, primum est. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Assyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repositа sunt, vestem multam, & alia, quae in aurum & argentum discreta sunt. Festorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in usum recepti sunt.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot essent illi sacro? & quam ipsi Deam illam putarent? multae narrationes dictae sunt sacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabulosae; aliae barbarae, aliae Graecis consentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

12. Vulgus igitur Deucalionem esse, Scy-

τοῖσι ἐμφανέες. ἰδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλεισθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν ἡ ὅλβος περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f]. φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἰδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες ἡδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδεδέχαται.

Ἱστορέοντί δέ μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἣν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ ἡδαμᾶ.

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύ-

Scythea

[f] Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *φορίουσι*, ut supra, & infra non semel. [g] Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἰδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuisse, si Deorum simulacra sudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elsn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen caussis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus sacerdotum, veluti statuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J.F.R.*

29. Ναὶ μὴν ἡ ὅλβος περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, qua novi, praecipue sunt opes.* Cum sensus sit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, qua ego novi, primum* vel *praecipuum est* (hoc templum.) *H.V.*

34. Φέρουσι] Φορίουσι suspicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etsi & *φορίουσι* eadem hac historia in verbis compositi. Φέρειν & *φέρουσι* *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *φορέειν* pro *adferre, portare, unde φορεὺς bajulus*, usitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc est: & sane in *Herodoto φέρειν* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi statuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J.F.R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipse. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forsan *ὁρταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J.F.R.*

39. Ἀποδεδέχαται] Pro *ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ*, i. e. admissae, receptae. An ab *ἀποδείκνυμαι*, seu *ἀποδείκνυμαι? Designatae, constitutae. F.G.* Est ab *ἀποδέχομαι*, s. *ἀποδείκνυμαι.* Conf. infra c. 42. *J.F.R.*

45. Δέκομαι] Bene; sic & *δέκεσθαι Herod.* VI. 382. C. *δεκάμενοι* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adspiratio servata. Nam *ἐπιδέχεται* I. Aph. 5. *ἐνδέχεται* I. aph. 7. *προσδέχεσθαι* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J.F.R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, nescio, cum Thessalum alii tradant * sunt & qui eum ex Aegypto oriundum statuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro *Σκύθεω. F.G.* Sed bene; nam & sic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττεω. c. 25. a. m. *διστόεα* pro *διστόεω*, quo i & *Herodoto* sic scribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & *Ἀριστογόρεα* & *Ἀριστογόρεω* in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diversae declinationis facere, ut *Ἀριστεὺς* & *Ἀριστέας*, *Βορεὺς* & *Βορέας* &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemsterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J.F.R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαλλ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ' Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται· ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιτα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέχοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἕστε οὗ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο· Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τῆς εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, [g] τὴν αὐτὸς ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαινόντων δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλὰ σφίσι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, ſub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc ſaeculum, qui nunc ſunt homines, non illi primi fuere: ſed illud ſaeculum periere omnes. At hi alterius ſunt generis, quod rurſus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum eſt. De iſtis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, ingrediebantur apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *F.* b Εἴσαλλ] Ἴσασθαι *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἕστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἕστε ὃ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἶχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ πλοῖον ἶχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. & p.

omnes arca navigant, quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna: in ipsorum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta essent, altaria constituisse, & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi: & est sub templo sane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit, non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus est. Signum hujus narrationis *est, quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum; sed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: demde vero in hiatum ea descendit, capitque ille hiatus, parvus licet; aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant, ab

σαν, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτεε. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ἱρῇ πολλῷ μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ κατεδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ἐπὶ τῷ χάσματι Ἥρης ἄγιον ἐτήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔτι ἐπὶ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἐὸν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τ' ἱστορίης τόδε ποιέουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐξ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τ' νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες; Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ, τοιόσδε ἐστί.

14. Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τ' Βαβυλωνίην, τῆς πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rursus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἶχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἔχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἔχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rursus εἶχε. At c. 17. rursus ἔχε, & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 27. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse, est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conspicuus, mihique cum in vivis esset, peramicus, in nummi Apamensis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuisse ostendit, cui adstipulor, etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur φέρουσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem Φορέουσι, nisi nimis frequens esset Φέρουσι, tum hac dissertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis ἀὐτοῖς. *M.du S.*

ϗ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσαος νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσαος, ἀλλὰ μητρὶ ἑωυτῆς, τῇ Δερκετὼ οὔνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθηησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀκόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι πᾶσα γυνὴ ἔστι. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] οὐ χάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, ϗ ὅκοτε ἰχθύων ψαύσωσι, ϗ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι αὐτοῖσι ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς ϗ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἔστι, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμβυσαι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ ϗ πας' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαος] Ἴσαος *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθησάμην W. & *Fl.* c Οὐ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίχομαι cett. Δίκομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτιῶν Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 22. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάτην τρίτον Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, οὐ νηοῦ τοῦ δ' ἕβετο προθύροις.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Aelian.* de anim. XII. 2, & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὀδοδιγμα τοὺς Σύρους λέβης.
Ὅταν φάγωσι ἰχθὺν ἐκεῖνοι λέγει τινὶ
Αὐτῶν ἀπορεῖν, τοὺς πόδας ϗ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· ἐκβάλλει σπασμὸς ἐλαφρὸς, εἰς δ' ὀδὸν
Ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ κόπρου, ϗ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ τοιούτῳ σφάλματι.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὸν δὲ Συρίων θεὸν οἱ δικαιότατοι νομίζουσιν, ὃν μαίνιδά τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντικνήμια διοιδεῖν, ἄλκιστα τὸ σῶμα πεπηλᾶναι, στυγνὸν εἶναι τὸ ἦπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Ἰχθύας κάπτειν ἱσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν Ἀσκάρτῃ σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, ϗ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι νῦν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. ϗ τάδε οὐ Δικαιοῦ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἰχθύος, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν ϗ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου σώματος, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὸν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, ϗ τὰ ἅλατα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι ϗ τὰ ἀπαγορευόμενα ἔστιν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζῃ ἅλατι μὴ προσφέρεσθαι. ϗ κυβερνήτας οὐ πρασαγορεύουσι, ὅτι χρῶνται θαλάτ-

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

15. [f] Ἔνιοί εἰσι, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, καὶ τάδε οὐ Δερκετοῖ χαρίζονται.

Ἔτι δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῆς ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲν θεὸς Ῥέη ἐστὶ, τὸ δὲ ἱρὸν Ἄττεω ποίημα. [g] Ἄττης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲν ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. καὶ τὰ Φρύγες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Σαμόθρακες ἐπιτελέουσι, Ἄττεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲν ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψατο, καὶ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσατο, καὶ ἐς πᾶσαν γῆν φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, καὶ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, καὶ Ῥέην ᾔειδε. ἐν τοῖσι καὶ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι οὔτε αὐτὸν, οὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέοντες γὰρ μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἳ ἰχθύας] Ἔνιοισιν ἰχθύας *Fl.* & W. Ἔνιοισιν, οἳ ἰχθ. M. [g] Ἄττης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γένος] Γένος μὲν W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. *Fl.* & *V2.* Cett. quod edidimus.

λάττῃ, καὶ τὸ βίου λαὶ τὸ θαλάττης ἔχουσιν. οὐχ ἥκιστα δὲ ὁ τὸ ἰχθῦν λαὶ ταύτης προβάλλων τὴν αἰτίαν, καὶ τὸ μισεῖν ἰχθύι γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poet. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 25. Athen. VIII. 8. &c. *J. F. R.*

[a] Οὔκουν ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας στυγῶ ἡμῖν πλουτεῖν
Ὀψοφάγον γὰρ ἄνδρα τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicimus hic intelligi luxurioſos alios. *J. M. S.*

20. Τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς Συρίην ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἠφάνισεν ἑαυτὴν· εἶναι δέ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, καὶ πολλῶν ὀρνέων εἰς τὴν οἰκίαν καταπετασθέντων, ὥστε ἐκείνων καταπτασθῆναι. Ubi adi Cl. *Wesſeling.* *J. F. R.*

22. Δίξομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δίκομαι, In reliquis δίχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F. G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἴσοι εἰσὶ σφι] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίοισιν ἴσοισιν ſine σφι. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo, quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & κολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, τὸν Ἄττιν φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄτυς dicitur. *J. G. G.*

Ἄττης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκειν *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἀνδρὸς κριτοῦ καὶ τῶν γιγνομένων ἄρτιος ἐπὶ πολὺ τοῦ παρόντος ἥκοντος. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιδεῖν εἴς τινα, & ἀπιδεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἐπικέεται melius. *J. F. R.*

μιν [a] φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων πέρι, οἵ εἰσιν ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐδαμᾷ, Ῥέῃ δὲ τέμνονται, καὶ Ἄττεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ οὔ. ἐπεὶ καὶ τὴν τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causam aliam audivi, multum fide digniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ πέρι, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέουσες, τὴ μὲ Θεὸν Ἥρην δοκέουσες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴ ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέω σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

[a] Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan φορέουσι. [b] Ἐπ'] Recte L. Fl. J. P. &c. Ἀπ' male Ald. & H2.

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. φέρουσι legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄτεα. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθαι, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῃ] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ἢν οἱ μὲ Ἀφροδίτῃ, οἵδε Ἥρην, οἵδε τὴν ἀρχὴν καὶ στέμματα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνῃν] Ms. ἐκείνῃν, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. aq non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνον reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνης L. 2. sub init. ἐκεῖνος, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνον IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μεταφραστικὴν defendendam, ut usus est illo, ἀπὸ τ' Ταύγετου *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρεα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas tauris in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam ea cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἤνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἤνεικα pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 35. A. Ἀνήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνήνεικα Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνήνεικα ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐνηνεῖθθαι τὸ ι, θυσίαι &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοὶ] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας σὺν τῷ Φαλλῷ, ait. Τόπῳ οὕτω καλουμένῳ ὁ Ἀττικός. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τ Διονύσου ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλὸν καλουμένη, ἥτις τ Διονυσίων ἄρχεται. Λευκαιεὺς δὲ ὁ τῷ περὶ τ Συρίας Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέραα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, καὶ Φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσιν ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματι τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[e] Ἐμοὶ μὲν ὦν καὶ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τῷ καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέραα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρια *F.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλείοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. Φορέουσι *Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl.* P. &c. Πεποιημένους male *F.* & Ka. [i] Καλέονται] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τὰ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, Φαλλοῖς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν ὀνόματος ἱερὸν ἀγάλμα αἰδοίου ἀνδρὸς· καὶ τοῦτο περιτίθενται ἑαυτοῖς, καὶ ἐν τοῖς τραχήλοις, καὶ ἐν τοῖς μίσοις μηροῖς, καὶ ἐχορεύοντο σιμῶντες ἐπὶ τούτῳ τὸν Διόνυσον. τὴν δὲ τιμὴν ταύτην ἦγον τῷ Διονύσῳ διὰ τοιαύτην αἰτίην. ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι τὸν Διόνυσον. αὐτὴν δὲ ἐρασθεῖσαν ἐζητεῖτο ὑπὸ τῆς Διονύσου. περιπλανωμένην δὲ ταύτην ἐζήτουν οἱ Πολύυμνον παῖδα ἔτι λεγόμενον. περιτυχοῦσα τῷ Διονύσῳ καὶ ὑπέρκειτο δίκην αὐτὴν τὴν μητέρα ἐκ παιδοφασίης αὐτέρα ἐὸν δὲ Διόνυσον ὑπέκριτο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμνον, ὅτι σὺ Λίρην εἶσιν ἡ Σέριλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσον σὺν τῇ θαλάσσῃ, ἵνα περάσῃ * σὺν τῇ Λίρνῃ. συνηκολουθησεν αὐτῷ καὶ ὁ Πολύυμνον, καὶ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσον, ὅτε ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον σὺν συκίνῳ ξύλου † πελεκήσας, κατεῖχεν ἀεὶ πρὸς μηρῷ τῷ Πολυύμνου. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοὺς Φαλλοὺς τιμῶσιν οἱ Διόνυσον. Φαλλοὶ δὲ εἰσὶν ἅτα πάντες. ἰθυφαλλοὶ δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθέαν ἀπεδεσμευόμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λίρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, Φῶσιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν, ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέονται δὲ τάδε, habes καλέεται, non male. Cumque in Φέρουσι conſentiat , id in Φορέουσιν contra omnem auctoritatem converterе non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi Φορέω potius eidem ſit portare , Φέρω ſufferre, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φερέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *Mid. S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Pollucem*. ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάνος· ἐπὶ τῶν μικρῶν , ὡς νάνον τὸν αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Deorum hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον, lege βαθυαίδοιον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφὶ ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον· πολλῷ τῶν ἄλλων ἐὸν τῷ ἄλλου σώματος μεγαίτατον δὲ πυλός. αἱ δὲ ἕπονται αἰείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ μέζω ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τοῦ σώματος κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pri *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τῷ

Τοσάδε [a] μὴν ἀμφὶ τ οἰκιστέων τῦ ἱρῦ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ τῦ νηῦ πέρι, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, κ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγυσι τ νηὸν τ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμμεναι τ ΙΙ τ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μ καλενεχθῆναι χρόνῳ ὕστερον· τ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τῦ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τ ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τ ἤλεγξε τῦ ἰητρῦ ὀπτῆσίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τῷ κακῷ, [f] αἰσχρῷ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἐκεῖτο δὲ ἀλγέων ὐδέν· κ οἱ ἤτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, καὶ τὸ σῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἰδέ μιν ἐς ὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τ νῦσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀθενέες, κ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μ τῇ δεξιῇ ἔχε τῦ νεηνίσκυ τ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τὺς κατὰ τ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ μ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἡρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τίμα τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ τρόμῳ [i] ἔχετο, κ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem Stratonica, & colorem mutabat; & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὴν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. b Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. c Μὴ] Hoc & quinque seq. omissa in W. sed locum conspicitur. d Βασιλῆος] Desse plerasque. Βασιλῆος W. Ἀσσυρίων *Fl.* e Ἠράσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. f Αἰσχρῷ] Αἰσχρὸν *Fl.* g Ἀρρωστέοντα] Sic fere cum Edd. plurimis Ἀρροστέοντα *Fl.* male. h Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. i Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἶχετο M. Forsan ἶχτο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τ νῦν ἐόντα. F. G. Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J.F.R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆες V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλῆι semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J.F.R.*

82. Στρατονίκη ἰούσῃ] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph. J.M.G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

Μαθὼν δὲ] Legebatur ante ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J.F.R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus iterum reseriberem. Vid. ad c. 12. *J.F.R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment, etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἔχετο dubium an ἄχετο, & ἄχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nequiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecerisi?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is nevercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ ἡ ἔρσα ἐποίεε. καί μιν ὧδε ἴησαλο.

Καλέσας τὸν γενήσιον τὸν πατέρα, κάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τοῦ παιὸς ὅδε ἀρρωστέει, οὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρ τοι ἀλγέει μὲν οὐδέν, ἔρως δέ μιν καὶ [l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τὴν ἀδαμᾶ τεύξεται, Φιλέων γυναῖκα ἐμήν, ἣν ἐγὼ οὔτι μετήσομαι. ὁ μὲν οὖν [m] τοιάδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· εἰ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθεος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμῳ ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κῶς ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς οὐδ' αὐτὸς ἂν κοίη γυναικὸς ἐφείσαιο, οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καί τοι μήτρυιης ἐπεθύμεε· εἰ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; καὶ γάρ τοι σὴν

k Τοῦ] Ἡ Fl. & M. l Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίη W. m Τοιάδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. n Ἔχεται] Sic jam & Fl. o Ἔγειρε] Ἐγείρεαι W. & Fl. p Φόνον] Φθόνον Pell. q Προξενίης] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit? quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionissimi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχω an ἴσχω dicta? ubi lege ut voluerit; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his specimina: μάνθανε Herodot. IV. p. m. 269. B. ἐφύγεσκον 270. B. ἔκτεσσαν IX. 586. f. ἐργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἐκπολιόρκεον 588. E. οἴκεον VI. 387. D. κατοίκεον ibid. aliaque duodecim, ut ἐβούλοντο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἔκτεσσε 590. ἐπείγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λίσσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τοῦ] Artic. praepositivo pro postpositivo Ionum.

uti, nihilque opus esse ἂν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Arae*, & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si Φρενοβλαβίῃ legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενίης] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἔγειρε conveniat. *F.G.*

Προξενίης] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἔγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενίης pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω dicam. c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα ποθεῖς· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθεῖ μὴ τυτέοισι, καὶ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα καὶ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, καὶ πόλιν ὄπι τῷ [a] Εὐφρήτη ἐπώνυμον ἑωυτῦ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε καὶ ἴησαλο.

Ἦδε δὴ ὧν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιόνδε ἐθηήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγείραί οἱ τὸ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ἀδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μὴ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὸ ὄψιν ἀπηγήσατο, καὶ τὴ Ἥρην ἱλάσκελο, καὶ σήσειν τὸν νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιέα γενομένη ὁ ἀνὴρ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ καὶ χρήματα, καὶ στρατὸν πολλὸν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ καὶ τῦ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τῶν ἑωυτῦ φίλων, νεηνίην χάρτα καλὸν, τῷ οὔνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἀγαθὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἁμῶν, καὶ πάντων ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τῆς ἐς ἡμέας, [c] τὴν δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem comi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. B1. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & *Fl.* b Ὥρην] Sic B1. & 2. Cett. ἀρὴν cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδίξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα — βασιληίην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam siniistram, seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm, a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux*. l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφρήτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam ea excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfecisset, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali caussam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sanet.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἑσπόμην, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ᾗ ἱρὰ τελέσαι, ᾗ στρατιῆς ὁπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [c] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῦ μέζονα χρήματα, ᾗ γυναῖκα, ᾗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ' Στρατονίκην γένοιτο, τ' μὲν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ὐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκετείης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μετὰ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τ' μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηϊδίως, ἐς τ' ἑωυτῦ οἶκον ἀπικνέεται, ᾗ πρὸς χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τ' πίστιος; τί δέ μοι ὁδῦ, τ' τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲ ἐγὼ, ᾗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῦ ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἰήσεται, τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ τἀμῶν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήϊον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, ᾗ ἄλλοισι θυώμασι, ᾗ ἐπείλα, σφρηγίδι τ' ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶμα ἴητο. μετ'

[c] Δὲ] Non adgnoscit W. [f] Λίσετο] Ἐλίσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρῶμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐθήσατο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὥρλω] Sic spiritu tenui *B.* in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἄσρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid Οὐδεμίλλῳ ὥρην ἐποιεῦτο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μυδεμίην ὥρην ἔχων ἁρπαδτισίων. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπεδίξαο] Ἐπιδίξασθαι pro ἐπιδιίξασθαι Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσετο] Ἐλίσετο, ut supra. *F. G.*

Λίσεῖο] Etsi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. λίσετό τε ἑ γούνων &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσεῖο, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ'] Subaudiendum videtur ἴδι. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

80. Τρῶμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τρώματα *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem sit αυ, ut θωῦμασα p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὥς μιν ὀδυνηφορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὴν [a] Βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, διδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήιον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ χάρτα ἐπάθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παρά σοι τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φυλάσσειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὧν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἦγε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπεύδῃ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὁπὶ πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ χάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τὴν Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβου ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οἱ ῥηιδίως τὸν νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νῦ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum redie-*90 *ro, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin di-95 ligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor po-1 stea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum caussam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulciscì voluisse, quod non 5 facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. Ac Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικνέομαι supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ικατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἱκνέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικνέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περικαθέατο VI. 388. C. Περιεκαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ὦν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτοῦτο ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quòd in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hìc probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἤρξατο, & mox αὐλοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λύσετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultò Colici W. νεὼν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἥν] Jam contracte; at supra ἕως c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἦν ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἢν. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem varietur in Ἢν III. *aph.* 9. cum ἤν ibid. 11. & 12. Sed ἢν eodem *aph.* & ἦν aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐν δίκτυι] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Λύσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi acciderat enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβῳ ἦν. τέλῳ δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ὑπεχειρέειν [k] ἠδέετο. ὑπνοέει ὧν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη ἐς κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τοῦς πρηγματομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ ἐκ δείπνου ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίστετό τε, καὶ [m] γούνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην [o] ἐνεκάλεε. ἀπειλέοντος δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕπολε ἔλπελο, μανίης μὲ [s] ὕτω ἐκείνης ἔχετο, ἔρωτος

[i] Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. [k] Ἠδέετο] Ἐδύετο male *Fl.* [l] Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* [m] Γούνων] Γούνου male *F.* [n] Ὁμολόγεε] Ὁμολόγεον *Fl.* Vulgato favet M. [o] Ἐνεκάλεε] Ἀτικάλεεν *Fl.* Ἐπικάλει W. [p] Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνε W. [q] Ἤνεικε] Sic W. Ἔνεικε Edd. [r] Οὔποτε] Οὔτε *Fl.* Lege ὄκοτε, etſi ὄκοτε M. cum Editionum vulgo. [s] Οὕτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίστετο] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ὕπτιος, nihil muto. *F.R.*

28. Ἤνικε] Ira ſcribo, v. ad c. 16. *F.R.*

29. Τὰ ὄκοτε ἔλπετο, μανίης μὲ ὕτω ἔχετο, ἔρωτος δὲ ὑδαμῶς ἐλήθετο] Haud dubie legendum ἀπίχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μεγάλοις μυσηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὄκοτε, non ὅποτε, ſcripſit ἰωνικῶς, ut ſupra c. 14. med. ὄκοτε ἰχθύων ψαύσαι. *F.F.*

Ibid. Οὔποτε] Certe ὄκοτε leg. etſi ἐπότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ἐκότε, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *F.R.*

30. Μανίης — ἔχετο] Ad verbum, *tenuit ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquotics alias, Θαλερὴ δὲ οἱ ἔχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔσχετο δ' ἄλμη *conſtitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέσθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. σχέσθαι βίης, & Il. N, 747. μάχης σχόμεν οἶον. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ὕτω ἐκείνης ἔχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *F.M.G.*

Ibid. Ἔχετο] Vid. *Fenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἔχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* ὕτω non agnoſcunt. *M. du S.*

Ἔχετο] *Solan.* diſerte ἔχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἔχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi*, *cohibendi* ſenſus re-

τῷ δὲ οὐδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ τῷ μυθίνῃ ἐπαιέστο ἔρωτῳ ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα χάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τά δ' ὦν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκην, οὐδαμᾷ τὴ βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καληγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ὅτι τοῖσι θείοισι ἀλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μελεχάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐτι ἀληθέα, τὴ Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῆς ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καληγορέειν, πείρην οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης πέρι λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸν Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν [a] οὖν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, δαρσέων τὲ [b] ἧιε, ὅτι οἱ ἡ ἐπιλογίη οἴκοι ἐλίπετο. καὶ [c] μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ [d] ἔχει· μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, [e] τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, ἐπομώμῳ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο,

obliviſcitur, ſed ſemper cum illo verſata hoc habet irriti amoris ſolatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo eſt, ſed res ea valde ſancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arceſſit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulſae eſſent illius preces, ipſam ſcripſiſſe marito, accuſaſſe Combabum, tentatae ab illo pudicitiae ſuae reum feciſſe. Et quod de Sthenoboea ſua Graeci dicunt, & Phaedra Gnoſſia, idem de Stratonice fabulantur Aſſyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram feciſſe talia, ſi vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita ſe, uti facta ſunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, cauſſamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta ſibi eſſet defenſio. Venientem rex ſtatim in vincula conjectum tradit cuſtodibus. Deinde praeſentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὡν] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene *Fr. P.* &c. *Fl.* ἦεν. M. ἦν, quod verum credo. c Μιν] Μιν male *J.* d Ἔχει] Εἶχεν W. Εἶχε *Fl.* e Τοὶ] Οἱ male *Fl.* & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντη ἀπόκοπα τὰ αἰδοῖα, ἃς τῶν καρτζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Jenſ.* recte quidem ἀπίχετο diceret, quod ſcil. magis perſpicuum eſſet. At cum verba cohibendi, deſinendi, genitivum ament, ut notiſſimum ex *Aur. carm. Pyth.* vſ. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & χεῖσθαι hac poteſtate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Geſnero* occupata non repeto. Hoc tantum addo, *tenere fugam*, *curſum* utrovis more Latinis dici, modo pro *ſiſtere*, modo pro *pergere*, *obſtinere*, ut monſtro in libro de Ambigg. p. 604.–5. Et ſic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῷ ἔχετο μανίης ſignificat. Vid. *Steph.* Theſ. T. I. p. 1317. Addo εἴχετο τοῦ ἔργου, *opus ſtrenue adgrediturr*, vel proprie: *gnaviter urgebat coepta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non ſemel deinde. Quae oppoſita verbi ἔχειν vel χέεσθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic ſtare poſſe, quod tamen omnino ſanum eſſe, *Geſn.* ſatis docet. *J. F. R.*

45. Ἐς τὴν ἄνδρα] Conf. ſupra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὴν βασιλῆα. Ne plura in re nota. *J. F. R.*

47. Σθε-

in medium accusare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici se scelere obstringere Combabum affirmans, qui & adulter esset, & in fidem sibi habitam contumeliosus, & in Deam impius, cujus in opere commisisset talia. Multi adstantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidissent. Tandem placet omnibus mori statim Combabum, qui morte digna perpetrasset.

25. At ille huc usque steterat nihil dicens. Cum vero ad supplicium jam ducendus esset, loquitur, pignus suum reposcit, interfici se dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* caussa, sed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae discedens ipsi commendasset. Ad haec vocato quaestore rex adferri jubet, quae custodienda illi tradiderat. Cum attulisset, detracto Combabus signo quae inerant demonstrat, seque ipsum adeo, quomodo affectus esset, dixitque, *Haec ipsa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi necessitas imposita esset, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime secundum. Talis tamen cum sim, facinoris, quod non nisi vir committere potest, reus sum.* At ille obstupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intulisti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καθηγορέειν ἄρχετο, καὶ οἱ μοιχίην τε, καὶ ἀκολασίην προσέφερε· χάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέσαντα, τά τ' ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θανάτου Κομβάβον, θανάτῳ ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐσήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸ φόνου ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ χειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβρι οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ὀπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ φρουρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἤνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἦιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐάσλὰ μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δὲ μύτοι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, ἐξιέβαλέ τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἧτεε] Αὖτις W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. B1. H. P.* Ἐνεῖκαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἤνεικε] Ἤνεικαν W. solus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἧιον] *Fl.* ᾖον. M. ἦιον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σθενιβάμης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & seqq. *M. du S.*

56. Ἧιον] Sic M. In plerisque Impress. ἦιεν. Sola *Fl.* ἦιον. *M. du S.*

58. Ἔχει] Conf. supra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica sunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν seq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. observatur discrimen, quin & εἵνεκα sequente vocali, & εἵνεκεν sequente consona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων ἓν εἵνεκεν τῶν εἰσίῃν. Sed quum etiam ament hiatus Ionas, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic rescriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδείξαντα non προσδέξαντα. *F. F. R.*

85. Δισπότεα] Pro δισπότην. F. G. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀσεβέλιον ἔργον μὴν ἀνδρῶν ἐπῆξας; τὰ μὲν πάμπαν ἐπαινέω, ὦ ἀθλιώτατε, ὃς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθεῖν, μήτε ἐμὲ ἰδεῖν [b] ὄφελε· μὲ γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἑσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γὰρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῇ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν οἵη γυνὴ, ἑσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς ὁμιλυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέσθαι τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀμφιτέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι πρὸς τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολλὰ

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus; forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

[a] Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. [b] Ὤφελε] Ὤφελλε W. Ὤφελεν Fl. [c] Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——ιπε W. Α——ν Fl. [d] Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. [e] Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱερολογ—— Edd.

2. Ἐσαγγελίου] Ab ἐσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc neſcit? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατόπι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐπιδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐπεδήσατο. M. du S.

57. Ἀποκέκριται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀπεκέκριται.) Niſi quod Fl. prave ἀπεκέκρα-

hanc multis illam caſtrandi ſe mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

25 λοῖσι ϯ τομὴν ὀπὶ νόον ἔβαλλε, ὄκως μὴ μὺν ὀπὶ τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μφύει, καὶ πολλοὶ ἑκάστῳ ἔτεϊ ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζόμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἀπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀναχέαται καὶ τουτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνεχείχθη γὰρ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχεθο. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διεργάσατο. ὀπὶ τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὄκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβῳ μὲν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται· πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τῷ νηῷ, καὶ μεγάθεος, καὶ δῆτα ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα δοιὰ περιέαται· τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὀλίγον ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τῷ ἱρῷ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων.

ἐν

[f] Παραμυθούμενοι] Παραμυθ. male *J.* [g] Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. [h] Οἵδε] Sic Edd. & M. [i] Καὶ] Non adgnoſcit W. [k] Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. [l] Μὺν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. [m] Περὶ] Omittit W. & *Fl.* [n] Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. Va. P. H.* &c. Ἀποκέκριτας *J.* & marg. *A1.*

πραυται. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Junianae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι· καὶ οἱ Φαλλοὶ ἑστᾶσι, τὸν Διόνυσον ἑστήσαλο, ἡλικίην [a] καὶ hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iisque altitudine tricenorum
ὅσοι τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτων τὸν ἕνα passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in
Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀνέρχεται, summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur.
καὶ ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ Vulgus putat in alto illum versari cum
ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τῆς ἀναδρομῆς ἥδε λέγεται· οἱ Diis, & bona petere toti Syriae, eosque
μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι sic e propinquo audire preces. Alii haec
ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· etiam Deucalionis causa fieri autumant, in
οἱ δὲ τοῦ [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαίουσι. ἄλ- memoriam illius calamitatis, cum homines
λοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα in montes & arborum altissimas aquarum
ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε multarum metu ascenderunt. Mihi quidem
οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ τεμήκεα ista quoque parum probabilia, ac puto illos
τῶν δενδρέων [d] ἤεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρω- haec etiam Baccho facere. Conjicio autem
δέοντες. ἐμοὶ μὲν [e] ὧν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω inde. Phallos quotquot Baccho erigunt,
γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμ- iidem ligneos in phallis viros collocant: cu-
βάλλομαι δὲ τοῦτο ὅσοι Διονύσῳ jus rei causa, non dixerim equidem. Vi-
[f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλί-
νους [g] κατίζουσι· ὅτου μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

de-

a Καὶ αὐτὸν] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ἀγαθὸν Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ἔχον ἀπόπτη. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἤεισαν] Ἴασιν W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Bl. P. S.

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐδὲ ἔχων, οἶμαι, τὴν αἰτίαν ἐρεῖν, ἐπεφρασμένος· Καμοῦ Διόνυσον ὑπόμνημα, μισθὸν τοῦτον αὐτῷ Διόνυσος ἐκτετικότα, Σειρίδης τῆς μητρὸς μήνυτρα. M.

* Κατάγρουσι] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατηγορίων. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

60. Ἡλικίην — ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἓξπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Fl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σειρῆς μακρῆς — ἢ ἐν Λιγύπτῳ, οἶδα τὸ λέγω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 19. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes usque procera densis gradatisque corticum pulvinis auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis praebent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum immo debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum*. Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arborique indutis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius ligni viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, surigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέω δ' ὦν μοι χ' ὁδὸν ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, καὶ τὸ φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ἐμβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρα ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὁκως ἔχων ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὲ ὄπωπε, ὅπωπε δὲ Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπὴν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆς ὁδῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτην, ἀνέλκει τὰ οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τῦ ἕδρην συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τὸν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνέομενοι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνα πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ἑνόματα ἕκαστον. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[h] Ἀνήρχεσθ] Ἀνήρχεται M. Vulgatum probat *Fl.* [i] Ἄλλοθί κου] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. [k] Τῶν] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. [l] Κομίζουσι] Τὰ κομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενον κατίασι W. & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J. P. a G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae se. esset uti *Fensius* emendare jusserat & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L. K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τὸν εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro οὓς, ut passim in hoc libello (quamvis & τὸν pro ὃν scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J. J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Fensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J. F. R.*

93. Κομίζουσι —— ἀπιᾶσι] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ κομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κειμένων κατίασι. *M. du S.*

σον ποιέει). ἅμα δὲ εὐχόμῳ, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὖδει δὲ ἀδαμᾶ. ἦν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ πτώσσειν ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐρχέει. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μεγάθεος ὀργυιέων δυοῖν, ἔπι τὴν ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, οὐ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρησί [k] τε ἠσκημένος [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo relu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. c Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσάδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται J. Bt. S. &c. Ἀποκέεται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὸν cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσέῃσι] Reſtitut. ex W. Χρυσέῃσι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έεται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi Solano, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ'] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in Aldinis adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτῶν. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, *illum pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae Cic. Philipp.* 3, 12. & in *cella Jovis Capitolinâ*

lucet; & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ὄζει δὲ αὐτῆ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵη λέγε τὴ χώρης τῆς Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, ὐδαμᾷ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴ πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲ [p] ὧν τὸ μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. καὶ μὴν οὐτοι πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἶναι τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ὀνόματι κλητίζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

[m] Αὖτις] Αὖθις P. [n] Πάμπαν] Nil mut. Fl. & M. &c. [o] Οὐκ] Margo B1. frustra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. B1. 2. quae ἂν: [q] Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omisit Fl. Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ Fl. & M. ac mox Οἵσι, frustra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene Fl. M. P. Ἐν δὲ δὴ τῷ F.

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς ſ. σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Οἰκοδόμημα, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J. M. G.*

17. Θύρησι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἤσκηται] *Elaborata est, instructa. F. G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις παισὶν ἠσκημένοι. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένον. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. πάτρον χρύσεον εἰς ὑγροτομὴν ἀνθράκων ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. στέφανος θαυμασίως ἠσκημένος. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσέοισι] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δώδεκ' ἔασιν &c. Exemplorum satis habet *Seberus.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀνωτερόομαι & similibus. Ita ἀπ' ἑσπέρης *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirati plerumque adscita, ut ἀφ' ἑκοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ὁκοῖα, ib. ἀφ' ὧν ib. ὑφ' ὁμαλὴ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ὑφ' ἑωυτὴν, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & B2. recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Ms. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἂν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχεται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze.* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ τὴ μὲν Ἥρην λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲν τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ὃς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἰμάλια, καὶ ἕδρην· καί μιν οὐδὲ ἐθέλουσιν ἄλλως εἰκάσαι.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέως λέγω Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσεως, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πύργον, καὶ κεστὸν, τῷπερ μάλιστα τὴν Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περίκειται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲν λευκαὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρράδες. ἔτι δὲ ὄπυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅτι τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τῷ [g] ἔργῳ ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum *habet*, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι *Fl.* & M. b Ταύροισιν] Ex *Fl.* Ταῦροιν male. *J.* Ταύροισι cett. c Εἱμάτια] Sic W. Ὁμματα Edd. d Περικέαται] Et sic jam *Fl.* cum cett. e Ὑδατώδεις] Vid. nott. f Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. g Ἔργῳ] Ὄρει W. Sed in marg. est ἔργῳ.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & *Fl.* φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροιν ἐφίζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* sine *v.* in omnibus Impr. Excepta *Fl.* scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἱμάλια] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὁμμάτια. *M. du S.*

Εἱμάλια] Potius εἵμαλλα scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵμαλλα laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Malem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam ἐζωσμένη emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tota reluceat : interdiu ſplendor ille imbecillior, caeterum ſpeciem habet valde igneam. Etiam aliud eſt in illo ſimulacro admirabile. Si ſtans contra intueare, te reſpicit, transeuntem obtutus ille perſequitur: & ſi ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque ſtat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus ſimilis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum ſpecies : ſignum vocatur ab ipſis Aſſyriis, nec nomen illi proprium poſuere : ſed neque de ortu illius aut forma dicunt : ſed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius ſtat columba aurea, quam ob cauſſam Semiramidis eſſe ſimulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipſa porro aede ad ſiniſtram introeuntium Solis primum thronus poſitus eſt : ipſius vero ſimulacrum non ineſt. Solius enim Solis ac Lunae ſimulacra non oſtendunt. Cujus autem rei cauſſa hoc inſtitue-

φαείνει. ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀοτέ-
γει. ἰδέην δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. ἔ
ἄλλο θωυμαστόν ἐϛι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν
[k] ἐϛεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρῇ· καὶ
μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν
ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἰϛορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖ-
νον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕϛηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ϑάμα τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἴκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τ' ἄλλων ϑεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήϊον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] περὶ καὶ εἴδεος λέγουσι. καί μιν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ ὀδὴ ὧν ὅτι τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] περιϛερὴ χρυσέη ἐφέϛηκε. τοὔνεκα δὴ μυθέονϛαι Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήϊον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάϛου ἔτεος ἐς Βαλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἴπον ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἑϛιόντων ἐν δεξιῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲ ϑρόνος ἡελίου· αὐτοῦ δὲ εἶδος οὐκ ἔϛι, μόνου γὰρ Ἡελίου καὶ Σεληναίης ξόανα ἀποδείκνυσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα

ὧδε

h Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *J.* male. *i* Πυῤῥώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. *k* Ἐϛεὼς] Ἐϛίος *B*1. Sed *B*2. cum *Fl. P.* &c. vulgatum ſervat. *l* Ἰϛορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forſan. *m* Μὲν] Ex W. eſt. Non erat in Edd. *n* Περὶ] Deeſt in W. *o* Περιϛερὴ] Περιϛερέη W. non adlentiente *Fl.* *p* Κέαται] Et ſic jam *Fl.*

ri, ut c. 34. κέαται — ϑρόνος. & ibid. iterum &c. Et ἀποκέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale eſt *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀναπεπτέαται *patefactae ſunt.* Atque in praeteritis etiam ſic ſolere pluralem, vid. ſupra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J. F. R.*

54. Ὑδατώδεις] Florentina tribus verbis ditior, ſic habet: οἱ δὲ ὑδατώδεις· πολλοὶ δὲ οἰνώδεις· πολλοὶ δὲ πυῤῥώδεις. Sed neſcio anne illud οἰνώδεις lepidus quidam joci cauſſa adjecerit, quaſi a Luciano praetermiſſum. Licet vini color pro nigricante purpura poſſit accipi. Οἰνώδεις etiam in W. eſſe, ſed ante πολλοὶ, adleverat *Solan* quod ſi verum, recipi poſſet. *J. F. R.*

56. Φορέει] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, ſed de ſigno dictum, non mirum ſolum, ſed impoſſibile etiam, niſi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἰϛορέῃ] Mallem ἰσορέῃ, ut ſupra. Nihil tamen hic invitis libris mutare auſus ſum. *M. du S.*

Ἰϛορέῃ] Cum ἱϛορεῖν ſit etiam ſpectaculi & curiolitatis cauſſa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte poteſt haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praeſtet ἰσορέῃ. *J. M. G.*

75. Σημήϊον] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Ariſtoph. Opp.* 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ τῶν βοσκημάτων
Αἰτὸν ἔϛηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τ' κεφαλῆς βασιλεύς ὤν.
Ἡ δ' αὐτοῦ συγγενὴς γλαυκῶπις· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥϛπερ Θεσσαλῶν ἥρξατο. *J. M. G.*

85. Ἑσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ ἑσιόντων. οὐ ἀρι-

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ὑπὲρ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἡελίῳ δὲ, καὶ Σεληναίῃ, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥγνην, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενείητεα ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιεόντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵματα κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτοῦ περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τοῦ μαντηίου ὑπομνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅτε ἱρέων ἄνευ ὅτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κέεται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte sic *J. Fl. Fr. S.* P. M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἐν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέουσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πωλιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἐν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: ἐν δὲ τῷ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἐν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὔτ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὁμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱρέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον. [i] Ὅδε δὲ αὐτός τε κινέει, καὶ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέει. οἱ δὲ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέει. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη ἐλαυνέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέρονας, ὁκωσπερ ἡνιοχέων. ἕως μὲν συναγείρωσι τὰ θέσφατα, καὶ ὅτε ἱρὸν πρῆγμα ἐδέν, ὅτε ἴδιον τούτων ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περί, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηίου περί, κότε χρὴ μιν ἀποδημέειν, τὸ εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν ἀέρι μέσῳ ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

[i] Ὅδε] Ὧδε *Fl.* [k] Ἐθέλῃσι] Ἐθέλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. [m] Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. [p] Κέαται] Κέεται *Fl.* & sic emendat. in M. in quo *κέαται* a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — ἐδὲ ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητέων] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, ὥστ' ἂν δὲ ὑπολύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρωσι] An σωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψεύδεται Λουκιανός. *M. V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεστι. *F.G.* Ἐνὶ ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξια μνήσασθαι. ἐν δεξιτερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὸν [b] ἐπιδεικνύουσης. ἕστηκε δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, οἳ κάτω Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὸν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸν [c] ἀπίκοιτο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευσε ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὲ ἔτι τοιάδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι ἐς Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἰδῶλον τοῦ Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνεα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὰ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. ἕστηκε δὲ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες μεγ-

facerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejuſmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni

&

[a] Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. [b] Ἐπιδεικνύουσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. [c] Ἀπίκοιτο] Ἀφίκοιτο Edd. antea male. [d] Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφορὰ marg. J, melius. [e] Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. [f] Σαρδανάπαλος] Σαρδαναπάλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὧν δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horrorum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτῶν, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J.F.R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J.F.R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίνυν δὲ. *J.F.R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia eum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένον etiam *Herodoto* centies. *J.F.R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφορὰ. ἀπίκοιτο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγει] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειροίθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱροπολίτῃσι; *F.G.*

Ibid. Ἀποδιδίχαται] An pro ἀποδιδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδίχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδιδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F.G.*

Ἀποδιδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδιδίχαται] Supra c. 10. f. ἀποδίχα] aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἀνθρώπους ἡδομένους συνεῖναι, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, καὶ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι παραβώμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες καὶ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· καὶ πῖλον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος ἔτος φορέει, καὶ τιάρην χρυσέην ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκες ὀπιμανέες τε, καὶ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ἐπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] καταρχωνται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καί μοι τούτου πέρι, σαφὲς εἰδέναι οὐκ ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, ἐκ πολλοῦ ἐκ τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ ποικιλίδες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειρόβιες] Admiſi ex W. Χειρόβιες Edd. [h] Ἀποδεδέχαται] Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & Fl. [k] Πᾶσι] Ita Fl. M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Tr. W. ſolus. [n] Κατ'] Recte P. S. H. Fl. Καθ' male Bt. [o] Καταρχωνται] Sic Bt. J. H. P. S. &c. & M. Καταρχονται Fl. [p] Ἱροὶ] Omiſit Fl. [q] Γίγνονται] Et ſic Fl. cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδείκω deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & Fl. In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες ἢ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱεροπαλίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & Fl. In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρη] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ἧς, ἀφ' ἅτου in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινόμενα, non γιγνόμενα, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι κάρτα μεγάλοι· ὅτοι δὲ ᾗ ὀνόματα ἔχουσι, ᾗ ἔρχονται καλεόμενοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἴην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, ᾗ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὧν ᾗ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, ᾗ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, ᾗ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τ' βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, ᾗ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ ᾗ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι ᾗ πανηγύριές τε μέγιστα· καλέονται δὲ ἐς τ' λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τ' λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ᾗ Ἥρη πρώτη ἀπανέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται· ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. ᾗ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεται ὀψόμενος, ᾗ δὲ πρόσω ἰσαμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus a Jove, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτέων] Αὐτέω *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο, *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. *B1. Ald. Fr. H. P. Va. S.* Θυήματα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὔτις &c. Florum quorundam effigies, coroila, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* εἶχε. In reliquis ἔχει. *M. du S.* Ἔχει] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλικτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλικτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλικτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλίκτωρ, quæ vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλέκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ὡς τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημνηστρας. Sic & ἀλίκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρια, [h] ταῦτα ἐς θάλασσαν νομίζουσι. ἀλλ' ἐγὼ τούτων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι πεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τόν τε σφρηγῖδα ὁρᾷ, καὶ μιν ὀρύμενος, ἀνά τε λύει τὸν δεσμὸν, καὶ τὸν κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τούτου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

49. [q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰς οἶδα, μεγίστην τοῦδε εἴαρος ἀγχομένου ἐπιτελέουσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ αἰγινέους αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

h Ταῦτα] Sic *F. H. B. S.* &c. Τὰ *P. A. Fl.* & M. *i* Εἰπεῖν] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. Φορέουσι. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl. n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *F. q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἡ ἀνὴρ οὕτω καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί σωτηρίαν μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πόσῃ μηχανῇ ὄρνις οὖσα ἀμφίσβητον αἰνίσσεται; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ & ἡ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀκινήτους] Ἀφαιρέσιμα dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ἀρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὀρτὴν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἱνιάσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit.* *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῆς περιοίκου χώρεων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

res Diis, ignem subjiciunt: illa vero subito ardent omnia. Ad hoc solenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque suos omnes Deos, & quae signa habent ab illis expressa.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τὰς πήχεας, καὶ τοῖσι σφετέροισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλαὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & sacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant sibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adstantes tibiis accinunt, multi perstrepunt tympanis, canunt alii divina & sacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλος γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μοῖραν δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέωσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται· [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἔτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτόν, θέει τε ἀφ' ὁ πόλος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ αἰχίην

51. Per hosce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervasit furor, multique qui spectatum modo venerant, postea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui ista de se statuit juvenis, vestibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipsum puto, praesto sunt. Hoc igitur accepto statim se castrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abscidit.

In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl.* P. Ὀρτὴν *J.* W. verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum servant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Al.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρκια Edd. & M. male. e Ἀποκέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἔτεα] Ἔτη M. ἴσι marg. *Al.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe est apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc solenne. Si ἐνιέναι simpliciter esset *incendere*: stare posset πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum succendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noster hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam scilicet elegantiam nescivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέουσι, saepius supra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* Φορέουσι emendarat, sine auctoritate. Licet recte forsan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, sed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros ausim. Tum ne verum quidem est Φορέων semper Ionibus dici, ut supra satis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impressis & Mss. M. legitur ὄρκια. Sed hic necessario mutandum. Vid. supra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis satis patebit. *M. du S.*

Ὄρκια] Quid sibi ὄρκια hic velint, non intelligo. Ὄργια postulari arbitror, & interpretatus sum. *J.M.G.*

74. Ποιέωσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum est, & ποιέωσι etiam deinde in hoc opusculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὸ

In quamcunque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίπτει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ' γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲ ἐν τῆσι τομῆσι ποιέυσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην 85 ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροί μιν ἀείροντες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρεσι. θέμεθοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλεσι, καὶ τάδε πρήξαντες, 90 ὀπίσω ἀπονοστέουσι. φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, ὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέυσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τοιτέοισι· 95 ἢν μὲν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τ' ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ' οἰκηίων τῷ νέκυϊ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐστὶ ἐναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ τράγους, καὶ ὄϊας. σύας δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρεὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι θείστερὴ δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίπτει] Ἀποῤῥίπτῃ W. l Φέρεσι] Nihil mut. Fl. J. Fr. H. B. P. &c. & M. m Φέρετρον] Ita P. Fr. S. Φέρτρον M. J. Fl. H. B1. Ald. n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόσμησαν J. & marg. A1. o Ἑπτὰ] Ἑνέα Graev. Nil mut. M. & Edd. p Πρὸ] Πρὸς Fl. & marg. A1. Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐναγεῖς Fl. s Ἱρώτατον] Bene Fl. J. P. S. Ἱρότατον W.

77. Τὰς δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὰ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. M. du S.

78. Τάφους] Hoc Herodot. amat; vid. L. IV. J. F. R.

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθὲ ut Herodot. L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro δὲ valeat, nihil muto. J. F. R.

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] Observato septem dierum numero, Ms. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. novem dierum numero. J. G. G.

Φυλαξάντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἐννέα, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones notare velim, ut φυλάττειν τινὰ, etsi caveare aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττειν τὸ δίκτυον Aelian. l. 5. & φυλάττειν ἄκεστον XIV. 19. vitare indecora, & Aesop. fab. 23. τούτους φεύγων & φυλάττειν χρή. Et fab. 86. f. Et Act. Apost. XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας Plutarch. Cat. Maj. p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέρην esse observare, exspectare, ut obeas eum. Long. Past. III. 98. Ed. Jungerm. τὴν προβατευτικὴν ἀμέλειαν φυλάξας, & observata, captata pastorum incuria. Et L. IV. p. 109. Ed. Moll. νύκτα δὲ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. Jung. habetur. Alciphr. similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἡμᾶς μίμησαι φυλάξασα τὴν ἡμέραν τῆς δίκης. J. F. R.

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. M. du S.

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· ᾗ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τύνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύνοικοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τὰ [c] παπυρισταίων περὶ, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας οἶν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ πέμπει, ὅπι τύτυ ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῷ κτήνεϊ ὅπι τὴν ἑωυτῆ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἑωυτῇς ὑπισχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῆ τε σφέτερῃ, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ τῆς ἑωυτῆ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λουτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἱ εὐνῆς ὀπιθῆναι ὅσιον, πρὶν τὸν τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτῆ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant: & si inviti attigerint, impiati ofsunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit: simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαιέουσι *J.* & *V2.* [b] Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* [c] Παπυρ.] Omissum περὶ post παπυρ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἔκασα M. [e] Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ. ἴσως L. male. [g] Χρεώμενος] Χρεώμενος M. & *Fl.* [h] Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιεῦσι] Sic *I2.* M. & reliquae δικαιοῦσι. *M. du S.*

Δικαιοῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὑδασί τε ψυχροῖσι χρ. λουτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ὅτως λούσονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρέωλμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ῥέωλμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe ω in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαιεύνατος, χαμαιγυνης, χαμαικλινης & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἴκοι δίκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent.* Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis ἐκσπάσας*, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἴκοι δίκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἴκοι δίκονται significare *in familia sua retinere.* Est sine dubio οἴκοι δίκονται opus hospitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξεινοδόκος ἀγνοέονλα. ῥητοὶ γὰρ δὴ ἂν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε παλρόθεν οἶκοι δέκονται. καλέονλαι δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων οἱδὲ διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονλαι.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν καθέζηται τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ὀπισπείσας, [l] αὐτὶς ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέψαντες τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλενειχθέντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπιχερλομέονλες, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὲν ἐς καρπὸς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἅπανλες Ἀσσύριοι στιγμαληφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μέμνηνται Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέονλες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῆσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene *B*1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζῳὰ eod. mod. [n] Στίψαντες] Στρίψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καλενειχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην] Hoc recte exhibent *B*1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. J. H.* Ἐς πήρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *J. V*2. M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abiterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρποὺς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitor*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *J. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠιθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſeptiesita jun-

καὶ τοῖσι ἡιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν55 gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, ἄλλως γάμον ἰέναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθαι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ60 γένωνται, τάμνυσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καταθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ὀνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ὢν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ65 ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμός, καὶ [b] τὸ ὄνομα.

quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

Βαδίζοντί μοι κατ' [c] ἀγορὰν, ἀπ' εὐωνύμου τῶν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, ἕκτης δεκάτης

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Ambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo an-

a Μιν] Μὴν *Pell.* b Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. [illegible] *Ed.* Τ' ὄνομα *Fl.* c Τὴν] Τῶν adscript. marg. B1.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἰδιᾶ τε τῆς Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καταοικημένοισι σίσι τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον ἰέναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἰλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἰκνεῖσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἱκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἱκάνω *Homerus* ait, & ἱκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιι corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοισι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam sit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας τις ἐντυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἴσασιν. σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, περιβαδίσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι· ἀωρὶ γάρ τοι τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τῆς ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅσον οὖν, ἔφην, δεῖ μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσειπεῖν τουτονὶ δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ἐπιδείξας. ἴστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτο-

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἱστὶ δίκᾳ] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἕκτῃ ἱστὶ δίκᾳ] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὸν ἱλάσθητί μοι, φίλον; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπερ ἂν ἔφην. δεῖ μού μοι καὶ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο διέμεινεν, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἴστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀφ' ὧν ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *B1.* male. f Τοῦ τὸν Πτολιμαίου] Τοῦτον Πτολιμαῖν *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη σωνήθης Ἀτθικοῖς, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς λὰ πρώτου προσάπτε δραματικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς λὰ τρίτου ἀφηγηματικῶς, ἔστιν οὖν ὅτε καὶ πολὺ ὡς ὁ Πλάτων τῷ φιλοσόφῳ ἐστὶν εὑρεῖν. *V.*

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμμένον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελαδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γ', ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι καὶ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὄπιθεν ξῆσαί τι πρὸς τ αὐτῷ γενέθλιον. εἰ ἦν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβουλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γ' ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ τῆς νύκτωρ τε καὶ τὴμερον πεποιημένων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως καὶ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· χρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γάρ τοι τοῦτο τὸ [c] γραμματεῖον ἐφεψόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim sane Demostheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γ' εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐῤῥοίας *Ald. 2.* Εὐποίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἑρμαιον] Ἑρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, Ἑρμαῖον ὁ Ἑρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τ εὕρισκόν τινες ὧν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνεδίδοσαν τῷ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον καὶ Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ ὁδῶν ὄντα καὶ τὰς ὁδοὺς ἐγραφον. ὅτε καὶ τὸ μιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνομάζοντ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego, Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτολεμαίου νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τοῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* I. p. 29, 3. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F. G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένην: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Cteſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἄρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλην, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνη vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνην. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβουλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J. M. G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὅμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐῤῥοίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos; & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas*. Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

τὸ πέπονθας τὸ τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι, ὃς ἤδη λελυμένῳ τὴν κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τὴν θέαν ψυχαγωγοῦντι μυθολογεῖν πρὸς τὴν παλαίστην διενοεῖτο, [d] Ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τὰ πάλης ἔσης. Ὁ δ', Ἀλλ' ἐπὶ τὰ βαλβίδα. Οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη, καὶ σὺ δὴ μαθοῦσα νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τὴν τοῦ σταδίου τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή σοι τί τῶν ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γάρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καλαφαίνεται· καὶ σὺ μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἁψασιάσαιμι δ' οὐκ ἂν τὸν ἥρωα, εἰ-

[d] Ἐπίδοξον] Restitutum ex L. Ἐπιδόξου Edd. [e] Σοι] Σὺ L. & Fl. Vulgatum tenent cett.

41. Τῷ τὸν δόλιχον] Δύνασαι καὶ, τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι, (3) καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν αὐτὴν τάσιν τὰ ἄρθρα ὑπὸς ἑλλειψιν ἐποίησεν Ἀττικοὶ, ἐν τῷ δύο ἀνάγκη παρελεῖν, συνυπακούεται γὰρ τὸ λοιπόν. εἰ μὲ γὰρ τὸ τῷ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἔσαι ὕστος, καὶ πέπονθας τὸ τῷ νενικηκότι (4) τὸν δόλιχον, συνυπακούσεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τὸν δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τὸν ἀγωνικῆς ἄρθρου συνυπακούμενον ὕστος, καὶ πέπονθας τὸ (7) τῷ νενικηκότι τὸν δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσαι τοῦτο τῷ πρότερον, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τὰ ἄρθρα ἐλλιπεστέρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. V.

, *Ibid.* Δόλιχον] Δόλιχον ὄνομα δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην. καὶ θαυμάσιον μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τὸν βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, ὃν λέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. V.

43. Ψυχαγωγούμενον] Παραμυθούμενον, τέρπων. V.

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. V.

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post *si* recte inferunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deest. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπτει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῷ] Τὸ αὐτὸ τῷ C.

(8) Ὀκτὼ] C. π'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σημαίνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τω] Ἐγκλιτικῶς & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum*. Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξειν. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Haec etiam impeditiora. L. quidem & Fl. σὺ; sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ ἐγὼ [a] πλείων εἰμὶ τῆ γνώμη πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους; Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτη τὸν λόγον ἀτιμάζεις τῆ ὑποθέσει, δῆλον ὡς τὸ ποιητικὴν ἔργον ἡγῆ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καταφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς παρὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τῆς μανίας ὅπη τὰς ποιητικὰς ἰῶσι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι καὶ τοῖς καταλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὀπτικοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τοῦ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ ποικιλίαν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν. καὶ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare male* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. καὶ δίκαιον μιγίσθω εἰς ῥήτορα χάριν, καὶ τὸ βίον δὲ σεμνύνει Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου τοὺς Δημοσθένους, οὐ λοιδορεῖται τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.* πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένη, καὶ ἀλλάμπει ὑπὸ τοῦ θεοῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλος εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἄπαν ἀγαθὸν ἐς πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan καὶ; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μέθης] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄνθρωπος, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου, καὶ μέθην, καὶ κραιπαλισμοὺς ἀνοήμονος φύσεως, παραιτοῖτο καὶ ὠδύνας εἶναι μᾶλλον τῶν τοιούτων. *M. du S.*

Φιλίππου μέθης] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέθην, καὶ κραιπαλισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κραιπαλισμοὺς ἐγὼ εἶδος ἀρχίστως μιχρᾶς καὶ ἀκρατοῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — εἷ οἱ ἀσκὸς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τετάμοιτο. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πίρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσδοκωμένους ἐλπίδα φέρειν δι' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς δῶῃ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἦκε μέγ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, hacc verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra?* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ ταράξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ ταράξειεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, καὶ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἀπορημάσι καταλείποντες, εἰ ἄρα αἰσθοῖντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου χῆμα καὶ τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίπτα Πύθωνα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetiverè? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μέθας, καὶ κορδακισμούς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ γενάξαιεν [c] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὸν ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν μέλλομεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε [d] Ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὐτοῖς αὐτοῖς ὅπη ταὐτὸν δ' ἀγνοίας ὁδηρομαί.

[c] Ἂν] Deest in *Fl.* [d] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι, quod eod. versu jungebant Edd. [e] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομή.

76. Κορδακισμοὺς] Κορδακισμοὺς ὁ αἰχμὸς τῶν * μίμων, ὑφ' οὗ. *V.*

* Μίμων] Sic scripsi, erat enim μίμων nullo sensu, cum ante ὑφ' οὗ. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων *M. du S.* Quidni cum *Hesychius* nos docent Κορδακισμὸς esse τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ ἀσχήμονα; *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θαυμάσομαι καὶ πολλῷ ῥίστῳ καθ' ὑμῶν οὗτος εἶχε καὶ ὑπερέχαιρεν. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥίστῳ Πύθωνι] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θαυμασομένῳ καὶ πολλῷ ῥίστῳ καθ' ἡμῶν, οὕτω εἶχε, καὶ ὑπερέχαιρεν. *J. M. G.*

85. Ὀδυσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσβαλλομένους ἐλπίδα. Φέρειν δ' ὅτε ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ τὸ ὄρυγμα εἶναι οὕτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δέ, ὅτε καὶν μεταβάλλῃ τις τὴν διαίτην, καὶν ὄρυξ εἰσὶ καὶ νομίζηται, ἀπόθεσιν πάντως, καὶ μὴ δεικνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' ὕπτιος κρυπτόμενος. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Καὶν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona. „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dicant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλομεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε Ἔσεσθαι'. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομή,

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀφελέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρέσας τὸ κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀηδιατροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἡδυβολῶν σὺν τῷ χαρίεντι γλαφυρότητας, καὶ τὸ τῆς τρόπου μισοβάρβαρον παντάχοῦ.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀνταληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον ἂν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τοῖς τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντως. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μείζονι τῆς ἀκμαιοτάτης μάχης διαλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς χρείας ὁπωσοῦν πεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas satietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & suavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi saepe visus est (neque enim verum dissimulaverim) decentius reprehendere socordiam Atticam Demosthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore spiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in summo pugnae discrimine colloquia fingit, fabulisque dispergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demosthene etiam dimensiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica suavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero sua desunt Antitheta, aut exaequationes, aut asperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *suae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae sint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omisit *Fl.* b Μύθοις] Bene sic *Fl. J. B. S.* Λίθοις *H1.* Λιθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*
5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων ὁ Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τοῖς μείζοσι] † Ὅμηρος γὰρ ποιοῦντα τὸ Διομήδους τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης δεξιοδικώτερον ἀναγιαριζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demosthenem apud Lucianum hic laudes tribui manifestissimum esset, ego mutavi. Et ita recte est in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γάρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιοῦντα. Mox δεξιοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato δεξιοδικῶν.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deest vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae sit καιρὸς vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τῆς τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phrasis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud est. Vid. *Philostr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαιδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri nostri consentiunt; nec mutare opus est. *M. du S.*

18. Την συν] Lege σην. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμνον] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἂν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦν σοφόν ποτ' ἄμα, οὐκ ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendose in *Canteri* Ed. sine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Bas.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* frustra consului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etsi Στυπτίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Casaub.* ad Athen.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ' σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γε γνώσκων;

'Αλλ' ὐδὲν ἧττον τεμὸν ἀγώνισμα τ εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὺς σὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσῃ, φημὶ· [f] τῷ τεμὸν μ ὐκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέαθ τ ἐπαίνων, πλὴν γε τ ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μ ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γένος, ἡ χρόνος. εἰ γὰν τι σαφὲς αὐτ ἦν, ὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ Λυδὸν, ἢ πόταμὸν, ἡ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ Δρυάδων, ἀνθρωπίνυς γένυς ἐπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ ἡρωϊκὸν ἢ τ Ἰωνικὸν. ἡ μηδ' ὅπως πρὸς τ Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπυ γε ἡ τὔνομα πρὸ τῦ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ἡ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] δεινὸν δή μοι

20 25 30 35 40

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλεῖν καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὴν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῃ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Ταυτὶ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυπτίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μελαλώπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενῆς *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περισσὸν] Περὶ σσὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patriâ insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διεμίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπυ γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὼν. *F. G.* Idem habet *Menag. Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὼν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ σσὸν] Ego unica voce περίσσον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατὰ χεῖρος, ὑπόδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων ὥσπερ σοῦ δεόμενον. Τί γὰρ οὐ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' οὐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι δὴ ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὰ Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, εἰδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demosthenis? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαρᾶς ἐν Ἀθάναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθηναῖαν *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ ὕστερον μέλιτται θεουργάζουσι τὸ ποίημα, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐργάζεσθαι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγγρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur. Tp.* p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca piuscula laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγειων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγειος. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εἶρε τὸ πᾶν ἂν λίβ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμῶν θεάψας. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῆς γένυος, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῃ τούτῃ τῇ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔφ' ὕδατι ἐφ' λαθεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικάσαι γενέσθαι διενεχθεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς λόγος. Λαθεῖν μὲν Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιον τὸν υἱὸν παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι ἐφ' Ὁρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. ficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, satis functus est, non calamitas putanda illa

ὁλόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι πλείστη πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνόμιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν πατρίδων ὀπτικοσμεῖν τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμπόρευμα τὸ Ἑλένης φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέᾳ. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ὅτι τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὸ πίγραμμα τῷ θυλάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. ἐν γὰρ ταῖς Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δημοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν ἐν συμφορᾶν ἔωλη-

τέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὄν erat. *B*2. vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὄν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκάμμαλε τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὸ πίγραμμα] Τὸ πίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἶπoι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* v. τ. συμμο. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienses habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰκεῖν ὑδὶς διδύνηται . . . ἐγὶ δ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι πλείστη πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἀπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπείαν pro Σιώπειαν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἡγούμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῇ γραφῇ, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις τὸν λόγον ἐμπέσῃ. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸ Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλέν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὸ πίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὸ πίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii*: sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἔνυπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐζάλοντο Φασιήνην κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδιωτικὴν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ δὲ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμῃ καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τὰ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τὰ ὑπ' αὐτῷ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅπλα τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, ἢ [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπηνέσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τὴν ἡδονῶν καὶ τὴν παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τὰς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τρυφὰς [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῆς τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἤγαγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώπους ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἂν] Sic *Fl. B1. H. Fr.* Μηδ' ἂν *P.* Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡλησίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπολιθάνειν *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμᾶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ὁ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κόμην τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνην, vel πόρνης; *J.F.R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M.du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M.du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3, 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὁρπαγοῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M.G.*

88. Ὁ καταλόγος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F.G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M.du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M.du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M.du S.*

93. Ἀπολιθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J.F.R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F.G.* Immo κωμῶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J.F.R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ῀ μὲ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτ῀ πλάφορόν τε, κ῀ ἀγρίαν, κ῀ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης παιδικὴν κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ῀ δ' ὑραίᾳ χρυσῆς τινο῀ σειρᾶς [i] ἕλξιν, ἃ πυρὶ κ῀ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅθι τ῀ αὐτῆ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε κ῀ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ῀ψ῀ ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς, κ῀ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, κυρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφο῀, γλῶτταν ἀγαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ῀ ἡλικίας ὑπόκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβῳ καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἡμέραις ἐπιπόνοις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖο῀ ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ῀ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, κ῀ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ῀ λόγον, ταῖς δὲ ἀγαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατο῀ δὲ τ῀ τ῀ ὀνομάτων κ῀ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατο῀ δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνο῀ γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

[i] Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιν male *S.* [k] Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστείλας] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀπεφρ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Ζηνὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνο῀ γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν μόνος, ἔμψυχον, κ῀ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατο῀ λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα τ῀ σοφῶν, τὸ γνῶθι σαυτὸν, κ῀ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, κ῀ θαυμάζειν οὐκ ἤκιστα ἀφ῀ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν ἐ῀ σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis, sive sine verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mſ. ἔμψυχον κ῀ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] ὁ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη ποθ' λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν, οὐχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τὸς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζαί φασιν εἰς ταύτὸν αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ χρόνος τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ἀποζεῖν ἐφαίνετο τῇ νυκτερινῇ λύχνῳ· καὶ τοῦτό μὲ, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὠδὴν ἔσται· καὶ γὰρ [c] τοι μείων ὁ πρὸς τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὴν πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προδήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac spirantem, consolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeschylo Callisthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino scriptas, quo instigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem composuit orationem Demosthenes, sed aquam interim potans: unde etiam lusisse dicitur in hanc ipsius aquae bibendae consuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demosthenem autem ad aquam scribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demosthenicarum orationum concinnitas. Et iste quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis est: neque enim minor de Homeri poësi mihi quoque oratio suppeditat.

16. Sed si ad humanissima illius opera venias, & honestissimum pecuniarum usum, & illum in republica administranda splendorem . . . *Atque ille sic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed solus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφει Fl. c Τοι] Τι El. d Μετείοις] Μετιὼν Fl. male. Μετίοις correxit Gesn.

47. Συνείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demosthenis, est translata a statuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & spirare, cum singulari artificis ingenio sic ficta sunt, ut videantur non statuae esse, sed viva animantia. *Claudianus* IV. Consul. Honorii, quamvis ibi loquatur de vestibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaspide cultus,
Et variis spirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, sunt solida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hist. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea statua prima omnium nulla imanitate, & antequam ex aere aliqua illo modo fieret, quam vocant holosphyratam, in templo Anaitidis posita dicitur.* Est igitur σφυρήλατος oratio, solida, plena gravissimis sententiis, in qua nullus est inanis verborum strepitus: cui opponitur *oratorum inanis sententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Augusto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obsequamur *Graevio*, id est libris antiquis, de καὶ pro ὁ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὁ σφυρήλατος *viva & spirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J. M. G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeschylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. sed Callisthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Misc. part. 2. p. 525. „ Servius Demosthenem *abstemium fuisse refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidisse.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demosthenes a vino abstinebat, nisi si „ quando philosophiae studiis vacaret, orationes scri- „ beret, caussam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι ostendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τε ὕδωρ ἐπετήδευε „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρίσχηται τὴν λῆκυθον, „ ἄπασιν ὁμολόγηται. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus illis copiosus plane & locuples. Indicat ipsius Demosthenis κατ' ἀφέσιν oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης ὁ μαχαίρας, ἑκάτερον μεσ-

„ χαι-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo Demosthenis

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πού γε, ἔφην, ἀμφοῖ καλαχεῖν με τ' ὦτων, ὥσπερ βαλανεὺς καλαυτλήσας τ' λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τείχη, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, ἀρίστην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθη πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τῶν τὰς ὀφρῦς συνάγοντα, καὶ δεδιότα μὴ λόγοι τοῦ Δημοσθένους αὐτὸν ε ἔργων ἐπιλίποιεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γὰ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τ' ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀκηκοέναι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, ἀλλ' τ' λόγον ἐπιχειρίας τινὸς, ὡς σὺ φῄς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τὐναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς φιλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τ' Δημοσθέ-

ε Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

„ χειροποιοὺς μὲν τριάκοντα & δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atrienſis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, voca„ tus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis*. Idem „ κατὰ Μειδίου: ἰσοφίρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀπὸ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπορεγόμενον, ἀλλ' ἀπὸ τ' δόξης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημώδης] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγοντας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολός & δύσροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένη δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν.] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔξω πάντος ἀραιισμοῦ & παιδιᾶς εἰς δεινότητα & σπουδὴν σωτηρμόν, οὐκ ἀλλυχίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἴσκασεν, ἀλλ' ὑδροποσίας & φροντίδων, καὶ τ' λεγομένης πικρίας τὸ τρόπου καὶ συγκότητος. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότου] Sic infra c. 32. κρότῳ & τόνῳ τ' λέξεων. *L. K.*

44. Μετιόις] An μετίοις; *F. G.*

50. Καλαυτλήσας τ' λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταφθάματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμοὺς & ταφρείας commemorat, c. 81. εἴ τινες οὖν τ' πολεμίων ἐλυσάμην, εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρέσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

Δημοσθένους δόξαν τὴν ὄψιν ἀπερεῖσαι. καὶ γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τῷ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γοῦν μικρῷ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὂν μοι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μέν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τὸ σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. καὶ μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθος καὶ τῶν Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεται.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται καὶ τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, ἢ ἡ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅτι μιᾶς [d] ὁρμώσης τῆς ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὅτι τὸν Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, καὶ μάλα ἂν ἀπορίοις ποῖ τὸν λόγον ἄγων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τὴν γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχυσι ποῖ τὰς [c] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι καὶ φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ καὶ σὲ μεταπηδᾶν', οὐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι γαίης, ἐν κύκλῳ σε ποιοῦντος, φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀγαπύρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημοσθένους fulgore nequeas. Etenim ipſi mihi ſimile quiddam in Homero ab initio uſu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non poſſe viderer. Deinde neſcio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum aſſuefactus eſſe, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *inſiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo eſſe facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim neceſſario tota arripienda fuit. Tu vero ſi ad totum ſimul Demoſthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracuſanas menſas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, ſi in ſexcentas auditionum ſpectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo ſe vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc ſalire, nec habere ubi conſiſtas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Conſtans, at mala lectio. Σὸν *Fenſ.* b Μοι] Sic *Fl. H. B1.* &c. Μὲν *P.* c Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Geſn.* d Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *A1W.* ex *Fl.* e Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus eſt. f Γὰρ] Omittit *Fl.* g Ἀνδρίας] Ἀνδρίας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri ſcilicet, quae comparatur cum laudatione Demoſthenis, utra majoris difficultatis res ſit. *F.F.*

Σοὶ] Rectius omnino eſt Cl. *Fenſii* σόν. ſed ſcripturam veterem repraeſentare ſatius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abeſt quin invitis omnibus Cl. *Fenſii* emendationem recipiam. Ita enim non modo ſenſus poſtulat, ſed & ſupra σὸν δὲ τοῦτο Noſter etiam dixit. At quia & σοῦ poſſit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, ſcribam cum vulgo, ſentiam hic cum *Fenſio.* *F.F.R.*

83. Περὶ τὸν λόγον ἄττων] Gloſſema videtur. F.G.

94. Ἀνδρίας] Etſi Florentinae ἀνδρίας forſan praeferendum, nolui tamen hic ei obſecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Noſtrum occurrit, vid. ſupra ad *Macrob.* c. 8. *F.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. F.G.

Ἰσμηνὸν] Inter *Pindari* opera, quae hodie ſuperſunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum ſic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vſ. 1. *F.F.R.*

21. Ἰκανὴ γοῦν σοι ἦν ἡ Περικλέους. ἐκείνῳ μὲν γὰρ τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πειθοῦς, τι κέντρον δεξιᾷ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐρῶμεν, ὅλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὑδὲν ἄμουσον ἔχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸν τοῦ χρόνου βάσανον ἐκ κρίσιν.] In hoc loco nihil ſani, ſi attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic ſatis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & ſuadelae quoddam calcar acceptimus fama, ſed orationem ipſam non videmus. Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

ῥημάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑποφίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις πράγμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἠπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον ἀνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὸ, εἰς ταύτην [m] κατάθες τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forf. πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκατον] Χρησηλάκ. male *F.* [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλέης *Fl.* [l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ *Coll.* [m] Κατάθες] Καθοῦ *Fl.* [n] Γ' ἂν σοι ἡδ'] Sic *F.* & *V2.* Γοῦν σοι ἡ *i* cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἢ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τῶν μελοποιῶν ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Γρ. ἔτως οἶδεν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας λαμβεῖν. *G.*

* Ἀρχαί] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. du S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἀρχαι pinxerat. *J. F. K.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ὁ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πτεροῦς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compositum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτήν γε οὐχ ὁρῶμεν. *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ὑμῶν ἴσχυσε. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασία

σοι ὐδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σκιθῆς τι κέντρον δόξη. ὠδελαβόντες, ἀλλ' [a] αὐτοῦ γε οὐκ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτη τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τοῦ ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτοῦ τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἡντιναοῦν ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφαιρεσιν· εἰ δὲ βύλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἐλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμῳ μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἀφαιτίθεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τοῦ φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τοῦ αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὴν ἐνεργειαν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. ὅκνου οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τοῦ αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος.

bi *hic* fuerit *eloquentia* Pericli. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta conversō decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

a Αὐτοῦ γε] Sic *Fl. Fr. B1.* & 2. Αὐτοῦ γε *H. P. S. Ald.* *b* Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς οὐδὲν ὁποῖον ὑπὲρ *Fl.* *c* Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. *d* Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷαν cett. *e* Ἄλλα] Ex emend. *Gesn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. *f* Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὰς *J.* δαψιλὴς *Fl.* *g* Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπερβολὴν *P. J.* &c. omnes male. *h* Λαμπρότης] Λαμπρότης male *H1.2.* *i* Γὰρ] Omittit *Fl.* *k* Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία est *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mf. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἵαν ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereſt quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ & πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi enthusiasmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἵαν autem non pertinet ad φαντασίαν, sed ad ῥητορικὴν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι οὐδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis γοῦν σοι ἢ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.*

22. Σοι ἡ ἡ] Lege εἰη. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror esse, qui nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Constare scripta* Periclis ait: nisi forsan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Thersagora,* LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium fecisse Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos positurus eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens; operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciisse. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat.* Nempe velut viam, tutissimam oportet esse eam, quae tritissima est.

ἐπεὶ τό γε σύμπαν εὖ αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τοῦ Θερσαγόρου διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ἐπιδείξει μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τὸν λόγον παρεμπόρευμα τεποιῆσθαι τὸν Δημοσθένην, τὰ πεζὰ τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὴν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι σὺ φροντίδος ἀνείης, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόοδος τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ἤδη, εὖ ἴσθι, σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς ᾖ θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρικὴν δίκην τὸ τοῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, [m] ταράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καὶ ψαλαίων [o] ἐτῶν παλαιοῖς. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἴσως σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μῦθον καθάπερ ὁδὸν, ταραλειωτάτην εἶναι τὴν συντομωτάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ λόγῳ *Fl.* m Ταράξειεν] Ταράξειν *F.* prave. n Καὶψαλαίταις] Καὶ ψαλαίνῳ *Fl.* o Παλαιοῖς] Πολλαῖς *Fl.* p Ταύτης τὴς ἀπορίας] Ταύτην ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόοδος] Προόφγου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ὅτα πρόοφγον τοι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Aristophane Poëta fulgere, tonare, permiscere Graeciam dictus est. Cic.* Or. 9. Vide autem Nigr. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κίντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κίντρον] Τὸ κίντρον legi jubet Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπε τι κίντρον τοῖς ἀκούουσι, etiam minus apte legitur. *F. F. R.*

26. Ἔχουσαν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἴσχουσις inter ὡς & ὥσπερ *Fl.* inserit ὠδὶν ὁποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἷαν quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷαν] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F. F. R.*

27. Βάσανον ἐν κρίσει] Hic arbitror abrumpi orationem. Thersagoras satis habet viam quasi monstrasse dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *J. M. G.*

42. Πρὸς τῶν ποιητῶν] Glossam esse τὸ ἴσον, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accus.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F. F. R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἑλθεῖν] Ἑλθεῖν τῶν εὐεργεσιῶν an significare possit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor post *Wolfium*, legendum ἐφ' ἁπάσας ἑλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium syllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον, προὐθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρματηλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς καὶ τὸν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅπῃ τὸν αὐτὸς ἁρματοδρομίας ἅπασας, μηδὲν [b] παραβάντα, ἅπαξ ἑνὸς δρόμου σημεῖα καταλείπειν τοῦ τροχοῦ· τὸν δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλείπειν· ὑμάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινοργεῖν ὁδούς, τὰ τριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, οὐ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ὅπισθεν στῆναι τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲν Παύσωνα τῷ παιδὶ τὰ μετέωρα κάτω μεταγαγόντα, τῷ παιδὶ τὸν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδύς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ μεταγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μετατιθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam*: nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἣ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἁλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκειν] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii vaceret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Ælianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25, ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἤ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose ᾖ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ᾗ ἐς τὸν Δημώδη &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεῖπειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλιτέων, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminisceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi. *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delectari μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῦ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δραμὸν ἐξευρίσκουσα τὴν ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καλιναλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενία μορφῆς ἐπασάκτυ, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲ, εἶπεν, ὑπὲς τὸν Πρωτέα μηχανᾶ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τῦτο. παρέξω γὰς ἐμαυτὸν ἀκροᾶσθαι, παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα. τάχα γὰς [h] ἄν τι καὶ τῆς σῆς [i] κυήματος [k] ἄφορτις γενόμενος, καὶ τὴν ἐμὴν ὠδῖνα συμφορτίσαις. ὡς ἂν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅτι τὸν πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲ ἠκροώμην, ὁ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζυ τὴν ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲ, ἔφην, εἴσομαι, καὶ χάριν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τῆς βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑπερηδεὶς,

f Ὃ] Ἃ marg. *Al.* *g* Κατηναλώκει] Κατεναλώκει *Fl.* *h* Ἄν τι] Bene *Va.* *P.* Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύηματος *Hl.* & 2. *k* Ἄφορτις] Ἄφορ τις male *P.* sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F. G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J. F. R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J. G. G.*

91. Μίμφις] Καὶ μίμφις. *F. G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J. F. R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατηναλώκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκασαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus κατηναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J. F. R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H. V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἐπηρτημένοι ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J. F. R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὄψα, σκόπει. *F. G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

ἠοδεὶς, τὸ βιβλίον ὠ χὶ παρεργον ἐκτησάμην· χὴ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῦ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅπι τ οἰκίας, χὴ περὶ Δημοσθένους ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἀν παρέργως ἀκῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῆς εὐαγγελίων χάρις, χὴ τὰ λοιπὰ τ ἐπῶν. ἐγὼ μὲ ὖν οὐκ ἀπολείψομαί σε πρὶν ἢ τ ὑπαρχεσιν ἔργον σοι γενέσθ· σὺ δ' εἰς ἑστίασιν μοὶ με λαμπρᾶς τ Ὁμήρε γενέθλιον, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς χὴ τ Δημοσθένες.

Ὡς ὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τῦ [a] γραμματείε, διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδῦναι τῷ ποιήματι τὺς δικαίως ἐπαίνως, ἤιμεν εἰς τῦ Θερσαγόρε. καὶ μόλις μὲ, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, καγὼ λαβὼν τότε μὲ ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' ὕστω τ γνώμην διετέθην, ὡς ὐδέν τι [b] παρέλιπε, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε χὴ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. ὐδὲ γὰ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνε τ τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμε τῦ Τροιζηνίε, καὶ Σοφοκλέες ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὲ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπ·. τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isto nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalitiis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Therſagorae domum ivimus, & vix quidem, ſed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum diſcedebam. Lecto autem in eam veni ſententiam, ut nihil immutatum, ſed ipſis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aeſculapio, ſi, cum nemo ſalutantium fecit cantica, Aliſodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen ſcribere, Comoedias, Tragoediasve, deſitum eſt: ſed quae ab aliis com-*

a Γραμματείε] Γραμματίε *Fl.* b Παρέλιπε] Παρατρέψας emendat *Geſn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deeſt in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conſcripta; ſed ab hoc viſos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Miſc. Obſ. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J.F.R.*

29. Οἰκαδὶ] Pro οἴκοι poſitum. *F.G.* Ita viciſſim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλπιζον ἱκανὰ. Sed poteſt vulgaris ſignificatio & ibi ſalva manere; ut ſit *domo*, vel *de ſuo* non ſuppetebant opes. Sed pro οἰκαδὶ forſan hic οἰκαδι ſcribendum. *J.F.R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τ ἐπῶν] Aliquid excidiſſe videtur; petit enim, quod ſequentia indicant, ut reliquum poëma ſibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legiſſe videtur Interpres. *F.G.*

50. Ἀλισοδήμε] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέες] Scripſerat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis ſcribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τῦ βιβλίε] Sic legendum videtur, τὰ προσῆκον ἡμῖν μέρ· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρε &c. τὸ δρᾶμα τῦ βιβλίε inſititium videtur. *F.G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri ſit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδι δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὶ δρᾶμα τῦ βιβλίε praemiſſo etiam puncto ante τὸ δί. Sed parentheſi addita, diſtinctioneque mutata, & pro τῦ βιβλίε, reſcribendo βιβλίον *Geſnerus* vulgatum emendavit, cui obſecundavi, quod vulgatum ſenſu carebat, nec aliter ex Codd. reſtitui poterat. *J.F.R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in hiſtoria; pro Calauria enim ubique Calabriam

compositum sunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod sic honorem habuisse Diis videantur.

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν ἐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

28. *Liber itaque hic (est autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad nostram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum esse, adesse Archiam. Porro hic Archias, si quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exsulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demosthenem persuasionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat spe ista suspensus Antipater, in dies exspectans Demosthenem. Cum igitur audisset e Calauria venire Archiam, statim, ut erat, intro eum jussit vocari.*

Τὸ μ οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος & τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνυκὼς παρόντα τ Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέτακτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τ Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βίᾳ ἄγοντα πρὸς τ Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ καὶ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τ ἐλπίδος, τ Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ Καλαυρίας ἥκοντα τ Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

29. *Ingressus ille, ... Sed ipse libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni salvus sim, si adduxisti Demosthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demosthenis adfero. ANT. A spe dejecisti me, Archia. Quo enim mihi ossa & urna, Demosthenem ipsum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ὃ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γ κομίζω τ Δημοσθένους. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γ τ ὀστῶν, καὶ τ ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν h ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ὃ ζῶντα

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Gesn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τὸ βιβλίον. g Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. h Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impressi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μεμηνυκὼς ὁ Ἀντ.] Conf. supr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non sunt magni pretii. *M.V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quasi novus dialogus. Vid. Misc. Ob. supra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γ τ ὀστῶν] Subaudi δεῖ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ὃ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confusa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὃ Βοιωτίας, ἀθ' ἵνα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae transpositione sananda etiam monet Anonym. in Misc. Obs. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deesse viderat & *Wolf.* initio operum *Demosth.* Transpositione etiam sanaverat *Solan.* exceptis duobus versib. quos aliter constituit. At nos *Gesnerum* sequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ΑΝΤ. Τί δ' ὃ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi constare potuit Mss. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter se cohaeserint, vel distractae fuerint potius, facile intelliget, si quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit (ne opus sit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiss. *Reizium*, ut subjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidisse aliquid, cum ante hos viginti annos observarem, translocato in l. bro, unde reliqui, qui exstant, omnes derivati sunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (versuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Basileensi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ ὁδὸν ἦν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπου ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα δ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ἀλιγωρίας, ὃ θεραπευόντων τ ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φῂς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες πρώτιστα μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως δὲ ἐκ δ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ Φαληρέα, καὶ τ Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

prehendiſtis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim jusſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

a Καλειλήφαμεν] Καταλήφαμεν perverſe *Junt.* b Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit haec emendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J. M. G.*

91. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες] Additicium videtur. *F. G.*

2. Ἱμεραῖον] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

πεινῆς, ἀφορμῆ προσκαίρων θορύβων ἐπιπολάσαντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξαντας ὑπ' εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· καὶ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τ' ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ' ὐδὲν αἰσχρὸν νομίσαντα κολακίᾳ τῆ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παρασχεῖν ἀναίσχυντον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γὰρ τ' συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. τῷ δ' ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπῃσχύνετο τ' τοτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενος, ἣν ἐχρῆν ὑπὸ τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον σὰν ἄδολον, καὶ βέβαιον ἦθος ὑγιαμῷ· τὰ γοῦν τοι καλὰ, καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τ' ἀρετῆς, πανταχῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τῆ Βύλιν καὶ Σπέρχιν τὺς Λακεδαιμονίους θαυμάσαντος, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην, αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λάθ ποιητοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi perisse. *J. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαντας] Τὰ, ταπεινοὺς, ἐπιπολάσαντας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλω τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωῒ δ' οὔ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρὸς ἴσιν, ἀλλ' εἰ ὁ πρᾶγμα πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατείναντα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ' ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδη κατάστασιν. πεπεισμένος γὰρ ὑ βεβιασμένους ὑπ' αὐτοῦ δέχεσθ τοὺς πολίτας. *J. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν ὑπὸ] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenis reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερθίης dicitur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ κατὰ σολλὴν σχολὴν συγγενόμην, καὶ σαρά τε ἄλλων ἀναπυθανόμην, ἔκ τε τῶν σολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις ἐκ τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀτ[τ]ικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, σαραβάλλειν τῷ τότε χρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν ἀφανῶν σερι[γ]ραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ χρωτικῷ. μέλον δ' ἦν ὅτε τὸς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι σεσ[τ]ευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις σεσεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀσρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑσηγάμην τοῦ τε φρονήματος, καὶ τῆ

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Atheniensis vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδιὰ *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συντακτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Σπέρχις. *M. du S.*

Βοῦλιν Σπερχιν] Historia est *Herod.* 7. 134. quamquam Σπερθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀτ[τ]ικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰ διαβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ διαβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδίξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀσρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καθιστάσης προσδοκᾶν, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀλλ', ὦ Πότιδαν, ἴσθι ὅτι ὀρθὴν τὴν ναῦν κατάξω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me hoc usque, qui lacunam hic observasset, vitiosus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίον] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon*. Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi su- „ mit Demosthenes. Solus certe ille orato- „ rum Graeciae nusquam expensarum mea- „ rum rationibus inscriptus est, cum ta- „ men mallem ipsi, quam scribis trire- „ mium, me committere. Jam vero illo- „ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeo- „ tiae, partim etiam hic quiddam, expen- „ sa a me lata video. At celerius machi- „ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demosthenem.

50 σωτέσεως, ἀκλινῆ τ' ψυχὴν [d] ἐπ' ἀρθῆς ἐν ἁπάσαις Φιλάτοπλα τριχυμίαις & τύχης, ἡ πρὸς μηδὲν τ' δεινῶν ἐνδιδόντα. ἡ Φίλιππον δὲ τ' ἐμὴν γνώμην ἔχοντα τοῖ τἀνδρὸς ἀπιστάμην. ὅτ' μὴν γε δημηγορίας ἐξαγ- 55 γελθείσης Ἀθήνηθέν τοῖε, καθαπτομένης [e] τοῦ Φιλίππου, ἡ Παρμενίωνος ἀγαναχτηκότος, καί τι ἡ σκωπτικὸν εἰς τ' Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχά- 60 νειν· μόνος γέτοι τ' [f] ἀπὸ τ' Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἁπάντων τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν πεπιστευκέναι. νῦν δ' ἐκεί- 65 νων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, τρέμματα, γῆν ἡ Βοιωτίας, ἡ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ ἧττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἤλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τοῦ Φιλίππου] Αὐτοῦ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμαν *Fl.* quod verum credo, quia alterum magis Atticum.

66. Οὐ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύνατον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τισὶ χειροποιήτοις ὀργάνοις. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διυτίφοις, sed δικάταις minimum φροντίσιν acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἕκας ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, τρέμματα, γῆν ὃς Βοιωτίας, ὃς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse.* Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi ida negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ ἐ. ὁ ὃς Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλῳ τ' Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi posset. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ σχο-
λὴν σχολὴν συγγενόμενον, καὶ ἐκ τῶν ἄλ-
λων ἀναπυθανόμενον, ἔκ τε τῶν πολιτευ-
μάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν
νομίσειέ τις ἐκ τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ
μηδὲν ἦν ὁ Πύθων πρὸς αὐτόν, οἱ δ' Ἀτ-
τικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, πρὸς μάλλειν τῷ
τότε χρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ,
καὶ ταῖς τῶν ἀμφιοῖν σχεδιαφαῖς, καὶ συνε-
χείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε,
καὶ πρακτικῷ. μελετῶμεν γοῦν ὅτε τοὺς Ἕλλη-
νας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες
Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγ-
γέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει,
καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες.
ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ
τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν
χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν
ὑπεθαύμαζον τῶν τε φρονήματος, καὶ τοῦ

sthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python. Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Athenienses vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδιᾷ *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Σωκτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Σπέρχις. *M. du S.*

Βοῦλιν ἢ Σπέρχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπερθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰ πρὸς βάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ προβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδίξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ λόγου, αὐτῷ (sc. ἐσὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκμὴν] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καταδύσεως προσδοκίας, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀλλ', ὦ Πότειδαν, ἴσθι ὅτι ὀρθὴν τὴν ναῦν καὶ ἀδύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, vitiosus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίου] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon*. Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi sumit Demosthenes. Solus certe ille oratorum Graeciae nusquam expensarum mearum rationibus inscriptus est, cum tamen mallem ipsi, quam scribis triremium, me committere. Jam vero illorum unicuique aurum, ligna, reditus annuos, armenta, praedia, partim Boeotiae, partim etiam hic quiddam, expensa a me lata video. At celerius machinis capiamus Byzantiorum moenia, quam auro Demosthenem.

σουσέσεως, ἀκλινῆ τὴ ψυχὴν [d] ἐπ' ἀρθῆς ἐν ἁπάσαις φυλάττοντα τρικυμίαις τὴ τύχης, καὶ πρὸς μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδόντα. καὶ Φίλιππον δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τἀνδρὸς ἀπιστάμην. ὅτ' οὖν μήγε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν ποτε, καθαπτομένης [e] τοῦ Φιλίππου, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς τὸν Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιός ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τῶν [f] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἁθρόως τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παραπεμπόμενον. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὁ Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ τάχιον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

d Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. e Τοῦ Φιλίππου] Αὐτοῦ *Fl.* cum lacuna. f Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* g Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οὐ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύνατον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τὰ πολεμικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διτάρχαις, sed δικάταις minimum φροντιστὶ acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἕκας ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὁς Βοιωτίας, ὁς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse.* Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi ista negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ ἐ. ὁ ἐκ Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλω τὴν Ἑλλάδα vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi possit. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ὃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μήν τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ χρήμασιν ἂν [b] προείμην, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματος τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μέν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τῆς ὅπλων βίας καὶ τῇ λόγῳ πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀδαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιαῦτας δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τὴν μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον ἀφ' Φροντίδος, ὅθ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τί δ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, ſi „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* b Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulas ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inferenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιέντα τοῦτο λίσεσθαι, χρήματα προείντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν δὲ μὴ Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſoneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἵλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ἢ Φωκέας, ἢ Πύλας ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

choris. Si unus Demoſthenes Athenis non eſſet, facilius urbem haberemus, quam Thebanos & Theſſalos fraude, vi, occupando, emendo. Nunc unus ille vigilat, temporibus omnibus immi-net, & noſtros impetus ſubſequitur, ad noſtra ſe imperatoria conſilia velut in acie opponit. Illum non fugimus cum machinamur aliquid, cum conamur, cum deliberamus: uno verbo, ille nobis homo impedimentum eſt & propugnacu-lum, quo minus una omnia impreſſione habeamus. Certe per illum *ſi ſtetiſſet* non Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum, non Phocenſes haberemus & Pylas, nec Cherſonneſum, & quorum circa Helle-ſpontum potiti ſumus.

Δημοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τ' πόλιν, ἢ Θηβαίους κ) Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκείνῳ ἐγρήγορε, κ) πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, κ) ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, κ) τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ὅ τι τεχνάζοντες, ὅτ' ἐπιχειροῦντες, ὅ βουλευόμενοι, κ) [c] καθάπαξ κώλυμά τι, κ) πρόσβολός ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ὅ Φωκέας, κ) [d] Πύλας ἔχομεν· οὐχὶ Χερρόνησον, κ) τῆς περὶ τ' Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos, „ & velut a mandragora dormientes excitat, libertate dicendi velut urens & ſecans illorum ſocordiam, parum, quid „ jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exercitus, trierarchicis legibus conſtituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam ſatis „ longo jam tempore ad drachmam & trio-

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲ ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτῆς πολίτας, ὥσπερ τομῇ τινι κ) καύσει τ' ῥᾳθυμίας τὴν παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] Φροντίσας. μεταθιθησι δὲ τ' χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τ' θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ἕως τ' ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρωμένον ἤδη χρόνου πρὸς τ' δραχμὴν κ) τὸ τριώ-

[c] Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *A1.* [d] Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* [e] Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſonneſo: κύριος δὲ Πυλῶν ὁ τ' ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falſa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκίων πολέμῳ ὁ τ' κυρίως εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τὸ λιπ' Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rurſus ibidem: περὶ τ' δὲ τ' ἐγγὺς ὁ τ' μείζονων, λέγω δὲ Φωκίων κ) Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & ſæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκίας, κ) Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Fiorentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τ' θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λέγω. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῶν πόλεως ἀξίωμα, πάλαι [a] τούτους καλαχεκλιμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καλῶν ἐργασμάτων, συνίστησι δ' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικὰς, τοῦτον δὲ λαθεῖν ὄφελον, ἢ φενακίσαι, ἢ πρίασθαι δ' ἂν μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

bolum civitatis dignitatem excitat: hosque olim inclinatos ad majores ſuos revocat, atque ad aemulationem eorum quae Marathone ac Salamine geſta ſunt: mutuique auxilii foedera, & conventiones inter Graecos conſtituit. Hunc celare non eſt, non decipere, non emere, non magis quam Ariſtidem illum Perſarum rex emere potuit.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὸν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσαντο γῆν αὐτοῖς ἀκόντων, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅπου τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, οἶμαι, μὴ περὶ τὴν Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀναγωνιζόμενος ἡμῖν, πανταχοῦ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, τόρους εὑρίσκει, δύναμιν

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt „ quod timeamus, quam triremes omnes „ & claſſes. Quod enim antiquis illis A„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru„ dentiae nomine comparandus cum The„ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum „ in republica. Dicto igitur audientes il„ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae „ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et „ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes, „ cum Chareta & Diopithen, & Proxe„ num, & horum ſimiles quosdam impe„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero „ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc „ hominem armorum faciant & navium, „ & exercituum, & temporum, & pecu„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me „ Macedonia in diſceptationem vocet: qui „ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir„ cumquaque concurrat, deprehendat, re„ ditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Fenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἓξ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; F.G. Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλαχεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. F.G.

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. F.G. Si τὸ tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin τὸ adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς τὸ Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ τὸ Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν τὸ Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς τὸ Μαραθ. πεπτ. At quando abeſt ejuſmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐνίκησεν Ἰδίᾳ καὶ Νικίᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἡμῶν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro τὸ ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς τὰ Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τοὺς προγόνους, καὶ τοὺς τὰ Πλαταιαῖς διατεταγμένους, καὶ τοὺς τὰ Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς τὰ τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. F.G.

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * amplissimas classes dimittat, copias in aciem „ mittat, huc illuc transiens obsistat.

38. Talia & tum & saepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demosthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes sua convellerent disturbarentque consilia. Nam de Chaeronea neque post victoriam commemorare apud nos desiit, in quantum nos periculum vir ille adduxisset. „ Etsi enim „ praeter spem & vitio ducum, & militum immodestia, & nec opinata fortunae „ inclinatione, quae in multis saepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen „ uno illo die & imperii & vitae adeo in „ periculo me constituit, conductis in „ unum praestantissimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Atheniensibus simul & Thebanis Boeotisque reliquis, & Corinthiis Euboënsibusque, „ & Megarensibus, & praestantissimis „ Graeciae, in periculi societatem coactis, „ meque ad interiora Atticae penetrare „ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demosthene sermones: & his qui dicerent, συλλέγει. [c] ὁ δὲ ὀπτιμήκεις τόλεις ἀποπέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται.

Τοιαῦτα μὲν τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ἔγε καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφαιρεῖσθαι αὐτῷ καὶ καταράττειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ροπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὑπὲρ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας τοῦ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ψυχῆς κινδύνου ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγών, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφακινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὑπερελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδε legit. *J. J. Weiff.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ὀπτιμήκεις est ὀπτικῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἐφάπλα ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ὀπτιμήκεις τόλεις] Sentisne, lector, haec olim miserum in modum distracta, ita jam commissa inter se & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo possint? Si haec non est certa emendatio, ilicet de tota arte actum est: exsequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀθυμοθέτατα. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco suo in omnibus editionibus mota, a me vero suo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Post praelium ad Charoneam, quo Atheniensium, quin Graeciae liberae, opes prostratae sunt, Philippus initio quidem se gessit insolentius; post autem, periculo licet defunctus, ἔφριξε τὴν δεινότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, καὶ μέρος μικρὸν μιᾶς ἡμέρας τοῦ χαίρου καὶ ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναδῦναι κινδύνου ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, nisi velimus cliplin satis difficilem statuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte sic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀρ-

γονίας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστήν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τῷ Δημοσθένους δ' ὁπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ὅτι κατὰ τὸν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅπως σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; Φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' οὖν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καλλιρρείας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀφαιρεῖσθε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſſemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis conaremini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. Vz.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *AIW.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσιπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M.du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι, διαφέ-

μεν

„ patrimonium quoque in Athenienſes,
„ privatim in egentes, publice in civitatem
„ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis,
„ terrere illum vos poſſe arbitramini ; cui
„ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in-
„ certis patriae fortunis ? & in facta illo
„ veſtra invehente, indignamini ? qui nec
„ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne-
„ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta-
„ re rempublicam, ſibi autem eam philo-
„ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

πον, ᾗ τ πατρῴαν ὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ᾗ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καληναλωκότα. Ἁμαρτάνοιτες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβιωκότα τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· ᾗ καθαπτομένῳ τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγαναχτεῖτε. Ὅδ' ὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλει. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, ἑαυτῷ δὲ τ πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

42. Talia, Archia, ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire, & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus, ſimplicem e libera mente orationem percipere, & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet, cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua, Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus, adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τίν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, καὶ τ ἀεὶ περιπεπλωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, ᾗ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καὶ τι ᾗ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα προβαλόμενον τ αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ᾗ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μὲ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· ὕτω μανικῶς φιλοῦ ἐκείνου ἐραθήναι. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis, quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ᾗ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ᾗ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βεβι-

[g] Καὶηναλ.] Κατανηλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. Va. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ᾗ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors, ut etiam nos, qui vidimus eam, non minus ſtupuerimus, & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus, ac illi, quì audiunt, percelluntur, ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus Διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem, ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus, quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus, niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus, ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus*, parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* Διαφέρομεν legas, vide tamen Εἰκ. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum, τ μὴ ὁρών-

βυλευμένῳ περὶ τῆς ὑστάτης ἡμέρας· δηλαῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆτο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὸ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ γὰ φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα αὐτῷ σῦ [a] καθυπισχνούμενος, ὃ μάλα μὲ προσδοκῶν· ὃ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲ γὰρ αὐτήκοον ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· ὃ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος γὰ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸ πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπῶν ἀκούσαις, ὃ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοτον,

die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Quin enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνεῖσθαι Fl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπτέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), εἴων ἄποτ' ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πιθανόν. V.

ἀρώτων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ἀρώτων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus ἐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀκροάτων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? J. M. G.

37. Καθῆτο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae causa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. J. M. G.

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. J. F. R.

56. Ἐς τὸ πρότερον βίον] Histrioniam feciisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. M. du S.

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. F. G. Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. J. F. R.

59. Οὐκ·] Archiae responsum. F. G.

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξει hic desiderari videtur, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὸν δόξει παρ' Ἀντιπάτρου διαφθαρῆναι. F. G.

72. Μηδ' ἂν ἐμοιγὲ ἔταξα, τάξει λιτὰν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ἂν ἐμοιγὲ ἔταξα τάξει λιτάν. Ita certe E-

pi-

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios constitui, ut dicta
tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

ὑδὲ θαυμάσιον, εἰ Δημοσθένην ὕτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ὑπο-
γραφέας παρεστησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μέν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
οὗτοι ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ ἡ ψυχὴν αὐτῷ παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιωνὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριπαρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, τὰ ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, ἣ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τετήρηται· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [c] παρὰ
τοῖς οἰκείοις, οὓς ἐλυσάμην [f] αἰσχυνόμενος,

[b] Λαμβάνουσιν] λαμβανούσου *Bs.* Correxit *Ba.* [c] Εἰς ἣν] ἧς omisso εἰς *Fl.* [d] Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amst.* Ἐχορήγουν male *Hl. 2. P. B. F. Mld. Fl.* [e] Παρὰ] Restitui ex *Fl. F.* & *Vr.* Περὶ male cett. [f] Αἰσχυνόμενος] Αἰσχυνάμενος *Fl.*

picteti cap. 29. Τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων ὕπως ἔχῃ, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. *F. F.*

Ibid. Ἢν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Bas.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνθητι ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακταί σοι ὑπὸ τῶν νόμων. *F. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, cf. Διονυσίοις ὑπ' ἄρχει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *F. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἐδόξει μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλέσθαι, ἅτε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανωθεὶς. *F. M. G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege παρὰ. *F. G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendose. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰσχυνόμενος] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *F. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ὡδέ γε τοιγὰρ Ποσειδῶνι αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τῷδε τῷ βωμῷ, καὶ τοῖς ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, οὐδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντι, καὶ Πυθέᾳ, καὶ Δημάδῃ συνέλαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶν ὀψὲ τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπηρχυνόμην· ὥκνουν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ χρηστὸν φύγετλον θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ὑπὲρ καλλιχύνω τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenien„sibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim per„fugium mors est, ut ab omnis turpitudi„nis periculo simus liberi. Et nunc, Ar„chia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eli„genda, abjiciendaque libertate, pulcher„rimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύσασθαι, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανος numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανος fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδρικῶς *pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀσ-

ωτίας. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπεῖν ὅτι σὺν ἄλλοις δώσει &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τοιγὰρ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέᾳ] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέᾳ, legendum, non Πυθαΐ, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδῃ] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆς ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῆς ζωῆς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tragoediarum apud te meminisse, nonne „ praeclarum est illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*

„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demosthenes honesta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Archias si essem. Quandoquidem vero sum „ Demosthenes, ignosce mihi, o noster, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma so„ la & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias esse, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον ἦν, ἔφη, σοι τῶν τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὃ σεμνὸν τὸ λεχθὲν,

Ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· χόρη καὶ ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονος θανάτου βίον προκρινεῖ ἀχήμονα, τῶν Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μοῦσαν τερπνὰ κεραννύντος. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὃ δ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τὸ δ' ἐμὸν παρασκευὴν καταφρονεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *F. H.* &c. Ἔλιγξαν male *P.*

13. Λιχθὼν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σωμ τὸ ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ψυχῆς. Etsi enim vulgo accusativum adsciscit μεθαρμόζειν, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μὴ τὸν βίον — τῷ λοιπῷ μεθαρμόσηται. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quocum & alia ex μετὰ compositia interdum construuntur, ut μεθίστασθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδίδοναί τινος, ut *Herodian.* Item μεθίσταμαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τῆς οἰκονομίας. Nec non μεταποιεῖσθαι τῆς ξυνόδου ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆναι χόλου, *Sophocl.* Aj. teste *Stephano.* Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in composito inest, ut in ἀπαλλάττεσθαι νόσου, ἐπιβαίνειν ἅρματος, & similibus solet: quod tamen in μεθαρμόζειν nondum definio. Ideoque ψυχὴν, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *J.F.R.*

4. Ἐριχθόνιος θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M.du S.*

11. Προμηθεύς] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M.du S.*

14. Ἡ δὲ &c. θν.] De Polyxene. *F.G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata sermo est. *M.du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim καὶ ταῦτα κόρη monente Cl. *Wetsten.* *J.F.R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *J M.G.*

24. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F.G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius.* Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander essem, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Paus.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοι, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἐν τῇ προνοίᾳ, ἀδεῶς μὲ ἐπολιτευόμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐδὲ [b] Εὐκτήμονος, οὐδὲ Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ἀθέμιτον ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕπεσθαι ἐθέλω. καίτοι μὴ ἦν ὅπως ἡ ἐλπὶς αὕτη· καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλο ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ANT. Τὸ δὲ τί [c] δὴ ποτε ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσαι, λύσαι ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑπερβὰς τὴν οὐδὸν τοῦ νεώ· καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς . . . καίμοι μὲ ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed „ Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem „ vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evo-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόναις *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* [c] Δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν L. [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J.F.R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vitis Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδων ὁ Κάραβος ἐξ Ἀθηνῶν φυγόντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μετὰ τῶν ἐκείνου φίλων ἐν πρέσβεσιν ἀφικόμενοι οὐκ εἶων ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος πρεσβεύουσι προσμίξας ἐκείνων ἠγωνίζετο ἐπὶ συμπράξει, ὅπως καὶ πόλις συμπεσθήσεται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. Narrat deinde pluscula acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J.M.G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc differens. *M. in S.*

44. Οὐδὲν παράτομον] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. in S.*

49. Δή ποτε] Etsi cum *Fl.* δή omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὴ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὴ δὴ ἀπιών. & alibi. *J.F.R.*

51. Φάρμακον — τελαμιεῦσθαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt suxisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (Φάρμακα ἐσφραγισμένον illi fuisse τὸ κρίκον) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pu-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi expugnatique Demosthenis possum referre. ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propositum, quam civilis providentia, in manu *semper* pignus certissimum libertatis habere. At ille quidem discessit, vitam habiturus in beatorum insulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, sectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui ad Marathonem cecidere, praestantius. *

τοῦτο τέλος, ὦ βασιλεῦ, Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ ἡ ἀνυπέρβλητος ψυχῆς, ἢ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτῇ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν ἡ ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὀπαδὸς τις δαίμων ἐσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῇ ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων. *

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

J U P.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

Ζ Ε Υ Σ.

1 ΜΗκέτι [k] ταυθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κρύφ' [l] ὑφίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓς ἀλλήλους χωφολογεῖτε, ἀγαναντῦντες, εἰ πολ-

[f] Δῆμος] Φάσμα marg. *A1.* [g] Ἢ] Εἰ *H1.* & 2. [h] Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl.* ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B1.* addo, quae Διὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* [i] Εἰς] Omisit *Hz.* [k] Ταυθορίζετε] Ταυθορύζεις Schol.

72. * Ναίομεν] Ἀρχίας. *V.*

1. Μηκέτι ταυθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. ταυθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam satis scio; nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, alicujus videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J.M.G.*

57. Τοὺς ὑπὲρ Μαραθ. πτλ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὑψ. quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρειν] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* cap. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένους γε] Antipater. *F.G.*

68. Ὀπαδός τις δαίμων] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀνιπτὰς ὀπαδὸς ἕδη ἐ συνεδρὸς ἐστι Θεῶν. Παρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Boeot. p. 283. 33. *J.M.G.*

1. Ταυθορίζετε] Ταυθορίζω & ταυθορύζω utrumque usitatum. *F.G.*

2. Συστρεφόμενοι] *Conglobati.* *L.K.*

9. Aunc,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῆ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπείπερ ἀποδέδοται καὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκας@ ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῆ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις καὶ τῶν μελαίχνων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμ@, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ἐδὲν ἐμῦ δέησι.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἀποφαίνυσιν, ὑδὲν μέγα, ὑδὲ νεανικὸν οἰόνται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· ὑδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ὑδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ὑ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὅτε δεδιώς τινα, ὅτε ὑπ' αἰδῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορ@ ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμεν@. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ὑδὲν ὑποστειλάμεν@ ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt? ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *F.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφεῖται, ἀντὶ τῆς θηλείας καὶ τῶν ἄρρενα. ὁ γὰρ ἐξὸν θηλείας δημηγορῶν. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Θεσμοφ.* 379. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῆ βυλῆ τάδε.— τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νῶν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. *Achar.* 45. Ipſe Demoſthenes *de Corom.* c. 53. Ἤρετο μὲ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν πολῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δύλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Ni-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γάρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι ξαυτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῆς ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὐτῆς ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀφῤῥήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλοις τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παῤῥησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὄνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοινικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπειδὴ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὸν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γάρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεοὺς ἀπέφηνε, τόν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

b Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* *c* Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* *d* Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὁπλισις ἀλυσιδωτὴ, τὸ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις καὶ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* F.G.

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορος mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἴη δ' ἂν τὸ ἐμπλεόντων καὶ ἔμπορος. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J. M. G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *B*2. & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis Edd.

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλούς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγον τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεγενημένοις ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ ὑπὲρ ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γεννάδας;

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίας; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύω γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὴν κύνα τὴν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἕξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅπερ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ἤδη καὶ ἄλλου.

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους·

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

[a] Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male *J.*

68. Ὁ δὲ Φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦν Ἀθηναῖος ἐγγενὴς γεωργὸς. τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ πλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἰκαρίαν ἡ πρώτη ἄμπελος ὠνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. ἦτος ὁ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμαίνουσι τῷ καπρῷ πιεῖν Ἀττικοῖς, οἳ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ διὰ τὴν οἰνοποσίαν καθαχθέντες, ἀπεκτεῖναι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι ἐ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ & τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὅτου μὲν οὖν τὸν Ἰκάριον ἀπέθανεν. ἐκεῖ δὲ κατίσησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς σὺν σχήματι ἀφανοῦς παιδὸς, ἐξεμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὀργὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι ἀλλ' ὁ μὲ εὐθὺς ἀφανὴς ἐγένετο. οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκβεβιασμένοι τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐπιτελέσαι, ὠρμησαν ἄχρι κτήσεως. καὶ δὴ μεμισηκέναι ὕστερα ἀεὶ σὺν τῇ ὀργῇ Διόνυσον, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν ποιοῦσι πήλινα σχήματα, καὶ αὐθ' ἑαυτῶν ἀναθέντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. *K.*

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὧι erat in Impress. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. du S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμῷ C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Perizon.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster confessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. ἔστι μὲν, ὁ μὲν αὐτοῦ ἰᾶται, καὶ ἀπήσησιν ἐκ τ νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τ ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλήγορα αὐτοῦ. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι δὴ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τὸ πυρός. εἰ δὲ ἐξῆν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴν παῤῥησίαν χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' ἂν καὶ μὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ δ' μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλό τι σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον ὑπιδεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τ γοῦν ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τ αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ὑπομιγνύμενος, καὶ κατιὼν παῤ αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τ χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ φέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τοῦ Κρισαίου κόλπου κατατετικρὺ τ Ἐχινάδων νήσων, ἀς πρὸς τὴν ἠῶ. αἱ δὲ λοιπαὶ ὑποβεβλέασιν, τ ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἱρητικὰ ἐστιν ἰδεῖν ὑπὸ τ αἰγιαλόν· αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποβρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἑλλόβιον, τὸ ὑάκινθον ὑπὸ τὸ ἐπιώρημα τοῖς τ ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίκη V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύπαι C.

(6) Eadem ferme habet Scholiasta Coll. ex quo nonnulla emaculavimus. M. du S.

rixon. ad Aelian. Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. J.M.G.

71. Κιρράσαι, οἷα] Οἷα ad κιρράσαι simul & κίρατα referri vid. supra dictum Bacch. sub init. J.F.R.

80. Ἰκαρίῳ] Vid. Hygin. 224. M. du S.

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. F.G.

82. Τὸν κύνα τ Ἠριγόνης] Tatian. p. 37. Et Apollod. III. 100. A. M. du S.

84. Τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο ἐ ἐκεῖ ἐγ. κων.] Th. Mag. v. κυνίδιον. M. du S.

92. Πολλῶν ἀντάξιος] Hom. Il. Λ. 514. M. du S.

4. Τάφον] Vide not. ad Tim. c. 4. M. du S.

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. AIW. adscriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεὺς Steph. J.F.R.

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. M. du S.

17. Φέλλιον] Th. Mag. v. ψέλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. J.F.R.

ση. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τ' ἡμιθέων τούτων· εἰ γὰ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' ὧν δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅπῃ τὰς θηλείας ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας εἰς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ σοὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὅπῃ τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅπῃ τ' κεφαλὴν σοῦ ποιοῦσιν, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis femideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσονα Edd. septem Ἰάσωνα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Αἰσχ.] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἀνθίστωρ parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε' Ἰασίωνι ἰϋπλόκαμος Δημήτηρ
Ὤ θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι ἐ ἰδυίῃ,
Νειῷ ἐνὶ Τριπόλῳ, ὑδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσων in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ο brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κορύβας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Post.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισπεκυλίθ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ. c.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

Ἢ ὑ τοῦτον τῦ Γανυμήδυς ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, ὑ ὁ Κορύβας, ὑ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν [c] ἐπεισεκυκλήθησαν ὅτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τ κάνδυν, ὑ τ τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ Φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν τροπίη τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι ὑ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτῷ, [d] μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, ὑ θεὺς χειροτονοῦσιν, ὃς ἂν ἐθελήσωσι, τ αὐτὸν τρόπον, ὅτῳ ὑ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀγαλαθών.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, ὑ σινδόσιν ἐταλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βυλόμενος ὑ ὁ Μεμφίτης ὅτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, ὑ χρᾷ, ὑ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας ὑ πιθήκους εἰπεῖν, ὑ τράγους, ὑ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παραβυθέντα ἐς τ οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄϊσης, ἢ ὑ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριῷ κέρατα φύσωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκικλ. cett. male. d Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur *ἐκεισεκικλήθησαν*. *M. du S.*

49. Ὁ τ κάνδυν, ὑ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Monfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἦν, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοσε γὰρ περὶ τούτων σκεψόμεθα ὅπως σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃν μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεσπιῳδεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τὸν ἀθλητὴν ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέττοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντιχρὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὁπόσοι μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpiſſima ſane iſta nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, ſunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo myſteriis nobis, Jupiter, opus eſt, ut ſciamus, Deos eſſe qui Dii ſunt, qui autem canicipites ſunt, illos eſſe canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his conſiderabimus otioſe. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, ſacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens pleruмque, & praeſtigiis duorum obolorum cauſſa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, ſed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfuſus fuerit, & coronas habeat, & praeſtigiatorem hominem, quod genus multi ſunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae ſtatua febricitantes ſanat Olympiae, & Theagenis in Thaſo; & Hectori ſacrificant in Ilio, & Proteſilao e regione in Cherſoneſo. Ex quo igitur tot numero facti ſumus, magis perjuria in-

va-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολοίου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίου *Fl.* b Καλαντιχρὺ] Deeſt in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολώου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν ἁγνίσαι τὸ ἄγος τῆς μητρὸς κτεναντα δυνάμενον. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ἔπω ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτεινομένης, σκέψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ εὑρεθῆναι, (4) ἥτις πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελῴου. θολερὸς γὰρ ἔτος ἀεὶ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ὑποπτεύθη αὐτῷ προέχουσιν (5) ὅτε οἱ τοσούτῳ ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῦσαι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ἔσαι (6) τῆς τοῦ μητρὸς φόνου. καὶ δὴ πεφευθέναι (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Καταρικίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν υἱῶν Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὸ τότε ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολώου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impreſſo prave editum eſt Ἀλκμαίων. In C. vero ſcriptum: Ὁ Ἀμφίλοχος filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτονώς.

(4) Ἥτις] *Quam* C. Ergo legit ἥ, recte *M. du S.*

(5) Οὗτος] Οὕτω edita. Mutavit Idem, neſcio unde; nec ſatis adridet illud ἔτος θολερὸς — ἔτος. *J. F. R.*

(6) Τῆς μητρὸς] Τῆς τοῦ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omiſſum erat in editis.

(8) Hic aliquid deeſt, quod ſuppleri poterit ex Pauſaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet hiſtoriam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeterequi Καταρικίδος γῆς non meminit. *J. Cler.* Sed ſic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occiſa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & ſceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidiſſe tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater juſſerat (p. 77. C.) *M. du S.*

Mo-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἔστε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἔστε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὅτι τούτοις γελῶ. ἢ πῶς γάρ ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κεναὶ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοχέδια ὄντα, ἕτω τοὺς ἀνοήτους ἐπέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας σφάξῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· εἰ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅπερ πλεῖον ἀν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοΐου υἱὸς] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἁλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡρόδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θιαγένης] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θιαγένης] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἄστε θεὸν θύειν. Πολλαχοῦ δὲ ἐστίν ἔθνη τῶν Ἑλλήνων οἷα ἐς παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θιαγένης, καὶ τοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενον, καὶ ἔχοντα ἀθλα τῶν ἰσχυρῶν τιμάς. *J.M.G.*

ΨΗΦΙΣΜΑ. DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐνόμυ ἀγομθύης, ἑβδόμῃ ἱσαμθύ, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ ὑπὸ αὐθαδείας παρωξάμβυοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς διὰ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶσθαι θέλουσι·

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia &, nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J.* B1. *Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* a Τῆς] Sine artic. *Fl.* b Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Huds.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐὰν τὶς ἐπρυτάνευε, Κλειογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βυλῆς τ' ὅτι Κρόνυ, τέτταρας δὲ ἐκ τ δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς τ Δία. τύτυς δὲ τὺς ἐπιγνώμονας αὐτὺς μ καθέζεαζ ὀμόσαντας τ νόμιμον ὅρκον, τ Στύγα· τ Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιῶσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένυς ἐνωμότυς, ϗ ἀποδείξεις τ γένυς. τὺντεῦθεν δὲ οἱ μ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεὺς εἶναι ἀποφαινῦνται, ἢ καταπέμψυσιν ὅτι τὰ σφέτερα ἠρία, ϗ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἀλῶ τ ἀδοκίμων, ϗ ἅπαξ ὑπὸ τ ἐπιτγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τ οὐρανῦ, ἐς τ Τάρταρον ἐμπεσεῖν τῦτον.

Ἐργάζεαζ δὲ τὰ αὐτ ἕκαστον. ϗ μήτε τ Ἀθηνᾶν ἰᾶαζ, μήτε τ Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ Φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἑστεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

[c] Θήκας τὰς] Omiſit *Ha.* ſola. [d] Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ' τῦ Κήυκ@ λέγονται τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τύτυ βυλεύσαζ. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιςάτει Ἀπόλλων] Ἐπιςάτυ erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιςάτλω faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιςάτυ, ἔχει δ' τ@ τὰς κλεῖς τ ἱερῶν, ὑφ' οἷς τὰ χρήματα, ϗ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλεις ἐπιςάτις· Λύσιππ' ἐγραμματίευν Εἶπε Σωςράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγραμματίευν Μῶμ@] Etiam hoc appoſite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγινώσκει τῷ δήμῳ & τῇ βυλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* mu-

nere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείυς θεὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἥρία] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἥρία] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.R.*

68. Ἀθηνᾶν ἱᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

ceterorum alicujus : istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

ΚΥ-

---

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλλω ἐπιστῆσαι] Pro θύλλω, quae vox est nihili, manifestum est debere legi τύλλω. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet τύλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτας, non vero τύλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲ ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *B1.* ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἰφιξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositicium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμῳ] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οἱ χρῶ κεκαρμένοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμῃ ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Περ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Ælian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητος πολλάκις & ἀχίτων πρᾴει. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos fumus; multus enim fuit τῆς ἀνυποδησίας usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem author* in vita Lycurgi, eum τοῖς ἀναγκαίοις tantum ἱμᾶσι calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

„ γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὁδεύειν
„ Κύντες τοῖσιν ἔχῃ μέλεται, δυσδρομίῃ θηρῶν.

„ *Clem. Alex.* Paedag. III. *l.* ibro II. ἀνδρὶ δὲ οὐ μάλα ἁρμόδιον ἀνυποδησίᾳ· πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γάρ

„ πως

---

a Στήλλω] Θύλλω male *B.* ait *Solan.* Sed errat si *B1.* vel 2. vult. Nam utraque recte τύλλω, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

CYNICUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat molestiae, tale, inquam, mihi satis est.

ΛΥΚ.

1 Τί ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερκὴς, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτευε, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη διαπε-5ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ σῶμα διαχρήσασθαι, [d] εὐναζόμενος ἐπὶ ξηρᾶς δαπέδου, ὡς [e] ἂν [f] πάμπολυ τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μήτε 10καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, μήτε μαλακὸν, μήτε ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν ῥᾳστα, [i] καὶ τῷ κλησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτόν γὰρ ἔχειν μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Ἀνακ. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκὴς] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμενος] Εὐνηθησόμενος *Fl.* *e* Ἄσιν] Ἄτιν *J.* ſola, & marg. *Ativ.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτόν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κυν. *Fl.* mox Κυνικὸς plene dein bis, ter K. & Λ. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρίχον] Forſ. παρίχου, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πᾶς δὴ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κωδωνίου οὗτος ὁ λόγος ἄλλα τε νομιζόντων, καὶ ὅ Λυκιανοῦ. G.

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν & διὰ ῥυπὸς ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ τ' φιλοσόφου ἔνδυμα εὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας & κεκολπωμένας. G.

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδιδίαζ τῇ διδίᾳ. Nota eſt & Ro„ mani Catonis *ἀνυποδησία*: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen. ἀπομν.* 1.— τὸ & ἀχίτων ἀλφιτελὲς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητεῖς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερκὴς] An γυμνοδερμὴς a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερκὴς] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte διαχρήσασθαι cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ξηρᾶς] I. e. ἀστρώτου, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσιν] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ἄσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλου. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρίχον] Forſ. παρίχα adjecerat *Geſn.* Idem

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ δ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ δρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τ πολλῶν εὐτελέστερον ζῶντα, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτίᾳ, χ οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τ πολλῶν ζῶντα δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, χ ἄπορως. ζῆφέρεις γὰρ οὐδὲν σὺ τ πτωχῶν, οἱ τ ἐφήμερον τροφὴν μέλαιτοσι.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἴδωμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεὲς, χ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲ ἑκάστῳ, ὅσῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τ ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δὲ, ὅσῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τ χρείας, χ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τ ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ὅ, τι ὑ τ χρείαν [b] ἐκπληροῖ τ ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine χ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto χ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius ſit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδεὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδεὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ. ἴσ' ἴργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τ̃ σκεπόμθμον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' ὧν, τὼ ϖόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ὅτως ἂν [g] μάθοις· τί ϖοδῶν ἔς' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον ὧν ϖορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ ϖόδες, ἢ οἱ τ̃ ϖολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μ̃ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] ἧδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τὼς μ̃ δὴ ϖόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον αἰσχείμενος τ̃ ϖολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τ̃ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· χρεὼν γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ ϖόδες φαίνοντό μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια ϖαντὶ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ϖοιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν ϖροσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ ϖονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς ὧν, εἰπέ μοι, τούτων ὅτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου, καὶ φαυλίζεις τ̃ βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τ̃ φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμθμον marg. *Aiw.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἢν L. [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bi. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰη εἰ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *Hi. 2.*

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam sensérat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἰη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἰη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τὴν θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶἀγαθὰ, ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τοῦ γε πλείστων ἄμοιρός εἶ, καὶ οὐδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅσπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀλιγοστεχέστερον ἀχλήνης. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμπαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλεσκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστί. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, καὶ πείθοντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

[a] Μόνον] Μόνῳ *Fl.* Sed perinde est. [b] Παρκεῖ] Ἀρκεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἰ καὶ ἀσθενέστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὡς τραφῆναι δόμῳ, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτρίβεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione sequutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite consideranti. Certe res ipsa non patitur, ut *in his sit* justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

naque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime apposita sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in-

ἐαθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενοῦσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀπτριβήσεσθαι μέλλων· ἔστιν ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἐγγιστα κειμένων ὀπτιλεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐαθίοι κοσμίως καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις μηδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, πολλὰ τιθεὶς παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενέσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, καὶ γῆν, καὶ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ὀπτοχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ κακὰ ἔχειν

c Δι] Δαι *Fl.* d Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὑ tantum *Fl.* e Ἔχων] Forf. ἴσχων *Geſn.* f Κακὰ] Κατὰ male *Ha.* cum tamen *Hi.* recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici masculine; sunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat*, *quum a multis*, si multa deglutierit, *futurum sit ut enecetur.* *J.G.*

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνεται. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; ἆρ' μόνον ὅτι πλέονες ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τὰ μὲ ποικίλων ἱματίων ὠδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τὰ δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν ὠδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων πότον, ὠδὲ τὰ χρυσῶν, ὠδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ τὰ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν ὀδυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παιδοτραφαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲ ὠδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. *M. du S.*

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὁδὸν. *F. C.*

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

rare cupiditatem, niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ὀπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. ἢ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ ἀλαφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐχρῆν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ' ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἐστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῆς, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναιτο γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐσθίεσθαι μόνον τὰ τῆς πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τις κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἂν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὰ δὲ ποικίλων καὶ πανοδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Καίτοι τί δ' ἡ θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν λόγον, εὐδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καταμάθῃς ἀκριβέστερον τό, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* c Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ poſteriores. Οὐκ ἐπὶ adſcripſerat *Ceſn.* Bene; ſed jam non opus. d Θηρίῳ] Εἰ θηρίῳ *Fl.* e Θηρίων] Θηρίον male *Hz.*

3. Νὴ Δία] Concedentis eſt νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, ſed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Ariſtid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adſentior hic mutandum; aut ſaltem negative vertendum. *J. F. B.*

ἀλίγων ϗ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐπόησον· ὅτι δεῖται πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ παντὶ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν ἀδενεῖς, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνητεύειν, δέρμα μόνον ἔχοντα, ϗ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ἦ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς ϗ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· ἦ δ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γὰρ ὁρμήσειεν, ἅπαντα κατὰ πάντων ἐκράτει, ϗ οὐδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ χρείττονι ἑαυτοῦ, μέχρι περ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων δεῖσθαι ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο θρυλλεῖσθαι [b] τοιοῦτον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, ϗ καρτερικὸς ἦν, [c] ϗ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, οὐ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως καὶ οὗτος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, ϗ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα ϗ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, ϗ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ ϗ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque ſit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam ſanos: in univerſum vero quod ubique deterius eſt, illud pluribus indigere eo, quod eſt praeſtantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] *Fl.* praecunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατῶ] Et ſic *Fl.* cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνοις *Fl.*

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus', Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος μὲν οὐ μόνον τῶν Ἑλλήνων ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυομένου, πάσης ἦρχε γῆς, ϗ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οἷς ἱερά ἐστιν Ἡρακλέους κ.τ.λ. *J.M.G.*

Ibid. Τὸν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J.F.R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων ϗ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, ϗ διὰ τοῦτο θρυλλεῖσθαι τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγεῖτο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· ἔστωσι δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους ὧν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνοις μιμοῦμαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὸ θαυμαστῆς ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λειαίνοντες καὶ ψιλοῦμενοι πᾶν τοῦ σώματος μέρος, καὶ μηδὲ τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲ πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ἔστε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲ ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾴστην προσιοῦσαν. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

[f] Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male P. [g] Ἵππων] Ἵππου P. sola. [h] Χείρωνος] Τοῦ Χείρωνος Fl.

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, equisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; τὸν δοκεῖς σεαυτὸν τοιοῦτον; nam illud τοιοῦτον pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J.F.*

40. Πεμφθῆναι τοιοῦτον] Etsi σεαυτὸν τοιοῦτον alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτον, quia sic ad praemissum τὸ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J.F.R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτον est. *M.du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad 1. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J.F.R.*

μείαν τῦ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ἐφεθείην· μειονεκτεῖν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου διάφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σου, πῶς ποτε κιθαρῳδῦ μὲν τινα νομίζεις τὸν καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῦ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τραγῳδῦ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθῦ σχῆμα καὶ τὸν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅσῳ ἀναιδέστατον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ὄντι, καὶ ὅσῳ [b] ἀπεύξαιτ' ἂν ὅτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῆς κιναίδου, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐκ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa absit, & plus *aequo* habere nunquam ego concupiscam, minus contra me habere possim tolerare!

16. Habes rationem nostram, multum sane diversam a vulgi voluntatibus: nec mirum, si habitu ab illis differimus, qui tam diverso simus instituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam vestitum putes & habitum esse, & tibicinis habitum, & longam vestem Tragoedi: viri autem boni habitum & vestem non jam putes, sed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum sit? Si quidem unus & suus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime detestentur?

17. Jam vero is est meus habitus, quod squalidus sum, quod hirsutus, quod detritam gesto penulam, quod comatus, quod sine calceis. Vester autem ille cinaedico similis est, quem discernere nemo possit, nec colore vestimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιτ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, si recte habet, sensu plane novo sumitur. Non enim *inverecundum*, ut assolet, sed *quod pudorem incutere valet*. hic necessario significat, sed sanum esse locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅτῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Nescio quid sibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentissimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum esse inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέσταλον superlativo quasi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque sic interpretatus sum interea. Nisi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναιδής est ἄμουσος, ἄτιμος quae si sequamur, σχῆμα ἀναιδέσταλον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes esse velint homines luxuriosi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναίδεστον vel ἀναιδέσταλον. *J. J. Wetst.*

2. Κομᾶν] Dixi jam supra ad cap. 1. & ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δήπου τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite versum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aestimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipsi praepos. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δήμ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipsi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῶν δή] Al. ἡμῶν δή. *F. G.* Sed vulgatum praestat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μιλησίους, καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀπαίδευτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non semel haec verba inspexi, & congruentem rei, qua de agitur, sensum in iis perspicere conatus sum. Sed frustra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum sint, jam nos in vitam vestram traducere aequum censetis, nostramque corrumpere, quum saepe male consulta sint, quae facitis, ipsique vestris in negotiis minime circumspecti sitis.* Satis patet, Interpretem non secutum esse vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exstante, cogitare fecit. Et, ecce, sic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

καλάσκευή· τριχῶν; οὐκ ἀδμῆ· ἢ γὰ ἀπόζετε ἤδη πολὺ πλησίον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δώη τὶς ἀνδρὸς τ' αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲ πόνους ὑδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ὑδὲν ἐκείνων ἧττον. ἢ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, ἢ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθελετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲ ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι ποτε ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲ ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, ἢ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τ' θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τ' εὐδαιμονίαν ὑδενὶ τ' γιγνομένων δέεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, ἢ τὰ μὲ παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τ' δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲ εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, ἢ καύματος μὲ ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, ἢ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲ ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male

Καῖπειτα δὲ ἡμᾶς μεταπίθεσθαι ἢ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ὀπιτιμῶμεν, κα-

[c] Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cetti: [d] Ἡμῶ δὲ] Ἡμοῦ *H1.* & 2. male. [e] Ἐπανορθοῦν] Bede *Pl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *J. Va. Fr. H. B.* male. [f] Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. absol. a *Fl.*

runt Florentini, Καῖπειτα δὲ ἡμᾶς μεταπίθεσθαι ἢ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν αὐτοὶ ἀσκέπτους ὄντες περὶ τ' ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βυλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλεύεσθαι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βυλευόμενοι pro βυλευομένους scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως, βυλεύομαι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βυλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βυλεύεσθαι] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βυλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταπίθεσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταπίθεμαι τὰ εἰρημένα εἴτις ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νόμους, οὕτω πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μεταπίθασθαι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγων κατάρχοντας οὐ σωφρόνως ἐ σωφρόνως, εἶτα ὑποδεχομένους ὡς κρείττους, ἢ μεταπιθομένους ῥᾷστα πρὸς τὸ χεῖρον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, ἢ μεταπίθεσαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Gall.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτότατοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν ὑμεῖς ἀφέρεσθε τὰ ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχειν δὲ τοῦτο πλησίον τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὅδ' οὐκ ἔτι καταβῆναι, τῷ ἵππῳ θέοντι ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δοκεῖ δὲ τῷ ἵππῳ. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐροῖτο νῦν φέρεσθε; τάληθῆ ἐθέλοιτε λέγειν, εἴποιτε ἁπλῶς μὲν, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐνέγκαι [c] φαίνεται. εἰ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοσε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐνέγκαιεν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ χρημνούς. ἴστε δ' εὐδαμῶς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦμὸν, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τοὺς γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, εὐδιὰς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι ἀφ' τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum hunc*, equum monſtrabat, *viſum fuerit.* Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati*; interdum, *Quo gloriae ſtudio*; interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus iſte meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένους] Βουλεύεσθαι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὧ δὲ male *J.* & *Va.* c Φαίνεται] Δύναται G. d Ἄλλων] Ἄλλως *Fl.* e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε *Fl.* Πάσεσθε marg. *A1.*

32. Βουλευομένους] An βουλευόμενοι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐνέγκαι φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐνέγκαιν δύναται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *J.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum *P.* haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *B2.* quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequiſſimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim verſari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu diſcas, quam illum non viros modo bonos, ſed ipſos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, ſimulacra Deorum adſpice, utris ſimiliora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, ſed barbarorum etiam templa circumiens inſpice, utrum capillati ſint Dii & barbati velut ego, an ſicut vos tonſi fingantur pinganturque. Verum etiam ſine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipſos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομψόταλοι, ϗ ἐπιεικέσταλοι, ϗ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. ἥκιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας τοίνυν τῶν καλλιμόων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τοὺς δὲ χρυσοῦς στεφάνους, ϗ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, ϗ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ϗ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ϗ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, ϗ γράφονται; ϗ μὴν ϗ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί οὖν ἔτι τολμᾷς περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαύλου, ὁπότε ϗ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omiſit *Va*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Pl.* addit *Solan.*

ergo expreſſi. *J.F.R.*

69. Θύρας ἢ τῶν καλλιμόων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va*. abeſt ἢ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel καλλιμόων omiſſum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetſt.* vel id pro ἀνθρώπων ſubſtituendum eſt. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γιῶναι τὸ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γιῶναι τὸ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehende-

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bt. H. P.* &c. ψευδολογιστὴς *Th. Mag.* male in v. τιθηῖται. Sed recte ψευδοσοφιστὴ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bt. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆράγε] * Βυλόμεθα ἄπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ δὲ Λυκῖνος βυλόμενος † — εἰσάγων σολοικίζοντα, καὶ λέγει τοῦτο ψευδοσοφιστὴν αὐτὸν ὀνόματος. ἱστορεῖ δὲ ὁ Λυκῖνος σολοικίζειν, ἵνα δείξῃ τὸ σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὸ σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμενος] Lacuna hic est in V. Deest hempè ἐλέγχειν, aut simile quid. *Ad dn S.*

† Hoc fuit Initium MS. in 4. in quo videtur *linea* aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploràsse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc teitatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit τῶν δὲ ἀξιλύστων καὶ ἀξιλογον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem aliòi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τιθηῖξαι, quodque pluribus post Cl. *Graevium* offenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπεραττικίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis stu-

deas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nescìat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligìnem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque politis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν διάλεκτον παρεκβάντας Ἀττικῆς γλώττης καὶ ἐξηγριωθέντας ἀξιὸ τὸ ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo solœciſſabo.* Quae locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἔξω, inquit *Thomas Magister*, ἤτοι εἰ-

πὼς

re ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſoloeciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

ſyῆτως ἔχονλα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φῂς ϑ᾽ σολοικίζειν, ἢ ϖῶς λέγομεν ϖρὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτ@ γ᾽ ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτ@ ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ϗ ἕτερον φωράσαι δυνήσῃ τοῦτο δρῶντα, ϗ ἐλέγξαι τ᾽ λεγόμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴϑι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντ@, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ᾽ ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δ᾽ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς ϑεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπισάμενον. αὖϑις δὲ σκόπει, ϑ᾽ γὰρ σέ φη-

[a] Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* [b] Ἐπισάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπισάμῳ@ male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ϑ᾽ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πης ἀλλ᾽ ἄρτι ἔρχομαι @ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντ@, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ παρῳχημένου, ἄρτι ἥκω, ϗ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſoloeciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διαφθορας referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi praeſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεπείκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praeſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἦκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστερου̃ ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὁ ἐγὼ πρὸ μικροῦ, ϗ νῦν δὴ ὃ ἐγὼ ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut appareatur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δικάπιδα ταύτην ἐγώ ϗ τέτρυμα ὥσπερ παιδίον νῦν δὴ ἐβάμβυν. Idem in *pace*: Ἴϑι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ᾽ ἤρετο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται, τῷ παρῳχημένῳ, ὡς ἐνταῦϑα· σὺ τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ ϗ τῷ δι᾽ ἤδη δύο γενεαὶ ἔφθιντο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι ἐκπλοὸν ἔτ@ ἐστί. ϗ τῷ μέλλοντι, εἰ @ δοκεῖ ὁ Λυκιανὸς εἰς τοῦτο ἀπαρίσκειν, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ᾽ ἔσεσται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, πλὴν τοῦ λοιπὸν ϑήσομεν τ᾽ Λυκιάνειον σολοικισμὸν, τ᾽ λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum*, quae & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae ſororis ſuae filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hac cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* I. e. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπισάμῳ@] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπισάμῳ@. *M. du S.*

17. Ἐπισάμῳ@] Ἐπισάμην legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαμαθεῖν· ἐπεὶ σὺ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ γὰρ νῦν συνολοίκισαί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲν λέγω, καὶ συνολοικίζω, σὺ δ' οὐκ ἔπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους νεοτιγνείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μέν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi; tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δέ] Ἐγὼ δέ σε B2. & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐ] Ἐχρῆν αὐτῶν τὰ μέν, τὰ δὲ *V.*

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ἀόριστον μέλλοντος συντάττεται ἢ ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῷ, ἀλλ' ὑπερῳτος ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῇ, ἑαυτὸν δὲ παρερχημένου. *V.*

ἔδει ἦν αὐτῶν, ὄφελον ἀκολουθῆσαι δυνηθῆναι. τὸ μᾶλλον ὅτι δὲ τὸ νῦν προσκειται, ὁ οὐδέποτε οὐδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττεται). Διττῶς ἦν οὖν τὸ ἐνεσολοίκισαι. διὸ δὲ λέγει ἔτι τρὶς συνολοίκισαι. *V.*

a Ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτου hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J.C.Sr.*

18. Ἃ μὲν οἶσθα, ἃ δὲ οὐκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲν ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μέν, τινὰ δέ, εἰ δὲ Λουκιανὸς λέγει, οὐκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ οὖν τῷ ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ αὐτὸς ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ τῇ Θεμιστοῖ· τῇ πάλαι σὺ Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς διαμένουσι, ἃ μὲν πάντα θαυμάσας, ἃ δὲ μισῶν, ἃ δὲ ἡμιτέλεστον. ὁ δὲ αὐτὸς ἀντὶ ἐξελέγχει τοῦτο τὸ ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, εἰς μὲ ἐπιτολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνιδίζων. Idem in v, ἃς μὲν ἀπέκτεινεν, ἃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφορήσασθαι, ἃ δὲ καθαρίσασθαι. Ibidem in eodem: δύνδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ἃς μὲ πατρῴαν φιλίαν προσῆγεν, ἃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ἃς μὲ ἐξέβαλλον τῶν πολιτῶν, ἃς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo sexto: ἃς μὲν ἐτίτρωσκον, ἃς δὲ παφίλνον αἰεί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, ἃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶδα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν συωπήσεψε, τὰ δ' ἐκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελληλυθότι, ὡς τὸ, ὄφελον κατόψυθείησαν αἱ ὀδύ μου. Παρελληλυθότι δὲ ὡς τὸ Θεολόγῳ· ἐφελόν γε μηδὲ ὧν προειδέα. ἢ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος· οὐ σῇ πρήτῃ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ solœcismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον σὺ ἅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὄφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Solοec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confeciſſe. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιμι ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεκται, καὶ σεσολοίκισται [b] τέτραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἦν ἆθλον κατέπραττες ἄν, εἰ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1. &c.* Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον] Ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Καλῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσέθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντος τι ἔμπροσθεν ἄλλο. καλῶς δὲ καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπεὶ πρόβα φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in P. Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισης integre. Vid. Lect. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Gesn.* sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενεῖς] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φέρων, inquit, ἄμα δὲ τὸ ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὸν τε δὲ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἐν' ὀλίγῃ, τήν ἁ' ἀρ' ἔτι δὲ νέος λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides levitèr posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυσώτως *in similis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διέπλευσαν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενεῖς ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενεῖς] *Adultos.* qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. duS.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτιλῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδεκαέτη γοῦν ἆθλα οἷα τοῦτον οὐ μικρὰν ἐκτελέσειεν. Et in *Deorum judicio*: τοῦ δὲ ἀγῶνος τὰ ἆθλα ὧδε ἀναγκαῖα τὰ μέγιστα. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὰ ἆθλα δύσκολα ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: καὶ μὴ γήρας δὲ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἴσχειν. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἄθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸ ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλον ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Σωνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique*, *siquidem voluisses*. Sic interpretare. Ut σωνήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset σωνῆκας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen σωνήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solοecismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Σωνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Solοecisten, ut, quandoquidem male sequatur praeeuntem, id est Solοecismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἂν solοecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὦν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὰρ νῦν ῥηθὲν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

[a] Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τοῦ λαγὼ ἡ γενικὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τὸν λαγὼν μὴν τοῦ * νῦν, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ ν. *V.*

* Νῦν] Νῶν prave editum ante, & erat νῶν hic male in V. Sed mox ν. tantum habet, etsi in Impr. νῶν utrobique editum sit. *M. de S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F. G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecismum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J. F. R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς τὸ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μὴ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν σωκερτάσειεν ἡμῶν καὶ τὸ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίκτων τὸν λαγὼν ὀρθήσομαι. Ἐπιφῶν δ' ὁ Κυπριακῇ χαρίεν τοῦ ν. λαγῶ ὁ Θεόπομπος, ἐπὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ καὶ λαγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεῶν, καὶ λαὸν λεών, ὅταν λαγὸν ὁμαλίζοντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὼν ἐπικαὶ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ τοῦ Σοφοκλέους ἐν Ἀμύκλαι Σατυρικῷ πλησθυντικὴ ὁμοίωσις·

Γῆρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ ἀφὲ τοῦ ω. Διπλασίως προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μὲ βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες ἀλίπεδες. εἰσί δ' οἱ ἓ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν θεόπομπόν προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὼν λήγοντα τὴν ὁμοιόπτωτα ἀμύτονά ἐστι, κἂν μοναυλληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, κάλως, νεὼς, κάλως. ἔτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἴλωτας ποιήσας, εἶτά ἐστι τὸ μὲ Ἰακὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πεῖθει τὸν θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός. ὡς Σοφοκλῆς·

Γῆρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέντοι ἡ πτῶκα λαγωὸν, εἰ μὲν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Tryphon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸν λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* νεὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum ω. Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per ω apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant rapae, lepores & foeminae inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* ὼν *finiunt, etiamsi ab Atticis in ω mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλὼς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὼν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὸν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum ω Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per ο dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi, lepores. Quod vero dicunt* πτῶκα λαγωὸν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat ω, si Atticum, redundat ο.* Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus, qui & *de Domo* sua: ἀνέχων τὸν λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. διδόντα τὸν λαγὼν κύνα. Idem in *Polyhymnia*: ἔπος γὰρ ἕτερα τὸν λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὸς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸν λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐὰν δὲ ἓ ἀνὼ τοῦ ἐφίσκωσιν τὸν λαγὼ ἄγουσι τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐπιπτάμενος αὖσιν ἂς κατεῖδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θεῖειν ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῇ, Ἀγαμέμνονα, inquit, θεῖειν ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, ἀφὲ τ' ἀγορᾶς θεῖειν βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξε; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit.* *J. G. G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸν λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. Vr.* & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ὁμηρ-) ὠθεῖσθαι τὸ Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμεινον ἂν ἐφ' ἵππου ὀχεῖσθαι τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἐρωτικὴν παιζῇ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ σφῶν μὲ ὁ κύκλος τὴν κεφαλὴν ἐθέλει. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. συμπαραλεῖτε ἄνω καὶ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari*: apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τοῦ, *circumferri, circumagi, circumcurrere*. Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum*. Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω. Ita & ἀμφιθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ τῆς ἀπολαύσεως, εἰς ἅπαν ἀμφιθεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴδοι δρόμῳ ἐπὶ τὸ ἑσπέριον νεώ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τὸ κλύδων-. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖ φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θειμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παῖ Ἅ
Θεῖτε, καὶ βᾶτε, καὶ κλίνατ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Ἐκκλησ. vſ. 109. Ὅπου ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κἀλαύνεῖ. Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φίλοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλαθεῖν. *J. F.*

Ibid. Μιθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μιθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μιθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χἠτοὶ μὲν μιθῆκα τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, εἰ μὲν νῦν σε μιθῆκα θανεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἔλαφοι, & οἱ λαγὼ εἰσὶ λύκοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς εἶα χαρίεν φεύγειν αἰροῦντας οἷ λαγὼ ἐν τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ἐκπετάσαντες ἵνα ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἰνίδη. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἰροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδιᾶς διέφθερας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus*: διέφθορ- ἡθ- τὸ ἀμφθεῖρον, ἤ τὸ ἀμφλαμβάνον. Ἀριστοφάνης ἐν Κώραις· διέφθορ- τὸν ὄρκον. Μένανδρ- Ἀδελφοῖς· εἰ δ' ἔστι τὴν κόρην διέφθορας. Ὅμηρ- φρένας ἠλὲ διέφθερας, (id eſt, διέφθαρας τὰς σεαυτοῦ φρένας) οὕτω εἰ διέφθορες αἷμ' εἰπεῖς ἀτιχνῶς σολοικιεῖς. *Phrynichus*: Διέφθορες αἷμα τῶν ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν ὅτω σολοικίζοντες. δέον λέγειν διέφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθειρεν. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφελὼ πολὺ τὸ διεφθορότ- αἷματ-. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ καχεκτοῦσι μηδὲ διεφθορόσι φλέγμα ἢ χολὴν τινεῖ. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Διεφθερόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτων- ἀργαιοτροπία ἐπιγενομένη βίοις διεφθορόσι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδίας διέφθαρας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλανόησαι. ὁ γὰρ πρόσω αὐτῷ τὸ τινά.

ne corrupiſti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipſo (*verbo corrupiſti*) male loquentes deprehendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλοὺς ἤδη σολοικίζοντας καλανόησα. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἴσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo iſta dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices ſuas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ. *Fl. omiſſo* καλανόησαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεσι] Ἐπειδὴ φησι ὁ πρόσεσι τῷ σολαικισμῷ ἢ τινα ἐσολαίκισα. τοῦτο χάριν οὐκ ἴσως ὁ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἴφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἢ μὴ κρίνωσι οἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τοῦ διεφθάρη. Λυκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλέης δ' Ἀσκληπιοῦ Δημόνῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διέφθορας τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕστας τί μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ ὁ παρακείμενος δὲ χρήσει. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἡ πᾶς τοὺς Ἀθηναίους εἶη διεφθαρκώς. *Joſeph.* ἦν δὲ αὐτοῖς ὁ τῶν διεφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς συνωμοσμένος. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν αὐτῷ διεφθόρατα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus*. In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνη ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βαλεῖν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φερεκλέα δὲ ἐσιφοίτα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τὰ ἀρέρεν. Et in eodem: Ὄνομα δὲ τῇ μειρακίῳ Οὐᾶρ, διεφθορὸς ὑπὸ τοῦ κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσω αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲ γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσω αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, abſque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταφορικῶς ἢ ἔτεκε, καὶ θηλάζουσι τὰ τιτθία ἐμπεφυ-

τας. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡδοῦσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται δὲ καὶ τῇ θήλῃ· θηλάζων τε αὐτὸν ἀετὸς ἔτεκε. Et *Lyſias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ παιδία αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τῶν οὐ τὰ τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, οὐ τὰ ἄπτα θηλάζει ὡς τὸ πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὄφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ἐγκειρῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχεσθαι καλεῖν τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κινήσειεν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζω ἐπεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνεσθαι παιδία σολοικισμὸν ποιῆσαι] Cirpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας δ' ἐπαρξάμενον ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτου θνητὸν προσφαίνοντες ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε δίδοτε αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod erit immortale, partem aliquam exiguam mortalem. Ita* ſatis-

(*lactent*). Aut si ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ἃ τῶν ἔγγυς σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσῃ τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ' ἑαυτῷ, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς.

[b] Ἢ] Πιθάνως *Fl.* omiſſo ἢ. [c] Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. *Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία*] Αὐξανόμενα γὰρ ὑπὸ τῶν τοιούτων παθητικῶς, ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶς. *V.*

65. *Οὐδὲν γνωσόμεθα*] Ὠφελεῖ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων * προσθῆκαι σύνδεσμον τὸ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. τὸν δὲ ὅλον συλλογισμὸν, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἂν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρόνου, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς ἀνηλίκοις μέλλοντες συντάττομεν. *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἐνίοτε δὲ καὶ μέλλοντες οὐδέποτε μὲν τοῦ ἂν ἐπιφέρομεν. εἰ γὰρ σύγκειται ἴδιον ἂν, καὶ ἐμὸν ἂν. ἀφ' οὗτος γὰρ τὸ ἂν ἐν τῷ τοῦ ἐνεστῶτος ἐθισθήσεται, ἵνα μέλλοντα δηλώσωμεν. μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἂν; † συλλογισμὸς τὸ μὲ ὅλον ἐνιαῦ, τὸ δὲ ῥῆμα πλαθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Συλλογισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Graeco ſatis conſtat, ubi σπάρας legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſaliaciamque Coeli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quaeſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὔξειν δ' οὐκ. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: ἢ τοὺς πατρὸς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολίτας τ' αὔξοντας' ἄκου δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξαν τὴν ἀμαρμένην. *Syneſius* περὶ φαλάκρας paſſive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσιν ἐγεγόνει, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξονται, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτῳ μὲν δὲ κἂν αὐξήσειεν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τὸ τῆς ἐξελαστέον κατάλογος. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀναγκαῖον τὸ τιμώμενον, καὶ ὥρᾳ ἀναγκαῖον τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν καλὸν μοχθῶν τρόφις, τόδ' αὔξει βίοτον πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria.* Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὐξάνει. Condonandum autem eſt reverentiae ſacrae ſcripturae, quae his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſempet ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae ſubjicimus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Job.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petri* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι & γνώσει τοῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Πολλῶν μᾶλλον αὔξειν & φυλάξαι. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operae pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείων, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ὁ ἐνεργὸς τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τοῦ περὶ στεφάνου· Τοὺς εὐδόκιμος δ' ἐπαίρομένους, τούτους αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τῷ εἰς Ῥόμην· Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ηὐξήσατο ἀπ' ἀρχῆς. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου· ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου· Οὕτω ἐπαίρει δ' ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; αὐξάνεσθαι vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὔξεσθαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, ἢ αὔξοιτο τῷ πάθει. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξειν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλέξανδρος rurſus paſſive: Φιλία ἀπὸ τούτων ηὔξητο. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. *Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν*] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̀ σολοικίζοντα, κ̀ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μ̀ ὕτω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγε-νόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, κ̀ οὐκ ἤλεγχε τ̀ ἁμαρτάνοντα.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσας παίδας ἔτικες. *V.*

* Πόσας] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τ̀ ἡρωϊκῆς πειρᾶσθαι. pro πείρασαι. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δ' ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An a Mopſo patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Fonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloecismus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas*: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ὅρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ̀ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον ἡ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξάρμοστε τ̀ πυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μ̀ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττ' ἀπώλετο, οὔτ' Ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβὲς. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ ὅτι τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτε τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ πηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον ἡ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εἰκαίρους. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζητεῖτο, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero*: Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter*: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐστὶ γὰρ ὥρας δηλωτικόν. Εἰπόντ' δέ τινα, πηνίκα ἀπεδημησας; ἐὰν εἴπῃς μ̀ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὺν ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ἀσκύτως δὲ τὸ τηνικαῦτα κ̀ τὸ τηνικάδε, κ̀ ἡνίκα λέγει. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ὲ πρωΐ ἔτι ἦν; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκῃτε ἡ ἀνθρώπων ἕδρας. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει δ' ἡμᾶς αὔριον κεῖσε τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντος τινός· πηνίκα ἀπεδημήσατε; ἐὰν εἴπῃ ἔαθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἥρετο ὁ παιδοκράτωρ τ̀ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἴη ὥτε τ̀ σκηνὴν ἰλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς μεσημβρία τυγχάνοι ὥτα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας; ὁπηνίκα. μικρόν τι μ̀ μεσημβρίας. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἴγε κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄσονται. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τοῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα νῦν λελοῦσθαι δίοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τ̀ μαίαδολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τοίνυν, ὦ Διομήδεις, πηνίκα παύσῃ ὕτως ἀμελῶς παροράμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἢ τοι μεταξὺ κοσμούμεναι, κ̀ τὰς κόμας ἀναπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo ſit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſponeres, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἢ τοι μεταξὺ κοσμου-

με-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μόνοι γε τ' ἐρωτήσαντα πηίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ τ' σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρῳ δὲ φήσαντι, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, πῶς φῄς, εἶπε· τέθνη-

73. Πηίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἤμωρον, ἵνες ὦσιν γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾷς τὸ πότε ἄρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τῦ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνηκότος. *V.*

†Ἤμωρον] Lege σίμωρον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῦ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνηκότος. *M. du S.*

μενος, &c. *J. J.*

Πηίκα] Breve horarum spatium indicat πηίκα, & ultra diem ipsum nunquam exspatiatur: moras etiam aegre ferentis est. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc est, *Acquiesco patriae legibus & consuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba significent, *habeo satis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ὑπ' πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, καὶ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ' πόλεως ἤθη. Divus *Basilius* contra foeneratores: Ἴσως δ' τ' πατρῴων ἐκστήσῃ, *postmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδαπανήσας. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένοιμι τ' πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, nisi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι censet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Aristophanis* in Avibus; Ὦ ἐμοὶ πατρικὸς φίλος. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῷον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πάσαις ἀπόντας τοὺς πατρῴους φίλους. Et non longe post, τούς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀναβάλλειν ἤρξατο. Et *Basilius* contra foeneratores: Καὶ πῶς ἐν πατρῴοις ἐκτιμηθῆ φιλίαις. *Moschopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τ' πόλεως, πατρικὸς φίλος καὶ πατρῷος κλῆρος. Operae pretium est & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit discrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῷα, πατρικὴ, πάτριος, προγονικὴ, καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moschopulo* consentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη scribendum esse dicunt, notandum est τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia esse eo sensu apud auctores idoneos, praesertim apud *Heliodorum Episcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Josephus*, ἐξέδωκεν τ' πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel si quis vivo adhuc patre dixerit, se satis amplum habere patrimonium, non effugiet solœcismum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λαμπρὰς τ' πατρῴων προσκτησάμενος ἤξίου, καὶ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν, abusus est pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Caesare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ' ὑπατείας ἐν μὴ ἀναγκαῖόν τινα, μήτε ὑπ' πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπαγομένους τινὸς, ἐκστῆναι. *Ac ipse vivus, & neque legibus patriae, neque ob aliquam culpam eo sc. consulatu se abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Christodori Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ις'. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια κε' &c. *De moribus urbis Constantinopoleos, Thessalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος distinguuntur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipsis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad universam Patriam spectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Esse tamen, ubi discrimen illud non observetur, ostendit Vir Eruditissimus exemplo *Josephi*, *Luciani* ipsius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος usurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharsis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχιλλέα ἐ Ζαμόλξιδος, τ' πατρῴων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* c. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ' πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τ' ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τ' πατρίδος, ὡς ἐ τοῦτον τ' θεὸν, εἰ μὴ κοινὸς ἦν, ἀλλ' ἂν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῦ τόπου θέαν. Locum integrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetissima vulgati Interpretis versione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, qui non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria solem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& si communis est, tamen unicuique existimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clarissime, πατρῷος θεὸς, hic esse πάτριος, sive πατρικός. Iterum Noster in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνευούσης, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῴων ἤθων pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. vers. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Wess.* N°. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem solum respicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre suo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, s. ab universa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria potestas*, quae ad solum parentem spectat. Verum πατρῷοι φίλοι re-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλος δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλίρρωτης ἐστί μοι· ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλος δὲ εἰπόντος, ὁ δεῦρό ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosae*; (ebriosus) *Ma-*

[a] Σε] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοέθνης γὰρ ἴδιε εἰπεῖν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων οἱ βάρβαροι γὰρ ἔτας ἀλλήλους φασὶ, ἀντὶ τοῦ πολίτας· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι ἐν τοῖς νόμοις, *τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voss.* Cod. sic: †Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἔστω πάτριος, ἢ παλιώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γάρ, ἀλλ' ὁ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατρώτης. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. du S.*

† Ὥσπερ] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullum lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Clm.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνάμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷαν αὐτῷ οὐσίαν ἐπεδείκνυντο. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλίρρωτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adscriptimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους μὲν πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσιν. Ἄρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μέν τοι ἐν τοῖς νόμοις ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δυοῖν δὲ λείπεσθον μόνα μηχανᾶν, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μεθ' ὁρίας ῥᾴδιον δικαίως ἀσυμφωνῆσαι εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γὰρ φαμεν πολίτην τὸ συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸ συνηλικιώτην, ἔστω καὶ πατριώτην τὸ συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ Θηλυκοῦ ἡ πατριώτης φωνὴ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ φωνὴ αὐτὸν ἐπεσπάσατο πατριώτης ὤσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἔπαν dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ὢν τῆς αὐτῆς χώρας δούλῳ δούλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἄνευ τοῦ σὺν λέγων Ἀττικῶς εἰρῆς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολίται inter se dicantur Graeci, eique ingenui, πατρῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris aetatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallae*, qui existimavit *consivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis. quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτην, ἔστι σωδημότην λέγωσιν. Ὁ μέν τοι Εὐριπίδης φησὶ λέγειν ὦ ξυμπολῖται τῆδε βοσκούσῃ χθονὶ ἐν τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγενεῖς ἐς φίλους. Et *Aelianum* III, 24. Νικήσας τρὶς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενος Θεωροὶ συμπολίται παιδούργους συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικες· Λησταὶ ἐξέπεσον μὴ τῶν συνηλίκων βοῶς γενομένης ἰδοὺ ὁ δράκων, καὶ τοὺς μὲν διεσκόρπισεν, ἓν δὲ ἀπέκτεινε. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ πραιμίδας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ἐς τὸν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολίται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolae ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cythaeronem vocat πατριώτην Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαιρὼν σὸν ἴσχ' τὸν αὔριον παιδιλαόν μοι ὃ σέβας ἐς πατριώταν Οἰδίπου ἐς τροφὸν, καὶ μητρὸς αὔξειν ἐς χορεύσεσθαι. *Dies crastinus hunc abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus. Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, aeque vitiosa est ac Graeca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεῦρό ἐστι μεθύσης] Solocismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύση γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῶν μεθύσαι, τὸ κεφάλαιον ἔπαιε. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρωτεύτης φίλοις μεθύσης. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων ἐδίως τῶν δημίων εἶπεν. ἐπὶ δὲ Θηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῶν λάλων μειλίσσης· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνὴ μου μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικῶς ἐπόμβρος ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε καὶ μεθυστικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ βίῳ· Εἶφα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν καὶ ἀναίτιος ἱστο-

ση.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-85 ἔφη, [f] λήψεσθε, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν. ἑτέ-

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρους δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀφ' οὗ [e] δύο μμ. ἐκεῖνος, ἔφη, [f] λήψεσθε, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λέοντας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. [d] Πάρεστιν] Παίρεστιν *Fl.* [e] Δύο] β *Fl.* [f] Λήψεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Δήψεσθε male *J.* cum *V*2.

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία διὰ ἑνός. M. *V.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβανόμενον. Λῆμμα ἀφ' ἑνὸς τὸ φρόνημα.

τα. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μισθύσσα ἢ μισθύση. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μισθυσός. Idem tamen XIX. πᾶς γὰρ μίσθυσος ἢ πορνοκόπος πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μίσθυσος dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορος ἢ μίσθυσος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μίσθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μισθυσος καὶ πάροινος dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μίσθυσος ἀνὴρ σὺ εἶ, ἀλλὰ μισθυσικὸς γυναῖκα δὲ εἶπεῖς μίσθυσον ἢ μισθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μισθύσης dicunt. quare μισθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗτος δ' εἴρηκεν ὁ μισθύσιλλος Ἄλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μίσθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μισθυσὴς εἶναι θέλεις, legendum μισθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρους δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Solœciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρους δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὼς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* ἀφ' ἑνὸς φέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ διὰ ἑνὸς μ. τὸ φρόνημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τύχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀσθενέστερον in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείῳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἁλώσεως. Καὶ πολλοῦ λημματος πλήρης γενομένη, pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲ αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κατιχε, inquit, λῆμμα καὶ σθένος θεοσυγες. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobaeo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τὸ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαί φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ἀπὸ λήμματος καὶ προθυμίας ἀταράβους. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέβρυψε, pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γενναίαν μὲν τὸ λῆμα, σύνεσιν τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαε παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς διάθημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλώσ. Δεῖ δὲ πρὸς τὰ τάχει καὶ λήματος. Παράθημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ διαθήματι τῆς ψυχῆς ἐνεκαρτέρουν τοῖς δεινοῖς. *Joſephus* in VI. Ἀλώσ. Κακῶς ἐτάνυε τῷ διαθήματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαίους. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δ' ἀλκὴν σώματος καὶ διάθημα ψυχῆς ὀλίγῳ δεῖν ἅπαντες ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲ πάρεστιν τῷ δὲ σὺ ἄτολμος. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ χῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πεπιθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κἀκ σῆς ἀνδρὸς τὸ σόν. Idem in Medea: Ἧκισα τὸμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι καὶ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὴς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, καὶ ἀνδρείης ἐγρατύστο ἀδημιᾶς ἐούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν καὶ ῥώμῃ σὺκ ἔστονες ἦσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, προσεισιν ὁ μείραξ ὁυμὸς φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω· σὺ, ἔφη, καὶ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν φίλον μου ἐρᾷ. Ἀλλ' ἐρᾶσθαι καὶ φιλεῖσθαι ἄξιος ἐστιν. Ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν μειράκιον ἐρᾷ. Ἀλλὰ καὶ ἐρᾶσθαι καὶ φιλεῖσθαι ἄξιος ἐστιν.

quit, *accipiet*. Alio dicente, *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus; Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ ἡ Φρυνιχος ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἠθέσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. V.

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ἐνίοτε καὶ πάθος σημαίνει. V.

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα dupliei μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾷς, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλώσ. Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσει. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἰδοὶς ἂν ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ἑταῖρος φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ἡ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ἔν τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολωλεκέναι λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καί μοι ἡ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, καὶ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀσκέπτως· μειράκιον δὲ ὑδίτερως πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μείραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ μειρακίσκος Ἀριστοφάνης ὁ Πλούτου· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειρακα. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πιθάνη γὰρ ἀνικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θηλυκοῦ λέγεις. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μειράκος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειράκιον κίναικος ἑτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε βούλεται τὰς μειράκας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ νεανίσκε οὐκ ἐᾷ σε τὴν μειράκα μισεῖν σε ταυτί. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠβελόλυσάς τι μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀθήνησι ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ὁ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ ὁ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακας καὶ μειράξ. ἡ μὲν κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ μειράξ ὁ μείρακας ἐπὶ θηλειῶν τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ὁ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακας ὁ μειράξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνευναζόμην. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύεται αὐτὸν ἡ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ ὁ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ὠφθαλλάτιον, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲ τὸ ἔφηβον ὠφθαλλάξας, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μειράξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ ὁ βουλή τούτου σκαλαθύραι. Id eſt, συνουσιάσαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακας δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἡ πρὸς τὸ γυναικώδες τὸ κιναίδων ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Ci. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀττικίζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δια-

ſummiſſimus; *Lepidum*, inquit, *ſummo facere aliquid altius*. Dicente quodam, *Expello*; (*Exire volo*) *Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne* (*ſuperne*) *Ex*

Φίλων ὁ κορυφαιότατος, χαρίεν γε, ἔφη, τὸ ἀ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμᾷ δέ τινος εἰπόντος, ἡ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος, ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλὴ. τὸ ὂν κορυφαῖον ἀ δίχ') ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμᾷ] Σημαίνει τὸ ἐξαναγκάζω ἕτερον ἐ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τ' ἄνδρα, ἡ φεύγω] Soloeciſmus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo, cum fit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τ' δεινα ἤγουν ἐκφοβοῦμαι, ἡ παρὰ ποιηταῖς ἐ λογογράφοις. Ἀττὶ δὲ τῷ ἐκφοβοῦμαι ὡς παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος γὰρ Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι' ἤ σε ἔοικε κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκω poni pro metuo, διδίττω autem eſſe terreo. Δίδισκε μὲ ἐγὼ ἀμυτεβάτας, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu*: Κύων τῷ χάσματι διδιττόμενος. *canis ritu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθαι παμπόλλ' ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὑπό μοι, ὦ Ζεῦ, διδίττου). terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace: Εὐλαβοῦσθ' ἐπεῖνον τ' Κίρβιρον ἡ διδίττεσθ'. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum: Μηδὲ διδιττόμενοι τοὺς χειμῶνας, ubi aliter *dedita metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas*: Τελευταῖον μὲ λέγε· Τελευταιόταλον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐ κορυφαιόταλον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιόταλον δεῖ λέγειν, ἐ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερθέσει ἡ ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ ἐ ὁ Λυκ. ἀπὸ παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιόταλα εἰκοθεν ἴχουλα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἴχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem: Κορυφαιόταλον, inquit, ἐπικαλυψάμενοι ὑπὸ τῶν Φαβωρίνου. λέγε ὂν κορυφαῖον. *Supposuit me cum* κορυφαιόταλον *reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur* κορυφαῖον. Simile huic eſt ἐκατοτάλον a *Thoma* merito improbatum, & κιφαλαιωδέταλον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολωτην· Περιπατητικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo: Ὦ Πομπήιε ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem: Κορυφαιόταλοι γὰρ ἦσαν οὐ καλούμενοι ἐ τιθηναῖς ἀτοι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀπίτε δὲ ἦν γνώμην τῶν κορυφαιοτάτων τ' προεστηκότων τ' ἀριστοκρατίας αὐξηρὰν ἐ αὐθάδη. Nec *Joſeph.* συνελίγουσαν δὲ οἱ κορυφαιόταλοι. Idem in VIII. Ἁλὼσ συνελθόντων ἐξ τ' κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in Ὁμολογίαι ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi: τὰ κορυφαιόταλα τοίνυν ἡ συντέλειαν ἴχουλα τ' κατὰ μέρος πατραγμάτων Σεβῆρα σὺν τοῖς ἰφιξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιόταλον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum

92. Καὶ ἐξορμᾷ δὲ] Ἐξορμᾷ abſolute uſurpatur pro exco & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμάω ὁρμῶ, inquit, τὸ παρὰ τοῦτο ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλος. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis: Ἐξορμᾷ τοῦτον τ' κυνα καίτοι χρηστὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem opere: τῶ Τελαμωνίου ἐξορμῶντος τ' Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλήθρων ἐξορμωμένη δ' ἐν πομπαῖς ἀντήσαις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ἔφασκεν ἐξορμῆσαι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξόρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis: Πολὺ τ' ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰθηκίαν. Quitamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat: Παρῆλθέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξορμήσαντες. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δ' τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis: Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει ἡ ἐπιπολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις γὰρ χύτραις ἔπεσι ἀνωτάτω γραῦς, ἡ ταύτης δὲ νῦν τ' γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεσιν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἀναθεῖ ἐπιπολῆς τῷ σήματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεσι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens *ſupra modum* ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco: Τάφον ἑαυτῇ κατεσκευάσατο ἐπιπολῆς τ' πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis: Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν, ἀλλ' ἐπίας ἐ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ' ζώων φρονιμώτερα· Ὠδηκτόμαι ψαύσας τοῖς στίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· σὺν ἐπιπολῆς ψαύσασα τ' ἐπιφανείας, ἀλλα πάντη κατὰ βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione: Εὑρίσκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἡ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ᾽ ὀλιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ᾽ ποιθάκης. λέγοντος δέ τινος, συνετάξατό μοι, καὶ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλου δὲ εἰπόντος, περίστη αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περίστης τ᾽ ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ, καὶ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, tanquam ex dolio? Dicente quodam, Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum, inquit, Xenophon. Alio dicente, Circumsteti (subterfugi) illum ut delitesceret; Mirum, inquit, si unus ipse unum circumstetisti. Alio dicente, Commiscebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam separabatur, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ τραπεζῶν γὰρ τοῦτο λέγεται. V.

98. Περιέστω αὐτὸν] Ὑπαγαγέσθω γὰρ ἴδιε εἰπεῖν, ἢ μετῆλθον αὐτόν. τὸ γὰρ περιέστηκε ἐπὶ τῶν κύκλῳ λέγεταί τινα περιχεῖν. V.

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ περιέστη δηλοῖ τὸ περιῆλθε αὐτοῦ. πῶς οὖν ὃς ὢν περιῆλθε αὐτὸ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιε εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ᾽ ὁ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι, ἐπὶ τῶν πυκτευόντων ἡ δοκίμων χρῆσις τ᾽ Ἑλλήνων ἐδίδη. V.

In *Voſſ.* majore ſic: Συγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὸν ἴσωσιν καὶ διάλυσιν, ἐφ᾽ ὡς φασιν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. *οὖν συνεδικάζετο ἴδιε εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὖν legendum. *M. de S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσί τινες οἱ ὅμοιοι ὁμοίως εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οἱ δὲ ἐκ ἐπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἄνευ τ᾽ σι προθέσεως ἐπιπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδὲις τ᾽ δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ᾽ ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῷ Λίγυπτίῳ· Ἐπειδὴ σοι λῷστ᾽ βραχέων ἐ ἐπιπολῆς ἀπεμιπάμην. Θουκυδίδης ἔφη. λῷστ᾽ τὸ ἐπιπολῆς τῶ ἄλλως εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: σὺν ἐξ ἐπιπολῆς μόνοι ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος. *J.G.G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τ᾽ νεὼν τ᾽ Ἴσιδος ἐλθεῖν συνετάξατό μοι πρὸς τ᾽ ξένον ὁρμῆσαι. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χείμαρρον τὸν κάμπλον ὃ τῷ Θεαγένει συνετέτακτο ἔσπευδεν. *Diodor.* ſaepe συνέταξε pro juſſit, & συνετέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ἐπιβουλάς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συνετάττοντο ἐπ᾽ ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τύνομα, *paratum ſubjicere nomen.* Demoſthenes ὁ συντέταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J.G.G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J.M.G.*

98. Περιέστω αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas*: Μὴ εἴπῃς περέστημαι τ᾽ δῶμα. Πῶς γὰρ ὁ ὢς τινα περέστη; ἀλλὰ περέστηκα. Λουκιανὸς ἐν ἐπιστολῇ καὶ περέστημεν τὰς ἐπιστολάς. *Laërtius* in Menedemo parum Attice dixit περέστημεν αὐτόν ποτε Κράτητος. Περιέστημαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκπεπήδημαι καὶ περέστημαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ᾽ κυνῶν. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo.* *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρότερον γὰρ μὴ πολλοὶ τ᾽ τ᾽ λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι παράξωσι τὸ πλῆθος. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον ἀεὶ ἐ τοὺς θορύβους περέστατο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, περέσθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J.G.G.*

1. Ἕτερον δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνεσθαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲν οὖν ὁ τῆ Ῥοδίων δικαστηρίῳ διακρινόμεθα. Sed de συγκρίνειν audimus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίῳ συνεδικάζετο φησὶ λέγων, ὁ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο δὲ ἀντὶ τῦ ἠγωνίζετο, ὡς ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. ὅτι καὶ ὁ Φαβωρῖνος ὁ τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τῦ πρὸς τ᾽ διῶκτον δύνασθαι παρεξετάζειν, ἔχ᾽ οὕτως παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τ᾽ παλαιῶν. Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παρατίθεσθαι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡμοιῶσθαι. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ διεκρίθη, καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, πνεῦμα δ᾽ ἄνω, τί τῶνδε κάλλιον; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡμοιώσθαι τὸν ἀλλήλοις τούτοις πατρίκιον μοναχῷ καὶ πολλοῖς, τούτοις πολλῆς τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more soloeci essent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio serio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi mista; Non igitur*, inquit, *mistus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum esse; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀπεπαχθῶς. πρός γέν τ' ξειπόντα, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί τ' ὀπιχωρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναι δὲ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ' ἔστι καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἂν παίζων αὐτὸν εἰρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊ ἡμῖν ὡς ἁμαρτάνομεν, ὥδε γὰρ αἰτῶ καὶ νῶϊ ἁμαρτάνομεν ἡμεῖς, τοῦτ' ἔστιν ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ἡμῖν. *V.*

† Εὐθεῖα] Εὐθεῖά καὶ αἰτιατικὴ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expressus. Sed adscripsit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, reposui. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῆ ἀπαιτεῖ absurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio se restituisse testatur *M du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. restituit Idem, in editis erat τῷ sine sensu.

¶ Φασὶν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus imposuit. *J. F. R.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φασὶν γυναικὶ, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῶ ** κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῶ ἀτίμως, καὶ μὴ ὑβρεως. *V.*

** Κοσμίως] Κοσμικῶ Exc. *G.*

χάσατο σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Νηρέως ἐκεῖνη παρεξετάζετο. Ibid. ἐγὼ δέ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἀξίω τοῖς Ἡρώνας παραβιαιοῦν με. Et paulo post: Οὐκ ἂν παραβάλλαμι εἰκόσι ἔτεσι γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Αἰγείρῳ δ' αὐτὴν εἰκάζειν ἐκεῖνος τὸ εὔμηκές τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίῳ χορηγεῖον παντελῶς ἂν εὐτελές τι φανεῖη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipsemet Lucianus in *Parasit.* Ἀξίω, inquit, συγκριθῆναι ὦ βέλτιστε τῷ σώματι. & Philo: Ὅς ἕνεκα εὐγενείας ἤδη ἕτεροι σύγκριτος, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apostolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem sententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγγράμματί τι τῶν αὐτοῦ, σύγκρισις Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδὼς, ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδεκαίρῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τόνδε τῷ δὲ, καὶ συνέκρινεν, ἁμαρτητὸν. Χρὴ δὲ ἀντεξετάζειν, καὶ ὡς βέλτιον λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, supra sui saeculi captum scriptor elegans, Hom. LVI. in festo S. Procopii, hoc sensu posuit σύγκριμα· Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὸ ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciscus Scorsus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio sunt interjecta, constitutum atque compactum est.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut soloecismo soloecismum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊ *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμάσας ὡς τόγε ἀκοῦσαι νῶϊν πάντως ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympos.* Πράξομεν ὁ ἂν φαίνῃ) νῶϊν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊ ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] Tu etiam *nobis peccamus dices pro* νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id est, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertisse interpres, ut ejus versionem legenti constabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῶϊ *dices, ut peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex sequentibus *Thom. Magist.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere consuescente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non esse perpetuam argumento est illud Parthenii in Eroticis: Τὰς αὐτῶν μιχθείσας τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chrysost.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ φίλον μίγνυσθαι μητράσιν ἢ ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τῶν ἑῴων πρὸς τοὺς φιλοσόφους νομοθέτης, de Zenone agens. Sic apud *Hesiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentissime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι ἑῇ ἐνὶ. Quin & *Esdrae* IX. Hebraei dicuntur miscuisse semen sanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falsa est Scholiastae observatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Aristoph.* Ran. vs. 1112. Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι — ὅταν τῷ πρὸς ἄρρενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyss. A. 72. Φόρκυνος θυγατρὶ — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* — ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Hesiod.* Theog. vs. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δ' τισὶν ὑπόντες] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixisset καρῆναι, quod erat ignominiosum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐκάρη κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινα εἰπόντα ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; ἢ ζυγομαχεῖν δέ τινα λέγοντα, πρὸς τὸν ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντα βασανίζειν τὸ παῖδα αὐτῷ νο-

enim, inquit, *malum feciſti*, & *dignum ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum* *decre-*

a Εἶπε] Οὖν Fl.

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίων ἁβροτερομάχων ἐρεσχελεῖν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ζυγομαχεῖν ἢ ἁβδικάζειν. *V.*

14. Βασανίζειν] Βάσανος γὰρ ἐστὶ τὸ διαπειρᾶσθαι λίθου καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. *V.*

τοῦτο παλαιρινίτην. Τὸ δὲ κείρασθαι οὐκ ἦν ἀτίμου. Λαβάνου οὐ ἐπιτολὴ τῇ· Οἶμαι δ' ἄκρους ὑπό σου τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζουσιν, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ προβάτων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ἣν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ πάθει τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα καὶ κατόπτους τοὺς ἱππέας. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ ἐπὶ τάτλῃ) ἐπὶ ἀτίμου κυρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad cienDos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum obiiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τινα εἰπόντα] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶν φίλων, ὡς πρὸς τὸν δῆθεν περὶ τῶν δὲ τινα ἐζυγομάχουν ἀλλ' ἀμφισβήτουν, ἤριζον, ἐφιλονείκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται), ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἰδιάζομαι. Οἷον ἰδιάζομαι τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς αἰσίοις ἁβροφίλοις, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budeo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλέμων ζυγομαχῶν τῷ κοφίνῳ pro *Thomae* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχεῖν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζειν τὸ παῖδα αὐτῷ τοσοῦτα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δικιμασίας λαμβάνεται), καὶ τὰ ἁβὲ λόγων, καὶ τὰ δῆθε τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε ὦν βεβασανίσθαι ὑπὸ τόσα, ἀλλὰ ἐξήτασται. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν ἐστὶ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τάληθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον σὲ πίνακα δῆτα, πρεμάσας ὑσιριχίδι μαστιγῶν, δέρων, σμιλῶν, ἕτι δ' εἰς τὰς βίνας ὀξεῖ ἐγχέων, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae*, *Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζειν] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζειν de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δέ τινα εἰκότως σὺν τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi adſentitur *Plato*, *Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere*, *procedere*, ut loquitur *Cicero*. Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲν προκόπτω σὺν τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτουσι. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαφρὰν τὴν ἔριν ἡμῶν προκόψειν. *Ariſtid.* Ὅσον δ' ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτ' ἀνταφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ὄνομα προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ προδοκία, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ἀδεῖ τῶν Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποσαπρίζειν, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod

Cae-

aegrotantem ; Quam ob rem, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet ?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis* ; Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur*, inquit,

ἰσοῦντα, ὅτι τῳ, ἔφη, ἢ τί βελομένῳ τῶ βασανίζοντι ; προκόπτει δέ τινι ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένῳ δέ τινι εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς ἔν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῶ ῥήματι τούτῳ ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν, ἀλλὰ παθητικῶς τὸ μέλλοντα. ὁ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

* Τῶ ῥήματι] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecaſtrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires ſacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophraſt.* VI. de cauſis plant. c. 24. διθικὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum ſit ſaccatum, colatum διὰ τὸ ἰθίσεως ut pulchre docuit Vir ſummus *Thom. Reineſius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipſae litterae in illa plaga videntur elatae eſſe. In *Heſych.* pro προπέπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσακκίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Heſych.* recte legatur ὑποσάκκισιν ὑπῆθις τῷ σακκῷ ἢ προϊκοπίαν, *ſacco colabat*, aut *praecidebat*. Apud *Euſtath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακκίζειν τὸ ἰδιῶ τὸ προκόπτειν ἐξ ὑφαιρέσεως. Τοῦτο δὲ ἴσως ᾗ λάθρᾳ τῶ κατὰ μικρὸν ἐκκενῶσθαι σάκκου. Ὑποσακκίζειν eſt etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui ſaccos & marſupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beurs-ſnyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῶ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Προκόπτοντ' ἤδη τοῖς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae ſumus paſſi, nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce paſſiva: Οὐδὲν τῶ πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τι ἤδη προκόπτειν τῶ πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῆ ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων. Id eſt, *nobis augentibus illorum imperium.* Προσδοκῶσιν, αὐτηκιζόντων, ἤγουν προκοπὴν ἐπίδοσιν ποιούντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem ſenſu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλους ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ Σεβαστοὺς μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, ſed circiter Auguſti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum ſuorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ, ſaepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abſtinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὶ μηδήμιαν, inquit, αἱ προκοπαὶ παισὶν ἄνεισιν. Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδας ἐς προκοπὰς ἀνεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μίαν ἡμέραν ἐν ἐνδοσιν ἡ ἀπόλλυται ἡ προκοπὴ, ἢ ἐν σώζεται. *Joſeph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ, inquit, ἂν ἦν ἁλώσιμος ἡ πόλις, εἰ πρόκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuiſſet, ſi murus proceſſiſſet ut coeperat.* Idem : Εἰς μεγάλων παιδείας πρόκοπον ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλὰ Γίνεται ὠφελίμως Ἀντιπάτρῳ μείζονος προκοπῆς αἰτίος. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ἐς σοφίας οὐ προκοπῆ γνωμένους εἶχεν ἐν τιμῇ ἐς ἔργων διτίλεις. *Diod. Sicul.* de Dione, ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλων ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera ſtipulationis ſcriptae, quod ipſum προκοπὴν aliquam ſignificaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apoſtol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epiſtolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῶ εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ ἐξ ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τῶν φαινομένων λυσιτελῆ προσιθῶσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non ſatis accurate locutus, quippe qui ſaepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iſte in Nefaſto Θάτηρ pro ἄτηρ vel ὁ ἴτηρ, Θάτηρ pro ὁ ἴτηρ, & ἄτηρ pro Θάτηρ. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in ſecundo: Θάτηρ, inquit, τὸ παίδων τὸ πεισθύτηρ pro τὸ ἴτηρ. Idem in VI. Θάτηρ ἐπιχλευάσας Θατῆρι, ubi dicendum fuit ἄτηρ, pro ὁ ἴτηρ. Et in VIII. ὧν δὲ τὸ ἰωνικῶν ἄτηρ τὸ εἰς Δημοκρίας ὠφέλει τὴν πρώτην ὑπὸ τὸ Ἀρσάκης τοὺς νεοὺς διορθώτας pro Θάτηρ. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ἐν ἄτηρ ἡ τοιαύτη πομπεῖ ὠφέλεια dicit pro Θάτηρ. vide & *Thom. Magiſtrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progreſſu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epiſt. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elſn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium eſt in μελετήσει quod apud Atticos eſt ſecundae perſonae, pro *declamabis.* Barbaris vero eſt tertiae perſonae verbi activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit.* Meminiſſe hic debet ſtudioſus lector verbum μελετῶ, tametſi futurum medium uſitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen eſſe aoriſto activo, non medio. Teſtantur hoc Philoſtratus & Lucianus. *Philoſtrat.* in Marco Sophiſta: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη κἀμὲ μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὲ κἀμὲ μελετῶντος ἀκροασάμενος, κἀθαυμάσθη ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ κἀμὲ ῥήτορα τῶν καρχάρων ἐπὶ τοῦ δείπνου κελευσθέντα μελετῆσαι μὰ τὸν δία σοι ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετῶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι,

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀ20*me interrogans declamaturusne sim, dicis iste?*
δεῖνα;

Ἀτθιζόντων δέ τινων, ᾧ τεθνήξει εἰπόντος ὑπὸ τῶ τρίτω, Βέλτιον, ἔφη, ᾧ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθιζεῖν [a] καλαρώμβου. καὶ πρὸς τὸ εἰπόντα δέ, στοχάζομαι αὐτῷ, 25 ὑπὸ τῶ φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, δίκ-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum ἀφι-

a Καταρώμβου] Καθαρώμβου male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῶ λέγειν ἐπὶ τῶ τρίτω, ἀλλ' ᾧ * τεθνήξη ἐπὶ δευτέρω. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξη; oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλτιον per βέλτιον aliaque secundam person. in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῶ † ἀκριβῶς τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τῶ τυγχάνειν. *V.*

† Ἀκριβῶς τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

ήνεγκα, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀτθιζόντων δέ τινων ᾧ τεθνήξει ἐκείνου ἐπὶ τρίτω] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur *βέλτιον δ' ἐνταῦθα μὴ Ἀτθιζειν καλαρώμβων.* Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris.* *Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μισ' ὀλίγον μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος εἰσηγητικοῦ λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν δόξῃ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μεταβάλοι, τεθνήξει. ὅπερ ἐν Λυκιανὸς ἐν τῷ Σολοικισμῷ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε ἐν τεθνήξεται ὁ γεγράφων ἡμᾶς. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτου *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim προσώπου. Alioqui εἰς τρίτον, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτον ἥκειν ἐπήγγελε. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτον. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτον ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτον μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτον ἐξώρμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' ἐς τὴν τρίτον γ' ἢν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπερατττικίζουσαν ἰδέαν vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M.du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M.du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξων ὧδε νῦν γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τὸ ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιεῖς δὲ τινων ἑαυτόν] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖς & ἀφιέναι, pro eo enim dicendum ἀφιέναι. *Thomas.* Ἰέναι, οὐκ ἰέναι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίεσαν καὶ ἀνελάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέπουσιν ἢ λεληθέναι τινὰς ἢ σωιεῖν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὀρθῶς μεθιέναι legitur in sacris litteris pro μεθιέναι. *Diod. Sic.* libro ιθ. Τούτους μὲ πολλῶν ἀκουόντων ἐπετίμησεν ὡς διίεσαν τὸν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσι λυσιτελεῖν τὴν εἰρήνην. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχειρήσειν ἀφιέναι τὴν Πελοπόννησον τῆς Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωιέσαι τὴν σωσαλευθήσεσαν εὐνοιάν σφισιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγει καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ καὶ φρύνιχος ἀδόκιμον εἶπεν λέγειν τιθέμενον μετὰ τὸ μή. Ὥσπερ γὰρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω ἐν χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λυκιανὸς δὲ τῷ βίων πρᾶσει πλὴν εἰ μὴ σκαπανέως ἐν ὑφηφόρου αὐτὸν ἀποδικτέον. Κρεῖττον μέν τοι εἰ χωρὶς τὸ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνός τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀπόχρῃ σοι. Idem in ratione *Constr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ὑπολάβοις τις.

ἀφισᾶν aliquis diceret, & alter ἀφισάνειν; (*pro* ἀφισάναι *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſeudatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dicentis*. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὔξασθαι δέον. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο ᾠήθης τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὴν Θάμυριν ἢ τὸν Εὔμολπον εἰς τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντᾴδειν. *Demoſthenes* περὶ τοῦ τὸν Χερρόνησον. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθείᾳ γεγονυίᾳ. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαλεοτέρα ἐξὶ δεῖμον. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θίλοι τὴν Ἀλκιβιάδου ἀπροφάσιστον τελευτήσαντα γραπτὴν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὰ δίκαια πρὸς τὸν ὑπὲρ Ἀλοννήσου λόγον ὁ Ἀντιφῶντος τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινι εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς εἴκοσι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ὕστερον αὐτούς τε ἔξειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ αἱρήσειν. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς πορθμοὺς αὐτὸν ἀφχρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τοῦ νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενος. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Servium conſobrinum tuum, qua mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror.* id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet.* Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent.* id eſt, *in conſilium vocaſſent.* *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus.* *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & regeret, adhibere placuit Deos.* Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker.*] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοσε κατὰ μηδένα τρόπον εἰπῇς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε οὐκ ἔκτοσε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καὶ καθόλου δὲ τοῖς χρειοκοῖς ἐπιῤῥήμασιν οὐ σωτάτεσι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοσε, ἀπόπροσθεν, ἐκπρόσθεν, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, καὶ πάλαι, οὐ τοῦτο. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τῶν λοιπῶν Θεῶν θρησκεύῃ. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐσπάζοντο πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου ἔπετό τε πάντες οὓς ἔλεγον. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιαυτευτοῦ ἀρξάμενος τιμᾶν οὐκ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦτο ἐμοί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσιν. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμεῖς μὲν αἱ αὐτοὶ τῶν δὲ οὐ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἡ προπέρυσι ἡδίστη ἦσην σοφώ. male προπέρυσι impreſſum eſt.

ὁ Ἀφισάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφισάνειν, & ἄμφω omiſſum. ε Χαρίζοι] Χαρίζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζει emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

32. Ἔκτοτε] Ἐξότου δὲ τὸ δόκιμον. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. τοιούτῳ τύχῃ χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c. Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδού, ὅτι τῷ ἴδε χρωμένου τινὸς, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅτι τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιre ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔστιν] Ἔστω *f*.

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V*.

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πίρυσι. quare in eo quod ſequitur, πρώην ſe eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προτέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ὅν, ὅπως ἤλγεις προτέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τοῦ ἔκπαλαι. Uruntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ὧν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς ἔκπαλαι πιστεύεις. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων ἔκπαλαι δὲ ἠγωνίακεσαν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων οἰκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἦ οἰκ παλαιοῦ ἄρα εὐδόκιμόν τε ἦ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. οἰκ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπίγε ἀπεκρίθη οἰκ παλαιότερον. Idem in eodem primo libro: Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήιον οἰκ παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἦτε ἡμετέρη τί ἐστι οἰκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρέπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' ἐξεργάσασθαι. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικάπαλαί γε ἐδοδικάπαλαι, καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρέπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ὅτος, ἐξ οὗπερ ὁ θρασύψευς. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* l. ἀναβάσ. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ὀδυσσέως ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἐλάμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι οἰκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poeniturit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus inclusa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in οἰκ τοῦτο. Sed *in* τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & οἰκ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἠλιδος. *J.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam ἰδοὺ* pro ἴδε *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video plerosque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἰδὲ. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ. Ἰδοῦ μοι κἀνθάρυσ' οἷα ἔχω κακά. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo*. Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλλὰ. Πρῶτον μὲ κωύσειν ἀντιλαβέσθαι ἴσφασιν ἢ κτίσιν. id eſt, *ſe* [*exiſſe*, *audiiſſe*, *intellexiſſe*. *Suidas* dictione κωγχύλη, κύπις τὸ ὀστρεῖον ἀντιλαμβάνου. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἦτοι, inquit, οἷός συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* θηλάζειν ἐναργῶς ἀκούειν ἀντιλαμβανόμενα, id eſt, *accipimus*, *intelligimus*. Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ἀ βράδιον ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος ὁ Ἡμέρας βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησιν φασίν. ἐκεῖνα δὲ μάρτυς Λυδός ὁ ἱστορῶν· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀκμὴ καὶ σεμνότερον ὤψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερον ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲ πολὺ βραδύτερον καλαφέρε. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσιόδος μὲ ἔλεγεν· βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ ὁ Θουκυδίδης καὶ οἱ δεκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γεώδεσ τε νικὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θάττον μὲ τὰ τ' ἐλάττω, τὰ δὲ τ' μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα ἑαυτὰ ὑπὸ τ' βραδύτερον ὄντων ἐφαίνετο καλαλαμβάνεσθαι καλαλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλίκα ἀλλὰ τὸ δεξιᾷ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊόντα τὰ βραδύτατα ἀπὸ ἀφ' αὐτῆς ὄντας ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtraverunt orbem*, *alia minorem tardius quam major*

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, βαρύνειν *quæ putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπταται pro πέτεται

ποιεῖ. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεις. ἵπταις δὲ ὅτι τῷ [b] πέτεσθαι

[b] Πίτεσθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πέτεσθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ ποιηταῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, καὶ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀνοίγειν καὶ ἀγαγαντεῖν βράδιον ὑπακούοντων. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπίλυον οἱ γονεῖς τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἤξειμεν. Idem ἐκείνης μὲν δὴ ὁ λόγος θᾶττον, melius dixit, quam in primo τοῦ λόγου ταχίων ἀποδιηχθείσα. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quæ ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσπαλούμεθα δὴ θᾶττον ἢ φέρετο εἰς τὸ νοσοῦντα ἀντιβάλλειν. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ὁ συμαρίστερον. Idem in *Toxari* θᾶττον γοῦν τέτομα ἵκας αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, καὶ θᾶττον ἐνδώσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μᾶλλον δὲ ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σβέννυται δὲ τάχιον ἂν μή τις ὑγρᾷ δυνάμει τέφρᾳ ἅμα καὶ τρόφιν ἐπιλάβῃ. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ἢ κατ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλόντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνισαὶ ταχίους καὶ φρονιμώτεροι. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγομεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲ ἔπλεον αἱ τῶν βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τῶν προσδοκίας ἁπάντων ἐπιτελεσθέν. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ πολλοὶ ὁ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢ γὰρ τότε γῆρας τοσοῦδε ταχύτερον ἐπῆρχε. Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς παρόντας ἐν τούτῳ τῷ χαίρῃ πεπαίνεσθαί τε ταχύτερον μὲ τὰ ἄλλης αὐτὸς ἔτος. Μεγαδίνης ἀνέγραψε ὁ φθίνειν ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐποίησε, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuæ bibliothecæ: Ταχύτερον ἐκυδύνδουν αὐτανδρὰ τὰ σκάφη συγκλυσθῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον. ὥσθ' οἱ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ ὠφελεμένῳ ἐ βεβαρημένῳ λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρηκα εἰς παθητικὴν σημασίαν. Ἀριστείδης δὲ τετάρτῳ τῶν ἱερῶν Οἱ δὲ ἦκον οἶνῳ βεβαρηκότες οἱ παῖδες. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένος, inquit, ὁ πόρος μεθυσθεὶς τῷ νέκταρος (οἶνος γὰρ οὔπω ἦν) εἰς τὸ τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ὑπῆλθε. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, ἢ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαρεῦμαι, ἢ βαρούμην. Οὐδὲ ἀλλήν τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμην. Παλαιοὶ δὲ ἐχρήσαντο πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ τῶν ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἡλικίας βαρυνόμενον. εἶχε γὰρ ἑοδομηκοστὸν ἔτος. καὶ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὁπότε δοκὼν φέρεσθαι βαρεῖτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντος] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet λέλογχα.* Ἐξείληχεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐλέλογχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαριτίδης ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.P.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent ἵπτασθαι pro πίτασθαι.* Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Neſſo: Ἔα, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ τὸ ἀπομιμᾶ, καὶ τὸ πίταμαι, καὶ τὸ ἐκχύτειν. *Thomas* vero: πίταμαι ἁδὶς τῶν Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πίτομαι. Quare hic pro πίτασθαι omnino legendum πίτεσθαι; Sed ut ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πίτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πίτομαι, inquit, ἐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε εὐφραίνει σκῶμμα ἐμὸν ἐπιστολὴ· εὖ γὰρ ἐκεῖνος ὁ πιτόμενος μὲ ὅπως ἂν ἡμῶν ἀκούσεις, πιτόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων ἐν τῷ συλ-

θαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὲ ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Περιστερὸν δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τὸ φάττον ἐροῦμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲ τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (*pro columba*) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (*pro lente*) *si edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δέ, εἰ δοκεῖ, ὅθι τὴν ἄμιλλαν τῶν προτέρων λόγων. καγὼ μὲ καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε καὶ νῦν δυνήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπαχούσαντα τῆς ἐξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπί τινος εἴρηται ἢ ὠμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι· ἐπὶ ἓν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντα, ἐπιλαμβάνῃ φύσεως, ἢ μὴ συνίεντα σολοικίσασθαι. *V.*

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. *ἐπεί* autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, *μέλλεσθαι μὴ συντάσσεσθαι. J. J. Wits.*

συλλόγου. *Phrynich.* Ἵπτασθαι ὑποδηλωτέον, εἰ ἓν ἅπαξ εἴη πού κείμενον, ἢ δὶς πίτεσθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicitim, frequentius tamen τῷ πίτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσεισι πιτόμενος. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' ὀδὺς πίτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῷ Περσίῳ ἔτι σὺν τῇ Μιδούσῃ τὴν ἐκάστου γνώμην ἀφεστομύου. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι ῥοίβδῳ δικτάμεθα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιστάμενοι. Ibidem: ὅστις ἤδη σὺ τῷ αὐτῷ ἦν, συμπαριπτάμενος αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μετανεῦ δὴ πταμένῳ τὴν ὁλκάδα παρημείβοντο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τὰ ὠδικοὺς ὄρνιθας ἀέοντας μὲ ἀλλὰ τὰ λιμνὸν, καὶ παρπταμένους μὲ ἄλλα τὴν ἰρημίαν. *J. G. G.*

Ἵπταται] *Plato* Θαιάητος — πίτεται, Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτῆσις derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιστερὸν δέ τινα εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἀλεξις Συντρίχυσιν Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ πρὸ περιστερός. Φερεκράτης δὲ ἐν Γραφίσι φησὶν ἀτεκμήριον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* Φακὸν, id est, vasculum olearium cum φακὴν *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, moxque λήψῃ τὸν φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φαῦλοι τὸν ζωγράφων, τὸν καλὸν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δ' ἀσθένειαν, οὐ μύτιον ἢ φακοὺς καὶ ἕλκη τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Rugis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς λέγουσιν Φασίν. Φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοὶ καὶ ἰσχνοὶ φακῆ δὲ ἡ ἑψομένη. τετήρηται δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά. Vitandae igitur amphibologiae causa φακῆ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακῆν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπρόδλω ἐντετήκοτα ἴζει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ εὐτακεῖς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῆ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui exposituram. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα χθὲς ἀνέωγέ σοι] Ἀνέωγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, σολοικισμός, χρὴ δὲ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum est*)

ἢ οὐδὲ νῦν δυνήσομαί σε λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς οὐ δυνήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα χαδὸν ἀνέῳγέ σοι τῶν γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέωγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲν ὠόμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέωγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὅτι ἀφρόδως τοῦτο. χρῆται γὰρ μὴ ὁ ἄλλων πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς ὁ Φαίδωνι. † ἀνεώγετο τὸ λέγειν ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

† Ἀνέῳγτο] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παροιμιῶδες. ἵππον γὰρ εἰς πεδίον φασὶν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἔχον ὁ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, καὶ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπίπτοντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἴδῃ τὴν παλαίστραν καὶ λαλάδωμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδε Πύρρῳ πολλὰς ὁδοὺς ἀνεῳγμέναι πρὸς θώρηκα. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῴγησαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκότως μὲ πύλης ἀνεῳγότας κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲν τοῦ παθητικοῦ ἀντὶ τοῦ ἠνοίγη. Ἀριστείδης δὲ τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰς τῶν ἱερῶν γέφυρας ἔσωζε, καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἡ γραμματεὺς ἐκλεπτεν ἢ ὑπανέῳγεν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. Ἐπὶ δὲ μέσου παρακειμένου τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Σωσιθεὸς ἐν ἐπιστολῇ τῇ Ἀγαθὸν ποιοῦντας ἐπὶ κύριον· τίνες οἰκίαι τοῖς ληστὰς ἀνεῴγασιν. Δικαιάρχος δὲ τῷ Μίκυλλος ἢ Ἀλεκτρυὼν καὶ ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἅπλητός τε εἴης χρημάτων ὁ αἰχροκερδὴς, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ευς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere ευς, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμηνίας, βασιλέας, ἱερέας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοὶ, τὸ δὲ σωτηρημένως ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἑλληνικόν. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτει εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum praeceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ευς dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διχιλίους ὁπλίτας ὁ Ἀφροσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι διχιλίους μὲν ὁπλίτας, ἱππέας δὲ Ἀφροσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἱππεῖς *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ὐν γῇ μήτ' ὐν θαλάττῃ ἀλφυγεῖν τὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ὡς ἐγανώθην ὁ φυλὼ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ὃς αὐτὸς ἔχων ἦκεν ἱππέας ὁ πεζούς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ὁ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καλαλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἡκοντας ὐκ τῆ Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἀφικοσίους. Idem in III. Philipp. Ψιλοὺς, ἱππέας, τοξότας, ξενικούς. Ibidem: ἢ πότεροι τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in

To-

σὺ δὲ τὼ ἱππεῖς καλενόησας; ἀλλὰ ἔοικας ἐ φροντίζειν τ̃ λόγων, μάλιστα ὧς νῦν χτ' σφᾶς αὐτὼς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μ̃ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὼς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γῶν ἄδηλόν ἐστι, τὸ χτ' σφᾶς αὐτὼς ἐφ' ἡμ̃ν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μ̃ν δῆλον· σὲ δὲ οὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ)

se) agnovisti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter se (nos) ipsos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obscure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obscurum est illud *inter se ipsos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*respondet*) enim ille consu-

73. Μαντεύεται γοῦν] Χρᾷ μ̃ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προφήτ. V.

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Josephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pausanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chrysostom.* in comparatione monachi & regis: κ̃ τοξότας, κ̃ ἱππέας, κ̃ τραπεζοῦς. Sic usi sunt jam dicti auctores semper, praeter *Plutarch.* & *Josephum*. Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accusativo, eodem loco, typographis adscribendum est, ἱππέας, inquit, τὼς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accusativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, κλαφέας, σκαφέας, ἱρέας, ἀρχιερέας, ἱρωφέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐριτρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δαμέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* semper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accusativo. Ergo scribis debetur quod illic ἱππεῖς, τροφεῖς, φονεῖς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joseph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δανα΄δων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Isocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλους προσαγορευομένους, cum in aliis locis semper scribat βασιλέας, praesertim in ad Nicoclem ὑποθήκαις, sive hic ipse Isocrates illius orationis sit auctor, sive alius. Simili forte errore legitur apud *Demosthenem* in ea oratione qua respondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γνωσῖα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ̃ πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς ξυμπάσης ἡγεῖσθ). Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coetas* navium significans, non *pastores*: ut Valla vertit, sicut viri eruditissimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his coetis vide quae docuit Vir Clarissimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non dissimilis locus est Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ὑποκριτόμενοι τραγῳδοί, pro quo alibi semper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: οἷς σωάω & τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: κ̃ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo post: τοσούτους ἐδυνάμην βασιλέας ἀβροῖσαι. *J.G.G.*

Ἱππεῖς ἐς πεδίον] Ἀναβ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Bas.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενον. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατενόησας; ἀλλὰ] Videtur post κατενόησας insistere paululum, & responsum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere studui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus solœcismus, ut si dicam *inter eos ipsos narravimus*, cum de nobis ipsis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiæ personæ pronomen junxerunt verbo tertiæ personæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργῶς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρεισάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipsos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον χειματίζειν. Nos ipsos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύ) γοῦν ἐκεῖνῳ πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de consulentibus. *Æschines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντείαν ἐμαντεύσαντο τ̃ θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντεύεται δὲ τὰ ἔπεμψε μαντευόμενον ὁ Κροῖσ. *Plato* in Apologia Socratis: Ἐμοῦ φῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθ. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moschopul.* hoc paulo aliter: Χρᾷ, inquit, ἀντὶ τ̃ πρᾶττει βαρύνει). Χρὴ δὲ τὸ ἐπιστημόνως ἀντὶ τ̃ χρησμὸν δίδωσι, κ̃ χρᾶν ἀπαρέμφατον. Χρᾷ γάρ ἐστι & τροπ̃ τ̃ α εἰς η χρῆ. κ̃ ὁ μ̃ Θεὸς χρῆ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύ). Hanc *Moschopuli* sententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra censeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua sit usus, cui peculiare est η, identidem tamen χρᾷ usurpavit. Ὁ Ἀκαρνὰν, inquit, χρησμολόγ ἀνὴρ, ὃς οἱ προσῶν χρᾷ τὸ ἐξαμείψειν τόνῳ. Et paulo post: Ὁ μ̃ δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ τὸ τριμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, τὸν Βοιωτίαν. Sed & *Moschopulo* stat *Eustath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ὀξυτονηθὲν πρὸς διαφορὰν τ̃ χρῆ, ὅ ἐστι μαντεύεται. οἷον χρὴ μοι τοιαῦτ' ὁ Φοῖβ. Sed ut ad μαντεύεσθαι reverteramur, non semper observatur illud Luciani de hac voce praeceptum, sed ab accuratissimis & Atticistarum scriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus respondentibus. *Demosthenes* περὶ στεφάνου Καὶ τ̃ Ἀπόλλω τ̃ Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δέ τι-

τι

fulentibus univerſis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexiſti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloeciſmus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed noſtine aliquem *ſibi conciliantem* nuptias?

γῆν ἐκεῖνον πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 δὲ τὸ μαντευόμενον καλεύσας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε σολοικῶν; ΣΟ. Ἔοικασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶσθα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

a Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & ſtatim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρός.

τε ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῶ λόγῳ μαντευόμενον. Pauloque poſt: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύεται ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tireſiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὅστις ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν & ἀνελεῖν. *Iſocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀνεῖλε παρὰ τῷ τράσαντι & τὴν ἐπισκιζητεῖν. *Herodot.* in II. ὃν μὲ δὴ ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι. *Chryſoſt.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σφοδρῶς & δείμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀνελεῖν περὶ τῆ κατὰ γνάμιλα αὐτοῦ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε σολοικῶν] *Nam ſinguli ſolœciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: ſinguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶ φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρίνω. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κἀθ' εἷς, in nonnullis κἀθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἷς ἕνα, κοινῇ δὲ, inquit, καὶ εἷς ἕνα. *publice & privatim.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύεσθαι αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύεται ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι propriè eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί οὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τὴν [a] μνησιώμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί οὖν πρὸς τὸν ἐμὸν γάμον, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, καὶ τοῦτο μὴ ὅτας ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθών, ὡς ἀπολείποι τὴν γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζειν φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὁ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Solecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Solecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, solecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

a Μνησιώμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἐρεῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. Υ

& dici de viris Attice, μνησιάζ vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρώην γοῦν ἐπειδὴ γάμου σὺ Κυζικῆνε μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτην μνῶντας Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλισθένης Ἁλιάρτιος. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτην πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τὴν λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχων· ὁ δὲ Τόμυρις σωώσας σὺν αὐτὴν μιν μεμάθηκε. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nola mea.* Οὐ γὰρ λανθάνεσθαι δίκης, inquit, καὶ γὰρ γυνὴ τελευτῶσα καὶ παλαιὸς ἐμνᾶτο μυριάκις ὁ χλαμύδος ἵππους παιδαγωγεῖσθαι δέοντος. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ἔστιν ὑμῖν οὐ τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστεύεσθαι. Ibidem: Δεῖ δὲ τὸν μνησόμενον ἔτους πρεσβεύειν ἑαυτὸν διότι μνηστεύσων ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύεσθαι τὸν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύσατο αὐτὴν τριάκοντα ταλάντων. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Attica tamen voce μνησιᾶν γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνησιᾶν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πάντοθεν ἐμοὶ μνησιᾶν γάμους τοὺς ὕστας. *Isocrat.* βιαληθὼν τοῦ μνησιῶσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τῶν ἡγεμόνων ταύτην ἐμνήσιων. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Bolgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversar. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quae a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J. G. G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Solecismum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀμεταφόρως δὲ Νικήρατος· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Διόδωρος δὲ ὁ Μελήτης τὸ λάλιν ἐκβάλλει τὰ γάμια. Nimirum uxor cum a viro divertit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere*. Cic. *Mimam exegit*. Eleganter igitur *Josephus*, ἵνα μὴ τὸν ἄνδρα παλαλιπεῖν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι δεῖ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας πρασέβη. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀπεμψωσθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὸν νόμον γαμιστήν. Ibidem in *Bis Accusata*: Τὸν νόμῳ γαμιστὴν ὄντως ἀτίμως ἀπολιπόν. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἐκπέμψας δὲ συζῇ. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲν ἄλλως γυναῖκα ἀπολιπεῖν τὸν ἄνδρα, ἀλλοὺς δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐκ φαρμακείας ἢ τέκνων. Ibidem: ἀπεπέμψατο γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεστι γαμεῖν, ὃν βούλεταί τις, καὶ ἀπολιπέσθαι τὴν ἔσαν γυναῖκα. *J. G. G.*

93. Εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν ἐκτὸς, καὶ ἔξω κέκροτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κέκροτεν & ψοφεῖν. Exiturus eum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *foras crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introitus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare facias* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fuam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσῃ. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδὲν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτοντα, ἢ τὴν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως αἰσθάνεσθαι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος;

[b] ποιήσειε] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* ποιήσειαν *J. Bl. M. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἄν τις ἐτὸς, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

8. Νῦν δὴ] Πλατωνικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ὅστις δὲ τὸ ἄρτι λέγει τὸ ἀπαρεμφάτου σημασίᾳ τῷ ἐνεστῶτι, μιαίνεται σολοικίζων. *V.*

[a] Ἀνιστίδικτον] In Impr. eſt καὶ τῶς ἀνιστίδικτα. Sed in V. manum eſſe ἀνιστίδικτον, unde palam eſt, legendum eſſe, ἀνιστίδικτον σημασίας, ὅτι δὲ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμην ἀσυμπάρτητον, ἵνα μὴ σολοικίζῃ ὁ χρώμενος. *V.* qui edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Græcis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν αὐτὸν ἢ ψοφοῖ ἔξω. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη. Idem in *Fugitiv.* Ὅτε ἐδεῖτο δῆτα κλεῖσαι τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δὴ τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ λάξ τρίψῃς, ἀλλὰ γιῦσαι τὴ θύρας. Et in *Nubibus*: Γιῦσαι τὴ θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἐρομένῳ δέ μοι, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in l. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρούσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἄρχοντός ἔξω ἰσάκαι ἐκρούσαν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyps.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δὴ, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὲ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις ἐντυχόντες τοῖς λόγοις, ὅτε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις οὐ πρότερον νόμων· Πλάτων ἀναλελυμένως εἴρηκε ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σαυτοῦ μοι· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων κακίστατος ἀνὴρ φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ μέ ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θῆρας, πόθεν ἐξέλαμψε. Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐκρεμάνας τύχῃ. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γέρων ἐσί. Idem: Νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια κηλά. *Euſtath.* Νῦν δὴ, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως· ἐν ἀτόμῳ. ὅ καὶ φησι μόνῳ παρ' ὑμῖν σταθήσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: ὅπως δὴ νῦν θανάτων ἡμᾶς ἐλεῖν. Ibidem: Ἄναξ δὴ νῦν γ' ἐς τὰ πρὸς τούτους κακά. *Plato* in Gorgia : ἀρ' οὖν καὶ ἐν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρότερον. Cum futuro autem αὐτίκα, μετὰ ταῦτα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, σὺν εἰς μακρὰν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τὰ πατρὸς ἀριστεύειν τέτυκτο λαοῖσιν. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Λυκίοις βίη Τρώεσσι ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δὴ, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτε θαυμαστὸν εἶδεν. Idem in Phaedone: Ὦ Σώκρατες, ὅτε περ δὴ σε προσιοῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri: Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ πολλὴ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ δὲ θέλετε, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σύ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆ Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπέ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ πας' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς φαίνεται] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆ ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά 'ϛι τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

§ 10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejuſmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſus fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

[a] Μάθῃς] Sic omnes. [b] ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſeruit *Geſn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα διαιρούμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, ἐν ἀρχῇ κώλου μόνον εὑρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ' ᾧ ὀνόμασι τοῦτο ἐπιφέρομεν, οἷον, πάντα παιῶ, ἄττα ἂν βούλομαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεὶ· ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν Φαίδωνι· ἦν δὲ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἣν με φὴς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν & εἰς σε] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως & πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιαίτημα, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπὶ σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅμως μὲν κινδυνεύει μόνον ἁμαρτεῖσθαι, ἀλλὰ & ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν ἀλόγον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ἢ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, καὶ ὅστις παῖδα, καὶ φίλον, καὶ ὅστις γε οἰκέτην, πλὴν [c] ἢ περὶ τῶν πραγμάτων ἅτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἕτερα πρὸς ἕτερον γίνεται, τῷ μὴ ὀρθῷ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τῷ μὴ ὄντι πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρὸς τινὰ, ἢ οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* *d* ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. *e* Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. *f* Δόξει.] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* *g* Εἰ] Forſ. εἰὴ. *h* Λέγειν] Sic *H. P. F. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Διαστέλλεσθαι γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθιστάναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλαξ ἐπὶ τῶν ποιούντων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀντὶ ἑτέρου ἰσάζειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere*. Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσως σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερα πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit; ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγων ἐστὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit *Mo-*

κεῖν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι· ἐμφαίνει τὸ δὲ τοῦ τινα, τὸ ἐκείνου δεῖ [a] οὗ σπουδάζει. ἢ ταῦτα ἴσως μὲν συγχέχυται, ἴσως δὲ ἢ ἀκριβῶται τισί· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβοῦν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, ἢ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διαφέρει; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντα, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ σοι' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸ ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸ καθεζόμενον.

Ἥσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ ἢ ἄλλοθι δήμου ἔδρην. ἀντὶ τοῦ μήτε καθεζόμενον. πάλιν ἐν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα διαλλάττειν, ἁμαρτάνειν δοκεῖ· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assidere* & *sedere*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *considitor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assidere* & *sedere* differre ajo. SOL. Et qui tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assidere!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin, peregrine, sedes, sedem inveniemus & ipsi: sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Οὗ] Ὃ male *Fl.* b Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζε cett. Κάθησον *J.* Καθίζε *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω πρός σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι τοῦ, πρός σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἑκάστῳ] An ἕκαστον; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, ἢ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, ἢ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν γὰρ κάθισον πρός τινα ἐστῶτα λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸ καθήμενον ἵνα κάθηται. ἢ μὴ ἐξαναστῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἥσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ ἢ ἄλλοθι δήμου ἔδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντα ὡς ἔστιν ἔκφυλον. *nam tibi te dicentem imperativum καθέσθητι, sede, vocem assessi peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵστασο, ἢ ἀναστάσθω, ἢ τὸ καθεσθείς, δὶς ῥητορικῶς τ' Ἀθηναίου φωνῆς. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari. cui equidem non invitus assensero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷον ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα νῦν γά σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντα. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audimus. Ἑκαθέσθην, inquit *Thomas*, καθεσθείς, καθεσθησόμαι, καθεσθῆναι, ἢ ὅτι λύει τοῦτον, βάσῃσθαι. λέγει δὲ καθίζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, καθεδεῖν, καθεδούμενος, καθέδρα, καθεδεῖσθαι, καθεσθείς, καθεσθήσομαι δὲ πληθυντικὰ καθεσθησόμεθα, ἐκάθισα. Parum igitur Attice *Hesiod.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ σταθεὶς ἐν δάφνῃ, διηγήσατο, ἔλεγεν. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθήμεθα. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀκτωμέσιον δὲ ἐξαναστάντες ὥσπερ δι' πρὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου. Idem libro VIII. Καθεσθεῖσα δ' ἡ βασιλὶς. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, ἢ καθίζομαι, ἢ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθέζεσθαι ποιῶ. Locus est in II. ἀναβάσεως· Καὶ ἅτε συλλόμενα δὲ Ἀρμὴν, ὡς ἐδόκει ἐλθὼν εἰς τὸ σῶμα τὸ βασιλέως καθεῖναι ἐκέλευσεν. Sic καθίζειν δίκην apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς. ἢ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Καθίσμαι δὲ ἐγὼ, ἀπὸ μετοχῆς, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, ἢ ἐναίσιον βάθρον. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ἐ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιῶ καθίζειν, ἀλλὰ ἐ ἑαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἑαυτὸν ἔνθεν ὦ θάτερα. *J.G.G.*

57. Εἴη διαφέρειν] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. de S.*

61. Ἥσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; *καταδουλοῦν* vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴτ' τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγων τὸ δὲ μόνης ἡμᾶς αὐτῆς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ἀλλ' ἴθι λέγε, ἵνα [i] γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος σὺ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ὄφι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νὴ γέ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἰ [k] μὴ αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* g Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγων cett. h Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Fl. Y. Vr.* Ἱκανὼς cett. i Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] Ms προδιδάσκων *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. k Μὴ] Ms legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦν] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· ἢ τὸν ἅπαν ὅλον βασιλέα τῷ μεγάλῳ καταδούλωσιν. ἐὰν ἄρα μὴ τὸ τοῦ Λουκιανοῦ. *V.*

61. Ἥρα ξυῶ'] *Hom.* Od. Ω. 44. *M. du S.*

Ἥρα ξυῶ'] Apud *Homerum* Od. Ω. 44. editur Ἧσ', ἑὸ ξυῶ'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥρα. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἧσο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit σοὶ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ἐπέτελλε Ὀδυσσεύς. Τελέμαχος δ' ἐπιφαδὸν ἵησιν, φύσιόν τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *assile* autem pro *jessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, nusquam positum aliter. *J.M.G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγειν huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J.M.G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ἡ μόνον ὁ συγγραφόμενος τόλεμόν τινα, ἢτοι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γινόμενον, οἷος ὁ Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ ὁ γράφοντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι καινὸν συγγραφὴς ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ ἐπέγραψαν αἱ ξυγγραφαὶ ἄλλο μὲ οὐδέν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ξυγγραφεὺς μὲν γάρ ἐστι ὁ τὰ περὶ ἑαυτοῦ γιγνόμενα συγγραφόμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ὁ περὶ ἑτέρου γιγνόμενα, ὡς Θουκυδίδης. Ratque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J.G.G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde refarciendam. *J.M.G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲ καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἑαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοὺς τῷ Θαλάττης ῥώμῃ. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲ καταδουλωμένους τὴν Ἑλλάδα. *J.G.G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατὰ τὸν ποιητὴν, ὠχρός τέ σευ εἶλε παρ-

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριφῶντος &c. *B1.* ac 2. In cett. omissa. *a* Συνέστυκας] Συνέστυκας Edd. priores. *b* Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. *Fl.*

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ὅτος ὁ λόγος ἄλλος τις, καὶ οὐ Λυκίνου δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ οὐ δεῖ ἐπιφέρειν. *V.*

3. Βυσσοδομεύεις] [*] Ἐκ βάθους σκέπτῃ. *V.*

[*] Ἐκ] Abest propositio ab editis. Addidit *M. du S.*

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. *J. J.*

Ibid. Διαλύσωμεν τὸν διάλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφωνητέας, ἐπίρρημα, ἐς τρίτον ἔφατον ἀφροδαιτήσας δὲ ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis oblivisci tur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impostorem vocat ἵνα φιλόσοφος, ἵνα φιλόπατρις. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forte vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ειάς. μή πω τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλησας; οὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς πάθειν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἷμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ὅτε τοῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ βοῶντος τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι, ἢ καὶ τὴν χεῖρα παλαις ἥσουσα ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, ἢ

6. Τριπάρηνον] Κέρβερον. *V.*

7. Τίνι θεῶν — συνήλησας.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἀναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M.du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προσείπω τὸν καλὸν Κριτίαν, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωκε). *J.M.G.*

14. Ἢ ἐς τὴν χεῖρα] An ἢ ἐς ἐκ τὴν χειρός; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένῳ λόγῳ, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζῃ τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ καὶ χρημάτων ὠθούμην ἂν ὅτι κεφαλῆς σκολοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, καὶ τὸ τοῦ Κλεομβρότου πήδημα τοῦ Ἀμβρακιώτου ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τὸ θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅτι σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἢ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀναπυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τὸ ἀπόρρητον. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπόβλεπτον, καὶ τὸ ἀσταθὲς τὸ βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω φερόμενον, καὶ ἡ ἀσυνέπεια τῶν λεγομένων, καὶ τὸ ἀσυνάρτητον τῆς διανοίας, καὶ τὸ ἀνάμεστον τῆς ὀργῆς, καὶ τὸ ἀνάπλεων τῆς ἀπονοίας, καὶ τὸ ἀνάμεστον τῆς ἀλαζονείας

conversio, valde te conspiciendum atque notabilem faciunt. Sed respira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciscaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum est unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne spiritu in sublime sublatus, spectaculum multitudini fias, & delapsus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo signes. Insigniter enim, quae hodie ex sacerrimis sophistis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur respira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda consilia! heu, heu, heu, heu, spes vanissimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipsas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam super Propontide excitasti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῦ δεινῦ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλους, μή τι κακὸν παθέῃς. ΚΡΙΤ. Σὺ μέ, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί σε καλαπεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀλλ' ἀκήκοα τήμερον ὡς τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν νηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῦ δεινῦ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀλίγου πνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

b Καλονομάσῃς] Καλαπομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

εὐκαλαφρόνητον πρᾶγμα ὡς δεινῆς ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. *Μή τι κακὸν παθῇς*] Hemistichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. *Καί σε καλαπεσὼν*] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ γε ὦ Θαλάττης καλαπεσὼν Μιλήσιόν τι πέλαγος ἡμῖν ὄνομα θῇς ὁ Ἰκάριον ἀπὸ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heuman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *spiritu meo*, ne quis intelligat substantiam spiritualem; sed *Gesn.* videtur ambiguum studio servasse. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Christianos notari τῷ σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Christum ipsum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Periistephan.* 10, 40. Christianis Asclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophistas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus est noster, nisi quod paullo modestius ille hyperbola utitur, in *Philopss.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἔκαον, ὥστε οἱ τῇ γλώττῃ πιστοὶ, ἐμπεφυσημένον τὸ γαστέρα, ἐμοὶ δόκουν. κ.τ.λ. Simili fere metaphora, sed alio instituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. seq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes istae; ne Graecum quidem illud φύ. Forsan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verbo-

rum omissa est interpretatio a *Micyllo* ex editione Paris. 1615. f. & *Basil.* 1619. 8. quem sequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adversum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves nisi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam ἀνέχεσθαι πόντου (frequenti praepositionis ἐς ellipsi) hic valere ingredi, nemo negabit, nisi si quis putet, secundo Borea intrari e Propontide Pontum, id est, versus septentrionem navigari posse. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream posset, debuisse constitutum esse eo circiter loco, ubi est Constantinopolis. Quod quorsum valeat, in disputatione dictum est. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. B, 148. Odyss. O, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia absurditate non dicam; sed id rogo; ubinam gentium stantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod sentio dicam, Constantinopoli hoc scriptum puto. Alioqui cur de Propontide scriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compescendis Scytharum excursionibus in fine Dialogi; unde satis liquet in ea regione habitasse, quae iis gentibus vicina esset. Vide etiam Nερ. c. 6. unde conjicio tres hosce libellos ab eodem viro scriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' κάλων αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσουϛ, τ κυμάτων ὑπτυλινδύντων ἐκ τῦ φυσήματϛ. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκά-
τοις ἐνέκειτο. πόσϛ κορκορυγμὸς, ϗ κλόνϛ τ γαϛέρα σε συνετάραττε· πολύωλον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ϗ, χρ' τὸ τερατῶδες, ϗ ἀφ' τ ὀνύχων ἀκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ϗ ἐξ ὀνύχων· ϗ γὰ μηρὸν γαϛέρα τεθέασαι, ϗ κεφαλὴν κύουσαν, ϗ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατῦσαν, ϗ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· ϗ ὅλως τερατώδης ὁ βίϛ, εἰ βούλει πιϛεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ ϗ χελιδόνες εὐηχα κελαδῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τό, τε

naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

[a] Αἱ] Sic noſtrae, Τὰ *Geſn.* Edit.

58. Κάλων] A κάλϛ χοινίων, pro κάλως. *F.G.*

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. *F.G.* Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώων ἴξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμων ἰέναι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. *J.F.R.*

61. Πόσϛ κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph. in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἰταμάχθης τ γαϛέρα ϵ κλόνϛ ἰξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνϛ ſecundum Scholiaſten eſt ῥοῖϛ τις ϵ πλῆξ διεκορκόρυγησε autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέρων τ ἦχον. *J.M.G.*

62. Πολύωτον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.
J.M.G.

Πολύωτον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J.F.R.*

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἔπϛ. *F.G.*

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὕστερ Ἄργϛ ὅλϛ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis,*
Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐνδεδυμένη μὲ ὑπροσωπότατϛ ἐκδῦσα δὲ ὅλϛ πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J.M.G.*

66. Κτήμιλον] De Baccho, alludit ad γαϛροκτήμιλον. *F.G.*

Κτήμιλον γαϛέρα] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κτήμιλον ſuram, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαϛροκτημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J.M.G.*

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. *F.G.*

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J.M.G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J.M.G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπεί] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τοῦ δ' ἐνὶ χώρῳ. *J.M.G.*

80. Ὕπερον] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὕπερϛ, genere maſculino, ſed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

tens cantus, & aqua leni decurrens ſuſurro, animam ipſam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus ſane, Critia, ſed timeo, ne forte incantatio ſit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me ſuciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς κηλαθέλξει.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σε ἐπῳδὴ τὸ ἠκουσμένον ᾖ, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τ ἀψύχων [b] ἀπεργάσεται ἡ θαυμασία σε αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τ Δία τ αἰθέριον, ὃ τοῦτο γενήσεται σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τ Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσαιτο ἀμυνέμεναί σε, εἰ τοῦτο βεβαίως τ ὅρκον; οἶδα γὰρ καὶ σὲ μὴ ἀγνοεῖν τὸν τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ὁ δυνήσεται ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέῤῥιψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τ Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καταγεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· τοιγὰρ δὲ τ παντὸς Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P. H.* c Κατάπληξις] Κατάβλιξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi DIs placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, Θύρωμα *Heſychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem Θύρετρα id eſt Θύραι, & Θύρετρα, hoc eſt Θυρώματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem prae oculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τ θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσεται — κατάβλιξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἀπαύστου καὶ παλαληκτικοῦ· ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magno atque immanis* (amaſia) κατάπληξις *plenaque honoris* a ſaucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμωμήτους] Verbum *Homerice* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἀμαιμάκετον &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ϗ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέ, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. ἐχὶ κύκνος ὅτος ἐγένετο, ϗ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ϗ ταῦρος; ϗ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ϗ διέφυγε δεῦρο τὸ πέλαγος, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεηπόνῳ, ὁ βροντοποιὸς, ϗ κεραυνοβόλος σὺ Ζεὺς, ϗ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βακτηρίᾳ καλλιεντάνυτο. τὸ δὲ ϗ Αἰθίοψι συνευωχεῖτο, ἀνδράσι μελαντέροις, ϗ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις, ϗ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίσατο, ἀλλ' ἐπιβεβρεγμένος

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis caussa, quin taurus etiam? & nisi celeriter suscepto in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἴρματα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖνο, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quasi legeretur ἐκεῖνο, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμόσαλο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσαλο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσαλο] Etsi ter quater ἐπομοσόμεθα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kustero* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠρτρίᾳ] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαβύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὸ χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ϗ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ ἰλλόβιον ἐμοὶ γένῃ. *J. M. G.*

4. Κατεμεστώσατο] Forte καλαμεστώσατο a καλαμεστόω. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἄμωμον rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, οἱ δὲ ἥλιοι εἰσι, — ϗ τὸ πῦρ ἔτι ἐλύπει. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἱμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄιμων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστεις ὑπόπτους. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτους ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ὑφηνίαις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσάπτοις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνος vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θαλάμαλα *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτης supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποδιεβρεγμένος] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἐνυπν. c. 1. Ταῖς πλαγίοις ἐν ἕδρᾳ — τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀμοιβαῖα παρὰ τ' τίχνης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τί δεῖ λέγειν ἰχθυοφάγους ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀράμβοι Λυδοὺς ἐν Θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἡξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοίως μὴ ἀτυχήσειν αὐτίκας. Ipse canon *Homer.* Il. B, 353.

Φη-

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδεῖαι πας' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τοῦ Διὸς τοῦ, καὶ τὸ Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὡς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρός, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὡς τρίαιναν ἐν ταῖν χερσὶν κρατοῦντ, καὶ ἀφθόρου τι, καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σει-

[b] Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *ἰατρὸς*. [c] Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ἂν καλαντῶσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —— Ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἰταμώτατα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀναπόλυτον quidem & σολοικοφανέστερον agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποδιεργμένον Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιεργμ. καθεδεῖαι] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετῷ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐς τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἰδού, inquit, ὡς ὅλον ἐμοῦ κυοφορεῖ ὁ γενναῖος, καὶ παλλαχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ὢν ἐς μώσεις, ὡς φασὶν, σοφὸς. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξίᾳ (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προστοιῆται μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.Le Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, λοιπὸν δὲ σὺ τέξεαι γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ οἶμαι, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον.] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὁπόσος τε χάλκεος Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὃν Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ἐπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τοιούτων ἐστί; τὸν γὰρ Ἄρην ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀπολύσαντα, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνδήσαντα, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδουμένων τὴν [a] μοιχείαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἱππειος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρύοις, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τοὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείρας τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπολευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχοὺς ἀμύνων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δέ τι; ΤΡΙΕΦ. Μὴ μοι τὸν κακόδουλον, τοῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανοῦντα ἐπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ προσδεχεσθαί σε, ἀφ' ὧν προδιαβληθῆναι πρώην ἀφ' σοῦ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. τὴν Ἀθηνᾶς ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τὴν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi simillium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a *Μοιχείαν*] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχεύων S.* & *Amst.* b *Ἔκλαυσε*] Bene correxit *Solan.* *Ἔκλυσε* Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐπιπρέσειε ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὅσσον τόσσον ἀϋσάσκε· ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum *ἐνοσίγαιος*, & *ἐνοσίχθων* saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim *ἐνοσίχθων* & *ἐνοσίγαιος*. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An *προαγωγός*? *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo *δημαγωγεῖν*, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur *ἔκλυσε*, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit *κλαίειν τινὰ* recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — *κλαῖεν ἑὸν πατέρ'* — *αὐτὸν Πάτροκλον*. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. *πικρὸν κλαύσειν*. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Προσβύτην] *Πρεσβύτατον θεῶν* vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam causa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

45 τις, ἢ ἐνόπλου, ἡ καλλιπλοκίδης θεᾶς, ἣ ἡ τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει τεθέαπται), ε ἢ Γιγαντολέτιν θεόν. ἐ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι d γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ περιφέρει); ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καταπλήσσει τοὺς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλεται). ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ ἀφ' τούτου ἡ Γλαυκῶπις ἀκαταμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ ἀφ' τί δὲ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, e μηρία ταύρων, καὶ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται), ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' ἐ οἱ δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπικουρεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῇ ἐπιφέρει).

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniste talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ f παρὰ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλλωπικότως. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτήν, πλὴν γε τοῦ ὀνό-

e Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Gesn. e Μηρία] Μηρία male J. & V2. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. 1051. ubi πρεσβύτιδι θεοῖ. J.M.G.

38. Μὰ μὰ] Ellipsis τοῦ λόγου vel similis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὰ, μὰ μ' οὐκ κ. τ. λ. ubi Scholiasta: τὸ πλῆρες, μὰ, μὰ μὰ. *Aristoph.* Equit. 19. μὰ μὰ γὰ, μὰ μὰ, μὰ Δημοκρατίαν. Sed respexisse proprio videtur auctor *Aristoph.* Nub. 83. seq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτοὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μὰ μὰ γὰ τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον. J.M.G.

39. Καπίδυλον] Lepide miseram servitutis suae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae & Mercurii.* J.M.G.

40. Ἀστλογομῶν.] Specimen ejus ἀστλογομίας habes Od. Θ, 335. seq. Lucian. Dial. *Apoll. & Mercur.* J.M.G.

42. Προδιαβαλλῶσιν] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλλῶ, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλλῶ, & πρὸ non πρὸς in hoc composito usitatum, addito hoc Philopatridos testimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc isthic in textum non fuerit admissum. Interim προδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod suo loco non spernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J.F.R.

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet. E.M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, nisi forte τὸ τῆς Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. J.M.G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, si χρῆμα intelligas, vel quasi demonstrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. J.F.R.

55. Ἑτραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ ἡττώμενοι νικῶσιν, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν ἐκ δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτραλκία, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἑκατέροις ἀλκὴν ἐκ δύναμιν ἐξεπισοῦσαν. consentit etiam *Hesychius.* Recte igitur, puto, sensus hujus loci in versione est a me expressus. J.M.G.

59. Μυῖα] Μυῖα imprimis seu μυιαῖα ἑκὰ Diis grata putabant, & in sacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falso παραφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J.M.G.

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασε. Περσεὺς δὲ ταύτην ἄλλα ἀποπειρώμενος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφυοῦς μάθησιν, ἐπαοιδαῖς ταύτας ἀφελόμενος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτας ἔχουσι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρτοι μ' ἐλάνθανε πότε τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσπλαφίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καραλαμήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretricium fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen se nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

le

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. Fr. B1. 2. H. P. ΚΡΙΤ. male Vl. J. Ald. V2. S. Amst.

77. Προσπλαφίζετο] Ἐναίρως προσόλισθεν. V.

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποπειρώμενος *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat; cujus si physicas explicationes desideres, attatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. Ἐπαοιδὴν dubito, an apud alium veterem legatur. προσπλαφίζειν honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδαῖς] An ἐπαοιδὰς? *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδία *Hesychio* φαρμακία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. Fr. H. & B2. recte. In reliquis Krumendose. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienfium Deus, si a Christianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum suas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. saltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrati coepit, quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec libet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli misse ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. Δ. 50. *M. du S.*

84. Κρητὶ] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I, 46. haec sunt, Πρότερον δὲ ὑπὸ Σαυδῶν ἐλαυνόντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπαναστάντων, οἱ Κρήτῃ ὁ Ῥόδῳ ἀξιολογώτατα βάρβαρα, περιφανῆς ὀδὼ ἀφηγήσεως ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: characterem autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri a me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Hustio*, Dem. Evang. 4. 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. v. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretenfium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore lacturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes dissectas in insula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego si novissem, quot tibi Gorgonas attulissem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem fecissem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perseo superiorem judicassent.

10. Sed quoniam in Cretenses incidimus, memini adhuc illos mihi ostendere sepulcrum tui illius Jovis, & quae ipsius matrem sustentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conservantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec possent, mi Critia, incantationibus peragi,

ξίας ἁβρομελεῖς τε τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ [b] δέ τέ μιν καλέουσι, ϗ εἰ τῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καὶ σε τροπαιηγέτην ἀχαλαμάχητον ἀπεκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, ϗ ῥήτορες, κἀμὲ πολύ με Περσέως ὑπέρφυαν, ὡς πλείονας Γοργόνας ποιησαμένου.

Ἀλλ' ἔτι ἀμνημόνει τὰ τῦ Κρητὸς, ὃ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τῦ Διός αὐ, ϗ τὰ τῦ μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται ἁβρόμυσοι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τὴν ἐπῳδὴν, ϗ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δέ τέ μιν] Omiss. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

nostram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione στηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethusiorum, Gazaeorumque in Christianos saevitia hoc inter alia refert: ἤτοι λέγοντας, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ ϗ ἐσπερισμένας, ἀψαύστους μικροῦ ϗ ὀφθαλμοῖς ἀῤῥένων, εἰς μέσον προαγαγόντες ϗ ἐξ ἐδάτου γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θεᾷ πρότερον ἐπιδείξωσιν, εἶτ' ἀπακτείνωσι ϗ ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίοις ἀδοῦσι κατεσκάψαι — οἱ δὲ σταίρυσιν ἔτι τοῖς σκλάχνοις συόδη τροφὴν ἐπισκάπτοντες, συῶν τοὺς θερμοτέρους ἐπαφιᾶσι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaestina sanctarum Martyrum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apostatae, irruente in eos turba gentilium discerpti atque necati sunt.* Habemus ergo apud Cretenses Palaestinae virgines castas membratim dissectas sub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zosimo vidimus. Quod obscure ita Gazam signat auctor, vel eruditionis ostentandae caussa fecisse potest, vel studio obscurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, si quis in ipsa Creta insula tale quid tum contigisse putet. Nam quod μυρίους dixit, nihil nos debet morari, qui inanes hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J. M. G.*

Κρήτῃ δέ μιν] Κρήτῃ δέ τέ μιν. *F. G.* Optime. Et sic jam versus restitutus. *J. F. R.*

92. Τάφον] De sepulchro Jovis agit *Joh. Meursius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vs. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis sepulchro constare nostro, quam ex Luciano, quem semper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J. M. G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον seu obliquum significare, Lexicographi dicunt, quorsum equidem in versione respexi, *vallos*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim esse, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Λ mutato, ut est facilis harum literarum confusio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes significaret, quorsum sequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodissimam & secretissimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus est, distinguendum) a Gnossio adeuntibus viam laudat. *J. M. G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F. G.* Bene, & hoc recepi. *J. F. R.*

95. Τὰ ὄργια] Adscribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia sit, quae hic requiritur *orgiorum* significatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abusive sacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τῦ ὀργᾶν, *a furore, vel* ἀπὸ τῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegranda, si modo ipse illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante posuerat: utraque enim ratio ad Bacchica sacra respicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τῦ εἴργειν, *abarcendo*, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curiosorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretensium Virginum capitibus non posse Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid sibi retinere. *J. M. G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο· τάχ' ἂν ἡ ἐκ νεκάδων ἐξήγαγεν ἄν, ἢ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τῶν ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον ἡμᾶς καὶ ταύτην.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, ἢ κασίγνητον, ἢ οὐδ' ἀδελφὴν; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, ἢ τὴν ἐκ ποδῶν ἢ χερῶν ἐκτεταμένην, οὐδὲ δράμε.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, ἠρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, ἢ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Jo-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπωμόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem cesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concubere.* Et σύγχρονος nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. τελετ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὴ παφλαγμένη, ἢ ἐ συμπονῆς Ἥρας, ἵνα ἀχαρισεῖ αὐτὸν ἀναπτύξει μετούσης ἐμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τὸν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον ἐ Διὸς γαμετὴν, ἀλλὰ ἐ λόγῳ σώματος ἀνάγνου ἐμφανισοῦ. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐκ ἀφίστησιν συμπλοκὴν, τὸν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τοῦ ποδὸς — ἐκτετραμμένην] An leg. ἢ τοῦ ποδὸς ἐ χειρὸς ἐκτετραμμένην. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε ταφασσούσης. *Theophr.* Char. *F.G.*

Ibid. Ἐκ ποδὸς ἐ χειρός] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J.M.G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J.M.G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἕξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J.M.G.*

12. Ἐξ ἑνὸς τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J.F.R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Geraſenus. Neſcio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna ſilentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum veſtigiis. Ego enim te docebo, quid ſit hoc univerſum, & quis ſit ante omnia, & quae univerſi ſit combinatio atque conſtructio. Antea enim mihi quae jam tibi uſu venerunt. Sed poſtquam in Galilaeum incidi, recalvaſtrum, naſonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum ſe penetraverat, resque omnium pulcherrimas

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὅρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τετρακτὺν φῂς Πυθαγόρου, ἢ ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔστ' ὧδε μέτρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαθον, ἄφρ' σύνιχα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίππιος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι'

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phyſ. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notiſſimum, quod in incertis exſtat. vſ. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus eſt in fabula: *Le feſtin de Pierre* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, noſtra nihil intereſt, niſi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* diſputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc ſchediaſmate feciſſe, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuiſſe. *J.M.G.*

17. Τέτρακτὺν] De *tractu* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I. 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit myſteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geraſ. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum ſomnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haereſi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haereſi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. ſupra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapſ.* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium eſſe adſcripſere *Guj.* & *Menag.* Σίγα τὰ νέρθε] Chriſtianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exſtiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur deſumpta. Vide Z. *tr.* c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Reſpicitur procul dubio ad *Ariſtophan.* Νεφ. 143. ſeqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum veſtigia & ſaltus demenſus fuerit Socrates, multo cum ſale enarratur. quod ipſum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; poſteriora ad Paulum ſpectant. Cujus caput & faciem deſcribit? nonne Pauli? certe non Chriſti, cui ſoli ſequentia tribui par fuit. *M.du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expoſitum in diſſert. §. 37. Hic illud monere ſatis fuerit, neque Paullum, neque ipſum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, ſed quemcumque doctorem, cui deriſor hic deſcriptionem, quam ipſe ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Chriſtianos & Celſus & Julianus Apoſtata vocabant, vid. *Dodw.* diſſ. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* ſel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Robustus, recalvaſter.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemſterh.* *J.F.R.*

25. Ἐπίππιος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naſo tractant ex inſtituto, ille 2, 72. hic p. 110. ſeq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naſo agit, quid hoc ſit vocabuli explicat. Sed Gloſſ. Gr. Lat. Vulcan. ἐπίππιος Naſutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeſte ridet Paulli ἁρπαγὴν, quam phraſi *Ariſtoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶ μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἢν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

KPIT. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, ἀλλὰ φόβος μ' ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς πω τὰ τῦ Ἀριστοφάνους τῦ δραματοποιῦ ὄρνιθας ποιήματα; KPIT. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχ' ταῦτ' αὐτῦ τοιόνδε·

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

KPIT. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τ' ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum veſtigiis collocavit. Etiam ex te faciam, ſi auſcultare mihi velis, vere hominem.

13. CRIT. Cedo, peritiſſime Triepho, horror enim me inceſſit. TRIEPH. Legiſtine unquam Ariſtophanis Comici poëmatia quae ille aves inſcripſit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo ſcriptum eſt:

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

CRIT. Praeclare iſta, ſed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, inviſa, incomprehenſa, *quae ſolvit tenebras, ſqualorem numine abegit.* Verbo tantum a ſe prolato, ut tardilinguis ille ſcriptum reliquit, terram aquis impoſitam condenſavit, caelum expandit, ſtellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι V2. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. V.

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. V.

Socrates caeleſtium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀπροϐατῶ, inquit, καὶ ἐκφρονῶ τ' ἥλιον. J.M.G.

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obſcurum eſt, baptiſmum rideri. J.M.G.

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum eſt:

Ταῦτά σε φοιτῶντα ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.

Quanquam ſi ſenſum magis, quam verba ſequamur, in noſtris libris etiam *Luc.* II, 79. ſcriptum eſt: τῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias converſionem vocant Theologi. J.M.G.

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepoſitiones, quibus junctum eſt hoc verbum, clandeſtinum quid, & fraudulentum alias ſignificant; ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύνειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id ſibi vult Triepho, magiſtrum illum ſuum, ſuo jure caelum ingredi, diſcipulos magiſtro adhaerentes una clam irrepere. J.M.G.

Ibid. Ἀσεϐῶν χώρων] Poſſis quidem ad coetum ſeu communionem impiorum referre, quam κοινὸν αἰῶνα κ.τ.λ. noſtri vocant; ſed tamen ſecutus mihi videtur Auctor Lucianum ſuum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hiſt.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac ῥήσει uſus eſt. J.M.G.

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud ſacros ſcriptores ſit, nemini ignotum eſt paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud ſibi voluit Triepho, pro homine habendum non eſſe, qui humiliter adeo & abjecte de Diis ſentiret, per diſciplinam autem, quam ipſe profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum poſſe traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philoſophi fere pollicebantur univerſi. J.M.G.

Ἐπ' ἀληθείας] Neſcio an aliud myſterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demoſth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Ariſtoph.* Plut. 892. J.F.R.

32. Διὰ φόβος γὰρ ἔρχομαι] Verba ſunt *Euripidis* in Or. vſ. 757. M.Ant.

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum eſt, idque ſatis longum, quod ὄρνιθες ſeu aves vocatur, haud immerito tamen ποιηματίων nomine inſignitur, ob crebras per choros, ſyſtemata, odas, epirrhemata &c. conciſiones, quae bonam partem ſententiam etiam per ſe abſolvunt. Locus qui prae manu eſt, habetur vſ. 696. ſeqq. J.M.G.

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noſter infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. ſeu *Tyranno* c. 4. J.M.G.

37. Χάος] Extant etiamnum carmina iſta apud *Ar-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

γας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἀνθρώπους ἐκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν ἀρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενησμένα ἐς ἅπαντας, ἐγχαράττεσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητικὸν ἀκούσαιμι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

De magno autem Hercule ita:

ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακληείη φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλ-

ὁ Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀοίδιμος] Βοιδὸς. *V.*

---

tistophan. av. p. 573. Ed. *B.* quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanes* extare adhuc, cum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J. M. G.*

Ibid. Γῆν ἔπηξεν] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμον] Τοῦτον hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur ἐκ μὴ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ μὴ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi καθ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττεσιν, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseon mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτέμψουσι, ἐπιφωνήσουσι, κατάξουσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητικὸν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M. G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J. M. G.*

66. Ὅπως]

Ἀλλά ἐ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργα-λέον χόλον Ἥρης.
Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα καλαχλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.
Ἦδη δ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅς με φρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ', εὐδέπτῳ αἶσα φίλῃ ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.
Ὥστε πάντα ταῦτ' τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν
——— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλοέσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλον ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.
Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν τοῦτο προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσης, εἰ καὶ τάχα παιδάρια ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμυήθης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

—— Hinc ordine cuncta
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato

—— diram defendere mortem,

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox maerore Patrocli
Ad Trojam periturus erat.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμ. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δία] Ex *Hom.* inserui. Absunt ab Edd.

6β. Ἥρης] Λητόν. *V.*
7α. Γιγνομένῳ] Ἀνθρώπῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J. M. G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Σ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ἴσχεν κῶτε τὸν πύσῃ) ἄσσα οἱ αἶσα Γινομένῳ ἐπέρησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J. M. G.*

70. Καταλλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ καλλαλόωσαι ἢ καλλαιρεοῦσαι ἰκάστῳ τὸ ἡμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum* vox explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J. M. G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἰόλον] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦδη δ' ὡς] Od. Κ, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Κ, 314. seq.

Ἦδη δ' ὡς αἰόλῳ ἵκεθ', ὅ μοι πρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J. M. G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis commineſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει τὴ εἱμαρμένην, ἢ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντα, τοιῶδε τέλει συγκῦραι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἴκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ὅτι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ ἢ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὸν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ἑὰς Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ πᾶς Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, ἢ ἀμφίχρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βέλει, ἢ τῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

[d] Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. Bt. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοέσσας inſerta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *F.M.G.*

90. Τῦ διδασκάλυ] Χρυσοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦραι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro *συγκῦραι*. Infra tamen c. 23. *συγκυρῆσαι* eodem ſenſu a *συγκυρέω* formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, *πράξαντα, ποιήσαντα*, ut paullo poſt pro *ἐντυχάλλομένῳ, ἐντυχαλλόμενον*, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi *μοῖραν* vel *εἱμαρμένον εἶναι*, vel poteſt pendere ab *ἐπιλέγει*. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an *πράξαντι* & *ποιήσαντι* culpa Librarii ſcriptum, pro *πράξαντα, ποιήσαντα*, cum ellipſis poſſit eſſe τῦ εἶναι, vel *ἀνάγκη*. Sed c. ſeq. *ἐντυχαλλομένῳ* aliud eſt. *F.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην ἐς παλάμην γυναῖκα. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt *αἰὼν*, quod ſervant antiquiores. *F.F.*

10. Ὃς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *F.M.G.*

11. Πολυΐδος] Τὸν Πολυΐδην μαντικὸν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδης forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγων· [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἐπι-
χομψῷ μὲν τῆς μοιχείας, ὑπὲρ δὲ Ἀγαμέμνονος
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτο πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἢ καθυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον,
θανατωθήσῃ πρὸς τῆς δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖη.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, ὑπὲρ
ἀμφίλογα, καὶ μηδέπω ἠρεμοῦντα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράψωσι.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριεφῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegistho dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytharumque

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ὁ μοιχὸς vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ὁ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J.P.* 2 *G.* Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ὁ μοιχῷ Αἰγ. *J.M.G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρτο. *J.M.G.* Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso ὑμῖν & καθείμαρτο. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J.F.R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J.M.G.* Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίον recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J.F.R.*

26. Παρὰ τὴν Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐα hoc loco δίκη, ut saepe a multis, & a Luciano in *Dis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J.M.G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.* Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui εἰδὲ κε σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχείη, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J.M.G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J.M.G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλόω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid a, ut *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reverti. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J.M.G.*

35. Τὰ τῶν Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Colos.* III, 11. *J.M.G.* Τὰ τῶν Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Mosis. p. 313. *M.V. La Croze.*

37. Χρηστὸς] De hac voce disputatum in differt. §. 21. *J.M.G.* Χρηστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M.V. La Croze.* Ac Differt. Cl. *Rossii* de Christo in Chrestum mutato. *J.F.R.* *Ibid.* Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.* Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χρηστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

rumne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θεῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττεσθαι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ἡμῖν ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φῂς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεῶν δεξιῶν, ἀλλὰ καθηχούμενον, πείθου μοι, εἴπερ ζῆν χρῄζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ δὲ ἅπαξ ὡς δέρριν ἐξέπλασε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντος παρήγαγε, τί θαυμάζεις, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλητος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιοῦντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαδραμεῖν ἑκάστῳ πρᾶ-

[b] Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* [c] Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἁπλῶς, δύσφορον, λυπηρόν. *V.*

43. Δέρριν] Δέρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Νεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δικαίους. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δικαίων. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δικαίος, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενον] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τρ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενον] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρριν] Ita ai ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιτρέπεις σοι μαιώσασθαι τὴν κρίσιν. Vix enim est, ut ad sequens mox σοὶ τῷ referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀναπόλητος in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτρέπει regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφύλαττες σεαυτῷ ἐπιτραπέντι σοι μαιώσασθαι τὸν κρίνοντα; idque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀναπόλητον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαδραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν ἀπὸ τοῦ θεῖν dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μόνας ἡγεμὼν τοῦ ὑφανοῦ ζώου, ἱλαίνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus *fidem* insectatur Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῶν ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ἢ ἔννοιαν; οἱ γάρ σε θεοὶ κότταβ-
ΒΟΣ τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιτρόφως ὁ Νιόβης παθεῖν· ἐκ γὰρ λίθου ἄνθρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [b]ἕτερόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλωχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη. ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum ſapiunt, olim facti ſunt.

18. CRIT. Rectiſſime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita converſa ratione ego ex lapide homo jam factus ſim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego palleſcam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: ſed avicula, ut Philomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

[a] Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἴσως L. [b] Ἕτερόν] Et ſic *Fl.* cum cett.

52. Κότταβος] Παιδιὰ. *V.*

[w] Ἀπολίγομαι] Non agnoſcunt C.

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. [w] ἀπολίγομαι. *V.*

turnal. I, 17. ſeq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me diſputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum conſideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuiſſe, negem. Taceo quod per metaphoram haud inſolentem locus, qui prae manibus eſt, aliique id genus explicari commode poſſunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἅτε πάντας ὁρῶν τρέχει. Unde nec ſacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότταβος] An τῷ μάνυε ἀνθρωπίσκῳ ſimiles. *Tzetzes.* *F.G.*

Κότταβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto* quanquam ille facetiarum magiſter ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus eſt in *Trinum.* 4, 3, 4. *Caveſis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus eſt, cum vini reliquiis de poculo ad ſolum vel pelvim ſubjectam elidendis, ſonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui ſunt & deridiculo ſapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium ſunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas ſit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam poſſe exſtrui, mirum non videri debet, ſi id poſſunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με — παθεῖν] Ἀνακόλουθον eſt, vel ellipſis ſatis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magiſter noſtri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. εἰ δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀλήτρια) ἐνεργῶ τὰ τῷ θεωτάτῳ ἔργα ἐκ τῶν πλουτωνίων ἀρχῶν ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verbum κωλύσει ſubaudias, contrarius dicentis ſcopo ſenſus emerget. Aliter tamen vir. doctiſſ. *Jenſius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς poſt ἔργα putat excidiſſe: quod magis probarem, ſi legeretur ζημιοῦσθαι. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemſterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Νιόβης ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod ſupra Critiae promiſerat Triepho, καὶ σὺ ποιήσῃς ἐξ ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur poſt longiſſimam quaſi digreſſionem ad propoſitum ſermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus eſſet Triephonti, non eſſe magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque ſua eripit cum ipſo fuſo ſtamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte ſibi indicatum Deum ſe adjicere tentato ſuperius aliquoties jurijurando, ut ſcilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὺ κ.τ.] V. *Ariſtoph.* Νεφ. p. 45. *M. duS.*

Εἴπερ σὺ καρδίας] *Ariſtoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ σὺ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio ſcriptoribus ſacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἕτερόν τι] Γρ. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἕτερόν τι] Alias ἑτεροῖόν ſcribi ſolet, neque altera forma usquam, quod ſciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo,

Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

τ' θαυμασίαν συ ἔκπληξιν κατ' ἀνθρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. KPIT. Νὴ τ' υἱὸν τ' ἐκ πατρὸς, ὃ τοῦτο γενήσε). TPIEΦ. Λέγε, ἀφ' ὧ τῦ πνεύματ@ δύναμιν τῦ λόγυ λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμδυ@ Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

KPIT. Ἀπῆειν ὅτι τ' λεωφόρον, ὠνησόμδός γε τὰ χρειωδέστατα, ἡ δὴ ὁρῶ πλήθ@ πάμπολυ ἐς τὸ ὦς ψιθυρίζοντας, ὅτι δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῦντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, ἡ τ' χεῖρα τοῖς βλεφάροις περιλάμψας, ᶜ ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πυ γέ τινα τ' φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τ' πολιτικὸν, παιδό-

ᶜ Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἐκπεμώσατο. *J. M. G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J. M. G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲ] Μὴ κεύσῃς Ed. *Geſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad verſum. In *Amſt.* μὲ κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hem.* l. d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲ κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J. F. R.*

63. Κατωχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρος τί σου εἶλε παρειάς. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nancifcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J. M. G.*

64. Ἀλλοιωθῶ] Supra ἄλλον σεαυτὸν ἀπεφήνας. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum λὸν conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *remittere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾶν qua diximus ratione uſus eſt de *Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα ἡ ἀπαυδῶντα, de *Lucio* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἡμερῶν ἀπαυδήσαντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. ἐγὼ δὲ ἤδη μὴ ἀπαγορεύσας ἀπέπνευσα, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς πρᾶγμα ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ἐ δίνῳ ᾠδῇ τ' φιλεσίφων ἀκούσασα. Vid. *Pe. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J. M. G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F. G.*

66. Ἐκπλήξω] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J. M. G.*

69. Παρὰ τῦ πνεύματ@] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντ@ τῦ ἁγίυ πνεύματ@ ἐφ' ὑμᾶς. *J. M. G.*

Ibid. Τῦ πνεύματ@] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J. F. R.*

71. Δέγμιυ@] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J. M. G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. πρόσφυς ἂν ἀπέτραγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J. M. G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δὲ ἡ σκιὰν τ' λεπτοποιοῦντες τὸ χεῖρα ἄκρας τὴν χεῖρα ὑπὲρ τῦ μετώπυ κινητικόν. *J. M. G.*

79. Πολιτικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἰξιστὴς aliquam τ' πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τ' πολιτείας ἐπώνυμος, & p. 156.

δόθεν φίλον ὄντα, καὶ συμπόλιον. ΤΡΙΕΦ. Δοκῶ ἐνόμαι τοῦτον. Τί ἐξισωτὴν δ' εἴρηκας εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλὰς ἀποκναισάμενος ἦκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ἐς αὐτόν.

oliticum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τὄνομα Χαρίνος, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus seniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὁ πολιτείας, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *J.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἐπόπτης simpliciter explicant. *Vavinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui posita est, Consul fuit A. D. cccxxxx. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reinesius* classe VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem summa redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἐπανόρθωσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰούλιανον, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ὑπογραφέα legere, *Forum* γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, *novum* sibi esse *Gregorium* τῷ κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν σώματος, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusin dat, Censitor alibi dictus.* *J.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *J.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. si quid opus *Hemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inieruit. *J.F.B.*

85. Χαρίνος] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐκτεταμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐκτεταμένον] *Navigio* s. *votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐκτεταμένον τι, Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de screante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Gallo* c. 10. ὀκνοῦντι, καὶ ἐκτεταμένῳ μύχθῳ τι. *J.M.G.*

89. Ἐκτεθέγξεται] Forsan ἐκτεθέγξεται. *F.G.*

90. Οὗτος εἰς προσῆκον] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, διαπλημμύρος. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Asceteae, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum vovebant, successorem spoponderint, & jam animo destinarint, cujus eos insimulat Critias; seu, quod probabilius videtur, Christi servatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certe spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut *solent qui* alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt considerauda. *J.M.G.*

91. Καταλλάττει ἀλλοτριωμοὺς] Forsan καλλάττει. Et ἀλλοτριωμοὺς ab ἀλλοτιόω, quod est ab ἀλλότιος. *F.G.*

Καταλλάττει ἀλλοτριωμοὺς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus: ἀλλοτριωμοὺς dicitur logi alicubi apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lascaris pro eo reponendum censuit ἀλλοτριωμοὺς reliquiae. Alii* ἀλλοτριωμοὺς, *sagmatis*, a λοτρίω. Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἀλλοτριωμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἀλλοτριώματα, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliquae*, quomodo appellantur ea, quae fisco ex praeterito debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diss. 13. p. 592. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἀλλότριωμα esse Constantinei aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λοιπὰ & λοιπάδας dicere. Dico similem; non plane vim eandem. Ἀλλοτριωμοὺς, puto, est conniventia circa ἀλ-

ronchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe screat. Erat vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impensas aeque ac publicas solvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέβηκε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ πτύελος καὶ νεκρώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ ἰσχνῷ μόνον· ἔτος, ὡς προεῖπον, τοὺς τῶν ἐξισωτῶν καταλείπει ἐλλείπασμοὺς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανείσταις ἀποδώσει, καὶ τὰ τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγας δέ-

ἐλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in describendo & peraequando censu. Haec de Peraequatoris sententia, & spe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in posterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἐλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλειπασμόν. Constat caeteroquin, parce satis Julianum indulsisse reliqua, quod Ep. 47. de se testatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae scimus utiliter observasse, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto se aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuisse, non ignotum, cujus rei insignia aliquot specimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodos. de lustrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quasi suo quodam jure immunitatem a publicis oneribus sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caesare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quasi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incensos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλειπῶν explico de non novanda, sed in statu suo relinquenda, ista praeteritione. Hoc quidem proprie significat καταλείπειν. Quod praesens posuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro secundo καταλιπεῖ. Καταλύσει *Heumannianam*, aut quod alias suspicabar, καταλείψει a verbo καταλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: sed non ita bene ad ἐλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales descripsimus: quos quidem legibus posteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate ecclesiis & bonis ecclesiasticis concessa, satis constat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανείσταις] Studiose, puto, hic cavillatur, cum Christiani non de novis tabulis, dissolvendoque per unam epistolam aere alieno, locuti sint, sed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio est. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam dissolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuisse, docet V. G. Lucian. *Cronosol.* p. 617. Vid. *Casaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγας] Et hoc conclamatum est, nisi forte in glossariis recentioribus aliquid restet subsidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kusterus.* Vid. Λεξ. c. 4. κατόπιν τῶν Καριμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγας] Varie in mentem venere viris doctis emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγας autem ἱερομοιάχας Cel. *Heumannus*, ingeniose, ut solet; sed vereor ne Juliani etiam aevo hit illud nomen recentius. Εἰφαντὰς Neuburii, viri & ipsius ingeniosissimi ferrem, si de Socraticis philosophis sermo esset. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, sed quis capite diminuit & prima illos syllaba truncavit? Εἰρηνάρχας aliquamdiu mihi placebant, nec sine caussa, quod praemium Sophistis dari solitum εἰρηναρχία, ut ex Aristidis vita constat. Vid. *Masson.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere sibi Sophistas, qui hic inducuntur, Christianos a successore Juliani Irenarchias. Sed post annos XXV. redeunti ad prima nostra cogitata, visum est, nihil adhuc illis prolatum esse vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc solius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri nostri foetus sunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέρων forte σοφιστῶν. Compositum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγειρος vel μαγγανεύειν. Ac posterioris quidem haud obscura est significatio; de praestigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi solet. Εἶρα vel ἶρα autem concionem significat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἶρὰν προκάρσιθε κ. τ. λ. & *Hesiod.* Theog. 804. Esset igitur εἰρημάγης concionum integrarum deceptor, praestigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Eustath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Basil.* non ἐκκλησίαν tantum, sed μαντεῖον etiam τὸ εἶρα ex quorundam mente ait significare, ut adeo εἰραμάγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum se, tum alios decipit, quod quidem auctoris consilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Christianorum de republica dedita velut opera deridenda sibi sumserit. *J. M. G.*

Εἰραμάγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hist. Franc. L. V. §. 29. Lege κὴ τοὺς χειρομάκτας. *M. V. La Croze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἢ καὶ-
φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὲ
ἥδοντο τοῖς λόγοις, ἢ τῷ χαυνῷ τ ἀκουσμά-
των προσέχειτο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὸνομα Χλευόχαρμος, τρι-
βώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε,
ἢ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπι-
κροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων,
ἐξ ὀρέων δεῦρο ἀγερόμενος, κεκαρμένῳ τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens, co-*

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδετος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Καπα * τὰ ἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis λὸπ vel ὲπ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντελῶς εὐήθεια τὸ γένος τ ἀνθρώπων λὸπ τ τεχνῶν ἐξετάζειν, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς περιτροχάδην, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τρίβωνα, ἢ τὴν βακτηρίαν, ἢ αὐτὸ τὸ κυπτῆς μηδὲν ὲπ τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Hemst.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίνος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγινόμενος, κεκαρμένος τ κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημαϊκοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem suramque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγεγραμμ. ὄνομα] Τὸ ἔχειν hic desiderari videtur. *F. G.* Non desideratur, si ἐπιδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀριστάνδρου & Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Petr.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut. l. c.* Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀνάβασ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in differt. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα & τερπνίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. eod. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας & μεριμνας σημαίνει, ἢ θάνατον προαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρὴ πλουτοῦντος] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσοῦ κρατῶν, ἄκρατος οὐ θάλλει ἴσως sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὦρα, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν, λυπήσῃς ἀνι-

comam detonſus, inſculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc auro viam inundaturum. Tum ego, *ſecundum Ariſtandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec veſtra vobis ſomnia evenient: Sed tibi quidem augebuntur debita, pro portione qua ſolutionem ſomniaſti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi ſuper alba rupe, ſomnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ἔτι τῷ χρυσῷ ἐπικλύσῃ τὴν λεωφόρον. ἦν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, εἰ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· ἔτι δὲ ἐπὶ πολὺ τῆς ὀβολῆς γε στερηθήσεται, ὡς πολλῆς χρυσίου εὐπορηκώς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καλλιάρ-

ἀνεγρόμβῳ. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμης λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῦν ὀνείρους. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

—— ἴχω δέ τα, ὅσσ' ὐ ὀνείρους
Φαίνοις, πολλὰς μὲ ἴδις, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὀνεῖ ἴλεγε φλυσίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρατικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οἰδ' αἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδεα οἶδε γέροντες.

J.M.G.

10. Ἀναλόγως τῆς ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet, ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον, cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J.M.G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὀκνηρεῦ τε ῥοὰς ἐ λᾶαν λευκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' ἠελίου πύλας ἐ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰσέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἄδῃ πλάττει, ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ ἐ λᾶς τοὺς ἐράτας τόπους, ὡς εἰκὸς τὸ ἥλιον ἔτι λαμπρύνειν δυόμενον. *Ariſtarchus* νεκυίαν univerſam, i. e. τὸν ὁ ῥαψῳδίαν Odyſſ. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat uſus: ἀλλ' οὐδὲ ἔοικεν εἰς ἄδου λευκὴν εἶναι πέτραν; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ἱστορημένα αὐτῆς λευκαίνειν. Audiamus etiam *Heſychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. λέγει τινὲς τὴν πέτραν τὴν ὀκνειὸν φέρειν. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὸ ἀνθρώπων. λέγει τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων λέγει τοῦ σώματος ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρας forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus, *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit, e quo populo forte ipſum hoc eſt, quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius*. *J.M.G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀφράκτῳ αἰδόκῳ πύλας ἐ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων ἐ σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἁμῶς ἐκείθεν δῆθεν ἐκφαινόντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὁ ἡ φαίνοις αἱ ὄνειροι. *Porphyr.* de antro nymopharum p. 121. *Barneſ.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαι φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, ἔτι ἔτω προσαγορευόμενον ἀπὸ τῆς γάλακτι τριφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὸν ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων, καὶ τούτους δαίμονας ἐ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum*, ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de ſomniis adhiberi ſolita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Δ, 306.

Τρὶς δέ μοι ἀμφὶ χερσὶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔστατο, κ. τ. λ. —— Verſu 221.
Τυχὸν δ' αὖτ' ΟΝΕΙΡΟΣ λοπτομένη πεπότηται.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur, cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ̃ νυκτὸς ὕσης.

runque indormiisse populo, cum tantum tam strictissimis hisce noctibus somniatis.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ὑποπτυγέντες ὑπὸ τ̃ γέλωτ@, κ̀ τ̃ ἀμαθίας μ̀ καθεγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμεν@, κ̀ ὑ κατ' Ἀρίσταν δρον τ̃ Τελμισέα, κ̀ Ἀρτεμίδωρον τ̃ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, κ̀ τὰ νῦν γενησόμενα. ὑ γ̀ ὄναροι τάδ' εἰσιν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσον[a] δὲ εἰς μῆνα Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς πρὸ τ̃ Κράτων@, κ̀ τὸ ὀλιθηρὸν τ̃ ἀφροίας αὐτ̃ καθεγνωκὼς, ἠρυ-

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *aut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es mysteria te sileas, pulcherrima te edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορὶ] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορῆ.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖ@. *V.*

26. Μεσορὶ] Αὐγυσόν. *V.*

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ̃ νυκτὸς ὕσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis breviſſimo & quaſi inſecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa ſomnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. Ἐνυπν. c. 17. de longo ſomnio χειμερινὸς ὄνειρ@, ὅτι μήκιστα εἰσὶν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philopſ.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τ̃ λόγ μ̀, κ̀ δῆλοι ἦσαν καθεγνωκότες μ̀ πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noſter paullo poſt τὸ ὀλιθηρὸν τ̃ ἀφροίας αὐτ̃ καθεγνωκὼς. *J.M.G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in theſauro*: ἐκρινίζω *ex Luciano affertur, pro naſo ſuſpendo, ſubſanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Baſileenſes*; veteres *Pollux*, *Heſychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum eſſe ab odora canum vi traductum, inveſtigandique adeo ſeu indagandi ſignificationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo eſt ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accuſandi caſu jungi, ut etiam a noſtro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταν δρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L.BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M.du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopſeude*, etiam cum expreſſa perſonae mentio adjicitur, ut, ἢ δ' ὅς ὁ Κλειδήμ@ κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica diſciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορὶ] Nota ſcenam dialogi Alexandrinae eſſe. *F.G.*

Μεσορὶ] De hoc Aegyptiorum menſe vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσωρὶ, per ω. prave. *M.du S.*

Μεσορὶ] Aegyptii menſis nomen, quem recte cum Auguſto comparat Scholiaſta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut oſtendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquiſſimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & diſciplina ſomniorum. Mirum igitur non eſt, Aegyptio nomine hac in re noſtrum uti. Minime vero ex hoc ſolo loco colligere licet, in Aegypto ſcriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum eſſe, ſatis oſtendimus. Caeterum ſi quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falſos deprehendet Chriſtianos, ſi quid de imperii converſione atque Imperatoris interitu praeſagierunt; (praeſagiiſſe autem probabile fecimus in diſſert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus eſt Julianus, ut adeo menſe Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Chriſtianis eſſent. Illud etiam notari obiter poteſt, non male paucis ante verſibus dictum ἐν ἀκαρεῖ τ̃ νυκτὸς ὕσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Conſtantinopolin allatus, hunc dialogum ſcribendi occaſionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Chriſtianis in viciniam ſolſtitii, ubi breviſſimam ſol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορὶ] Menſis Aegyptiacus; ſed qui etiam inter Syros uſurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diſſ. V. c. 11. *M.V.La Croze.*

30. Δριμὺ δ τιτανῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερᾶς δριμύ τι δ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπέβλε-

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas, pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ϗ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ̃ Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἰς δὲ δριμὺ ϗ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τ̃ [b] λώπους, [c] ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιήσασθαι πειθόμενός τε, ϗ ὑφαρπαζόμενος ὑπὸ τ̃ πεπαλαιωμένου ἐκείνου δαιμονίου.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τ̃ κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ὑπαγενέσθαι, ϗ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτοῦ μυσταγωγηθῆναι. ϗ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, ϗ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πλείστας ὑπερκυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τ̃ Μενελάου φησί. ϗ δὴ ἅπαντα [d] ἐσκοπία-

b Λώπους] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* *c* Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *B1. 2.* *d* Ἐσκοπίαζον] Lege ἰσκοπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρην] Ῥήτραι, συνθῆκαι, λόγοι, * νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Γάμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενός] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρην ποιήσασθαι] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀπόρρητον, ὡς παρὰ τ̃ Πυθοῦ νομιζόμενα, ϗ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ἔτι δὲ περὶ ταύτην ἐσπουδάσαι τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὡς ἐκ μαντείων ἐκ Δελφῶν κομίσαι περὶ αὐτῆς, ἃ ῥήτρας καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & εἶχον ὥσπερ τούτων ῥήτρας πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμάγητος — ἔλιξεν, ἐκ τ̃ς βουλ̃ς λαβὼν ῥήτραν, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τ̃ ἐπὶ μισθ̃ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν ἀποδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos xxv. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημασμένον γεράντιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτιναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*
Παρεκτιναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211.

ἄμφω δ' ἰζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσεύς. *Amborum ſedentium* &c. praeceſſerat: τάων μὲν Μενέλαος ὑπερέσχεν εὐρεῖας ὤμους. Adde *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρηνίων δὲ αὐταῖς — εὔδειν, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δήπου γεγόνασιν ἡρωδιότες ἢ θεὸς θνητ̃ ἢ θνητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βυκολῶν δή κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ϗ χάλκεος ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*
Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τὸ νησιώτου μειρακίου meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπισχνοφότας, καὶ καλωχριωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξενατίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπη τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποιναὶ ὅπη θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἰόντες, ἐψιθύριζον. μοῦ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ὑπόγε τῷ χρήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τοὔνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ κατὰ πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυσχεραίνει γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κατ' αὐτῶν γνώμην· ὑμεῖς μεταρσιοπόροι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ πάντα καθορῶντες, ὀξυδερκῶς

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospiciatis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσονται] Χαιρήσουσι B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] • Πρωτεσίλαος. V.

• Πρωτεσίλαος] Extat: de Telemacho enim sermo est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τρωτεσίλαος. M. duS.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποιναὶ] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθονὶ πωλυδότειρα Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πωλυδοτείρῃ ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senectae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυσχεραίνει] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυσχεραίνει. Schol. δυσχεραίνει λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσκόλων γυναικῶν. Ἢ δυσχεραίνει λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γενήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem πανσελῆνος & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. ©

tis, etiam iſta quam acutiſſime olim perſpexiſtis. Sed in aethere quid agitur? num eclipſin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipſi ſubjecta? num Mars ex quadrante Jovem re-
ſpiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuoſos imbres demittent ſuper? an copioſa
nive terram conſternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, peſtemne ac famem immittent? An fulminatrix ciſtula plena eſt, tonitruumque conceptaculum repletum?

κέρατα ἢ τάδε γενοήκατε. πῶς δὲ τὰ τοῦ αἰθέρος; μῶν ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατ' κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, ἢ ὁ Κρόνος ἀφεμετρήσει τὸν ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τῷ Ἑρμῇ συνοδεύσει, ἢ Ἑρμαφροδίτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ἐπιστρωννύουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ἢ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ἢ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ἢ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστώθη;

25. Illi vero, quaſi re praeclare geſta, de ſuis illis nugabantur deliciis, fore ſcilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hoſtibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis inſtar ilicis intumeſcens, contentiſſime exclamavi: *Nolite miſeri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

Οἱ δὲ ὡς ἅπαντα καλῶς θησαυρίζοντες, καλὲ φλυάρουν τὰ αὐτοῖς ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ ἢ ταραχαὶ τὴν πόλιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται. τοῦτο ἐκταραχθεὶς, ἢ ὥσπερ πρῖνος καόμενος οἰδηθεὶς, μέγα τορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοῦντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνεόντων

[c] Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* [d] Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto poſt λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoeſch.* Ὁ ἀφεμιτρούντος ἢ τετραγωνίζοντος ἢ συνόντος τῇ. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Triſtis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. conſtat. Memorabilis etiam eſt *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati ſemimares, juſſique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. ſeq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forſan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari poteſt, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorſum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentiſſimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὑρεινοῦ *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi ſtilum ſit compoſitus, ſufficerent illa teſtimonia, ſi vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque deſcendendi ſignificatus huic verbo ineſſet, quam in καταῤῥίπτω, dejicio; etſi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* uſurpatur apud antiquos & ſequioris aevi ſcriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte reſpicit ad τὰ καλούμενα ἠχεῖα, ἃν ὁ κτύπος (cum Scholiaſte *Ariſtophan.* loquor ad Nεφ. 291.) χαλκοτύπων εἰς βροντῆς ἀπήχησιν, ἵνα δὴ ἐκ τῆς σκηνῆς μηχανήματά τινα, ἃ καλοῦσι βροντεῖον, ἀμφορεῖς μιᾶς ψηφίδων ἀναβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam ſi *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorſus fuit τῶν ἠχείων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non eſt diſputandi locus. Qualia igitur in ſcena fuere vaſa, talia ad riſum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. diſſert. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Ariſtoph.* Ran. 883. ait ad *Aeſchylum* Bacchus, σὺ δ' οἷος ἄντλος πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Biſetus*: ὅτι ὁ πρῖνος καιόμενος ψόφον ποιεῖ. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu ἀφάτορόν τι ἀναβόησας. *J.M.G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Ariſtophan.* Ran. 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πίνοντας δάκρυ ἐκ λόγχας ἐκ λειμολίρους τριφυλίας *Ariſtoph.* Ran. 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Δ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅπι κεφαλὴν καταδήσει), ὡς τ' ψαλίδα ὑμῶν [a] καλατρύχει. ϗ γ' αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ϗ τ' πολυάκολον μαθηματικὴν κατωρθώκατε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ' ἀμαθίας. γυναικῶν γ' εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γ' τὰ τοιαῦτα αἱ τ' γυναικῶν ὀπίνοιαι μετέρχον).

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ' γνώμην, ϗ τ' ἀφρόνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἁπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γ' ἡλίου δέκα ἄσιτοι ἀφεμενοῦμεν, ϗ ὅπι πανύχιος ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτοὺς εἶπας; μέγα γ' ἔφησαν, ϗ διπτορημένον. ΚΡΙΤ.

cula spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o Ipulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

a Καλατρύχει] Sic pleraeque. Καλατρίχει *F.* b Ἠκηκόητε] Sic Nostrae, Ἠκηκόειτε *Gesn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τριῶν φάλων ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J.F.R.*

91. Ὡς] Lege οἱ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχειτε] Proprie *vexare* est, *atterere*. Sed ipse deinde explicat per ἐπαρᾶς ϗ τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Mathesin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed κατορθοῦσθαι *recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραιδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mente sive sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, *in Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ὑγιεφάλους ϗ τὰς καρδίας πρόξυρημένους, id est, ut interpretor, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit οὕτω ἰσχνοὺς, fuisse illos σιτοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὲν ἀνθρώπους εἶναι ἀφεροῦσας. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀποκείρεσθαι i. e. ἀπατᾶσθαι. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam **halbiren** dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. est עֵדֶר הַקְּצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere ἀγέλαι τ' κεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & raso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustratui*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid ta-

nem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem caussam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somnientibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *ista, ô sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque tum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρσει, ὦ ἀγενὲς, ἀντεῖπον· τὰ γὰρ κάλλιστα τὰ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, πρὸς ὑμᾶς, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω σου παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἄν ποτε ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, οὐ τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνήμενοι τοῦ βδελύγματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή σου θεὸς ὑμᾶς ἐς κόραξ βάλοι, μᾶλλον τῇ πατρίδι ἐπαρᾶσθε, καὶ λόγους κιβδήλους ἐπιφημίζειν.

Οὔ-

[b] Ὀνούμενοι] An ὀνάμενοι? *Pell.*

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοσίμων τις, ἐξ ὁρίων ὠθούμενος, κικαρμένος τὴν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τὰς ἐκτὸς, inquit, κομὰς τρίχας ἀφεῖλεν κ. τ. λ. & ne nugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας — ἀντὶ τῆς θαυμασίας Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κειροτόνησε κυνικὸν, εὐθὺς αὐτῷ τὰς κυνικὰς ἀπεκείρας τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ξύρισμα γυροειδὲς *coronatos* appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄσιτοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praepararunt. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προφητεύουσι τῇ Ἴσι. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἄθεος, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμίθνητες, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς παννυχίοις στάσεσι θρηνηροῦντες. *J.M.G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι & σεσηρότας. Schol. ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ, ὅταν μὲν ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *sarcastice subridentes*; σαρκάζειν enim & σαρκασμὸς ἀπὸ τοῦ σαίρειν, unde & σίσυρα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J.M.G.*

27. Ἐπα-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προτιθῶ σοι, ἄτινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὸν ὕθλον. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί με ἡ γνάθος, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λησμοσύνης ἐμπιὼν ἠρέμησα, αὕτη ἡ μνήμη οἰκουροῦσα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς ἀρξάμενος, καὶ τὸν πολυώνυμον ᾠδὴν εἰς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβάς, σπουδὴ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παραδράμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε πού μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocútio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.* Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐχθίονες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐχθίονες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus, ſed ubi διὰ βουλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἤκω ἡ Δία, ὥσπερ οἱ τῶ γλαύκας πίοντες, ἰμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἰμέτε διόμενος, οὐδὲ δ' ὧν τι ἔδω ἐπὶ πολλῷ ἰατρεύμενα λαθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἐπιοσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ἐγὼ γὰρ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐκπεπλασμένον τὸ μανίας τὸ οὖς, ἀλλά τι πανοῦργον ὑποκυκρεῖν οἰόμενος τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέφηνα. π. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croz.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem; ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

50 ἀσθμαίνεις γὰρ ὑπερπολύ. μῶν τι καινὸν πέπραχται; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

55 ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ἐπὶ τὰ κρείττονα.
ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἐπιδιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὑπὲρ τὰς ἀληθήκας. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς ἐπικαταπτήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλευμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἡμᾶς ἀγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἶτ' οὖν καὶ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες,

χεῖ-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *Bl.* 2. Ἐκλίψει male *Fl. J. All. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἶτ'] Sic vett. Εἴθ' *S.* & *Amst.* Εἴτ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἑτῳδῆς πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι θεοδιδάκτης] Vid. §. 21. differt. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παράλληλος] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυναρπάς] V. diff. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius, Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσικὸν hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ Α in Ἀραβία anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλίψει. *J.J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλίψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. *Ἐπινυκτ.* c. 23. & *Εὐχ.* c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμφὶς δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν. [a Οὕτως ὁ λόγος ἔοικεν εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni fumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

H E R M.

ΠΕριπάτου ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν καὶ τοῦ σώματος χάριν ῥᾳστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) καὶ διάνοιαν ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσιὼν δὲ ὡσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ σοῦ μυθίας χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τούτου ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κύφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μύστου καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίου ἀναγνοὺς νίκησεν ἐν Διασίοις.

I FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi causſa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis causſa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e *convivio* praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὕτως &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὕτως ὁ λόγος τοιοῦτος τοῦ Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΗΣ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B* 1. 2. Omittunt cett. P.

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate lenſus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kuſt.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magiſter*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τῷ κράτει, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioso *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μετεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. μόγις γε ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῆς τε παρακονουμένων, τῶν τε ἐστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὂν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

3. HERM. Equidem jam horum causa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, ὅτως ἂν ἱκανὴν καλαθοῦ τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεποιημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τοῦ ἀριστεύειν, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων

ὑπ'

His Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσοίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διοσοίοις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Dialia, ἀπὸ διαφυγῆς αἰσχρᾶς αἰχμῆς τῆς ἄσας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσοίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.B.*

44. Περὶ τῆς ἀριστείας] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀδοκήτως κεκινδυνευμένῳ, ἐπ' ἄκροις ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὲν τοῦτο τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε σύμπαν συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγασθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέκειτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νεανικώτερον μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὧδε. EPM. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τὰ ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἂν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτο προῆχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὰ ἅπαντα λόγου διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praester caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus. HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. σχεδὸν οὖν πάντων ἀλιγωρησάντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὸν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀρχὰς τε πολλὰς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τῶν ἰδιωτῶν περὶ τὰ καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἄλλα παρόντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς δὲ τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπειρᾶτο μένειν τὸν οὐρανὸν ἑστῶτα καὶ τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διό-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoc ce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἥπτόμεθα τ῀ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τ῀ ἔπαινον τοῦ παιδὸς (ὁ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὅδε μὲν ὥσπερ ἐκεῖνος ὅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκας῀ τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμεν῀ ὁ Φίλων πρῶτ῀, ὅτωσὶ τ῀ λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τ῀ σπουδὴν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὅτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ οὗ σπουδάζομεν τ῀ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. χρήτω τοῦ τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τ῀ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ καλλίστου σιγᾷ τ῀ ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τ῀ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν ὡς χρὴ περὶ τοῦτο ἀφελεῖν εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀφείλειν περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους μὲν δὴ πάντες μὲν ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινὲς οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τ῀ δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τελειμένοι. τεκμήριον δὲ τ῀ γοῦν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγε῀ τυχεῖν τ῀ τιμῆς· Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτάι τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

a Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. b Αὐτάι]. Αὐτὴ *Fl.*

18. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκοροι ap. Nostrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J.F.R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τ῀ ἀδελφοκτονίας αἰτία γ. &c. *F.G.* Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit; uc-

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ὑπὸ γῆν συνεξητασμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου ὕστερον κεκρατηκέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστε αὐτὸν οὐκ ἀναστέγειν συμπεσεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τῆς Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὥστε ὁ μόνον αὐτὸς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπόταν γῆς ὁρᾷ τι τύχοι γινόμενον, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενον κύκνῳ, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δὲ ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δὲ τούτοις δημηγορῶν, ὅτου ποιεῖται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum in caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.

8. Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque in-

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θώρας *F.* *Va.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδᾳ *F.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *F.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit*, *fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *F.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξητασμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis diciſſet, ſubjicit,

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα δ' Ἱπποδάμοιο καὶ ἀγλαὸν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ καὶ ὑπὸ χθονὸς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed memiait *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terram ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita ſit mitis, & manſuetus, & aequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudine captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta criminoſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,*

Θρασὺς, ϗ καλαπληκτικὸς, ὥϛ' ἐν μὲ τῇ πρoτέρᾳ δημηγορίᾳ τ Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὑβρίζειν αὐτῷ, ὅμως δ' αὐτῷ ὕτως ἐφόβησεν, ὥϛ' ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ϛῆναι τ ὀργὴν τῷ Διί· τὸϛ δ' ἅπαντας θεοὺϛ ἐν τῇ ὑϛέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέϛησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναϛάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι ϗ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, ὕτω γίγνεται πρᾶος, ϗ ἥμερος, ϗ τοῖς πᾶσιν ὑπεικὴς, ὥϛε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ϗ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, ϗ τύτου καλλίϛου, ϗ οἵου τ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς ϗ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς ὕτω μόνος ἑάλω τῷ κάλλυς, τῶν δ' ἄλλων θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλλιγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλυς εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δή, οἷον τ μὲ Ποσειδῶ τῷ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθυ δὲ τ Ἀπόλλω, τ Ἑρμῆν δὲ τῷ Κάδμυ.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττυς οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τύτου· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενόμενον κα-

[d] Δὴ] Δεῖ *Fl.* melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνυ] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Daviſ.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Daviſ.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide ϑ. κρ. c. 3. *M. du S.*

34. Γάργηττον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τ ἱμετὸν ſcilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γυνέρθρῳ κάκτῳ —— τοῦτο δὲ ὦ ὑδὲ τυύτῳ] Peſſime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem, & ob eandem.* notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie.* Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλκήσαν ποιητῇ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἅπαντας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἵᾳ τ ἱρῶντα προσαγαγεῖν] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici poſſe.* Parum accurate, non enim οἵᾳ eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt.* δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένῳ] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

81. Παρ-

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ὑπὸ γῆν συνεξηταςμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅςις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔςιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεχαλικέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥςτ' αὐτὸν οὐκ ἀναχέαι συμμεῖναι αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τὸν [a] Θήρας τὸν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγεμόνα εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὸν Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι ἅπαντα ἐμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὀπαδείᾳ ἀεὶ περοίηται τῶν καλῶν, ὥςτ' ἢ μόνον αὐτὸν ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπόθι γῆς ὤν, τι τύχοι γινόμενον, συνῆν ἑκάςοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενον κύκνου, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκαθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανώμενος.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' ἓν τούτοις δημηγορῶν, οὕτω περοίηται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei cauſſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſceuſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic vicisſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum in caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum anſeribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu-*

[a] Θήρας] Ita plurimae bene. Θώρας *J. Va.* [b] Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδᾳ *J.* [c] Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *J.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit, fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξηταςμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis diciſſet, ſubjicit,

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάςορα δ' Ἰπποδάμοιο καὶ ἀγλαὸν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμα τώ γε ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἱ δὲ καὶ ὑπὲρ γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχουσες
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terram ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita ſit mitis, & manſuetus, & aequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudine captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta criminoſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,*

Θρασὺς, ϗ καταπληκτικὸς, ὥς᾽ ἐν μὲ τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τ᾽ Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ᾽ εἰωθυῖαν ὑβρίζειν αὐτῷ, ὅμως δ᾽ αὐτίκα ὕστερος ἐφόβησεν, ὡς᾽ ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ϛῆναι τ᾽ ὀργὴν τῷ Διΐ· τοὺς δ᾽ ἅπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέϛησε φοβηθῆναι, γῆν ἀνασπάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι ϗ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, οὕτω γίγνεται πρᾶος, ϗ ἥμερος, ϗ τοῖς πᾶσιν ὑβριεικὴς, ὡϛε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ϗ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καταλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται χῆμα, ϗ τούτου καλλίϛου, ϗ οἷον τ᾽ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς ϗ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς οὕτω μόνος ἑάλω τοῦ κάλλους, τοὺς δ᾽ ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλλιγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπερ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ᾽ εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δή, οἷον τ᾽ μὲ Ποσειδῶ τοῦ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθου δὲ τ᾽ Ἀπόλλω, τ᾽ Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ᾽ ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτου· ἀλλ᾽ ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενομένην κα-

[d] Δὴ] Δεῖ *Fl.* melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Daviſ.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Daviſ.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide Θ. κρ. c. 3. *M. du S.*

34. Γάργηττον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τ᾽ οὐρανὸν ſcilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γυνὴ ἀνδρὸς κύων — τοῦτο δὲ ὁ αὐτὸς ταῦρος] Peſſime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem, & ob eandem.* notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie.* Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἐλάττων ποιητὴ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἀχαιὰς θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τ᾽ ἰδοῦσα προσαγωγὸς] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici poſſe.* Parum accurate, non enim οἷς eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt.* δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένου] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τ μὴ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, ἐφ' ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δ' Ἀγαμάχεῖ ἐφ' θήρας· ὡς δ' αὕτως Ἀθηνᾶ χαίρειν ἐᾷ χωρεῖ τ πολεμιχῶν· τ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλεμένη ἐφ' ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅτι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, ὡ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε ὡ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βυλομένη, οὐδὲν ἄλλο παρέβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, οὕτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, καλάσειν· ὀρθῶς ὡ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἂν τις ἐντεῦθεν τ τῆ κάλλους θειοσίαν· ὡς γὰ ἐλάβομεν τῆ μήλου, ὡ τ ὑπογραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τ ψῆφον καθ' αὑτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἆρ' αἰσχροτέρα ἢ ἑτέρας εἴη τ ὄψιν, ἀνέρχονται παρὰ τ τ μὲ πατέρα, ἢ δ' ἀδελφόν τε ὡ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ὡ αὐτὸς ἢ τίς ὑπόφηνας καλλίστη· ὡ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, ὡ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ὡ τῇ βαρβάρῳ, ὃν ἐπιτρέπει τ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ὡ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, ὡ σοφίας, ὡ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηνται, ὡ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαί, ὥστε ὡ τ ἡρώων τε κοσμήτορα, ὡ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἀλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τῆ κάλλους πειθὼ ἐπονομάζειν. ἥδιον ἂν οὖν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, δυγάτηρ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatari Deorumque Poëtae persuaserint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Vene-

ran-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστη *Fl.* b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit *Fl.*

81. Παρεχῆας] I. e. χαρίσας, *dare*. Vis dare, nec dare vis. *F.G.*

96. Τῆ κάλλους θειοσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. *H.V.*

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλου Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τοῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τοῦ παντὸς καλείσθω χρυσῆ. ἅπερ ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀποδείξιν ἔχει πῶς οἱ χρείττους ἔχουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τὸ κάλλος. ἠχθεν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταλο τούτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἐξουσίας καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγοροῦντ' αὐτῇ καὶ τὴν Δία προσλαβοῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ σπουδαστὸν τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμούμενοι τοὺς θεούς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν· ἐπιθεὶς τοῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν προίσταλο τῶν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἥπτετο τοῦ λόγου, πολλὰ πρότερον προσκληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέους· ὃ γὰρ ἐβούλετο λέγειν, τὸ μετὰ Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκοῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τοὺς λόγους οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διαληλύθασιν οἱ μὲν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τῶν

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλου L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Λευκώλενος ἡ Ἥρη] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisо A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῶν ὐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὃς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ περὶ τῶν ὄντων ὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τὸ βελτίστων καθηγορεῖντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν; τὸ εὐηθεστέρων οἰόμενον εἶναι πάντη, τὸ αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τοῦ λόγου, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσαντι ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτῳ ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἄπεισι τοῦ περὶ τούτου λόγου, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἂν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶκεινός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τὸ ἀμείνονος οἷς πειρᾶσθαι τύχῃς. τὸ γοῦν οὕτω μὴ περιφανῶς ὑπὸ τοῦ κρειττόνων τετιμημένου, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἂν παρῇ πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τις ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μελέτης, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δέκεσθαι; ὁ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime neceſſariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt acuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unuſquiſque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei lau-*

64. Ἀκούειν καλλίστῳ] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &c, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad characterem inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὥστε (ἵνα —) ἀλλ' ἂν οὕτως — ὥστε — οὕτω ὥστε —— Et ſtatim τοσαύτῳ — ὥστ' οὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοῖ] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὡς' ἔτι τὴν ἡλικίας ἔσαν ἐντὸς] Legend. videtur, ἐκεῖτι τὴν ἡλικίας ἔσαν ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum*. Heſych. οὐκέτι ἐχεῖ, ἢ ὄ. *F.G.* Quia mox diſerte ait, μέχρι ἡλικίας ἡμιμοίρων, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὸς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἑπτακαίδεκα ἐτῶν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τὴν ὥρας ἰδὼν ἡγάσθη, ὥς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantas apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universis, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ ἐπαινεσόντων, ὥτε μόλις ἂν τ ἀξίας τυχεῖν, οὐδὲν ἀπεικὸς κ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆ, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα ποιεῖν τὰς λόγους. ὥτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ ὄντων ὀφθ, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὰς τελιμήκασι, ὠδὶ λείπω.

Ἀλλ' ᾗν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομήν, ὥτως ἐθαυμάσθη ὠφ' ἁπάντων ἀνθρώπων, ὥστ' ἔτι τ ἡλικίας ὄσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμεν ὁ Θησεὺς, ὥτω τ ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὥστ' ὄσης αὐτῷ κ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ὑ τ τυχόσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημμένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. ὥτω δὲ ἀμηνοηθεὶς, τὸ μὲ ὠφ' τῆ παιρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γὼ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδῶναι μήπω ἡλικίας ἠμμένην, τ δ' ἀρχὴν ὑφορήσας ἐκείνῃ, κ παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ κ τ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνοῦντ' αὐτῷ τ ἁρπαγῆς κ Πειρίθου ὠφ' λαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τῆ παιρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ Ἀτθικῆς· καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταυτησὶ, ὥστ' ὅτως ἐφίλησε τ ἅπαντα χρόνον, ὥστε κ τοῖς ὑπογενομένοις ὠφέλειγμα γενέσθ τ Θησέως κ Πειρίθ φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει καὶκεῖνον ἐν Ἅδ γενέσθ, τ Δήμητρ μνη-

στευ-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *F.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & τὴν ὄψιν. ut infra c. 25. Ὁ γὼ Ὀδυσσεὺς ὅτως ἀγασθῆναι λέγεται τούτως, &c. *F.F.*

Ibid. Τῆς ὄψιας — ἠγάσθη] V. *Fenf.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὼ εὖτυ κ συμπαθὲς σε ἄγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἀγάσμαι, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ ἀγασθῆναι. unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ κ τὰ Καλάνου τῆ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέσαι, ἄλλος δ' ἂν εἴποι, ὅτι & ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάμενος est frequentius, is meminerit *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἄραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἶπόν τ ταῦτα. *F.F.R.*

98. Οὐκ ἄητο βιωτὸν] Subaudi τ βίον, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *F.F.R.*

στευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam inituxus, ut vitae pro illo periculum subiret.

Ἐπανελθόντων δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, κἀκεῖνοι ἔχοντες καλάς τε καὶ εὐγενοῦς ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτην, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιονδὶ φέρω κοινόν, ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἤν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. τὸ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τὸ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὁ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τῶν θεῶν ἡττηθείς, τῶν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτής, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν Ἀσίας ἀρχήν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι, ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο τὸν ταύτης γάμον.

17. *Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνωμένης ἐκείνης στρατείας τῶν Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἵτε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-*

31. Ἡ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. *qui hanc dicere dignatus fuisset.* debebat: *qui hac dignus esset judicatus.* H.V.

52. Αὐτοὺς ἰδόντες] Αὐτοῖ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

59. Οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ: ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad ἀδίκησις ἐπιχειρήσῃ, idque confirmat sequens ἀποθανεῖν; ait igitur *ad hoc ipsum*, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mis-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus Belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causssam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dica filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν τ αὐτῆς, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὰς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἐθελήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἄν πω νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ᾗς ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῶν θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τοῦ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένου πολέμου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ὃ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ καλλος θεᾶς' ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων εὐδενὸς ἁπάντων εὐδαμοῦ τὸ σῶμα Φείδωνος διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους οὐ μόνον τοὺς υἱοὺς ὑπεδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐκ ἀπάσαις ψήφοις πρόλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγου περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βούλομαι μεταβῆναι, εὐδαμοῦ ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τοῦ κάλλους ἀξίαν, τοῦ πρότερον εἰρημένου, τοῦ Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τοῦ ταύτης κάλλους ἀλόντας, μᾶλλον αἱρουμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διῳκισμένους τοῦ ἥλιον προσορᾶν. ὡς γὰρ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ εὐ πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ἑώρα,

[a] Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. [e] Διῳκισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An τἀυτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. du S.

87. Ὑπερενεγκοῦσαν] I. e. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Pa-

τὴν μὲν ὥρας αὐτῆς ἀλγεῖν (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ θεῖναι, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγενημένον ὑπηγάγετο τοῦ Φύσιν,) καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀξιοῦν αὐτὴν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βούλεσθαι δ' ἐκδιδόναι πλαττόμενον αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τὸν ὑπεθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπως ἐβούλετο, καλαστήσειν. ἅμα γὰρ ἅρμασι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος καὶ τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμίλλατο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τὸν κόρης, ἆθλον δὲ νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢ τέρεσθαι τὸν κεφαλῆς ἠπειθέντας. καὶ ἦξίου δ' αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τὸν ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντες τοῦ πρώτους ἁμαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τὸν κόρης ἐκπεσόντες μετὰ τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιῶδες εἶναι ὑπολαβόντες, τὸν δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ τὸν κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος· θεοὶ δ' ἐκείνου τὸν πονηρίαν μισήσαντες ταύτησι, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεήσαντες· τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστερήθη τοιούτου· τὴν κόρην δ' ὅτι τὸν ὥρας ἐν καιρῷ ἀπολαύοι· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currum enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & deſixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγενημένον] Recte ſic P. ut Jenſ. voluit. Γεγενηκότ male J. H. S. Fl. Fr. B. b Ἄλλον] Ita Fl. H. Bl. P. S. Ἄλλο J.

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενεγκὼν ταῖς ἱππασίαις. F.G. Eadem ſibi adſcripſerat AE.M.

89. Τὸν γεγενημένον ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγενηκότ'. Sermo eſt de Hippodamèia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. J.J.

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. F.G.

1. Ἆθλον τὸν νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde ἠπειθήσαντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. J.M.G.

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. F.G. Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἠπειθήσαντας (licet hoc ab infin. τέρεσθαι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. ſi praeverterint, de quo egimus alibi, & Clar. Weſſel. ad Diod. Sic. III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. Hemſterh. ad T. I. Lucian. Halc. c. 8. N°. 21. J.F.R.

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat Pauſanias de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſexde-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτῳ) ἀγωνίᾳ, ἅρμα τε χαρίζον τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπέκλονος.

Οὕτω τὸ τῆς κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τῶν πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τῶν περὶ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσα περ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέροις εἰρημένων, ἢ τὰ [c] αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κἀκεῖνα μάτην ἴσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὰ ἅπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὴν δυχέρειαν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὰ ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε ποιοῦμεν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

[c] Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῶ *J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *J.P.* a *G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρεῖς ἐ δέκα ἥδη νίκας p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *J.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan τὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi ὄψει, σκόπει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τὴν δυχέρειαν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲ πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ ἐν αὐτῆς ἡμέρας, ὥς γ' ἐκεῖναι καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστον ὅτι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστον ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω διὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς διακεῖσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] ὑ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὴν ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ θεραπεύομέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ χρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum supereſt, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res successerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Περιόντας prave Fl. b Περίεστιν] Περίεστιν *f. Vr. Fr.* c Οὐ] — ἴσως L. Id est, ὑ forsan delendum esse. Sed male ὑ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, καὶ Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *J.M.G.*

56. Ἔτι ὧσι] Pro ἐτίμησι ut supra πολλαχόσι pro πολλαχοῦ. *F.G.*

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. *F.G.*

67. Λέγειν ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δόξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse.

Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo ju-
cundius aliquis paruerit formae felicis homini,
quam non tali imperaverit, & gratiam ha-
buerit majorem injungenti multa, quam ni-
hil praecipienti.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus,*
non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti;
pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatie-
tas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui
cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hya-
cinthum illum pulchrum, aut Lacedaemo-
nium Narciſſum vincamus pulchritudine; non
putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne
ignari a poſteris forte ſuperemur.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, re-*
bus humanis commune quaſi, ad quod compo-
nantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque
imperatores non curant ad pulchritudinem
ſtruere aciem; neque oratores componere ora-
tionem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe.
Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis
eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam ve-
nimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo
ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque
enim Menelaus tam curabat uſum aedium,
quam ut ingredientes admiratione percelleret:
atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul para-
vit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo
conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus
eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas
cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris
filio,

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν
ἓν [e] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ
προσάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, ᾧ πλείω χά-
ριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προσάγοντι μᾶλ-
λον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιῶν ἐπαγγέλλοντι.

Καὶ τ' ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς
ὦμεν, ἐ περαιτέρω σπουδάζομεν τῆ τυ-
χεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδε πώποτε γέ-
γονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τ' Ἀγλαΐης, τ'
εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς,
ἐάν θ' Ὑάκινθον τ' καλὸν, ἢ τ' Λακεδαιμό-
νιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν
ἡμῖν δοκῶμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθω-
μεν τοῖς ὀπιγίγνομένοις ἂν καταλιπόντες
ὑποβολήν.

Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τ' ἐν ἀν-
θρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδειγ-
μα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ ὅτε πολῆγοῖς εἰς
κάλλος ἠμέλη τὰ πρατεύματα συντάσ-
σειν, ὅτε ῥήτορσι τὰς λόγους συντιθέναι, ὅτε
μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι.
ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος
τέλος ἐστίν· ὧν δ' εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγ-
καίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς
ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καταασκευάζειν. τῷ τε
δὴ Μενέλεῳ ἐ τοσοῦτον ἐμέλησε τ χρείας
τ οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήτ-
τειν· καὶ ἀφ' τοῦθ' ὅτω πολυτελεστάτους
ἅμα καὶ σκευάσαι, καὶ καλλίστους, καὶ τ
γνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ δ' Ὀδυσσέως ὅτως
ἀγαθὸν εἶναι λέγει τοῦτος, κ' πύστιν τοῦ
πατρὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὥστ' εἰπεῖν
Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός τοι τοιόνδε Ὀλύμπιον ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

[e] Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιο, ἴσως L. [f] Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖ λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισουμένων ἐ δὲ προσελθεῖν ἀξιουμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράτιομεν, χοίη] Lege πραττόμενα χοίη. *F.G.* Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα χοίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt; & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἴσχει τὸ πραττόμενα ſignificat τὰ πράττεται. *J. M. G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαριεστάτη τ' ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός τοι] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] L. c. ἔνδοθι. *F.G.* Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τοῦ μειρακίου πατὴρ οὐκ ἄλ-
λου τευ χάριν μιλτοπαρίους ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τοὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔσχη. καὶ
χεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοιτο τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ καλλος ὁρώ-
σας, καὶ τούτου τυγχάνειν [a] τοῦ παντὸς τι-
θεμένας.

Τοσοῦτον δὲ τὸ καλλος τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε ᾧ μὲν ἡ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετέχουσιν,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνους γοῦν τοὺς
μὴ καλοὺς ὀνομάζομεν αἰσχρούς, ὡς οὐδὲν ὄν,
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλους ἐστερημένος.

Τοὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατουμένους τὰ κοινὰ
διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένους,
τοὺς μὲν δημαγωγοὺς, τοὺς δὲ κόλακας κα-
λοῦμεν· μόνους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένους θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νους τε καὶ φιλοκάλους ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τοὺς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλ-
λος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζουσι τὸ τούτου
τι μετασχεῖν δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκὸς
οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσοῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τοῦτο αἰσθόμενοι
δυνηθέντες, ὅτι ζημιούμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) non alia causa splendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes si examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa consequenda ponere omnia.

26. Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo (honestas) videtur, ut multa observari liceat iis, quae vel justitiam, vel sapientiam, vel fortitudinem sibi adjunctam habent, honorentur: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil est: quemadmodum nimirum istis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe solos, qui pulchri non sint, turpes vocamus: quasi nihil sit, si quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.

27. Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam administrant, vel tyrannis subjecti sunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: solos, qui sub hac Pulchri & Honesti potestate sunt, admiramur, laborisque & honestatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum (honestorum) curam suscipiunt. Cum igitur adeo augustum quiddam sit pulchritudo, adeoque in parte votorum sit omnibus illam consequi, ut in lucro ponant, illi si qua servire possint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, si tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipsum quidem sentire queamus, damnum nos facere?

28. Tan-

a Τοῦ παντὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας

20. Πατὴρ] Ulysses. *F.G.*
21. Μιλτοπαρίους] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendose in omnibus legitur ἀνδρείας. *M. du S.*

Ἀνδρίας] Cur mendi hoc insimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teste *Stephano*, qui tamen promiscue inveniri fatetur. An quia sic melius distinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρία? vel etiam ab ἀνδρία, virilis aetas, tradente *Schol.* Demosthenis ad Chersonesianae fin. p. m. 272. C. Tom. postremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare ausim; ἀνδρίας hoc Dial. saepius, item supra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

An-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὀλίγου ἐδεῖτο μηκυνομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολαύσατε τῆς συνουσίας· ὀλεθρίου δ' ἤδη κἀγὼ οὐδὲν ἐλάττου ὑμῶν ἔσχηκα λόγου σέ.

60 [d Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca *P.* Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ἅμα πάντα. *J.F.R.*

32. Τῆς ἰδέας κεκοσμημένον] Ἰδέα *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδέας τοῦ κάλλους περιεχόντα vel κεκοσμήκασι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J M.G.*

60. Οὐδ' ὅτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit ἀγνώστῳ. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *El.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In sett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J.F.R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἦ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονῦια τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἦ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγνυσι. MEN. Τῦτο δ' ἂν ἦ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ἐπὶ θαλάττη πόλεις, ἦ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] καλλείναις ἀποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροά-

MEN.

AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B2.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H1.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] In *B1. 2. P.* Aliae omittunt inscript. person. *a* Ξυνήρει] Ξυνῆρε *P.* *b* Καλλείναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Κάλλυσι male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest, ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus *Μυσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τ Ἰσθμὸν, διδεμένῳ τε, καὶ κελευομένῳ ὀρύττειν· καὶ αὐτὸν μὲ ἀνεφθεγξάμενος τὰ εἰκότα· τ δ' ἔχειν τ σωμάτων, καὶ ῥᾳθύμως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψαντα δὲ λιπεῖν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τ Ἰσθμὸν ὀρύττοντα τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ πιθανῶς ταῦτα μοι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες;* pro illo ἀνακύψαντα, quod *lamentari* vertitur, malim retinuisse *Olearius* vulgatum ante ἀνεφθεγξάμενος. *detestavi.* Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl.* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ἐ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Celf. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

bis audire cupientibus univerſis, niſi quid aliud ſerium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim ſcio, in quo potius gratum facere vobis poſſim, qui ſtudendi cauſſa inſuave adeo auditorium ingreſſi ſitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter ſibi perſuaſerat, nec Muſas canere ſuavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad ſe pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipſe citharam cantumque opponere ſibi audeat. Verum Iſthmus non inter ea, quae e longInquo cogitaverat: ſed cum in naturam loci incidiſſet, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia abſciderit illo circa Chalcida Euripo; atque inſuper Darium, ut Boſporo pons contra Scythas ab illo impoſitus ſit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipſa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri ſibi poterat, ſe permiſcendis tam parvo inter-

σασθαι πᾶσιν, εἰ μή τι σπεύδοιμι θᾶττον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ᾅδου ὅτῳ φροντιστήριον ὑπὸ τῷ σπεύδειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ᾄδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾀδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ὑπ' ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν ἀπὸ Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus eſt: vid. ſupra Παρ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deeſt hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus cenſendus eſt. Neronem quidem ea molitum fuiſſe, quae hic narrantur, verum eſt. Quod & in votis poſt eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuiſſe traditur a *Philoſtr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi ſuſceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chryſ.* in Rhodiaca, & *Philoſtr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ καὶνίνας ἀπορρώων ὁ οἶκος καρπὸς, ὧν τὰ ἐπιθαλάττια ἐν πράττῃ] Corrige ex *Aldina* καὶνίναις πόλεσι ſcilicet οὐ τῇ μεσογείᾳ, quibus abunde ait eſſe proventuum, ſi floreat res maritima. *J. J.*

11. Καὶνίνας ἀπορρώων] An καὶνίναις ἀπορρῶ; *Baſ.* edit. καὶνίναις ἀπορρώων ferri poteſt. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec ſententiam ſanam ut habere poſſint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mſſ. diſcrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & ſic interpretatus ſum. *J. M. G.*

17. Ἐς ᾅδου ὅτῳ φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Muſonium in carcere vel vinculis certe ſcholam hic habere, circa ipſum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philoſtr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Abſolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς πλατείας. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abſciderit Boeotiae, neſcio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abſciſſam omnes affirmant. Suſpicari licet aliquid hic excidiſſe: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* foſſa Il. H. Neſtoris ſuadu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Heſperia, id eſt Hiſpania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omiſſis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc eſt, ipſius naturae. Haec ſuſpicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex perſona Muſonii. Caeterum qui perfoſſionem Iſthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, ſ. 5. Neronis conatum deſcribit, admixtis ſuperſtitionis quibusdam credulitatis certe veſtigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας εἰσαιτε τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἰσθμοῦ τοῖς ἔξωθεν] Perobſcure dictum ac nequiquam Lucianice. Acceſſit non notatus interductus poſt πάντας. Nam eſſe debuit

μίξαι πάντας, εἱσαῖλο δ' Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἑστιάσεως [a] τοῖς ἔξωθεν· καὶ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύσαι μέν, φαίνεσθαι δέ πη καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνουν μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε, καὶ ᾆσμα δὲ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὁρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τε Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ὅτι τε ὀρυχὴν ἦξε, κροτούμενός τε καὶ φόμῳ, καὶ καθημένου γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τὴν [c] ἀρχὴν πεπιστευμένοις ἐκελευσάμην ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆει εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ἀφῆχθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ τειρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ἐπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέδη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὕτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεμεγνωκότος τὸν τομίν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejuſmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Nepeuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque tertio, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes; ut ajebat, Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοῖς] Bene ſic vett. Τὴν male *S.* & *Amſt.* b Τοῦ] Sic *P.* ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ὀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic eſſe in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγου ἐπιμῖξαι πάντας, εἴσατο τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἑστιάσεως τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod ſi omnes* Graecos *compendio iſto ſic inter ſe permiſcuiſſet, videretur extraneis Graeciam ſplendido quaſi epulo accepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendide adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? ἰσθιάσει ἐστὶ ſtabilitum iri? Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἑστιάσεως autem Ἑλλάδα hic Pſeudolucianus dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγου] An ſic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐς τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἑστιάσεως ὥσπερ τοῖς ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι] Legendum arbitror πῃ, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσατο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσατο, δόξειεν. *Permiſcere* ἐπιμῖξαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit aſſeriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνουν μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ἀ. ὃ μ. Μελικέρτῃ τι ἐ λ. Placet. *F. G.*

43. Ὁρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ἐ τὸν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὁρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὸν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſe ligonem porrexiſſet, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſet.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἐ ν. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μετεγνωκότος τὸν τομίν.] In marg. *Ald. Wolf.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenso utriusque maris fastigio, non ejusdem illa libramenti deprehendisse, sed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *sinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad insulam illam appellente, plane submersa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a secando Isthmo neque Thales ille sapientissimus, & consultissimus naturae demovisset: magis enim secare illum jam cupiebat, quam *ipsum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capessiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Isthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria caussantem: maria enim pari undique fastigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipsas suburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipsi quoque heri audistis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Musoni, propter quam ita furiose Musicus est, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαι δὲ τὰς Αἰγυπτίους γεωμετρήσαντας ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, ὡς ἰσοπέδους αὐτὰς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου τῇ Αἰγίνῃ δεδοικέναι. τελάγους γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπικυθέντος, καὶ ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸν μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς ἂν ὁ Θαλῆς μετέσχισεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τὴν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύναι. τοῦτο καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὰ γὰρ Λή-

---

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hae priores. f Ὡς τὰ ἰσοίσης] Nihil varietatis invenio.

Hoff. adscriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi narrat quinam Isthmum perfodere praeter Neronem conati sint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philostratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philostr.* p. 162. n. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ιστ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor respicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (intr. ὥσπερ) ὡς τὰ ἰσοίσης ἢν ἀπτόμενος, eo sensu, quem expressi. Nomen viri est non Βίνδαξ, sed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non dissimulo, mihi in mentem venisse legere, ὀκτώτατος vel ὁ ὀκτώτατος Exoonsul. s. Exconsule, quae satis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & potest fieri, ut consulatu ante functus fuerit, quo respectu sit ὀκτώτατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Augusto institutum, quos ipse in suas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Consulares essent, προσέστησε γὰρ ἀντιστρατήγους τε καὶ ἀνθυπάτους ὄντας, καὶ ὑπατικὸν ὄντα. Haetenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. sed refrigeravit istum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rarissima vox ὀκτώτατος. itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in versionem quidem recipere Vindicem Exconsulem ausus sum. Interim nec illud dissimulo, libellum mihi satis recentem videri, quem ὀκτώτατος non deceat: sed non aliis adhuc, quam stili argumentis. *J.M.G.*

69. Ὡς τὰ ἰσοίσης τὴν ἀπτόμενος] Melius ὁ τὰ ἰσοῖν τὴν ἀπτόμενος. *Th.M.*

Ὡς τὰ ἰσοίσης &c.] Malim ὁ τὰ ἰσοῖν. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ τ'] Lege ὑπό. *F.G.* Non opus est, si loca Urbi proxima cum *Gesnero* intelligas, quamquam qui hoc historiae respondeat, non plane dijudico. In ipsa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teste etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, posset hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύναι] *Subsidere, fondre sous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripserat haud dubie προστλαύσαντος, qua voce statim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λιβύων προστλαύσαντων] Fingitur igitur, nisi

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τῶ φθέγματος, οὔτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲ φύσει, καὶ βαρὺ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆ φάρυγγος· μέλη δ' ὅτω καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆ φθόγγων ὑπολείπουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία, καὶ μελοποιΐα, εὐαγώγῳ μὲ δὴ, καὶ κιθαρῳδία εὐκαλεῖ, καὶ ἔμβας βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μέλας ῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶν ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τὺς χρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῆ θεωμένων ἐκπίπτει, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲ γὰ, τῷ μετρίῳ πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων διίσας τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabilioremque faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

95 7. Quoties vero imitatur superos, *vah* risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μοὶ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἔιχον. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὲν aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτω κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένῳ. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολείπουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἴτυς, ἵνα τόπῳ χρησάμενοι, τὴν διπλοῦσαν ἴσως βόμβησιν, ὡς λειότητα μαντεῦσαλον κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λειαίνεσθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβος esse *obscurum* & *rancum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆ φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινὴ τις ἀκοὴ λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν ἀλλὰ καὶ ψόφων ἀναρθρίκη, ἡ δὲ τῆ φθόγγων ἴδιόν τινα, ἀλλὰ τεχνικὴ. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλειαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Acqualia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὅλῃ τῇ τροχῇ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῇ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἀπεγχρῶν πω δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μουσώνιε; τέχνῃ γάρ πω χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μὲν, ὥσπερ οἱ ἀποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἴσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ὑπτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μουσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοος τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἴσθμοῖ γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδοὺς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μὲν ὁ Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στέφανου ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβοῦν. Alia erant, & quidem ψαρομακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei simbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ὀδυπορίαν exscripsi. *Th. M.*

94. Μόνα τῇ] Lege μόνοι τῇ. F.G. Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J. F. R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κριτίλους] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J. M. G.*

8. Ὥσπερ οἱ ἀποπαλαίοντες] Quid sit ἀποπαλαίειν docebit *Plutarchi* Periphrasis dedisce. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι ῥωμαλέον, ἀποπίπτοντες ἐν τῷ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλλινόμενος. *J. M. G.*

10. Τὸν τ' τραγ. ἀπ. ὡς Ἴσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M. du S.*

17. Ἴσθμοῖ γὰρ νόμου κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissi. de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. Im. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M. du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praesides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημα — ποιητρίας Ἴσθμια νενικηκυίας. *J. M. G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J. F. R.*

22. Ἐπ' αὐτῇ] Lege ἐπ' αὐτῇ. F.G. Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J. F. R.*

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅτι τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸ γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανίᾳ τῷ μητροκλονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, παρ' οὗ αἱ ὁμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράξαι ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τοῦ Πυθίου καταλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. ΜΕΝ. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam ΜΕΝ. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίας] Lege τραγῳδίαις. F.G. Idem notarat *La Croze*. Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum potuit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellips. τῶν, ex, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραίοις ἥδεται, bene habet. vel ut supra τοῦ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναβήσῃ. Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίας sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus, Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oracului describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τὸν δὲ δὴ Ἀπόλλωνα (αὐτὸ γὰρ ἐκεῖνο ἐμαντεύσατο ὅτι λυπηρά τινα προσοίσειν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλος μαντεύσεται) τὸν τε χόρον τὸν Κιρραίων ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνίησι, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλιξ. c. 19. & Not. Respicit illud Apollinis secundum quosdam:

Νέ-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

ῆσαι, ϗ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ παῖδάσιν ἐτιμώρησαν. ε ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζῃ νῦν τῦ θεῦ ᾤετο, πρᾳότερα τῆς ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶ, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, πᾶν ἀκελευόμενῶ ἡμῖν θαρρεῖν τε, ϗ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ πᾶν ἀκούω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μυσώνιε, ϗ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἄπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς νεμφίοις οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

POD.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

ΠΟΔ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς φυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυτέναχτε, κωκυτῦ τέκνον,

Ἥν

ε Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐσιφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι αὐτογχίλια σ' ὑπὸ χριδαινετῶν ἁμμάθῳ, τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιον τί μοι ξυντάξαι ϗ τῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Theritae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reiske*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἦν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσχίοις,
Μέγαιρ' ἐρινὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ στρεβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει καλάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto hac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

a Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσχίοις, h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae οἱ λήγουσι, *non ceſſant*. Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγείνατο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt*. Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγείνατο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέλω (l. ἐξέλωσιν) ἐξέτρωσιν, ἐξεγείνατο, ἐξεπόνησαν ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφος, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἀλήκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in παιδίον III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitum in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum ‹ Εἰ τεθνεῶσι οἵ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut Θέοισιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item Θεοῖς & Θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς μῦχα, οἷς ἐσι μεγα κράτος· ὅτι ἄτερ Θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπλειν ἀρθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μου τὸ λυπρὸν καὶ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι Φαύλῳ, καὶ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε ἀφοσίγγον πόρους
[e] Ἔσχε, καὶ [f] μεμυκὸς ὀπτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῶν ἀφύπνιον τρέχει κακόν,
Δίναισι φλογμῶν σάρκα πυρπολήμενον,
Ὁποῖα κρητὴς μεσὸς Αἰτναίου πυρός,

[b] Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς *Pell.* [c] Πνεύματι] Πνεῦμά τε βίαιον τὸ δὲ *Pell.* [d] Τῷδε] Τόδε *Guj.* [e] Ἔσχε] Ἔσχε, καὶ δύδυκὸς *Pell.* [f] Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆς Περιγρίνου τελευτῆς. (c. 4.) *G.*

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτοῖσ] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Jenſii* obſervata in Lectt. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνεῶσι βροτοῖς vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμῶλακημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet*. Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στρῶσηται] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἔδει, ἀπὸ κοινοῦ, ex vs. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aeacum & Rhadamanthum. Aliàs paſſive dicendum fuiſſet προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μου τὸ λυπρὸν] *Squallidum, ſqualleus. F.G.* Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μου λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔσχε, καὶ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε ἀφοσίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ. i.e. ἀπὸ τοῦ ἰχῶρος φαύλου. Τόδε διάσφιγγον. i. τῶδε ἀφοσίγγοντος. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea re poros ſtringente* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὶ, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie ταλαίπωρος eſt τάλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δέδμαι *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔσχε] *Diſtentum eſt.* F.G.

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi δύδυκὸς, ut vſ. 120. — δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάπτον τὴν ποδάγρης dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topoſitatem materiae, partim propter ἀφόσιγξιν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in tetrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκτίζης vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκτισμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſicutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt maladitpoſitio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hîc potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῶν legi etiam poſſet ἀπ' αὐ-

Ἡ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἀλιπόρῳ ᾳφοφάγῳ,
Ὅπῃ δυσεξέλικτα [b] κυματώμῃ,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίῃ κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis fossae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικιλικὸς *Fl.* *b* Κυματούμῃ] Πυματ— male *P.* *c* Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. *d* Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβίσης *J. H. Fl. B. Er.* pejus. *e* Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* *f* Ὄρεα] Ὄρια *Fl.* *g* Δ'] Delet *Guj.* recte. *h* Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μανόμενοι, ἔκφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἀλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πράγματι, uti *Gujetio* visum, sed proprie pro *fine*, *exitu*, suadent non solum adjectivum δυσέκμαρτον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβέβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίῃ κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiae metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiae nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ ἑῷα μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μίχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λυδία, καὶ τὰ Καρικὰ ἔστι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακριτὰ εἶναι, ὥστε πίπτουσι εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσιον est perperam pulsare instrumentum musicum. inde ὁ παράκλης, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. δικρόους γόους pro γοεροὺς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορυβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Port.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι & ἐκφαυλίζονται Κορυβαντιᾶν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Eust.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Βρίσασα] I. e. *Plena*, *gravida*. F. G.

41. Αὐτὴν] Cur ἀὐτὴν rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&c

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
Ἄρει χρέκουσα θύρῳ
Πολεμηίαν [k] ἀϋτλὼ.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρῳ δὲ [l] δένδρεα [m] πτοιαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν φθέγγει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

i Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* *k* Αὐτὼ] Ἄτλῳ Edd. *l* Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* *m* Πτοιαῖς] Πτοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. *n* Ἀδὲ] Ὅτε *Guj.* *o* Νύκτερος] Νυκτέρους *Guj.* *p* Γόοις] Γοῦσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτλῳ illo etiam verſus fit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλωροτόκοις. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in όα, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χρόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποὶη aut ποιὰ pro herba, ſed πόη ſcriplit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo πατροξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epitheton hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed *ad* ποίαις hic χλοητόκοις dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πτοιαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πτοιαῖς, non πτοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρῳ δὲ δένδρεα πτοιαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πτοιαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin.* *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πτοιαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πτοιαῖς] Quid ſi πτοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphoneſin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Oſſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πτοίαις magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέρους, & γοῦσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μήνη, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῦ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόοι. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύων *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πανυχὶ τὸν Ἄδωνιν ὀδύρεται δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Ἀτταττὰξ κἀντισοβολεῖτε τῇ δακρύοντι.

Infra quoque in Noſtri *Oxypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύεις· ἢν δέ σοι φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem paradigum,

Εὐκτήμων δ' ἰδάκρυε τὸ δύτερον, εἶπε δ' ἴσως πάλιν,

Pa-

ΠΟΔ. Ὤμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτε ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρειδέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, ᾗ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὀπτήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τὸ ὑπώροφον τέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, ᾗ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὔραν, πνεύματος φαιδρᾶς πάσον.
Δέκατον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀγρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἦν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὅπῃ θύρας ὁρμηθῶ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, πεζεπαλεῖν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαγρεῖς
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγυσι κωμαγὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit *cupidini*.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male *El.* b Τε βαιὸν] Βέβαιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. jet.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *F. F.*

54. Ὤμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *F. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *F. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον τέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν πεζεπατεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φρένωσις inſolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παραιμαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἀκτὴ, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μᾶλλον τίλτου ταυρείου, ἢ τραγίου. Ita *Dioſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & broſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἄκτη, vel ἀκτίς, vel ἀκτέος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιάν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ὃ φέφορ) Δελφίδ@ φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμν@ [g] Βακχείων κομάζε);
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε ταμερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστίν, ἣν ὑμεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν τ ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ θεᾶς ἐπάξι@;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἄπ' αἰθέρ@,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλι@ ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ ποτὶ παγαῖς
Ζηνὸς ποτίκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρετε Edd. g Βακχείων] Βακχίων *Guj.* Βακχίῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *Ar.* h ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *Vr.* Habent *Fl. P.* aliaeque. i Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. k Ἁλι@] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων? *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦ] Ὃν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, esseme Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ θεᾶς ἐπάξι@] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἆρα κἀγὼ τ κατηργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφης μιᾶς, καὶ ὁμιλήσας καλῶς ὅτι ϵ νύμ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. F.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ σταγόνων αἰθέ@, adeoque anastrophe σταγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμετέραν, 110. τὰν δ' ἰὼγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ' Ὀλυμπίων,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὲ σκότιον [a] φάος,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,
Καὶ παμφαὲς ἀελίου σέλας,
Τότε κὴ Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.
Ὅτε γὰρ λαγόνων σε τεκοῦσα
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας οὐρανοῦ,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὐδίου αἰθήρ,
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,
[c] Εὔολος ἐθρέψατο Πλοῦτος.

Saturnius, ſupremus coelitum;
Excitatricem belli Minervam.
Noſtram vero Deam beatam
Senex in mollibus ulnis
Primam generavit Ophion;
Cum defineret tenebroſum Chaos;
Orereturque fulgida Aurora,
Et lucidum ſolis jubar:
Tunc Podagrae vis apparuit.
Cum enim ilibus te enixa
Parca Clotho deinde abluit,
Riſit omne jubar caeli,
Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Eam vero de lacteſcentibus uberibus
Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάος] Χάος *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασσεν Edd. priores. c Εὔολος] *Guiet. Pell.* & *Schmid.* Ἔναλος Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρουσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδος gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, *ut* ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, *cum* merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγος poet. pro γάλα, hinc εὔγλαγος, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγος. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. ψαλιλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δορὶ. *Muſaeus* 158. ὦδε παλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ στόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτῳ λυγίζει τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [e] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λαχιστὰ κρέα [f] σιτέμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε λιγὺ μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus arcanum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς εἰς μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτέμεθα] Σιτέμεθα *F.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *F.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλειτὼ, ad cauſſas internas reſpi„ ciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adju„ vantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. divi„ tiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere „ immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *F.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προστόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *F.F.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter efflueret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σολοικικὰ metra. *F.G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτι χυδὶν αἷμα βωμίοις πυρ' ἱμπύροις placare ſe poſſe adfirmat. *F.F.R.*

Ibid. Ἀπὸ στόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίστομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ἐξόστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτῳ] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *F.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ε. & Φ. qui etiam σκυτάλια. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζω, ῥηγνύω, ῥήσσω. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia eraſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi λύουσι eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κάρηνα; καρπούς,
Ἐδίει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸ πόνου [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, scapulas, brachia, rostra, carpos,
Adedit, depascitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea facessere dolorem jusserit.

ΠΟΔ. Εἷς [d] ἆρα κἀγὼ τῶν καλωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἡκέτω πρεμμνὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος,

POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Esse ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum mystis simul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.

ΧΟΡ. Σίγα [f] μὴ αἰθὴς, ἡ γαλήνη [g] ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὀμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν
ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

CHOR. Taceto caelum, & tranquillum esto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, scipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitissima tu, famulisque tuis
Placida adesto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὶ μηρούς *Gujet.* & *Pell.* b Κάρηνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπαφυγεῖν vel ἀπαφυγῶν *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἡκέτω] Ἥκεν τοι γὰρ *Guj.* & *Pell.* invertunt. f Μὴ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἠδὲ *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic versum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδύκους legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non satis accurate in variis lect. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae sic habet: lege, ἰσχία ἠδὲ μηρούς. tumque versus constabit. *J.F.R.*

122. Κάρηνα] Forf. κόχωνα. *Hesych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοια. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κάρηνα *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον est ossis apophysis sic dicta, quia rostro τῷ κορώνῃ seu cornicis similis est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er.Schmid.*

123. Ἐδίει] Lege ἴδιει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοι γὰρ ἡκέτω πρεμμνὴς] In hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοι γὰρ ἡκέτω *Gujetus* ἡκέτω τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & ejectio τῶ, γὰρ, nimia videtur, potest vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοι γὰρ ἥκει πρεμμνὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρεμμνὴς legere εὐμενὴς. *J.J.*

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἰκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκεν etiam tempore imperfecto scribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρεμμνὴς] Quasi πραεμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενὴς. Signif. *mitem, clementem.* Exstat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Cass. 537. & 1055. *Er.Schmid.*

129. Σίγα μὴ] Anapaesti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴς &c. *F.G.* Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα εἶναι. *Tacitum esse.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἴσχε λεώς — *Aristoph.* κάθιζε σίγα. *Er.Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, ἡ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὀμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere ausus sum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὸ ἐστὶ χλοὸς &c. *F.G.* Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλος πεπρεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλῳ ναῷ πεπρεμεῖ ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox πεπρεμὴς, qua carent Lexica. *Josephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non absimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πᾶσιν, inquit, ἦν ἐν πολλῷ πεπτυγμένα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἦ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἥ 'σθ' χθονὸς βροτῆς;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβιε πλείοσι ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς τ' ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰρ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τὴμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην
Τρίβουσιν ἠρύγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἔφθον, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἑλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

[k] Ἄτμις] Ἄτμος *Fl.* [l] Ἀεὶ] Ἀεὶ *Jens.* rectc. Nihil mut. *Fl.* [m] Ἔφθον] Ἐφθὸν *Junc.* [n] Βολβούς] Βόλβους eadem. [o] Σίδια] Σίδια *Gaj.*

φύνα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντος ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J.F.R.*

145. Ἔφυ] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J.F.R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *raro solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed caussa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioси ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J.F.R.*

149. Ἀρύγλωσσα]. Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non finit. *J.F.R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J.F.R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J.F.R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J.F.R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαριοσίνην [a] κιχίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
[d] Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
[e] Ἕψουσι φρύνους, μυγαλὰς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον ἀπείρατον βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, ὄρχεις, ἀπόπατος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἀφ' ἑτοιμάρων ἄχος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino; ranae ſperma; collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κιχίδα] Κιχίδα *Gnj.* *b* Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* *c* Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. *d* Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Gnj.* & *Solan.* Etſi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit, de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθῳ, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἀπέφθος eſt πολλάκις ἐψηθεὶς *Pollux* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἰηρὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ μικρὰ *Galeni*, ἱερὰ μικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνειν autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios μικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non ſpernerem μικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄλλος ἐπ'] Ἄλλος usque ad ὁ δὲ nothi. *F.G.* Ἄλλος ἰπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δὲ ἐπῳδὴν vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Aeſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφίκειτον, τοὺς δὲ προσαντία πίνοντας ἢ γυίοις θέλοντας πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Εὐθυσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἐπῳδαὶ exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλος δὲ πίνων τ' ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [a] ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος ἕτερον [f] μᾶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g] ἔλλαβε ἐκ τ' [h] κράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i] οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κἠ πειρῶσί με,
Εἰωθ' ἀπαντᾶν μᾶλλον ὀργιλωτέρᾳ.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k] Ἤπιον ἔχω νῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τ' ἐμῆς μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλοις λέγων λόγοις.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κἠ κρότου,
[l] Ὅτε ὀπὶ λυτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlw

a Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς ἀξιώτων *Guj.* f Μᾶρον] Μωρὸν B1. 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Fenſ.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας G. male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *F.* male. k Ἤπιον] Ἥπιον male P. H. l Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν ἀξιώτων *amuletorum*. F.G. Prius recte. nimis audacter posterius: atque si spurii sunt, quid opus est emendatione? sed ἐπιθέτων saltem scribendum erat, si ab adjectivo ἐπίθετος formatum est. At si substantivum ἐπίθετης in usu est, recte ἐπιθετῶν, & scriberetur, & optimus sensus prodiret; *alius cantationibus impostorum deluditur*. Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obs. Misc. anni 1739. ex Glossis adferre ἐπιθέτης *impostor*, & versum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi posse ξένων τινῶν ἢ βαρβάρων ἐπῳμάτων, quorum praecipuum usum in incantationibus fuisse, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Christianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλλαβε. Sed versus spurius videtur. An τ' κρανείας; an a *calva*. *Hesych.* κράνη, κεφαλή. F G. Κρανείας non patitur versus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepisse, quasi esset pro κράνης, quod etsi hic non verum, tamen non esse absurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram salubris in Campania meminerit. Clariss. Editor *P. d'Orville* adsentitur *Gujeto*, versus 170. 171. 172. 173. spurios esse, & absurdam repetitionem τῶν λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus syllabis enuntiatum minus sincerum, & cum vs. 173. deberet ex sententiae nexu sequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praestigiis vel impostoribus*, tentat an talis sententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλλαβε ὠδὴ τ' Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano*. „ Aptissime, ait, duae gentes superstitiosae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & versibus & singulis sententiis ab Mahumetanis adscribatur, qui tamen non soli ex ritualibus suis libris remedium vel primi quaesivere: „ cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique „ ex Poëtis praestare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρμαν, κυρανῆς, & forte sex aliis modis. & κράνης & κυράνης sono non adeo diversa." Ingeniose. Idque si receperis, ἔλαβε non ἔλλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ' κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὠδὴ τ' ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expressi. Κυράνη i.e. Alcoranus, quam somniavit aliquis in Miscell. Obs. Vol. 10. p. 428. aliquot saeculis junior est Luciano. *J.M.G.* (sed dum spurii habentur, possunt satis recentes esse *J.F.R.*)

Παρὰ τ' κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed esset ita κράνης Doricum pro κράνης; at sic laborat versus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνᾶ pro κράνη. Adde quod Dorismo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Restitui itaque ὠδὴ τ' ὠράνης. Est autem ἡ ὠράνη, notante *Hesych.* Καλιδίον ὀροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum*. Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum sanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae semen & hirundinis nidus cum sapa trita & illita fere idem praestant. *Er. Schmid.* Sed ordo videtur praestigias, non medicamentum requirere, & Dorismos habemus vs. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Atlw]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμὶ ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, καὶ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, πῇ δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' ἵλα μύσταις πᾶσιν ὀργίοις ἐμοῖς,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Παλυδενὴς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύματ' ἀλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὴς, καλαχλινοβατὴς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασιναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαγεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χαρίῳ γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Atea etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἶπ' ἦδ' *Guj.* b Παλυδενὴς] *Guj.* recte. Παλυδ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βυθίης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Καλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυμοφόβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδυποφόβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Περικοιλ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi καὶ μὴν κατὰ τὸν Ὁμήρου Ἄτλω ἰκνεῖται, ἴσ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἰφ' propter spiritum *dasyn*, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη τ' ῥηΐ γ' ἀπαλοὶ ποδες, ἣ γὰρ ἐπ' ἔδνοι
Πίλνανται, ἄκρ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἔδνοι ἣ πίλνανται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Ἵλα] Hîc est hortandi adverbium. *Supra Act.* 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra *A.* IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὴς] Ἐπιδεσμὸς ligamen, id quo vulnus obligatur. *F. G.* Ἐπιδεσμοχαρὴς gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναδροισμοὺς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκους, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere* appellat. *Er. Schm.*

Ibid. Καταχλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δο-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti jusſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορ@.
Ἐγὼ γὰ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν σοθῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτ@.
Καὶ τ' ἐμ ἄλλων εἶδον ἥσυχον Φρένα,
210 Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ h τώδε φῶτε τολμηρὰ θράσ,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, τὴ καλωμύτῃ,
Ὡς i οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτ@ σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτ ὄντ σε θήσουσιν βίᾳ.
215 Διόπρ κραιαιῶς k συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖ@ ἥκω, πάδια ἀμφύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπῃς, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τίν@ δὲ τ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχ@.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοὺς κλίμακα,
l Ξύλων τρέμουσαν ἁρμαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχε κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερεῖδον κρύμασιν.
Ὅπρ ἀμφύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἔτρω-

b Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἐστὶ] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστὶ. Οὐκέτ' *i. Guj.* *k* Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *J.* *l* Ξύλων] Ξύλων *J.*

200. Δαιδνοφόβα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *offitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλασαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπτα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genuſragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικονδύλ.] An πυρικονδύλ. &c. Supra σφυροπρησικύμα. Πῶρ@, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυι, ἴτ@ γὰ] Mallem, Ἄκυ' ἴτ@ γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J. F. R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτ@ σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit οὐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτ@ σεβάσμιον. *J. J.*

215. Διόπρ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J. F. R.*

216. Πεμπταῖ@] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖ@ πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. F.G. Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἐξέσυ reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδόν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ θᾶττον ἐκπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἔσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λᾴστου δέ μου
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Διʼ ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένην.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλʼ οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἠπείγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ ναθρὸν ἐλαφρὰ κυφίζων πόδα,
Δόγμιος [g] ἔβαινον [h] εἰσόδῳ [i] πέζαν ποσὶν,
Ἕως ἀπήνη πᾶσα δραμοῦσα προχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤθενον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

225 Stratam ſilicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Poſt in labem delapſus lubricae viae,
Nitebar antrorſus, ſolutum ſed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
230 Hac transeunti ſudor membris humidus
Fluit, per inceſſum ſoluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, ſed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc iſta nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
235 Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam ſemitam viae peto,
Dum plauſtrum praetereat ſuis actum rotis.
Myſtes enim tuus nequibam currere.
POD. Non fruſtra, amice noſter, illa res tibi
240 Bene adminiſtrata eſt. Verum ſtudio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Iſtuc

a Ὀξέσιν] Reſtitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθοι P. c Ἐκλυομένην] Ἐκλελυμ. *J. Gro.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fenſ.* Δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδῳ] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgatum favet *Fl.* h Πέζαν] Et ſic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B 1.* aliaeque vett. Τῆσδε aliae minus adcurate.

nam. Sed quod & λίθων eod. verſus legendum monet, pro λίθων, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Διʼ ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231 Ἐκλυομένην] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένην aperte in metri legem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* proſodia: ſed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δεῖπνον, ὁμοῦς μισεῖς, ἐκλελυμένος: Adſcripſit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένην ſuſpectum, cum nec metro ſatis reſpondeat, nec praeſens hic videatur requiri. Quid ſi legeretur: ἐκλελυμένην? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τάδʼ ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ἐνθάδε. Ego omiſſo in τάδʼ apoſtropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τάδε ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fenſiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miſcell. Obſ. an. 1739. p. 429. ſic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδῳ πέζαν] Ad viam adjecta anguſta ſemita, forte aliquantum elatior, in quam conferre ſe poteſt, qui plauſtra in ipſa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußſteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, ſed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac ſi legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν ποσίν. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέζαν. Verum cum nullum nomen Graecis ſit ἡ πέζα, ſubſtitui πέζαν. Eſt autem ἡ πέζα, *pes*, *planta pedis*, item *fimbria veſtis*: item *extremitas*, *margo*, *limen*: ut hoc loco: adſcendebam anguſtum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit neſcio; Noſtrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδῳ] Εἰς ὁδὸν πέζαν ποσὶν forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri poteſt. F. G. *Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui ſenſus ſine correctione apertus eſt. Interim inquit, dum tranſirent currus, greſſus oblique flexi, per anguſtum ſolum aditus cujusdam. Nam πέζα eſt nomen ſubſtantivum, quo praeter cetera ſignificatur ſolum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit poſt ſe praepoſitionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκώσαι eſt *ad aequilibrium rependere*, *paria facere*. τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienſium *Sacuma* nominat. Etſi autem & verbale τὸ σήκωμα in uſu eſt, ut & compoſita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deeſt: ἀφασηκόω, pondus manu aeſtimo: & hoc ἀντισηκόω *repondo*: ſimplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod ſciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξὸν

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔγω δέ σοι δώρημα θυμῆρες τόδε,
Ἑξῆς τριετίας πειράσῃ κύφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίστατοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθ' κράτει;
Τῆς ὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὀπίστανθ' σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλῃίζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλεισθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ δὴ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄναχθ' [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ

[k] Ἔγω] Ἔγωγε malit *F. Gavel.* [l] Ἐκλῃίζετο] Κλῃίζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* [m] Πλειοθένης] Πλησθένης Edd. hac priores. [n] Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἑξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλῃίζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλῃίζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλῃίζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expositio satis commoda; cum κλῃίζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐπρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae signum in eo apparuerit: & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suae causae inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiae veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλῃίζετο] Vel κλῃίζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλῃίζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statuo de κλῃίζεται in *Ocyp.* vs. 134. *F. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *F. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *F. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *F. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πλησθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *F. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄναχθ' Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερτιά-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὔτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέποντες πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα πᾶσι δώρημον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δῆτα τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίδια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὅ χριστὸν οἶδε τἀμὸν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῷδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαί, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίδια] Λοιθία *Guj.*

στιάδιον per σπιζηστιν ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαιστιαδίων Ὀδυσσία] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. A, 135. Γηρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J.M.G.*

Λαιστιαδίων] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάρτιον τ' Ὀδυσία, aut aliquid ſimile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἀεί μ', ὦ παῖ Λαρτίου, διδρᾳά σε. &c. *Boivin.*

Λαρτιάδιον] Ita potius lego quam Λαιστιάδιον, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς οὔτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi pau„cis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. „(i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ „ἰμῶσας ἰχάρη". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. δι' ὅ. Nota phraſin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro

&c

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἡ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρους
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λείβε [d] πικρὸν ἰχῶρα [e] βαθῶ.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἅπανθ' ὑπ' ὠκὴν προσβολὴν στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριᾷ σὺν ὑμᾶς Φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοὶ,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονὸς,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, σύμπαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδὲ, κέχριται, καὶ καλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, πάπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἴωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στρόβητὶ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μὴ

d Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. *e* Βάθῳ] Πάθῳ *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. *f* ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Ba. B1. 2.*

δὶ ὕ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ὅ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τιθηνὸς ἐν ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* l. c. 37. Ep. 14. Κάθαιρε — ὑδ' ἐν βίλαι, ἀπ' ἐνὶ σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνῳ ἐν τούτῳ ῥᾳδίχρημα μετιοῦται. Ubi forte legendum ἡ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oeyp.* vſ. 95. διὰ νὺν ἐν ποδῶν παύσῃς πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐν in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐθρίψατο ἐνὶ μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' ἰσονομίᾳ ἐ πλούτῳ πρῶτ' Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἢν δ' ἰσόν —— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἢν γὰρ ἐ λόγῳ δυνατώτατ'. *J. F. R.*

275. Δρῶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βαθῶ] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆ ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βαθῶ h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *Ba.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. da S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat abſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει;
Ἡ φαρμακὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ', ἄναστα, φάρμακον γὰρ οὔτ' ἐμὸν,
Οὔτ' ἄλλο, δύναιτ' ἂν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταγνόντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτος ἥσα, φαρμάκοις δ' ἀπείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέως
[b] ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κείνου πρὸ δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δὶ ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depaſcitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miſerere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum curſum poteſt.
Punctisque cunctis omne genus ſuperas hominum.
POD. Ceſſate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendiſſe rixa mecum poenitet.
Cognoſcat unusquisque, me ſolam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obſequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marſyas,
Sed cutis ad pinum ſuſpenſa arguta reſonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amſt.* ſolae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Va. Ald. Fr. P. Bl. a. H.* Πίτυος *S.* & *Amſt.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam deſumpſiſſe videtur Lucianus, quod de Centauri veſte ait. Nam ibidem ſcripſit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarſit aeſtuoſus.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in ſchedis *Gujeto*, quia ſic verſus erit reſtitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter poſſit emendari verſus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἦ μήτις, ut vſ. 78. Ἦ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiſſ. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, reſpexiſſe noſtrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἰδιόνυλος. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῶ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad miſericordiam & gratiam confugiunt ſupplices podagrae, quam jam Reginam ſuam gratioſiſſimam agnoſcunt. i. e. medicamentis inſuperabilem fatentur, ideoque ei ſe ſubjiciunt, & ad ſolam ejus miſericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* eſt; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, ſ. ad miſericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum miſertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μέτρα. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet poſteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βρονταῖς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Euſtath.* ad Od. Α. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginoſi genere, vid. *Ariſtot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, ſed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus has* fulminum diſtinctiones confundit (Odyſſ. Γ. 405. non invenio) H. 249. Ψ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μέτρον. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari ſignif. Eſt autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marſyae ſuſpenſa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πυ in Πίτυος hic corripitur. F.G. Πίτυς] Pariſina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu ſervarit, cujus arboris in fabula Marſyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hauſiſſe, Graecumque immutaſſe, fit veroſimile; ſed πίτυϊ cum *Penſio* in epiſt. lectt. Lucian. p. 391. inſerta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etſi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μαιονὶς ὀλ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis eſt, non recepi lectionem Scholiaſtae. Poſſet itaque vulgato ſuccurri, apoſtrophum in ὀλ' tollendo & ὸι reſcribendo; tumque, ſi poſtremum α. in Μαιονὶς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto ſcribitur)

ἀ-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens cessetet, tolerabilis, ireque sinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομένη, πρόχεει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδι ἦλθεν [f] ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, ᾗ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μαχάρων ὀργαῖς θράσος, ὅστις μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβές, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὐληκλον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαλον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, ᾗ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l] συναύκληροι, λήσεσθε Πό-

[e] Μαιονία δ'] Μαιονίδ' ἀρ. Schol. [f] Ἐς] Restitui cum Guj. Εἰς Edd. pessime. [g] Φέροις] Φέρις Fl. [h] Ἀνώδυνον] Ἦδ' ἀνωδ. Guj. male, nisi tum ἀνόδυνον scribas. [i] Εὐληκλον] Lego εὔλυτον' Er. Schmid. [k] Μελέται] Μελέτη Boiv. [l] Συναύκληροι] Σύγκληροι Guj. & Pell. & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνης] Μαιονίς. Guj.

sanatus erit versus. Addit *Schmid.* utraque scriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in usu est, teste *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονίᾳ sub τῷ η inveniatur jota subscriptum, quiescens tamen illud jota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J. F. R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μάκρος, τὸ που in Πύθιος hic producitur. *F. G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἦδ' ἀνώδυνον. Ἡ ὠδὶν dolor, inde ὁ ἡ ἀνώδυνος & ἀνώδυνος, ab ὠδὶν *immunis*. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνώδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujetii* conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνώδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀθάνατος ac simillibus, notissimum. *J. F. R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστα. F. G. Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiss. *Gavel* in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δειμοκίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἐκβὰν τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, ejecta voce συναύκληροι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. *J. F. R.*

327. Συναύκληροι] Ejusdem navis socii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παροῦσαν,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιοῦτον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur;
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀστασίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγαναχτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τῷ δ' εὐτόνως φέροντι, καὶ ἀρνουμένῳ, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὀπτχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν. Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

[a] Εὗρεν] Εὕρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὕρε propter metrum. εὕρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λαγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit PEDES AEGROS. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. B.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἢν προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, καὶ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις κακόν,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσφιζομένη.
5 Γελῶ δὲ τοὺς πληγέντας [a] ὑπ' ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τὰ συμφορᾶς,
Ἀλλ' εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξηκμηκότας.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βυκολεῖ ψευδοστομῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τὰ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ' ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὸ νόμα,
Πᾶσι θριαμβος ἐμβεβάσται φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὄζει τῶν κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οἶδέν [f] εἰμι τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ' ἦν δάκνει με, καὶ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τὰ ἅπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακέργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀράς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κοὐ λέγω τὸν χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τὴν ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

a Ὑπ' ἐμοῦ] Ἡμιῶν ὕπο Guj. b Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ J. T' ἀτρεκῆ Guj c Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. d Προκόψας] Προσκόψας Guj. Ἦγε προσκ. Boiv. e Καὶ τότε] Καί τοι Pell. f Εἰμι τοῦτο] Τῦ δ' εἶμι Pell. g Δόλων] Δόλον Guj. ut cohaereat δόλον φρονεῖ. h Μέ τι] Μ' ἔτι Guj. Nihil mut. Fl. J. Fr. P. Εἶν' ἡμᾶς Pell.

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus F.L. Abreſch. eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. J.F.R.

14. Θριαμβος ἐμοῦ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. F.G.

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. F.G.

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. Foeſ. in Oecon. *Hippocr.* V. Ἀπτιος. Conf. hic vſ. 23. & 26. J. Gavel.

24. Δόλων] Gujet. legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. Boivin.

Δόλων] Recte Guj. δόλον, ceu δόλον φρενῶν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξηκμηκώς, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκυπους nominis proprii vicem ſuſtinet. J. Gavel.

25. Μέ τι] Hocce τι Gujeto forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδὲν τι κατεπῄχθοντο. Sic εἰς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἔχει,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a]χλεψίχωλον ποῦδα τιθεὶς [b]ἰχνευμένον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c]προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς ποδῶν ἔτι παρὴν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄδακτος, ἄσπαστος πόνος;
[d]Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, κ' [e]λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' ποινύντων ἔσχατον, στιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κ' χεῖρι-
σον,
Μή πως με πρὸς πλῶν, χαλεπὸν ἐν χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede;
Imponit educatori misero senî.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me prorus.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Rl* Κλεψίχολον male vett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον *Guj.* Ἰζευμένον *Schmid.* c Προσέρχεται] Προΐχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνω legi posset. e Λέγειν] Στέγειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. F. L. *Abresch.* animadv. ad *Aesohyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένον] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. ποσοῦντα. *Hesych.* ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοεῖ, καθάπτει, &c. ἰκνούμενον pro ἰκνεύμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένον] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro ἰκνεύμενον mallem ἰκνούμενον, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰκνεύμενον, &c. quum Edd. ἰχνευμένον, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & biliosum aegre movens captum pedem: q. esset a χολὴ *bilis*, cum sit ex χωλὸς *claudus*. Tum pro ἰχν— leg. ἰζευμένον, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insuitus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰζευμένον, viscо captum. ὁ ἶξος *viscum*, inde ἰξεύω *viscо capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc ποῦς ἰξευμένος est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a ποῦς & ἄγρα *captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post βιάζεται. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στέγειν leg. videtur, subaudito ὁ πόνος. *F. G.*

39. Τὸ τ' ποινύντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὀγκυλος γέρων, i. e. σιμὸς, γαῦρος, telle *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Καμπύλος τὰ πάντα ποδὶ ἐν σθένει. An potius τὸ γογγύζων glossema habendum τῷ ὀγκολαγῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, ὀγκολαγῶσαι exponit γογγῦσαι. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μὴ σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τ' νόσου ἀνάγκας. ἀμφισβολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐστί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, ne quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas promta senes sequitur viros.
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὲ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι,
Καὶ τὸν πονοῦντα πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν [g] πᾶσιν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μᾶρε, μὴ [i] μὲ κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τῆτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἐστὶ νέος.
[l] Πείθει λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποστάσω,
Ἔσην' ὁ πρέσβυς, αὐδ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπαυσαι ἅπας ἂν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις οὐκέτ' ἐστὶν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῶν ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κἄφορ' ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστιλα, καὶ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* omissum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Πᾶσιν] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μαρὲ] Sic *B1. 2.* Μᾶρε *J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Μὲ] Μοι *Fl.* [k] Ἐστὶν] Recepi ex *Fl.* ἐσὶ cett. [l] Πείθει Recte sic *B1. 2. V2. P. S.* Personam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τὰς χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστιλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forsi. ἴστιλα, vel ἴτιλα.

Ibid. Ἐσὶ νιὸς] Lege ἐσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποστάσω, quid si, τὰς χεῖρ' ἂν ὑποστάσω, vel τὴν χέρα. &c. F.G. Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποστάσω, si senectutem meam, id est, senectutis meae opem tibi subtraxero. vel τὸ γήρους ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170. Διῆκεν χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρίπτεται] Παρίστηται mallet Doctiss. *J. Gavel*, vel προθυμία δ' γήρως' ἀεὶ παρίσται), nisi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. eorum observatt. Editor animadvertit: „ Παρίπτεται deterius non videtur τῷ παρέστηται, nec tribrachys deterior anapaesto. Secun„ da emendatio vim versui videtur illatura, nisi ulti„ mam in προθυμία corripi posse ostendatur". Certe α in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque, quia id α ortum ex η: antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστιλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem usurpatum. το ἴστιλα hic locum non habet. *F.G.*

Ἔστιλα] Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἴστιλα contra metrum corripitur, secunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dedisse credo doctissimum *J. Gavel*, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expediriorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἰστίστικα, ex vs. 9. vel, si liceret, ἔστικα, simplici pro compositio. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμοίχθην, sine augmento. Ad quae Cl. Editor rursus bene monet: commode pro συνεμοίγνυσθαι videtur subjici decompositum συνεμεμίγνυχ. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. συνεσμιχθην pari quartaque sede tribrachys legitime efficiet, & solemne est Librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad *Liban.* Epist. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἴστιλα tentat Vir Cl. ἴστικα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illustratum vid. in Obss. p. 434. At Doctiss. *Abresch.* in animadv. ad *Æschyl* p. 242. emendat ἴτιλα. Ac τίλλειν valere αἴσσεσθαι, τιλεσσῶν, auctoritatibus probat; quare hoc forsan praestat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χειρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δὴ πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος στρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; ψευδυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὃ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς διαστρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, καὶ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὤν, ἔκλυον ἐμοὶ φίλου τινός,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ὅστις ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, καὶ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inferto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inferto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπον, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guiet.* & *Pell.* d Ἵνα] Ἢν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. J. B1. H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* f Ἅπαντα] Ἅπασας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὤν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm.* Prov. *denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χειρῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἢν legendum. Ordo: Ποῖος στρατιώτης γέγονας, ἢν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχ' ὡς μάθω. Εὖ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ϵ σὸν πάθος·
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπου σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀληθῶς. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque αὖ πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτῆς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſiſta ἐποποιῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* M. du S.

79. Σάλπιγγ[ος] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγξ notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι·
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῦ πάθους τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ἢ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς [i] ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τῦ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐκ ἁπλῦν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον πρόσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς ἦν ἀηδὴς ἡ πάρεσι φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτῦ, κοὐκ' ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰ φέγω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλὼς καλήν.
ΙΑΤ. Τί ἦν δοκεῖ σοι; [n] καλαχνήσω σε τ' πόδα;
Ἂν γὰ φάσχῃς [o] μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σε κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηνὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] *Ὄνομ' Poll.* melius. *k* Κοὐκ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κὐκ male *J.* *l* Παθών;] *Μαθών; Fl.* *m* Γὰς] Delet *Boiv.* *n* Καταχνήσω] *Κατακνίσω* corrigit *Gavel.* *o* Μοι] Τοῦτο *Gaj.* omiſſo *μοι.* *Μοι τόδι Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγιὴς ſ. ſoſpita, v. g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὴς denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interca rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμνη σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀναχλητικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. ἡ καλὸν μὲ οὖν δίωξει τὸ ἐγκελευστικὸν, καλὸν δὲ οὖν φυγῇ τὸ ἀναχλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰ φέγω] I. ferre non poſſum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ὃ φέγω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ὃ φέγω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλὼς καλήν· τὸ μὴ φέγειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τῦ τροφίως verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλὴν] Εἰς πόδας καλὴν conjicit *J. Gavel*, quod faſciis illis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν ὦ σε χρὴ? *J. Gavel* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γιγνώσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε ſemel excidiſſe, legendumque: Ἂν γὰρ φάσχῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Παίζειν σε τινὶ obviam locutionem eſſe. Sed confer *Gujeti* & *Pelleri* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὺ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω ταμὼν,
Ὀξεῖαν, αἱμάδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπίσαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ὢν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγω,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γὰρ ἄκρᾳ μοι.
[e] Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κἀπιὼν ὁ δύστυχης,
[f] Κλίνης ὕπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος.
[g] Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κἀπάντα φόβον λαβεῖν.
Ἕλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατοῦσ' ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀνακαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὕτως προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ' νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲ [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ἓν ἐπίστασθαι.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κἀφίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra rapit?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, *omnia*.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tro.* cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνῃ *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φοβῶ λαοῦς *Guj.* [h] Βάζων] Βαζῶν ἀεὶ πᾶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gravel*, Ἀεὶ mox Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Ilingrin. postrema verba ita ordinant: ἂν ἀκηκοὰς ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἔκλυες ὢν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τ' λόγων, ὢν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐτῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* κἀπάντας φόβῳ λαοῦς, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κἀ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Guietus*, κἀ φόβῳ πάντας λαοῦς, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβῳ λαβεῖν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & λα-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud inscius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πεινῶντ' ἔοικε ματίχην μασωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μέ, ὁ δὲ πονεῖς, ὅπερ λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ὖν φράσω σοι τῦ πάθους τ' συμφοράν;
Πάσχων γάρ, ὁθὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τ' πόδα,
Πλάσαι τὸ λοιπὸν ὡς θέλει κενὸς λόγος,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευχ' κακῷ.
Καὶ νῦν μέ [k] ἀκμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ κἀ τ' ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τῦτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, κἀ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μέ ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τῦ τόπυ μέ, ὅ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδός μ' ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τύτῳ σὺ πρόσθες ὅπ' τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τ' δύσ-ηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινότ-ᾳ ὄσα, φείδε-ται γάρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* l Εἷς] Εἷς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλήζεται Edd. ante. o Γέρον] Τέκον B1. & 2.

λαβῶν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἔξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἔξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀναπαθήμῳ] Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Πρωῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοί] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλλειν, tentat *J. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [τ' ἀτρεμῆ] βάζων ἰμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπί. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἰς ποδῶν δίνῃς ἔχει legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄστομαι substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῇ χάριτι.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδάγρᾳ
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ὐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαλεπὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος
Ποδὸς δὲ ἄλλου, καί [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἣ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεθεῖναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεθαρμόσαι πόδα,
Νήπιος, οἷα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. *b* Κ' ἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνε ἀχ- *Boiv.* *c* Πόνον] *B.* ἂν *Fl.* si βίον haberet, reciperem. *d* Ἦς] *F.* Ἧς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἂν. *e* Εἰσῆλθ] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. *f* Μοι] Ita correxit *Solan.* Mſs Edd. priores. *g* Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B1. 2. Ald. Fr. S. Amſt.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum reſtituat. At ne ſic quidem metrum conſtat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi ſtare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχω|ρίστον | ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F. G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris noſtris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί μοι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apoſtolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κεῖται ἡ τὸν νοῦν ἔχει ait *F. Gavel.* p. Obſ. ſaepe adlegatar. 438. Verum *Solani* correctionem ſervavi, etſi licentia in μοι corripiendo tum ſtatuenda. *F. F. R.*

152. Πῶς ὅλως] Lege ὅλος ait *F. Gavel.* An quia πῶς praeceſſit? Sed aliis non videbitur ſatis gravis cauſſa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiſcue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male ſenſit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod ſervavi. *F. F. R.*

156. Εἴτις τύχη σὴ δίω.] Criticorum oculos effugit hic verſ. licet laboret defectu ſemipedis, quod δίναιμι primam corripiat, probe monet Cl. Editor Obſerv. Miſc. an. 1739. p. 438. legique poſſe docet, vel Εἴτις τύχη ἡ σὴ &c. vel Εἴτις τι τύχη, vel εἴτις τύχη τι σὴ δύναται. Parum abeſt quin illud τι τύχη edi curem, ita ſe commendat. *F. F. R.*

163. Ἄφευκτον] Eſt aſyndeton pro πάθος κακὸν ἢ ἄφευκτον. vel lege εἰς πάθος κακόν. *F. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici ſignif. vocis πεδάγρα. Sumitur enim, ut notum eſt, vel, quemadmodum hoc verſu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi ſolet, & feris beſtiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti verſu ab hoc ſecundo, Δεινὴν δὲ ϵ κρυφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra ſignificationem) εἰς πάντας κακήν, quod nimirum non jam maleficos tantum, ſed omnes ſine ullo diſcrimine corripit. *F. Gavel.*

167. Ἧς σὺκ] Verſus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & ſeqq. *M. du S.*

Ἧς σὺκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* ſub init. *F. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τροπᾷ] Τροπᾷ πόθεν μοι neceſſario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύνατ', μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ κατ' ὀδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας τοὺς ἐλῶν λόγους ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τὸ ὁμιλοῦντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἄφευκτον ἦλθες πρῶτον εἰς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' ὀδὰξ κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκλω] Κακὸν Edd. priores. [h] Αἲ, αἲ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald. B1.* cum acuto *J. P Fr² S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι *B1.* a. interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόδα τρυπᾷ μου &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eq. 1233. longa *Homero* in τρυπᾷ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —*s.* *J. F. R.*

171. Βακχ ῆς ὑπ' ὠλ.] Βακχίης ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίης in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, κατὰ, ἐπὶ perinde ac ῶδε saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφοδρα ἐχθόμενον ἐπὶ τῦ δεσπότυ, κλέπτης ἅμα κ' λῄστ' ἐλαύνειν, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἐχθόμενον, ὑπὸ τῦ δεσπότυ — ἐλαύνειν, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανῦ εἰς ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι βεβαιοτέρη ἐστὶ τύχη.
Ἀλλ' ὁ μὲν θαυμάζει, τῷδ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν παῖριον πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Λιχρῶς εἰς ἀπρατῆς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη παρφθαλμὸν [b] τυρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέοντ' ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πάλλ' ὅτι μείλια δώς.

In Theronem prodigum. Interprete *Grotio:*

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere paupertie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

[a] Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Lucioni. Τήρων male P. [b] Τυρόμενον] Sic P. & *Anthol.* Τυφόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram„ ma; ut verosimile ſit, maluerim ἴγραψα, ut de ſe „ *Theocritus*:

„ Ἄλλος ὁ Συρακόσιος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶς ὑμὶ Συρακοσίων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διαπριδὸν ἐών] Scribendum videtur ἀλάστριτον a ἀλάστριτος, unde compoſ. ἀδιάστριτος. A κρίνομαι κριτὸς ſelectus, *Homero* Il. A. ἀλιτρίνομαι, ἀλάστριτος & ἀδιάστριτος. F. G. Emendatio τῷ, ἀλάστριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συνάδον ἀλλήλοις, aliaque ſimilia, unde vulgarum ἀλάστριδι defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀλάστριον ſcribendum autumat. ſed ἀλάστριδι recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπιτάφιον ἀθέου. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παῖριον] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* f. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in varianti notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἑῆς *ſuae.* „ γαμβρὸν *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ τῆς γαμβρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὅσα μὴ χαλάζιν γαμβρὸν „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. *Mayerotius.* Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἰθύνει „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τυρόμενον] Τυφόμενον. Typogr. vitium, pro τυφο-

μένου

Ille sed, aslipecta quod non spemverat auro,
Ad veteres fumtus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὸς ἐπεὶ Θήρων παρ' [a] ἐλπίδας ἔλυθε πλοῦτον,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ἣ κτλ. κόσμον,
Τῇ δ' ἐπὶ τῇ μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκέτι τὸν πρὶν,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς πρωϊκά τε ϗ θάλαμον.
Ἐγὼ δ' ὃς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σὰ ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφὸς ἔστ', ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ ϗ δαπάνῃ μέτρα ἐφηρμόσατο.

Εἰς τὸ ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, ϗ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

Hi

[a] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

poeta. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. C. *de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variantt. meminisse. *J. F. R.*

6. Ἐπιμείλια] Lege ἐπὶ μειλίοις. *F. G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπὶ δώροις μειλίοις, & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμείλια junctim scribendum demonstres. *J. F. R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. περὶ φρένας, quod forte ex ὑπὲρ φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J. P. d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τεθνήκω. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Ἀνκυλίῳ, non Ἀνκυλίου esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπιβὰς γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀλλ' ἡμεῖς prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἢ ὁ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσι πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀχολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνθ' ὁ ἔρως προφάσις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκείαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τέτρημμένος, εἰς ὃν ἀπάσας Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἡ ἀγαμος, Νυμφιε, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 31. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἄκρας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις εἰ καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχέως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE.M.*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod κενὴ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. sine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐκόησε. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Salmasius* con-

fu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπῳ, καθαρὰν ψευδομένῳ φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγῖδ' ὄπιθεν θοῦ·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής,
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιον ὄφρα δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλάτηκε, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

[c] Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. [d] Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. [e] Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* [f] Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro εἰ quod P. Luciani Ed. cum S. habet. [g] Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰεὶ Cod. *Vat.* recte. [h] Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοιο quod Luciani Ed. P. & S. male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. [i] Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. K.*

Σφρηγῖς ἐπικεῖσθω] *Theognis*: Κήρι, σοφιζομένῳ μὲ ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τὴν Δήμητρος τελετὴν τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, τὰς ταύτης μοι μὴ ἐόσας κεῖσθαι. εὐφήμως εἰρήσθω. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτον —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 131. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. K.*

1. Αὐτὴ] Αὐτῷ Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτλου. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδαι ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πάτ' ᾤετο, κἀγὼ πάλιν ἔτος
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως ἀδέσποτος, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fuerat, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ πᾶσιν, φίλος εἰ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σὺ ῥᾳδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδείς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμέλαβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἡ δόξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοὶ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸν τῦφον [f] καλαπαύσει,
Καὶ πολλοῦ χρυσοῦ νάματά σοι παρέχει.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* b Σὺ] *Suv Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. c Ἢν] Ἤν alii, & *Vat.* d Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς quidam Codd. e Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. f Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς νῦν ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεθιστάμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲ ἐκτὸς ἰδίης αὐτυχέω βροτός. Sed versus non erit, nisi inverse legas ἰδίης ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἀδαὴς οὐδ' ἄπρο Ὀδυσσῆος ἰς δῆμον ἵκω. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: ἰδίης ἐκτὸς, vel ἔστις pro ἰδίης. *J. F. R.*

4. Ὅλως ἀδέσποτος] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Bred.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Luciiii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥιπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μετοίκη δ' ἐπὶ τοῦτο ἐπ' ἀστολίην τιτανίν.

Non malvas fternit Boreas, juncosve palustres,
Sed veteris silvae robora, sed platanos.

Οὐ θρύα, εἰ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ θρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Consilium melius, tarde quod fumitur: illud
Quod properat, post se poenituisse trahit.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, [γ] μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένην [i] μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, satis est, labor: ecce quod ultra est,
Suggerit in Graeco gnomone, vive, tibi.

Ἓξ ὥραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum sis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre sed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ἀ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, ἀ τρέχε τῷ στόματι.

In Impossibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? penitus parce labori;

Εἰς τί μάτην [i] νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,

Οὐ

[γ] Μὴ γ'] Restitui ex *Anthol.* I. c. 87. Μὴ τ' *P.* male cum *S.* [h] Ἐφελκομένου] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένου alii. [i] Νίπτεις] Νίπτεις Codex unus.

πλάτας. Τρυφὴν ἐπ' ἀνθρώποις· ἵλεω Παυσανίας, ἀδίκων Κρονίδην ἀμοῦ δίκην ἐφελκόμενον πολεμίζει. Sed pertinent ad verba πρὸς ποσσαμὸς, quibus *Brod.* etiam adscripsit: ut Pactolus Croesо, tametsi auriferi omnes. *J.F.R.*

2. Τοὺς ποσὶ σπεύδει] *Hesiod. Ἔργ. ϛ.* Βῆσσ' ἐπὶ τὸ θρυόεν. In hoc occupatum Deum Aesopus praetulit. *J. Brod.*

4. Πλουτοῦς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Sched.* Ὥσπερ ἐν τῷ ἡρώϊ· ἐς ὑπὸ τῶ Κύρε ποιῆσις αὐτὸν λιπάτατον γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένου] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένην. Vulgata satis recte se habet: quamvis etiam Vaticana posset defendi, imo a *Salmasio* praefertur; nam ἐφελκομένη post se trahere. Potuisset etiam scribi ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J.P.d'Orv.*

Ἐφελκομένου] Vid. *Anthol. Lud.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adscripsit: Ὑφελκομένην, eam statim a tergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. *J.F.R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jun.* Incerto auctori hoc adscribitur: sed quia in Edd. Lucianeis dudum comparuit, omittere nolui. Adlusio ad literam ζ. septimam quasi horam indicante, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. η. θ. i. tumque aliquid salis habebit. His scriptis video & Clar. *D'Orville* de Inscriptione haec notasse: „ Ἄδηλον non solum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut nesciam quo jure „ inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmas.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curando impendebant. *J.F.R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmasio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma est εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam νίπτεις. *J.P. D'Orv.*

1. Δίπτυς Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem significamus. *Erasmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] οὐδένα γ' πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην [c] Ἕλληνες ἀγωνοτεθῶσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἕν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαθίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνιστάμην *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege καρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Ms, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneraverit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Luciano tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anthol.* L. 2. *Lub.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀσέχνου λῃστόν, καὶ μηδένα ποτὲ καλαπυγμαχήσαντα, ἅτε δὴ ἀμαθῆ τ' τέχνης ὄντ' πυγμῆς οὐκ εὖ ἠκοῦντα. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὠχρὸν δὲ τοῦτον ἀπέκτυπον. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad οὐδένα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ὃν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα παραμείβει δ' αὐτὰς Ἄσωπος· ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἰδρύσαντο Ἐλευθερίῳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ὑπὲρ μάχης τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν τεθέντι ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam repasavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem deleviſſent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, καρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κάρυξ· κήρυξ ἢ πανδήμ. καρύσσουσι. κηρύσσουσι. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum καρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur fruſtra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσαν ac Πίσῃ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ σαθ.] Ἀραί μοι σαθίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ fruſtra adest· ἄραι, id est ἄραι. *J. P. D'Orv.*

XXII. Γραμμαδίκην φυσίζωος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ν τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίας φύσεα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὸν περ ἐφύσεν. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχρην δ' ἐν σοὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῶν ἔχρην ἐν σοὶ

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῶσα,
Φάρμακον [h] εὐρομδύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ καί σοὶ θεικαλλέα [k] δωρήσαδζ,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σεῦ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζυόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

g Φυσιζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* h Εὐρομύη] Εὐρομώνα Cod. *Vat.* i Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. k Δωρήσαδζ] Δωμήσαδζ *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. l Δέκτρια] Γράφεται ἓ λίκτρια. marg. *Anthol.*

θεικαλλέα δωμήσαδζ. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

g. Καὶ γὰρ σεῦ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Arati.* *J. Brod.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Συνῆ πιτρωίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωμήσαδζ vitioſe poſitum pro δωμήσαδζ, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

ἐυήθης ξείνων δίκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λίκτρια, dicax, melius legitur δίκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτρια pro δίκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆς ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λεπίλλου non Λεπιδιανοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol. Lat.* p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν λαπτείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, τὴ χίμαιραν πῦρ πνείσασαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λήμνου [a] σύμπασ', ὄχ ἀρπυιῶν τὰ θοινά,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου ποὺς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε ψαμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice ſub quovis vincis, Teleſella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

XXV. In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adſcriptum. *Interprete* I. F. Reitzio.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Iſthmia delatus miſer ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ϗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πιμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐκτοὰ πόλου. *Pindarus*: ϗ βόας οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γενύων πιόν. Hos Jaſon Medeae pharmacis ſub jugum milit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. poſt Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apoſtropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. maſculino erat; quare id emendavi, quod vel ſine auctoritate fuiſſet emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba ſuper hoc verſu, ϗ λῆμνον ἄρδω ἀρσένων ἐξήκιστον. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Eraſmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur ſe hoc anxie non veſtigaſſe. quam enucleavit *Euſtathius* non longe a fine primae Iliados rhapſodiae poſt *Herodotum* in Erato, ex ſuperioribus *Philoſtratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ σὺ ἠγαθέῃ τόδε πᾶν κακὸν ἔργον μιμήλει θηλυτέρμις. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνοι ἰς ἀμπελόεσσαν, & *Aeſchylus* in Agamemnone. τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἀρπυιῶν τὰ πορ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyiae in Phinei menſam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem ſaginaſſent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Iſta literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θοινὰ, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ϗ γλυκερὴν μελίσσοις δόσιν σαράσσουσι ἰδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου ποὺς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pauſan.* in Arcad. *Philoſtr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten ſanatum terra Lemnia ſphragide fama diſſeminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; ſic enim judico; huic velt parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes eſt Latinis, Graecis πούς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὅταν τὸ κοπίον τὸ κάτωθεν τῆ ἱστίῳ. *Ariſtophanis* ſcholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τ' ὀθόνης. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. *Apollonii* οἳς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσηρὺς λέγεται, ὡς δὲ ἐχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν πρτόνου, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Euſtathius* Od. E. & *Calab.* L. 9. ἰσία δ' αὖψ' ἐτάνυσαν ἐμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transverſos captare notos*. *Seneca* philoſophus: quia pedem & noſtrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter ſimul ſecundus incidiſſet in pedem*, i. e. in velum, per ſynecdochen. Subit hac parte mirari *Eraſmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem appellari ſcripſiſſe. eundem in paroemia: *omiſſa lyppera pedem inſequeris*, pedem imam partem clavi vocaſſe, eundem ipſum in proverbio: *pervicacia ſtultitiae dat poenas, πόδα clavum* vertiſſe. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Eraſmum* reprehenſum minime velim, cui praeſertim ſubſidio ſunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ἀεὶ γὰρ πόδα τὴν ἑνάμιον. qui a Porphyrio & Simplicio ſublevatur. ϗ κάλως δὲ ἡ τραπέζης τὰ βασάζοντα πόδες καλοῦνται, ϗ τ' νεὼς τὸ πηδάλιον. tametſi tribus his in locis pedem funem eſſe quo tenditur velum, exiſtimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus ſuffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνια] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia verſu tertio in verſione omittere coactus ſum κεἰν πάλαι εὐχῃ, ecce verſionem ſolutam: *Poëta veniens in Iſthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, ſe ſuperiores) *ait, ſanctum tumore pariſthmia dicto ſe laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rurſus invenerit* (antagoniſtas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illuſtr. *Grotius* ſic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici:

Iſthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν ποιητὰς, εἶπε παρίσθμι [b] ἔχειν.
Μέλλε δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὗρη,
Εἰπεῖν ὐ δύναθ', ᾗ παρπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυτο
Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὴ, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, κείνης καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,

Τὸν τῦ δειπναρίυ νόμον οἴδαλε· σήμερον ὑμᾶς, Αὖ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἴχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὴ εἰ] Μὰν *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt,? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κιρκαλίυ, ſive Κιρκαλίυ „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἴχω ſcribitur ἴχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρί„ σθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἰσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi vilius fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ ὠδηπύθια: quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιυ, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol.* Fr. l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τῦ αὐχένος ὅ, τε οἰσοφάγος (ἰσοφάγος male legebatur) καλούμενος ἐπὶ τὴν ἔκπυωμίαν, ἀπὸ τῦ μήκους ἐς τὸ ϛενότητος. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέγε τὴν ϛενότητα τὸ φάρυγγος κληθείσης. τὰ ἐκατέρωθεν αὐχένος παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσος ἐν τῷ φάρυγϛι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἴτε παρίσθμοι ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. Fr. 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέδυτο pro κατέδυτε. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίυ, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μὴν σιγῶσα] Unumquemque olim ſugillans. malim tamen, θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μήν. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῦ δειπναρίυ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίυ eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χθιζοῖς δόγμασι συμποσίῳ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ὅτε παρ-
ἔξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς ἁΐδης ἥρπασε Καλλίμα-
χον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐπὶ βιάτοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχῦς, ὃς ἔστι τῶν Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παύλοιων τομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, ὃ ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδεὶς ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτως ὁ τ' γυμνὴν ἔτεκεν Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

Is

a Πρίηπον] Πρίηπος Codd. quidam.

Τὸν τῦ δειπναρίου] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Brandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸν τῦ δειπναρίου] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed convivа novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καιναῖς δόγμασι] Hoc explicat ὑ μελοποιοὺς ἰρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*; Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Λυκιανῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζησαντα. Χρόνοι poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non in certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, εἰ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θελκαλλέα ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θεμέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδι θῆκεν ἑῷ κάλλει λῃδίην.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιῆς πανάληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀρομόω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἐδομώνην, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut meri morem sic gerat Eutychides.

Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. D'Orville adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τοῦ κατόπτρου τῆς Λαΐδος ἀνατεθέντος τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τοῦ αὐτοῦ, quasi non Λουκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ ; ἠ [a] Νηρεῖ, ἠ Ἰνοῖ, ἠ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ ἠ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λεκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰ ὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λουκιανοῦ ἀνάθημα Λουκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucillii nomen in ipso Epigrammate occurrit, sed non ut auctoris versuum, sed uti dedicantis. Nomen Λουκίλλιος saepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκυλλος exaratur; sed Λουκίλλιος adscitur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii, constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat, *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae.* Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ἠ Νηρεῖ ϵ̓ σιναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro σιναλίῳ, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius, quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis usus sit codicibus, σιναλίῳ pro Ἰνῴῳ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ ϵ̓ Νηρεῖ ἠ Ἰνῴῳ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic, vel non multum diverso modo legisse videtur, quam hic exaratum sit : Νηρεῖ ϵ̓ Ἰνοῖ, ἠ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ ἠ Νηρῆϊ ἠ Ἰνῴῳ Μελικέρτῃ.

Νηρῆϊ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana sistit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τ̓ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*, quum sit Marinus Saturnius, sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J.P.D'Oru.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λουκιλλίου reponendum pro Λουκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit, Parthenii esse, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis, nos hac barbula*, multa de coma barbaque Diis consecranda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait: „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos, arbitror esse Par„ thenii, quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J.F.R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμοθρῆξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes.* τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἰ τις μυηθείη, οὐ τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι λῃστεύεται. quae exscribere non sum veritus. *J.F.R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. a. ναυαγήσαντες μὲ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω rado, non ξηραίνω ibi legendum, res ipsa clamat) Lucian. περὶ τ̓ ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, ἢ σωτηρίαν ὠδέλογον διηγουμένων, οἷα εἰώθασι οἱ πρὸς τοῖς ἱερεῖς ἐξυρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* *J.F.R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi*, Ἁ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepserit, removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν· μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τἤνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸ λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν οὔποτε βάπτεις,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Φύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ τὸ ἀντιθέους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴ λέγοιτος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ τὸ πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ τὸ Ἀκίνδυνος. μέθη δὲ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία τε δυσαρέστησις, ἀπὸ τῆς κάρα πάλλειν ὀνομασμένη. (pro ἀντιθέους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adserit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Εἰ πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praepostera est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum facta judicavit, ita scribens:

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντας εἶναι,
Αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρὰ μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.
In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφευσ' cum apostropho; & recte pro νηφουσι. In 2. μένη pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσθισε] Eidem imputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet φύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse fatuos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem tenore.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poeta, quem ut opinor Theritae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὕπερθε Φοῖξις ἦν κεφαλήν, ψιλὸς δ' ἐπεπήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔσῃ. τί μαίνεαι; ἤποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθειχὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἀμφιπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ μὴ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὀ γυπτὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσας. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ πὶρ' ἀπίναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικῶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκτᾶν admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσας ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἃς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἔπεσιν ἵμερος. L. VI. 421. Παραλίου συγγίνεται μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἱπομορφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἴτ' ἀμβροσίην, ἴτε πειθώ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τιῦτε παρειήν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσηρις. σρόφιον. ὀπισθοσφενδόνιον. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. § 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὡς τε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. ι. κατὰ τὸ Λακρὸν, ἐ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀμφάλλων αὐτὰς, φησὶ, νῦν δ' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ἐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, ἡ δεῖ τὰς παρειὰς φυκοῦν, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιτίγματ' γυναικεῖον κόσμου φησί· μίτρας ἀπαδήματα, πτερὸν ἐ στιβίριον, ἡ κηρυτρόφιον. ὅπιοθεν σφενδόνη, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος ἀδιάῤῥητα.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, *jubente* Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼν' ἁπαλ.] Velum faciens & pandens. *J. Er.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγῆται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μίμνηνται δὲ αὐτῶν ὁ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα ἑξακοσίων.
Ὦ μεγάλε μυκτῆρ, ὅτ' ἂν πολαμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει [g] τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [h] Βύτος ἐσοφίστης,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

[g] Τούτῳ] Τοῦτο *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* [h] Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γρυπὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γρυπὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερινῆς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριακοστὸν πυρετὸν ἐντὸς τῶν δεκάτων ὡρῶν πανύσαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ δὲ θερειναῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Weistenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat, qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκοὺς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae.* De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλημμελημάτων, ᾗ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγειλαι δὲ αὐτὰ παχεῖα τῇ γλώττῃ, ᾗ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲ τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συτίλλων δὲ τὰ μακρύνοντα τὰ βραχέα· ὅθεν ἐκάλεν αὐτὸν οἱ πολλοὶ μὰ γιφον, πολυτελῆ ὄψα στοιβῆς ἀρτύοντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil

Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;

Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτῳ ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro

Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν τώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπεργάζειν, Si promissa potest sapientem reddere barba,

Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖτολμός ἐστι Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

Ant.

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θαῦμα] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius *Ms.* haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λευκοὶς κόραξι] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem fugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat, in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro *ai* versu 3. *at* scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.

J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὖτολμος exhibet αἰχάλος. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus posse quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse potest. *J. Br.*

Εὖτολμος] Εὖτολμος ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ φωγωφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ φωγωφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἀπλῶν vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εἴδωμεν & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροπροσαίτῃ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδη. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *sicilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius impla.* Et hic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum abjecto ge„ neris sequioris [βολβὸν συφόν] tanti non erat bul„ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φιλοφακίτης, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sine tan„ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu„ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffultissimam, quod inde quo-

que

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῦ πωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βαλιοπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μ γ' πρῶτον ἀπέχελο κ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετιώ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὑ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἥπτησεν κ δὴ προσδοκίαν, κ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετιὼ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπλωχε θεὰ, μύνη πλύτυ δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιζομένη.
[g] Εἰ δὲ κ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, κ μύρα σοι μέλει.
Τέρπει κὴ στέφανός σε, κ Αὐσονὶς πόμα
Βάκχυ.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδομεν male *Vat.* *d* Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* *e* Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* *f* Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. *g* Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. *h* T'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφνὴ, *auſtera, adſtringens.* quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ἐ poſt στυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus.* quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J. P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ο in πινυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἐπίχω. *J. F. R.*

6. Στυφνὴν] Marg. *Wech.* στεῖνην, ἰσχνὴν, αὐστηρὴν, πυκνὴν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὴν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τ' νοῦν maſculinum eſſe? *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ. E. βόλβῳ πικρός. *J. J. Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i. e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J. F. R.*

XIII. Μισόπτωχε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπτωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J. P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτυ ποδὸς μοῖραν λελογχὸς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονὶς] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται οἰκέτοις.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οἶδον,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egestatis furiosum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενον.
Νῦν δ' εἴποτε με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οἶνον δέομαι γὰρ
Οἶνον τοιοῦτον, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi misisti; gratesque peregi,
Sparsus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas posthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abstineam.

Est etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adscriptum: sed quo chartam conspurcari nolim. Sic primum distichon se habet:

Αἱ τρίσσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαι ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat.* Fr. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα καὶ] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οἶδον. quae scriptura merito arrisit *Salmasio*. ἀχάλκεος & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati postes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non insolitum esset. Simul *Homero* saepe celebratus χάλκεος οἶδος respicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — οἶδον] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque nostrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice η in rasura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, nisi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Fr. πρόποδες. At qui πρόποδες vel sensui vel metro congruant, non perspicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν —— (quod supra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, subaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut sic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infestas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & simplex expositio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (scil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non semel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας scil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου lusus est haud inficetus. *Obsop.* hic *multis* narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὁπλοφορεῖν significare putat, quod podagrici semper sint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muscam praetervolantem pedibus insidere. Ego ad baculum podagricorum tantum respici crediderim, quo semper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Παίζομαι λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς & ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες & γαστρώδεις, καὶ παχύπεπλοι, καὶ πίονες αὖτις ἀσελγῶς.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti, quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile *conjecturam* facere potes, quod Æneam *ducem*, cujus summa constantia & animi *fortitudo* ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe dissectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quae vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus concessit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu disseruisti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut se ulteriore in ripa sisterem: quod nunquam passus fui, quum inter fluctus adhuc corpus suum sine sepulchri honore jactaretur. Nunc agit sese circum haec stagna moestus atque errabundus: vidisti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum solatium habui, dum tantisper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi ejus interitu retulisti, cujus adhuc imago subit mihi, dum excussum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Absorpsit.* Sane quod ad me pertinet, nihil edisseram: qui licet eam evaserim tempestatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excussus & ipse pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, insuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis surgentibus spoliata magistro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, sic moritur. Tui nunc & aliorum defende studia & artes, contendeque, si libet, majorem esse etiam eorum miseriam & calamitatem, qui patrias incolentes suas, uxorumque ac filiorum societate beati, quiescunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, vestiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos suos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam sibi vendicant auctoritatem, habenturque summo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui causas agunt aliorum, qui fasces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel assistunt principibus, vel principes ipsi magni illustresque sunt: quibus nec optabilius quicquam in vita esse video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores esse arbitraris, miseriores illi sunt ulla sine dubitatione. Neque enim negaverim sortem subjectam esse nautarum magnis malis: sed ita subjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe misera judicanda sit. Quid enim tristius, ut ad tuos veniam, qui patrias suas colunt, quid miserabilius, quam domi suæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hostibus, ingruere bellum, volitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame sitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, spoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, stuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meministi, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens ista perhorresco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ desolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus eversione nihil credo referri posse crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque tristiora, quam tu supra memoraveris, sibi contigerint: quæ si velis, omnia tibi, ut rem certius agnoscas, explicabo. CHAR. Haud opus est, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non secus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixisti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: sed advertas, Charon; gravissima licet haec sint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ supra exposui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipsis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miseriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque discurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, insimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil *dulcius* eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum *effoeminati* & molles, dum dilapidant & *evertunt* patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpiſſima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo ſatis unquam meo judicio enarrare poſſet, ſed magnum doloris argumentum praeſtant, & graviſſimas caedes, & ingentia quae ſaepe propter corruptas uxores bella exarſerunt. PAL. Hoc plus quam vellem, ſcio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifeſta ſunt, ea tantum noſti, Palinure: at ſi ſingula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum ſtuporem, ut ſtupeſcens etiam prae miſeratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidiſſe ea praeditas honeſtate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi eſſe confiteor, ſed eas quidem quae optimis honeſtiſſimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis ſobrios & caſtos mores: quae ſanctis parentum ſuorum exemplis educatae, vitam inſtituerunt: peccare caſtigatae, ſapienter ad manſuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compoſitumque regimen rei familiaris. Quae ſe a thyaſis, ſaltibus, jocis, quae ſe a ſpectaculis, ab immodeſtiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra ſanctitatem, quae malis inſtitutis, perverſisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, aſſuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil niſi ſaltare, canere, fides pulſare didicerunt, quae praeterea oculis ſuis hauſerunt matrum praeſertim obſcoenitates & immunditias: haſce qua fide & integritate eſſe putas erga maritos? Illabuntur ſiquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, eſt hymenalis honeſtas, quo qui eas vel emendatis inſtituant moribus, vel ſancto invitent exemplo, parentes ſimul rariores habeantur. Prodeunt poſtea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo greſſu, quaſi pudicitiam ipſae conſecraſſe videantur. Et quae ſecretum intra cubile probra geſſerunt, cum veſtem induerint, illa contexiſſe atque occultaſſe exiſtimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes eſſe arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta ſunt. Non veſte hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur ſcelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorſus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum eſt, hic fronte coram ipſa demum geſtatur, diſpoliatur, oſtentatur. Quare non mirum tibi videatur, ſi quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam oſtendant ſuam, pudiciſſimae tamen in vita habeantur! Quantas ſecum in maritos fraudes gerunt, quot ſimulationes, quot proditiones, quantam hypocriſim, quot aliorum obſcoenos amores, quot pollutiones, quot ſuppoſititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni ſeminis ſuſceptas meſſes! At, quod ridiculum magis eſt, lugent poſtea ignari mariti haſce ſibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quaſi pudicitiae principes: ſtatuunt mauſolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes ſcribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam caſtitatis fideique earum ſempiternam. An haec triſtia & amara eſſe cenſes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea ſeveritate & acrimonia recenſuiſti, ut caetera laeta, fauſta, deliciarumque plena (ſi tibi fides daretur) exiſtimanda eſſent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumeraſti, mala regnare credidiſſem. CHAR. Ita proficit inexpertos ſermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum uſum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod ſi ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis deguſtavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, *Palinure*, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur fine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiæ commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suæ si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantæ istæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quæ distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quæ quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illicienſque depravet, *ut vita potius* quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad *convertendum*, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suæ gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod mirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideratque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic naviculario miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum *graviter* Neptunum & ex alto proſpicientem *vocaſſe* ad ſe Eurum & Zephyrum, *& increpatis acriter* eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas postea luci restitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Restant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam istud credam, posse his quæ modo dixisti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non possum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidissimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidissimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam soleo, demoratus sum: sed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CHAR. Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te scire velim, quod plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cujus summam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis disturbatio violare & auferre potest? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia sint, nulla tamen infirmior sors est atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major sit exaltatio & sublimata magis status altitudo, major est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, eversiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaserit, qui non vel regno depulsus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & pessima morte caesus vel peremptus sit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamque amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales subjectos malis esse, sensimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita sit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praesidiis circumsepta. Non possum sine dolore meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus haec regna penetravit: perfregit fores, invasit regem, exterruit reginam, quam & ante socii ejus rapere adorti erant, abstraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concussit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipsos judices fecit: me quoque non modicum laesit, quem erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc desolatum iri barathrum totum. Credidi tunc supremum Plutoni finem advenisse regni sui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad superos, quam tartareum canem: sed paulo humanius cum eo actum est, quam opinabar. Nam tandem sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita consultum est, quin tricipite custode suo, qui tam perneceſſarius erat, spoliaretur. Quod si opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequassent: tunc cernere fuisset, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuissem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi possit. privatus etiam fuissem rege meo: sed quotquot alios voluissem reges, procul dubio inveniſſem, qui ministerio meo indigentes, servitium meum perlibenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri feciſſem, quod pro vetusto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis solidum lembum acquisissem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amisisset: quantam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: sed si tempus sineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculsus propter bella Gigantum fuit summus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ supra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularium vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, *ſimiles poenas*. PAL. Nihil profecto, Charon, *ſcio* quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque *crimina* tua. Videor vero videre quali te *judicabunt* poenæ ſubjiciendum. PAL. *Quali?* CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea *loci* cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna *Dea inſolens*, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi, inquit. Non enim decet servos Deorum causſam susſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle suadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculsi metu, fuga sibi propere consuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes horoscopo, aut caeteri inermes adversus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis suetos, bello ad sese tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipsis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, vestes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conscendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas semper aliquas excusationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adsint. Quid? Igiturne vero aliquid semper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus susſcepit curam dudum, ne cucurbitae siti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui semper apud Deos ipsos interpres extitiſti, ut causſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam susſcipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atque expectatio. Da quaeso operam, ne dum a vobis excludor, ipsis quoque mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametsi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere nostra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem causſam te adversus Fortunam susſcepiſſe. Nam & Jupiter ipse, ut caeteros omittam Deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunae debere sentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis ascensum praestitit: atque ubi velit, valens sua armatorum manu ejiciet. Qua de re, si sapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum sit, latebis. VIRT. Æternum latitandum est. Ego & nuda & despecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio Antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξισωταί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam infectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia infectandi libidine non abhorreat. Olim enim effecisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Grabii.

dationes fluminum, lues crebrae, locustarum species agris infestae, prorsus ut prope nihil, qui summis angoribus atteri mortales solent, dici seu cogitari queat, quod non illo imperante factum erit. Nempe haec esse illa mala, a sophistis, ut auctor appellat Christianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diversa abeunt. Est enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipsum Neronem aetate credat attigisse. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorsus illi sunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo isto de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quisquis tam belli pueri pater est, Neronis Principatu eum suscepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante scriptum esse Philopatrin putabat. Sed ipsius verba ponere ex argumento dialogi ab ipso quondam conversi, commodissimum fuerit. „ Lucianine sit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Christianam „ religionem, ut saepe alias, incessere videtur. Phrasis autem, & tota adeo compositio „ caeteris illius scriptis haudquaquam similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuosum sequitur, quod „ Tragico isti exordio respondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ scriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caesari ob victoriam in Oriente partam potissi„ mum gratulari voluisse, contra eos qui per id tempus sive ipsi urbi, sive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (a) solum vocat) pericula & clades praesagiebant: quos ipse a princi„ pio Sophistas appellat: ad finem tamen ita describit, ut propemodum Christianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Persico supercilio, de Susis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ testatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis historiam scripserunt, videre est". Habet haec Micylli sententia praesidium quoddam in verbis dialogi c. 10. Ἥνικα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀνασφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς; ὃ δ' ὕστερος ἡμᾶς ἐκπλήσσει, κ. τ. λ. His verisimile Paullum Divum significari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magistri mortem, atque hunc sermonem discipuli plus XL. annis ad summum intercedere non potuisse credibile est, nisi decrepitum senem Triephontem, cum haec loqueretur, fuisse, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum statuit, eo magis falli necesse est. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magister laudatur Γαλιλαῖος, ἀνασφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας; Divus igitur Paullus intelligendus necessario est? Quid vetat, quemvis alium hac descriptione signari, recalvastrum, nasonem, mysteriorum cognitionem de se, ex vero forte, praedicantem, quam comica phrasi, ad raptum illum Apostoli nefarie accommodata, noster περιφράζει. Quid vetat, si concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic describitur, Paullo fuisse, (quod vix tamen probari posse puto) imaginem summi Doctoris a scurra visam esse, eumque deinceps, ut protervius Christianos insectaretur, hoc schemate magistrum suum deridendum aliis propinasse? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvastri, nasonis, ad tertium usque caelum rapti, discipulum professus Triepho, Paullum immere videtur*, ita disputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis sunt) *persuaderi me non posse fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem scriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem superfuisse largior lubens; nec Paullum Tarsi natum Galilaeum dici*

(a) Quin urbis κατ' ἐξοχὴν mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse :* Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, amissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit ; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est προφύγετον. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat ; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ χθὼν Ἀραβίας, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisse deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὸ Ἀρισταίνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται παύτάγε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM ὀνειροκριτικῶν scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίσταινδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξήγευσα τοῖς ὀνείρασιν ;* De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. 11x. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatorie in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (*a*) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni intercesserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (*b*) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (*c*), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (*d*) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (*e*), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. *Sed* nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κανχήματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(*a*) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64 p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(*b*) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(*c*) Lib. de anima c. 36.

(*d*) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(*e*) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, intercessisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίφασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perdurasse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob caussam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. *πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες*, inquit, *καὶ ἔτιγε χαρήσονται.* Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: *δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις*, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, *ὀξυδερκέσατα νοεῖν* illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: *Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν·* & paullo post: *τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς πᾶσιν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ κατεστρώσετο.* Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. *In* dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praeluisse Lucianum, praevias persecutioni *κωμῳδίας* memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quæ habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (*a*) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας & γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (*b*). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *θειοκράτην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Paulli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (*c*). Ad verba (*d*): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἑσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(*a*) c. 11.
(*b*) e. g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(*c*) Johannem Euang. intelligit *Fabr. B. G. L. IV.* c. XVI. p. 500.
(*d*) P. 579.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (*a*). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abysso incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum disposuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, qua die ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. PETRUS DANIEL HUETIUS, *Demonstr. Evang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκράττουσι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est HUETIUS: *si quidem & inter gentes* CHRESTUS *fuerit.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omen accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Dixe-

(*a*) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἔασον ἅπαντα , ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψωνται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν , (ſupra enim jam de libris caeleſtibus , & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε , & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus , & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint ?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἐκ τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit , χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat , pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim , quidquid etiam de Chreſto ſit , Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum , ut ego quidem arbitror , ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat , cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit , annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus , index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis , agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis , quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat , lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum , & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS , non eſſe *Luciani* Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili , quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis , qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina , adeo quidem , ut cum male quaedam applicaſſe videtur , vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἀλγήσει , ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φράτερ φράτερμφιν ἀρήγῃ , φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9. (*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (*a*): ξυναspίσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πύρι πύρτιν ἀράσσῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕβλων ἐκείνων; ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Ponto excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἡ δῖη πότ' ἄρ' ἦγε Ἀρισαινέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συναναχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελαντέρους, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένους.

Fuge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὅρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιώτῃ κακῷ, inquit,

Οὐδὲ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(*a*) Ἀναβ. c. 8. (*b*) c. 41.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas θέμιςι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas,

Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, & sub initium statim, tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάσωμεν τούτους. ὥςτε ἔασον καὶ ταύτην. ὥςτε ἔασον ἅπαντα. ὥςτε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λήρους ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως composito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedita est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque *Diis* propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a mulierc ularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σιδηρεῖ τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo existimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντιςρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo*, (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim post fluctuationem aliquam ponit, referri possint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo nostro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatae victoriae Persicae tempore, quemcunque demum illi annum assignes, collegam habuit potestate sibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum observabatur, neglectum a Sophista famelico, quod genus plures adulatione complecti solet. Deinde senex illa tempestate fuit Diocletianus, eamque caussam allegavit deponendae mox purpurae (a): ut alia argumenta (b) taceamus, quibus illud potest confici. In fine Philopatridis autem non sibi tantum, sed liberis suis ad felicitatem sufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum est in sene imperatore dicere, qui sibi Caesarem jam assumserat. Sunt caetera in illa parte historiae, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris summis disputata. Haec duo tamen quae diximus, in quantum ad nostram caussam pertinent, controversiam, quod sciam, non habent. Sed puto, ipsum Moylium, ut erat vir in summa doctrina candidissimus, si viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, sua sententia relicta ad nostram transiturum esse.

XXVIII. Occasio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, scena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc scenam Constantinopolin, Christianorum μέγαν οἶκον ἐνίκησε, ut ille ait (c), fuisse ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata sunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπικνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ἀλκυόνες τὸν Εὔξεινον πόντον ἀλχήσουσι, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ Φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipsam Propontidem & austrum, a tergo Euxinum Pontum & septentriones habent. Si enim spiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita se habeant, fieri non potest. Igitur ad Bosporum Thracicum res gesta est, seu angustias illas, quae Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Constantinopoli. Non improbabilis autem conjectura est, hunc dialogum in ea scriptum urbe esse, quae tum caput rerum & sedes esset imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis solet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictae aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Constantini profusum aedificandi & exornandi eam urbem studium, Byzantii fuisse, mihi non sit verosimile, licet moenium robora olim celebrata sint. Neque Aegyptii mensis nomen, Mesori, ab hac me sententia potest dimovere; quare enim eo utatur Auctor, satis puto, est ad c. 22. indicatum. Si igitur in Constantini urbe scriptus est Philopatris, certe actus esse fingitur; non potest non saltem Constantini aevo esse suppar, Luciano autem sesquisaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus esset, quae in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud posset imbui, ab auctore dialogi imaginem Pauli Apostoli in templo visam (d): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non solitas: consequens igitur esse, ut post id tempus scriptus sit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO assumtum, apparet. Illud forte majorem speciem habet, quod jam BARONIUS (e) templum seu basilicam deprehendere sibi visus est in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ δυοῖλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(a) *Lactant.* de Mort. Pers. c. 18. qui etiam passim *senem* & *seniorem* circa haec tempora appellat.

(b) V. G. quod apud Vopiscum Numeria. c. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiscebatur imperium, i. e. A. CCLXX, se post multos a se apros interfectos nondum consecutum esse promissum sibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(c) *Dionys. Perieg.* vers. 355.

(d) Quod visum est *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(e) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπιτετυφότας καὶ κατηχουμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον περιοίκων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταντιῶμενοι· πέλαι πλεταῖλα δεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμψε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsae Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Blancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano scriptoris, aut antiquissimi indicium credimus: cum vero antiquissimum non esse, vel solus Artemidorus in eo laudatus arguat, consequens est ut recentiorem dicamus. Sed & hanc disputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάσχολος μαθηματικὴ vocatur, insolito bonis scriptoribus duplicandi seu componendi genere, & nescio quid affectatae fucataeque dictionis sapiente, quae seculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a pristino candore deflectentem irrepere coepit. ξυνωρὶς apud antiquos, quantum constare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud nostrum in fine dialogi ὁ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni scripsit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Basilii amicitia, & saepius deinde apud sequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipso fine libelli positum ex Nazianzeno illustravimus. Sed de usu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta scriptorum Graecorum copia potest, quibus legendis vix aetas sufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis si non soleat scripto omnia observata sua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quae singula quidem possent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis esse impudentis, omnia velle repellere, praesertim si quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin sit, quo sententia, quae hoc modo probatur, everti possit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quae dicere mihi proposueram, caput, idque in tota hac disputatione praecipuum. Nempe sub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant nostri, vel Apostatae imperio, & eo quidem tempore scriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Persicae successu Constantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophista & ipso, Lucianeo certe more, qui Christianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Persicam gratulatus, felices porro successus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum ista ante hosce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam solent ex hoc dialogo ostendere. Hoc jam opus esse non puto. Nisi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, frustra veniam mellitissimis etiam verbis postulem. Quare statim ad probandum quod suscepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminisse te, mi Lector, velim, supra *probabile admodum* factum a nobis esse, in Constantini urbe, quae jam tum ita vocaretur, scriptum esse Philopatridem. Nunc addendum hoc est, nunquam ausurum fuisse gentilem hominem, Christiano Imperatore, acerbe adeo Christianos, & scripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque sibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque suppliciis in gentiles, si quiete alias se gererent, animadverterint sanctam nostram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuisse passuri, ut aperte quis illam conviciis proscinderet. Si enim capital esse jusserunt Constantius, Theodosius, Imperatores alii, si quis gentili ritu sacrificaret, aut haruspicinam exerceret (*c*): si capite puniendum censuere Theodosius & Valentinianus (*d*), qui servum seu ingenuum, invitum seu suasione ex cultu Christianae religionis in nefandam sectam ritumve traduxisset: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Christianis esset ausus? Relinquitur igitur, sub Imperatore Constantinopolitano, qui idem gentilis esset, venenum suum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniss. 1092. ξυναρὸς τέκνων. Et tamen puto, usum nostri auctoris suo id est quarto senescenti saeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & sacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apostatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio susceptí imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόρρω τῶν Περσῶν ἡγεμονίων τῆς ἀπωλείας κατασχὼν ἰσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ὀχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *astento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσεβεστάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione συλλ. 11. inter reliquas orationes IV. p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bojus* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus solicite. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἔχειν· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν ἐρατειὰν ἐν Σούσοις διαπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ἔδει μὲν, ὦ παίοντες, ἅπερ ἠλπίζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνου γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμους ἡμετέρους κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν φήσομεν τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ὅσων ἤγγελε μὲν οὐδεὶς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἠδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, *jus Bulentarum illis attributum.* Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περιοικούσην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐνδημίας τῶν Σκυθῶν παροικίας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatur introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicae, μεταλλαγῶσιν, ajunt, τὰ πράγματα, παραχαὶ τὴν πό-

λιν

(*a*) Apol. *pro Merced. Conf.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

λιν καταλήψονται, τὰ κρατοῦντα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quae supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terrae motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiae Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. Dodwellus, ita se rem habuisse, e Tertulliani Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi Dodwellus mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac nunquam Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. Eusebius enim (a) & Hieronymus (b), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianae persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut Dodwellus interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (c) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (d) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneration defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa fuberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare *aliud* poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in Gregorii Nazianzeni *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quae facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiae post reditum Juliani obtinendae fuisse erectos. Ita Libanius (e) speraisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speraisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(a) Hist. Eccles. 6, 7.

(b) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(c) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(d) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(e) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt: *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet: *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes: & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε συνθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochienfium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspicioſa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quae περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quae de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quae restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum caussae meae & sententiae praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quae res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quae circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianae initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiae primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (a): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (b) eadem legumtur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiae, Evodio Episcopalem sedem occupante, impositi mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviisse Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeae, ac Palaestinae adeo fines religionis Christianae pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (c), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidae gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege *jussit* attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quae supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS d), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εὐαθότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(a) Voce Ναζωραῖοι.

(b) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(c) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Faboricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δυο φύσις ἀναμαζόντων ἴχνη τ̃ Χριστ̃ κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(d) Orat. III. quae est invectiva I. *in Julianum* p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ Φανεὶν τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς Φανεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. XX. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de τοῦ τόπου hujus epiſtolae vel γνησιότητι diſputantur apud *Baronium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.

(*f*) V. *Τραϊανός*.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse *nobis aliquis*, nisi ille adhuc supereset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris *dialogus* inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Jou-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἰσχέπασαν αὐτὰ μύθοις παραδόξοις, ἵνα λάβῃ τῶν παραδόξων, καὶ ἀτιμοφλίωτον τὸ πλάσμα φυλάττῃ, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄκεσα ἐκ τῶν ἔξω ποιητικῆς Μούσης ἀθύρματα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῷ ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E, 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deae comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lips.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιτέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc scriptum esse Philopatrin? nominis deinde similitudine deceptos librarios in unum cum Samosatensi volumen compegisse? Ad haec qui Philopatrin cum iis quae Lucianus scripsit comparaverit, Lucianeum esse illum, id est Luciani imitatione scriptum, & e verbis fere Luciani senioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix sustinebit. Atque hoc est, de quo antequam finiamus, aliqua sunt dicenda.

XLIII. Nimirum, si quis nostras annotationes inspicere voluerit, ille cognoscet, nullam fere esse extantiorem sententiam, ne phrasin quidem aut versum Homeri allegatum, quae non iisdem pene verbis in iis, quae Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuisse jam supra dictum est. Exempla huc adscribere supersedeo, non est enim longus dialogus, & singulis fere paginis specimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco ostendam, oeconomiam quam vocant, & dispositionem Philopatridis, eum illa, quae in Nigrino est a Luciano adhibita, ex asse convenire. In utroque dialogo illa est quasi primaria hypothesis, ut narret amico amicus sermones a se auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quasi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philosophi Platonici, Sophistarum quorundam in Philopatride. Hi sermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem est, insignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti scilicet ratione, lenior. Jam occasio dialogi utriusque est occursus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter subitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput caussae, in Nigrino moras nectente ipso qui narrat, proocmiisque alterum ingentibus fatigante: in nostro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praestandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falsе perstringit. Post narrationem sequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quae utrobique adhibita de canis rabidi morsu similitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quasi catastrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, sed quae caussa scribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius singula dilatari, sed metuo ne tamen non satis intelligar, nisi quis utraque συγγράμματια inter se componere sustinuerit. Satis igitur fuerit haec indicasse. Habes, Lector, sententiam de Philopatride nostram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidissem, eamque in Jenensium Philosophorum cathedra disputassem; ante decem annos in Lipsiensi quoque Academia eam publice proposui. Interjecto tempore cum multum de eo sit argumento disceptatum, quaedam etiam contra illam meam disputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abest, ut audierim quidquam legerimve, quod a sententia me mea demoveret, cujus tuendae nullam profecto aliam caussam habeo, praeterquam quod veram esse puto, quasdam etiam defendae; ut potius magis subinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, sed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut suspicari fas est, operi, Luciano Wetsteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac dissertatione mentionem To. Eckardi viri sane docti, &, quod aeque magnum est, modesti. Hic in libro, quo *Non-Christianorum de Christo testimonia ex antiquis monumentis* proposuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluscula contra meam sententiam protulit: quae in Lipsiensi disputatione a me excussa sunt: sed hic repetenda non putavi, cum nihil sit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac disputatione responsum satis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam censui, ne quis vel non visam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum supinae negligentiae, superbiae alterum facile posset tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accusatus. Bis accusatus. II. 791.
Adversus Indoctum. III. 99.
Aëtion s. Herodotus. I. 831.
Alexander s. Pseudomantis II. 207.
Amicitia s. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharsis s. de Gymnasiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, s. de die Nefasto. III. 161.
Asinus, s. Lucius. II. 567.
Astrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus s. Praefatio. III. 75.
Balneum s. Hippias. III. 66.
Bis Accusatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus s. Tyrannus. I. 620.
Caucasus, s. Prometheus. I. 185.
Charidemus, s. de pulchritudine. III. 618.
Charon s. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, s. Lapithae. III. 419.
Cronosolon i. e. Legislator, III. 393.
Cycni, s. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Astrologia. II. 361.
De die Nefasto. III. 161.
De Dipsadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, s. Cycnis. III. 87.
De Gymnasiis, s. Anacharsis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demosthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Parasito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, s. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aesculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jon.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

Halcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hy-

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 455.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Here.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Caus.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Here.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Laxiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Exp. deſ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Pariſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Herodes (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Mercede* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Heroemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 43. I. *Prom.* I. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & 2 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 30. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 12. III. *Sacrif.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

In-

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poetria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Onecritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poetae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3 & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 19.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis causae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroca. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Gym.* 2—6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poeta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44 ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëtii, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet ae qualis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Chariades, Phidon, Menthus, Xenophanta, Aristobulus, Oneficritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Saltr.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Gym.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Ponica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hiopolyta. II. *Gymn.* 34.

Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.

Ambiguae oraculi & poetarum fraudes. III. *Philop.* 16.

Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.

Amicitia optimi hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemas & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Buſthis, Maecens, Lonchata & Ariacomas, Toxaris & Siſinna, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 3. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.

Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.

Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.

Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſſr.* 8.

Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.

Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.

Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.

Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.

Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.

Amphilochus, quanis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.

Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.

Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.

Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.

Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.

Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.

Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.

Anaxirrenas. I. *Aët.* 3.

Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.

Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.

Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3. f.

Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.

Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.

Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.

Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.

Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in commercium venerint, ib. 36.

Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem initiatus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*

Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.

Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. luxuria. 3. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.

Anniceris Cyrenaeus, miniſtrat animi pecuniae. III. *Dem. Enc.* 23.

Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.

Anteae Scytharum regis exitus & actas. III. *Macrob.* 10.

Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.

Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 16.

Antigone. II. *Salt.* 43.

Antigoni Cochlis actas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii f. ib.

Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.

Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.

Antiochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.

Antimachus poeta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.

Antiochia, urbs ingeniosa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.

Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.

Antiochus Soter, I. *pro Laſſ.* 9. ejus factum coram Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.

Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.

Antipater. II. *Salt.* 58.

Antipatri Jolai f. actas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.

Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.

Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.

Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.

Antipodes. II. *Dem.* 22.

Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.

Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum decertatur. ib. XXVII. 6.

Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.

Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.

Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.

Anubideum factum. II. *Icar.* 24.

Anytus. I. *Piſc.* 10.

Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.

Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D. Mort.* XIV. 6.

Apelles. I. *Merc.* 42.

Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 1. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.

Aphidnis. II. *Gall.* 17.

Aphroditia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonsis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Hal.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 25. I. *Cont.* 13. Aegyptiis sanctus. II. *Astr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne spretus. ib. interficit Hyacinthum casu. ib. XIV. I. eum sepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. de consulentes frustratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chrysis pestem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. servili fungitur apud Admetum ministerio. ib. item cum Neptuno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 35. solique vestibus ornant. ib. ab Aegyptiis sacra accepere eod. *Dial* sub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philosophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pseudolog.* 12. seq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18.
illi sacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua scribere. I. *Cat.* 21.
aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua sacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demosth. oratt. scribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pseud.* 48.
Arabiam cavam ferere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis secundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hist.* 4. seq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arsacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo scandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaismi. III. *Pseudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hist.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pseudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arena, tectum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis silentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Aretus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Arganthonii Tartessiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent astrologum. II. *Astr.* 12.
Argos tricuspidem. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore oculens. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hist.* 10. custos Ius. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne stellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theseus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Astr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. seq.
Arion, citharoedus, a delphinibus servatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. seq. ob artem musicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pseudolog.* 3.
Aristaenetus philosophus. III. *Meretr.* X. pr. incusatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eund. ib. §. seqq.
Aristarchi cum Zenodoto disputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20.
Aristarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Aristarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Aristeas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Aristides Themistoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Aristidis inopia. I. *Tim.* 24. justitia. II. 2. *Ver. Hist.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus sermonibus. II. *Amor.* 1.
Aristippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionysium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perstringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum sequax. II. *Bis Accus.* 23. parasitus. II. *Par.* 33.
Aristippus Agasthenis fil. III. *Charid.* 4.
Aristobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hist.* 12.
Aristobulus Cassandrinus. III. *Macrob.* 22.
Aristodemus. II. *Pseud.* 4.
Aristonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Aristophanes. I. *Pisc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Aristotelis testimonium de Demosthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Aristoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oson servitii. I. *Merc.* 24. parasitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Aristogiton, parasitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Aristoxenus, musicus, parasitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adolescentiae Graecae disciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma gestare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti discipulus. II. *Pseud.* 2.
Ars mechanica, statuaria, saltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & disciplina in quavis re opus. II. *Hist.* 36. quaenam ars mercede accepta discatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tisiae. III. *Pseudolog.* 30.
Arsacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. seq. it. II. *Icar.* 15.
Arsacidae pulera non curabant. III. *de Domo* 5.
Arsacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. seq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis ni. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Deor.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Laſſ.* 17.
Auguſtus Alandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum ſiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum ut littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Gyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

CAbaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus, III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cont.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amicū jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 11. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Gyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 26.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu extincti. III. *Diſſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Ziris clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 29. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philoſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, ſacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemneſtra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occiſae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppreſſus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pſeud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miſcere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curioſi. I. *Nigr.* 33. Coena abſoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus ſententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tireſias. ib. 27. naturae ſervant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pſeud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Coloſſi Rhodii caput imponere nani corpuſculo. II. *Q. Hiſt.* 23. Coloſſi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. ſeq.
Columba non veſcuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res ſacra Aſſyriis. ib. 54.
Columbae ſacrificant Aſſyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma ſignum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narciſſi. ib.
Combabus caſtrat ſe ut ſuſpicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat ſe a ſupplicio, demonſtrata caſtratione. ib. 25. 26.
Comiſſatores, quinam iſti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae ſuum ineſt ſaltationis genus. II. *Salt.* 26. quale ſpectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam ſpernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum perſonarum quidam actionibus dehoneſtant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perſtringit eos Anacharſis. ib. 23. Comoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, ſcitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid ſit. ib. 13. quomodo juſta inſtituenda comparatio. ib. 19.
Compoſita verba faceta. III. *Trag.* vſ. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formoſi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. ſeq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. *Q. Hiſt.* 34.
Conſilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; conſilium mutare Epimethei, non opus eſt Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem eſſe ſua ſorte. II. *Icar.* 25. philoſophum oportet eſſe contentum. v. *philoſophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui ſervos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio ſ. elenchus. I. *Piſc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. ſeq. In convivio geſta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. ſcurrae inter moras opſoniorum inducti. ib. 18. ſermonum in conviv. habitorum meminiſſe, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, ſaltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protuliſſe unquam alterum pedem. II. *Hiſt.* 29.
Cornices in Heſiodi ſepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus ſyllogiſmus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi eſſe aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae ſub naribus potius, quam in capite geſtandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adſuefaciendum tempeſtati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaeſtram abituri. ib. laboribus ſubactum, ſudoris expers. ib. in eodem corpore non ſemper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur iſta exterioris ab interiori diverſitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo ſaltare juſſi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pſeudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paraſ.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato ſaltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adſuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenſes laude ſaltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Oſtendunt Jovis ſepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter ſupponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pſeud.* 9.
Criſtas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croeſus, ejus filius ſurdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres conſecrat aureos. I. *Cont.* 11. ſeq. in rogum impoſitus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adraſti haſta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. ſeq. in ſervitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. ſq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae τοῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. *Q. Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox.* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura iplis fumus est. ib. f.
Cynisscus philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cons.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 12. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35, veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Dandamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Sal.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poetica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alaciter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laps.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae, adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adrecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paratito. II. *Par.* 58. quid illi hic profit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Sals.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

Ebrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. *it.* I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Sals.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praecipit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Demon.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo parasiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines*, *Demoſthenes*, *Salaria*, *Praemia*.
Eruditis dupla portio debetur. III. *Crom.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8, omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras*.
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudinis eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus*.
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amicus*.

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae*.
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis*. felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae*, *nomen*, *honor*, *fortuna*.

Femina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronof.* 16. f.
Festa nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo molestum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari soli convenit sapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per mensem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praestantissimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non semper in eodem homine. ib. 11. comparatur ista diversitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit tristes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis casus superveniat. ib. ea moderate utentes securi. ib. fortunae inconstantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Castoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres se vocant Christiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla istius. II. *Tox.* 47. seq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari sine eo. II. *Amor.* 4. e fumo se conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pseud.* 57.
Funus, (v. *sepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq. funebres sermones perstringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furiosos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, senum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli sacerdotes Cybeles castrati. III. *Cron.* 12. stipem colligunt. ib. Deam Syriam asino circumducunt mendicantes. II. *Asin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris sese castrandi. ib. 26. & 27. cur vestes muliebres gestent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus se castrandi. ib. 51. quomodo sepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philosophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad osculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Disp.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem simulant, sed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, salutandi formula, quid, ejusque usus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleste signum. II. *Astr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Christianarum honesti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraestus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis ostentare ossa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretiosior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam consequi, laboriosum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pseud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, assentator. I. *Tim.* 43. seq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, parasitus. I. *Tim.* 58.
Goaesi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophistae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis historia. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honestam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci instituerint. II. *Gym.* 15. seq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene instituendam. ib. 20. disciplina. ib. seq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adolescentiam exemplis animalium. ib. 37. instruunt eam Arithmetica, musica, poësi, morum scientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Astr.* 20. seq. unde ii astrologiam hauserint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum sectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. seq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint ſoliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Merct.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem ſaltare quid. II. *Salt.* 34.
Guſtare. In guſtando vino non opus eſt ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus inſula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. iſtius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnaſium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnoſophiſtae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. ſeq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii paraſitus Ariſtogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae ſimilis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 27. ejus forma deſpicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus cauſſa magna facta internecio. ib. non eſt, quae deſcribitur. II. *Gall* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hiſt.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theſeo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia ſe in Deam mutat, fratribusque idem conficit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theſeo. ib. 16.
Heliconem non audiiſſe umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Helleſponto. ib. ubinam ſepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Helleſpontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaeſtion, ductor ſponſi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapſ.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis ſpe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it? VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hiſt.* 10. qualis futurus, ſi voluptati obediiſſet. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur ruſticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Soſtratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monſtroſe apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri ſanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aeſculapio poſthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. ſe dicit ſimulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Const.* 14. adſcribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulſor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Gym.* 13.
Herculis cum arcu ſagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philoſophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Ariſtotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi perſona. III. *Charid.* paſſim.
Hermocles Rhodius ſtatuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philoſophiae Stoicae ſe dederit. I. *Herm.* 15. ſeq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hiſt.* 35.
Herodoti teſtimonium de viſu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit hiſtorias. ib. ejus libri dicuntur Muſae. ib. digito in eum monſtratur. ib. 2. de eo. II. *Hiſt.* 42.
Heroes podagroſi varii. III. *Tragop.* vſ. 250. ſeq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Heſiodus. verſus ejus multa continent ad aſtrologiam pertinentia. II. *Aſtr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute ſententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diſſ. cum Heſiod.* 1. crimina Heſiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Heſiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Heſiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus ſepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Heſiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an poſterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philoſophus queritur ſe non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracuſanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus ſenectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Aſin.* 1—4. ejus uxor maga, laſciva. ib. 4. avis ſpecie illa evolat ad amaſium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Meretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia, Tragoedia.*
Hi[illegible]meus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cons.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historia omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 1. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Thersiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 19. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim statum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita.* homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen, divitiae, aurum, felicitas.*) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus, notitia, eruditio, Aeschines, Demosthenes.*)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iaeere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non exstinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Caus.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienstum. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 7. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua.*
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus.*
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus.* Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali.*
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio, disciplina, adolescentia.*
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop.* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18. Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Theseа inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Harm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid proſit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lachelis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. qui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. *Lex.*

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronſ.* p. 393. ſeq. inſcribuntur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19, 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Diſp.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae σ. actio contra τ. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. feiici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 2. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Laps.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Luculius bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Corochi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. 2. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaea, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Sols.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 32.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adscito reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad ultra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr. ſ.*
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſuripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav* 20. Mercurius praeco. I. *Vit. Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros alliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Meretrix verſutior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aët.* 8. Miloném ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exferat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aegineticī. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino colī indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos, mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opinſones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauticaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici actas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix, nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctelion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Canc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Dome* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 8. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 4.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Diſp.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traduntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, socia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae oblivisci tur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divisionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cont.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem infidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Pelusiotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum insilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Enn.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi sint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Columm.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mores miſeri. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo exprobrandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Sceptici. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam causſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conſ.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conſ.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. *is & Caſtor* ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib.
Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Dea Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar. IV.* 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Merc.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conſ.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Psittopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicisagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oresles.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis ediscit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujus, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colosis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cons.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poesin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philops.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. supersitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Ait.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaëtho simili facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Dipp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adscit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat mimo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum; saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Pinacaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Merc. XIV.*

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciton, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi! ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt* 4.
Sirenum fabula. III. *de Dome* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Sisinnidis & Tovaris amicitia. II. *Lex.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica, ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves assati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo exstructa, ubi nomen inscripserit. II. *Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort.* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Merc.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Cherid.* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Merctr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14. 4
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Te-

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cons.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *Bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienses, pro patria mortuus. I. *Cons.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cane.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis muticae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Thersagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Thersites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, servisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienses encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi elegit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Harm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 9.
Tiresias, ejus loquendi cupidus Ulysses. II. *Astr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Astr.* 11. cur duplicis naturae fuisse dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compensata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & sapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tisiae ars. III. *Pseudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annosus. I. *Herm.* 50. eum ipsum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hist.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philosophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philosophi ad cutem rasi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probrosum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris descriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae caussa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnesippo amicitiam. ib. 62. seq. ejus cum Sisinnide amicitia. ib. 57. litteraturae caussa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. seq.
Trachon. II. *Tox.* 49.
Tragicae vestes intus pannosae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharsidi peregrina. II. *Gymn.* 23. incit tragoed. suum saltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale spectaculum. ib. 27. in ea soloecismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, spernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, personarum ornatum actionibus dehonestantes. ib. 14. Tragoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. seq.
Triangulum triplex quid significet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pseudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & passim.
Tricolor gemma. III. *Merc.* IX.
Triephontis persona. III. *Philopat.* 2. & seq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philops.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hist.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & seq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pseud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conspecta filii caede, se quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet esse generosum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus sub persona Megapenthis. I. *Cat.* passim.
Tyroëssa. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Tyrrheni, arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rursus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coelestis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus statuam deperit adolescens temerarius. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, i. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus cestus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei surripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaestu ei fit sacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant studium. I. *Cont.* 21. a Croeso veritas temta. ib. 11. seq. quaedam ejus epithera. I. *Pisc.* 16. sociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Vesta. per Vestam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Vestis, vid. *amictus.* veste quidem superbiens, scite admonetur. II. *Dem.* 41. Vestes divitum mures. III. *Ep. Sat.* 26. & passim. Pauperum, cribro ac reti similes. ib. 24. splendidae nil prosunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum est. ib. 16.
Via tutissima quae tritissima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis sine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum sollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in gustando eo non est opus ebibere *dolium.* I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate sumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeschylus tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, sed crescunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adolescentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non semper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus impertecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diversae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam sit. ib. 22. eam semel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. seq. e media ad istam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perseverandum. ib. aspera & longa ad iliam via. ib. 2. seq. virtutis studium in quo non consistat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβελτερίᾳ I. Cont. 11. 505.
ἀβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνων inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς. ἀμείω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἰομένῳ εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς..ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὺν ἀγαπῶν] σὺν ἀκούωμες I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάσασαν] ἄ τι τῷ ἀρκεῖσθαι I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγιλῳ I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγείροιες τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγίνεια I. Prom. 9. 193.
ἀγήραχῳ II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλῳ. τοὺς μὲν Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγαν. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορά. ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγορᾶῳ II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγωγὰς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἄγγος Ἀχαιμενίδα γενόμενον πότε, νῦν δὲ Μιθρην καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον καὶ γὰρ ἐκεῖνῳ ἔχειν μα πότ' ᾖετο, καὶ πάλιν αὖτῳ οἴεται, ἐμοὶ δ' ἅλως ἅδυος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεὺς I. Tim. 51. 166.
ἀγχόμαλῳ I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἦδον al. ἰδὼν II. Gall. 18. 729. ἄγω..ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑσάτην δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τῷ ἄδῃ I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικῳ. πῶς ἂν ἐκ ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητῳ. παρὰ τῷ Ἀδμήτῃ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμῳ al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράσεια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδυρῳ. ἄδυρα al. ἄρα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀεὶ Jenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653, conf. αἰεί.
ἀεροκόρακες al. ἀεροκόρδακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀέρῳ] an ἀέρῳ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἀέτὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγῳ II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδὼς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτῳ I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναίῳ I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιῳ al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόῳ I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπεὶδὰν γὰ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰᾶς II. Gall. 17. 728.
αἰγεῖῳ. Αἰγείᾳ Edd. ἀρχείᾳ II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. III. De Syr. 14. 460.
αἰδεσθῆς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀεἰδῳ. ἀΐδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. *F. Gavel.* ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τ' Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἱνίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρεῖν . ᾑρέθη al. ᾑρέθη al. ἠρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272.
αἶλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσσω . ἦξαν Edd. ἦξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἴτροκῳ I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. *Stewρεῦσα* II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὰς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. invenerat *in ſuo codice* ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιῳ II. Aſin. 33. 603.
ἀκέρρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεῖρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτῳ I. Piſc. 36. 605.
ἀκήρωτῳ II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιοτικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ..ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθίαν al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλῳ I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούει al. ἀκοῇ I. Merc. Cond. 11. 667. ἀκηκόητε. *Geſn.* ἀκηκόατε. forſan ἀκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσῳ al. ἀκυσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβοῖς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. *Soulii.* ἰκτῖσι Edd. & *M.* III. de Dipſ. 3. 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀμάδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροπολιτί πω] ἄκρον πολίτη *f.* I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονεία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἁλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλιπτρυών III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλιπτρυόνα II. Bis Accuſ. 5. 798.
Ἀλιξανδρ῀ μὲ ἐπιθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλιξάνδρ῀ ἐπιθυμίαν προσεῖκασεν III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τῆ Ἀλιξάνδρ῀ II. pro Imag. 9. 489.
ἀλιξίκακε II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἁλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλίβατ῀ I. Catap. 3. 613.
ἄλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλισκάρδια II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βόλιν III. Conv. 12. 426.
Ἄλκυων I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ϵ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖ῀ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ἢ al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκης I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόποτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλεῖ῀ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ῀. τρόπ῀ al. ἄλλον τρόπον I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ῀ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411.
ἄλλον. alii male ἄλλω I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ μὲ δηθύντι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλως ex emend. Geſn. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλους al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 769.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἄλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἁλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἁλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἅμα εἶναι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἀμαρτήματα . ἀμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυόττοντες . ἀμβλυόττουσιν I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαυσῶς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμειλίκτ῀ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμειναίας . . ἀμεινὸν I. Tim. 30. 144.
ἀμείλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμείλει αἰ ὦτα I. Necyom. 15. 477.
ἀμελεῖν I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμέλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελησαῖμι τῆ ὀλκῆ I. Herm. 79. 823. ἀμελούμην῀ δὲ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελέστατ῀ . . ἀμελέστατον al. ἀμελῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ἴσι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμεσ῀ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηγέπη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμεμπτα Edd. pr. ἄμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφοτάτως Edd. II. Gall. 14. 724.
ἀμούγδαλ῀ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμυμόνων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφιχὼς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφιδολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ῀ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἀν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex *Hom.* κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλειν . μήτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑπερτίθεσθαι al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνέβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκην II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγεγράφθαι al. ἀνεγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῶ . ἀνάδην] ἐξιφάνην I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῶ . ἀνάδοθι al. ἄνωθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῆ ἀναθήματ῀ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀνείδῶ al. ἀνίδῶ II. Amor. 28. 429
ἀναιρεῖν . ἀνελόμενθαι al. ἐλόμενθαι male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακωλεῖν . ἀνεκωλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τ' Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακιδάξι῀ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀνιπῆων. I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσω al. addunt κ' ἱκετεύσω I. Cat. 14. 637.
ἀναλαβὼν *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωκότ῀ Edd. ἀνηλωκότ῀ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρῶν I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμνήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεῶν II. Amor. 8. 405.
ἀνανήφω I. Somn. 13. 18.
ἄναξ. τῶν Ἀνάκων id eſt τ' Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι῀ al. male ἄξι῀ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀναξι῀ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσομεν al. ἵνα πείσωμεν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεων al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρριτίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόμβος Edd. ἀναρτησάμβος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶν . ἀνασοβεμὸν II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρίψοιλα. Edd. ἀνασρίφοιλα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατίμενα. ἀνατιμόμβρων, lege ἀνατεμπόμβων I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατιθεμαι. τὰ καθηγορούμενα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιλαμπόμενος ex O. ἀνατριπομένας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων αὐτὶ τῦ ἀπιλίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφερονῖες *Solan.* vult ἀναπήφονῖες II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτ☉ I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἔχ ὡς Ἀνδρώνι αὐτῷ χράμμ☉ II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium ſignificat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέσητ☉ nulla reprehenſione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμιόν. ἀνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
τῇ Ἀνεξίτ☉ ου ἥδιν παλαλαίτατα II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτ☉ II. Icar. 10. 761.
ἀνήρχομαι al. ἀπ' ἀνήρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τον II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hiſt. I. 6. 74.
ἀνήφικτ☉ I. Halc. 3. 180.
ἀνήχω. ἀνίξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἄνηκτ☉ I. Piſc. 4. 574.
ἀνθόσμι☉ III. Epiſt. Saturn. 22. 405.
ἄνθρω:☉ . γίν☉ ἐϛὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὸν πλάσαι αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σῶσαι τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῇς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιέναι al. ἀνεῖναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
ἄνιπτ☉. ὑ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδοι O. ἄνοδ☉ II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε) ἀνελύζων I. Somn. 4. 6.
Ἀνοῦς al. Ἄνουβις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀνταιδρ☉ I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *ſ.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντιριζὸν I. Catap. 4. 624.
ἀυτὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομίαν II. Aſtr. 12. 366.
ᾧ ἀντίθυρ☉ nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Piſc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπρισθεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλ☉ I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρ☉. ἀνύδρων al. ἐνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητ☉ II. Aſin. 29. 597. ἀνυπόδητ☉ ib. 43. 611.
ἀνύσ☉ατ☉ II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Piſc. 47. 614.
ἀξένους ex emend. *Sol.* ξένους Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξι☉. ἀξίως i.e. ἰσώνυς II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἀξίου. ἀξίῳ al. ἄξιον I. Nigr. 31. 72. ὧν ἀξίωσα I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Aſtr. 22. 369.
ἀοίδιμ☉ I. Cont. 11. 504.
ἄοικ☉ ἀοίκητον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ὡς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγωγὴν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγωγὴν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδυτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτῶ III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντάω. ἀπαντώντων *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαντώντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἄπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ. λαὸ τ' ἐν ταῖς ὁδοῖς τεθειμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαλλα ὧν II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102. ἅπαλλα al. ἅπαλλας I. D. Mort. XII. 2. 382.
ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Piſc. 39. 608.
ἀπατάω. ἀπαίτων male, *ſ.* recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπεῖσι I. Sacr. 3. 528.
ἀπίτασαν ἐκ παιδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειροκαλ☉ I. Tim. 23. 136.
ἄπειρον. ἀπείρου Edd. ἄπειμον II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξέσατο ex *Fl.* ἀπεξύσατο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέστομψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 117.
ἀπέτυ. ἀπεπεπόθει O. ἀπεπάτει I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπηριθμίαν II. Lex. 4. 327. ἀπαριθμίαν al. ἀπριθμίαν I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπὶς ἀπεξῆς Edd. forſan ὀπτεξῆς III. Calumn. 14. 144.
ἀπίχομεν al. ἀπῆχομεν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἄπιφθ☉ I. Catap. 9. 630.
ἀπφῶς Edd. ἀπφοὺς vult *Solan.* III. Muſc. Enc. 2. 91.
ἀπῳχὰς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μόσχος ☉ I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιτ☉ II. Aſin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *Alw.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
λὰπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. λὰπὸ τὸν II. Aſtr. 7. 363. ἀφ' ἧ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
λὰπὸβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
λὰπὸβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
λὰπὸβάντες ἐνηχόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
λὰπὸδιδράσκω..τὴ λὰπὸδράσει] λὰπὸδράσαϛ παρ' αὐτῶν, αὐτὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. λὰπὸφάσαϛ al. λὰπὸδράσαϛ ib.
λὰπὸλίθωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
λὰπὸλυσκέτημα I. Tim. 3. 104.
λὰπὸλύω I. D. Deor. XX. 10. 261. λὰπὸλυτάμβρος al. male λὰπὸδησάμβ☉ II. Gall. 19. 730. λὰπὸλυσόμενον Edd. λὰπὸδυσόμενον I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τ' ἀποθλίψεις ἐπήχει) τ' ἰμαντοῦ al. ἐπὶ τοῖς τ' ἀποτρίψεως ἐπήχει) τοῖς ἱμαντοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
λὰπὸθήκαν I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λὰπὸκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
λὰπὸκρύτιον. κατ' ὃν ὕτός μοι λὰπὸκρύπτει βούλεται II. Abd. 8. 165. λὰπὸκρύττει) *ſenſum* vult ἀπεκρύπτει) II. Abd. 159.
λὰπὸκλείω. ἀποκέκλεικέ μοι al. μοι al. ἀποκεκλεισμένον τὸν θάλαμον I. Jud. Voc. 9. 94. λὰπὸκλεόμβροι al. λὰπὸκλειόμβροι I. Necyom. 12. 473.
λὰπὸκναίω I. Catap. 16. 638.
λὰπὸκόπτω al. ἐπικ. I. D. Mort. X. 9. 371.
λὰπὸκρίνω. ἀπέκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπλείπω . ἀπελειφθεῖσα al. ἀπολιφθεῖσα I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπίλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ἄχρις μὴ ἀπίλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογήσομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολογίας . . ἐν τῷ τέλει τῆς Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diss. cum Hes. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hist. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Asin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξὺν I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπύξυρον. Edd. ἀποξήρῳ II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
ἀποξύν . φασὶ γυάφαλα τὰ ἀποξύμματα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπήγω. ἀποπεπηγμένον restit. ἀποπηγόμενον vulgo III. Diss. cum Hes. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀπόρητος II. Q. Hist. 44. 57.
ἀποῤῥίπτω. ἀπεῤῥίφθαι al. ἀποῤῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψαιμι al. ἀποῤῥίψαιμι I. Herm. 23. 761.
ἀποσεῖον. ἀποσεσαμμένον al. ἀποσεσαμένον al. ἀποσεισάμενον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλίω I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ἀποσκυνάζω. ἀποσκυνάζ τὸ ἀχολίας ὠθούμενον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυγέντες al. καθαγιλαυθέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσωσιν al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῆναι al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσιναζω. ἀπεσίναξε Edd. forſ. ἔσεισε— III. Calumn. 14. 144.
ἀποσρίφω . ἀπεσράφην al. ἀποσραφὴν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποσροφὴ receptum. ἀποτροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀπετάκησαν, al. ἀπεστάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρέπαι II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίη, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφίγω . ἀπέπηγκαι al. ἀπέπηγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφράσσ Edd. ἀναφράσσ malit *Gesn.* III. Fug. 1. 365.
ἀποείσιδαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τῆς Ἀποφράδος III. Pseudol. 1. 161.
ἀποφραΐδω . ἀποφραΐδωμένους al. ἀποσφαΐδωμένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξει III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδιόνυσον al. οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσκδόκητον . . τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἄπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπωδὲ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθῶν . ἀπωσάμενον κύδιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Asin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖος al. Ἄργος I. Sacr. 10. 534.
τὸ Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργᾶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργος. πίρωψ γὰρ Ἄργος II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ἐστὶ ῥαθύμου ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρήγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φίλος γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτος III. Philopat. 2. 587.
ἀρισταῖος I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρισίας. Ἀρισίᾳ al. Ἀρσεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίσιππος I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριστοτέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστοτέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφανεῖος I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pseudol. 3. 164.
Ἄρκας. καὶ τὸ Ἀρκάδων ἁπλοῦν I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἁρκεῖν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρρενα κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρρενας II. Amor. 5. 402.
Ἄροτρον. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σταφῇ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαι abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
καὶ Ἁρπίας γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτον αὐτοπυρίτης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρῳ φύσει II. 2. Ver. Hiſt. 53. 112.
ἀρόω . ἀρώσαμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρῴαι ἀρχῆς παραλαβεῖν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τοῦ ὅλου II. Icar. 9. 760.
ἄρω . ἄραρω decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρσενα . ἀρωμάτων al. ἀκροαμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφάς al. ἀσφαλάς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφῆς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσιδών I. Pisc. 33. 602.
ἄσθενης δὲ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμος II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδος I. Pisc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσασίας Edd. priores ἀπαρήσιας II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστεῖος . εἰ δὲ ἀστεῖόν γε τὸ θέαμα II. Icar. 4. 758.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Astr. 1. 360.
ἀσύμφυλος II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσυφόδελος I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτος εἰ *Vorſt.* ἀσωτὸς εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἀτεγκτος II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτος II. Icar. 4. 756.
ἄτεκνος . τὸ ἄτεκνον τὸ πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτειρὴς . ἀτειρῆ, al. ἀτειρὲς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοκος . ἀτοκώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτραπτος I. Catap. 7. 628.
ἀτρεμὲς al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε-

ἄτρεστ☞ al. ἄτρες☞ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικὸς . ὁ ἐ Ἀτλικὸν μὲν ἑκατὸν εἶπας τ Σόφον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ☞ I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας☞ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ☞ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μίτυσι al. εὐθέως μιλτιάσει) I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μιλτιάσει II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωτ☞, αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ἕτ☞ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὕτη II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῶ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ ἔργῆς al. αὖ τὸ τ ἔργῆς μιφάλαιον ἡλίκον ἐστὶν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῷ Edd. omnes J. F. R. mavult αὐτῶ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ Ψ. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὄντα al. ὄντα τ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἄτλα III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὴν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ *Solanus*, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὐτῶς III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρίων . ἀφαιροῦμροι I. Tim. 18. 129. ἀφαιροῦμεν, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῆ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρεμμένων τ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
ἐκ ἀφανῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζουσιν ἰυβύς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαντες II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον☞ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνως ex emend. *Fabr.* & *Solan.* ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκιτο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκιτο Ionice, Edd. autem ἀφίκιτο ib. 9. 364.
ἀφίξαι F. ἀφίξαι J. ἀφίξῃ I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφίδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης ἢ τῦ Ἄρ☞ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ☞ I. Cont. 8. 500. ἄφυλα Edd. male ἄφιλα I. Herm. 79. 823. ἄφυλον Edd. ἄφιλον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἤτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ☞ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ☞ I. Catap. 5. 626.

B,

Βάδιλο I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίμναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάθ☞ *Guj.* πάθ☞ III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλ☞ II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ☞ ὢν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. *Gron.* Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . ἢ τ βασιλέα' εἶδον I. D. Mort. XX. 1. 413.
βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ἐ ὢ☞ βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736.
ὢ☞ τῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. *Notas* III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχ☞ I. Piſc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδύλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ὁ Βενδὶς δὲ αὐτὴ II. Jup. Trag. 8. 651.
βεβηλοὶ al. βεβῆλοι I. Sacr. 14. 537.
βιλόῃ . ὃν βιλόῃς emend. *Hemſterh.* pro ὃν βλόῃ I. Halc. 1. 176.
βίᾳ. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 619.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ ἑκάστῳ βίον ἐπὶ τ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομαι II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλίττω . βλίττωζ al. κλέπτωζ I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶν . τοῖς φίλοις βοηθῶν ὁ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορ☞ al. βάρβαρ☞ male I. Prom. 1. 23.
βοῦρδις Edd. pr. male βορὰν III. Hip. 7. 73.
βυθὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ☞ I. Piſc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβυλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμροι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta J. βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένους Edd. βιομένους II. Alex. 5. 216.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

βούσιμις Edd. male βούσομις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρυθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχῳ. πρίασ βρόχου I. Tim. 20. 131.
βρυτίῳ al. βρυττίας, al. βρυστίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βρυχωμένῳ al. male βροχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶσιμα λύδια I. Tim. 54. 171.
βυρσοδέψῳ corrigend. βυρσοδύψῳ I. Tim. 30. 144.
βύσ. βεβυσμένους I. Catap. 5. 626.
βωμὸς. ὁ Ἑλὶν βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλὶν II. Dem. 57. 393. εἰ ἢ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρίβιον I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro κ̓ II. Salt. 73. 307. γὰρ Solan. γε II. Dem. 3. 376. ἢ Edd. δὲ II. Asin. 51. 619. γὰρ abest in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ absens insertum II. Salt. 75. 308. τὸ ἢ τοιοῦτον II. Q. Hist. 17. 26. ἢ κ̓ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γαστὼν III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστήρ. εὐ τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστρονημία II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
γε al. ἢ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγωνημένοις Fr. γεγωνημένῳ al. III. Conv. 20. 434.
γεγωνηκόθ', male Edd. pleraeque γεγωνηκόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι ϑ γελοῖ ϑ ἀλαφίρσι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ ϑ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισπάσει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ ϑ III. Pseudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pseudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epist. Sat. 21. 404.
γενεάδας. ὦ γενεάδα I. Cont. 21. 518.
γεναῖ ϑ II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον scutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αὐτοῦ scuta vimina I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμέτρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τ̓ Ἡλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τ̓ γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. εὐ γῇ al. ὑπὲρ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσ ϑ al. γενήσ ϑ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιντο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀττικῶς ἀντὶ τῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γνάφαλλον. φασὶ γνάφαλλα τὰ λίπξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνῆφον I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης Pell. γνώμαις II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμ ϑ deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοητεῖα προηγεῖται I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοργὼς II. Asin. 8. 576.
γόργ ϑ. γοργὸς marg. Al. III. D. Meret. 15. 323.
γραμμα. τὰ τ̓ τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμματία Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματικὸς. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. sola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. γράψῃ I. Nec. 2. 458.
γρίφ ϑ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθ ϑ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρῦζειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γυμνοπαίδης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ ϑ II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γυλιππ ϑ II. Q. Hist. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνῇ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδερκίομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικεῖ ϑ I. Pisc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ὰν γυναικός τις III. Philopf. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἰδιώτιον II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ' ἰμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκτω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύσεις Pell. δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσι ϑ II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τι κ̓ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανάης I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abest ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* insertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τέ μιν omiss. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' ὰν Edd. δὲ sine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipsad. 1. 234.
δεῖ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. ἐδεῖ γὰρ δύσεως μὲ ταῦτα ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
δείδω. δείδιτε al. δίδιτε I. D. Deor. V. 216. ἐδειδίκεσαν not. III. Conv. 12. 426. δειδότας Edd. δεδότας II. Par. 55. 878.

δίκυμοι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἴδηξεν *Pell.* an ἴδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἰδιίχθη δὲ μοι I. Nec. 17. 481. διιξομένην, *Fenſ.* διιξομένων cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.

δικὰς. τῇ Ἀττικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δικίλεια II. Amor. 24. 424.

δῖμα. διίμαλα al. male διίγμαλα I. Cont. 15. 511.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἴδῃ I. Vit. Auct. 19. 558. τ̀ δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μύστου II. Bis Acc. 23. 822.

δεινός. δεινόν τινα φῆς τ̀ ἔρωτα II. Gall. 6. 711.

δέομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δεόμενα II. Tox. 63. 567.

δέλτ῾ I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ὡς τῦ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ὡς Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἢ Δελφοὶς ὦτα II. Alex. 8. 216.

δεσποτοὺς II. Bis Acc. 8. 809.

δέχομαι I. D. Mort. X. 1, 364.

δέω I. Prom. 3. 187. ἐδύνατο non potuerunt II. Icar. 5. 757. δεδέᾳ I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δῆλη Edd. δῆθεν II. Amor. 32. 432.

δῆ al. δῆ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3, 180. alias δεῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλέον II. Salt. 38. 291.

δημήγορ῾ I. Tim. 30. 143.

Δημήτρι῾ II. Salt. 63. 301.

δῆμ῾ I. Herm. 82. 827.

Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.

δημοτοίητ῾ I. Scyth. 8. 868.

δημοτικῶς ἐσαλμῴδ῾ I. Scyth. 5. 865.

δημοτοσύλα II. Phal. Pr. 3. 199.

δηόω. δεδημωμέν῾ I. D. Mort. X. 11. 374.

διαβάλλω II. Alex. 35. 242. διαβάλομαι emendatum διαλάθομαι Edd. III. Nav. 32. 269.

διαγγέλλω I. Piſc. 14. 586.

διαίνω. ἐδίην' al. male ἐδίηνεν I. Merc. Cond. 20. 675.

διαίρω. διῆρκε I. Vit. Auct. 7. 548.

διακονέω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

διακορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.

διακόψας Edd. ἀποῤῥίψας II. Bis Acc. 21. 817.

διακρίνω. διακρίνεις al. διακρίνῃς I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

διαμάτλω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ διαμάτλοιτε al. εἰ μὴ διαμάτλητε al. εἰ μὴ διαμάτλοιτε I. Prom. 1. 25.

διάλογ῾ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλύω I. Piſc. 8. 578.

διαμύων recte ex *P.* διακείμῳ῾ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

διάμετρ῾. ὡς διαμέτρῳ I. Catap. 14. 636.

διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

διανέμω τὸ θεωρικὸν I. Tim. 49. 162.

διανιγρόμῳ῾ II. Tox. 61. 565.

διανύω II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαιλας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

διαπείρω. ἀμφότεροι διαπαίντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

διασιάζω I. Tim. 7. 113.

διασκευάζω. διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

διαστείρω I. Tim. 21. 131.

διαστάφω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένης II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριβῶν I. Prom. 16. 199. διατριβὴν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.

διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρίψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ὁράτων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μετέμελε διέφυγε I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν *S.* διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διαφθαρεὶς῾ τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορεῖν vulgo male διαφθαρῆν II. Bis Acc. 28. 183.

διάφορα I. Herm. 81. 825.

διαφόρα Edd. διάφορα II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττω al. διαφυλάττων I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάκω. διδάξαιτό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. διδῦς I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλ῾. εἰς διδάσκαλον πέμπει I. Somn. 1. 2.

διδοῦς al. διδοὺς I. Merc. Cond. 8. 664.

δίειρα II. Alex. 26. 234.

διέξειμι reſtit. ex W. διεξέρχομαι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διεξερχόμενοι. διεξελευθότες al. ἐξελευθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχων II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθότες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διεφθορότα II. Eun. 2. 351.

διευκρινῶν I. Herm. 7. 747.

διεχθέσθαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηνεκὲς. διηνεκὴ κεκτημένος τ̀ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84.

δίζημι. διαζήσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 395. δίζημι. διαζήσας ib. ὃς δίζησῶν III. Conv. 33. 441.

δίκρανον] δίκρανα πτύα τυὰ ἐ συνιχῇ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσητε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δίκασαι abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας ὦ ἀμοιρῆς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Phſcat. 10. 578. δικαιοσύνη *Solan.* pro δίκη ib. 40. 608.

Δικταῖ῾. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοιρίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνει I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

δμολογῶν. ἀπ' ἐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι δμολογεῖ I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσ῾. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύσσω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαῤῥύξας I. Tim. 53. 169.

δίπλεθρ῾ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δίψα. δίψης al. ὑλύ῾ I. Nigr. 16. 55.

δίψῶν. δίψῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκῶ I. Piſc. 15. 586. ἴδοξεν Edd. & M. ἴδοξα I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόδοται al. δόδοσαι male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δικάω. κατὰ τὰ αὐτῷ] δικαῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δικαῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδικαῦν I. Tim. 25. 138.
δικία. ex W. δικάιν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δικοῦντι Edd. male δικάντι III. de Domo 23. 204.
δικῶ al. δικεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ⊙] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δράστιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δρυφορίαν. δρυφορήσαντες al. δρυφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δρυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δρυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δρχαῖον II. Aſin. 27. 596.
δράματ⊙ Edd. πράγματ⊙ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δριπομένων omnes Edd. ſed legendum δριμομένων vel potius βλασημένων III. de Domo 9. 195.
δριμύ τι ⊖ τιτανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμος W. Edd. δρόμους II. Aſtr. 17. 367.
δρώμενον forſan ὁρώμενον dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δυσακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμενα B. δυνάμενα I. Catap. 4. 625.
δυήσεται emendatio *Geſn.* δυήσῃ] vulgo II. Par. 8. 845.
δυησόμεθα Edd. δυησόμενα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένους al. δυναμένης I. Herm. 26. 765.
δύνασαι. δύνατας al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέων. ἰδύνεον Edd. ἰδύνεον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ' γῆς δύναι I. Piſc. 38. 607.
δύο τινὶς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσιλιγκτ⊙ I. Piſc. 17. 588.
δυσίμους. οἱ δυσίμαντες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκληδόνις⊙ II. Amor. 39. 140.
ὁ Δωδώνη νέων II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδη ex emend. *Solan.* pro δυσιάδη II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἐάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστύλης εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἐβδόμῳ ⊖ πεμπτῷ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἤγγελται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατος I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελις. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθέντ⊙ Edd. ἐκχυθέντ⊙ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυνόμενον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυνόμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μο I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἐμοί γε Edd. ἔχομαι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μοι ex emend. *Solan.* decerat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμῖν II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῶν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἡμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδιστε W. αἴδιστε II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδ⊙ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακεῖν. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ F. adſcriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτου ἐθέλουσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσαι ἴν γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ⊙. λαὸ τῶ ὃν ἐθεῖ λεγομένῃ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν al. ἰθνῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἴωθε Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ᾗ in G. deeſt ᾗ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ᾗ II. Gall. 28. 745.
εἰ ἐθέλω Edd. εἴτις ἂν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσας leg. ὁπόσας vel εἰ πολλὰς dicit *F. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγὼ al. ἔγωγε al. ἴστε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῶ ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδίχθης I. Piſc. 48. 616.
εἰδῶν. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ἐ ᾗ εἴ ὅπως III. Calumn. 21. 151. εἰδὲ F. εἴθε I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμει. εἰδέναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶ. εἰδότας al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. εἴδω γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδῇς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδεῖν ah. ἰδεῖν ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδῃς al. εἴδοις ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ὦ ἰδοὺ I. Piſc. 51. 618. εἴδε B· εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. εἶδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκόν. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἰκοσι Edd. ἐπὶ τὰ ἑκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἴκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴμασα reſtit. ὤμοσα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνεστηκὼς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐσι deeſt in F. I. Nigr. 14. 53. ὂν *Fenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τ' ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ἂν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. εἶμαι al. ἐκεῖνο al. ᾗ I. Herm. 73. 815. εἶν I. Catap. 1. 620. ἔσι μὲ ᾗ II. Jup. Trag. 23. 668. ἐσ' ὃν *Solan.* ἔσι, ἂν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἐσω Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ἐκ ὧν εἰκεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἴρκτη II. Aſin. 41. 609.
εἶρω. ἐρεῖν al. ἐιρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνείαι I. Piſc. 22. 592.
ἕς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ᾗ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

εἰσδίχομαι. ἐσιδίξατο F. ἐκδίξατο I. Necyom. 10. 471.
εἰσδέχομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκομιζομένῳ al. ἐικομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
εἰσίκχομαι. εἰσήκχοντο ἀπαγομένοις leg. ἔξηκοντα I. D. Mort. III. 1. 338.
ἐκ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἐκ τ̃ habent pro τ̃ ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης διαιτῆς μονάδος II. Alex. 11. 219.
Ἑκάεργον I. Sacr. 2. 528.
ἑκάσῃ al. male ἑκάσῳ I. Herm. 52. 793.
ἕκας Jens. ἑκάσης I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Afin. 29. 598.
Ἑκάτῃ I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης δίκτυον I. D. Mort. I. 2. 331.
ἔκ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖσε al. ἐκεῖσον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνης ex Mf. Gr. ἐκείνῃ Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνῳ τὴν al. ἐκείνης τ̃ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνῳ W. & L. ἐκείνοις Edd. II. Q. Hift. 26. 34. ἐκείνῳ recept. ex J. ἐκείνου Edd. II. Par. 52. 876. ἐκείνοις fic Edd. ἐκείνῳ vult Solan. III. de Domo 23. 203.
ἐκθηλύω. ἐκτιθηλυμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθορὼν I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκάφθαται Edd. ἐκκακάφθαται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκκινόω. ἐξεκινήσατο L. & P. ἐξεκίνητο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκόπη Edd. ἐξέκοπε II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελῦσθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλελοχότας receptum pro λέοντας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρίον I. Pifc. 10. 579.
ἐκτὸς deeft in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτρεψαίης Edd. ἐντρέψαιες III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορῶν. ἐξεφόρει] ἀπῆιρεν, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἐκφυσ. ἐκπεφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχύσ. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἐλεῶν. ἐκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλευσῖνος al. διάκονος II. 2. Ver. Hift. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῇ Ἐλεᾶ βωμῶν II. Bis Acc. 21. 818.
τ̃ Ἐλεφαντίνων II. Gall. 6. 712.
ἐλίφας. ὅτε τ̃ ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἑλκύσω. ἐλκύψομεν O. ἐλκύψομαι I. Pifc. 24. 594.
Ἕλλην. τὴν Ἑλλήνων σαυτῶν II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλλησιν deeft in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Elliplis adverbii ἕνεκα, in τινὸς ἀγαθοῦ ἕνεκα τούτου III. Adv. Ind. 5. 103.
ἑλκτὴς II. Salt. 81. 312.
ἑλκόεσσαν. ἢ ἑλκόεσσαν ἐμοὶ γενέσθαι III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδι III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hift. 39. 52.
ἑμαυτες. ἑμαυτὸν al. ἑμαυτῇ I. Prom. 4. 188.
ἐμβάται. λάτ τ̃ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβαίνω. ἐμβαίνοις al. ἐμβαίης al. ἐμβαίῃς I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοησαμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. ἐν Παλλήνῃ εἰ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαρώνησαν ex emend. Solan. ἐπαρώνησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐμπίμπρημι. ἐνεπιμπράμενον al. ἐνεπιμπράμενον I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσεῖν Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 360.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμπορία, ἐμπορίαι F. ἐμπορίαις I. Cont. 11. 504.
ἐμπρὸν. ἐνέπρι al. σωνέπρι I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Afin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit Solan. II. Aſtr. 10. 365. ἐν Edd. ſed G. L. ἐπὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐν γειτόνων reſtit. ex P. ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἐν ex M. ἐὼ Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἔν τι ἐκάεργ II. Imag. 16. 475.
ἔν ἀναγκ. ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλι. ἐνάλιοι ἀφίλογοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα Jens. ἐναντίωτ. I. Herm. 21. 765.
ἐναντί. I. Piſc. 20. 590.
ἐναποθησαν. εἶτα οἱ μὲ ὑμῶν ἐναποθήσα. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλ. φωνὴ ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύσ. ἐναυσάμενος al. ἐγκαυσάμενος I. Tim. 6. 112. ἐναυσαμένων C. male ἐκκαυσαμένων I. Prom. 18. 201.
ἐνδιήνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδιᾶς al. ἐνδιὰς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἄνδυ additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδυξ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδίσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἔνεκα. αὐτὴς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντος &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῆν al. ἦν I. Tim. 8. 115. ὃς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνὼν μοὶ μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐν τ̃ ἐόντα II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνιαύσιον I. Tim. 56. 173.
ἐνῶντα G. ἐνόντα III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλ. ὁ ἔνοπλ I. D. Mort. K. 7. 367.
ἐνοχλᾶ al. ἐν ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέν. μὴ ἐνοχλεῖ ἂν O. addit τ̃ μετ' ἐτέων πεντήκοντα μάτην I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐνσείω I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντείνων I. Scyth. 1. 859.
ἔν τι Αἰῶν. τὰ ἐν II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἔντοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐν τοσούτῳ III. Conv. 15. 428.
ἔντυχ. ἐντεύχοις V. ἄτεκνος I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντυχοίμεν al. ἐντύχω I. Tim. 5. 110.
ἐντυχὸν. τὰ χρήματα τ̃ φανέντων τῆς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρων I. Somn. 8. 12.
ἐνύτιον] τ. κατὰ ὑπνον I. Somn. 5. 8.
ἓξ ἑξ δέκα I. Prom. 20. 203.
ἑξ ἕρπ. al. ἑξαίρετ. I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἑξαγορεύω I. Piſc. 33. 601.
ἑξαγόνι. II. Abd. 26. 182.
ἑξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἑξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τ̃ εἰρημένων ὅτου ταχέως ἐξαμβλωθεῖσαν I. Somn. 8. 12.
ἑξαυθέω I. D. Mort. XX. 416.
ἑξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἑξαρ. σὺν ἑξαι. γένοιτο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἑξαρκεῖ ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἕξειμι I. Cit. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξέστω I. Herm. 47. 788. ἐξὸν ἐφ. τι II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεστι ἐξῆσαι al. ἐξὸν I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασάμεθα al. ἐξειργασόμεθα I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξέτασις I. Prom. 12. 195. ἐξυφάσεων I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταύτῃ ἐξῶρυν I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάμενοι al. ἐξωπλισάμενοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βέλους III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθοῦς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἑξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἑξωμίδων ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐὸς. δοτῆρας ἑάων al. ἐάων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. Ⓒ I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαι Ⓒ I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσειε Edd. ἐπαινέσειε II. Amor. 37. 439. ὅτι μοι πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἔπαινον variat καπεινὸν, ἐπεινὸν, & αἰσχινὸν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρεν al. ὑπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτῷ δύνασθαι I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναι Ⓒ al. ἐπανατεῖναι Ⓒ I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίσημι. ἐπανασὰς Edd. ἀπανασὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἴτε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ δ' ἐπίθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισκυκλήσαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκυλισθῆναι *Kust.* vult ἐπεισκυκλισθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπειρεδομύην II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαισαν ex emend. *Kusteri*, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω sperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 57.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβὰς al. ἐπιβὰς I. Tim. 56. 174.
ἐπέρριψα Edd. ὑπέρριψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδι Ⓒ al. ἐπ' Εὐφρατίδι Ⓒ I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπεγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοα *Solan.* vult ὑπήκοα III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆκεν II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ᾧ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτῷ οἴκῳ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Geſn.* ἐπισης ἀξίας Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ καιρίων al. male Ἐπικαιρίων II. Q. Hiſt. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐδὴ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβησειε Ⓒ *Pell.* ἐπιβήσοι Ⓒ III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβάσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίους al. ἐπιχωρίους I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάστης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατῶν ὀδηγῶν I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπεβούλευσαν al. ἐπιβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλευτότατον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐνεγίγνετο II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
ἐπιγιγνόμων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδιάνυμι. ἐπιδιξαι al. ἐπιδῖξαι I. Tim. 6. 112. ἐπιδικνύμεν I. Harm. 3. 855. ἐπιδικόμεθ Ⓒ al. ἐπιδικόμεν Ⓒ II. Aſin. 52. 620. ἐπίδικε III. Dea Syr. 25. 47 Γ. ἐπιδικάσιμ Ⓒ I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξε Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημίου. ἐπιδήμησιν *T. H.* mallet ferme & merito ἀποδήμησιν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρηνῶ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπικλησίς τινας λόγους II. Gall. 23. 737. ἐπικλῆ τι τὸ μητρῶον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπίκλητος II. Aſtr. 15. 367. ἐπικλῆς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμώμαι. ἐπικαλαμησόμενοι Edd. ἐπικαλαμησόμενοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλῶν. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικίρ Ⓒ I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλωθήσας Edd. pr. ἐπικλωσθῆναι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρει Ⓒ. Ἐπικούρειοι W. Ἐπικούροι I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρεῖ Ⓒ I. Piſc. 43. 611.
ἐπικυρεῖν pro ἐπιτυγχάνειν II. Aſtr. 2. 361.
ἐπίκωπ Ⓒ. ἐπικώπῳ al. ἐπικώπτῃ I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπείλητο al. ἀπείλητο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενος al. ἐπιπιλαβόμενος I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλαυθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένοι al. ἐπιλελησμένους male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶν. ἐπιμετρήσαντ Ⓒ III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοῶν. ἐπενοήθησαν Edd. ἀπενοήθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσεις] ἐπινοῦ Mſ. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hiſt. 10. 14.
ἐπινῶς Schol. & *Fl.* ἐπιμανῶς ali II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐς τὸ δεῖπνον II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίνυ Ⓒ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίξαν ὅτων al. ἐπιπαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπιπάρειμι. ἐπιπαρόντ Ⓒ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπλήσσω. ἐπιπλῆξαι al. ἐπιπλῆξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπιπλέκω. ἐπιπεπλεγμένον al. ἐπ—μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίπνοια. ἐπιπνοίᾳ al. ἐπινοίᾳ I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπιπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισκολὸ I. Piſc. 2. 572.
ἐπισπάσω. ἐπισπάσῃ al. ἐπισπάσει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπίῤῥιμ. ἐπίῤῥει al. ὑπίῤῥει I. D. Mort. IX. 2. 360. τὸ ἐπιῤῥίσαντ Ⓒ I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσυρμ Ⓒ I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπει al. ἐπισκόπου I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπίσκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπος ὤσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμενος al. ἀφαγαγὼν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείλας. ἐπίσειλε al. ἀπίσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδες. ἐπίτηδὲς al. ὕστις I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθου al. ἐπίθοις I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρίφω. ἐπιτέθραμμαι III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχίαι] ὁρᾷ τὸ ἐπιτυχεῖν κεῖμαι αὐτὶ τοῦ ἐντυχεῖν, καὶ δοτικῇ συντάσσεται I. Nigr. 2. 140.
ἐπιφέρω. ἐπιενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιφθημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθέγγομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίτω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρον. τἀπίχειρα] μισθούς, τὰ ἀφ' ἧς χειρὸς κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπιχείρησε al. ἐπιχείρει I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχρεῖς al. ἐπίχρυσος I. Tim. 28. 141.
ἐπιψικάζω. ἐπιψικάσασαν al. ἐπισκιυάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμην Edd. male ἐπωμοσάμην I. Tim. 47. 160.
ἔπος. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4. 857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἐπτὰ ὧν τῶν ἁπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἔρασας Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσῃ Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσασθ ex emend. *Jenſii*, εἰργάσασθ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσιαθ *Fl.* ἐργάσαθ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρισχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἑσπέρα Ἐρέα III. Dea Syr. 28. 474.
ἑσπερία. τὴν Πισαίων ἑσπερίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἑρμαῖον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῶν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
Ἑρμῶν ἵνιος II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμήδιον al. Ἑρμάδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἢν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμῳσι *Gron.* ἐρπόμῳσι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἠθὴς. ἠθῆτι μειλαίτη III. Philopſ. 32. 59.
ἄσπερα. ἐσπέραν al. τὰς ἑσπέρι al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τὴ Ἑσίας I. Herm. 35. 776.
ἐσίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρας I. Tim. 12. 121.
ἑταίρης Edd. ἑτάρης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερὸς v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερον I. Tim. 43. 155. θάτερον τὸ πυίστον III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσιος M. διετήσιος I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθέα II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχος II. Lexiph. 1. 319.
εὐγνωμος I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμιδίαν ex emend. Gr. εὐδαιμίδαν Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονὶς I. Prom. 12. 195.
εὐδίᾳ Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμος alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξία al. εὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτῃν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὔζων I. Catap. 15. 637.
εὔηρις I. Catap. 19. 641.
εὐθὺς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδου I. Cat. 5. 626. ἔστιν ἡ πρὸ Εὐκλείδου ἀρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογος II. Lexiph. 1. 319.
εὐμενὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχανος al. ἀμήχανος I. Prom. 1. 24.
εὔμορφος. εὐμορφότατοι priores Edd. male εὐμορφότατοι I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερος al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολος Edd. ἔνολος III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφος I. Merc. Cond. 9. 664.
εὔπλοιαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
εὐπορ εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐπορμία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυδάκτου Edd. ἐμπυδάκτου II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὑρεμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὕρημα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρέθη marg. *Alw.* εὑρίσθης II. Amor. 1. 397.
εὐσέβιος I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐσήμους. Edd. male εὐχημόνους III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ al. εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρος *F.* ἔνυδρος I. Herm. 25. 765.
Εὔφορβος γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστέω I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχείσθω al. εὐωχάτω I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλος II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Merc. V. 291.
Ἐφεστρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφεστρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφιστρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιῶσι Edd. ἀφιῶσι II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἐφιείσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστῶτα I. Scyth. 2. 860. ἐπίστω Edd. ἐπιστῶσι II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορ☉ I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχι☉. ἐχίνων f. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἶχεν I. Halc. 6. 182. ἔχομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμην] ἀντὶ τοῦ ἴσχ☉ ἦν I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* ἥξεις III. Conv. 4. 421. ἔχω Edd. ſequiturque τρέφει II. Aſin. 1. 568. ἔχους al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἴσχων *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχουσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἴσχοῦσις Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχων recte al. male ἴσχων, ἴσχειν vel ἴσχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἔχων, ἴσθι II. Icar, 24. 780.
ἐψέω. ἥψων Edd. G. L. ἥψησα II. Gall. 14. 723. ἐψωμένοις I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πολλὴν τὴν ἐωλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕωλ☉ I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ καὶ ς'. σάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἴτε Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορ☉ II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μετεωρὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἴλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμο. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκάπτει ἢ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχ☉ II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρ☉. ἐπὶ τῷ Ζωπύρῳ II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* καὶ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίων al. ἡδίως *S.* ſola ὡς δίων I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. καὶ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἡδέως I. Vit. Auct. 14. 554.
ἠγοῦντο Edd. ἐδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη σωμύλλε ☾ ἐπιτροχὰ jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἤ-μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, καὶ ἐφ' ὅσῳ τις τὴν ἀπὸ ταύτης καρπὸν ἀφέπεται, καὶ ὅτι μάχῃ τῷ Φάρυγγ☉, καὶ ταύτα μηδ' ἐπὶ τεσσάρων διαπτύλων μῆκ☉ ἐπτωσθμὸν I. Nigr. 33. 75. ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἡδιοῦ I. Necyom. 4. 460.
ἡδὺς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθ☉ I. Merc. Cond. 10. 717. ἤθ☉. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἧκεν Edd. ἧκεν vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλίκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φύλας I. Tim. 51. 165.
ὁ γὰρ Ἡλιαδὴς II. Amor. 2. 399.
ἡλιάς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατ☉ I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθι☉ II. Phal. Pr. 5. 192.
ἅλ☉ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλῳ ἅλῳ ἐκπρούσιν ἢ ἅλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμίφα. μίαν ἡμίφαν I. Piſc. 14. 586. ἀπόφρας ἡ ἡμίφα I. Tim. 43. 155. ἡμίφα ἄδικ☉ II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαιον al. τάλαιον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτάλας I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια ἢ καιρὸν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδοὺ al. ἤνιδ' al. εἶν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἠπήρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπυ al. μήπω I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρτι I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς f. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις f. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδι☉ Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβει ἅμα χειδίῃσι al. θάλπει ἅμα συχιδίῃσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατ☉ *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσι☉ I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμάσιν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θεάτρου. μήπω δὲ τῷ θεάτρῳ καθαλαμβάνεσθαι I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θέον III. Meret. IV. 288.
θέλγητρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. Θεὸς ἐκ μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. Θεὸς ἀναπ☉ I. pro merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἢ βροτός τις εἶναι φαίνει) I. Vit. Auct. 6. 546. σῦ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. ἢ θεὸν I. Vit. Auct. 43. 544. οἱ θεοὶ f. C. monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας☉ I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκαπνικὼς ☾ παντολμ☉ I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπίσι☉ I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρ☉. θεσμοφόρῳ] τῇ ἑορτῇ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
θέτις. οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὸν θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὸν θετταλὸν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. θετταλὸν al. θετταλικὸν ib.

Θεω-

θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
θήσω. τεθήκασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήκασιν I. Piſc. 34. 603.
θηριωδίνης II. Amor. 50. 453.
θήριον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θῆρ. θηρὸς Πεντέου II. Salt. 67. 304.
θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. ὁ τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. Λιβασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοὺς οἰκέτας] ἀντὶ τοῦ, λιβὰ τοῦ πλήθους τῶν οἰκετῶν εὐσχαρ. ἀν ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
θήσκω. τέθνηκεν ἀντιψίας τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἰέναι ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ἀς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερᾶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾷξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θρίαμβος II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλαξ. θύλακος I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλη II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυτοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρέω. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
θυω. θύσ χάρισι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάχχα W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἰατρὸς I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἰγνὺς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδα. τὸ Ἴδης ὂν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. εἶναι I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρὼς. ἰδρῶσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἰδρύω. ἰδρύσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερεῖων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομένιτης II. Icar. 1. 751.
Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν δὴ Ἰκάριος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἰκαρίᾳ τῷ γεωργῷ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκετεύομαι. μὴ ἀφαιρεῖν ἄρα ἱκετεύειν II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκταρ ἐμπίπτουσας II. Lex. 21. 346.
ἑλιγξ. ἵλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμονία II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλίφαρον Edd. τὸ βλίφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰάπιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἰπνοποιὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ὁ φροντιεῖ III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐκ πεδίου ἡ ἵππος I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἱστᾶσι L. ἱσταῖ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἵστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἱστοδαίτης Edd. ἱστοδαιστοὺς Solan. ἱστοδαίτου Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἱστοδαιστοὺς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μητόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἴσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἰσὸς τῷ πρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἰσῖον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἴσχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἴσχυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμοώτατος II. Icar. 30. 788.
εἰς τὸ Ἰωσηφ αὐτὸν τεθεᾶσθαί μου δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθυδηκαίλις vide notam III. Conv. 47. 450.
καθυδυπαθία I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθοῦ II. Bis Acc. 9. 801.
καθήμην. καθίστο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθήσειν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. καθαγιόμενα Edd. κ—ώμενα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. κὴ al. καινὰ ib. 2. 103. κὴ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. κὴ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. κὴ Guy. & Geſn. conjiciunt καὶ II. Par. 49. 874 κὴ al. ᾗ I. Prom. 20. 203. κὴ al. ἢ ἢ ib. 2. 26. κὴ Ἀνδρωνίδης I. Tim. 30. 142. κὴ ς I. Cont. 8. 500. κὴ ἵππως I. D. Deor. XX. 2. 254. κὴ ταῦτα ἰάμην I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν. Edd. καινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινῳ al. κενῷ al. κῇ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὲς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Alin. 29. 598.
καίτι I. Tim. 54. 171. καί τοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. εἰς ὃν καιρόν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. κεκμῶς al. καιομένῳ I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάειν P. male καιεῖν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλιν Edd. pr. κακὴν III. Ocyp. p. 673. καυγᾶται I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα ἄλγος II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμου al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλλίστιος emendatum pro Καλλιστιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλλιρροῦν. καλλιῤῥοῦσα al. καλλιῤῥοῦσι I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλὸν. κάλλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλίας & Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιθέτης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. καικοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίων & ἁμαρτωτίρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίω II. Asin. 24. 593.
κάμαξ III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καυηφόρ☉ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπὸς. λώστυσι τ' ἀναθυμιώμενον καπὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρεῶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρυβαρίω. καρυβαριῶ Edd. καρυβαριῶ II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἰκεῖν ἐν τῇ Καρίᾳ I. Herod. 1. 832.
καρπὸν. καρπυμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφ☉ II. Astr. 29. 373.
κάρχαρ☉ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσιέπεια II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μειππ☉ al. ἐν Μειππ☉ I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπίων II. Icar 14. 769.
καθαβαρίω. καθαβαρίσειν al. καθαπτησειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγιλάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγιλᾶν τὰ Edd. καθαγιλῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγιλάσιοδε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγιωσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγνώσκης Solan. καθαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατάγα τῇ κραιτῃ I. Tim. 48. 161.
καθαγοητίω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
καταγω. καθαχθὲς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
καταδύομι. καθαδισζ al. καθαλύεζ I. Nec. 20. 483.
καθαδῶ I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντ☉] καθαπλέοντ☉, καθερχομένη I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομεν al. καταλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέπλεξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμθον al. καθαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum, καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλιόω I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάθελξις III. Philopat. 4. 589.
καταράτ☉ I. Pisc. 1. 570.
καθαπολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθαπυρῶντα ὑ φίρων II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφαγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀ|αφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονεῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψῶν II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημέν☉ III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέστασι II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχειν ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίω I. Pisc. 22. 591. κατηγορέσει Edd. κατηγορεῖσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. καυκάσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τ' Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κεμηλιον al. καμήλε I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖ☉ I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι σὺ χρῇ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσ☉. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφ☉. κελύφη al. καλύφινα II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατέω II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
σὺ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν σὺ τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἐκάστῳ ἔτι☉ III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκηλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστήρεως al. κιστήριος I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τὸ τῶ κηρύκων ἀγῶν☉ III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἤν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῆ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνε Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυρίζ. I. Herm. 23. 761.
Κλεάνθει Edd. Χρίμητα Palm. Κριμάνθει Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλέανθ☉ I. D. Mort. IX. 4. 362.

πρόσω v. Nasus III. Tragop. p. 655.
πλεῖθρον ex emend. Solan. πλεῖτρον Edd. priores II. Tom. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῶ Κλεινίᾳ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεισὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτος. ἡ γῆς Κλείτου I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλειτικὸς al. κλιτικὸς I. Prom. 7. 35.
Κλειόκριτος B. Θεόκριτος I. Catap. 9. 630.
κλήζεται Guj. κληίζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρῶ. τῷ — πεκληρωμένοι I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνιστῇ H. Jup. Trag. 22. 667.
κνιστᾶν I. Prom. 19. 202.
Κόδρος I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ T. Fab. vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευϊκὸς. κολακευϊκώτεροι Fl. κολακικώτεροι I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ὡδὶ τῷ μισορῷ I. Necyom. 13. 474.
κόλακες. κολάκους al. κολάκους al. κολάκους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλεψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τὴ κολοκυνθῆς al. ἢ τὴ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ. Ι. Icar. 12. 765.
Κολοφῶνι Edd. Κολοφῶνος II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπος. ἐς τὸ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. κομᾷν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῇ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψὰς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλος I. Prom. 10. 193. κόνδυ II. Q. Hist. 34. 45.
κοπιαφόρος emend. Solan. al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμιγμένη ἐκ μυξώσης II. Q. Hist. 31. 42.
Κορυβάντων. ταῦτα Κορυβάντων τινὲς III. Philopf. 3. 32.
κόρος. ἐδὴ ἐς κόρον τῷ φωτὸς δηχόμενον II. Alex. 16. 224.
Καρύστιος. φίλος Κορυβαντίου I. Tim. 41. 152.
κορυβαντιάσης. κίνημα κορυβαντιᾶσης II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύθων ἰδίοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότυι I. D. Mort. XI. 3. 378.
κοτύλαι III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Musc. Enc. 3. 93.
κυρὰν v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριῶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κράνιον II. Q. Hist. 3. 5. κατατρίψαντες τὸ κρανίον I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piscat. 19. 589.
κρέασ. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἔφασκε II. Jup. Conf. 14. 637.
κρητῆρι II. Q. Hist. 15. 21.
κρηπὶς I. Necyom. 16. 479.
κρησφύγετον I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσιν. Διὸς κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 298.
ὡς Κρατύλλιον I. Herm. 81. 826.
κρόσσαι Edd. κρόσσαι II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόνος I. Prom. 3. 187. τὸ ἐπὶ Κρόνου βουλῆς ἦν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσασθαι I. Piscat. 10. 579.
κρόσσαι πολὺς II. Bis Acc. 28. 829.
κρυπτόμβυον Gesn. κρυπτόμβυλον III. Meret. V. 291.
κυνάμυια. ἀκριτῶν κακῶν ἢ φθεῖρ I. Jud. Voc. 2. 84. ὦδὶ τοὺς κακτημένους II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμος. ὡς ὑδὼρ ἐστὶ κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδίστης Edd. κυδὴς. II. Salt. 13. 275.
κυκεὼν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλῳ I. Catap. 14. 636.
κυλίκιον Edd. κυλίκιον III. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυματαγὴ. κυμαδωγὼ Edd. male κυματαγὴ. I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρος II. Demon. 53. 392.
κῦτος sic Fl. κῆτος ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 99.
Κυπρίαι. κυπρίαν Edd. Κυπρογενίαν II. Icar. 18. 779.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδους II. Lex. 1. 318.
κύων deest in al. in quibusdam κύων &c. I. Pisc. 48. 615. ὁμοῦ γέ σοι τὸ κύων I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλίας II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Pisc. 7. 576.
κωλυσιπόρμους Edd. plurimae κωλυσιπόρμους II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τὸ κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῆ Κρίσεϊδι I. Εὐνίδι I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶν I. Piscat. 14. 589.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαΐδη I. Herm. 73. 815. λαΐδές τινες II. Icar. 10. 761.
Λαΐδιον. ὁ λαΐδιον ἐπίκλην III. Conv. 6. 421.
λαγχάνω. ἔλαχε metri causſa pro ἔλαχε quod alii F. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Pisc. 34. 603. λαγὼς θηλὺς ὄγκου ζῶν I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ θηλείας αἰπύτερ ib. λαγὼς βίου ζῶν ib.
λαθροδὶς III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίου τινὸς II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λάλος. λάλου al. male ἄλλου I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμυρα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. Gron. λήζειν I. Pisc. 48. 616. λιληθέας al. male λιλιθείας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθε O. λελήθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λάξ πατήσας II. Lexiph. 10. 336.
λάπτειν III. Conv. 1. 418.
λάρος I. Tim. 12. 121. λάρῳ al. λάβρᾳ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Asin. 27. 596. λαφύσσω. ἢ λαφυστόρβῳ ἐν

ἀντὶ τῦ λαφύσσειν ἐ ἐξαντλεῖν ϖροσχορεύμενον I. Tim. 17. 128.
λεδάδια I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων F. male λόγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex Fl. λέγειν cett. III. Solocc. 11. 583. λέγει Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγω III. Pfeudol. 7. 169. λέγονται I. Pisc. 42. 610. ϖερὶ τὰς λογχοφόρους &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτυργία II. Salt. 79. 310.
λείψαντα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. ϖερὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴν I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβοπάκτ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ϖόλιν σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσω. λεύσουσιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud *Homer.* λεύσουσι I. Herm. 33. 775.
Λήδᾳ I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἴρις II. Amor. 2. 399.
ϖάντα λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρ. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ὕδωρ, ἀ μὴ μόνον ψόφ ϖοιητικῶν ἀσκάντων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἤδη ϗ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβοδολέω I. Pisc. 10. 578.
λιμάσω. χύτραις λιμᾶντας III. Adv. Ind. 23. 119.
λίπαρης. λιπαρὶς al. ἁλιπαρὶς I. Herm. 24. 763. λιπαρὶς Edd. pl. ἁλιπαρὶς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Alin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγ. I. Tim. 43. 155. ὁ λόγ Cl. *J. J. Wetsten.* conjicit ὁ λόγιος III. Herc. 5. 84. λόγ al. τρόπ I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγου II. Alex. 9. 217. συ λόγους al. συλλόγους I. Pisc. 4. 574. τ̃ λόγων al. τῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγους Edd. λοιποῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ἅ τοὺς λόγους P. ἅτους ψόγους I. Pisc. 32. 600.
λυκὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hist. 56. 65.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λοχαγὸς diminutum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Pisc. 52. 619.
λύκαι. λυκαὶ δ' ἄνδρων αὐχμηρίαισιν II. Amor. 31. 431.
λύκ χαυὸν II. Gall. 11. 718.
λύξω Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπῶ I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχ I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσουσι. λύσουσ II. Tox. 15. 523.
λύχν. τῦ λύχνου II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. συμβωμόχος I. Pisc. 24. 584.
λῶρες I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.

μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγιστρος συλοκόπους III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μασῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μόμφομαι al. ἢ μόμφομαι I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κεν I. Herm. 71. 814. κεν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακαρος. μακαρὸς al. μακαρὸν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Lapf. 2. 727.
μαλάθαξ II. Alex. 25. 234.
μαλαθραγόρας. ὑπὸ μαλαθραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μαλθακόβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. ἃ μαθόντ al. ἂν μαθόντ &c. I. Pisc. 5. 574.
μανίαι I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Astr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτίρομαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. εἶπεθ' ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχάλη. ἕτερος μαχάλη I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. ὡς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μ I. Nigr. 1. 39.
μείζονί γε τ̃ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ἐ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ̃ αὐχῆς μειζόνως al. ὦ αὐχὴς μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδέτω II. Astr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ὃν ἐμειδήσατε II. Jup. Conf. 4. 628.
μείλιος. μείλιον ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελίαγρ III. Conv. 31. 439. ejus ἀρέλεσις I. Sacr. 1. 526.
μέλει. ὕδωρ μέλει Ἐπικούρ II. Par. 11. 848.
μελετᾶν mire variat I. Prom. 5. 189.
Μίλητος emend. pro Μίλητος II. Jup. Conf. 16. 658.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἐμελλε Edd. ἐμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμείλησας al. ἐμέλησας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μορῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ κ O. μὲ ὃν κ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ὦ μ, ἃ δ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μενιππος I. Pisc. 26. 596. (I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσαν al. μὲ ἴσαν. μείνας δ II. 2. Ver. Hist. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μεφιτρίζω Edd. male ϖορφυρίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μόρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος σωσθέντα ϖραττόμενον I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Pisc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσουρανῶ III. Cronos. 18. 400.
Μεσοῖ emend. pro Μεσωῖ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισι I. Pisc. 41. 609.

μεταλαμβάνουσι al. μεταλαμβάνουσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αντιστικῶ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμαθάνω. μεταμαθήσῃ Edd. male μεταθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστάλλω. μεταστειλάμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέτεισιν ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενδύσει I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσῖον III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. Δὶς θυμὸν μετεωρίζεσθαι I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικίω. μετοικίσαμεν al. μετοικίσαμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
οὐ γὰρ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτρων editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μεν Edd. vulgo μὲν II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσειε. v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pſeudol. 16. 174. μὴ & μὲ confuſa I. pro Lapſ. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat ſexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἔν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Piſc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hiſt. 30. 40.
μηκέθ' & μηθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hiſt. 33. 128.
μηλόβοτος κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μὲν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ἢ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] inſertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς καταστέψω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μησαρχος II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopſ. 29. 55.
μιαρὸς. μιαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὃ δὴ μικρὸν ἀτοπώτερον I. Merc. Cond. 4. 712. μικρῷ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινυας μώλις II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρίου I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μιᾶς. μιῶν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐξ μιᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μιήμονι] ἀντὶ κατὰ μνήμην III. Dea Syr. 6. 454.
μνημονεύειν. μνημονευειν al. μνημονεύσειν I. Prom. 8. 192.
Μνήσαρχος II. Gall. 4. 708.
μώγις. μώγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἢ κακῶς I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἐξω τὸ νόμιμον τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόνος I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔστιμόν τι βαρύνον I. Cont. 11. 504. μόνῃ Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ἂν μόνον I. Halc. 1. 176.
μοναδὸν II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῆς μουσικῆς τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσουργία I. Vit. Auct. 3. 543.
Μουσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapſ. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὑδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μύθου II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς. μυκτήρισμὸν ὑγιᾶ τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλατον I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσταρὸς I. Piſc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστιατὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τίς μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίειν. ναίουσι al. νέουσι I. pro Lapſ. 6. 733.
ναυώδης II. Q. Hiſt. 23. 32.
νάπυ II. Aſin. 47. 615.
ναύσαθμον I. Sacr. 3. 528.
ναυτιᾶν. ἐναυτιῶν al. ἐναυτίων I. Nec. 4. 461.
ναῦλος I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pſeud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confuſa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. ἢ νεκρῶν λόγον I. D. Mort. X. 1. 303.
Νικυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητος I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τῶν νεογνῶν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νός τις II. Lex. 1. 317. νέων reſtitutum ex *W. Fl.* νῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεῦρα I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reſtit. pro ἢ ἰδιᾶ Edd. II. Amor. 42. 444. ἢ τὴν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρεὺς. Νηρηΐδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νῆσος additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθορᾶν II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
νῆφε. νῆφε ἐκ μέρους ἀσκεῖν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeſt in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶν. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νικικὰς al. male νικικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καλλιφόρων &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τὸ νικᾶν ὁμοῖα II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hiſt. 9. 12.
Νίσος. καὶ τὸ νίσεσθαι I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενίφηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζεν Edd. ἐνόμιζον II. Aſtr. 25. 371.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νίν I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἔκγειτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νομῶας. νομῶν al. νομᾶν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νυξὶ. μέσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἠδὲ νυξὶ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμοι & νάνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξιναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονίῳ I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μίγνυσθε al. ξυναναμίγνυσθε I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυράω. ἐξυρημμένων al. ἐξηγυιμμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ ἦ αὐτὸς al. ὃ ἦ αὐτοῦ al. ὃ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὴ forſ. ὡδὶ III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reſt. pro τὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. ᾧ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτὲ al. τῷ al. πᾶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τ' πάντων Edd. τ' πάντων III. Cyn. 13. 546. τ' reſtit. pro τῇ III. Pſeudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ϵ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταὐτὰ reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῇ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῆσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὁδολὸς. ἔνα ὁδολὸν ἴχοιμι ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὁδολὸν φέροιμι II. de Luct. 10. 926.
ὁδοπόρ. ὡς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατεδίουσι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρμῷ al. ὁδυρμοῖν I. Sacr. 15. 539.
ὀθνῶ. II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνῃ II. Aſin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκειότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκέτης. οἰκέτῃ. O. οἰκείων. recte *Solan.* οἰκέται I. Piſcat. 26. 596.
οἰκίῃ. οἰκηθείη al. οἰκιοθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμενοι Θ: οἰκοδομοῦντες σοι τεὼς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσασθ' Edd. οἰκοδομήσασθ' II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἶον τε φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ὥμην al. ὤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴηται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰηθῆς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τι al. οἷόντε I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλόθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὤκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμεῖος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὄμαια. Ὀμαιῶν emend. pro ὁ Μάων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῆς Ὁμήρου ῥήτορος III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλῶ. II. Aſin. 37. 605.
ὁμογάφων al. male ὁμογόνων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς ἐχ ὅμοι. II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὅμοιον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίας al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνοὐμβροι an ὀνάμβοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμην al. ἀναίμην al. ἐναίμην al. ὀνάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζοι I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄν. ἑκατέρων οἱ ἕνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ὦ τῶ ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυηκοῶ II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὥσπερ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅποι τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθογραφῶ. I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. τ' ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὁπο. ὁπόσον κ' ὁπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάκις. ὁποσάκις τὸ στοιχεῖον εἴη II. Gall. 9. 716.
ὁπόταν II. Q. Hiſt. 53. 62.
ὁπότε Edd. ὡς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὃ πρότερον al. καθ' ὃ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὅπη al. ὅποι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτεύω. ὀπτευμένων al. male ὀπτορμένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπύιες al. ὄπυες II. Alex. 50[illegible]55. ὀπυιεν reſtit. ex *Fl.* ὄπυον al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως *P.* ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ σ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ὐχ ὑφορᾶν forſ. ὐχ ὑφορᾶν III. Meret. XII. 324. ὁρᾷ al. ὁρᾶς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὁρᾶ σὺ δὲ al. ὁρᾷ δὲ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἑρῶν ἡδὴ II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. ὡς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 1. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρᾶσιν ſic *Fl.* ἑωρῶσιν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ δ' ὁρᾶν ταύτῃ II. Bis Acc. 31. 829. ὁρωῖτις *Graev.* ὁρμεώτης II. Demon. 2. 375.
ὀργή. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἀργάζεται I. Prom. 9. 193.
ἡ ὀργίλων ἐπιθυμίας III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρθοπολεῖν I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῶ. ὀρθίαν decrat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὁρίσασθαι I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμὴς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πλαγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ἑρμῶν Edd. ὁδῖται *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισανίας emend. pro ὁρμησανίας III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρὶ ὧν al. ὀρνιθοθήρων I. Halc. 8. 184. ὄρνιθα al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομαισόσια reſtit. pro ὀρχησομαισόσια II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστὺς. ὀρχηστύν τε Edd. ὀρχηστήν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. ᾗς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν *S.* ᾧ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ᾗς al. ὃς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὀσημέρια. ὅσαι ἡμέραι *f.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσον I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον ἡ σμίχρας al. ὅσαν ἡ σμίκρᾶν ib. VI. 1. 217. ὅσα Edd. ὅσοι II. Phal. alt. 2. 202. ὅσῳ Edd. pro ὅσοι III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ὅσῳ ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ὥπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀσφρακίζομαι. ὀσφρακίσασθαι I. Tim. 30. 142.
ὄσφρασον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι decrat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἐδεῖ III. Par. Enc. 1. 229.
ὅτῳ. ὅτῳ al. ὅτι al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὅττικιν *Solan.* ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὅττοῦ ἦν ὁ κόναβος II. Q. Hiſt. 22. 30.
ᾧ al. ᾗδὲ I. D. Deor. IV. 1. 208. ᾧ al. ᾗδὲ I. Jud. Voc. 11. 96. ᾧ γὲ forſ. ᾧ II. Aſin. 30. 599. ᾧ μὲ ἡ] *V.* μὲ (μέντοι). I. Tim. 6. 112.
ᾠδαμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ᾠδὲ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ᾠδὲ Edd. ᾠδὲν II. Jup. Trag. 19. 664. ᾠδέ τι & ᾠδέ τι I. Vit. Auct. 6. 545. ᾠδ' Edd. ᾠδὲ II. Amor. 37. 439. ᾠδ' ἔτι emend. pro ᾠδέ τι III. Calumn. 25. 156.
ᾠδῖς I. Cont. 6. 497. ᾠδὴν δ' ὅτῳ II. Jup. Conf. 2. 627. ᾠδὴν πρὸς τ' Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. ᾠδὴν Δ'Ὅμηρ. veriſſime μωδίνα III. Epigr. 20. 680.
ᾠδίτης III. Adv. Ind. 20. 115.
ᾠδὸς. ἴξω τῦ ᾠδοῦ ἔτι Edd. ἴξω τ' ᾠδοῦ ἐτι J. Herm. 77. 820.
ᾠδεῖς III. Meret. XIII. 315.
ᾠκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ᾤμωυν al. ὠμωνοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὧν al. τοιοῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ὧν ex *L.* ὁ τῶν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὧν ex *Ox.* deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὠρᾳ recept. ex O. ὡραίᾳ Edd. III. Nav. 13. 257.
ὡς. ὥσπερ κάθηται τὰ ὦτα. &c. III. Calumn. 5. 131.
ὥτῳ I. Tim. 55. 172. ὥτῳ Edd. ὥτου I. Harm. 3. 855. ὥτῳ al. ὥτους I. Tim. 48. 161. ὥτῳ δὲ *Geſn.* emendat ὥτός δὲ II. Par. 49. 874. αὗτα Edd. αὐτὰ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρὸς ſic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II, Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τοῦτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τοῦτου III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτου Edd. τοιοῦτου II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτου deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὥτου δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρῶ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ἃ ταῦτα an ἢ τὰ αὐτὰ rogat *f.* F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ἀδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τοῦτοις Edd. pler. οἷσιν male II. Amor. 21. 421. ὥτου Edd. omnes. ὥτῳ melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὥτους ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτους ex emend. *Solan.* Edd. ὥτῳ II. Alex. 11. 219.
ὤχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφελ. II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῦ ὀφθαλμοῦ al. τοῦ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐκ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν καταλαμόν. II. Icar. 15. 770.
ὄχεσιν I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθ. Edd. πίνθ. II. Amor. 15. 413. πάντωλμὰ πᾶσι I. Sacr. 1. 525. πάθυς Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδίας al. παιδίας I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδίων Edd. pleraque παιδίων II. Salt. 23. 281.
παιδία Edd. παιδία *Marcil.* recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τ' παῖδα I. Cat. 8. 630.
παιδοτριψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. ἆον τοῦτο πίπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

πολάθας ᾽ καριῶν I. Vit. Auct. 19. 559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17. 19.
παλαιῶν Edd. πάλαι. II. Amor. 34. 434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὶς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36. 778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κὰν τὴν Παφλαγ᾽ εἶπῃς II. Imag. 13. 472.
τ᾽ παιγνιδιώμενα ὕειμεν II. Gall. 5. 710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πάντας al. πάντα. vide notas I. Pisc. 13. 583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντ. II. Alex. 20. 228. πάνυ μ᾽ ἐν II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Marc. τῇ πάνυ recte H. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ᾠδῇς al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ᾠδῇς & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῇ III. Tox. 32. 541. ἢ παρ᾽ αὐτῇ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ᾽ αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ᾽ ἑκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὲν ᾠδῇς τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ᾽ ἄλλων I. pro Lapsi 2. 726.
ᾠδαΐνα I. Pisc. 30. 599.
παράδυς᾽. εἰς ᾠδῦσαι πε I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παρίγραπται II. Jup. Trag. 21. 665.
ᾠδῆκε᾽ II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
ᾠδῆθεσιν I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παραὶ reftit. pro ᾠδῇ III. Pseudol. 27. 184.
παρανίστανε δύο ὄντας al. ᾠδανίσασι δυοὶ ὄντες II. Q. Hist. 5. 6.
ᾠδαιρέω. παῄρηκεν III. Saturn. 9. 392.
παραιτίαν I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
ᾠδακαθίζω. παρακαθισαμὴν al. ᾠδακαθίζομεν I. Pisc. 12. 580.
παρακελεύω. παρεκελεύσατο & παρεκανύσατο I. Nec. 8. 466.
παρακύπτω I. Tim. 2. 103. ᾠδακυκλοῦσι τὸν γνάμπτον III. Navig. 45. 278.
ᾠδακρούω I. Pisc. 9. 577. ἡ ὀθόνη ᾠδακέκρουται I. Cat. 1. 620. ᾠδακρούομαι I. Tim. 57. 175.
ᾠδαλαμβάνω I. Pisc. 6. 575.
παραλλήλῳ᾽ I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογ᾽ νόσ᾽ II. Abd. 6. 164.
ᾠδαμυθοῦσθαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
ᾠδανομῶν. ἢ τόγε τοιοῦτον παρανομήσαμεν I. Tim. 45. 158.
ᾠδαπαίει I. Herm. 27. 767.
παραπόλυμαι. παραπολούμαι al. παραπολόμην I. Herm. 21. 760. παραπόλυται al. παραπόλυται al. παραπόλυται I. Nigr. 13. 52.
ᾠδαράγῃ II. Icar. 1. 751. ᾠδαράγαι II. Q. Hist. 24. 32.
ᾠδαστὰ, ᾠδάστιον v. notas III. Nav. 5. 252.
ᾠδατίθημι I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ᾽ αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
παρεδροι II. Rhal. Pr. 1. 187.
παρεῖμι. ἐ παρῆν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὼν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. ἐ παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6. 8. παριστίον al. πρασίνιον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρίλκω. ἐν τῷ παρίλκοντι II. Amor. 25. 425.
παριξίστημι. παρισκὴν Palm. παριξίσησιν II. Imag. 14. 473.
παρίρχομαι. παρελθόντ᾽ I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμεῖν I. Herm. 51. 791. I. Pisc. 19. 589.
παρίχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρίχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμην an παρειχάμην II. Tyran. 18. 155.
παρθενεύω. ἐπαρθένευον εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίστημι. ᾠδαστησάμ᾽ II. Icar. 17. 772.
Παρμένωνα, vulgo Παρμένοντα III. Meret. IX. 302.
παροιμία ὡς τοὺς διλοὺς I. Somn. 9. 13.
παροχέομαι. παροχεμένῳ al. παροχούμενός τε I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχεμένῳ II. Tox. 24. 533.
πάρεχ᾽ I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιώσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδῶ. ἴσως παρῳδῶ I. Cont. 14. 510. πεπαρῴδηται Solan. pro πεπαρώνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῶ παικὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Παν I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντί, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εἰθὺς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Pisc. 35. 604. πάντις Edd. πάντες Gron. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan πασὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχω, πάθῃ al. πάθω I. Cont. 2. 491. πάχοις, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ἐδ᾽ ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ᾽ ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ᾽ I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττυσίν τε II. Gymn. 2. 885.
παύω. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipl. 4. 236.
πεδοῖ κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζός. ὅτε πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπεῖσθότα al. πεποιθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν Solan. ἐσπείσθημεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθεσθ᾽ &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἐ πειθόμενον al. σὺν ἐπιθόμενον I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. προθύντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένους & πειραμένους I. Herm. 75. 818. μὴ πειρᾶσθ᾽ ἄλλα ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθω I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς ὁ ἀὴρ πενίᾳ διαδεδημιόῳ I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγραμμῷ I. pro Lapſ. 5. 730.
πενταπηχυμελιννες II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μοῖρας al. πέντε τῇ δίκῃ I. Catap. 9. 631.
Πεντέλησιν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκοντόρῳ I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πεσεῖν II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τῦ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ὑπὲρ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιαλοῦς al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιεκλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reſtitut. pro περιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
περιέχω. περιέχονται al. ἀντέχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχιόθη al. περιεχίθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περιήκω. περιῆ al. περιέσῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθίζομαι. περικαθεδοῦντες al. περι— al. παρακαθιζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικειμένη al. ἐπικειμένη I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαε an Πέρσαι II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιλιχμησατο al. male περιλικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμειτον al. παράμειτον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περσίοισι III. Hipp. 4. 69.
περιπίτομαι. περιπιτομένας al. περιπεσομένας al. περιπτομένας I. Cont. 22. 519.
περιῤῥαντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
περισπερμαθέντων Edd. περιπεμαθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περσεῖον Edd. περὶ σεῖο III. Dem. Enc. 9. 497.
περτρέψας. Geſn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περχύω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τῇ Πέρσῃ δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθ τὴν μυῖαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τῇ πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὥσπερ τὰ ἐσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἣν ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Piſc. 1. 570.
πῆχε. ὅλῃ πήχει I. Cat. 16. 639. τρισὶ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκε. Ἡρακλῆς φασι τὸν πίθηκον I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πινυρὸς] ῥυτῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίνων I. Merc. Cond. 26. 685. πίνωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν λυτὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσα II. Icar. 24. 780.
πισσίνω. πισσυτίαι al. πισσυτίνοι I. Tim. 48. 161.
πισσοὶ ἐπ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπλῆσαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτος. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατειαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτισδ Geſn. voluit πράτισδ II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειωδίνης Edd. Πληθύης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτίαν. μηδὲν πλεονεκτούσης τ' ἀφοσίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξίαν. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ ἁμαρτιοῦ I. D. Deor. VIII. 1. 125.
πλῆθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειεν Edd. πλυτήσειεν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμος I. Sacr. 15. 539. τοὺς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Pluſquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ἰδοίκεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιος. πλουσίῳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλυτίσδω II. Jup. Trag. 7. 651.
πλυτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτος. πλοῦτε al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τῦ Πλούτωνος C. male πρὸς τῦ Διονύσε I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνοιοῖ I. Cont. 3. 493.
πνυξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδῶν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθος. πόθον al. Πειθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιεῖν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιᾶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εἰ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27 67. πεποιημένων al. πεποιημένων II. Salt. 21. 280. ἐποίησατο Edd. ἐποιήσαλο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενος an πριάμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμεραῖον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἥκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλος. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλλω II. Dem. 14. 381. ὁ τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικιλῇ male III. Meret. X. 306. Ποικίλλω II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμος. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἐτειμήσαν I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλὰς I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολυκλειτ- III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρατῶσαν II. Par. 26. 856. πολλῶς al. ἄλλως I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ πολλαὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Columm. 24. 155. πολλῶς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῶς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύουσι al. πομπεύσαις I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. στοὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας τὸ ὕδωρ I. Cont. 19. 515.
πονῶν. πονῶ τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονηρότατ- al. παμπονηρότατ- I. Piſc. 27. 597.
πονήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin. 49. 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸ πορθμεῖα al. πρὸς τ̀ πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρ- an πόδ-; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεῖς. τοῖς πορφυροῦσι II. Tox. 18. 526.
πόσαμος. ἔστω δὲ πόσαμον τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότηρ- I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτιτιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιτιόμεν- III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πολυστενὶς Edd. πολυστενὶς III. Tragop. p. 656.
ποῦς. εἴσω τῦ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγω τῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τ̀ ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρῆκεν II. Gall. 1. 703.
πραγματικὰ. πραγματικὰς ὑπομνήσεις al. πρ. ὑπ' ἀμαυθίας ὑπομνήσεις I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πρόσθεις forſ. προσθέσις III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πρηγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπ- I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὀδοῦ ἴσθι &c. II. Gall. 1. 704.
προάπτωμι. προαπτώσας I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφῳ al. πρηγράφῳ I. Tim. 51. 164.
προδιαπαύω. προδιδιαπαυμένη Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδικότις anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεισὼν, Solan. προεισὼν I. Herm. 15. 754.
προέλιτσιν al. προείρεσιν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλῶ I. Vit. Auct. 7. 547. προκαλέσῃ με al. προκαλέσαιμι I. Tim. 46. 160. προκαλῶνται pl. προσκαλῶνται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκοπος. πρόκοπον ἔχων τὴν ἀρετὴν I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενία I. Scyth. 7. 866. πρόξεν- ὢν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προπονῶν. προπεπονηκὼς Edd. πεπονηκ. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. περὶ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. παρὰ I. Merc. Cond. 8. 664. κ̀ μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσώγομεν & προσόγωμεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτῶ III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλω II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδιᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσήκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσιμοι I. Piſc. 13. 582. προσίοιμι al. προσίωζ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Poll. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ὃ δὲ πρόσιον III. Soloec. 3. 558.
προσιτιματρία I. Merc. Cond. 29. 688.
προσιταιρίζω. προσιταιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσηνὴς I. Piſc. 13. 582.
προσίημι. προσίσθαι al. προσέψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκοιμῶ. προσκοίμησα al. προσκύνησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπ- al. πρόκοπ- I. Cat. 19. 641. πρόσκοπ- I. Cont. 1. 490. F. πρόκοπ- ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαγιλεύω I. Cat. 13. 635.
προσφάτως II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμεν- cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθὲν, al. προστιθὲν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφυὴς II. Icar. 2. 753.
προσφύω. προσέπυγκι al. προσπέπυκα I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφυσα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι, προθεῖναι Edd. προσθεῖναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότον- II. Jup. Trag. 47. 695.
πρύργον I. Herm. 79. 823. πρύργῳ III. Dem. Enc. 22. 507.
κ̀ πρώϊον III. Adv. Ind. 14. 111. πρώϊον al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωθῶνης I. D. Mort. V. 2. 346.

πρώϊας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτεῖα al. πρωτεῖον I. Tim. 59. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τῷ παλαιδίμου Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15.258.
πρῶτος. ὁ παλαιότης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13.337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δὴ ἐν τὸ πᾶν ἀναθῶσαι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἀξιοπίστου II. Gall. 23.737.
πτίσσω. πτίσσοι Edd. πλήσσοι I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σωώτα II. Icar. 15.769.
Πυθαγόρα ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς ἀπὸ Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλας II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλαι III. Dem. Enc. 35.517.
πυλῶν. πυλόνων al. πρυτάνων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ἐν τῷ κατοῦ βιοζώλιον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀπαλείστης II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρῶν. τὸν πυρὸν σιωπρίψωσιν II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρίτης I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 931.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τοῦ τοὺς Πυρρίας I. Tim. 22. 133.
πυρρίχῃ. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρὸς] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς δὴ ἱσφίαν intellecto συγγραφεὺν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἰκεῖ ἀπήμονα τῆ ῥαψῳδῶν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῶναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδῳ. ὅσον τῷ Ῥοδίων Κολοσσῷ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόῳ. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. ὦ ῥυθμῷ al. ῥυθμῶ absque ὦ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεὺς. Σαγαλασσεῖς *Spanh.* vult Σαγαλασσεῖς II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἡ γέρρον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σαπρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοραφίου I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιβῳ I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ἡ Ἰσὶη σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμι. ἀντὶ Σαμίᾳ Ταναγραίῳ II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπίδης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 424.
Σαρδανάπαλλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapf. 6. 732.
σαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σαυτὸν al. σεαυτὸν II. Sult. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τὸ Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεισίζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρην. ὦ τῆ Σειρηνῶν μοίρᾳ III. Calumn. 30. 159.
Σειρῆν. αἱ τὸ Σείρειον καπνικεῦσαι II. 2. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σημειῶς I. Necyom. 16. 479.
σεύτλων. σεύτλοις al. σευτλίοις I. Jud. Voc. 9. 94.
σεσο. ἐσεσήμεν I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδιον σημεῖον I. Sacr. 15. 538.
Σηρὶς. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σης. ὑπὸ σητὸς III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σιβυλλῆν II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in π. μεταγρ. I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιον. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιλληφορία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνειν al. λοιδορεῖσθαι I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκαίρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκειρωνὶς ἡ Πιτυοκάμπτου II. Bis Acc. 8. 799.
σκαλιτὸς I. Necyom. 19. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκίνη. τὸ ἐπὶ τῆ σκιῆς ἐκόντα βάσιν II. Icar. 21. 776.
Σκιπίων. Σκιπίωνος, al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῶψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκιομαχεῖν III. Diff. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapf. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπὸν. σκόπει ᾗ ὁ Ζεὺς] σκοπεῖ πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. λὸ τῆ σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἀνασκοπιάζων lege ἐσκοπιάζων ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemst.* σύμνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφῳ II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀπὸ Σκυθῶν τῶν βορείων III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεῖς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶν σοφῶν ἐκείνους III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπόδιν. ἐσπόδιον II. Phal. Pr. 3. 189.

στάλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαῖον I. Tim. 49. 162.
σπουδῇ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Const. 17. 513.
σάδιον. φάραγξ ἀφ' ἧς σαδίου μέσου I. Const. 8. 500. & masc. σαδίους τριχιλίους II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σαθμὸς II. Icar. 1. 751.
σίγα. σίγειν ὁ δυναμένου I. D. Mort. XI. 4. 379.
σίλλα. ἴσιλλα v. not. III. Ocyp. p. 667. σίλλας Edd. σύλλας II. Alex. 11. 219.
στέφανος. τῷ στεφάνῳ al. στεφ. τινος I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλεγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοᾶ. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
σοβᾶς II. Asin. 22. 589.
σόμα. ἀπὸ σόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
σρατείας Edd. σρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
σρατιᾶ Solan. pro σρατιᾷ II. Alex. 27. 236.
σρατιωτικὸν. σρατιωτικῷ al. σράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
σρέπλη I. Nec. 14. 475.
σρεβλόω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἴσι μόνον al. Στωϊκὸν ἴσι μόνον al. Στωϊκῶν ἐσὶ μόνον ib. 36. 770.
σαμούλος I. Vit. Auct. 15. 555.
σὸ. σᾷ al. σοὶ I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σᾷ al. σὶ I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοὶ omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σὶ restit. pro γὲ II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶ al. ἡμῶ I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγιγραφικὸς II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιμι marg. Alw. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαπνισμένοις Solan. συγκεκομμένοις Edd. III: Ep. Sat. 28. 409.
σύγκιμαι. συγκείμενον al. συγκωμάζον I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκρότου. συγκρότου II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρίνω I. Tim. 41. 152.
συμβολῶν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολος. τὸ συμβούλως τοὺς σοὺς III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συμπίχθη congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγωγὸν al. ἀγωγὸν I. Prom. 4. 29. συναστέον Edd. σωταστέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συηλίσθησαν Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopsi. 12. 40.
συνανασπάω. συναναίσπασον al. συνάψασον I. Cat. 18. 641.
συνδικητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῦν al. συνεῖν I. D. Deor. XXII. 2. 270. παλαγγελῶν al. σωὸν καταγελῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβέσθαι al. συναντιλαβέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
σωσιχὴς I. Pisc. 22. 592.
σωτηγορία. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ σωτὰ III. Calumn. 23. 153.
σωτηρίης II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνίοντες al. ἀνίοντες al. συνίντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἵας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνίεναι restit. pro συνῆναι II. Salt. 64. 303.
συνίνυκας Edd. σωνίνυκας III. Philopat. 2. 584.
σωοικεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωοικία I. Cat. 15. 637.
σωουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωτάσσω I. Pisc. 23. 593.
σωτίμνω I. Pisc. 10. 579.
σωτίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
σωτυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῷ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συριζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σόρος volunt al. λάρος alii. III. Macrob. 22. 224. κακόσιτος τοῦ Σύρου II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapsi. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίτης. σφετέρου sc. ὑδὼρ II. Astr. 29. 372.
σφηνοπώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφιγγάω. σφιγγῶντα Edd. male σφιγγ. II. Amor. 12. 409.
σχιδάζειν III. Philopsi. 4. 167.
σχῆμα. σχήματα ὀφθαλμοῖς ὑποτυπούμενα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲν τὸ σῶμα νικῶν II. Par. 41. 864.
Σώπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονεῖν II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονιστικὸς I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταχερὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινῶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλῶν I. Nec. 17. 480.
Ταρτάρου. Ταρτησίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 274.
Ταΰγετος. τῷ Ταϋγέτῳ al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταῦρον ἰσθμὸν I. Sacr. 2. 528. ὁ Ταῦρος II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. τῆς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ τῆς ταφῆς I. Tim. 6. 112.
τάφος. τάφου τινὸς II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τείνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχ⊙. τὸ τειχ⊙ καθῃρῆτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τειμαίρω I. Herm. 1. 739.
τέκνον. τέκνα τῷ Ἡφαιλίῳ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τεκταίνω. ἐτεκτανίσσετο II. Icar. 8. 759.
τελευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελεῖν al. ἐλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν ὡς ἐνεπίκεντα ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελεύθημεν III. Navig. 11. 255.
τελώνης I. Necyom. 11. 471.
τεμαχύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τεμαχυργία II. Icar. 6. 757.
τερετίζω. τερετίζοντ⊙ al. τερεττίζοντ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapf. 5. 731.
τέτλαμι improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὰ τέχνα al. τὰ τέκνα I. Pisc. 20. 590.
τηλικοῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίνι⊙ reftit. pro Τίνος III. Meret. IX. 304. Τίν⊙ II. Gall. 29. 747.
τιθασὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ *Solan.* Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopf. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 185.
τιμῶντες reftit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δὲ τις αὖ πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις *Gaj.* III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τεσί γε. Ge. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pfeudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθήσιος al. τιτρωθήσεσθ αν τι πραθήσεσθ; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. του al τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πίθον al. aliter III. de Dipf. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτου al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχῳ ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόπον, *Solan.* τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. τὸ τοσοῦτο II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοσαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε *Hemſt.* πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς ὠδὴν Τραγικὴν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς, οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τραμὶς μορφῆς III. Pfeudol. 29. 186.
τρέπω. τραπόμενοι al. τραπόμενοι I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριώνιον III. Cyn. 1. 539.
τρυγλίχνη III. Pfeudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγῶσι I. Nec. 11. 471.
τρικέφαλ⊙ III. Pfeudol. 29. 185.
τριπλόῃ. τῇ τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τριῶν I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτος al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόχ⊙ leg. χρόν⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπὸν. τετροπωμένοι I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴν σὺν λατρήτ⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὴς al. τροφῆς III. Pfeudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγᾶν I. Catap. 5. 627.
τυφῶς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρωὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ⊙ III. Column. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνει Edd. τυγχάνω II. Abd. 15. 172. τυχὼν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβωρύχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνου I. Catap. 6. 627.
τυπτίον. τετυπῆμθ⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραννο⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννου καὶ τυραννίδος II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννης σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ⊙. λαθὼν ὁ τυφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφου al. πλοῦτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχῃ. τυχὼν] γράφεται, τυχὼν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίου. οὐχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτρεπτέον Γ. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μιᾶλαλεῖν I. Pisc. 10. 579. κατὰ ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλωέως υἱεῖς δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλωμόνης τῆς Σικελίης υἱοῦ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Πολυλειμμονίδης υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ⊙. ὑμετέρα al. ὑμετέρα I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Column. 8. 137.
ὑπαλλάττειν *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὕπειμι. βί⊙ τὰ ἀρκοῦντα ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπεῖναι I. Sacr. 11. 535.
ὑπείσειμι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Pisc. 5. 575. ὑπὲρ τ ποδὸς II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἁπάντων I. Pisc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερᾶσαι al. ὑπὲρ ἆσαι I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβολ⊙. Ὑπερβόλῳ. τάχα ἡ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερβλητικὸν II. Eun. 2. 351.
ὑπερβλητικώτερος I. Herm. 26. 766.

ὑπερεκτίνω. ὑπερεκτίνειν τὸ νεκρῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερήμερος I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφαινοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφανος quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπεταίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπιρτίθιαζ al. μήγ' ἀναδ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπνόω I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὕπνητης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμενος al. ὑπιχνούμενον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο ſenſ. ὑποπιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῶ al. ἐν αὐλῶ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποδάλλω. ὑποδαλλόμενος al. ἐποδαλλόμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποδαλλόμενος αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποῤῥίχω. ὑποδιῤῥιγμός II. Gall. 8. 714.
ὑποδίκνυμι. ὑποδίξαι al. ἐνδείξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. ἐνδοχὴν II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
ὑποδραματουργίαι II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Pisc. 26. 596.
ὑποκαλεῖν I. Cat. 19. 642.
ὑποκρυόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμδάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπος al. ἐπίλοιπος I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρος II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθὶς νόμου II. Aſtr. 19. 368.
ὑποπίπτομαι. ὑποπεπλαμένου III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτηρος. ὑποπτήρου al. ὑπόπτηρον I. Somn. 15. 20.
ὑπερῤῥύσης Salan. al. ἐπιῤῥύσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποτονθορύζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνων. V. ὑποφαῖ I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπίφαινε al. ἀπίφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕστλιγξ I. Catap. 4. 625. ἔπεσεν ὁ ὕστλιγξ I. Tim. 20. 130. τὸ ὕστλιγγος III. Calum. 12. 141.
ὕσταλος τὸ μέγα III. Pſeudol. 9. 169.
ὑφαφίαν. ὑφηφιάζantea male ὑφηιῶζ I. Prom. 9. 192.
ὑφέλκω. ὑφέλκων al. ὑφελὼν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχίαν. ὑφηνίοχε al. ἡνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίεμι. ὑποσημαίνομαι al. ἀποσημαίνομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιθρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίδων. πόσοι Φαίδωνες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαίνομαι. φανείη al. φανείη male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
φαλληνικὸν ſcribit ὁ ἐν τῷ φαλληνικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
φανὸς. φανώσατε Edd. φανώσατε II. Q. Hiſt. 44. 57.
φανταζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάος Βοιω. Χάος III. Tragop. p. 650.
φάρμακον I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Piſc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φειδὼς emendatum pro φειδωλὸς II. Gymn. 35. 915.
φιλὸς II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
φέρω. φέρει λέξ. τῇ ταδίᾳ μέσῃ I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι φέρῃ δῆ II. Icar. 20. 775. φέρων al. σύρων I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φερεκράτης I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἔφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. φεύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. φυγῆ al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγων ἐκάλει II. Par. 43. 868. τὸ φεῦγον al. τῷ φεύγοντι II. Aſin. 51. 619.
φημὶ. φῄς L. φασὶ I. Cont. 28. 515. φῄς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασὶ Solan. pro φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἔφην Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφην ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φήσει ex F. φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. οὐκ ἂν φθάνοιτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάνοις III. Conv. 2. 419. ἔφθαν & ἔφθαν I. Piſc. 29. 598.
φθειριζῶν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνε Edd. Forſ. φθόνε III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλήτωρ II. Tox. 7. 514. cum φιλαίτωρ confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλὶν confuſ. cum φειδὶν III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλεπίδης al. Φειδιπίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλάκαιον & φιλάκαιον II. Icar. 24. 780.
φιλοκρινῶν II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτου al. Φιλοκτήμονος I. Tim. 6. 112.
φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλος. τοὺς φίλους al. τοὺς φίλων I. Tim. 8. 114. τίς δ' ἦν σου φίλος; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαντο & φιλοποιήσαντο I. Scyth. 12. 871.
φιλοσοφίαν. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφίαι. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14, 53. φιλοσοφίας Hemſt. μισοσοφίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφοις I. Prom. 7. 35. ἄμεινον τοῖς φιλοσόφοις II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησίαι I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίαι III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας. III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑποκεκινισμένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύνας III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορος I. Piſc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφίκα II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικος ἴτην βιάῃ I. Herm. 53. 793.
φοιτᾶν. φοιτῶν Ἀττικῶς αὐτὶ τοῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλος. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φρενῶν vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνον Pell. φθόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
Φράζω. ὁ δὲ φράσας al. ὁ μεθὲ φράσας I. Tim. 43. 155.
Φρατρία I. Herm. 24. 762.
Φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
Φροίμιον. Φροιμίῳ al. προοιμίῳ II. Q. Hist. 14. 20.
Φροντίς. ἡ Φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
Φρυξ. Φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ Φυγῇ Edd. pr. τὴ Φυγῆς II. Asin. 23. 592.
Φύκ☞ I. Pisc. 12. 580.
Φυλάκιος☞ al. Φυάκιος al. Φυλακήσιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
Φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
Φυσάω I. Necyom. 12. 473.
Φύσις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
Φῶς] Θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. τῷ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ὡς χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τὸ χαμαὶ ἐγχωρίων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιύνιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. τῷ χάριν al. χάριν τι al. τῷ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζεσθαι. χαρισαμένους al. χαριτόμβρ☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἰσπράσσεσθαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμών. ἐν χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τεχῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χεφὸν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χωλῇ III. Pseudol. 1. 162.
χράω. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χρέομαι I. Cont. 17. 513. διὰ ἔχων οὐ χρέοντας I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρήμητ☞ al. Χρήμιδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. οὐκ ἐχρῶν I. Pisc. 20. 590. τί δ' ἐχρὴ ποιεῖν al. τί δ' ἐχρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἔπαθον χρημάτων II. 2. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. παλαφρονῶ χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρ☞. οὐ χρῇ I. Pisc. 46. 613.
χρυσᾶσι pro χρυσοῖσι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσᾶ γὰρ αἰμὶ II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τετὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ὅστις τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο εἴδωλον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποτραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμαι I. Scyth. 2. 861.
χωρίου I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψεδνὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ☞. τὰ δῶρα τ' ψήφου al. τ' οἴκου I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίου I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαι al. ψευδολογίαι I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρως II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὦπται I. Herm. 55. 796.
ὠδῖνα. ὠδῖνι ὀρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αἰτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ὦν II. Astr. 3. 361.
ὀνίσομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὄνι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὄραι. μὴ ὄραιον ἰκοίμαν II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ὀκτίζειν II. Par. 43. 868.
ὥρᾳνε v. notas III. Tragop. p. 655.
ὤρλει Edd. ὤρλευ II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυομένου I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὡρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227.
ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. κἀν I. Tim. 55. 171.
ὡς ἔπαθον al. ὡς ἐκάθευδον εἴδωλα II. 1. Ver. Hist. 15. 81.
ὡς infertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τ' ἐκεῖνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὃς τις II. Tox. 44. 552. ὡς οἷ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὡσεὶ lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὥς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλειαι I. Nigr. 26. 65.
ὠφελεῖν. ὠφελεῖσθαι al. ὠφελῆσθαι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἀποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρόθεν. . . Ἐφέσου I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλέης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. οὐκ ἀ ἀγαθά I. Somn. 17. 22. ἢν τὸ καλὸν, καὶ ἀγαθὸν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τὸ ἄριστον ψήφῳ δικαιοῦσι II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονι I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τῶν κρατίστων III. Conv. 7. 423. ἄριστον κατὰ παιδιάν I. Harm. 4. 857. τὸ ἄριστον τῶν γραφίων Ὁμήρου II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζομαι, vel εὐδοκιμοῦν I. Somn. 12. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλῶν vel ἐπὶ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττων III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὸ ἄρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγανακτεῖν I. Tim. 9. 115. ἀγανακτῶ ἢν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἠγανάκτει πιζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπᾶμαι contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητοὶ II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὃν ἀπὸ πλούτου ἀπειρίσιον καὶ χρήματ' ἄπορον I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ἀγείρειν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλια. ταῖς ἀγελείαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη συρίττειν III. Epigr. 24. 682.
ἄγευστος. ἡδὺ ἄγευστος I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαθιστάναι I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοίαν. ἃ γὰρ σφίσιν ἀγνοίαισιν ἐπίσχυται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγναμψον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλούτους ἀγορὰν III. Philopſ. 10. 38. σὺν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνίαν. ἀγρυπνίᾳ pro ἀγρυπνίᾳ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἴσχουσα καὶ ὕπνου τὸ χαυνούμενον, καὶ κατάμαλθον I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μὲ ἄγουσιν I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ἐδίκασε ἦγε I. Tim. 3. 104. ἤξω Edd. ἥξω II. Dem. 4. 376. ἄγει δὴ μὴ μέλλειτε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑφ' ἑαυτοῦ τὸν Ἀντίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατέπεσε τῶν τῆ κηρύκων ἀγῶνα III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγωσι πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὸς I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδην Προμηθέως, ἄδην Πηλεῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούσαν ἄδην vel ἄδαν. I. Nigr. 13. 52.
ἅδης. τῷ ἅδῃ τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἅδην II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. ἡδὺ ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντος III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος. ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πῶς ἂν οὖν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδινὸς III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἀδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, οὐκ ἁπλόος III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἔρως I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄδω. ὁπόσων δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ἄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικίλιος. ἀεικιλίῃ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροκέλευθος I. Prom. 7. 36.
ἀεροκόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἤδη σὺν τῷ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τὸ ἀετῶν πτῆσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 42. I. Haic. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ ἀφ' ὑδρὸς ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθλητὴς I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἐν αὐτῇ μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττει I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεργάζεται I. Prom. 3. 27. τὸ Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾶ στρατιᾶ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι carum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὅστις Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναῖος II. Q. Hiſt. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλοι I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλ. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλῆ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυμώτιον ἄρατε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγιμ. III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καθαθέμβ. ἐμοῖς ἐπ αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίσχυον γενέθλιος II. de Luct. 21. 933.
Αἰγυπτ. I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίδα vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς ἐ καὶ σεις ὑπομιῶσι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰδὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰδὶς μὴ γὰν ἐκδίκεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ. μεγάλη I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμώμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπία. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hiſt. 15. 22. ᾧ οἰκεῖα ἡ ἡ Αἰθιοπικὴ διάγνωσις II. Salt. 44. 295.
αἴθω I. Tim. 41. 153.
αἴλι. I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ἀχ αἷμα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ. II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξαι τῇ δακτύλῳ II. Gall. 26. 742.
Αἰόλ. αἰόλῳ τῷ Ἕλλη. ἐνιατίφα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἱρέομαι. ᾕρηνο I. Herm. 85. 829.
Αἰχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶπεν I. Somn. 12. 16.
Αἰσκ. II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτιώτης III. Meret. IV. 288. αἰτιώτατον ἡ αὐθις τ' συγκατιωτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενικ. III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιῶμ. I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσθαί σε III. Pſeudol. 4. 166.
αἴτι. τί δ' ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἰτνη. ὀλ τ' Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἐλεύθερόν αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Aſin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Piſc. 51. 618.
ἄκαρπος. εἰ ἀκαρπεῖ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. εἰ ἀκαρπεῖ τ' τυκτὸς ὕσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαρπεῖ. II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hiſt. 45. 57.
ἄκατ. II. 1. Ver. Hiſt. 5. 73.
Ἀκεσταίμας II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκότρα. κ ἀκότραν ὑπὸ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκριδάζω. ἀκριδάζοῦσι I. Somn. 9. 13.
ἀκύν. ἀκὺν ἐγίνετο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκύρωσ. I. Somn. 10. 15. ἀκυρώσ. ib.
ἀκύρωτα melius ἀκύρωτα II. Icar. 3. 754. ἀκύρωτ. ἀσ. I. Somn. 10. 15.
ἀκύρωτ. II. Icar. 3. 754.
ἀκυδνότ. ἀκυδνότατον II. Aſin. 44. 611.
Accuſativi rarior terminatio in Σαύθαν III. Dea Syr. 12. 457. Accuſativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παραλύοντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυσ. I. Catap. 5. 626.
ἄκλαυ. ἀκλαύτους ἐ ἀθίους I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὰς. οὐκ ἀκμὰς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
ἐν ἀκοντίῳ II. Q. Hiſt. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλαν ἀκούεις II. Aſin. 4. 571. οὖν πόλεμος κ θεοῖς ἐχθρὸς ἀκούσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούσιν II. Q. Hiſt. 10. 14. ἄκουε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τινι παρ ἐσιζομένῳ II. Jov. Trag. 41. 688. κ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακὸς ἀκούειν II. Aſin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλῶς dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκούσω II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων δ' ἧν I. Nigr. 13. 52. τὸν πρὸς τοὺς ἀκούοντας ἰδίωτον III. Calumn. 24. 156. ἀκούῃ III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hiſt. 8. 9. ἀκράτε III. Macrob. 25. 227.
ἀκριδῶς. ὡς ἀκριδῶς εἰδὼς III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρῖσι III. de Dipſ. 3. 236. & 237.
ἄκριτ. ἀκρίτες τινὲς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθ ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροδολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροσοδίτ πω I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτὶς III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παραστοχαζόμην III. de Dipſ. 2. 235.
ἀκτίνισιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλαζόνων ἔρις III. Dea Syr. 48. 484. ἀλαζόνων πάππε II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρινὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μόνη Ἀλέξανδρος II. Q. Hiſt. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀσσυριαχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopſ. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Piſc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιέσθαι III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς ἰόρτῳ I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἴξηκῷ I. Piſc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαραπτὴρ ib. 38. 440.
Ἀλιδαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Piſc. 1. 570.
Ἀλιρρόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἰαλωκότας III. Philopſ. 2. 30. ὅστ ἐρῶσα ἁλίσκεσθ μετ' αὐτοῦ I. Piſc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἄλκησις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογυνῆ μου Ἄλκησιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τὰ Ἀλκιβιάδου III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλα, ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλα ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλα ϗ ὅ II. Asin. 10. 577. ἀλλα ϗ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλα I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλα εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλοκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλῃ τῃ II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τ' ἄλλων τ' βελόμβοι II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο εἶδον II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλοτριῶ τὰμὰ I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἠρόμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθ III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὀρχ̃ I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογῶ. ἀλόγις. τὸ ϗ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἁλυσιτελὲς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωὰς. Ἀλωίων ὑιέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μ̃ θρᾴσῶ, & ἀμαθίας ἡγεμὼν τῆ θρᾴσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἅμαξα τ̃ βοῶν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρὸς. πρὸς ἀμαυρόν τι ϗ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατισκιδάσειν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητῶ I. Cont. 7. 498.
ἀμελίαν I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ ὃ μὴ φέρει I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητῶ I. Nigr. 27. 67.
ἀμετασρεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμιῖς. ἐς τὴν ἀμιῖδα ἐνηρῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμωμα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημοσυνεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἀμορφῶ I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχῶ II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτῶ. νήσῳ τ̃ Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφοτερῶ. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφοτέρα πισὰ I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ ϗ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀνα-άλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθ τὴν πρόσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμῑῶ I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιῶναι. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνάσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένοις I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶ ἀνάγκῳ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῳ ἔχοιτο I. Nigr. 22. 61. ὑ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ὐεργέτης ἀναγεγράφῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδέω. λύσ τ ὅταν ἀναδησάμῑῶ I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδοσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἀναθορυμαι. ὑπ τῶ λέχους ἀνεθόρυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθορω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μ̃ τ πέτρας ἀνέθορεν ib. καπνὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέσατον III. Cyn. 16. 548.
ἀσκίρω. ἀνελεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14 725.
ἀναισθησία. δ' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναιχυντία. ἡ ἀναιχυντία ὅσα III. Pseudol. 5. 167.
ἀναιτιῶ. ἀναίτιαν αἰτίᾶσθ I. Prom. 4. 188.
ἀνάκειμαι. ἀ. κεῖσθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προβέβλημαι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ὐεργέτιν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in καλασκευάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί κε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρέων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τὸν τε θυμὸν ἀνεκρουετο, & πάλιν τ λόγον ἀνακρουόμενα I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμῑῶ & ἀνακρουσθ πρύμναν ib. 46.
Ἀνάκτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακυψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνατήφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀνάλωσω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀνάλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνέλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμετρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκομαι. τί ϗ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθη I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀνανεύω I. Somn. 13. 19.
ἀναπαγάπις I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἀναξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ δισπάζων I. Somn. 9. 14.
τοὺς ἀνάκτους III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forf. ἀν ἄξιος, v. not. III. Conv. 3; 440.
ἀναπαισον τὰ ὁ τῦ χορεῦ λεγόμενα I. Prom. 6. 32. ἀναπαυσα ξυγχεοτῶν ib. ἀναπαισα εὐκρατα ἐπιλείψαις ib.
ἀναπαῦν. ὅτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπιτταμένη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπίτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἄπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσεις v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Alin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀναπλύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολυζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπαδίκτος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀνατομὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τὸ Διὸς I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ πολιτικὸν καὶ μυστικὸν ἀναρρίπισον I. Tim. 6. 112.
ἀναριπίσω. ἀναῤῥιπτοῦσι II. Gymn. 27. 909.
ἀναῤῥίπτω. παραβολὰς ἀναῤῥίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναφερόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνεσκολοπίσθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλείστων ἀνέσπων τὰ ὠδῖνας I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαι τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σοφιστικὴν I. Prom. 6. 34.
ἀνασαυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Alin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφανεῖσι σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφὴν. ἀναφήνεις II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδιστὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρεῖας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſc. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδριὰς. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδριὰς προσκαλιφθεὶς I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδριᾶσιν λαλεῖσθαι ib.
ἀνδρογυνος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνδρωδης. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρόμενος I. Tim. 41. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνείλκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνείλκουσα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνειμον. τοὺς ἀνειμένους ἐπιστομίσω I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνειμένη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπαγγέλτος II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδεὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρων. ἀνευρισκεται ὁδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέχῃ τὸν διατρῖβοντα I. Herm. 56. 796. ἀνεξόμενος al. ἀναδεξόμενος II. Jup. Trag. 30. 635. & 676.
ἄνηκες I. Pisc. 4. 574.
ἄνηκο I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἐστὸς ἀνὴρ ἦδη &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. χειρίδιον ἄνδρα I. Halc. 1. 178. ἀνδρὶ I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρόχοια ἀνδρὸς III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μικροὺς III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήκοτος ἡ ἄστρατος III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθήρικος ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἀνθὲν. ἀνθὲ παιδαῖς τε ἐπιτρίβεις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοσαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρακιὰς. ἀνθρακιὰν ἀστέρων ἀστίφεγγας I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθράκινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θήρας δὲ τὴν καλυμμένην ἀνθρώπων Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Geſn. III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασεν τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 2. 195. ἀνθρωπὸς μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζειν ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιᾶσαι ἐπὶ τινὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς σὸν ἀνιᾶσαι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἧ τάχ' ἀνιόντες εἰς τὰς ἐμοὺς I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσσαι τίφρας ἐπιχθιδίους III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνστῆσας II. Dem. 22. 384.
Ἀνίκιος III. Dem. Enc. 23. 508.
ἀνοια. γοητείας καὶ ἀνοίας θεολογωτάτας I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμοιος. ἐξ ἀνομοίων συνεστὼς I. Prom. 5. 30.
Ἀνοῦς I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἀνταῦ I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντίας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξεταζόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182.
ἀντιδοίτω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδωλεῖν. ἀντιδῶλε τῷ καιρῷ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονοι μοιχεύοντες II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν μοιχοφθάλμον Φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίθης. οἱ μὲν δὴ ἀντίθεις I. Herm. 17. 785.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἀπὸ τ' ἀντίθυρ v. notas III. de Domo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπῶ. εἶτ' ἀντίμολπον ὑπὲρ ὀλολυγῆς μέγαν Κάπελλα I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιῶ. ἃ μὲν ἄλλα τὸ σπέρμα . . ἀντεποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντεποιήθη μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. διὸ τῷ ἀντιποιηθέντα σοῦ πρότερον I. Prom. 3. 29. φιλοσοφίαν σώματος ἀντιποιουμένων ib.
ἄντυξ. εἶχθε τ' ἀντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀντωθοῦντες & ἀντωσθέντες II. Alin. 16. 584. quies arcet jumentorum, ib.

ἀν-

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμωτάλου ἡδὺ ὃν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνὼν ἀνόσιε II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διΐ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. ὅσος αὐτὴ ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξένους II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τί ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σκάφος ἀξίως ἀνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξια ταῦτα ἀπήσω vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ὅσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιόν I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίωμαι III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοιδίμων ὀνομα I. Cont. 11. 504.
ἀοργήτως ἢ θυμοῦ πρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορος al. ἄφρις ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγόλλυσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορίων I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἄπαγε. ἔστι φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγορδρᾶν I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἀνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τῇ ἰσορίᾳ ἀπαθανατίζουσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίω. τοὺς ἀπαιρουμένους ἀπάτης, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλαττε I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπανθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ εἰλεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίαστος III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχέω τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας. ἅπαλα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπαλα ἐπῶσα — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἅπαντων ἤδη μιχθεμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπεικάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπεικάζει I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἴσασι μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπείλεις vulgo ἠπείλησε male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεσαν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελεύσῃ, quod non imitandum I. Soma. 7. 9. ἄπεσθε I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἐπείλαυνε I. Jud. Voc. 6. 89. ἄγε, ἀπελαύνωμεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολᾶν I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολῶντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως καὶ ἐπεναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπεναντίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπέθανον ὦν I. Tim. 2. 102. ἀπέθανον ἐν τῇ ὑποκρίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπεικάσομαι. ἀπεικάσται εἰς Ῥέαν III. Dea Syr. 19. 461.
Ἅπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἅπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπίσω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημα. ἀπιστήσουσι μὴ ἔχοι III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἀπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τέων II. Astr. 7. 363. ἀπὸ τῶν διδασκάλων II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τυτεῦ ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἀφ' ὅσον ταλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀνελάμβανε I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβαλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀπόβλητα. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας εἰς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ἔστι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μήλα ἀποδακὼν III. Meret. XII. 311.
ἀποδείκνυμι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ὀκ παιδὸς ἀποδεῖξαι σύφνα I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδίξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδιχόμαι. ἀποδιδίχαται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδυμοι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapf. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδὺς II. Asin. 5. 572. ἀποδύθη τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢ δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀπεικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείμαι. ἀπεκείατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικε μοι .. ἀπέκλυσε οἱ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσασι τῆ σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῷ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τῶν ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρώτου αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὸν σιωπῶντα I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολιπόμενος τῶν μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιφθεῖσα al. ἀπολειφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπελίμπανεν III. Diss. cum Hes. 9. 246.
ἀπολισθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολισθαίνων III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσι II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Asin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ὁ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογέομαι. τὰ μὲ ἀπολογούμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀποξήσω III. Diss. cum Hes. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀπόξω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνω. τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλεούσης καλαγιλάσαιτις II. Tox. 2. 509.
ἀποπτύω I. Tim. 13. 122. ἀποπτυεῖς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀποῤῥίπτω I. Herm. 23. 761. ἀποῤῥίψας II. Gall. 9. 717. ἀποῤῥίψαντες II. 1. Ver. Hist. 30. 94. ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθαι al. ἀποῤῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoliopesin post ὡδηπολὺ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκιάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλέω extabesco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμώχω II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardesco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀετέρων I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας πάμπολυ τὸ νεφῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Pisc. 14. 585.
ἀποσπείρω, ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποσείλω. ἀπέσειλε al. ἐπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apostrophus negligitur in ὅτι ἱρέων & saepius. III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαδομένης al. ἀποφαδομένης II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτιλίω I. pro Lapf. 5. 731. ἀποτειλεῖν τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτίμων. κεφαλὴν γε ἀποτιμωσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *sacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτήκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τε καὶ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπτω. ἀποτρίπτει ὦ θεοὶ, τὸ δεινὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χεῖρας τὰς ἱρωσύλιφων καὶ ἱατροσόφων τεχνιτῶν ἀποφαίνεσι I. Somn. 12. 18. ἀποφέρειν ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνεσα al. ἀποφαῖσα I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pseudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugiens III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργίτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥρην τὴν ἐν Ἄργει ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύρι. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρεως πάγος I. Pisc. 15. 587.
ἀρέσκω. ἤδη ἰθέλεις ἐκεῖνο ὅπερ ἂν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Pisc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδρῶτι II. Bis Acc. 21. 819. σὺν τριόδῳ τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapf. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀρισάρχῳ φαλῆρι ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ τὸν Ἀριστείδην I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
σὺν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Pisc. 25. 595. Ἀριστοφάνει II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀριστων. τὸ Ἀρίστωνος αἰτισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Astr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτε σκόλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἄρμα. τελείᾳ ἅρμασι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀναστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἀρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμοζω. τὰς τ' ἐγχέλυς φόρμιγξ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῇ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοσθῆς. ἐπὶ τὸ ἁρμοσθὲν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοσθὲν II. Tox. 17. 525.
ἄροτος. ἐπ' ἄρότῳ παίδων γνησίων & similia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127.

ἀρ-

ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁρράβδων. τὸ ἁρραβδῶνα δὲ προτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἠρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἄρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκρυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτον II. Asin. 21. 588.
ἀρχαίως. II. Phil. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδείξαι - - ἀρχαίοις νόμοις Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖος pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τῶν Ἰαπετοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίμορος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξει ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχετύπων καλῶς κατασκευασμένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἀκούων οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ὁδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ὁδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίκη II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάνου II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. σὺν τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένους ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τι, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ὤτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄσῃ III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἂν ἀσθενὲς III. Calumn. 19. 150.
Ἀσία. ἡ ἐν Ἀσίᾳ πόλιον III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιτος. ἄνθος ἀσίτῳ λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτοι III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἤσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπιεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νεὼς II. Alex. 43. 248. διασπείρων τὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν φέρειν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλῆθος αἰωνίως I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζωμαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμενον τὸν Ναυτίλου ἀπόπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπίδι Ἥφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄσπρος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπρα καὶ ἀκήρατα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πένθος μυριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μειράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴρ I. Halc. 1. 178. ἀστέρα σὺν I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀποσπάσαμεν τὸν ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τῶν μὲν ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν περὶ ἀστοχίαν ἐνειράπτειν II. Amor. 16. 415.
Ἀστράπτων II. Lex. 2. 320.
ἀστραγαλος. οἱ τῶν ἀστραγάλων μάστιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστει II. Amor. 6. 404. ὅστις οὐ ἄστει σιδηροφορεῖ II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυάναξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλλογίας οὐκ ἄπορον III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαντικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσατα II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀπορρίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημονέω. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερος τὸ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττ' II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. σὺν τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἐδήμοσθ' Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δριμύτης τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in εὐδοκιμέω II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλεῖν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τῶν αὐλουμένων II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἔν τε βασιλείοις αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὄμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Merct. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοβοσίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόκωμος I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λίγειν II. Juv. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐκεῖ Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἀὶ rectius ᾗ αὐτὸς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾗ αὐτὰ ἅσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοῦ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀναφάναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτὲμ περὶ ἐρανῶ II. Astr. 1. 360. ὃν τῷ αὐτὸς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λογῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῷ· ἐν ἑαυτῇ fina. I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτῶν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾗ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι ᾗ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ἂς δλίξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν δεσπότῃ II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ Σαρρῶν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτὸν ic. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτᾶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτῶν II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὸ ἀγροῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὲς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δ' ὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & pallim.

αὐτεργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέω. ἠύχει II. Alex. 42. 248.

αὔχημα μελλίχρων II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμῶν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κεινὸν pro ἐκείνην vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρέω. ἀφείλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῆ I. Tim. 22. 132. μαχόμεθα τὸ μόγις ἀφαιρούμενοι αὐτοῦ, ᾗ μάλιστα παρακλητὸν I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφευκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτον I. Somn. 10. 15.

ἄφθορον I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ τίνος ἀφίστω αὐτὸν ὁδὶ ἀπαμμι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφείθη II. Gall. 3. 707. ἀφιέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικτέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίσημι. ἡμῖν ἀποσήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοβον. ἀφόβων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμὴ. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἑταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὸν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκος. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτον II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἰχθύϊ in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνον I. Halc. 1. 176. ἀφωνότεροι τ' σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλὺς. ἄστερ ἀχλὺν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρεον. ὧν ἀχρεῖόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἀχρεῖα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἀχρις ἂν II. Icar. 17. 372.

ἀψίκορον III. Calumn. 21. 151.

ἄωρι II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρον. ἄωρα δὴ σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾗ κοιμᾶσθε ὁμοίως & βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμιον I. Tim. 54. 170.

βάθον. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἡ βάθος -- τεταγμένη I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νὺξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν ὥρῃ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὕλης βαθὺ II. Salt. 81. 313. βαθείας καλαφόρου I. Tim. 4. 152.

βαῖνω. εὔρυθμα βαίνων I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ στωτρίσιν II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξειν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ᾗ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάπτω. πᾶς τις τὴν ἐμὴν πυρὸς ἐργαζόμενον I. Somn. 1. 2. τέχνη τῶ βαπτέως ib. βάπτειν ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 24. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζειν παρατόπα ἐστὶν I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρον I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρον ἦν κὴ ὄλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βαρβάρος δὲν ib. XII. 3. 385. Βαρβαρὶς τις παρὰ μισθὸν leg. βάρβερός τις I. Prom. 1. 23. τ' μισθὸ Βαρβάρου II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν εὐ τοῖς βαρύτατα ἀκούουσι I. Somn. 2. 3.

βασανον. Pythagoras βασανίσας τι πονηρότατος ἐν κολάσεσι, κὴ ἀτρεκοτας πυρὶ κὴ σιδήρῳ συνειλημένους διαθερμαθεῖσθαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Ἀγόττου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆ III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τῷ III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖ -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τὴν ἀνθρωπον II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσιμος ἐστὶ τυγχάνω II. Asin. 11. 579.

Βάσσον III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipf. 2. 234.

βάταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χερσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦτος. βαῦτος κάμινον ἢ ἱρὰν δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβρυχ. ὑπὸ τῶ βάρμιτος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βέλτ. ἔχω βελτῶν, & ὡς βελτίων I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλός. λαὸ τῦ ἀναπεπτωκότος βηλοῦ I. Cont. 1. 488. ἀναπεπτωκότος βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων ἐν ἁρπαγῇ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως καὶ καρτερῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀντίγραφα βιβλίων I. Herm. 82. 827.
βιβλίτ. τῶν βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὥρας II. Gall. 18. 728.
βίτ. ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκαληνὸς βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τὸν βίον I. Pisc. 29. 598. τὸν μέσον βίον II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503. ἄκρον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάρος βίον διαζῶν ib. ἄριστον βίον ποιεῖν I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἡσύχιον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸν βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαραδριοῦ τινα βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφελημένοι τὸν ξενικὸν βίον I. Nigr. 13. 52. βίου πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. οἱ ὅσοις ἰδιότροπα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαι I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλας ἀμάξας II. Eun. 2. 350.
βλίτω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλιτον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρός. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ. βόθρον ἀρυξάμενοι I. Nec. 9. 469.
βοιωτίας. ἐν Βοιωτίᾳ III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ differentia βόρβορον inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. καὶ τῷ ὅτι οὐ βορβόρῳ βαρβαρικῷ τινι ib.
βορός. βορώτατε I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸ κλῆρον — βόσκουσαι I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ. κεκειμένους βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοίνας. τὴν Βυθοίναν παρίσομεν αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βυθοῦν. λευκὴν ἰδοῦσα λαῶν ἰδρῶτα I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβουλεύσαντο al. ἐβυλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευτάμβους τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βουλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. καὶ εἰ μὴ τοῦτο ἡ πανοικία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲ ἐᾶν ἧττον ὁ νόμος εἶναι τοῦ ὀρθοῦ ἐφιέμενος ib. ἃ δ' ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βελόμην ἄν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτός. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἀρότης I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχος I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχύς. ἐν βραχεῖ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενθύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βριφ. ὀλυλύζαι ὥσπερ βρίφη I. Somn. 4. 6. πικρᾷ βρίφει III. Tragop. p. 644.
Βρομίου. ὑπαρχόντως καὶ ἀγνοίας Ἰσάσιν ἁρπαῖον Βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντή. βαρύβρομον, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντὴν γυμνώσας σκηπτὸν I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἐκφρόνας ἐπαίσιαι αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτός. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχος. πρίασθαι βρόχον I. Tim. 20. 130.
βωμολόγος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυσσός. ἐν βυθῷ δοῦναι ποικίλον τὸν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τὰς βυρσᾶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βύσσος. τοῖς βύσσοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμός. Ἑλεᾶ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ὀρνέων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρός. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὅτε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούτους I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γαυμηδὴς ὁ τῦ Δαρδάνου III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. τῶν γὰρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὸ Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστήρ. τῇ γαστρὶ μιστροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
ge Jens. vult σὺ II. pro Imag. 23. 503.
γειτονεῖ. Δημοσθένης ἐγεγόνει ὡς γυλωνός τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ἐν γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελᾶν. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ἐν τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιοτέρα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ἐκ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γενειον ἀναπλεως I. Tim. 54. 170.
γενειά. ἐξ γενειῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in τῶν φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενναδᾶς I. Catap. 1. 622.
γεννάω. τὸ ἐν γεννώμενον ἐν γεννῶντα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγεννημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γεννικός. γεννικὸς καὶ μεγαλοφυὴς ἡδὺ ἐν παιδὶ I. Somn. 7. 9. γεννικὸν ἄνδρα ib. γεννικώτατον μάρτυρα ib.

γεν-

γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γίν. ἀξίως τ. γένης I. D. Mort. XXI. 2. 421.
γεραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖσθ II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γηρονίας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τ. πρώτ. γεύματ. I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικη II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ἡ λίψ., & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγη ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τ. κυματώδης γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τ. III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ. ὑρανὸν ἀναμεμίχθαι I. Prom. 9. 192. ᾧ ἡ γῆν ἡ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὲς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνέργασον I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀστᾶ τ. Γηρυόνε III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμεν. ἐκ τούτ. ἀποφέρων I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω ᾠδὲ πολὺ γίγνετο ἢ II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμεν. II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γενεᾶ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγαντα. γιγάντος τι ἀταθόησας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρη III. Ocyp. p. 669. ὑ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκος. τὸ γλαυκὸν τ. ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαυξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλυφὲν ἀσείως δυνάμεν. I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ᾗ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλασον ἔχει γλῶσαν, αἰσχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλωττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμηθῶν I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφεῦσι. ἀμφὶ κόρσᾳ μαλθακὸν γναφεῦσι I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ. γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γρύφ. γρύφε καὶ σὺ III. Mort. Per. 43. 363.
γυμνάζομαι. ἐπὶ τοῖς ἄρτοις γυμνάζεσθ I. Somn. 11. 15.
γυμνίσματα. τὰ γυμνίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοητ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμ. III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ. μεγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζουσα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεία II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευε Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφη. καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφικὸς. οἷον οἱ γραφικὸς τραγελάφους & τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιν γράφει II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς οὐδὲν καλὸν τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γράψεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορίων. ἐγρηγόρων I. Herm. 1. 740.
γρίφ. γρίφος σωτειδὴς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγε χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυβιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τ. γυμνασίε αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίου τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιδαίνειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰ τὰ σκέλη I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τ. δοκεῖν γεγυμνῶσθ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖ. I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorst. γυναικεῖαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τιν. ἢ βαρβάρᾳ γυναικὶ I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τὴ πατρὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκες I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικὶ τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμεν. III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδουχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνι. τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κανεῷ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατα δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυα I. Cat. 12. 634. ἰδάκρυσε μᾶλλα γελάσας I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτυλι. I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τ. δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτύλις αὐτῶν μειδιώσεις I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτύλις βαφεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδικτέω I. Somn. 11. 16.
δάκτυλ. I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐπτεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτεινούσης I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τ. βωμ. I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμόξενος I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύσᾳ I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τ. τ. Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τ. Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶος. Δάου πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖος. Δαρεῖε II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δῆς, δῇ II. Alex. 47. 252. δᾷδις ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.
Dativo praecedenti ſubjungitur accuſativus III. Elect. 3. 88. f.
δάφνη, φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Aſin. 17. 585.
Δάφνιδα v. notam, ſi de accentu ſolicitus es III. Meret. VI. 293.
δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Aſin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντιδοῦν δὲ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. καὶ πεδίαι δ' ἐπαίσαν II. 1. Ver. Hiſt. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Piſc. 42. 611.
δῆσις. τὴν δῆσιν II. Bis Acc. 14. 808. δῆσιν εὐγνωμονεστάτην ἐδέησε II. Salt. 63. 301.
δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικερῆσαι — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομεν — ἐπήρκεσε τοῖς δεομένοις τῶν φίλων I. Tim. 5. 109. ἃ γὰρ δεῖ, F. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρίας III. Meret. VII. 296. εἰδὼν δήσει με ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.
δεῖγμα I. Prom. 2. 25.
δειδω. δείδιας μὴ ἐνδεὴς τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἄπαιδα I. D. Deor. XII. 1. 234. δειδὼς καὶ τρέμων I. Somn. 9. 13. δείδικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.
δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς τὰ πάντα προσοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δείξατε II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀσκληπιὸς δείξατε κατὰ τὴν παγκράτειον I. Somn. 8. 11. δειξομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.
δείλινος. τὸ δείλινον II. Jup. Trag. 15. 658.
δειλός. λαγωῶν δειλότερος I. Somn 9. 13.
δεῖνα. ὁ τοῦ δεῖνος I. Somn. 11. 15. το δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.
δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ὦδεν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
Δείνων III. Macrob. 15. 218.
δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.
δεῖπνον φορτικὸν — δορυφορεῖν σὺν τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζειν II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι σωτικὸν ἐγίγετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.
δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.
δεκάς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.
δέκτρια III. Epigr. 22. 681.
δελεάζω I. Piſc. 47. 614.
δέλεαρ I. Tim. 22. 136.
δέλτος. εἰς δέλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.
Δελφοὶ. καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.
δένδρεα Ἰνδικὰ III. Epigr. 19. 679.
δένδρον. ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων II. 2. Ver. Hiſt. 42. 134. & 135. δένδρεα ποιεῖς III. Tragop. p. 647.
δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι I. Tim. 43. 156.
δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.
δεξιῶς ἐνίγκαντος III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξάνιζον II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὦ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσεως δεῖται καὶ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. δεῖσθαι τύχης ib.
δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ὑδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσθαι ib. ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔστι οὐ φαύλου ὀργάνου ib. τὸ δέον παραιτήσασθαι ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖον ἀφισόμενον τῶν τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.
δεῦ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεήσειν II. Tox. 47. 553.
δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.
δέρειν. ἀσκὸν δερεῖν I. Nigr. 27. 67.
δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς II. Tox. 29. 538.
δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. εὐεῖ δεσπότῃ III. Bacch. 2. 77.
Δευκαλίων. Φαίθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.
δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Piſc. 42. 611. δέξαισθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.
δέω. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε καὶ δέω III. Pſeudol. 2. 162. καὶ ἐδεῖτο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι. non δεδεῖσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένων τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεθὲν II. Amor. 32. 432.
δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἴθι δή, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἄπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.
δίγμα. δίγμαλα II. Gall. 25. 740.
Δηλιος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120. & 121.
δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.
Δημαίνετος III. Dem. Enc. 15. 503.
Δημητρίου II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.
δημιουργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii ſunt οἱ τοῦ Καδμου καὶ Παλαμήδους τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.
δημοκρατία I. Tim. 57. 175.
Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένῃ ib. 2. 492.
δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.
Δημωναξ. περὶ δὲ Δημωνακτος II. Dem. 2. 375.
Δία τὸ πάτριον III. Patr. Enc. 6. 230. Δία τὴν ῥητορικὴν καὶ παιδείαν I. Somn. 12. 17.
Διαβάσεων. ἐπὶ συνέσει διαβιβασθησόμενοι I. Nec. 6. 43.
διαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.
Διαβεβιωκότες I. D. Mort. V. 2. 344.
διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.
Διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.
διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.
διαζευγνυμι. ἀλλ' ὦδέ πως ἥτις ἂν διαζυγῇ τὸ σωτηριώδες, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὰ I. Jud. Voc. 7. 91.
διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.
Διαθήκη. θεᾷ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.
Διαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
διαιρέω. διῃρημένου κοπίδα II. Tox. 55. 560. διῃρημένους τοὺς ἀκοντας ib. 40. 548.
δίαιτα I. Herm. 86. 830. μονήρης δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. καὶ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετιδιήτησεν ἑαυτῷ I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης I. Nigr. 12. 51.
Διαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
Διακρίων I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακρίδον II. Amor. 3. 400. διακριδὸν ἐγὼ πόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὰ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐμὲ σμικρῷ διαλάττοντι I. Prom. 1. 25. εἰ δὲ δὴ τούτῳ διήλλαττον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτο Ib.
Διαλλάττω. διαλλάττουσας II. Abd. 10. 168. διαλλάττοντ̓ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογ☉ I. Prom. 5. 30. Δευκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ἐν τοῖς μὲ σώμασι διλύσειν ὁ χρό☉ I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμάχομαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρέψατό μοι μὴ διαμάχεσθαι I. Nigr. 10. 49.
Διαμηνυούσιν I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπέρω. διαπόρας τῷ ὕσῳ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπεπέρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπηγνυμι. διαπεξαρθρῶς I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσεσα I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Δίασια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τὸ Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διασιωπάω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπάω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύρωσις τοὺς τραγικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχέζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διαχέζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διαχάττω. διατάττειζ̓ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατείλω. τοῦτο τὸνομα διτίλεσιν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὲ διατείλεσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθέσω II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθεῖη ἐμὲ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθη III. Pseudol. 25. 181. διατίθενται II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρίχω. διαθραμεῖν III. Philopat. 17. 603.
Διατρίβω. οὐ μουσαγέτᾳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ἤδεσα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεχθῆν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἤθει τῇ πολιτείᾳ διενεχθῆν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδρμὰν μηχανὴν τὸ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διαφθαρέντα ἅσμαλα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλ☉ ὢν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλε utitatius esse quam διδασκάλαις I. Somn. 1. 1.
Δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς κὴ τὴν ἐτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀνθρώ, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ὧν τινα αὐτῷ τιχεῖν δοτέον I. Somn. 1. 2.
Δίειμι. διαπορεύων Gr. mavult διαγομένων at non opus II. Tox. 33. 541. διέμεν ib. 43. 551.
Διεκδύνω. πεφὼ διεκδῦναι I. Herm. 65. 809.
Διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
Διεκπερόωμαι. διεκπλωσόμενον III. Philopat. 1. 585.
Διέξειμι I. Nigr. 9. 49. τῇ ὡς ἐπεφρατὶς τὸ πάθαν ἐκυλίξατο διεξίων I. Merc. Cond. 37. 696. διεξίον☉ III. Philopf. 5. 33.
Διεξέρχομαι. ἐπεισέξεται & διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξῆλθον II. Tox. 34. 543.
Διεύθυνω. διευθύνετε τὰ ῥήθρα I. Nigr. 9. 49.
Διεπαίρω. διεπαιρωθῆναι II. Gymn. 25. 908.
Διεγεῖρομαι II. Amor. 16. 416. τί ἐ διεγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διεγεύρθμαι II. Amor. 42. 444.
Διθύραμβ☉. ποιηθέντων διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
Δίζημι. δίζησα αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
Διϊχνίζομαι I. Herm. 31. 771.
Δικαιοσ. φατικὰ μὲ, τῇ δικαιοῖ, ἀλωβῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
Δικαστήριον. τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον συμπεσῆλθον II. Tox. 18. 526.
Δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
Δίκελλα. ἐπιμιτρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
Δίκη I. Pisc. 40. 608. Δίκη Φωκάτων I. Jud. Voc. 1. 82. ὦ δίκη τ̓ δίκης III. Philopat. 16. 602. μόνη δίκην ἐπάσης III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκαν τίσων II. Asin. 23. 591.
Δίκρανον I. Tim. 12. 120.
Δικασπόλια I. Cont. 1. 490.
Δικμαίρτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσι☉ I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγεῖ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαῦλας III. Adv. Ind. 15. 111.
Διόνυσ☉ III. Mort. Per. 4. 328. ὑδὲ γὲ πρὸς τ̓ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
Διοπίτης II. Icar. 2. 753.
Διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δί☉ II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. Διοσκόροιν III. Conv. 32. 440.
Διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
Δίς. δὶς Δῆ πασῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
Δισκοφόρ☉. τῶν δισκοφόρων III. Philopf. 18. 45.
Δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
Διστολογίαν. εἰ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
Δισυλλάβα II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἀναψαίρω☉ διφθέρων ac simil. I. Tim. 6. 110.
Δίφυος I. Prom. 5. 30.
Δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
Διψαλι☉. διψαλέον ἡνιοχεῖσθαι I. Tim. 14. 124.
Διψάω. διψῶν I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῶν πεινῶν II. de Luctu 16. 929.
Διώκων II. Gymn. 19 898. διώκοιλες II. Amor. 22. 421. διώκοιλες ἐ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ὑτότι Δίων☉ &c. I. Nec. 13. 474.
Δλωξις. κἀκ τ̓ δλώξεως III. de Domo 27. 206.

δικίω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δικῆς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δικῆς γραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δικέϊ II. Astr. 9. 364. καί μοι δικεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδίκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμύητος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. εἰ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαιμεν I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν αἰτεῖς δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δόξασά τι ἢ Παιὼν ὀργὴν ἢ τινα θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. κῆ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἅπερ δόξαν III. Char. 22. 632. διδόχθαι I. Tim. 42. 154.

δοκιμᾶν. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίας δοκιμᾶν I. Somn. 2. 4. τῷ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δολιχὸν II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμον ἡμιτελῆ I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὰς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαι I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτῆρ. δοτῆρας ἐσθλῶν I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλον. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δοχεῖον II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἔφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμυθον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τοῦ βιοῦ v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τῶν δραμάτων οὐ ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης σιγματίας. ὡς ἂν τὸ δραπέτην τὰ σιγματία, οὕτω τὴν μοιχαλίδα δίκτυσι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένης III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀτθικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. κῆ δύνατοι I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σῴζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμενον II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἐν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας I. Halc. 8. 183. δωνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. κῆ ἄλλως δύο I. Prom. 2. 187. δι' ὅτιες I. Cont. 4. 195. δι' ὁδοῖν II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. εἰς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσώδητον. δυσάντητον & ἀποτρεπτικὸν I. Tim. 5. 110.

δυσάλγητον I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτας I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητον ἦν περὶ τὰς διαλήξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυστυχὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυστυχέσι I. Nigr. 24. 63.

δύστηνον. τάτ' αὖτ' ἂ δύστηνα--ἔλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερὲς. ὁπόσα ἂν ἦ δυχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἐστι σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἑαρ. ἔαρ νέον ἰσαμβρίοις I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, κῆ τὸ ἔαρ τῶν πτηνῶν ib. 13. 52.

ἑαυτῆ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἐμφανῆ ὄντα II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐᾷ λέγειν, ὁπόσάκις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμην III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖον II. Alex. 13. 221.

ἕβρον μὲν ὕστερον III. Fug. 25. 377.

ἐγλαφυρίσθη II. Lex. 20. 345.

ἐγλάφου. ἐγλάφῳ III. Philopſ. 38. 64.

ἐγλυπτὴς I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφεδρότατον I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὦτα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκαλυπτομένου I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλλωπίζυμαι. λευκὸν ἐγκαλλωπίζῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσεις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλον II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ -- τὴν φωνὴν ἐγκόπτει I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσκαζ III. Hipp. 6. 72.

ἐγκυμόνιμον III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαίνων ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελις I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγχέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχυτρίζω. τὰ ἐγχυτρίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ἐν ἐγὼ μικρὸν ὕμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ ἐσ' αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δικαῖν II. de Luctu 5. 904. λαβόντες μὲ II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμᾶς I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῶν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῶν οὐ πιστὸν III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἕζω. ἐπὶ Διὶ δεξιὰς ἕζεται I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. ἕτοι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκαλεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθος. ἔθους τῷ μεγίστῳ II. Dem. 51. 392. ἔθη ἅπερ μακροβιώταται III. Macrob. 5. 210. ὡς ἔθους III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μίμησαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ τις III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα ὕφαμεν ἡμῶν III. Meret. IV. 286. & 287. εἴ τάχα II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδ.ω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσιόντι δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. καὶ μὴν τοῦ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἄπαντες αὐτὸν ἤδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεσαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πως καὶ αὐτός I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἴσιόν δὲ καὶ ὅτι ἃ πάντ' εὑρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδ.ω. γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἶδω I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἶδεν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γὰρ εἶδες II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσα τε ἔσται ὁπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόνον I. Tim. 43. 155. ὅπως ἴδῃς al. εἴδῃς I. Somn. 25. 20. εἶγε καὶ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν δ' ἴδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μισῶν ἰδὼν, ἢ μόνος δίξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν ἰδού I. Pisc. 51. 618. εἴσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopf. 24. 52.

εἰκαίος. τῶν μελλόντων — ἄρις δ' εἰκαίος I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔστι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρεῖχεν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι ὁ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῷ καθαράτῳ τὰ ἴσα III. Fug. 30. 382. εἰκοτως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἰκὼ I. Nigr. 10. 49. ἐοικάμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ σεσιτιά μοι λέγειν ἐοικας II. Amor. 1. 398. ἐοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκων I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακειόδω II. Imag. 18 478. ὁ φωτογητης δ' εἰκόν III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλλω θριτος II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἤεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapf. 11 735. εἰ μηκετ' ἐστιν II. Tyr. 11. 148. χρεὼς ἐστι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐστιν I. Herm. 61. 802. ἐοῦ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ἐ γὰρ ἦν καλαβας II. Afin. 30. 598. & 599. ψυχοδοῦ ἔσῃ πιστοπηκὰς II. Gall. 1. 704. ἔσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἰὴ II. Par. 6. 844. εἰὼν I. Pisc. 22. 591. εἶον ἐπιδεικνυς I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶσαι I. pro Lapf. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὁ δὴ ταυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ἃ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Afin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. marult ἔσι fed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας δὲ III. Dem. Enc. 47. 525. οἷα τυγχάνεις ἔδια τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. οὐκ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶπας II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἴπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε ὦ θεοὶ II. Afin. 47. 615.

Εἰρεμοάγχης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσίᾳ τῶ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη δ' I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερόν ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἴπτε εἴρωνες οὐ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀλφεὸν εἴρωνες οὐ τοῖς λόγοις ib.

εἰρώνεια I. Prom. 1. 24.

εἷς εἶμι καγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ἀν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς οὐ τῷ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία στοὰ I. Prom. 6. 34. μοιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἐν in Edd. cum male III. Dea Syr. 35. 480. ἓδέ ἐν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς εἴτ' οὐ μυρίοις; I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδόντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥστε λόγῳ ἓν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναβίβασον τὸ κυῦον I. Harm. 3. 855. ἓν ἐνὶ θεμέλιον II. Q. Hist. 2. 3. ἓν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro οὐ II. Afin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀκιδὼν II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Afin. 17. 585. ὁρίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυσικεῖ II. Amor. 44. 447. εἰς πλάτη III. Epigr. Omiff. p. 692. εἰς διδασκάλῳ utitatius quam εἰς διδασκάλως I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅτι ἡ I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσείδω. εἰσιδὼν μοι III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.

εἰσέρχομαι. εἰσέλθε δὲ μοι φοβηθέναι I. Prom. 2. 26. εἰσιόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιῶν. ἐσποιεῖτε φρεσὶν αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῆ γομίᾳ I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι πῆς &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶ σκελοῦ II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφιεὼς I. Herm. 26. 764. ἕκαστω II. Abd. 4. 163, ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 303.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δῶρον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκατι I. Pisc. 3. 573.

ἑκατόμοῦν I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκδάκνω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. ἡμᾶς ὁ παίγνιον ἐκδαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδέρω. ἐκδαρμένε τινὸς Ἔρωτα I. Somn. 12. 18. ἐκδεδαρμένας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδικος II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐστιν I. Herm. 41. 784. ἐκεῖνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης δ' ἀπέρχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι θεσπέσιον III. Pfeudol. 2. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνος II. Afin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δὲ σε φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης J. Br ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνας ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκεχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθήσκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκθορίω. ὃκ μητρῶων λύθρων τοιοῦτος ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ὃκ τ' ἰόντας ἄζωστος ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ὃκθορεῖν I. Herm. 71. 813.

ὃκκαθαίρω τ' βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.

ἔκκαυμα. ὑπὸ τ' ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.

ὃκκλησία. πραύθεσαν αἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.

ὃκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.

ὃκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.

ὃκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.

ἐκπερμαντύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκπερμαντύλμοι II. Tox. 6. 512.

ὃκκωφόω. ἐκπεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκπεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκπωφᾷ & ἐκπωφοῦν. I. Tim. 2. 104.

ὃκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.

ὃκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομβρῷ III. Tragop. p. 658.

ὃκμάσσω. τὴν ποιμῆνα ὤμοσε ἐκμιμήσεσθαι ὃν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.

ἔκμετρος. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἴδοξε II. pro Imag. 18. 496.

ἐκμυζάω. ὡς παῖδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ φάσις ἔλκει τὰς δυνάμεις, ἢ προσπίφυκὸς ἐκμυζᾷ ὃ κενοῖ I. Tim. 8. 114.

ἐκνέω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.

ἐκπίπτω. ἐξέπεσε ἐγὼ δὲ ἐσώρισον I. Nigr. 8. 48.

ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι ἢ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.

ἔκπυος al. ἐκείνους III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκποδὼν vel ὃκ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.

ἐκπροθυμῶ τῷ ἀγῶνι II. Gymn. 39. 920.

ἐκπροφορέω I. Prom. 4. 29.

ἐκσείω. ἐκσεῖον τ' ἄκλον I. Tim. 43. 156.

ἐκσάλος III. Nav. 39. 273.

ἔκτος. ἔκτατον al. ἔκπτωλον I. Jud. Voc. 6. 90.

ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.

ἐκτραχύνω. φιλοτιμίαις ἀνθρώπας ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.

ἐκτυχόω II. Tox. 30. 539.

ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομβρῆς I. Nigr. 34. 76.

ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.

ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.

ἐκφυσάω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμβον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.

ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.

ἔλαια. ἔλαιαν ὃκ τ' μορίας II. Gymn. 9. 889.

ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.

ἐλαύνω. ποζυγὶς ἅρμα ἐλάσας I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τ' ἱππόδυτ' &c. II. Abd. 13. 171.

ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.

ἔλεγχος. προλόγων εἰς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.

ἐλέγχω. ἐληλεγμβένων non ἐληλεγχμβένων. — ὁ Σωσθένης αἰδεσθεὶς ὡς ἐληλεγμβένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμβον τι ἢ ἀγνημονοῦν II. Imag. 11. 469.

ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὶ μηχανῆς II. Q. Hist. 22. 30.

ἐλεύθερος. τύττεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.

τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.

ἐλεφάντινος ὤμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.

ἐλέφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τ' μὴ τ' Λάγυ πρῶτον ἐλεφάντων θήρας συσήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ ἢ τ' ὁμοιστρόπων I. Prom. 4. 29.

ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.

Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.

Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φασὶν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.

τ' Ἑλλάδος ὅρισμα III. Dem. Enc. 10. 498.

ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.

Ἕλλην. κατὰ τ' Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.

Ἑλληνικός. τ' Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.

Ἕλλην III. Herc. 2. 83.

Ellipsin verbi ἄγω vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τ' τίχνης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη post εὔρωσιν in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ ἢ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λέγε post μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμεν II. Gall. 18. 730. voculae ὀδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad ἢ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμου ἰέναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.

ἐλπὶς τῷ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. ἢ ἢ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.

ἑμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀναστοχάσωμαι II. Asin. 20. 587.

ἐμβάλλω. ἐμβαλόμβοι ἦν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.

ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.

ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.

ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον I. Tim. 1. 99.

ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. ἢ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.

ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.

ἐμέω I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.

ἐμέω. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.

ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημβένος II. Gall. 27. 744.

ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος — τὸ μέντοι ἐμὸν — τόγε ἐπ' ἐμοὶ· τὸ δὲ ἐμὸν — τὸμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.

ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.

ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.

ἐμπαροινέω. μίμνησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῦς. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.

Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.

ἐμπειρία ἢ λογισμὸν φέρουσα θρασύτας ἧκισα εἴσθει I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.

ἐμπήγνυμι. κολλάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.

ἐμπίπλημι. εἰς ἐστέραν ἐμπεπλάδμοι & μεθυσκόμβοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλασμένους II. Bis Acc. 21. 820.

ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.

ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.

ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμῳ III. Deor. Conc. 4. 529. ἢ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρῶθ. τὸν ἀκρίτολον ὑπόστρατας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπρισι al. σωνέπρισι I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἔμφραττ. εἰ μὴ ἐμφράξεται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχ☞ I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omiſſum ante ὀφθαλμοῖς II. Aſin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemſt.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μιγάλῳ τιθιμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύθῳ II. Q. Hiſt. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν διοτι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν αἷς ὧν III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiſſ. 687. ἐν δὲ ἐ ἄλλαι ξέναι III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πλαγαῖς II. Aſin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Carap. 2. 623.
ἔναγχ☞ II. Q. Hiſt. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγώνι☞ πνοῦς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνιαύτιν, αἰγὸς πτῶσις &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. in Προξενίας vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστι vide III. Cronoſ. 11. 393.
ἐναντί☞. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πολίτῃ ἐναντί☞ τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν ἡδὺ εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούειν ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἐναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐνάργης II. Amor. 17. 416.
ἔσωλ☞, ὁ ἐντὸς τοῦ αὐλοῦ. ὅθεν ὁ λόγ☞ ἔνωλ☞ ὁ ἐντὸς ὢν τοῦ ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδεκυς. κατέδαρθον ἵνα ἔνδεκυς I. Somn. 4. 7.
ἐνδὴς. πᾶν γὰρ εἰδὸς ἐνδὲς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδὲς; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδία. ἐνδίαν *Fl.* ἐνδῆς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἐνδιδῶμι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακιδῶναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδωσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδώσω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδόντ☞ II. 1. Ver. Hiſt. 29. 93. τοὺς ἐνδιδόντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδοθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδόσιμον. τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδον σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τῶ ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενα πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ἐ νύξ I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθεν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ ἢ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιος☞ I. Tim. 56. 173.
ἐννοῶν. σὺν ἐννοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι ἢ ἃς σὺν οἰδὲ φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομ☞ II. Salt. 2. 267.
ἔνορκ☞. ἔνορκον ποιησάμενοι III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἔνοχ☞ III. Calumn. 24. 156. ἔνοχ☞ τῷ κακώσαντι II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνστάζω. τοῖς ἀνοικείοις ἐνστάζων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἔντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστῶν II. Amor. 33. 433.
ἐντελίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντίμως. ἐντίμωσεν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντιχ☞ I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τῆ ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο ſc. ὁ Ἑρμογλυφικὸς vel ὁ θεῖ☞ I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλι☞ ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικαικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῶ ἐνυπνίῳ ib. 1. 1. τῆ ἴρητα τῶ ἐνυπνίῳ δυνόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνυχία al. εὐυχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ ἢ δέκα I. Prom. 20. 202. ἓξ ὥραι III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευσε πρός με I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖ☞ II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *Jenſ.* ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδινασία. ὅπως μείλαροι σῖτοι ἐξαδινασῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι☞. ἐκ τὸ ἐξακοσίου II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ ἢ ἐμὲ ἐξηπάτησε ib. I. 1. 204. ἐξαπατᾶσθαι male pro ἐξαπατᾶσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένης II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 101.
ἔξειμι. ἐξὸν ἐξῆκε σοι ὁ χρόν☞ I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξειμιώσεις ἐξελκομένου I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ ποιὰ ἐξεργάσατο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pſeudol. 27. 184.
ἔξεστι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἔξεσε III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξετασμόν☞ ἐν ποιαῖς πράξει, vulgo τάξει II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Piſc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγώμεθα I. Prom. 3. 27.
ἐξίσωτης III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδ☞. ἐξόδους ποιαῖς τεθυμμένοις III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχίσμοι I. Piſc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦντες II. Amor. 24. 424.
ἔξω τὰ πατάγια pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τὰ ἀδύβαιν I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκώθ. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἐξάδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Nec. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξω☞ I. Tim. 22. 132. ἔξωσαν III. Adv. Ind. 25. 130.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐνινήσια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴν δὲ πρὸ τῆ ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hiſt. 21. 30. ἐπάγειν σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ-πον ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπάγω τὸν σφαγὸν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένου I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ τιμῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων ἀξιώτατον III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶν I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινῶν τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινεσόμενοί σε I. Somn. 7. 10. τὸν μὲ τύχοντα ἄκριτος ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμενον I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον ὧν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαιωρῶμαι I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρόμαι. ἐπαναιρήμενον III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὲ πάρος ὑμῶν ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆλθε πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάρας ὦν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τι II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Piſc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς κατηγορήμοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι, ὡς' ἐδ' ἐπῆλθ αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῆλθ δ' ὧν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῆλθ II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλέω. ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσον III. Conv. 12. 425.
ἔπεισε (I. ἔπεισεν ὁ Φειδίας τὸ Δία I. Somn. 8. 11. τὸν ἐπεισε II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπέλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπέλαυνε. ἐπελαύνουσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπισάντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epentheſis. per Epentheſin συγκῦψαι pro συγκῦψαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρας I. Prom. 5. 31. ἐπέρασιν Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παῤῥησιάζεσθ I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δ' ἂν τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμᾶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπράττεσθ ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδι I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπευωνίζω. νόμος ἐστὶν ἐπευωνίζειν τοῖς πόνοις τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπευώνισε — ἐπευωνισμένων τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπευωνιζόμενα I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἐχυρᾶς al. ὑπ' ἐχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & εἰ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ὧν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπὶ πύρα II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετταράων καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῶ θεῶν ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257 ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸ θέατρον III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτοις II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῶ μισθότου &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβαλλεῖ τὸ ὀφθαλμοὶ II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπιβλέψῃ II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβυλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβυλεύσῃ μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβυλὴ. τὴν ἐπιβυλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβυλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπίβουλον I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγίνετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὰ ἐπιγράμματα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἄκριτος πρὸ αὐτῶ ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξηται τῷ διιξέλθε I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπέδωκαν II. Aſin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζημιοῦ τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυβοῦμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμία. τὸ τὸ Πίσῃ Θεσσάλῳ Δία γενέσθ Φειδίας ἐπιθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτῃ τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικάπτει III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικαρτομῶ I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492, & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλειωθῆναι leg. ἐπικλωθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπον. ἐπικόπῳ τῇ ἀναβάθρᾳ χρεμάθρῳ pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρον I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρου II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ὧν ποτε κοῦφον πυρετὸς ἐπιλάβοιτο I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενον III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλέγδω I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλέγδω γράψω δὲ οἱ ὄνυχες ἔχρις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμηνυῖαι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἐχόν ib. 7. 36. ἐντελέσθαι ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδου & τιτυφωμένην σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδου τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶ I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθὺς ἁμαρτίνοος I. Prom. 7. 37.
ἐπιμηκεις τόλας III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκιστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 299.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ᾽ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τῦ ἐπιξῆσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπέρημι. ἄλλα τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδαι J. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσάντων τ᾽ Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλῆξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία κ᾽ λόγων ἴριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος ἐύη II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 300.
ἐπιῤῥοιντος I. Herm. 61. 803. χιόνι συχνῇ συμμιγνυμένῃ τῦ ἐπιῤῥοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιν III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμενος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπίω I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημοι. ὡς ἐπίσημος II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμενα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τας ἐπισολας de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισυρω. ἐπισισυρμὸν III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μᾶλλον ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὧδε δυναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθηναις Δεκέλειαν -- τυραννίδα ἐπιτείχισον item ἐπιτειλειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ᾽ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ᾽ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὐβοιαν &c. καὶ ἀσκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτλικὴν -- Φρούριον & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κάλακωχὴν τ᾽ χώρας & ſimilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδ. ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἰ πως III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ δ᾽ ἐπέθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπίζω I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτος. ἐπιτριπτότατα I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. ὅς τι πράξεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζας I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτᾶν I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρεῖν I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τα τ᾽ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα ἐ ἀκαίρως παῤῥησίας τα ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ᾽ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετη) σὸν οὐ θυραίων τὰ ἐπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπίχρων II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψαύω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἕπομαι. εἵπετο μιθ᾽ ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπου μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἑπομνυμι I. Tim. 47. 161.
ἑπομόσαι I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἑπτὰ. ἕπτα πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖσθαι τοῖς λοιπομένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη ib. ἀνεπαίσθοις μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτάπις I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὴ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα εἶπεν II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ᾽ τοῖς καλάμοις κατὰ τ᾽ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπα τις I. Herm. 31. 772. ἐτωσὶ μ᾽ εἶπεν I. Tim. 8. 114. σὸν ᾗ τὴν βύλην, σὸν εἰς τ᾽ δῆμον εἶπον I. Prom. 6. 33.
ἐπωδή. τὴν ἐπωδὴν ἐκείνην ὑποτυθρώσας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν σωτηλθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ᾽ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἐραν I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐράω I. Nigr. 38. 81. ἐρῶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνατων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνεράστων I. Tim. 27. 141. τ᾽ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ᾽ ἐρώμενον πιτιᾷς II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. εἰργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μεγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμοιβαῖς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῦ ἔργου διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἕρδω. ἕρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἐρεισμα τ᾽ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρήμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἴριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμάραγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τῷ κρείττονος ἕρμαιον ὢν I. Somn. 9. 13. καὶ ὧν ἕρμαιον ποιήσεταί σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς ποιεῖς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἡ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

ἐρ-

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμοῦ ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂ γένοιτο I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἕρομαι. ἧ ἕρηται II. Afin. 33. 602.
ἑρυθήμων I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. ἢ ἐλθὼν ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ στι ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ ὠδηκεστάμφοροι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ τοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς ἐλθεῖ II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμψουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖα pro cū τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Afin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος ἀναδυσόμενος II. Gymn. 36. 917.
ἔσημοι. ἐσιώτων III. Dea Syr. 34. 479.
ἑσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἑσθῆτι II. 2. Ver. Hiſt. 12. 110. ἢ λευκὴν ἐσθῆτα λαῶν ἰδυθύτει I. Nigr. 14. 53.
ἑσθίω. ἑσθίων τι τῶν ἀποῤῥήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑσπέρα. ἑσπέρια δυτικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
ἢ μέσῳ ἑσίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστιᾶν II. Dem. 33. 387.
ἑχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἐχατιὰν τραπέμων ib. 6. 110.
ἔχατος. ἐν ἐχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίραις σιωὴν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σπανίσας τὴν ἐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς φιλοσόφους ἢ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. ποῖοι γὰρ οἱ κάλακες, ἢ τί πλέον ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶ ἑταίρων τις ὁρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Geſn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι καὶτοῦ εἰκῆ ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν δοκάσιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀφ' πέντε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἦκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopſ. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapſ. 5. 730.
εὐαδίαντος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὔαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγενεῖος II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Afin. 20. 586.
εὐγλάγετος III. Tragop. p. 670.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει αὐθις τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρω ἢ μάλα εὐδοκιμοῦντα I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμον ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
εὐεργέτης ἀνακεγεγράφη I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθείαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῶ πάλαι I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τῶ βίῳ II. Amor. 34. 434.
εὐκλεὶς. βίος εὐκλείστερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopſ. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapſ. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὖνις. νὴ Δία, εὐνεῖρε I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔνιν ἀναβάπτοδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ὁ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐπορία II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτως II. 2. Ver. Hiſt. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἴσασας ὑμῶς ἐκ τῶ γεγραμένων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὸν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδειον II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Afin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίως ἔσαν ἀρχαίων εὑρίσκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὐρυθμία μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὸ τῆς Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὔρωπος. ἐν Εὐρώπῳ II. Q. Hiſt. 28. 36.
εὐρωτιάσει I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. ἢ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια ἢ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχεῖν. ἠυτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ὁρᾶς II. Amor. 7. 404.
εὐφημεῖν. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτη III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυῆ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριτίαν. εὐχαριτήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. ἡ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τῆ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξαίμην ἄν II. Q. Hiſt. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔωνος. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ἅτινα εὔωνα παρέλαχε τὰ καλὰ — εὔωνον ῥίπτειν τὸν λόγον — ἅτινα εὔωνον ὄντως καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — οὐκ οὐσίας ποιητικὰ τὰ εὔωνα — εὐωνότερος τῆς ἀπεκεκηρυγμένου I. Nigr. 23. 62.
εὐωχέω I. Tim. 43. 155.
ἐφεδρος II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἐφέρμα III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνων τὸν ἐφηδόντ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφιέναι σε τὰ τοιαῦτα οὐ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφίστατο. ἐπιστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπίσησας ἐμαυτὸν — ἐπισὰς ἐφείμενα — ἐπιστάντες στιχῇ — τὴν πορείαν ἐπίσησας — ἐπίσησαι τὸν στόλον, τὴν φυγήν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὑτὸν ἐπίσησας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπίσησας — ἰδοὺ ἂν ἐπίσησας — κἂν ἐπιστᾶσι διατρεπόμενοι — ἐννοεῖν μὲ δεῖ ἄφνω μὴ ἐπίσησας — ἄξιον δὲ ἐπίσησαι πρᾶγμα — ἐπίστησας τὸν λόγοισι — ἐπιστᾶσαι τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεπρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθείς III. Philopſ. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχων. ὅπως τι τῶν ἔχω — εἰ καθάπερ τῶν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐν σκευῇ καὶ εὐποιίας πρὸς τὰ ἐγκαχειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἴχον δυνάμεως — φήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἐχ ὅτου τρόπου μένει ἔχειν — ὅτου δὲ ἔχοιτο γνώμης I. Nigr. 1. 38. ἃ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γράφειν I. Somn. 9. 14. ἃ δὲ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Aſin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε νήφων ὑστ© II. Icar. 28. 785. κακῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχομαι ἄλις vulgo, ſed pro eo exhibetur ἐμαυτῷ ἄλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ τοῦτ' ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχων ἐμπειρίαν σραληγικὴν II. Q. Hiſt. 37. 49. ἀφ' τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχεσα III. Nav. 5. 251. καλιαπᾶς ἔχουσα I. Nec. 14. 476. ἔχουσα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκλω ἔχουσις I. Nigr. 22. 61. τῇ πομπεύειν ἔχουσις ἡλικίαν I. Somn. 1. 2. ἀπρὶξ ἐχομένης αὐτῶν ἰάμβου I. Nec. 5. 462. ἔχετο *Jenſ.* vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἕψεω. ἥψων II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἠωθινὸς I. pro Lapſ. 1. 725.
ἠώλου γὰρ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἠώλου μνήμην I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τῆ παλαιᾶν γραμματικῶν καὶ τὸ ζμύρνα ἢ τὸ ζμικρὸς ἀφ' τοῦ ζ κατηχήτο καθαρεύοντος πάρεργον τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hiſt. 29. 39. λαγὼ βίου ζῆς I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶ ἐπὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι reſtituitur ζῶ ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἂν al. ζῶά γ' ἄν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. ὁ τοῦ Ζευγίτου II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κλῆθ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκραλε αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενεήτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ὑπερχόμενος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλητὸς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίαν Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ἐχούσας τι II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕκτορα ὑπήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Piſc. 11. 593. φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τὸν Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ λάτρεπαι II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τιμᾶτε I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ἱμέρτη Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνήσεται III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἴτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιῶν I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζήρις. τὸν Ζήριν ἐοῦσα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφος. ζωγράφει III. Epigr. Omiſſ. 689.
ζωγρέω I. Piſc. 3. 572.
ζῶον. αἷς ζῶσα II. Aſin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζόπυρα τῆ Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀβελτερώματα τῆ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς κύλικα I. D. Mort. VII. 2. 357.
ζώνη. ζώνης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰκῆ II. Q. Hiſt. 17. 26.
ἦ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέσθου αἰμάζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέσθου αἱμάζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέεται II. Aſtr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδ' ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεται γὰρ τῷ βίῳ ἡδοῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονὴ. ἡδονὴν τὴν τρυφῆς, μέχρι τοῦ φεύγειν ὑφίστης μόνον I. Nigr. 33. 76. αὐτῷ τι ἐν πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἥκα

ἥκω νεκρῶν παιδιῶντα &c. I. Nec. 1. 456. ἧκε γὰρ ἄν σε I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκιν ὁ Διονυσίᾳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἡκέτω v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκιον ἐς τ βίον II. Gall. 16. 726. εὖ ἡκούσας II. Imag. 11. 469.
ἕλικρον. περὶ τῦ ἡλίκτρα III. de Elect. 1. 86. & 87. ἡλέκτρα II. Amor. 26. 426.
Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.
ἡλιὰς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἡλικία ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσωθ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τῦ πορφυρίνου ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλιθ. Διὸς καὶ Ἡλίᾳ I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τ ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίῳ III. Philopat. 4. 590.
ἅλθ I. pro Lapſ. 7. 733. ἅλφ τ ἅλον ἐκφοίων I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρα ἐπιτηδείθ opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μετ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερθ &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἡμεροδρομίον I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμέτερθ I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρας al. ὁμετέρας I. Prom. 19. 202.
ἡμίθεθ II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἡμισέα μὲ γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.
ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμίτομθ I. Piſc. 49. 617.
ἡμίφωνθ I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἡνίοχον περὶ II. Gall. 1. 703. ἥν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίοχθ I. Nigr. 29. 68.
ἡπίαλθ II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. ἐχ Ἡρακλῆς ἑτός ἐστι; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὃ κατὰ τ Ἡρακλέα μῦθον I. Som. 17. 21. ἃ γὰρ Ἡρακλῆς ἔτας III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέες οἱ ἀθλήσαι καλῶν II. Salt. 78. 309. προτέρα Ἡρακλέης III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέης γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τ Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ καθακαυθέντα I. Herm. 7. 746. εἶον τ Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἡρέμα καὶ γλιχῶν I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἡριδανός. ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἡρίον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικθ II. Q. Hiſt. 35. 46.
Ἡρόδοτθ τῦ Λύξα v. notam III. de Domo 20. 201. τ Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.
ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τ ἠῶον II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Ἡσίοδθ I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδθ μὲ ἥμισυ τῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδθ ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τ Ἡσιόδε θεογονίας ἔργων II. Icar. 27. 785.
ἧστον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστθ λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστθ Δημήτερι III. de Domo 29. 206. Ἥφαιστίων II. pro Imag. 27. 505.
ἔχθ. καὶ τ φωνῆς ὁ ἔχθ I. Nigr. 7. 46.
ἔχω I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν Θάλασσαν ἐμβαλεῖν I. Tim. 56. 173. ἢ καὶ γῆν Θ Θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιθ III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 818.
Θαλῆς. Θαλοῦ σιφάνῳ I. Piſc. 46. 613.
Θάμβθ. τῷ Θάμβει ἅμα χαίρειν I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τῦ σφόδρα Θάμβους II. Amor. 14. 412.
Θανάτῳ κρίνειν III. Mort. Per. 43. 363. καθαφρεῖν Θανάτῳ ib. 23. 346. Θάνατθ. τὸ βιότου Θανάτῳ I. Cont. 17. 512. συνιλάμβανον ἐπὶ Θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τ Θάνατον ὀρχούμθ II. Aſin. 19. 586.
Θανατοῦσι II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.
Θαῤῥεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. Θαῤῥεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ Θαῤῥεῖν I. Harm. 3. 856.
Θάσιθ οἶνθ II. Amor. 27. 427.
Θάτερθ. κατὰ Θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τ χαλκὸν Θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους Θαυμάζειν v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὸν Θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι Θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ὀλίγα τε Θαυμάζειν τ καθεστωσῶν I. Somn. 13. 19. Θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμασθείη ib. 8. 11. Θαυμάζεσθαι ἄξιθ ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνθ λόγοις Θαυμάζεσθαι ib. 7. 20.
Θαυμάσιθ. ὁ Θαυμάσιθ δὴ Ἀλκιβιάδης III. Convit. 35. 442.
Θεά. τί ἂν αἱ Θεαὶ, ὦ Παυσία &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τοὺς Θεοὺς III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. Θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπτὰ δημοσίᾳ I. Nigr. 19. 57. Θεάματα ἄλλα Θ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατής. πᾶς Θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖθ I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ γὰρ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς Θέλουσι II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ὃ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοποιεῖν. Θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπθ II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόπομπον III. Pſeudol. 29. 185.
Θεσπρότθ II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὸς I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς αἰτίᾳ I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ὡς μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἴσα Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. εἰ Θεοὶ ὅ σῖτον ἴδοσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τ τελείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τ' Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βουλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντησας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὡς Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ἑπόμενος αὐτὸν Θεοῖς ἵκασε II. pro Imag. 19. 498. οὐχ ὅπως Θεοῖς I. pro Lapf. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Afin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τῦ λόγυ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ' μισαρίων τοὺς Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγυ ib. 25. 566.

Θερμαύτριζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμοὶ ἴταξ ρ &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρίαν. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρῶτον ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεις I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήτη. τεθηπὼς I. Tim. 28. 142.

Θηριώδες. ἅρμασι Θηριώδεσι III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνωσπάστων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκληδονίων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέκειται I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσας κάτω ποτὲ νεκύων I. Somn. 13. 19.

Θῖβη. ἐν Θίβαις al. ἐν Θήβαις alii malunt Θήβαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἐδὴν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τῦ Θουκυδίδυ I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ἡ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα Θρασύνεσθαι ἤκιστα ἐῶσθαι I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θρίαμβος. ὅθεν ἡ πομπὴ ὁ Θρίαμβος, ὃν προείλισσον ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ἀκύστερα Θριδακίνοις φύλλοις προστοιμάσαι II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ἡ τριχὸς ἀφίτε &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τὸ τε μύτακος ἔπληξα, ἢ τ' τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον ὀψαλίου I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατήρ. Αἴολις τῇ Ἑλλήνῳ Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμβρα Ἄτιλλος al. male Θυμβρὶς H. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. Θύμβρον I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρατῆσαι I. Herm. 12. 751. ἵνα Θυμὸν ἔχητε III. Philopat. 27. 616.

Θυμοκάφηλος II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ὁ μυχοῦ τ' σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὡς Θύραι & ὠθίζειν περὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ' ἐτίθεσθε βόθυλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ' πολυθυμιάτων ἑστώσας Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρεὸν. τεθυρεοῦσθαι ἐξέδους πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρεὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλεῖν τὰς Θυρεοῦς σαινοντας ἢ τοὺς δισπότους I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ὅτε Θύων ὤφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάσχυς σκαφαγωγὸς II. Salt. 39. 290.

Ἰαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καίτοιγε ἀπὸ τ' ἰαμβείου I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰασταὶ κολευόρμου II. argum. Abd. 159.

Ἴασων. τ' Ἰάσονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὲ τ' ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ' ἀμφοτεροῖσιν I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τῆς πόλιος φυτεύοντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰητροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πίνυσα ὡς ὁ Ἄμασιν αἴτιε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὶ ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὸν ἰγνὺν Gr. vult ἰγνὸν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ' Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ' Ἰδαίων Δακτύλων ὧν &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. πολλὰς ἰδέων φύσεις I. Halc. 4. 180. τ' ἰδέας κινουμενικὰς III. Char. 26. 635.

Ἰδιότης II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιῶν. ἰδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίᾳ ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτου τρόπου ib. 67. 808. οἱ μὴ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἱδρυσεῖς II. Par. 47. 872.

ἱδρῶσι. ἱδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἣν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἐγὼ ἑταίρᾳ, τ' δὲ Θεσμοφόρῳ ἱερειά τις ἦσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερεῖος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. σὺν, ἀλλ' ἱεραὶ εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματέων III. Philopſ. 34. 61. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνθέμεσι II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατα III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστορία II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκανὸς ἴσχ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ Περικλείης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίᾳ λέγω Πηνελόπῃ ib. XXII. 1. 268.

ἱκεσίου I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκετεύω II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ὄφελεν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν παραπλησίῳ χειμῶνι I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipf. 3. 236. & 237.

Ἰλιάς. βῆτα τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἰλιγγιᾷν I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἴλιεὺς I. Pisc. 38. 607.

ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.

ἰμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἰμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἰμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.

Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδὸς. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ᾶν cur Frater non subscribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μενοῦν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξώδης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλειος. Ἰόλειος I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰονικός. ἢ τὸ Ἰονικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. ἐν οἷ' ἰῇ I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος III. Macrob. 24. 226.

Ἵππιας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἵππιν III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλάθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγως Φύσις vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥᾳψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων ib. ἱπποκενταύρῳ δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππονικος. Ἱππονίκου καὶ Καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.

ἱπποτόλος II. Q. Hist. 49. 59.

ἵππος. de equorum insano studio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς πεδίον τὸν ἵππον I. Pisc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱριοειδὴς II. Q. Hist. 19. 27.

ἱστηγορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἱσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ III. Nav. 20. 262.

ἱστοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. ἐν ἴσῳ κινδυνεύειν τῷ φόβῳ — ἐν ἴσῳ μαχεῖσθαι — λαμβάνειν δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη — ὅ τι γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξει ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ φαίνεσθαι — ἐξ ἴσου φανῆναι — εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τὴν συμφορὰν ἔξω — τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν ἐξ ἴσου μοι καθιστάναι — ἐν ἴσῳ τοῖς γονεῦσιν ἄγειν — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσῳ δίκαιον ἄφωνον ἔσεσθαι ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδεῖτ' ἴσου κύαμου I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσην I. Tim. 44. 157.

ἰσθμὸν. τοῦ ἰσθμοῦ παραπλήσιον πυραυγὶς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσοφόρου. ὡς ἰσοφορῶν Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁπόσα ἰσοφόρα ἐμοῦ πρεσβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἰσοφορῶν vide notas ib. 32. 479. ἰσοφορεῦντας III. Macrob. 18. 221.

ἱστορία II. Q. Hist. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hist. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τῶν ἱστοριῶν I. Herod. 2. 833.

ἰσχναίνω I. Tim. 46. 160.

ἰσχνὸς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχυρὸς I. Nigr. 36. 78. ἐδεῖτ' ἰσχυρὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰσχὼ II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰτέαμος II. Asin. 6. 573.

Ἰφιεὺς. Ἰφίου pro quo Φιτίου restit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ἐν ταγήνῃ III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱερὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμόνος, *Schmidius* bene vult ἰξευμόνος III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνον ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνος ἐδεῖτ I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνίπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hist. 46. 139.

Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

καδ' I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philops. 31. 58.

κάθεδρα. ἢ τὸ καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθείργω. καθάρξας II. Jup. Cont. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν θεὸν οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς τὴν μούσης θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλου καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθευδοντες ἐνυχούμενοι II. 2. Ver. Hist. 35. 130.

καθευδησαντες III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθηκούσης ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθῆσθαι ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθίζοντα imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ πρῶτος II. Icar. 25. 781.

καθικνεῖσθαι. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνοῦμαι. καθικόμεθα ἐν τῷ ῥαδδᾳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καθίστασθαι I. D. Deor. XX. 5. 257.

καθοδὸς. ἄπιμεν εὐθὺ τὴν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. ἐστὶ δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυθεὶς τὸν ἀγῶνα — καθυφεικότας τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφεῖμεθά τι τῶν πρακτέων — ἐδεῖτ' τῶν σωτηρίων ὑμῶν καθυφηκάμεθα — δῶρων ἐν λημμάτων αἰσχρῶν καθίσταντο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

κἀκεῖνος. κἀγὼ ἐκείνῳ III. Macrob. 7. 212.

κῆ. αὖγε ἐ ἰδιῶ I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ εἰκ ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μὴν κῆ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ ἦ εὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι εἰ ἦ &c. II. Q. Hist. 36. 48. κῆ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐκοίνωσαν ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. κῆ πρὸς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λέγει superfluum hic est κῆ II. Par. 44. 869. κῆ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κῆ τῶ ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Κάνις II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινόταλον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἵ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζονος I. Tim. 3. 106.

κακόν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργος I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμος. ὡς τ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλέω. ἐκάλει δ' ἕν μι II. Lex. 10. 336. κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τ κεκλημένων τις ἐκλίπῃ τὸν σύνεδρον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλιμαχος II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ὁ τῷ πιρᾶζ αὖθις βέλτιον παιῶν I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατος III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλως. ἐς τὸ κάλως ἴχειρι I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρος II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ὁ καλὸς τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. οὐκ ὀλιγωρεῖς τ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ὧν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλὸν δὲ ἐ ἱερασμιωτέραν II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλτις. ἐς κάλτιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖαν III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν κρύπτραν τ κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀφᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλος βακτριανὴ I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κἂν τινας ἐτέρας I. Nigr. 38. 80.

Κανδαύλης. ὥστις Κανδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρος. κανθάρους ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. ὁ μᾶλλον ἢ κάνθαρος III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλος I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλαιομάδη περὶ καπνῷ I. Prom. 19. 202. κῆ καπνὸς ποιμενικὸς ἀτειχὴς ὢν τῇ καπνῷ τ ὁμοιάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ αἰματος II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. λὸπ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμυνῆται ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλων III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τ καρίδος I. Merc. Cond. 3. 655.

κἄρπος ὁ ἀφ' Ἡρακλείης II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non fructus, sed carpos manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερὸν. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρος I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιος. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσίπεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τ κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ἐλάγιον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σάκερο II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχῃ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πότε ὀβολὸς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλας II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. κῆ προσέτι γε ἐ κατεγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελῶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καταγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μωρίᾳ κατεγινωσμένον II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγνυμι. κατάγνυται τῇ κρωμύῃ I. Tim. 48. 161. κατάξῃ v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφος I. Cat. 28. 649.

κατάγω. καταξύσει F. G. καταφάξει III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι σοὶ σοί II. Asin. 4. 571.

καταγωγὴν τινα σκιψάμενοι II. Tox. 57. 562.

καταδαρθεῖν. πρὶ μὲ πρῶτον ὕπνου καταδαρθεῖν I. Somn. 4. 7.

καταδιδάω II. Gall. 16. 726.

κατάδυμι I. Nec. 20. 483.

καταθνήσκω. κάτθαν' ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταίβω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ — καταίρουσαί τε ἐ ἀφικέσθαι ἐλπίδες — ἐκεῖθεν δὲ καταίρασθαι εἰς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μείλισσαι ἐπὶ θύμον καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καταικλίσαι. καταικλίσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία τὸ πᾶν τ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καταικλίσας παρθενεύει I. Tim. 17. 127. καταικλισθεὶς ὁ II. de Luctu 18. 931.

καταικλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καταικλᾶθις v. notam III. Philopat. 14. 600.

καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυσχέρεια καταλήψει τ βίου &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώ-

ρη-

ρσις βιωτέρα I. Somn. 12. 16. καλαλαβοῦσα ϵ τὸν ἐκείνῳ ἰδῆτε ib. 16. 21. καλαλαβοῦσα ϰῇ τ' πατέρα ib. ἀλλὰ ϰῇ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ὅταν τις πίνδυνϙ καλαλαμβάϰῃ τὴν πόλω I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πέλιμϙ ὑμᾶς καταλαῦῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγϰη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hiſt. 18. 116. καταλαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὦ μάλα ϰῇ αὐτὴ I. Somn. 9. 12.

καλαλείπω. καλαλείπει ἐλλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ὁ καλαλήψιον συγγίγνωσϰασμόν II. Paraſ. 4. 841.

κατάλογϙ I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλύω. καλαλυθεὶς τ' τυραννίδϙ II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταιτλάω. καταιτλήσας τ' λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπιτάομαι. καταπτᾶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hiſt. 33. 96. καταπίνοντα II. Aſin. 47. 614.

καταπίπτω. καί πω καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλως I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hiſt. 44. 57.

καταρχόμαι μ̃, σφάγια δ' ἄλλοισι μίλλω I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτὸν II. Tox. 6. 512.

κατάσϲεμμα. ἐπὶ τῷ καταϲϲέμματϙ I. Cont. 1. 490.

καταταίνω, καταταίνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.

καταταξιόω I. Prom. 20. 203.

καταυλίομαι. κάθηϲαι καταυλούμϑϙ II. Salt. 2. 266. καταυλούμϑον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. ϰῇ χεῖρα ϵ κιφαλὴν καταφιλεῖν—τὴν χεῖρα καταφιλῆϲαι ϵ ϑωπεῦϲαι δι' ἐπαίνω I. Nigr. 21. 59.

καταφρονέω. ὁ Θέμις ἐϲί ϲοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντϙ I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μ̃ τ' πολλὰ κινημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήϲας ἐκπεμφθείϲ II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήϲατό μοι II. Aſin. 52. 620. καταχρῆϑαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψευδομαι I. Somn. 12. 17.

κατελέω I. Prom. 2. 187.

κατιπίγω II. Q. Hiſt. 50. 60.

κατιρύκω I. Herm. 23. 762.

κατίρχομαι. ἢ τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατίχω. πρὸς βίαν κατίχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅϲις ἄρϲα κατηγορήϲει I. Piſc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hiſt. 7. 108. & 109.

κατήγορϙ. εἰ τῷ μ̃ κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.

κατιχέω. εὖ ἂν κατίχυϲε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζομέν πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥϲπερ ἐν κατόπτρω II. Salt. 81. 313.

κατοιθάω II. 1. Ver. Hiſt. 12. 78.

κατοίϰημα I. Prom. 3. 27.

κατοράω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀπαπίων II. Gall. 28. 745. & 746.

καταχριάω III. Philopat. 18. 605.

Καύκαϲϙ I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦϲις. τομὰς ϵ καύϲεις ποιϐάπις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυτήριον I. Piſc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hiſt. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ὁ μίϲοϲιν I. Piſc. 41. 609. τοὺς φίλους ϲυνεπιϲπαϲάμϑϙ κείϲομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδην ἐπείρων I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖϲο καταϐαλὼν ϲεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένους III. Meret. XIII. 317.

Κεῖϙ I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείραϲ τὸ ἧπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ὁ χρὴ καπαρμένης III. Fug. 27. 378.

κίκραγα II. Icar. 31. 788.

Κίκιϖ I. Tim. 23. 137.

κέλεϙ I. Prom. 1. 24.

κέλευϲμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰϛ τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν ὑγρεϐήϲαϛ τ' καρπὸν III. Diſſ. cum Heſ. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hiſt. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖϛ ἀκροαμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. λὰξ ψιλῆϛ τ' κεραίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Piſc. 13. 581. ἐϛ τ' Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικᾷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολαϲία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀκαφύϲεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύϲεω I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράϲας, εἶα III. Bacch. 1. 75.

κερατός. ἔχων τ' κέρατον I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ϵ τ' κέρατον μ̃ χεῖρα ϲύμϐολον τᾶϛ διϰαιοϲύνηϛ I. Tim. 2. 100. διϰαιοϲύνην κέρατον ib. 4. 107.

κέρδϙ. ἐπὶ τὸ κέρδϙ I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶϙ I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖϙ ῥήτωρ II. Q. Hiſt. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρα γίνεϲθαι I. Prom. 1. 25.

κεροιαξ. τ' κεροιάκων III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Piſc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆϛ I. Prom. 7. 190. ϲύφραίνεϲθαι ϲὺ κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ϰῇ ὥ φηϲι κεφάλαιον τ' πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἐκάϲτϙ ἔτιϙ III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖϲα III. Muſc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hiſt. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμός. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρός. κηρὸν, ὡϛ ἐπιπλάϲαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄνωθ κηροῦ ϖ̃ ϑρέϰουϲιν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. ϰῇ τὸ κήρυκος ἀνιϰόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύϲϲω. κηρύττεϑαι δίκῃϲι καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.

Κῆυξ I. Halc. 1. 178.

κιϖδήλϙ I. Nigr. 6. 45. κιϖδήλως II. Par. 4. 842.

κιϐώτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. καὶ μὲ - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κιναῖδος. κιναίδους ἀπόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδϙ III. Pſeudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυν. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τόνε μάγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδῆν II. Imag. 7. 465.
κινῶ. κινούμενοι ὑπὸ τ τῆ τιχνίτε δαιτυλαι I. Nigr. 2. 41. ὁ τοῖσι κινεομβροισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ. ὁ Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ ᾗ Διὶ μοις II. Alex. 29. 236.
κλεῖω. ὅπως κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέμμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ. δὲ μυθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰ τ κλεπτικῆς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλιπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλιπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἃ ω γὰ τε γαρ ἂν ἐκλιττομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν πρόθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ. τ κλῆρον ὁ σφίσι διχημένοις βάσιν) I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίν. κλίτας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπεροβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. ἴθ᾽ ἐ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνησαῖς τὸ ὃς II. Bis Acc. 1. 791.
κνημη. κνημῶν γαστρὸς III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾷ ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορ II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμβρος πρὸς τὸ ὃς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς F. Br. καινος I. Tim. 22. 132. τὸ καινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τῆ κοινοῦ βουλησεῶς III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦντας III. Mort. Per. 13. 338.
κοινοῦμαι I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες ᾗ κόλακες — κόλακες ᾗ θῆρες ἰχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἅτε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλλαβ. κολλάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκυνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσῶ Ῥοδίε II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ. ὁκ μίσων τ κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπων II. Alex. 39. 246.
Κολυττὸς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομάω. κομῶσι, τριφῶσι. τὸ γὰ ἐ ἐπὶ τῆ τριφῆ λέγεται ᾗ γαυροῦσθαι ἐ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμιν ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασσαθεμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμιν ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομᾶτες I. D. Deor. II. 2. 207. τ καλὸν κομᾶτον χρῆcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐργαστήρια II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ δεσπότης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ. κονδύλοις ἐνέτριψαν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μᾶς ἐμὴ κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόν barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπταφόρ. III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτον τὴν Σύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόρακ I. Nec. 11. 472. κόρακι ἐ λόκοις ὠ θρώσκοντες ἐ πλακας I. Tim. 8. 114.
Κόρδακ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔνσκλ. I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ὁ Κορίνθῳ κατὰ τὸ πρόσωπον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philopat. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶσι I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ εἰδὼς τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117.
κορύζη III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menag. scribit χαλιδόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. ὅτι ὁ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίου. ἀλλὰ κοσμιῶ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα ᾗ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ὁ τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοσσύφους λευκοὺς γίγνεσθ — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος· ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ἀρέων. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττανος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ὁ χρῶ I. Herm. 18. 757.
κυρέλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καίπερ τὰ Κυρήτων βέλη χρίεται — ἅλις δὲ Κουρῆτές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο τευχέα κτυπέοντες — οἱ δὲ Κούρητες ὁπλοι ὁ τῷ ἄντρῳ τὸ βρίφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας σεμάκρυνον — τούτους δὲ ὑπονοεῖν Κουρῆτας νέους τινὰς ὑπλοις κίνησιν μιτ᾽ ὀρχήσεως ἀποδίδοντας, προσκεκρουσθαι μοῦθον τ περὶ τ τὸ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυριδίου I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγμαι II. Icar. 31. 788. ὑπερογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σε πατεξας ἀφλυσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατῆρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 38. 608. εἰς τ κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

πρώτος. τοιοῦτου πρώτους III. Philopat. 29. 618.
πρῶτος. ἀριθμῷ παρελαβὼν τὰ πρῶτα I. Herm. 11. 750.
πρωτόριον II. Q. Hist. 15. 21.
πρῶτα. περὶ πρώτων ἰουδῶν II. Salt. 24. 282.
πρωτὶς. τὸ πρωτίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Κρὼς. ὑπὸ τῶ Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτιν ἄγγονον εἶναι Θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτιν καλέουσι III. Philopat. 9. 594.
πρωτὸς I. Nigr. 2. 40.
πρωτρόσωπον I. Sacr. 14. 536.
πρῶτις. τῇ πρώτεις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρῶτιν III. Char. 10. 624.
πρωτῖριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κρῶσος III. Philopat. 5. 591. τὸ Κρώσου υἱὸν ἐξυπνοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
πρωτόθρονος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρῶτος al. πρῶτος malunt I. Nigr. 31. 72.
πρωτὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βωμὸν Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδιξαι I. Nigr. 3. 41.
πρωτῖον. τῶ μὲ πινόντων ἐτίων δὲ πρωτοίστων I. Nigr. 31. 72. πρωτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρῶτος al. πρῶτος malunt I. Nigr. 31. 72. πρῶτον. τῶ ἀμφὶ πρῶτοισι I. Vit. Auct. 6. 546.
προῦμνα. ὑπὸ προύμνοισι II. Salt. 2. 267.
προύν I. Jud. Voc. 10. 95. προύνος τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναν προυτάμνοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρύτανι. κέκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ἔτοι τὰ χρήματ' ἰδίᾳ κέκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτείνω I. Pisc. 3. 573. πτείνομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
κτῆμά τε — ἢ ἐγκύκλιον II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίβιος III. Macrob. 22. 224.
πτυπίον. ἡσυχίαν ὠδαγγύλλας τοῖς πτυπῶσι II. Salt. 63. 302.
πύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τῶ πυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὠδαγγὶ τὸ δὲ Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾶς — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρακλεώτης δὲ Κυβέλῳ φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελος I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβος. ἀναῤῥίψομαι τὸν κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλος III. Macrob. 1. 208.
κύκλος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον τῶ κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλῳ τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνιος III. Epigr. 26. 683.
κυματαγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronos. 12. 395.

κυμβάλοις προτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετῶν. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρὰς II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπριος τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἐστὶ κτηνῶν I. Prom. 7. 35. ὅπερ σοι κυριώτατον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον τῶ ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἐδόκει θεῖος εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸ ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῶ κύτους μὴ τέγοντος I. Tim. 18. 129.
κύφωσα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυτος II. Lex. 1. 318.
κύω. oſculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων τὸ φάτνῃ I. Tim. 14. 123. ἐδὲ ὁ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἴλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναζῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάππαρος — φύλακις Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μόγιν κακύλου I. Somn. 4. 7.
κωμασῆς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δρυφάμμα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δρυφαμμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζου III. Ner. 9. 641.
κωμῳδοὺς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. καὶ κωφοῦ σιωπέοντος II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ib. 2. 5.
λαγὼς. καὶ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου, καὶ ἔρωτος, καὶ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Pisc. 5. 575.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τὸ ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλίαι. λαλίοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίστερος III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδύμματα λαμβάνει τὸ ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥάβδῳ λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεσθαι — οἱ ὑπὸ τῶ δεκιμοῦσιν λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ὁ μέσῳ λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δὶ ἔρωτα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἰ γε δὴ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λῆσαι ἥλπισας I. Pisc. 48. 616. λελαθότος furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ἀλιεῦσι I. Somn. 9. 13. εἰλπίσας (κέρδος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶ ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν ὅτω δὴ ϵ κέφους — λαΐου βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λαΐοι I. D. Mar. III. 1. 295.

λάσιος. ὁ λάσιος ὦν τοῦ σκελοῦ II. Bis Acc. 9. 800.

λατρεύω I. Nigr. 15. 54.

λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἂν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λεγοίμην; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λεγειν λόγους II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἤκουσα τινὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοντας ἀτρεκῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.

λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδίκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔαρ τῶ πτερῶν ἀσπὶρ αὐτὸν προκαλοῦντος τῦ λειμῶνος εἰς τὴν ἁμιλλαν I. Nigr. 13. 52.

λειτόσεως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.

λειριόεις III. Herc. 4. 84.

λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.

λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.

Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.

λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopf. 5. 34.

λέπιδος. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.

λεσβιάζω III. Pseudol. 28. 184.

Λεσβώναξ II. Salt. 69. 305.

λευκὸς. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. θᾶττον ἴδῃ λευκοὺς κόρακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.

λέων πρόκη δηθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριέσπερος vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.

Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.

λημῶσα I. Tim. 2. 104.

λημωτία. τὴν λημωτίαν II. Imag. 4. 462.

λῆμος. σὺν τῇ λήμῃ σύνεσιν I. D. Deor. XV. 3. 242.

λῆρος I. Herm. 81. 826.

λῆξις II. Amor. 22. 422.

λῆρος. ϗ λῆρον σὺν ὀλίγον, ϗ ὕθλας &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆρος ϗ φλύαφος I. Somn. 7. 10.

λῆσις I. D. Mort. XII. 4. 386.

Λητὼ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.

Λιβανίτης III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.

Λιβὺς I. D. Mort. XIV. 5. 398.

λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.

λιθεκόπος I. Somn. 12. 18.

λιθοξόος. ἀγαθὲ ποιῆ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.

λίθος ἀλληλιμμένος II. Alex. 30. 238. λίθε τῦ Δελφινοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθε ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.

λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.

λιθουργικὴ ἄρις τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.

λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.

λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.

λῖνον I. Tim. 22. 132.

λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.

λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.

λίπος. σὺν λίπας αἰγὸς II. Alex. 22. 230.

λίσσομαι, λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.

λιχαιὸς I. Tim. 54. 170.

λιχνεία. ἦ, τι περὶ λιχνείας ϵ ἀπλυσίας ἄριλος I. Tim. 55. 171.

λογίζομαι I. Cont. 18. 515. ἐπὶ πρὸς τἀλάχιστόν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ὕπνου τε ϵ λελογισμένου σὺ αὐτὰς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.

λόγιος I. pro merc. Cond. 2. 709.

λογισμὸς. ἐμπειρίᾳ λογισμὸν φέρουσα, δημοσίευθαι ἡμᾶς εἰωθεν I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδένα &c. II. Amor. 23. 423.

λόγος. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγος ἀποδόσεως II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώπους μεμυθευμένος λόγος I. Halc. 1. 177. τῦ λόγου II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τῦ λόγου quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγου ἐργείας, ἐπαλείας, ἐ τοιοῦ ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. σὺν ἄλλῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ὑδατὶ λόγῳ τεθῆναι II. Jup. Trag. 10. 665. δεῖξαι τὸν λόγον I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τῶν λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Asin. 10. 578. κατὰ τὸν χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϵ θαυμαστούς II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Pisc. 32. 601.

λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορήσεται τοῖς II. Icar. 30. 787.

λοιπὸς. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθῶς εἶδον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Asin. 20. 588.

Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hist. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σοφροσυνίτου Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ὦ πράτιστε I. Nigr. 1. 37.

Λουκᾶς II. Asin. 1. 566.

λοῦσθαι. λουομένους τισὶ παρεῖσθαι I. Nigr. 22. 61. λουσόμεθα II. 1. Ver. Hist. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.

λύγδινο κλειδὶ I. Somn. 4. 7.

λυγίζω III. Tragop. p. 651.

Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τὸν Λυγκέα I. Herm. 20. 759.

Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.

Λύδιος. ὑπεκρικόν τι τῶν Λυδῶν III. Merer. XV. 322.

Λυδὸς. ἐτὴν Λυδὸν I. Cont. 12. 506.

λυζω. ἀπάγον αὐτὸν λύζοντα μειρακίῳ I. Somn. 4. 7.

Λυκῖος I. Herm. 48. 789. Λυκίου ϵ Θεόμνεστος II. Amor. 1. 396.

λύκος. τοὺς μοιχοὺς τῶν λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.

Λυκουργος II. Astr. 25. 371.

Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.

Λυκωρὶς I. Tim. 3. 106.

Λυπάκη vide notas III. Pseudol. 16. 174.

λυπεῖν. λυπεῖς ὡ Πίμα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ ἃ μικρῶν ἕνεκα θορυβοῦσι I. D. Mort. II. 1. 336.

λυπρὸς. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.

Λυσανίας I. D. Mort. XIV. 4. 397.

Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.

Λυσίων II. Tox. 12. 518. & 519.

λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσιως II. Amor. 34. 435.

λυττᾷν III. Philopf. 40. 64.

λύχνος. τὸν λύχνον ϵ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.

λύω. λυσίτο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.

λυτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M

Μὰ ἡ Τ Ἄρτεμιν II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δι' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρος I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγος II. Afin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὃ περὶ σοῦ σοι γνοὺς' ἂν εἰς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητὴς. γελᾶστος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιανδρίου I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μαίνεται I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονικὴ ἀρχὴ III. Tragop. p. 662.
μαίομαι. μαίωνται σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ἀστεῖ τις μακέλᾳ τετυλεῦσθαι ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακράν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν. τὸν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac saepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλ' ἅξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. Τ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ) αὐτῶν ἀκμῶν II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα τὸν ἂν δύναιτό τις σωιδναι, τί ποτὲ Φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαδίας μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὁμοῖα τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. Τ ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ib. σεσοφισμένα τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβάζου I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις — ἀλλ' οὐδὲ ἀνεγερθεὶς διωλόμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπακότες, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρᾳ καθεύδοντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω ὑπ' ἐκείνου I. D. Mar. II. 4. 293. μεμαθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις; I. Herm. 61. 802. ἄτω μαθὴς ib. 13. 753.
μανία, εἴτε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανταρίου III. Meret. VI. 292.
μαντεῖας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε λαὸν Τ ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὦδε μαντίων ἀκοῦσαι II. Afr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι κ) Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πίστιν ἐκάλεσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95.
Maſculinam termin. feminino generi junctam in τὰς λοιπὰς ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγετῶν III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγόω I. Piſc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὰς II. pro Imag. 24. 504.
μάσιξ. ἀφ' ὧν πληγῶν κ) μαστίγων πεῖραν I. Nigr. 27. 67. μαστίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μαστὸς. οἱ μαστοὶ ἀπιτάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. Τ μαστῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἢν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήρ γε ἔσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Piſc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μάχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μίγαθος III. Dea Syr. 28. 473.
Μιγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχίαν I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλαυχία III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλεφωνότατος Τ ποιητῶν III. Muſc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπενθὴς I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρος. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ἦν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲν Τ θάνατον αὐτῷ μέγαν τε κ) καλὸν γεγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ἔτος & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθος. κ) τὰ μεγέθης Τ λέγων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖος II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μειδιᾶν I. Tim. 57. 175.
μειθίσημι. μεῖσθαι III. de Domo 14. 198.
μειδύσκω I. Nigr. 6. 43.
μειδῶν. μειδῶν ὑπὸ τῶν λόγων — ἵμερτι μειδυσκόμενος — μειδῶν ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μειδῶν ἀφεῖς I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀσσύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἀραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγχλαινος. τὴν Αἰγυπτίαν μελάγχλαινον ἔσαν I. Somn. 2. 3.
Μιλίαγρος II. Salt. 50. 296.
μέλει. κύδιός αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἵμελεν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλον al. μέλων I. Nigr. 9. 48.
μελετᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θεῖε μέλιτος I. Halc. 7. 182. κ) τὸ γλυκὺν μέλιτος II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μειλίκραΐον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μέλιτλα. μέλιτλαν σοφὸν I. Halc. 7. 182.
μελιτλοτριφὴς I. Jud. Voc. 8. 93.
μέλλω. ὅτω ἐμέλλες I. Harm. 3. 854. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλος. τὸ μελῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλη ὅτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τὸ ἐν αὐταῖς μελῶν II. Dem. 12. 380.
μελφδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἰχνεῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἄνεμος III. Philopſ. 34. 61.
μέμφομαι ὁκόσα σοφοὶ II. Aſtr. 1. 361. μέμφεται τῷ ταύρῳ τὸν δημιουργὸν Θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν δὲ I. Herm. 43. 784. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔστι μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μέν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μαφοῖς II. Imag. 8. 466.
Μενίππου. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. τὸ ἐκείνῃ γε ἔμενον II. Q. Hiſt. 15. 22. μένουσαν al. μὲν οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πόθος II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τοῦτο βεβοήθηκε — ὅτε τὸ ἐμαυτοῦ μέρος ἀδοξοῦσαν τὴν πόλιν ὠφελεῖν ἐσκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολλοστὸν II. Alex. 4. 211. εἰς μέρος I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τύπτεσθαι II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἐν τοῖς εὐρύχωροι τῆς πόλεως τῆς καθήκουσα ἐξηγεμένης I. Nigr. 16. 54.
μετά. μετὰ τὸν θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν εἶναι III. Nav. 1. 247.
μεταβουλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. ὅτου λέγεται μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεταγνοὺς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνοια I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ ποιῶν I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεταρσιόω. ὅπως μεταρσιοῦσθαι ἐξεδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μετατίθημι. πάντα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετετέθην II. Q. Hiſt. 24. 33.
μετίημι. μετιεῖσι τὴν τιμωρίαν I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεσιν II. Alex. 10. 217.
μετιτεύω I. Nec. 16. 478.
μετίρχομαι. μεταλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετίχω. ἐν τῷ μεθέξειν videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετίχωμεν *Geſn.* vult μετίσχωμεν II. Par. 3. 840.
μετοπωλάζω I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετώπου ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετώπου πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μηλοροφίαξ I. Prom. 6. 32.
μηλοκιόν I. D. Mort. II. 1. 336.
μηλοκίζω. τὸν Κρόνον ἡ Ῥέας ἐς τὸν γῶν ὑπὸ Φυλλίδι μηλοκισμένον I. Somn. 8. 11.
μηλονομάζω. μηλονομασθεὶς I. Tim. 22. 135.
μητρὸς. τῇ γαστρὶ μητρεύοντες τὴν εὐθυμονίαν — τὸ εὔθυμον γαστρὶ μητρεῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μητρεῖ I. Nigr. 15. 54.
μήτηρ ἐπίσης πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μήτηρ εὐθυμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ὑδρίας τιθέμενοι — πάντων μήτηρ ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πάρα τῆ μήτρι II. pro Imag. 17. 49. παραμήτορες τῆς οἰκείας μήτρας ib. 21. 502. μήτρα ἀτελεσίας II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτε ἐπὶ τῇ μήτρᾳ βάβακα II. Bis Acc. 33. 833.
μίτεσον. ὑπὸ τὸ μίτεσον ἐπῆκεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μίχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φόβου v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πραξιῶν III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῦς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσθι III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀκρότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάσσητε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδὲς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὂν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὸν τὸ τῆ ἐρχηστοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδὲν in L. ἴσως μηδὲν III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τι ἡ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τὰ ἱερὰ τῆ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα ἀποδιδυγμένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηνίον. τοσαῦτά σοι μηνία ταύρων τε ἡ αἰγῶν ἔπεμψα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηνία παίομεν ταύρων τε αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρὸς. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἔχω II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τι τῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μηθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητήρ. τάχα τὸ μητρὸς ἔσω αὐτοῦ ſubaud. ἱμάντα I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεσρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἀδημία τῆ ἀλφηστοῦ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μετὰ ταῦτα δαιδάλεον II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῆ θεῖα τῆ ἀνθρώπινα δίκαια I. Prom. 1. 25.

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ἐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρύπτειν II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύας. ἐ Μινύου μόνιν II. Alex. 2. 209.
μίξις ἁρμονίου I. Prom. 5. 30. τὸ ἀσελγέστατος ἔπειτα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούμβου τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μιγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μυᾶ. ὦ δὶ μυᾶν, ὦ δὶ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μυήσεται. μέμνησο] ὁρᾶ σύνταξιν τοῦ μέμνησο I. Nigr. 9. 48.
μνημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰς δὶ τῶν μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολυβδαίνου II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μοναγρ. ὁν. ὁ μοναγρίων ποιεῖται τὰς ἀλφιτρίδας I. Nigr. 18. 57.
μονωνυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monoſyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφῆς οὖ ἐκούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δῆρον Μοισᾶν ἵππιον I. Somn. 15. 20. αἱ δὶ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἁφὴς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὶς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομάτας I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλὸς. λαβοῦσας τὸ μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδᾶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυεῖσθαι σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιβυνὸς II. Salt. 21. 278. τὸ Ὑδρας μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μύθου ἅμιλλαι II. Imag. 12. 470. μύθοις ὁμοίοις II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μία μύκων I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. τὸν μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριὰς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύρι. I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μυρτιὼ I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὸν I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλαις II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάσομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μύω. ἐμυήθη μόνος I. Scyth. 8. 868. οἱ μύοντες βαδίζουσιν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶσος pro νῆσος, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, & νᾶσος ἱερὴ Θρῄττειρα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγίαι ἐπὶ τῶν Διοσκούρων ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγὸς. ἀπὸ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύτιλος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι τῆς &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. ναῦν πεντήκοντα τόλος hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυσολία II. Lex. 2. 320.
νεῖρος τὸ λέπτα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸν Νεῖλον ἀναγίτου I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸν Νεῖλον ἔκτον ἤδη μῆνα ἀνεπιτλεύκει II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς στιλάμβροι III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. πρῶτον τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῷ νέκταρος τετάχθη ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογὸς. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότροφος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τιτμήεντες αἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέστορα δ' ὧν ἔλαθεν ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνάθους αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νηφάλιος I. Prom. 6. 34. τῆς νηφάλης παιδὸς &c. II. Salt. 42. 293.
νηυλκέω. νηυλκήσας, τὸ πορθμεῖον ὑφέλκουσι ſubducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νηώτης I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νηὺς I. Tim. 4. 106.
νηὸς Gujet. vult νεὼς III. Nav. 40. 274. νηὸς δὲ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

τὴν Δίκην II. Gall. 18. 718. τὸ Δίκη vide notam III. Cyn. 11. 545.
ἡδυμόθ. Δία δ' εὐπλόκαμος ἤγαγε ἡδύμορος ὕπνος I. Tim. 6. 110.
ἡμιτυθὴς II. Salt. 79. 310.
ἠπιόθ. τῷ ὅστι γὰρ ἠπιόθ ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Νηρεὺς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. 1. 2. 205.
ἡσιώτης ἱκεῦθ I. Scyth. 9. 869.
ἦσθ I. Cont. 14. 509. τὴν ἦσσαν τὴν πλαταιϊκὴν I. D. Mar. X. 1. 314.
ἤφω. νῦν ἤφω ἐ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.
Νιγρῖνθ I. Nigr. 1. 37.
νεκάω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Νῦνθ. ἡ Νῦνθ μὲ ἀπολωλεκὸν I. Cont. 23. 521.
νεμαῖδι λέοντι Δωρικοκοσμήτορες III. Hipp. 6. 72.
νομίζω. νεμίσατε II. Tyr. 19. 156.
νόμιμος. νομιμον δὲ ἡ προφανὴς ὁδὸν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ σὺκ αἰτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παριστιώνιος vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκυρθ λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θεσσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.
νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτιον II. Par. 4. 842.
νόμθ I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμον γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμων ἐπεπείκτο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
νόθ. ἀτιμίᾳ νόθῳ I. Nigr. 4. 43. τῶ νῶ II. Abd. 17. 174. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸ νοῦν ἐπίκειται II. Alex. 4. 212.
νοσίοις. ὠδὶ νοσίοις χολάζουσι I. Nigr. 22. 61.
νόσθ. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
νόσιμθ. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.
νουμηνία. λαὸς τὸ μεγάλης νουμηνίας τρίτης III. Pseud. 7. 168.
νοῦσθ I. Somn. 4. 7.
νύκτερθ ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
νῦν, τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νυν γε καὶ σὺ ἤδη ἐλεῖν II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.
νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξαπατᾷς I. Nigr. 22. 60. νυκτα προσιρήκεις III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νυκτες ib. 21.
νώνυμθ II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε καὶ Μυρτοῖ I. Halc. 8. 184.
Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγίαν I. Cont. 1. 488.
ξενία κελεοῦ II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμθ αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξένος. μὴ τῶ ξένω I. Prom. 3. 28.
ξένθ. μὴ ξένον προσείπῃθ I. Vit. Auct. 10. 550.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενόφιλθ πέντε ἐ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.
ξέω. ξέειν λίθους I. Somn. 12. 18.
ξιφόθ. ἐστι καὶ τὸ ξίφθ αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 458.
ξίφη. λιφαιτέκοπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πήχεις II. Asin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοὺς μάλιστα ὁμοίους ἔτι ἀρχαίοις I. Somn. 2. 4.
ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ. καθαπερεὶ λιθισμάτων II. Tox. 29. 538.
ξυλοχίσκης I. Somn. 12. 18.
ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.
ξυμπαραβάλλω I. Pisc. 12. 580.
ξυμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξυμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.
ξυμπλεύς καὶ συμβιάτορθ ὢν I. Cont. 1. 483.
ξυνάγω. δεῖ σε πολλὰν αὐτὰ ξυναγωγεῖν I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζεσθαι ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφοτέρθ I. Prom. 5. 31.
ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης καὶ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνήμι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.
ξυντίθημι. σοφὸς μὲ ὅτου ξυντιθεῖται I. Herm. 36. 778.
ξυρᾶν I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένθ τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένους τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 693.
ξύσις exponitur ἐνύπνιόν τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

Ο.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὃ, τι ἐδόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὸ — τὸ ἐκλείπομεν; — Ἀρκεῖ δὲ σὺ παντὶ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ἐ δοκεῖ βουλεῖ, τῷ εἶναι, σιωπᾷ φαίνῃ, καὶ ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ καὶ χωλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τὸ τρ — τὸ πλήθθ I. Herm. 26. 765. τὸ τοῦ ἅρπ Τηλίφθ — τῷ τ. Πεισίου — τῷ τι ἄλλο σωμάτιον τῶν Νείλθ — τῷ τινθ οἰκετῶν εἶναι — τῷ τινι γυμνάσιον — τῷ τίνι πλησίον — τῷ εἰς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ σοφὸς &c. II. Asin. 6. 573. τῶ μὲ — τῶ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μείων τῶ ὠθεῖ τοὺς πλείονσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάσεως II. Tox. 15. 522. τῷ δὲ τῷ I. Somn. 14. 19. τῷ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῷ τρίτῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τὸν λόγον al. τὸ male III. Pseudol. 4. 166. τὸ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὸν τύθ ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἰδίαν δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 405. ταῦτα I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπου δὲ τὰ τοῦτων πυκνὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τὸ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τὸ εἶπον ἡμεῖς v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοὺς δὲ II. Phal. Pr. 11. 199. καὶ τοὺς φασὶ καὶ τοὺς I. Pisc. 20. 590.
ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τὸ ὀβολῶν τὸ ῥοπὸν II. Icar. 30. 787. τὸ ἐλπ. ζομένων πάντα ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβόλους ib. 38. 697. δι' ὀβολοῦ II. Alex. 19. 226. πάντα ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμθ III. Herc. 1. 82.
ὁδοιπορίαν I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάμπαν I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὁδὸν τὴν

ὁδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὴν ὁδὸν τῶ ἀκοντίῳ ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὁδὺς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίειν, ἀμπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράκτης II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι κὴ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς λάτο τ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδεω Ὀδυσσέι III. Tragop. p. 660.

ὅθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὁθόνη. ἐσαλμύρω ταῖς ὁθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλ. τ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δισπότω (προεῖναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τ οἰκετῶν ἀποκλινόμενοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκεταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκία. οἰκῇ μ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δίκτυον II. Aſin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίων II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκία ξυμφορον σὸκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι καθεκαλλεῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶι δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκ. κὰν σὺ οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἰκοθεν πλεύσας I. Herod. 1. 832. πῶλόν μοι ἀφιλεῖν οἰκοθεν ἴδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβους οἶκοι τα πολλὰ καλαμοῦσι I. Nigr. 18. 57. οἶκοι δικονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκ. κὴ οἶκοι ἀνάσσαλοι III. Calumn. 1. 126. μόσθω ἐσίαν τ οἰκων II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτ. μηκέτι οἰκόσιτ I. Somn. 1. 2.

οἰκουρέω I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ κὴ τ &c. I. Nec. 16. 479. φύτο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἶτε II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. σὺ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τ οἶνον οἱ μ ἀλόησις χρωτίζοντες & κιτταμώμους & κρόκους ἐφθόνησε — λαμπτῆρων δὴ τόσων, ὦ ἀποπομπὸς, οἴνου πολλοῦ μόνε, κρόκε I. Nigr. 31. 73. τ οἶνον σὺ τοῖς συμποσίοις ὦ κρόκων τε κὴ ἀρωμάτων ἐπχύσεις ib. 72.

οἰόθυμοι ἀκουεζ III. Bacch. 5. 78.

οἰκθείς II. Alex. 23. 231.

οἷ. ἡ οἰὴ III. Conv. 41. 446. οἷος γ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. εἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷόν εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷς τ ἐρῶντα προσαγαγεῖζ III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρᾶγη I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷτός. σὸκ οἷτόν I. Tim. 40. 150.

οἰσοῦν II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. σὺ τ Οἴτης ἐναυσάμβ — κατέιρεψε τ βίον λιπὼ τ σὺ Οἴτῃ πυρᾶς κεκηδυμένῳ I. Tim. 6. 112. σὺ Οἴτῃ I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἰχόμαι. οἰχήσεταί σε λάϊ τ ἅπαν ἀναδησάμβος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλ. I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνέω. ὤκνει II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλβ. δέχε τ ὄλβον I. Tim. 34. 146.

ὄλεθρ. ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθρος II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκής. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγε δέοντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ὅσον ἡμιτάλαντον III. Nav. 17. 260. ὀλίγε λάφορος II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλουσίω ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη & ζηλωτὴ δυκοῦσα ἐν ὀλίγοις ib. πομπὴν ὁνομαστὴν ἐν ὀλίγοις γενομένην ib.

ὀλιγοχρόνι. δισπότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγορέω II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλιθ. τ ὄλιθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρ II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλ. ὅτως ὅλ I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε & τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἶχέ μοι I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τ ὅλων μιμητ I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριβὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια ςιφθῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μιγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κιχρημώδ πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμον ἀγωνίσασ Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας τάδιον I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπι II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὀλυμπ III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλες I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλ III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμαια III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρ I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὅμηρε Ὠδυσσεῦ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὅμηρε ὑδὲ ἀνίκοος II. Par. 44. 869. τῷ τῦ Ὁμήρε Διὶ ἐοικότα II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλέω. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. Φιλοσοφίας ὁμιλητὰς II. Salt. 2. 266.

ὁμογενὴν I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. σὸκ ἔστι δὲ ἐς εὐξαιτ' ἂν ὅμοιος σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. κὴ τοῦθ' ὁμοίως I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ κὴ τάμνον ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰς γένες τὸ τ Θρακῶν ὅμοιον τοῖς μάλιςα τῦ βαρβαρικῦ I. Somn. 2. 4. τὰ μ γὰρ ἄλλα σὺ τῦ ὁμοίω ἴπρατίον I. Prom. 1. 25. ὁμοιοι λόγοι — ὅμοιος πόλεμος — ὅμοιον γῦρας — ὅμοιος θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὅμοιοι I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὅμοια τοῖσι πλουσιωτάτοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τα ὁμμαῖα κινὰ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γυναῖ δὲ κὴ χρήμασι τῷ πρώτῳ Περσέων I. Somn. 2. 4.

ὁμοι-

ὁμολογίω. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τὸ ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογικὸς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότιχον I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχροΐαν II. Q. Hist. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιδίφρος ὑπὸ τὴ Ὀμφάλῃ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλατῶν II. Gall. 1. 704. ὑδὶ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολέω. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀνηγόρευν I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τριάκτιρον ἂν ἰδεῖν ἔτι εἶδον τὸ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hist. 34. 129. δίμοιρον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὅτῳ ὀνείμιλιν τούτων III. Philopsi. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hist. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λὸ τ' πτήσιος τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνόταλον ἐ παίδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πράτλων ἐπὶ ὀνόματι τὸ θεῖόν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Astr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτως I. Merc. Cond. 10. 665.
ὀνος. ἐν Κύμῃ I. Pisc. 32. 600. περὶ ὄνε σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνε ῥεκιγγίας II. Asin. 56. 625. λύρᾳ ἐ ὄνῳ I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀλληθινὸν II. Asin. 15. 583.
ὄνυξ. τὸ ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυργιμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδρκὼς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὄπερ ἐ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον I. Tim. 53. 169. τ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πιζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. ἐν ὅπλοις II. Salt. 8. 272. ἐν τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶ III. Epigr. Omiss. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπότερον I. Prom. 11. 194.
ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπου quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαριστα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — ὡσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ ἀμφίφρονες ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἰλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως sc. ὁρᾷ I. Prom. 5. 189. ὑχ ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωσοῦν II. Q. Hist. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἄλλως τε ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ Δημοθένες ἐμοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμεν II. 2. Ver. Hist. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Pisc. 31. 598. ἃ μὴ Ζῆμις ἑώρα I. Merc. Cond. 29. 688. τ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθηκούσης ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ἐν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζε I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τε δύνα II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μαθεῖν τ ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. εἰδὰ πηλίκαι τοῖς καλοῦσιν ὀργαὶ προσίζουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 14. 153. δέξασά με ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τὰς Ζιὸς μολὼ I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ἔτω μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Pisc. 14. 586.
ὀργάω. ὀρέξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρέστης. εἰς τοὺς Ὀρέστας τε III. Ner. 10. 642.
ὀρεωκόμος al. ὀρεοκόμος v. notam III. Conv. 15. 439.
ὀρθίον. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc 11. 804.
ὀρθή. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὁρίζω. ἡμῖφας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μίγιστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶ τῇ ὁρμῇ II. Q. Hist. 2. 4.
ὁρμέω II. Salt. 12. 274.
ὄρνιον Νομάδικον I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνια εἰ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τὸ ὀρνίων al. ὀνάρων I. Tim. 20. 130.
Ὀρείτης I. Cont. 14. 510. Ὀρείτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὕτος ἀκρώνυς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὁπόσας τῶνδε ὄρη II. Imag. 11. 470. ὄρει Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρχ. τὰ μεγάλα ὄρχη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὀρφός. ἀνεφλέγη ὁ ὀρφὸς I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγώνας II. Gymn. 37. 918.
Ὀρφανός. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλλιτέκνων III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεύς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δὲ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Astr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστής. τ ὀρχηστὴν δεῖ παιδαχθὲν ἀπαιρεῖσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὄρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipf. 6. 237. ὅς τις ἡ γένος — ἔχει II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελᾷν I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὕρηται I. Herm. 67. 809. ὅ γὰρ ἐδ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἐσιν ὅ, τινα σὺν αἰκίαν ἐνέμιζε I. Somn. 9. 14. ὃν ἔσμεν ζῶν II. pro Imag. 20. 501. ὃς μὴ τῶ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπᾶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι ὡς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον εἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapsi. 12. 735. ὅσον ἐδέπω II. Icar. 22. 777. ὅσον ὁ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσις. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσῳ ὑδέτω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητόν ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νόμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἴχνεσι III. Ep. Sat. 20. 403.
ὅσπερ. ὅπερ f. ὥπερ I. Pisc. 47. 614.
Ὀσρόης II. Q. Hist. 19. 27.
ὀστέον. ὀστᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.
ὄστις II. Imag. 3. 461.
ὄστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.
ὀσφραίνομαι. ὀσφρανόμενοι τῷ χρυσῷ I. Tim. 45. 159.
ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.
Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπου μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.
ὅτε II. Abd. 9. 167.
ὅτι κὴ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲ ἔν scr. ὅ, τι μὲ ἔν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὁτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμην III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.
ὅτως. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.
ὁ ἦ I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὁ ἦ ἦν καλαῦας II. Asin. 30. 598. & 599. ὁ ἦ ἀλλ' II. Par. 49. 873. ὁ ἦ ἂν I. Tim. 7. 113.
ὁ μάλαπα II. Lex. 24. 348. & 349. ὁ μᾶ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὁ μὴν II. Amor. 37. 438. ὁ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὁ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὁ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὸν.
ὁδάμᾶς II. Astr. 6. 362.
ὁδὶ ἦ ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὶ II. Alex. 34. 242. ὁδὶ ἴν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὶ al. ὁ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὶ ἦ II. Amor. 36. 436. ὁδὶ ἦ ὁδὶ — ὁδὶ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὶν ἔθηκεν ὀρθῶς ἴχνη — ὁδὶ ἦ ὁδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἴστι τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὶ ἦ ὁδὶ ἐπεδίχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδεῖον μὲ ὁδὶ commentatores volunt ὁδίν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.
ὁδίκτου' III. Epigr. Omiss. 688.
ὁδυπάπους II. Dem. 7. 378.
ὁδυὶς I. Vit. Auct. 27. 568. ὡς ὁδὶν ὄλον frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὶν I. Pisc. 52. 618. ὁδὶν & ὁθὶν II. Par. 3. 840. ὁδὶν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὶν ὁ μὴ III. Philopf. 40. 65. ὡς ὁδὶν ὄφελ- III. Conv. 34. 441. ὁδὶν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὶν ἦ ὅτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.
ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῆ ὁδοῦ ἴσι I. Herm. 77. 820.
σὸν ἴσι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε σὸν ἤδισεν III. Pseudol. 22. 179. σὸν ἂν ἐπὶ παιδὶν II. Amor. 27. 428. σὸν ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὸν ἂν δῆπε εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὸν ἴσιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ἐχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὁ.
ὑκοῦν ὧδ' &c. I. Scyth. 4. 864.
ὑλαμηφόρ- πωϊκη I. Somn. 17. 21.
ὑλὴ I. Somn. 3. 6.
ὑλοχύτης I. Somn. 3. 6.
ὕμνησι I. D. Mar. XIII. 2. 320.
ὑμὼς II. Asin. 39. 608.
ὄνομα. τὸ ὄνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὑπόμοια ib. 2. 453.
Οὐολόγισ- II. Q. Hist. 14. 20.
Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

ὑμενός. τὸ μέλι ὑπὸ τῆ ὑμενοῦ III. Fug. 17. 374.
ὕρι- II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
ὡς. ὥτα μεγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράττειν τὰ ὦτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμε- I. Nigr. 19. 57.
ὥτι τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὥτι χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.
ὦτις I. Cat. 14. 636. ὥτι II. Salt. 85. 315.
ὥτ- I. Pisc. 32. 600. ὥτ- ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτι ὥτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ ὅτός ἐσιν II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κὴ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κὴ τοῦτό ἐσιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο — ἴχνος I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῃ I. Merc. Cond. 6. 660. ᾧ ὥτ- II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κὴ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.
ὥτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὥτοσὶ μὲ, ὅτι Κῦρός ἐσω, οὕθω I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.
ὥτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὥτω ἦ κὴ I. Prom. 13. 196. ὥτω — ἴμιλλες I. Harm. 3. 854. ὥτω ῥᾷσον II. Tyr. 15. 153. ὥτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.
ὥτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὥτως ὅλ- ib. 2. 740. ὥτως f. Br. vult ὥτ- I. Tim. 33. 146.
ὠχ ὅπως II. Abd. 18. 175. ὠχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὁ, & σὸν.
ὄφιλ-. μέγα ὄφιλ- I. Tim. 50. 163.
ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.
ὀφθαλμός. τὸ πάθ- τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τὸ ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμέν- II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδυτικόταν I. Tim. 17. 128. τὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὅτα ὀφθαλμῶν ἀπιςότερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ ἦ ἀσέλγεια κὴ δι' ὅταν κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ παλαχόθεν εἰσδύεται — ἡ τὸ ἀσέμνων διαμάτων κακία, ἡ ἀφ' τὸ αἰδοητηρίων τὸ ὀφθαλμῶν ὁ τ' ἀκοῆς, ὥσπερ ἀφ' τινων θυρίδων τὸ λόγον ἐπεισάγυσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺ ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.
ὀχέω. ἐπὶ δὲ τ' ἐλπίδ- ὀχούμενοι ταύτης I. Prom. 6. 32.
ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματ- I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημένοι ᾠδῇ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τ' ὄγκον, κὴ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πιθὸν ἀφ' ὑφύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματ- τ' φήμης πορευόμεθ- δηλοῖ τὰ ἄρη I. Somn. 15. 20. κατέδη ἀπὸ τ' μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.
ὄχλ- ἀκολούθων I. Nigr. 13. 51.
ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπανασας II. Gall. 22. 735.
ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. ὐ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεὴς τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.
ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθ-. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.
ὁ Παιανιὸς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδίας πέρι II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδίαν II. Salt. 23. 281.
παιδιρασῖν δὲ ἐφείδω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδικὸν. δημοσία πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιὰ. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ἐκ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδιῶν I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασκάλλω III. Philopſ. 5. 33.
παιδοτκάριον. ὑπὸ δὲ τὸ τυχόντος παιδοτκαρίου I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοτοιία I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίσας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τὸ κήμωνα δαιμόνιον ὃ κὴ τὰ ἄλλα χλιύην ὡς ἔπιπαν τὰ ἀνθρώπεια ἐς παιδιὰν πεποίηται I. Nigr. 20. 58. παίζειν ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφὶν παιδὸς I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ἐκ παίδων II. Tox. 27. 536. ἐν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλαθὴ τῶν καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τὸ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιστικὸς. παλαιστικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενισία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τριχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κὴ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ἐς τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμογέδης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνο I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Παὶ τοῦτο ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάριστε III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Παυδήμου III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Παυδήμου III. D. Meret. VII. 294. ἡ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τῆ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
παιλωῶντος II. Tox. 24. 533.
παιοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
παιουργία. ἐν τῇ παιουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σωρδὸν προικοιμίζοντο — σωυδεδεμένων δρατῶν Φρυμνδον — ἁρμαμαξαὶ ς οιχνδὸν ὑπὸ μιᾶς ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ἡ πάνυ μορφὴ εὐφυῶς ἔχουσα I. Somn. 2. 4. ἡδὺ πάνυ καρτερῶς II. Q. Hiſt. 4. 5. ἐν τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἤλθον ἀφδραναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τὸ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ἐμεῖον τὲ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. παγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππους ὅλους vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύω. ἐκ παραβύσω πᾶν I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβύουμαι II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 219. παραγγείλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεται gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδου I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβέβλημαι II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσησαι I. Somn. 18. 23.
παρεδώκαν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρέω I. Herod. 8. 838. & 839.
παραίθυρος I. Nigr. 31. 74.
παραιτονία II. Q. Hiſt. 62. 68.
παρακαίρως. ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακείσται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρίλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομέω I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθία I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγέω. παραπαιδαγωγῶν ἐς συχνὰ παίζειν τὴν πολιτείαν — πολλὰς δὲ κὴ τὸ χρῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν διὰ τὸ εὐεξέλεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρισεύτα ξυνδιασώτα τῇ ληρῇ ἐς παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παρεπέμπτωσαν I. Nigr. 22. 61. παρεπεμπτώσαν III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παρεπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παρρύω. παραρρύων λαὸν III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτος II. Lex. 6. 331.
παρισκαίομαι. τεθημμένος παρισκαυσμένους τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασυρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάρρου παρασυρῶσι — ἃς ὑπὸ ῥύμαν παρεσυρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παρεντίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
παρεδρος. θεᾷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187. παρεδρεύς Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
παρειμι. τὸ παρὸν οὖ θέμις I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἄλλα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρεὶς πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισωδεύω. παρεισώδευσε III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ἐν παρέργῳ τίθεται I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρερχόμενος εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δ' ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχθέντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καθαπλάσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριών I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμβον I. Cont. 13. 507. ᾠδῆς παρίσαμβος ἡ ὑποκριτική II. Salt. 84. 315.
παρίστασις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. σχολῇ δὲ λογογραφῶν συνεχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθέω II. Gall. 26. 742.
παρεπτέος. ἐφ' ᾧ παροπτέος III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενον πέραν τῆς μητρίᾶς — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (T. H. vult legi πέρα) τὸ δέον παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρωδέω II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθέω I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ἐτοσὶ πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης δὲ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παπὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πέντε III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. παντα καθαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἢ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς ἀφ' ἁπασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἁπλᾶ II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν παθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τοῦ πατάγου τοῦ ὁμιλοῦντος I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαῖα II. Aſin. 55. 622. & 623. εἰκὼν τῆς τοῦ πάππου ἀκμῆς (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸν πατέρα II. Alex. 56. 260. παῖδα σὺν ἐπιβουλεύσει I. Prom. 16. 199.
παιδικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. παῖδας ἐργάσει III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρὸς I. D. Mort. XII. 3. 383.
πατρῷαλοῦς. πρὸς πατρῷαλοῦν II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ἅσπερ ὑποπτέρους γεωργὸς, πᾶσαν χεδὸν ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραίτου τῷ καπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐγὼ παυσομένου μου, ἂν ἤδη; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἦθον III. de Diſſ. 4. 237.
πέζα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέους II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπίκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπειδὴ I. Somn. 9. 14. ἐπιθήμιον Solan. vult ἐσπείθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῆς ξένης αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καθαφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλικος τοῦ ναυπηγικοῦ I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτῃ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη συνεχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πενελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πενθκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῶν πεντήκοντα νέων κόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τοῦ ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τῆς μητρίᾶς II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲ &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδόθη II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Πριγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in ατσι v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸν βίον I. Piſc. 25. 595. περὶ ποδὸς I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαγολίαι II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλὼν — ἢ ἀράμβοις I. Zeux. 7. 844. περιβαλλομένης II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιδιαπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιδρομοῦσης σφῦρας II. Bis Acc. 13. 806.
περιέρχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιθέω II. Lex. 23. 348.
περίειμι. περιεχηρήθη I. Tim. 31. 145.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίημι. ἐς γελοῖον περίεσι τὰς γνώμας II. Q. Hist. 1. 2. περιείσησας πορφυρόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθιζόντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειρόμ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπι☞ Ἥρᾳπτ', ἱερόντα, συνεκύκα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περίοδ☞. ἰατρῶν παρίχνευσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιούσα. ἐλπίδα περιούσας III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ὁκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. ὁ Περιπάτου II. Icar. 21. 776.
περιπείρω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπίτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπείρω II. Q. Hist. 29. 39. περισπειρῶδες III. de Dipsi. 6. 238.
περισσεύδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἷνος περιταμνόμενον I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίω ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἔπαινη I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλοις καλοφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρείων τῶν μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ☙ Ἀσσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθ☞ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λιπαρὰν πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἁλαμηφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☞ III. Philopf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκον ποτὲ σεαίξαιεν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶν κυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κοροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδην Προμηθέ☞, ἄδην πηλοῦ ib. 2. 26. ὁ πηλῷ ἤτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πῆρα. ὁ τὴν πήραν ἐξαπατημέν☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανὸς. ἐξεπιτοχέναι πιθανὸν ὄντα τὴν πρᾶξιν ὑπὸ θεῶν — πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς ἐ τοῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πίλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τῶ ἀπὸ γεωμετρίας χρημάτων I. Nigr. 2. 40.
πίναρος. τῶ ἐσθῆτ☞ τὸ πίναρον I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῷ Πινδάρῳ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἐνθὲν ἔπιεν III. Column. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίοτα τῆ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμεθ☞ τῆ ἀληθείᾳ II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἐξέωσα πιπρᾶσθ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆ μύτρᾳ I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευσεν ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστεύτεα pro πιστεύτεον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑπόπηλ☞ II. Gall. 24. 739. ὁκ πίττης βροτείας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττωθῇ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ στόμα I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπης, Πιτυοκάμπαι ἢ τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταύρων τι ἢ αἰγῶν πιότερα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ὁ μύσῳ ἀλαζονείας ἐ φιλοσοφίας πλάζεσθαι. I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλακόεσσα. ἄλλως πλακώδημον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσθ☞ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθου ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιῶς III. Epigr. 21. 680.
πλατανίς☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμασὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapf. 6. 733.
πλεθριαῖον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῶ λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonaſmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae ἢ III. Nav. 1. 246. verbi φὴμι III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκαδε ὁκ τῆ Καφρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμπάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ὑδὲν ἐπλημμέλησε II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριώτερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλημμύτων II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τ̃ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσιον. ἀεὶ πληγήσεσθ προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλήσσω I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαιμεν II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόαμον. τοὺς πλοκάμους ἀποκειρόμενος I. Tim. 4. 107. Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιον ἢ αὐτὸς ὤν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τ̃ πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61. Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδεδοίκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτίω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλιξάμενοι I. Nigr. 1. 37. Ἀφ' ὃ πλουτῶ ib. 23. 62. ἵνα μὴ σὺ ἦς πλουτῶ I. Prom. 1. 25. οἷς ἔξῶν πλουτῶ, ἀκαλέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. Θωπευτικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τε καὶ δυσμενῶς σὺ ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτον I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδικὸς ὁ πλοῦτον I. Somn. 1. 2. Πλούτε I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτε III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτης II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐβρίψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνον ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. οὐκ ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνον τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν γὰρ — τί δή, ἥρεσκέ μοι ῥύσιος; ποθεν; — ποθεν, λπό τινος μίμης· ἢ μισθ' ὑποκρίσεως αὐτὶ τ̃ ὅτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ἅτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὁμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς ὁδὸν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο ἄν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὥσπερ τοιοῦτο ῥήτορα ἐμὲ ποιεῖσθ τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμιον πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιησασθ III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὀρθιάς ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τ̃ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλον II. Lex. 9. 334. ποικιλον ταῦρον III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι, ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποιμὴ. ποιμὰς καὶ Ἐριπύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέσιλον ἐναυλεύσας ποιμὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποιον. ποία δή τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16, 199.
πολέμιον. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμον I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμον ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τ̃ Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχλον II. Par. 43. 866. & 867. ἡ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τ̃ πόλεων I. Cont. 22. 518. εὖ χρῆσθ τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολίτικον III. Philopat. 19. 605. πολίτικῆς μοιρίδος εἰδυλον II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδύψιον I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτε γὰρ τοῦτο ἔργον III. Philopsi. 18. 46. ὁ τὸ Πολυκλείτε κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθὴς II. Salt. 33. 287.
πολυποσία II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὠμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολυς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. Ἀφ' πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθ, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ κεῖσθαι ἀσθρόοις πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τ̃ πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατον II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμον. πολύτιμος ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλον II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῇ πομπεύσει ἔχουσιν ἐλπίδα I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποσίον. τῷ σώματι ποσῶν I. Somn. 9. 12. ποσιαῖς τ̃ πόνου I. Nigr. 33. 76.
ποσηρὸς I. Herm. 10. 749.
ποσήρως ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόσον. τῷ πόσῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόσου ποσηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόστον. εἰς βαθυκήτεια πόστου I. Tim. 26. 138. εἰς τ̃ μέλανα πόστον III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πότανον I. Catap. 2. 623.
ποταμιῖον I. Cont. 10. 503. τὸ ποταμιῖον ὃ θέρους naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ποταμία II. de Luct. 10. 926.
ποτᾶσθ. καὶ τηνδὶ (ὠλένην) τῦν ποτᾶσθαι ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὑ πόρρω τ̃ πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεον κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφόρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμον II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτοσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν πρωίδρανε III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμὸς ὡ ὀλίγοισι μίτυας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ὡ τῷ πόλαμῷ I. Nec. 9. 468. ἄνω τῦ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότι I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ῾ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ῾ συμπροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥίζ; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πῦς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὃ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ὡ ποδῶν ἡ χειρῶν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρόραν II. Jup. Trag. 47. 694. ὡ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐδῶς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ὡ ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ὡ ποσί μοι — ξυλίνης ἀσφαγάλως ὡ ποσί, contrar. ὡ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὡ ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπάρχειν ἢ I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἡ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῦ πράγματ῾ ἀφασκιὴν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ὡ τῦ πράγματ῾ I. Merc. Cond. 28. 686. μ῍ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχειρίας ὄντως ἐπαφροδίτου II. Amor. 11. 408.
πρᾶος τε ἦν τὸ βάδισμα ὁ σιμὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοδικὸν ἡ πρᾷον γενέσθαι I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τε πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀφνοῦται; I. Pisc. 47. 614. ἀμείλει ἡ πράττων ταῦτα διτέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφατελεῖ τὰ ἄρισα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Afin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοὶν III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσβυς. πρίσβεις Gesn. πρισβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισβύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ῍ παίδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ῾ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πριάπ῾ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἢ πρὶν ἀσοχία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὕραιον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφεῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ῾ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐς προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 14. 294.
προαισθομέν῾ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον῾. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀποβλέπουσι II. Q. Hist. 42. 56.
προδικταιάω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προΐοντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ πομπὴ ἡ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς πομπῆς προέλευσιν I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν ἡ πομπὴ ὁ θρίαμβ῾, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶττα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεως παιδὶ τῦ βασιλῆ ib.
προεξέρχομαι. ἡ δεῖ τινα προεξελθόντα ἀφικέσθαι τῦ ἄλλου τι μ῍ μικρὸν ὕψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγῶνα — ἵν' ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην ἰσότητα ἔχ῾ ὡς ἔθνος ἀφορᾷ σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. αἱ ἐκκλησίαν καλούμεν῾ παρητήσατο προελθεῖν ib. τῦ ὑπερίτε προερχομένου ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ὡσεὶ ἐπὶ τὸ βῆμα ἡ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῦ Κατιλ῾ προελθόντ῾ ib.
προίχα II. Q. Hist. 55. 64. προῦχεσα III. Conv. 41. 447.
προφυσμένως γὰρ πολλικῶν λόγων πράττατο II. Amor. 9. 407.
προθεσις. ἐὰν ἀεὶ προθέσεις ὡ προθέσεων πεῖς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ῍ προθεσμίας ἐνιστάσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προΐημι. προΐεσαι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προισώτων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαλαχθησόμεναι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. προκεῖται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. προκεῖται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ σε μισῶ ὁ πυάκιόν τι τ῍ ἀπὸ γεωμετρίας χρώματα καταγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ῍ εἰς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δεῖ προκεκρῖσθ῍ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ῾ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ῍ μακτίων τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ὡ τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μ῍ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, πολύμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἑδόμεθα ib. 14. 196. ἄνδρα Προμηθέ῾, ἀδύω Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμήτρια ὁ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόν῾ III. Dea Syr. 30. 476.
προσοίσειν. τῦ δ' λίθε προσοῖσειν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ὡ προνοίας I. pro Lapf. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενεῖν. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόσθ῾. πρεμίσειν δεῖ καταπεμπόμενον τ῍ πρόσθε τὸ σύσθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσθεν alii τὴν πρόσθεν I. Somn. 9. 12. εὐτελὴς τὴν πρόσθεν I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδήλοις ὁ λέγων πειθέται τὴν πρόσθεν ib. συνήθως δὲ τὰς πρόσθεν πεισῖσθαι ib.
προσιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προοίμιον. τὸ προοίμιον τ᾽ Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ϵ᾽ μισόγαια τ᾽ μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προορᾶν. τό, τε ἀμεινον ἡ χεῖρον οὐ τῷ ἀφανεῖ ἔτι προειδέναι μᾶλλον I. Somn. 10. 15. προειρωμένου δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματ῾ III. Mort. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἢ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

προῤῥήσεις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. κὴ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἑσπ῾ ib. 19. 227. ᾠδὴν πρὸς ἑσπ῾ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπέχοντα τ᾽ ἡλίου III. Mort. Per. 39. 359. ἱκάσῃ πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ᾠδὴ πρὸς αὐτὸν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν ποδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτῶν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ᾽ ἀντιπάλων ἀγχόμβοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί μοι I. Herm. 53. 792. ἄμωλον τάχα μέντοι ϵ᾽ αὐτὸ τοῦτο προσάγειαζ αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιτες τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσηρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ὅν I. Zeux. 1. 839. τ᾽ προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσερχομαι. προσέρχεαζ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τ᾽ νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

προσηβ῾ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ἔτι πρόσηβ῾ ib. 2. πρόσηβ῾ κοῦρ῾ ib. 1. πρόσηβ῾ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνη παιδίσκη πρόσηβ῾ ib. παῖδὶς πρόσηβος ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an προηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημαίνει dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερῴαν τ᾽ τῶν γενηθησομένων ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετ῾ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίεαζ II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ᾽ Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλέω I. Somn. 1. 1.

πρόσοδ῾. πρόσοδον ποιεῖαζ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ᾽ ὑπὲ βελῆς τ᾽ ἐν Ἄρειῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τ᾽ δῆμον ib. ὅτ᾽ ἂν ἐδικάζετο πρόσοδον ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cit. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ᾽ Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προσπτύσω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πεισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρεσθαι forsan προφέρεσθαι III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ᾽ ἐμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50.

προσωπεῖοις μεμιμημένοις III. Philopsi. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρέψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυφαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραῖ῾ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερ῾. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γ᾽ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερ῾ II. Amor. 9. 407. ὁ πρότερον ἔφη ἐρεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρίσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότον῾ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτεθέναι Σωκράτη I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ᾽ Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμμαι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πράρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωΐαγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτ῾ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapsi. 3. 727. ἐκ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτ῾ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ϵ᾽ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μ̃ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μη I. pro Lapſ. 2. 726. ἐχὶ πρῶτον μ̃ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.

πταῖσμα. ὑπὲρ τῶ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.

πτερύσις I. Piſc. 35. 604.

πτερύω. ἐπτέρωται ὅ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.

Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῶ τ̃ Πτολεμαίων νἱὸν III. Dem. Enc. 2. 492.

πτολίεθρον. ἅπαντ' Ἀχαιοὶ Τρῶων ἐκπέρσαν' εὐκαιόμβοιο πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.

πτύω. ἐς τ̀ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.

πυγὴ ῥαφαιδὶ τὴν πυγὴν βεβυρσμένος III. Mort. Per. 9. 331.

Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρου II. Alex. 40. 246. ἡ Πυθαγόρα II. Gall. 4. 709.

πυθέα III. Dem. Enc. 15. 503.

πυθμὴν. τῶ πυθμῆ εἶγεν ὁ δυναμῆ I. D. Mort. XI. 4. 379.

Πυθῶ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.

πύλη. πασαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καϊαδέχεται I. Nigr. 16. 54. πυλῶ Solan. dicit, lege πολιῶ II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.

Πύλῳ ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.

πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.

πυλωρῶ I. D. Mort. XX. 1. 413.

πυνθάνῃ; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυθάνεται II. Alex. 32. 241.

πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ὰν τ̃ χειρῶν ἐκπρίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῶ πυρὸς ἀπεικάσαντο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἴκλειψας I. D. Deor. I. 1. 204.

πυργίον I. Tim. 42. 154.

πυρεταίνω I. Scyth. 2. 862.

πυρετὸς καύσων σφοδρότερ III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἰχόμενοι ib. 20. 48.

πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.

πυρὶ ἐνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.

Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 132.

πυρρίχιζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.

πυρὸς I. Nigr. 7. 46.

πω. ἐχ ἑώρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.

πώγων. ὰν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκτετάσας τ̀ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθειμένος III. Philopſ. 5. 33.

πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἂν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μ̃ γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς — πῶς δ' ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. ἔτ ζῶν μ̃ ἐδεῖ ὁδὸν ἅπασαν ἑδωκει τῶ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς ἐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τ̃ χρημάτων ib. 102. πῶς ἂν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δ' σοι πῶς ἀπίθανον; II. Tyr. 231. 151.

P.

Ῥάδ I. D. Deor. VII. 4. 224.

Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.

ῥᾴδιος τ̀ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾴων I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἴση II. Lex. 20. 345.

ῥᾴστ. οἱ ὁκ τῶ ῥᾴστου I. Merc. Cond. 6. 660.

ῥαψῳδῶ I. D. Mort. XII. 3. 385.

ῥάκ ὕδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.

ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ̃ μύθων I. Prom. 5. 30.

Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.

ῥέω. fluo. ὑ δὲ, πῶ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥόμβῳ ἰδρῶτι II. Gymn. 25. 906.

ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.

ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν λέγεται I. Prom. 6. 190. ἅσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτῶ διεξιόντα I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ μι λέξαι τὰ χαῖρε ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν λέγεται οἱ τοῖς ὑποκριταῖς ib. 11. 50.

ῥητήν τινα προσεῖναι II. Alex. 19. 227.

ῥητήρ. ῥητῆρας μόθωντι, κ̀ ὁ ἀγαθῆσιν ἄριστα Νέμεα τ' ἰδύειν κ̀ τιμαρόεσσα ἀρούγν I. Prom. 1. 25.

ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῶ Ὁμήρω ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μετ̀ τ̃ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

ῥητόω I. Nigr. 27. 67.

ῥίζα Θανατηφόρ I. Nigr. 37. 79.

ῥιζοτόμ I. D. Deor. XIII. 1. 236.

ῥίν. τ̀ ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῆ μ. μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς τέφρωσαι I. Nigr. 32. 75. καρῶ τ̀ φῦναι μισὸς I. D. Mort. VI. 2. 347. πήχεως ἑκάστ τὸ ἔνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥίνας ἀνιέντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.

ῥιναυσίᾳ II. Lex. 19. 340. vel potius 344.

ῥίπτ. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.

ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.

ῥόδον. ἀτεμώρῃ ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.

Ῥετιδία II. Alex. 39. 245. Ῥετιδιανὸς II. Alex. 30. 237. κ̀ τ̃ Ῥετιδιανὸν ib. 48. 252. & 253.

ῥυθμὸς· ὸν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. κ̀ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.

ῥύμμα II. Lex. 2. 320.

ῥυτίς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.

Ῥωμαῖ. οἱ πλείους τ̃ Ῥωμαίων συμπράττοντας ἔχεσι τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδαλάκη II. Alex. 53. 257.

σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.

Σακαύρακις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.

σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

σαλεύω II. Alex. 50. 255.

Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς Διὸς μαινὶς ἐῤῥίψε Σαλμωνεὺς Φλέγα I. Tim. 2. 102.

σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.

σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.

Σαρδιανάπαλ I. D. Mort. XX. 6. 419.

Σαρδιανὸς ἐκεῖν ὀλεθρ II. Jup. Trag. 43. 692.

σάρισα III. D. Meret. XIII. 316.

σαρκάζω I. Prom. 7. 36.

σαρκασμοπυκνοκάμπτης I. Prom. 7. 36.

σάρξ. τὸ τ̀ σαρκὸς ἀσχλεῖν II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.

Σάτυρ I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρ ὁ Θ. I. Nec. 16. 479.

σαφὴς. παντί τω σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σῶν

σέσηπεν II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεσωσ ές. κατὰ τὸ Σεσωσὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεσωσμενὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεσωσμενὸν θέψας ib. 26. 34.
σεσωῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὸν σεσωρ τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σεσωῖς III. Herc. 3. 83.
Σεσων I. Nigr. 3. 41.
σήλυγος. ἐπὶ τὰ σήλυγα II. Lex. 3. 323.
σηλύγιος. ἀπ' σηλύγης ἐκλείψεως II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἐὰν ἀπ' σ' σηλύγης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη ἀφθείρεται ὑπὸ τῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σεσημιανὸς II. Alex. 27. 235.
σιῆτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μύγισόν ἐστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμφὶ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίηλος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὲ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδῶν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίηλος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικυὼς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σισυφοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀνακτείνας τὴ Σίνιν τὰ πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισῦρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφῳ II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις. ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τὸ τῶ ἀρχηγικῶν προσώπων σιωπᾶν II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θειρασίαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίφων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰς ἐσκαμμένας πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκίλος. ἐκ τοῦ σκελοῦ λέγειν II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἦν πολυτελῆ II. Afin. 48. 616. σκιὴν — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιῇ ἓ πιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκιρὸς. σκιρὸς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τὸ σκιροῦ II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκιροῦ ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκιρὰς καὶ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκιρτὰς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀφραὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδαλαμὸς III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιραπιάδης. ἀπὸ τὸ Σκιραπιάδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.
σκληρώδης πίτυρα I. Somn. 12. 18.
σκοπεῖν. ἆρα τοῦτον μοι σκοπεῖν I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τὸ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τὸ σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκυφος Νεσόριος I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δημώδης Ἀττικὴ τὸ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμαραγδος. τὸ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας . . . ὲν τῇ ἀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλέμβας I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφισὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφισῇ II. Tox. 27. 536. ἀπεσκολοπισμένου σοφισὴ III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφισὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφισὴν III. Philopf. 16. 43. σοφισαὶ II. Gymn. 22. 903. σοφισῶν III. Philopat. 2. 587. σοφισῶν ἀφωνότεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐσὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶ πλησίον θύραις ἀλατρεύουσι I. Nigr. 22. 60. τοὺς τῶ σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπόνδος I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδοσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοὺς τινας ἀναβαλλομένους III. Philopf. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισιφομβους II. Tox. 19. 528.
σπειράω. ἐσπειραμένους III. Philopf. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὠθοῦντα — τί μὲ σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀπίσω; I. Nigr. 6. 44.
σπίλος II. Amor. 15. 413.
σπιθὴρ. σπιθὴρα ὀργῆς — ἐκ τῶ ἐδάνα φυλαττούσης σπιθῆρα τέφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπιθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζοῦσθαι (ῥιζοῦσθαι) τὸ ἐόντα αὐτοῖς σπιθῆρα τῶ κοινοῦ I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σποδὴ. σποδὲς πέμπειν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶ κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπυδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπυδάζωσι ὑπὸ τῶ γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπυδαῖος II. Icar. 4. 755.
σπυδὴ μοι ἐπελήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἧττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιος. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίυς III. Nav. 16. 259.
σταθμοὺς τινας καὶ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σαυρὸς. ὁ δὴ σαυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐκ τῶ σαυρῶν III. Philopf. 17. 45.

σύχνα II. Jup. Trag. 33. 682.
σύκα. ἐγκλήθρου I. Scyth. 3. 863. σύκαζ II. Alex. 11. 218.
σίμματα II. Alex. 58. 263.
σινὲς. βίῳ κοριδὴ σινὲς, I. Somn. 1. 2.
σινοχωρέω. ἀλλὰ σινοχωρῶ εἶδον I. Nigr. 13. 52.
σίφων II. Tim. 43. 157. σιφῶνα τὸν τόπον (μὴ ἴστατ) — δότε δ' ἀεθλίων ἐκαίνων σιφῶνας δ' οἴνῳ (Casaub. legit ὅπως) πυκάζω τὰ μετωπά μου 'πιπλεῖτε. — τὴν σιφωλὸν τοῖς σιφάνοις διηθισμένῳ I. Nigr. 32. 74. & 75. σιφωνοῦν ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσιφωνοκόπησεν III. Dem. Enc. 45. 523. σιφῶναι τὰ Ὀλόμπια H. Icar. 25. 782.
σῆθος. τὸ σῆθος ἢ τὴν δίξιδι παλαιφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλῃ παλαιοῦ ἱκριοῦ ἱστίῳ I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας δραπέτης I. Tim. 17. 128.
σίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13, 807. ἐπταφόρῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοιδάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὀκτὼ σαπεὶς τὸ σοιχεῖον εἶη. II. Gall 9. 716. τὰ σοιχεῖα ἐξάπεσε III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλος. ἐπιμηκεῖς σόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ σημαλισμὸς τῷ σόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοίξας εν &c. III. Philopf. 33, 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Crap. 4. 624.
σοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. ἡ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στρατιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στρατονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατοπίδου. διὶ στρατοπίδῃ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λοιπ ἀξιῶ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε τοῦτο αἰτίσομαι I. Tim. 14. 124. σο. Edd. σὸν Jens. corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγώ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐστί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τι κ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ Ζεῦ &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὴς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμματίου I. Herod. 1.
συγγραφῶν. συγγραφέως προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγραφεῖ II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαίασπαν. συγκαίασπᾶν ἑαυτοῖς ἄλκας — Φροθμὸς πρότερον εἰς τὴν Συρὴν ἐπικράτειαν συγκαίασπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαίαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
συγκεῖμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζων τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένῳ — κάλλιστον δὲ πάντων ἐ πολεμ. κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκομιοῦσι I. Nigr. 10. 49,
συγκροτεῖν. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 291. 911.
συγκυκῶ II. Salt. 111. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωτηρίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σώζω II. Alex. 47. 252.
σῦκα. σῦκα σῦκα ἀναμάζων II. Q. Hist. 41. 54. τὰ σῦκα τοῦτα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκαφὴν δὲ σκαφὴν ἀναμάσσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλαῖα. συλαῖ τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλᾶν I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. συναλάμβανον ἐπὶ δικαίῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. συναλαφέτω II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συναλοχότα II. de Luct. 20. 932. συναλεγόμενα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συνεβουλεύοντο τοῖς ἐπιτηδείοις I. Soma. 1. 2. συμβουλεύσατε αὐτῷ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συνεβούλευσεν ἐαυτῷ ib. 193.
συμμαχία. Ἀθηναίοις συμμαχίαν I. D. Deor. XII. 3. 271.
συμπαριδρύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. ὁ συμπότης II. Asin. 7. 575.
συμπτωτικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπτοήχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρέσεσθε ὁμῶν II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἰδίῳ συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφέιρω. ἡ μίξις συνέφερεν I. Prom. 5. 31. συμφέρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφυὲς. ὁ συμπεφυκὼς III. Musc. Enc. 3. 92.
σὺ σωκοφαντεῖς III. Epigr. 20. 680.
σωκαπαπάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωκοφαντῇ II. Tox. 32. 540.
σωνδικτίου I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμος I. Jud. Voc. 6. 90.
σωνδικτορῶ I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένου II. Imag. 9. 467.
σωνεπίπτω. συνεπίπτει δῶμα I. Nigr. 8. 48.
σωνεπιλαμβάνω. σωνεπιλαβέσθαι. al. συνεπιλαβέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνεῖδη. μηδὲν εἰδέναι ἀνευ τῆ συνειδῆτι I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. πολλῇ τῇ σωφρόνι χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωνετὸς. τὰ πολεμικὰ σωνετὸς οὐ ὀλίγως I. Somn. 2. 4.
σωνετώτατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. σωνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ἄρᾶν I. Jud. Voc. 7. 91.
εὐνθετὸς. εὐνθετόν τι τῇ ἕξει φάσμα τοὺς ἀνοήτους ἀπ. I. Prom. 5, 32.

σύνθημα. ἀς ἐλλιξάμενος τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνῶσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνίσει al. συνῶσει II. Q. Hist. 37. 49. συνίς δὲ, εἶας II. Alex. 32. 240. συνίσει leg. συνίῃς δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνίσει II. Salt. 64. 302. συνιεμένους v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίημι. συνιεῖσα ὁρᾷς III. Philopſ. 29. 56.
συνοδιοφοίτων I. Herm. 13. 753.
συνοικεῖν. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίσαι II. Tox. 15. 522.
συνουσίαι. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἅτε ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ ἐ συντρίψω πρὸ σοῦ τὴ ἴφια, ἀ ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφίᾳ ἐ πανὶ σύντροφα — τῇ Ἐλπίδι συνὶ μὲ αἰεὶ σύντροφός ἐσι I. Nigr. 12. 51.
συνωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρβα. τὸν σύρβαν τύρβαν λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν τῇ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέσιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.
Σύρος. τὸ Σύρον τὸ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύραι μὲν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους — ἀρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσπληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγὴ. ὁ τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλαμὺ ſphaerae hujusm. κρίκαται vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τ' ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφὲξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμια σφίγγα II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυράλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
σχεδία. ἐπὶ τ' σχεδίας II. Par. 11. 849.
σχῆμα II. Q. Hist. 57. 66. σχῆμα διαλεκτικὸς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος διὰ τῦ σχήματος — κόσμιος διὰ τῦ σχήματος I. Nigr. 2. 40. διὰ τῦ σχήματος ib. 24. 64. τῷ σχήματι τῷ αὐτῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ σχῆμα εὐσταλὲς I. Tim. 54. 170. σχήματά μοι τ' φαίνεται οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποκρινόμενα I. Somn. 5. 8.
σῴζω. τὸ σῴζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σῶσον αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ διὰ Μόψυ III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμάνθανε λιθοξόου τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτης εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτης ἐρᾶτης I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ δ' Σώκρατες ὁ φρονιτικὸς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῇ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῇ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χήματος legunt I. Somn. 8. 10. τῷ δ' τάτε σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καθιεραγκάζειν I. Nec. 4. 461. διαφθαρμὸς τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπόγαιος ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώτηρ I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ ἀναγράπτω I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως ἢ δικαίως ἢ ὁσιῶς I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἀκμὴ I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγὰς I. Cont. 1. 488.
ταινιῶς ἀναγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαίπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαινα. λάτο ταλάντου πίττι, ὧν ἔχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντου III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαὶς. ὅτι ὁ τ' Ἀταλάντης Παφλαγονίαν φασὶ γραῦσαι, ἀλλὰ τ' Ταλαῦ, ὃν ὅτι Δίφιλος ὁ Καλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 47.
ταμιεῖον I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως ἡ ἡ τάξις τ' γραμμάτων ἴχνη γενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνάμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τ' Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταραττόσσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταΰγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἡνίκ' ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρου εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρου τι ἢ αἰγὸς I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ' ἐκεῖ σὺς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἄμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὺς. ταρφὺς ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺς I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hist. 56. 65.
ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχύτατα I. Piſc. 29. 598. ἐπαιδᾶν τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνε τίκτες, ὦν ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. υἱεσί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ἐρανοῦ, ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήραλο I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ' καλάμου II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελείσιππα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσμια fruſtra Olear. pro τυμπανίσματα. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορίαν I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νικίᾳ II. Q. Hist. 38. 51. ἵνα τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὦ θεὸς τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τυμπάνῳ τελεῖ I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. εἰ τ' εὐτυχοῦσιν ἀλλὰ τέλος οὐκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμον I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
πέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν εἰς αὐτῆ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμην ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπει δ' ὡς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τετράκις III. Mort. Per. 35. 356.
τετράκτυς I. pro Lapsi. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετραπόδισι I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτλαμεν. ἃ σὺ δυσεὶς τέτλαμεν I. Vit. Auct. 4. 542. τέτλαθι I. Herm. 36. 778.
τετλαμακαπούτης I. Herm. 13. 753.
πεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. Θυτεὺς ἄλλοισι κῆ σὺ πολίσσιν ἀγκύλας τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴπερ τέχνη τις δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίσει τὴν σαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὰν τέχνα I. Bisc. 20. 590. τὰς μὲ ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐννέωσας I. Prom. 3. 27.
Τήλιφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικαύτην I. Prom. 8. 162.
τήμισυν I. Catap. 21. 642.
τῆνος II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμως I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τ' χορὸν ὃν πόλλαν &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόδης I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῶ τε γὰ Τίμωνι ib. 15. 124.
τιμωρίαν. ἀξιοῦμεν τιμωρίαν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔν; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστιν; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἐν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κίνησον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μᾶν κῆ σύ τινα ἄστρα ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ κῆ ἐσὶ; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὲς ἦσαν I. Scyth. 2. 862. τινὰ αἰτήσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τῇ Τισίᾳ τῷ τίχνῳ εἶδα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανίδης. Τιτανῖδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσαιμι — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστω —τὸ τῦ λόγου, ὁ τρώσας ἴδεσθαι I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. ταιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιούτου, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapsi. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἴσχειν II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. ἐκ ὁμοίου τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν ἀποδέδωκεν I. D. Deor. XV. 1. 241. τάχ' τοιοῦτο I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχου ἄρχω τῦ δεξιοῦ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχίαν II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κεφαλὴ τοκογλύφου I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μοὶ δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῦ τόνε ὑφαιρεῖ III. Philopsi. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρι. καὶ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξε II. Alex. 27. 236.
τοφὴν I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. τὸ τοσοῦτο — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πατόπη, ἀκούσαντα τὸ τοσοῦτο φυλάττειν τὸ πίλαγος — ἡ ἴρις δὲ τὸ τοσοῦτο — τὸ τοσοῦτο σ' ἐκπαιρέσθαι I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτος ὃ τοιοῦτος II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπέκεινα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους ἃς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πῦ γάρ ἐσι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοπόδαγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπεικάσειν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίαν ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἀσκεῖν III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδῶν καινῶν I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τράπεζα διλφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνου I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς τῶ Σικελίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι J. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέτραμμαι τοῦ χρεὼν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γενναίως I. Somn. 7. 9. τρέφω II. Asin. 1. 569. ἐκ τοῦ τρέφειν πάγωνα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀρίστους θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θραμὼν πρὸς τ' ἄρχοντα II. Asin. 54. 622.
τριαινα. πατάξας τῇ τριαίνῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμπλῶν τὴν τριαιναν I. Cont. 7. 498.

τριακάδειοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολέθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἱστιὸν I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριόπτρῳ I. Somn. 17. 21.
τριπόσιον ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριπρῖες καβαφλίξας III. Hipp. 2. 67.
τρίπτυξ II. Alex. 11. 218.
τρισμυρίας I. Merc. Cond. 2. 653.
τρίσσῳ I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριτόλεμος I. Prom. 1. 24.
τριτόλοφος. ὡς τριτόλοφοι κίνδυνοι βροτῶν αἱ ταῦτα διηγήσατο τίλη Μέλωνι· ἐς ἄδην τοῖς δὲ ᾧ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτος. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. ἡ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτονομάδητες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τῶν Κωμικῶν ἡς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῃ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τυτοῖ τὸ τρόπω I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω, τὴν τῖξοτριμμένην II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφᾶν. τρυφᾶτε μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφὴ. τρυφὴν καθειμένην II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ὦ τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τυχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὁ τὸν τυχόντα H. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τοῦτο τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐτύχου τι & μνημονικῆς & φιλεπόνου τυχὼν, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε ἀξίας τῆς τυχούσης ib.
τύλη. τύλαι ἀναπλάσεις I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ἐστὶ τετραπέλεκυν τὸ τυλωθὲν ἔνδοθι χῶρος I. Somn. 6. 9.
τύμβος. Solan. pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ἐκ τυμπάνου I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐκβαλοῦσι III. Bacch. 4. 78.
Τυνδαρὶς. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννέω. τυραννούμενα tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τύρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ἐκ Γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν & οἶνον κάδου II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνος I. Tim. 20. 130. ὁδὸς τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλῶς III. Calumn. 1. 126.
τυφλὸν. οὐχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὸν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τροφή. I. Prom. 7. 35.
τυφὸς. τῦφος ῥιζόμενος, ἐ ἐπαμύνων ἢ ἀλάζων, ἕξις φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονος — τῇ τύχῃ λογισάμενος — τὸ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τύμμυρες I. Cont. 13. 508. Τύμμυρις ἰκμὴ ἐστὶ I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλος. ὑάλου ἀψυχρᾶς II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστόταλον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστόταλον J. Br. placet ὑβριστικώτατον ib.
ὑγιὰ I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τὰ ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρός. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 42. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατος & μυκήματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15, 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξόμενον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρεώμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετός. ὑετοί τε βαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱός. I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ II. Tyr. 17, 154. υἱὸν πενθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρα al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ ἐμὰ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμηττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακοίτει II. Aſin. 4, 572.
Hypallagen in ὁ ναὸς ὅλος v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βία ὑπαρχόντων & ἁρπαγῆ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τοῦ πλουσίου I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆς γραπτιᾶς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τοῦ ὑακίνθου III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τῆς τῆς θεραπείας ἐλπίδος II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανταλέω. ὑπερανταλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέραντλος. ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆς θαλάσσης ἡ ναῦς γεμισθεῖσα — μὴ τὸ σκάφος ὑπέραντλον γένηται — ὁλκὰς ὑπέραντλος γενομένης — ὁρᾷς ὃ ὡς ὑπέραντλος ἐστὶ I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράω γενόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπερβατικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολ⊙. ὑπερβάλῃ τάχα ἢ Κλέων I. Tim. 30. 143.
ὑπεργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερείδω. ὑπερειδεις τὸ πίστευμα τῆς μητρὸς I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδυσα ἀ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπερηρτῆσθ. ἐκείνῃ ὑπηρτῆσθαι I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερίχω. πρὸς τὸ ὑπερίχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Sat. 27. 284.
ὑπερηφαν⊙. τῇ προστεγαριότητι ὑπερηφάνῳ] τῇ προστεγαριότητι ὑπερηφάνῳ I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμεζαω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονεω I. Cont. 13. 509.
ὑπέρχον οἴκημα II. Afin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυν⊙ II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπηρεμι⊙ I. Sacr. 6. 531.
ὑπηρτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρτῶν *Pell.* conjicit ὑπεμίττων II. Icar. 10. 762.
ὑπισχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπισχνούμ⊙ III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπν⊙. μικρὸν δ' ὑπνῳ λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνῳ II. Afin. 7. 574. ὁ Διὶς αὐτὸς ὁ Ὁμήρῳ τῷ καμοντῷ Ζεὺς ὑπὸ τῷ μακροῦ ὑπνῳ ἐλυτίσας I. Tim. 6. 110. ὑπνῳ ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Afin. 42. 610. ὑπὸ τῷ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῷ παιδὸς αἰτίαν II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὴ (al. δὲ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. ἢ ὑπὸ τὸ ψιῦδ⊙ τέλεγμαν III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπου III. Diff. cum Hef. 2. 241. χαλκευργῶν ὑπὸ II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλησίον ὑπεδάζιωζ III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὑτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίης ὑπ' ὠλίνας III. Ocyp. p. 673. λίθοι ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρίχω. ὑποβεβρεγμένον⊙ III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστρι⊙ σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὰ ὀφθαλμὼ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδίχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σκέρα ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα σὰ Σικυῶν⊙ III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδιφθερ⊙ I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδίδυκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μαγείαν ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αὐτὴν τινὰς ὑποθέσεις III. Pſeudol. 4. 166.
ὑποθόρνυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑπόθυμις Ϲ ὑποθυμιάδες σίφανοι παρ' Αἰολεῦσι Ϲ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλους φερετίθεντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ Ϲ συντρίψω τὰς πείσας Ϲ ἥρωα δὲ ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰνομάου κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψεν ib. 11. 50. ὑποκρινούμενον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτης I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοι⊙ I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς ἀγωνιζόμενον τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπέκρουον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπέκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑποδύσῃς rectius ὑπολάβοις Solan. ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἐκεῖνα σοὶ ὑπομένοντος I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμησκοίμεις αὐτὸν δ' ὑπὸ Ῥάμνης τραφῆς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑπονοίας III. Calumn. 21. 652.
ὑπόξυρον. ὑπεξυρημέν⊙ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένῳ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίων III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ⊙ I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποστενάω. ὑπεστέναον μοὶ ἀλ' II. Abd. 3. 161.
ὑποστέλλω I. Tim. 5. 109. τὰς δὲ ὑποστελλούσας I. Somn. 9. 13.
ὑποτρέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑπουργέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις I. Tim. 20. 139.
ὑπόσασις. πᾶσα τὴν ὑπόσασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσείλων II. Icar. 12. 765.
ὑπόχισις. ὑποχίσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ φ ὑποχίσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπετάραττεν II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρκινον I. D. Mort. XXVII. 3. 441.
ὑποτρομύλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωρῶμεν ἐπίσσας II. Tax. 36. 544.
ὑπωπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὑπωχρ⊙ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσκοφῆς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίης III. Macrob. 16. 219.
ὑστπλαγξ I. Tim. 20. 130. ἡ ὑστπλαγγ⊙ III. Calumn. 12. 142.
ὕστρ⊙. ὦθεῖ τοῖς ὕστρα I. Prom. 6. 33. πατὴρ τὸν ὕστερον Ἀτλικοῦς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ⊙ II. Salt. 48. 296.
ὑφίλεια I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῶν ὑποστήσεται ib. 152.
ὑφαρέομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὑψ⊙. ὑψισι πάσαι λάστυμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβωρῖν⊙. ἀπὸ Φαβωρίνου II. Dem. 12. 380.
Φάγω. Φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαέθων I. Tim. 4. 108.
Φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
Φαίδρα II. Salt. 2. 266.
Φαίνω Φαίνομαι I. Piſc. 8. 576. ὧν μαθ' ὧν ἂν ἀπρόπτως πραχθέντα ποιμὰ Φανεῖ I. Prom. 1. 24. ἐφάνητο ἔτι I. Scyth. 2. 861. ἃ ὑμῖν ὁ Ζεὺς δὶ ἀμαρτάνειν ἐθέλει φανῆναι I. Somn. 8. 11. χὠ ταῦτα φαίνωζ I. Prom. 1. 24. ἐλίγοι αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ἀφανὴς τῷ λίθῳ φανεῖσθαι I. Somn. 13. 19.
Φακὴ. τὸ τάριχ⊙ ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
Φάλαγξ II. Q. Hiſt. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
Φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
Φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. Φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
Φάσ⊙ ἀνθρώπεσσι II. Alex. 18. 225.
Φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τίλαμοσῦδος III. Dem. Enc. 49. 536. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσαπαν II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσσα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ἐ φαῦλον συμβάσεως ὄφελημα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸ Φάωνος III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιτο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipf. 9. 239. v. notas.
φείδομαι. φείδε μου I. Cont. 5. 497.
φελλός. ἐπὶ φελλῶν καθήμενος II. 2. Ver. Hist. 48. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae frustra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρε. τόνδε φέρε διὰ &c. I. Tim. 35. 147. φέρεσι *Salm.* vult φορέσει III. Dea Syr. 10. 487. φέρε δὲ ἴδω I. Somn. 14. 19. σὺν ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεγκα III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐνδέκαλον II. Icar. 13. 766. φέρουσις ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. ἱστορεῖται φέρουσις αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεσθαι III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγειν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίχειρα τὸν μυιόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημί. ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φάσκει vult *Salm.* III. Pseudol. 13. 172. φασὶ II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνοι III. Calumn. 27. 158. ἅτερ οἶμαι γὰρ φασί I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hist. 55. 64. πρὸς δή τι ταῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. ταῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἃ δ' ἐς II. Lex. 2. 319. αὐτὰς ἔφαν I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐ αὐτὸς ἂν φαίης II. Q. Hist. 15. 23.
φθάνω. σὺν ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. σὺν ἂν φθάνοι κάμοὶ μνησθῆναι λόγου III. Diff. cum Hef. 8. 245. ἅτε σὺν ἂν φθάνοις αὐτομόλῳ I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. ἵνα μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρη ἀπ' ἐμοῦ II. Asin. 56. 624.
φθόγγος. τάχα τὸ φθόγγου III. Ner. 6. 640.
φθονῶ I. Nec. 2. 458. ἐφθόνησε τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. κἀμὲ φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸ φθόνου III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιαλίτερος III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρεσθαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπος. σὺ τὸ μάθε &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 392.
φιλεῖ μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. λάθε τὸν φιλοῦντα I. Pisc. 30. 590. φιλήσας — φιλεῖν I. Sacr. 13. 536.
φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
φιλήμων I. pro Lapf. 6. 732.
φιλιππίδης ὁ ἡμιτραγῳδούμενος I. pro Lapf. 3. 727.
Φιλίππου Μίθης III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλιστορίαν I. Prom. 4. 29.
φίλος I. Nigr. 2. 432.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτης ποῦς, III. Epigr. 24. 682.
φιλομυσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομυσίαν I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ περείμενον δὲ τοῦτο τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλοπεικίαν. φιλοπεικῆται II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόπικος al. φιλόκαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸν Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπονος. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hist. 2. 1. τῶν φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopf. 24. 52. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. τῶν φιλοσοφίᾳ προσποιουμένων I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφίας. φιλοσοφίας ἐ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς ib. 33. 76. φιλοσοφίαν — ὁμιλητικὸς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ μὲν βίωσιμον καὶ πιθανὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φαμι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, χρῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ἀνὴρ I. Vit. Auct. 27. 568. φιλοσόφου σεμνότητος I. Prom. 7. 35. φιλοσόφῳ τὸ χρῆμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκρως φιλοσόφου μάλα πολλοῦ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, παρὰ II. Par. 52. 877. ὅτου μὲ φιλοσόφου III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἰδή τις τῶν φιλοσόφων τινα κολυμβῶντα παρὰ τὰς αὐλὰς ἢ προθύρια σαίποντα ἢ κακιοῦντα I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφως παραινετίᾳ ἐπαιδεύσαντας ἴδιεμι II. Par. 37. 863.
φλύαφος. λῆρος καὶ φλύαφος I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. ἐοίκασι δὲ μὴ οὐκ εἰκῆ, φοβοῦνται I. Prom. 2. 26.
φόβος. ὁ ἴσον κακὸς τῷ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οὐ δὲ συνέχει φόβος καθειμένους, καὶ ἀκροβολίζονται I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
φοῖνιξ, καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶντας ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντας ib.
φοιτητὴς de discipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
Φοινὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φοινικὸς. τὸ γένος τὸ τῶν Θρακῶν φοινικότατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἱμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνους ἠρτάζοντο II. Aſtr. 23. 370.
φορά. φορᾶς ἀντιδίδου II. Par. 29. 859.
φορικὸς. ἐμὰ δὲ ὑμῶν φορτικὰ μέν, καὶ δικανικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐκνεύσεται v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Attice in ἐκπελωσεῖται vide II. Nav. 15. 258.

φρα-

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρετήρης. ὡς ἂν φρετήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρονημ. ὁ, τι φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. αἱ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μίαν φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φρουτίσης I. Prom. 6. 32. ἆρα εἰς ὃ Σκίραδις ὁ φρουτιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίου I. Harm. 1. 850. Φρυγίου κατ' ὕραν Τρωάδα III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
φυγή. εἰς φυγὴν ὧν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι τῇ ψιμυθίῳ τὸ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
Φυλακὶς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάσσω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξασθε δὲ ἀπὸ ἁμαρτιῶν &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μου II. Asin. 4. 572.
φυλίτης. φυλίται δὲ τῇ φράτρᾳ I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλίτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προστιγμίας εἰς φύλλους ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσᾶν. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δεῖται I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει κρείττονες ἐσμὲν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ τὴν φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω, ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπευθύνου παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἑκάστῃς φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μεγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μιᾷ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδος φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ἔστι εἰς τὸ φῶς προάγουσας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φώς vir αἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωτάνιος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαῖνα. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαῖρε. ὡς ὅτι χαιρέσουσις III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῖν &c. I. pro Lapsf. 2. 726. χαίρειν κελεύων ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν τῆ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὁδὸν χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. εἰς τοὺς χαλεπωτάτους διῆγον I. Somn. 2. 3.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκιον ὁδὸν vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
χαλκὶς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκοῦς II. Alex. 9. 216.
χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδασκαλεῖον. ὡς χαμαιδιδασκάλου φοιτῶντα I. Somn. 1. 2.
χαμαῖθρος. χαμαιθρῶν τινα βίον ἀφῆξεν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις H. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honestos, H. Jup. Trag. 48. 696.
χαρίζομαι. χαριεαρθένους al. χαριεάρθρους I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 16. 437.
Χάριτες. ἄρμασιν οἱ Χάριτων φερηθεὶς I. Somn. 15. 20. ἐπέσεσι Χάρισι II. Imag. 9. 467. Χάρισι θεᾶ II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρων & Χάρωνος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγίνετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πῶμα II. Demon. 10. 379. πιεῖν τις ἐπικάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὄνειρος I. Somn. 17. 21.
χειμὼν. μέσου χειμῶνος I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀφιέμενος ταῖς ὑδρίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὸν χεῖρα ἐπιστῆσαι χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῦ χεροῦ II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἄσκε. vid. χειρόσκε. εἰ τοῖς χερσὶ τύλος ἔχοντα I. Somn. 6. 9. οἱ χερσὶ — χείρτιον ἀφ' χεῖρος ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτὸ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν sed tutari, imminentia mala avertere, quod multis probatur contra Casperum & Gronov. ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀρέγοντα III. Calumn. 5. 131. αἱ χεῖρες ἰλιθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρομακέλλου I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειρόσκε I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄσκε μόναις ταῖς χερσὶ διεστόζων ib.
χειλίδων ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χειλὴν. τῇ χειλῇ II. Jup. Trag. 30. 677. χειλῶνες II. Jup. Conf. 14. 637. λάθ' χειλῶνος II. Asin. 53. 621.
Χειρέμων I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῆρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον περιαρεῖ ὁ χῆνα ἀλλοτρεπὴς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχίνου τὴ χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῆ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίη περὶ ταῖς κύμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδὴ. ἐπτὰ χορδῆς I. D. Deor. VII. 4. 824.

χάρ᾽ pro χᾶρ᾽ I. Nigr. 16. 54.
χράομαι. ἐδῆτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ὃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρώᾳ τύχῃ χρῆσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶ πραγμάτων χρῆσθ τῷ βουλεύσθ I. Prom. 2. 26. συμβιωτικῶς χράμενος I. Nigr. 18. 57. χρωμένῳ sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρωμένους II. Astr. 29. 378. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυσθέντα III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δυνατοῖς ἀποδόσει ib. 20. 607.
χρεὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρόν I. Herod. 5. 834. πάντοθεν τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσὶ γὰρ ὄντε χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματίζοντ᾽ ἐπιμιξίαν τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῶ δ᾽ ἐγὼ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopsf. 7. 36.
χρήσιμος I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ἢ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὃ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμος II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diff. cum Hef. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμὸς. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ἦν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρυσῷ ὀνύγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χρισιεὺς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χρσὶξ. τίλραμμένος τὼ χρσὶξ I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόνος I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα δίλυσιν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. τ᾽ ἀεὶ χρόνου I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνων, ἐπ᾽ αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρὼς, cutis. ὁ χρὼ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν θεῶν I. Somn. 15. 20.
χρύσεος. χρυσοῦν ἀπέδιξεν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hist. 21. 119. χρυσοῦς ἀναστήσαι ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀναστῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσέα κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπάσθαι I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππος I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοτοιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰμὶ δ᾽ ἔμοιγε μήτε χρυσὸς οὐ δίμοιος I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντ. ξυνυργασμένου II. Gall. 24. 738. & 739. γυνὲξ χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἴδιξε πολὺν ὄγκον χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαὴς III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς, τῷ χρωτὶ τῇ μύρᾳ II. Asin. 51. 619. Cont. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἴσχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρεῖν. ὅπως μὲ ταῦτα χωρήσει ἄθλιον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρὶν. ἐξ ἑτέρᾳ χωρὶν &c. II. Asin. 31. 600.
χωρὶς ἀφιλοσόφους II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρ᾽ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκίνους ὄργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίστης III. Pseudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μαθόμενοῦ δ᾽ πραγμάτων ψευσθῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδ᾽. κ᾽ ψεῦδ᾽ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίστης III. Solœc. 1. 552.
Ψευδοφίλιππ᾽ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲ ἓν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφορούντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Pisc. 12. 580.
ψιττάκους II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφος III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήματα — αὐτοῦ ἄρτι Καιροφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλοιτο — ψυλλῶν πηδήματα καλαμωκώμενος I. Prom. 6. 34.
ψύλλαν III. Tragop. p. 653.
ψύλλαι III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. ἡ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς καθαρσίου ταμιεύσθ I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἴχνη III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκομίσθαι I. Nigr. 10. 49.
ψυχολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχολογίᾳ ἄωλ᾽ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὦδή. πολυώνυμ᾽ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ὑδή τις ᾠδὴ πρόσεστιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδῖνα δὲ κ᾽ ὕστερ᾽ πρός τινας ἐξικνεῖσθ I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ᾠκτίαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένη. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10, 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καὶ ἡγόρευν πολλήν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὢν pro ἓν II. Astr. 3. 361.
ὠνὴ δ᾽ ὁμοῖς III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνὶ᾽ ἀρετῆ I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἴκ τε ὠᾶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν σὰ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὥρᾳ &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. sed ὥρα σοι κ᾽ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραιον ὥρα ἐκάμνεν II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραιον ἴκοιτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραῖ᾽ I. Nigr. 16. 54.

Ὦμόν φέρω ϝ Κυδαλίμια III. de Domo 28. 206.
Ὧρ☉ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ὑδὼρ ἄρα ἦτε ὡς πρὸς ϝ Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — ϗ τοῦτο ὀλίγου ὡς πρὸς ἀριτῆς ἄσκησιν — παῖδας εὖ ἴσθι οὔσης ἄσκησις ὡς πρός σε, & similium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. ὑδὼρ ὡς ib. 35. 777. ὡς σιμωτὰς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἡ γύνως — ἔχει II. Tox. 44. 552. ὡς δὴ τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. ϗ ἐξόντως ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐνθύξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥστις οἱ I. Tim. 56. 173. ὥστις τοῖς ῥήτορι II. Q. Hist. 51. 62.
ὥστε μὲ II. Asin. 42. 610. ὥστε ϝ μὲ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὦφελον III. Fug. 11. 371.
ὄχρ☉ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὀχρὸς ϗ ὠμοφ☉ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus versuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῶσι pro δωσὼ. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρω quum in textu ἰχῶ, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ὦ δεῖ τυ edendum contendit Cl. *Fenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ὦ δεῖ τυ habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τυ pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ποτ' ἀνθρώπων ταῦτ' ἐμαθὼν; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἴμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πυθοῦσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τυ & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθῦ—ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμῶ. ac propemodum perſuadet, propter junctum ἄλψης vocabulum, quod αὐχμὼν comitem habere ſolet, & quia verba ἀλψῶ & αὐχμῶ alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθῦ laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθῶ ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκεπτέον εἰ κίτρινα ἀνθῦ (ἡ νοῦσ☉) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐκανθεῖ ἀχρόλευκ☉, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foës.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξανθῆσαι de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀκτσῆρ τὸ ἕρμα, ϗ φλυκταίνες ἐκτυστὶς ἐξέθορεν. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐκανθήσαῖς; δόμοι πόσις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ☉ & νόσ☉ ἀνθῦ, ac μανίας ἄνθ☉ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αἵθις ἐξέθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμῶ nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθῦ ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθῦ in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut δῦ☉ de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ὑρώνῳ Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum lit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐκ— & ἐξανθῶν, non vero in ſimplici ἀνθῶν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρωπίνων, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. λέγθῶσι] δακῶσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ Θεῷ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. B1.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισκ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. ὁκ καλαδίκης δήλωσι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς ἔχ ὑπομένοντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δήλωσι τῷ ὕδατι, & ſic τὸ ὕδωρ ἔχ ὑπομένων ait fore δικελικὰς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi *Φεύγων* ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰσὶ l. εἰσὶ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ὅσοις] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ ΤΩΝ ΔΕ ἀστρεπτων λαῶν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἔχοῦσι ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἂ τυχῶν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ὅσοις, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν ἢ ἰμάφωνον ἐκαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ἰμάφωνον, tentabam ἀδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ἰμάφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἐκαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἴξεσι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμασσαμένῳ, per σ in quarta ſyllaba, a μαστόομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. ſ. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atrachylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet. Quae de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J.M.G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶττα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔστω, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J.M.G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀποῤῥῳ vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J.M.G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἁλιεῦσ. c. 22. κατιχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J.M.G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔτι.

P. 576. 24. ἀχαριςίᾳ l. ἀχαριςίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμιαίρμον. leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμῶν, ſequiturque etiam ἢ γιλπότερον ποιεῖ τὸ ἄνδρα. Quare jam & illic ἀποσμώμενον reſtitutum vellem pro ἀποστόμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπόλησεν. Ita ex P. remanſit. Sed lege ἀπεμπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, εμπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἰς μοῦ contrahe in ἰσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὖον eſſe κόον legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J.M.G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶω quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δὲ σοι ὑστερῳ πατῆς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰρῶ, καὶ καθαυτόσομαι & ἀναυτόσομαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, σὺ δ' τούτων ἐπιτήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλίπαινε. l. Χαλίπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὸν ἄδλον. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυ— l. ἐγγυ—

P. 633. 48. εἰ οἷον τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ ὂν χρυσὶ πωρεῖς κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυστικὸν, l. ὑποκορ — Et in nota ad id, pro Ὑποκορίζεσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάσχῃ.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philoſ.* c. ult. οὐδὲν ἂ μὴ ταράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτε μὴ τολμήσῃς τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπόπτερον. l. ὑπ'πτερ.

P. 663. b. Ἐχέτω τινὰ συγ[γνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Acculativum ab Infinitivo παραγυσαι pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipſe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum δόξαι. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφους. l. Εὐπαρύφους. *Ibid.* vſ. 3. λωκὰς, l. κωτὰς.

P. 667. 37. λόγυ, l. λόχυ.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῆ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. 2. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλα, pro Μανδροβούλα; poſtea vero frequenter etiam Μανδρο. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλα *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλα. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλα, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτῶν οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu ποιήρως, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne ποιηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπιφθεῖς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπιφθεῖς corrigendum erat, quia eſt *in cum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὀδυνώμενον legendum ut in textu, non παραψώμενον. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παραψώμενον. certe legendum λιμοῦ ὀδυνώμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὀδυνώμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τινὸν tolle, & poſt ἐπιτρέψαντα pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπιλλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe *huic loco*; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταῦτα.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πιφυγμένον, emenda πεφυγμένον.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὑ φωτὶς Ἰπτυκλείδῃ operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλείω pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712, 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *pedagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν πελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱερὰ τί ἐστι.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγγενόμενος probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* μίκωλας, l. μικώλας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατῆς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαικοιτῆς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὀδυκαλεῖν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diad. Sic* I. c. 71. f. ἢ μυρίους πλούτους ἔχων, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt πολῶν.

P. 782. b. In not. *Baurd.* αὖ, l. ἂν.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post ἀδι.

P. 793. 93. post ἀστυ potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. i. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero moleſtus eſſe pergas, forte etiam aqua in te perfuſum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. verſus fin. notae meae male expreſſum καυτηλιὰς & καυτηλιὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. post *manſiſſe* omiſſum, *Ulyſſis illius inſtar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in verſione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ὃν ὁ δράσεις;] Doct. *Abreſch.* legit δράσων, in animadv. ad Aeſchyl. T. I. p. 510. ut ſit per hyperbaton, pro δράσων ὃν, ὁ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' εἶσθα ὁ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθαι, aliisque id probat, nec diſplicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem noſtram hic cum Graecis contulerit, illum nihil abſurdi amplius in iis deprehenſurum. Sed clariora erunt Graeca, ſi primo obſerves, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, ſi poſt αὐτιᾶς incidas; Latina autem illuſtriora erunt, ſi in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas ſimpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de ſe quidem loquitur, quo reſpectu *me* mihi in mentem venit, ſed loquitur in tertia perſona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit poſt ἐκπεσοῦντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, inſere ἤδη.

P. 814. 78. comma illud ante φατὸν delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπῶ. Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθὺς, me non contra nitente, quia ab ſequente σ facile abſorptum ſit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non obſervatur. Sed quia longe frequentiſſimo tamen obſervatur, praeſtat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam ſuſcepi, illud etiam favet, quod ea, quam reſtitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, ſi inventa eſſet in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuiſſet vel perſonam adſcribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planiſſimam, in τίσι γε mutare. Si quid in hac arte firmum eſt, illud profecto eſt, non mutatam eſſe lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diverſam. Neque ſic errant deſcriptores, neque ſic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adſpirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπωχεῖ, l. ἐπωχεῖ.

P. 830. a. fruſtra miratus ſum cur *Graev.* dubitet quid ſit ἤρεσε; nam ille non de ἤρεσε, ſed de ἤρεσε dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit poſt γνῶσιν. Pag. ſeq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ἐ ex Par. male remanſit; ſed omnino leg. ἔ, ut recte aliae.

P. 835. 82. ῥημφαγωγὸς l. ῥομφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare poſſum τὸ μίτρων ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae ſine dubio in partibus eſt, licet expreſſa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρεα habent libri, ipſo accentu produnt, fuiſſe in Archetypo μίτρων. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticiſmus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Παρίσταλε — τῇ ἀράβῳ] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hiſt. I. 4.

P. ſeq. a. verſ. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 849. 87. In verſione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vſ. 3. notae meae dixi: *ſine accentu ſcriberem.* Adde: ſed quia uſus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apoſtrophum, bene κεἰ' ſcribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Geſner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Weſſeling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus ſit, & conf. *Demoſth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Geſnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum poſt πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jenſii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Jenſium*; at non ſatis ſimilibus exemplis, ſaltem non ubi τε adſit. Quare adhuc *Jenſio* adſentior, quia τε hic non conjungit, ſed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & viciſſim ib. verſ. ſeq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων στεφάνους ſunt etiam apud Michaëlem Apoſtolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipſe Luciani locus videtur reſpici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano reſtitui jubet *D. W. Trilterus* obſervatt. Critt. p. 52. operis elegantiſſimi, & auctorem ſuum ex aſſe referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis ſcholion bis poſitum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐς πίμπλειν. Abit a *Geſneri* ſententia *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* πάω infinitivo jungi, ſed participio utendum. Immo & Infin. uſitatus. *Long. Paſt.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* πίμπλειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορῶν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῇ τοξείᾳ. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῇ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ἀμόγλωσσον.

P. 865. 21. *ſit.* l. *ſis.*

P. 868. in var. lectt. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. ſub init. νησιστης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma poſt ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῦσ.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vſ. 55. ἐκεσσῶν ex P. relictum. l. ἐπεσσῶν ex aliis, ut ſenſus requirit, idem igitur ib. in not. ſic emenda.

Ibid. b. in notae vſ. 6. γλᾶσσα, l. γόμφα.

P. 15. 51. ἐσκινασμένων, l. ἐσκινασμένων.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὲν disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, *& inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus & induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένων probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένων τὸ δῆμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθὸν (quod forte correctori *Juſtinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδης, l. Ἀτθίδης.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τυθηγμένος, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τυθηγμένος, l. τυθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπάγη hic, aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γίνεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γίνηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφουσις pro συγῆ.

P. 75. 15. ὁμοιοτάτῃ, l. ὁμοιοτάτῃ.

P. 85. initio. μὰ τὸ, l. μά τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χεῖρε, l. τὸν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνίᾳ ἐκάλει] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύνια, ſcil. δῶρα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum; qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποτάμιον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μίγμα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῆτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῆτος τ' γαστὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρῖτα.

P. 97. 15. ἄυτανδροι, l. αὐτανδροι.

P. 100. 88. τοὺς φυλεῖς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίχει τὸ κῆτος, quod κῆτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῆς βοῆς χρόφμα. clamori enim hic bene reſpondet Echo, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμηλακύνει, l. ἐληλ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἐμυλλον, l. ἤμυλλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἀμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαιτιτῆς, l. προσαι.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσαι relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἔστω μὴ, l. μὴ.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῦ.

P. 172. 64. συγγνώμην l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγων l. ὁμολ.

P. 174. in fine adnot. ad *vſ. 13.* aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γνωμίνης. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνὸν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ἐπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, πίλασιν, εὐθύνας ἐπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαιμι.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῇ σύνζ in verſione ſervati.

vati. Sermo est de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio satirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδεδιξομένων, l. ὑποδεξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὀλίθρου adde. Sic iterum subst. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pseudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non sit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ὑμῶς esse genitiv. pro *interdiu*: sic noster solet ponere, ut 1. *Ver. Hist.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vs. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur εἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. vers. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἤρχη ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma post ἱρατήσιος.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum post εὐθύς.

P. 246. 93. in versione, *patratum est*, l. *p— esset.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρόνῳ, l. ἐπιχρόνῳ.

P. 249. 71. Mὶ, l. Mι.

P. 256. 19. adde comma post φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omissus.

P. 262. 59. μετατομαστῶναι cum Edd. editum. Sed legendum μετατομαστῶναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expressum βεβαιεῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vs. 14. pro IA. 16. leg. Isthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vs. 5. leg. γυμνοπεδίαι γυμνοπαιδίαι substituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. ἡμετέρμασι, l. τερετίσμασι.

P. 278. 91. διεξελήλυθα μὶ, l. junctim διεξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. suam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phrasis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὺς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit versionem accommodare, *tertia assumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. vers. penult. leg. *Pontanus* pro *Funtanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non est, & alias a nobis quoque ostensum, Latinis etiam *Sparsos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vs. 6. a fin. pro. *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἐκεῖνον. *J.M.G.*

P. 299. 25. In versione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κωφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipso init. punctum excidit post ἐξιάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. nº. 3. λεκιθόπωλις, l. λεκιθόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύττας adde: sed ψύττας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24, f. p. 330. μὲν προσιοῦσιν ψύττας παρὰ τὸν φύγης.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῦς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rursum posuere operae 333. & sic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum est, ut uterque numerus, & verus & falsus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vs. 6. leg. Philothris, & ἀσκιάταξις, itemque ἀτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam nostram de λάλης ἡγεμὼν libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipso init. post ἐμοῖ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ἐπιρρωτήρια festinatione quadam Cl. *Hemsterh.* nomen politum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum post αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἐνόμιστα, ut paullo ante. Ibid. vs. 52. adde comma post ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρον putide abundare dicit, sed optime reprehenditur a Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἤξεν cum puncto subscr. quia ab ἄγω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν posset stare.

P. 378. 75. προσωμιλήσαιλας, l. προσωμ.

P. 383. b. fin. notae meae: non Ἀρισ. l. ἀπ' Ἀρισ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vs. 1. ἀφαπισθῆναι l. ἀφ'. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποκόπτει sana credo, & αὐτὸν masculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum respicere; licet enim minus obvium ἀποκόπτειν τινὰ pro εἰς τινὰ, tamen Scholiastae stilo hoc dandum, & propemodum sic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ ἀποκόπτοντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non satis esset, ad usum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυάμενον, l. ἀφρυάμενον, vel ἀφρυαμένου.

P. 401. b. nº. 77. vs. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀπ' ἀ legendo sanari possit hic locus, me visurum promisi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidisse credo; & despero de sanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀναφῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφύτου. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum scripsisse ὑπογραφύτου. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte construxisse credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. nº. 40. vs. 4. ἀποκρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξαρχοῦντο, quod pro ἐξαρχοῦνται jam interpretando substituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἐπροτιμῶς respondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. versio: *a nobis invicem, quasi interjecto pariete, abstineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; sed sibi sumere Charicles τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῶν γυναικῶν, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetstenius* suspicatur, in Graecis p. 429. vs. 85. sive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνι legend. Κρόνι — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νίῷ Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὰς ἴσως, *antiquas, inveteratas,* ro-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *νομίζομεν.* Frater junior *Carolus* malit *νομίζωμεν.* cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud *μὰ*, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, rectèque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, Θεανὼ & Θαὶς, cui omittendo Θεανὼ occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυσέρωτα κῶμον* omnium maxime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano *ψευδομ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt *διηγάμενα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *αὐδὴν* & *σιδὴν* negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *νεκρῷ* facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro *νεκρὸν* vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. *Εὔιππα*] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. a. deleatur punctum ſubſcript. ſub *ἀναργῆ*.

P. 459. 23. *Ἐμφατικώτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שָׁלוֹם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in *ὅστις*, illudque pro *ὅτις* poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad *Σμυρναῖον*, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδίων*, l. *παιδίον*.

P. 476. 92. *μιμηλότατοι*, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen *μιμηλότατον*.

P. 514. in *Schol.* ad *φιλέτιρ*, pro quo *φιλέταιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλος* & *ἕτερος* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρ*.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὧν οἱ Λάκωνες ἄρχοντιν ἐπόλευν.* ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen haec occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοᾶντας ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vſ. 1. *ἀναμώτους*, l. *ἀνομώτους.*

P. 555. 84. *Τρέχων*, dederam *τρέχων*, ut patet ex notis; ſed non obſtrepentarunt operae.

P. 556. 18. *ἐμαμυσσόμην*, l. *ἐμαμυσσ.*

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam *διημέν* eſt a *δίημι divido*, *ἀμμέν* a *ἀίσσω tollo*: vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph. Aj. flag.* 80. *αἳ δόμους μόνους.*

P. 578. 41. *videns*, l. *videns.*

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Et ſatius.*

P. 588. 81. *πῶς*, l. *πῶϛ.*

P. 591. 74. *οἴσομαι*, l. *οἴσομαι.*

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λαμπὰς λύκε τ' ἄστρων*, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* & Iſmen. am. I. p. 26. *ἡ λαμπὰς μου τ' πόθου.*

P. 596. 21. *Καπελώλη.* Forſan & hic *Tantalo* legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſ.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt *ἴδῃς* addere, & poſt *ἰσίας* delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *hoc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἀχθόμενον ἐπὶ τῷ δεινῷ.* Doct. *J. Gavil* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat *ὑπὸ τῷ δ.*

P. 622. 40. *γεγενῆς.* Frater monet emendandum *γεγενές.* etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: *ſed recte jam credo Horrenum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπός ἐστι σωμάτιον.* omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιαῦτα.*

P. 638. 92. *ἀκαιτινός*, l. *ἀκαστινός.*

P. 641. 56. *ἐκέστου.* Cl. *Weſſel.* conjicit *ἐκείνου* probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. *καθιζήσαντες*, l. *καθιζήσαντας.*

P. 659. 18. *ἄστυ*, l. *ἄστυ.*

Ibid. 24. *ὑφαντιῶντας. Geſn.* in ſua correxerat *ὑφαντιῶντα*, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. *ἀσχήμονος* reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόντας* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *ὑφαντιῶντας* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παραχόντα* ad *λελουτῶ* relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quandam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. *Ὦ θεία Σαλαμὶς*, l. *θεία*, quia eſt Ionicum, ut *Herodot. L.* VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εἰρωνὸς*, l. *Εἰρωνὶς.*

P. 675.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀνιδήξισθε *recipietis*, *aequi bonique conſuletis*. Ἀνιξισθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J. M. G.*

P. 676. a. in not. ἀνάξισθε] vſ. 8. ὄρνεα, l. ὄρνις.

P. 683. 52. λάτκρις ex *P.* male expreſſum, l. λάτκινας.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἰμβάδας. Sic *P.* ſed ἰμβάτας *J. Bl. H. S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἰμβάται male operae pro αἱ. Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* φαλῆρις, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. ὑπεργετικῶς, lege ὑπηρ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὐτοῖς. *J. M. G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἰφῶτα, conjiciebam ἰφοίτα, Cl. *Weſſel.* melius ἰφ' ᾧ τε.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῆ παιδὸς, l. Ἑρμῆ παιδὸν.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνῶ hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J. M. G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνους δὲ πανταχοῦ προσκυνῶν. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄσσων] l. Ὤσσων.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Διοσκόρω cum puncto ſubſcr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' ἐς τι γῆς ἔτι μὲν ἢ πολλὴν, ἢ οὐκ ἀνακόμισαν.

P. 740. 34. verba ἢ ἐνοίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: infere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριστάρχῳ, emenda Ἀριστάρχῳ.

P. 743. 84. ἰμβάδων. Anne & hic ἰμβάτων leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte admiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J. M. G.*

P. 748. 71. vel a. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μυσάρους ὄφεις — & οὐ τὸ ὕπνου ἀπηρτημένον. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι ὑπνου ἀλλοῖος ἢ ἄλλος ἥρτητο, ἢ ἐκρέματο ἐξ ὕπνου, ὥστε τι καμαρῶν ἀγγεῖον τοῖς λόγοις τῶν μοναχῶν. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559. ubi de Rufino: ὅτ' τῶν ἐκφράσεται τὸ ἀγγεῖον (l. ὕπνου) ἢ τ' αὐτὸν ἰδοὶς ἂν νῦν μὲ γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τ' ἀεὶ φαντῶντα λόγον τὸν γναφικὸν τριτόμβων. *J. F. Weſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιστον ἄθλον φάσκα. *J. F. Weſtſtein* recte conjicit emendandum πικίστου &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sol.* τὴν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbaſſe propter ſequens ἀλλ' ἀναγράφων; ſed tum temporis credebam Cod. qui τὸν exhibet, etiam ἀλλ' ἀναγράφων certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J. M. G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννος ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύς. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J. F. Weſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: τελέτλω παρεδὲ νέον ὄντα τὸν Δημήτριον ἔτι παῖδα, ὁ πατὴρ, οὐκ ἔχων αὐτῷ καθ' ἥβην, ἀλλὰ προσέτι μᾶλλον ἀπροθύμως δι' ἔχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnas Olympia.* *J. M. G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *omnibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gajetus* ait τὸν *Midam* eſſe; ſed *Croeſus* eſt.

P. 797. 27. λάπτλωρον, l. λάπαλωρον.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quum Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, ὅπως καθαρεύσῃ, ὃν τρόπον ἀξιοῖτε πρὸς ἐμοῦ, quae verba, re denuo perpenſa, jam ſic de *Braſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcutis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J. M. G.*

Ibid. a. in medio notae *quam Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετο.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i. e.* pro *item.* *J. M. G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi nummis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμωδικὰ ἱματίσματα] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J. F. Weſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt*, *& quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae commatice pro ſingentium dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & neſciat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quia debebat verti, *patronamque ſuum profitentur.* *J. M. G.*

P. 852. 29. Quid ſi πολλὰ refertur ad τύχαι, & πότε ad totam phraſin τοὺς καιροὺς ἀπολαμβάνειν. *J. M. G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. βασιλέως, l. βασιλέων.

P. 880. 82. διαμίλληται, l. διαμίλλητται.

P. 885. 39. adſcripſit frater πατραχθόντ@ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πάλαχθόντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὰς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ@. Frater optimus *C. C.* conjicit ἃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς. Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπ.σπασάμ@ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζ@ notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ@ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ@. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ οἷ' ἐστι μάχεσθ@, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. L. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστου ποιεῖσθ@ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ πεπόρευται περὶ πλείον@ τὸ ζῆν τ' ἐλευθερίας· quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Conoebo pro ὑψαμώνης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκυψαμώνης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἐριννύας referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν διστοφόρου ὀδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſto oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερέτει, l. ὑπερέτει.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ εὐανθείᾳ κεκοσμημένου. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἔχοιμι· εἶμον ὑπαγε, καὶ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T.I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat infertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάσαν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάσας ὁ Χί@, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Λαλέμων. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μαίνομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. καὶ ἀντὶ γλώσσης ὅσα καὶ χεῖρ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem ampliùs declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθότι. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξαλύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο τ' ὁρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὐρύθμων, l. εὐρύθμων.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθεμι, l. ἀντίθημι.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reiske doctiſſime*, illud τί ad ὅσας adjectum eſſe, quod *me* ſolicitet, ut malim legere ὁτιοῦν τι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τί τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωραμοίους. Sed *Steph.* de urb. Χωραμοῦς prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀδῶτος. Vid. *Steph.* Ἀχρίδων, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συναρδοκλῆς. anne Συαθρόνης; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξαίπτω, & ἀλλοχόμων.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς οὐκ ὑποχομένων. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi muſae.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασίω ſ. παρασιᾷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἰστίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παρασεύω derivare, quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *F.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἰσῷ legitur pro ἰσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑποσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *F.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐχίγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ ὤφελε τὸ φανῆναι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἢ σοὶ πάρα τὸ φανῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *F.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *F.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ὑπάδων. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto*, *tibi jam proceſſit imperium*. *F.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona L. Y C.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lect. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίᾳ, l. Μυσωνίᾳ.

P. 361. 40. καλαγελᾶν τὰ τῶν ἀνοήτων. Igitur καλαγελᾶν etiam accuſativo jungitur? *F.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucianalias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἔλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστίοις. *F.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισσ. ὰ τοῦ, legit librarius, Δισσ. τοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter τ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Monteſalconii* Palaeographiam trivere. *F.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. ϛοιχοῖον, l. ϛοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub χῇ.

P. 405. 2. ἢ πω, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιπόκω, l. ἐπιπόκῳ.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιᾶδι, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσίῳ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίτας, ἀπαιρίτας ſcribendum arbitror. *F.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *F.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *F.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *F.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud: *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *F.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῖν, l. ὑμῖν, ut *P. F.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσω ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσωθεν, & ſic *F. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδιίξατο, l. ἐπιδ—.

P. 637. 15. βυλομένους, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 880. 82. διημάλλητας, l. διημίλλητας.

P. 885. 39. adſcripſit frater πατυχθόντ@ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πολυχθέντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὴς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ@. Frater optimus C. C. conjicit ἕως pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμ@ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζ@ notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ@ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ@. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ ὁ' ἐτ' μάχ@, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστ@ ποιοῦ@ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ ποιήσομαι περὶ πλείον@ τὸ ζῆν τ ἐλευθερίας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἰψαμύνης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηψαμύνης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διξιότ@ ad Ἑρμῆν referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν δισκοφόρον ὁδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερήτα, l. ὑπηρήτα.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ εὐηνοίᾳ κεκοσμημένον. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἔχοιμι· εἰρήνη εὐπαγὴς, καὶ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T.I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſponderet inſertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάτας ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάτας ὁ Χί@, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio ἐλαίμων. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, κακίονας eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furomerus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. κῆ ἀντὶ γλώσσης ὅσα κῆ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθὰ. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξαλύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο τ ὀργῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ἁ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρα, l. ἀντίθυρ.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 5. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſime*, illud τί ad ὄνας adjectum eſſe, quod *me ſolicitet*, *ut* malim legere ὀνίσκους. Τί τοῦτο hic non intelligo: *intelligerem* τί τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χαμαιμύσις. Sed *Steph.* de urb. Χαμαίμυσα prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀβῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωα, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συαρβολᾶς. anne Σωαβρούκης; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ὀξυκεντρω, & ἀλεχιόμβρου.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς οὐχ ὑποχόμβρου. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi naſae.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασίῳ ſ. παρασιῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. ἱστίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράστιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παρασιῶ derivare, quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράστιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit στιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἱσῷ legitur pro ἱστίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ὁ intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐγγύα.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἰλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Æſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἦ σὺ ὦδε τὸ φατνοῦς τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἦ σοὶ πάρα τὸ φατνοῦσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ὑπεράδῃ. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona L. Y C.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lect. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μουσείῳ, l. Μουσείῳ.

P. 361. 40. καλαγυλᾶν τὰ τ' ἀνώτατα. Igitur καλαγυλᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ὡς σκώρα. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἴλιγγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, ΕΡΜ. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστοῦ. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ..ὲ νεῶ, legit librarius, Δισσὲ νεῶ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter ϖ literam, & inter ε, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. τοιχοῦν, l. τοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub χῇ.

P. 405. 2. ἢ πω, l. ἢ που.

P. 430. no. 57. pr. ἱπποκόμι, l. ἱπποκόμει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδε ſubſato puncto ſubſcr. malim τοιῶνδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσῇ.

P. 485. 38. pro ἀπειτέϊται, ἀπαιρέϊται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιτπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud: *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſius ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσιν ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσσιν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόθη. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδιίξατο, l. ἐπιδιίξατο.

P. 637. 15. βυλομένους, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενοι θεοῖς, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόρυνα. Pollux vero aliique κορυνὰς, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J. M. G.

P. 655. 173. B. F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J. M. G.*

P. 667. 48. ἐσὶ, l. ἐστὶν, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀσπλοΐαν, l. ἀσπλοΐαν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Geſn.* refert ad νῆσον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater C. C. R.

P. 673. 168. Αἰ, αἰ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in nota p. ſeq. bis γρυπὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.